

புராணிகர், காணத்தி
சுரு. இ. சிதம்பரசாமி பாண்டியர்
அவர்கள்

மகாப... கா...
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் துணை
ஆடையம், சென்னை-20.

அ வ ப னி ப் பு

ஸ்ரீ

ஸாவம விஷ்ணு மயம் ஜகத்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ

912

VII-A-1

ஸ்ரீமத்வால்மீகிராடாயணவசனம்

ஆ ர ணீ ய , க ர ணீ ட ம் .

யாவரும் எளிதினினர்நதுகொள்ளும்பொருட்டு

ஸ்ரீ ம த உ ப ய வே தா ர் த

எடுரிம்படி திருமலை லக்ஷ்மிகுமாரா கோடி களனிகாதானம்,

வித்துவான் அஷ்டாவதானம்,

மேலபாகம்,

நாததேசிக தாதாசரரிய சுவாமியவர்களால்,

வடமொழியினின்றும், தென்மொழியில் உசனாநடையாய்

மொழி பெயாப்பித்த,

ஆவுல - கிருஷ்ணசாமிநாயுடு,

நகர் - அந்தல - மூர்த்திநாயுடு,

குளத்தூர் - முத்துசாமிநாயுடு,

என்னும் மூவர்களால்,

சென்னை மவுண்ட்ரோடு கார்டியன அச்சககூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலி. சகமுதலுக்கு - விஷ்ணு - கடகமீ.

1881.

Registered Copy Right.

ஸ்ரீ

படத்தின் அட்டவணை

படத்தை பெயர்.	பக்கம்
கக. விராதன ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை எடுத்ததே தோளில் தாங்கி நடந்தது ..	௧௦௫
எ௦. சரபங்கா பெருமானைக்கண்டு மகிழ்ந்த பின்பு விண்ணுலகடைந்தது. ..	௧௦௬
எக. பெருமான அகஸ்தியமகாமுனியைக்கண்டு பணிந்து அவரால் பூஜிக்கப் பட்டது } ..	௧௦௭
எஉ. சூரபணங்கையை லக்ஷ்மணர் மூக்குச் செவி அறுத்தது... ..	௧௦௮
எங. பெருமானுக்கும், சுரநாஷ்டனாதிக்களுக்கும் யுத்தம்.	௧௦௯
எச. மரீசன மாணருக்கொண்டு ஸ்ரீராமரிடத்துக்கேட்கியது.	௧௧௦
எடு. பிராட்டியாரிடம் இராவணன் முனிவேடம் பூண்டு வந்த எடுத்தத்க் கொண்டோடியது. } ..	௧௧௧
எசு. இராவணனுக்கும், ஜடாயுவுக்கும் பெரா நடந்தது	௧௧௨
எஎ. பிராட்டியாரா, மகாராஜா வானரர்களைக்கண்டு ஆபணங்களை கயட்டியது. ..	௧௧௩
எஆ. பிராட்டியாரை ராக்ஷஸ ஸ்ரீகளுடன் அசோகவனத்தில் வைத்தது. ...	௧௧௪
எக. பெருமான ஜடாயுவைக்கண்டு சேதியறிந்து ஸமஸகாரஞ் செய்தது. ..	௧௧௫
அ௦. கபந்தன் தோள்களை பெருமாளினையபெருமாளிருவரும் வாள்களினால் கண்டித்தது. } ..	௧௧௬
அக. சபரியினால் பெருமாளினையபெருமான்களை பூஜிக்கப்பட்டது ..	௧௧௭
அஉ. பெருமாளினையபெருமான பம்பா புஷ்கரணிக கெழுந்தருளியது. ...	௧௧௮

పాలకాండత్తిన త్రియానంఘోకమ్.

భ్రాన్తోలితకాకపక్షులసీతం నీలాశకంబాలకం
 లోలాంగంవనమాలికామధిగళం డోలాయితాంబిభ్రతం॥
 ఫాలాశ్చస్త్రగనాభిసారతిలకం కాలాస్తకాద్యైనుతం
 లీలామానుషవిగ్రహంఠఘుపతిం శీలాశ్చతంచిన్రంఘే॥

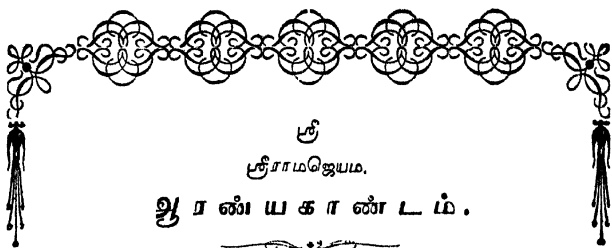
కేలారదేనాగితకాకపక్షులవితమ నీలాగళకమబాలకమ్
 లోలాలాగుకమవనమాలికామధిగళమ్ డోలాయితాంబిభ్రతమ్,
 పాలాశ్రుశనమఠ్రుకనాపిసారతిలకమ్ కాలారదకాద్యైనుతమ్
 లీలామానుషవిగ్రహమఠఘుపతిమ్ శీలాశ్రుశితచిత్రయే

అయోతత్రియాకాండత్తిన త్రియానంఘోకమ్.

కన్దపాభంకమలనయనం కంబుకణ్డంకటాక్షైః
 కారుణ్యైఃకలితవచసాం కామితంకల్పయన్తం॥
 భూషాభేదైఃవిషదుచితైః భూషితంభూషితాశ్చ్యైః
 నీతాదేవ్యాదరహసితయా సేవితంరామమీడే॥

కన్దపాపాపమకమలనయనమ్ కంబుకణ్డంకటాక్షైః
 కారుణ్యాయాకతైఃకలితవచసామ్ కాయితమకలపయన్తమ్,
 భూషాభేదైఃవిషదుచితైః భూషితంభూషితాశ్చ్యైః
 నీతాదేవ్యాదరహసితయా సేవితంరామమీడే.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஆ ர ணீ ய க ர ணீ ட ம் .

மு த ல வ து ச ரு க் க ம்

சககரவாதத்த திருமகனா ரிஷிகளது ஆஸ்ரமங்களிற் சென்றபுளி
அவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டனரென்பது.

அந்நதரம் மிகவுந் தீரராகிய சக்கரவாதத்த திருமகனா ஸீதா லக்ஷ். மணாகளுடன தண்டகாரணியத்தி வாடபுருந் து, தூபபுறகாலும், மர வரிகளாலும் நிறைந் துள்ளனவும், பிரஹ்ம தேஜஸ்ஸினால் விளங்கப் பட்டனவும், விண்ணிடையில விளங்குகின்ற ஸூரியபண்டலம்போலக் கண்ணுற்றுப் பாபபதற கரியனவும், ஸாவபூதங்களுக்கூந் தஞ்சமாயின வும், மிகச் சந்தி செய்ப்பட்ட அங்கணங்களை யுடையனவும், பலவகை மிருகங்களாலும், பலவகைப் பறவைகளாலும் சூழப்பட்டனவும், யாவ ராலும் பூஜிக்கப்பட்டனவும், நிரந்தரம் ஆடுகின்ற அபஸரஸாகளை யுடையனவும், விசாலங்காலாயுள்ள அகவினிகேறாததிர மாளிகைகளாலும், ஹோமபாத்திரங்களாலும், மாணபுலிகளின் அஜிநைங்களாலும், யாகவேதியில பரப்பப்பட்ட தூபபுறகளாலும், பலாசின ஸமித்தங்களாலும், பூர்ணசூமபங்களாலும், காய கனி கிழங்குகளாலும் விளங்குகின்றனவும், காடடிவள்ள பறபல சிமந்த விருகங்களால் சூழப்பட்டனவும், பூதபலி வைரவ தேவாதிகளினால் பூஜிக்கப்பட்டனவும், வேதகோஷங்களினால் லொலிக்கப்பட்டனவும், காடடிவள்ள பலவகை மலங்களாலும், கமலங்களுடன் கூடிய தடாகங்களினாலும், மணங்கமழந்தும், குளிர்ந்து முள்ளன வும், ஐம்புலன்களை வென்றவர்களும், மரவரி மராயுரிகளை யுடித்தவா களும், வெய்யோன வைரவாரகளைநிகாதவர்களும், உண்டிசுருங்கின வாகளும், பிரஹ்மத்தை யறிந்தவர்களும், நெடுநாள் வாழந்தவர்களு மாகிய முனிவர்களினால் திகழப்பட்டனவுமாகிய முனிவர்களின் ஆஸ்ரம மண்டலங்களைக் கண்ணுற்று, கட்டிய நாண யவிழ்தகக் கார்முக்கத்தைத் தோளில் பூட்டிக்கொண்டு விநயத்துடன் அங்கங்கே எழுந்தருளினர். திவ்விய ஜ்ஞானமுடைய அங்கங்களுள் மஹரிஷிகளும், சந்திர னுதய லாஜற்போலத் திகழ்ந் தெழுந்தருளிய பெருமானாயும், பிராடடியாரா னும், இனையபெருமானாயுங் கண் டெழுந் தெதிர்கொண்டி வந்து, இவா

கனது சேர்த்தியையும், அழகினையும் கண்டு தீங்குவருமோவென் றச்சக் கொண்டு தீமை நீங்கி டன்மையுறறுக கூடி வாழுகவென் றூசீவாதரு செய தழைத்துக்கொண்டு வந்து பூஜித்துப் பெருமானுடைய னெளகுமார்யத்தையும், அழகினையும், அவயவங்களின இசைவையும், காந்தியையும், சிங்காரத்தையும் கண்டு வியப்புறறு, பிராடடியாராயும், இனையபெருமானையும் கண்டு கண கொட்டாமல பார்த்துத் திகைத்து நின்றனர். பின்பு முதனமையாயுள்ள முனிவாகள பெருமானைப் பர்ணசாலையி லெழுந்தருள்பணணி, கந்தமூலபலங்கீளையும், ஆகய பாத்யாசமனீயங்கீளையும் கொண்டு வந்து விதியின்படி பூஜைசெய்து அவரை நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரரோ ! நீரோ எங்களுடைய தருமங்களைப் பாதுகாப்பவரும், யாங்கள தஞ்சமடையத் தககவரும், எங்கலால பூஜை செய்துகொள்ளத் தககவரு மாகினதீர், துஷ்டநிகர்ஹ சிஷ்டபரி பாலனரு செயது உலகங்களைப் பாதுகாக்கின்ற அரசனே குருவாகின்ற னலலனோ ? (நாவிஷயூ: ப்ருதிவீபதி:) எனறிருப்பதால விஷனுவின அம்சமின தீப் பாதுகாக்குங் குணமுள தாகாமையினாலும், (அஷ்டாபிர் லோகபாலானும் மாதராயிரிர்மிதோ:ருப:) எனறிருப்பதால இந்நிர னுடைய அம்சமுடைய னாதலாலேதானே போகங்களை யனாபவிககின்ற மையாலும், இரதராஜனும் பூஜைக் குரிய னுகின்றன ; ஸ்ரீமநாராயண னுடைய காலிலொன்று அம்சமுடைய ராகியே யன்றோ ? தேவர் அவ தரித் திருக்கின்றீர், ஆதலின, நீர் உலக களைப் பாதுகாத்து உலகங்களின னல் வணங்கப்பட்டவராகி, எல்லாப் போகங்கீளையும் அருபவிககின்றீ ரொன்பதற கையமுளதோ ? தேவா நிருமாளிகையி லெழுந்தருளி யிருக்கினும், காட்டி லெழுந்தருளி யிருக்கினும், நிதய விபூதியி லிருக்கினும், லீலாவிபூதியி லிருக்கினும், தேவரோ எங்களுக்க கிறையவா , ஆதலின, உமமுடைய நாட்டிலுள்ளவர்களும், மைஸூரவிஷயங்களைத் துறந்து, உம முடைய விஷயத்திலேயே குடிக்கொண்ட மன முடையவர்களும், காமக் குரோதங்களை வென்றவர்களும், பிறசாச சபித தழிக்கும் செயலை விட்ட வர்களும், (தாஸூதாஸ்வதஸஸாவே ஹயாதமான் பரமாத்மன:) என் கிறபடி உமமைத் தொண்டு பூண்டவர்களும், உமக்குப் பிள்ளைகள போன்றவாளுமாகிய எங்களை நீர் பாதுகாத் தருளக் கடவீரொன்று கைகுவித்துக்கொண்டு வேண்டிப் பறபல ஆகாரங்களினால் வீதா ராம லக்ஷ்மணர்களைப் பூஜித்தனாகள. மறறுமுள்ள முனிவார்களும் விதியின்ப டி பெருமானைப் பூஜித்து மகிழ்ந்தனர்.

ஆரணயகாண்டத்தில முதலாவது சருககம்

முற்றிறறு.

இரண்டாவதுசருக்கம்.

பெருமாள் காட்டிடையில் விராதனைக் கண்டது.

அந்தரம் பெருமாள் அன்றிரவை யங்குப் போக்கி, மறுநாளுதயத் தில முனிவர்களைப் பணிந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு பலவகை மிருகங்களினைந்தும், புலி கரடி செந்நாய முதலியவைகளை குழந்தை முறிக கப்பட்ட மரஞ் செடி கொடிகளை யுடையதும், காணற கரிய மடுவுகளை யுடையதும், கூவுகின்ற பறபல பகலிகளை யுடையதும், பயந் தருவது மாகிய காட்டினுட்சென்று, லீதா லக்ஷ்மணாகளுடன் கூடி யங்கே மலை யின சிகரம்போலப் பருத் துபாந்தவனும், கோரமாகக் கூவுகின்றவனும், மிகவும் ஆழந்த கண்களை யுடையவனும், பெரிய தலையை யுடையவனும், பருத்த வயிறறை யுடையவனும், அருவருப் புறத் தக்கவனும், பயங்கரனும், குருதியிலை நனைக்கப்பட்ட புலித்தோலை யடுத்தவனும், வாயினைத்திறந்து உலகளை விழுங்க முயலும் யமன போன்றவனும், எஃகினால் செய்யப்பட்ட நெடிய சூலத்தலை மூன்று சிங்கங்களையும், நான்கு புலிகளையும், இரண்டு செந்நாய்களையும், பத்து மான்களையும், தந்தங்களுடன் கூடிய பெரிய யானையின் தலை யொன்றினையும் கோத தேந்திக்கொண்டு சிங்கநாதம் செய்பவனுமாகிய விராதனைன்னும் ராசுஸனைக் கண்டனர். அந்த ராசுஸனும் இவர்களைக் கண்டு சினங்கொண்டு, காலாந்தகன்போல வோடி வந்து சீதையை இடையில் பற்றி எடுத்துக்கொண்டு திரும்பி யொதுங்கி, ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை நோக்கி, மானிடாகனோ! நீங்கள் யாவர்கள ஜடைதிரித்து மரவுரியுடுத்து முனிவேடம் பூண்டு தண்டகாவனத்தை யடைந் திருப்பவாக ளாயினும், பெண்ணொருத்தியை யுடன் அழைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்றீர்கள்; என லுடைய இவ்வனத்தை யடைந்தும் நீங்கள் உயவீர்களோ? நீங்கள் தவசிகார யிருக்கையில், பெண்ணுடன் வாழுவ தெவ்வண்ண மொகமும்? இவ்வண்ணம் நீங்கள் அதருமஞ்செய்து பாவிக்கின்றமையின், முனி தூஷகாக ளாகின்றீர்கள், நீங்கள் யாவரோ உரைசெய்யமின்; யான் விராதனைன்னுமரக்கள், நானிவ்விடத்தில் ரிஷிகளது மாமஸங்களைப் புஜித்துத் திரிகின்றேன்; யான் உங்களுடும் கொலை செய்து, உங்களுடைய ரத்தத்தையும் பானஞ் செய்வேன்; இந்தப் பெண் எனக்கே பாரியை யாகுவாள்; என நிவ்வண்ணம் அச்சமற்றுச் செருக்குறறு மொழிந்தனன். லீதாபிராட்டியாரும் அம்மொழியைக்கேட்டுப் பெருங்காற்றில் வாழைமரம்போல நடுங்கினள். இவ்வண்ணம் விராதனால் அபஹரிக்கப்பட்டு நடுங்குகின்ற சீதையைப் பெருமாள் கண்ணுற்று மிகத் துன்பமடைந்து இனையபெருமானை நோக்கிப் பாராய லக்ஷ்மண! ஜனகமஹாராஜன் திருமகளும், தசரத

தொழிலார்களாயின், கற்பழியுமே யல்லது, ஆபத்தை யடைந்த காலத்தில இவர்க ளிஷ்டமின்றி, வலுவில் பிராகளால தொடப்பட்டமாததிரத்தில் கற்பழியாத , ஆகையாலேயே சுந்தரகாண்டத்தில் பிராட்டியார் ஸ்மதாஞ்சனேயர் முதலிசேலிசை கொண்டி ஸ்ரீராமபிரானிடம் சேர்வசற குடன்பட்டிலா ; இவ்வண்ணமே யங்குப் பிராட்டியாரா உரைசெய திருக்கின்றனர் (ஸராமம் லக்ஷ்மணம்) எனபது முதலாயுள்ள சுலோகங்களின் உணமையாயுள்ள பொருள யாதெனில், அங்கேன எனபதற்கு இடையென்னும் பொருளுமன்று, மடியென்னும் பொருளுமன்று, ஸமீபமென்பது பொருள் ; (அக்கேநாதாய) எனபதற்கு, அங்கே அநாதாய என்று பதம், சீதை யை எடாமல் என்று பொருள் ; (ஸபாரயெள) ஸபையில் பூஜிக்கத்தக்கவாகள் ; (கூண ஜிவிதெள) பிறருயிரா மாயத்தவாகள், (கதம்பாபெள, முணினாஷ்டகௌ) ஏன பாவிக ளாகுவீகள் ; (அதாமசாரிணௌ) அதாமத்தை நாசம் செய்பவாகள் ; (பாபயோ?) பாவஞ்செய்கின்ற கைகளால், (பாயா) காரதியினற சிறந்தவள் ; (பரஸபாசாத) விராதன் சமீபத்திற் சென்றிருப்பதால், என்று சிலா பொருளுரைத்தப பெருமானை விராதன் புகழ்ந்ததாகவும், வீணையை பரிசிக்காமலே நின்றதாகவும் கூறுகின்றனா கள். இப்பொருள் நியாயமாகத் தோற்றது ; கிரமமான பொருளில் குற்ற மில்லா மையின், இவ்வளவு பிரயாஸம் பயன்றதை, ஸம்பந்தாயாததம் ஏதெனில், பிராட்டி யாரா விராதனிடத்தில் யாதசெய்வாரினு வென நச்சகொண்டு நடுகருநிலா ; மகன் கொடியனாயிருக்கிலும், தாய அமமகனமீ தருள்கொண்டு, இவன் பர்த்தாவிலை சிஷிக்கப்படுவனே என்றருளி நடுகருயுவதை யுலகில் யாம கண்ணல் கண்டிருக் கின்றே மல்லோமோ ? இவ்வண்ணமே லோகமாதாவாகிய பிராட்டியாரும் விராதன் இவ்வண்ணம் தீச்செயல் புரிந்த பெருமானால் கொலைசெய்யப்படுவனே என்றச்சங் கொண்டே நடுகருற்றனர், ஆகையாலேயே அவனைக் காண்கையிலும், தன்னை யவன் பற்றுகையிலும் அச்சமுற்றிலை ; அவனுடைய கொடிய மொழியைக் கேட்டபின்னே யன்றே ? நடுக்கினள் ; ஆதலின், இப்பொருளே யுண்மையெனக் கொள்க.

பெருமானும் பிராட்டியாரா விராதன் கொண்டுபோய்விடுவனே என்றாவது, நம்மை இவன் கொலைசெய்து விடுவனே என்றாவது, அவனைக் கொலைசெய்யுந் திறமை இல்லையே என்றாவது பரிதாப முற்றிலா, இப்பொழுது யான் ராஜதருமங்களைத் துறந் திருக்கின்றமையின், இப்பொழுது ராஜதருமத்தை யங்கீகரித்த வில்லெடுத திவனைக் கொலை செய்வது தருமமாகுமோ வென்னும் ஐயத்தினாலும், இவனை யான் கொலைசெய்து விடுவேனெனவென்று வீணை இவ்வண்ணம் அச்சங்கொண்டு நடுக்கு கையில, இவனை நிராகரித்த அவனை எவ்வண்ணம் கொலைசெய்வேனென வென்பதினாலும், பெருமான பரிதாபமுற்றனரேயன்றி, வேறில்லை ; ஆகையாலேயே பிராட்டியாரா விராதன் எடுத்தக்கொள்ளும்போது துன்புறமல், பிராட்டியாரா நடுக்குவதைக்கண்ட பின், தயரல் கொண்டனா. இளையபெருமானும் பெருமானை நோக்கித் தேவர் ஸ்ரீமந் நாராயணனே யாதலின், தேவேநதிரன் போலத் தேவரும் மூவுலகங்களுக்கும் நாத ராகி யிருக்கையில், அற்பமாகிய கோஸலராஜ்ஜியத்தை மாநிடபாவனையில் துறத் திருக்கிலும், அநாதர்போ லாகுவீரோ ? நாதரோ யாதலின், இவனைக் கொலைசெய்வது தருமமே என்றருளி, மேலும் பிராட்டியாரா தாஷ்டியத்தினாலும், தேவர் ஒருவேளை இவனைக் கொல்ல மனமுற்றிராகில், தேவர்க்குத் தாலானைய அடியேனுக்கு ஆஜனை செய்வீராகில், யானே இவனைக் கொலை செயவேனெனவும் விண்ணப்பஞ் செய்தனர். ஆதலின், இதுவே பெருமான் திருவுளமென்றுணர்ச்சு, பெருமானும் இளையபெருமானை நோக்கி, தம்பி ! பாராய ; (விராதாங்கே) விராதனுடைய வாழ்வில் (ப்ரவேசிதாம்)

மூன்றாவது சருக்கம்.

விராதன ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை எடுத்துத்
தோளில தாங்கி நடந்தது.

அந்நகரம் மீளவும் விராதன ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை நோக்கி, மாணிடர்களே! நீங்கள் யாவர், எங்குச் செல்லுகின்றீர் என யான கேட்கையிலும், பதிலேன் உரைக்கின்றீர்; பதிலுரைமின்னன்று வினாவின். பெருமாள்வனை நோக்கி, அடா விராதா! யாங்கள் இக்ஷ்வாகு குலத்திற் பிறந்தவர்கள்; யாங்கள் நற்செயல்நீர்க ளாதலின, இவ்வநததை யடைந்து சஞ்சரிக்கின்றனம்; யாங்கள் உன்னையு மறிய விரும்புகின்றோம்; நீ யாவன்? இவ்வரணியத்தில ஏன திரிகின்றனை, உரையாயென நருளிச்செய்தனர். விராதனும் பெருமானை நோக்கி, ராஜனே! யானுரைக்கின்றேன் கேளாய, யான ஜயனென்பவனுக்குச் சதஹரதை என்பவரிடத்திற் பிறந்தேன்; என பெயர் விராதனென்பாகள, யான தவகுசெய்து பிரஹமதேவனிடத்தில் சந்திரநகரினால் அழிவொருத வாறும், பிளப்புநு சிதைப்பும் அடையாதவாறும், வரம்பெற்றிருக்கின்றேன்; ஆதலின, நீங்கள் என்னை எதிராகாமல் இந்நகரம் பெண்ணை விட்டு விட்டு விரைவாக வந்தவழி பற்றிச் செல்லுக; இவ்வண்ணம் நீங்கள் ஓடி விடுவீராக ளாயின், உங்களை யான கொலை செய்யேனென்று மொழிந்தனன். பெருமான அதுகேட்டுச் சினமுற்று அவனை நோக்கி, அடா அற்பப் பயலே! நீ வலுவில் யமனைத் தேடுகின்றனேபோலும், போரில் என்னெதிரில நின்றபின்பும் பிழைத்துச் செல்வாயோ? மரண முறுவாய; நிறக, என நருளிச் செய்து, கோதண்டத்தில் நாளை ஏறிட்டு, விரைவாகக் கூரிய கணைகளைத் தொடுத்தது, கருடவேகம், வாயுவேகங்களை யுடையனவும், தங்கக்கட் டமம்ந்தனவுமாகிய

ஆதரங்கொண்டிருக்கின்ற வீரையை; கைகையி னென்பபடும் மாயையும், யானருகிலிருக்கின, கூத்தரநருமத்தைத் தறவே னாதலின, தன் மக்களாகிய உயிர்கள ளம் ளார மெனனும் ராஜ்ஜியத்தைப் பெறுவாக ளாயினும், எனனால் திருத்தப்பட்டு விரைவில் தன்னைக் கடந்து செல்வாகள; என்று ஆலோசனை செய்தே யல்லனோ? என்னைக் கரடு புரும்படிப் பிரித் தனுபினன்; ஆதலின, அவருடைய எண்ணம் இந்நகர விராதன விஷயத்தில இப்போழ்தே நிறைவேறுகின்றதன்றோ? (மமமாதாஸம்மத்யமா) மம, மா, தாஸம், மத்யமா என்று பதம்; எனனுடைய திருவாகிய வீரையும், அந்ந மாயை முதலானோகளது நடுவிற சோநதவளே? இவனும் இவனைக் கொலை செய்வதில் வருந்தகின்றன ளல்லனோ? என வீரையைக் (பரஸ்பர்சாதது) பகைத்த கொடிய இந்நகர விராதன பிழைப்பதாலும், (நதுக்கரம்) மிகவும் மகிழ்வு, (அஸ்தி) உளது, இவன் தரையைப் பிரிந்து வந்ததற்கும், ராஜ்ஜியத்தை விட்டு வந்ததற்கும் தன்புறுது, இவனைக் கொலை செய்வதில் தன்புறுகின்றனளே என்று கருத்துக் கொண்டே யருளிச் செய்தன னெனவு மறிக;—

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
பி. சிவசாமிநாதையர் நூல் தயாரிப்பு
அலுவலகம், சென்னை-20.

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் திரவயம்
அடையாறு, சென்னை-20.

ஆரண்யகாண்டம்.

௫௫௧

அந்த ஏழுபாணங்களையுமெயது விராதன்மேல் நாட்டினர். அந்தச் சரங்
மேலும் விராதனுடலைப் பிளந்து குருத்தோயந்து தரையில் வீழ்ந்தன ;
விராதனும் சினமுறறுச சீதையை விட்டு விட்டுக் காலாந்தகன்போலச்
சூலத்தை ஏந்திக்கொண்டு ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களை எதிர்த் தோடி வரு
கையில், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும் சரமாரிபொழிந் தவனை யடித்தனர். கள,
அந்த விராதனும் அத்தற்கு நகைத்து நின்று உடலை உளுக்குகையில்,
அந்தப் பாணங்கள் யாவும் உதிராந்து வீழ்ந்தன ; விராதன் வரதானத்தி
றால் இவர்களுடைய பாணங்களுக்கு கிறககாமல உயிரை நிலைக்கச
செய்துகொண்டு சூலத்தைச் சுற்றி இவர்களமே லெயதனன. பெருமா
ராதனை யாகாயத்திலேயே இரண்டு பாணங்களினால் மூன்று துண்டாகச்
செய்தறளுகையில், வச்சிராயுதத்தினு லறுக்கப்பட்ட மேரு சிகரம்
பீபால அந்தச் சூலம் தரையில் வீழ்ந்தது ; உடனே விராதன
சினமுற றருகி லோடி வருகையில், ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களும் கரு நாகங்
ள போன்ற வாளகளை யுருவிக்கொண்டு வீசினர்கள். அவன அதனை
சுஷ்யஞ் செய்யாமல் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்க ளிருவர்களையுமெடுத்துத் தன
காளகளில் வைத்துக்கொண்டு செல்லுகையில், பெருமா ளினையபெரு
ரனை நோக்கி, அடா தமபி ! இவன நாம போகவேண்டிய வழியிலே
ரனை செல்லுகின்றனன ; ஆதலின், இவன நம்மைச் சுமந்து செல்லுக;
றடயில் கொலவோமென் றருளிச செய்தனா. அவனும் இவர்களைக்
முநதைகளைப் போலவே எளிதாகத் தாங்கிக்கொண்டு சிங்கநாதம்
சயது பலவகை மரங்களடர்ந்து மஹாமேகம் போன்றதும், பலவகைப்
றவைகளினு லொலிச்சுப் பட்டதும், பற்பல விலங்குகள் சூழ்ந்துள்ளது
புகிய அந்தத் தண்டகாவனத்தி னிடையிற் சென்றனன.

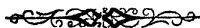
ஆரண்யகாண்டத்தில மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

நா ன் க ர வ து ச ரு க க ம் .

பெருமாளும இனையபெருமாளும விராதனைக்

கொலைசெய்து புதைத் தருளியது.

இவ்வண்ணம் விராதன ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைத் தோளி லெடுத்திக
சுடி செல்லுகையில், பிராட்டியார் கண்டு கைகளை யுயர வெடுத்துக்
சுடி, அந்தோ ? என் பிராணநாதர் தம்பியுடன் கொடிய வரக்கன
ந்துக்கொண்டு போகப் படுகின்றனரோ ? எனனைச் செந்நாய் புலி கரடி
ய கொடிய மிருகங்கள் தின்னும் ; அடா அரக்கர் கோமானே ! அவர்

களை விட்டு விட்டு, எனனையே எடுத்துக்கொண்டு செல்லடா என்று கூட
 கையில், ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாக ளிருவரும் அதுகேட்டு விராதனை வினாவி
 கொலைசெய்யக் கருதிப் பெருமான விராதனுடைய வலது தோளையும்
 இனையபெருமான இடது தோளையும், வாளகளினால் வெட்டி விட்டனர்
 உடனே விராதன் தோள்கள அறுபபுண்டு, அசனியா லடிபட்ட மீ
 போலத் தரையில் சாயந்து வீழ்ந்தன ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணாகளும் அவனை
 காலகளினாலும், முழங்கால்களினாலும், முஷ்டிகளினாலும் மிதித்தும்
 இடித்தும், குத்தியும், உயரவெடுத்துத் தரையிலடித்தும், தரையில் புரட்டி
 யும், துகைத்துக் கொன்றனாக ள இவர்களால் விராதன் இவ்வண்ணப்
 பீடைசெய்யப்பட்டும் இறக்காமல் வந்துவதைப் பெருமான கண்டு
 இனையபெருமானே நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா ! இவ்வீன வரதானத்தால் நம
 மாயுதங்களால் மரணமுறுகின்றிலை , ஆதலின், இவனைக் குழிதோண்டி
 புதைத்துச் செல்வோமென றருளிச் செய்தனா. விராதன் அந்த வாகக்
 யத்தைக் கேட்டுப் பெருமானே நோக்கிப் புருஷ சிங்கமே ! இந்திரனுக்கு
 நிகரான பலமுடைய உமமால் யான அடிககப் பட்டேன் , யான மோஹ
 தினால் முன்பு தேவவாயிற் றிடுவேன் , இப்போது தேவர் ஸ்ரீராமமொனவும்
 இவா இனையபெருமானெனவும், இவா பிராட்டியாடொனவும், நன்குண
 கினறேன் , யான சாபத்தினால் இவ்வண்ணம் கொடிய அரக்கனாயினேன்
 யான தம்புருவென்னுங் கந்தருவன் , குபேரனா ல்வவண்ணம் சபிக்க
 பட்டேன் , சாபமுறக் காலையில் யான வைரவண்ணனை வேண்டிகையின்
 அவன என்னை நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரா போரில் உனனைக் கொலைசெய்வார்
 அப்பொழுது நீ சாபந்தீர்த்து வானேறக் கடவையென்று மொழிந் திருந்
 னன். யான அவனிடத்திற் சேவைபண்ணும் வேளையில், யான ரம்பை
 யிடத்தில் மோஹம்கொண்டு சோந்திருநதமையின, எனக் கிவ்வண்ணம்
 சாபம் நேர்ந்தது , தேவருடைய அருளிணால் அந்தக் கொடிய சாபத்தினால்
 விடு பட்டேன் , இனி யான என்னுடைய லோகம்போய்ச சோவேன
 உங்களுக்கு மங்கல முளதாகக் கடவது. இங்கிருந்து ஒன்றாயையோஜன
 தாரத்தில் சரபவகமஹாமுனி , எழுந்தருளி யிருக்கின்றனா , தேவர்கள்
 அங்கெழும் தருளவீர்களாயின், அவரோ உங்களுக்கு நன்மை யளித் தருளு
 வா ; என் சரீரத்தையும் குழியில் தாளிப் புதைத்துச் செல்க ,—

रक्षसां रक्षसां मेषदक्षस्य नाशः
 अशैशैर्दक्षेन तैश्चैभ्योऽपि नाशः ॥

ரக்ஷஸாகதஸ்தவாரா மேஷதாமஸஸநாதஸை
 அவடேயேந்தியநதே தேஷாம்லோகாமஹோதயாஃ.

சுவத்தைக் குழியில் புதைக்கவேண்டு மென்பதே ராக்ஷஸ தர்
 எந்த ராக்ஷஸர்கள் குழியில் புதைக்கப் படுகின்றனர்களோ ? அவ

அழிவற்ற உலகங்களை யடைகின்றனார்களா ; என்றீவவண்ண முரை செயது வீட்டு வானேறினன. பெருமானும் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு இனைய பெருமானே நோக்கி, லக்ஷ்மணா ! யானே போன்ற இந்த விராதனுடைய உடலைப் புதைக்கப் பெரிய குழியைத் தோண்டுக கடவையென யுரைத்து, விராதன் கழுத்தைக் காலினால் மிதித்து நின்றனா. அநந்தரம் இனைய பெருமானும் அந்த விராதனருகில் மண்வெட்டி முதலிய கருவிகளினால் பெரிய குழி தோண்டிக் கழுத்தைத் திருகிக் கொன்று குழியில் தள்ளினா. அப்பொழுது பயங்கரமாகக் கூவுகின்ற அந்த விராதனை ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனாக ளிருவரு மெடுத்துக் குழியில் தள்ளி, இவன் வரத்தினால் சஸ்திராதிகளுக் குச் சாகாவிடினும், இவனைக் கொல்லு ப்ரபாடம் இதுவேயென்று தோந்து மகிழ்ந்தனாகா. அந்த விராதரும் தநன் நற்கறி பெறுவதன் பொருட்டுத் தானே தனனைப் புதைக்கும்படி வேண்டிக் கூவி இறந்துகொள்கையில், அவ வனமெங்கும் அவ்வொலியினு லொலித்தது ; ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனாகளும் அவ வண்ணம் அவனைப் பள்ளத்தில தள்ளிச் சிலைகளினால் அககுழியை நிறை த்து மூடி மகிழ்ந்தது, பிராட்டியாராயும் அழைத்துக்கொண்டு வீணாணிடை யில் சந்திரசூரியாகாபோலக் கானிடையில் சந்திரசூரியாகாபுத்திகழ்ந்தனார்களா.*

ஆரண்யகாண்டத்தில் நான்காவது சுருக்கம்

முற்றிற்மு

ஐந்தாவது சுருக்கம்

சரபங்கர் பெருமானைக் கண்டு மகிழ்ந்த பின்பு,

விண்ணுலகடைந்தது

இவவண்ணம் பெருமான விராதனைக் கொலை செயது விட்டுப் பின்பு, சீதையை யாலிங்கனஞ்செயதுகொண்டு துன்புறக்கவென்று தேற்றி, இனைய பெருமானே நோக்கி, ஆடா தம்பி ! இந்த வனம் மிக்க கொடியது, காட்டு

* சீதாபிராட்டியா ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனாகளை விராதன கொலைசெய்வானேவென்ற ச்ச்ச்ச் கொண்டிலா ; விராதனை யவர்கள் கொன்று விடுவாக்க ளென்றே அச்சம் கொண்டு அவர்களைத் தம்பிடத்தில அழைப்பதன் பொருட்டே தமமைப் புலி முத லானவை நினனுமென்று கூவினா பின் பிவர்கள் மீளாமையினால், விராதனை நோக்கி, ஆடா இவர்களை நீ எடுத்தக் கொண்டுபோய அழியற்க ; அவர்களை விட்டு விட்டு, (மாம்) செல்வத்தைபுற்று வாழ்க ; எனதுரைத்தனா. ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணா கள் இவரது பாவத்தை யறிந்தே வினாவாக அவனை வெட்டிக்கொன்றனாகள். சீதை துன்புப் படுகின்றனா யென்று அவனைக் கொல்லும் பக்கத்தில், முன்பே அவனைக் கொல்லுசெய திருப்பாக்களென யுணாக.

மனிதர்களு மொருவ ரிலர் ; ஆதலின, வினாவாகச சரபங்கமஹாமுனி யிடம் செல்வோமென்று அருளிச்செய்து, வினாவாகச சரபங்காமுஞ் சேர்ந்த பார்க்கையில், அங்கே தேவலோகத்தினின்றும் தேவேந்திரன தேர்மீதேறிவந்து அங்கே தேரினின்று பிறங்கிக் கால் தரையில் படாமலே நின்று, சிறந்த வாகையா பரணங்களை யணிந்து, தன்னைப் போன்றவர்களினால் சூழப்படும் திகழவும், சிறந்த குதிகாகக் கட்டி வானிடையிலேயே நிழ்கின்ற அந்த இந்திரனுடைய ரதம் நிற்கவும், முழுமதி மண்டலம் போன்ற வெண்குடை விளங்கவும், தெய்வப் பொதுமகளிர்க ளிருவாகை இத்திர னிருபுறத்திலும் நின்று வெண்சாமரை வீசவும், கந்தர்வாபஸரஸாதி தேவர்கள் வானில் நின்று இத்திரனைப் புகழவும், பின்பு சரபங்கமஹாமுனி இத்திரனுடன் ஸல்லாபம் செய்துகொண்டிருக்கவும் கண்டு, இனையபெருமானை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மண ! பாராய் ஆகாயத்தில் ஆதித்த னுதித்தாப போல ரதம் திகழுகின்றது, முன்புயாம் இத்திரனுடைய தோககுதிகாக்களை எவ்வாறிருக்குமெனக் கேட்டிருக்கின்றனமோ ? அத்தன்மையனவாகிய குதிகாகளே இந்தத் தேரில் கட்டப்பட இருக்கின்றன ; இந்த ரதத்தைச் சுற்றி நிற்கின்றவர்களும், குழைக ளணியும், யௌவன முறறும், வாகைகளைப் பிடித்தும், நீண்டகன்ற மாபினில் அக்கினிபோல ஒளிர்கின்ற மாலைகளைப் பூண்டு, பீதாம்பரங்களை யுடுத்தும், வீரமுறறும், இருபத்தைந்து வயது பொருந்தியும், நூறு நூறு கண்களுகளை யடைந்தும், நூறு புறங்களிலும் திகழுகின்றனர்கள். பெரும்பாலும் தேவர்கள் எப்பொழுதும் இருபத்தைந்து வயதுடையவாகப் போலவே விளங்குவார்கள் ; இவ்விடத்திலேதானே நீ சீதையுடன் முகாததகாலம் நிற்கக் கடவை. இவன் யாவனோ அதனை யறிகின்றேனென நருளிச்செய்து, சீதையுடன் இனைய பெருமானை பீங்கே நிறுத்திவிட்டுத் தாம் மாதிரம சரபங்காமுந்திற குள்ளெழுந் தருளுகையில், இத்திரனும் இவ்வாகை கண்டு சரபங்கமஹாமுனியை நோக்கி, ஏகாந்தமாக மாதவர் சீமானே ! ஸ்ரீராமபிரா னிகளே எழுந்தருளுகின்றனா, இவா இப்பொழுது எனனைக் காண்பது தகுதியற்றது ; இவர் தம் பிரதிஜனையை முடித்த பின்பு, என்னைக் காண்க ; பிற ரொருவராலும் செயற்கரிய காரியங்கள் இம்மஹாதுபாவராலேயே செயல் குரியனவாகி யிருக்கின்றன ; ஆதலின, இவர் இக்காரியங்களை முடித்த பின்பு, யானும் இவ்வாகை கண்டு மகிழவேனென றுனாத்து விடை பெற்றுக்கொண்டு தேரூர்ந்த வானேறினன், இத்திரன் சென்ற பின்பு உபகரணங்கள் நிறைந்த அக்கினிஹோத்திரஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்ற சரபங்கமஹாமுனிவரிடம் பெருமா ளெழுந்தருளிப் பிராட்டியாருடனும், இனையபெருமானுடனும் அவரைப் பணிந்து, அவரால் பூஜிக்கப் பட்டவர்களாகிப் பன்னசாலையிறங்கி மகிழந்து, பின்பும் சரபங்கமஹாமுனிவரோடு நோக்கி, ஸ்வாமி ! இப்பொழு திங்கு விண்ணினின்றும் வந்தெய்தினவன் யாவனென வினாவி யருளினர். சரபங்கமஹாமுனியும் பெருமானை நோக்கி

ஸ்ரீராமசந்திரரோ ! தேவேந்திரன் என்னைப் பிரஹ்மலோகத்தில் கழைத்துக் கொண்டு போவதன் பொருட்டு வந்திருந்தான் ; யான் பிறர் செயற்கரிய தவஞ்செய்து, அவவுலகஞ் செல்லும் புண்ணியத்தைப் பெறறிருக்கின்றேனாதலின், இப்பொழுது மஹாத் தமாவாகிய உமமுடன் ஸல்லாபஞ்செய்து மகிழ்ந்து விண்ணுலகஞ் செல்வேன் ; நீர் ஸமீபத்தில எழுந்தருளுவதை யுணர்ந்தே யான இத்திரனுடன் பிரஹ்மலோகஞ் சென்றிலேன் ; யான் தவத்தினால் வென்ற பிரஹ்மலோகங்களையும், தேவலோகங்களையும், தேவர்க் கர்ப்பணஞ்செயவேன் ; ஏறறுககொள்க ; தேவர்க்கு அர்ப்பணஞ் செய்யாச் செயல்கள பயன்படா வல்லவோ ? எனறு அருளிச் செயதனா. சரபங்கமஹாரிஷியினால் இவ்வண்ண முரைசெய்யப்பட்ட பெருமானும் அவரை நோக்கி, மாதவா கோமானே ! யானே தேவருடைய கர்மபலங்களை யந்தர்யாமியாயிருந் தனுபவிப்பேன் ; யான் இப்பொழு திக்காட்டில் வாஸஞ் செய்யத்தக்க இடம யாதோ ? அதனை யருளிச்செய்வீரென்று வினா வினா. சரபங்கமகாயோகியும், மீளவும் பெருமானே நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரரோ ! இந்தக் காட்டினையில் ஸுதிக்ஷணனொனனும் மஹாமுனி எழுந்தருளியிருக்கின்றனா, நீங்கள் அங்கெழுந்தருளவீர்களாகில், அவர் உங்களுக்கு நன்மைசெய்தருளுவர் ; இந்நத நதிக கெதிராகச் சென்றால் அவருடைய ஆஸ்ரமஞ் சோவிகள, இங்கே காணப்படுகின்றதே ? இதுவே நீங்க ளெழுந் தருளத்தக்க நலவழி ; நீர் இங்கே முகூர்த்தகால மெழுந்தருளியிருக்கக்கடவீர். யானிந்த மூப்புற்ற சரீரத்தைப் பாம்பு புரையை விடுவது போல விட்டு வானேறுவேனென்று அருளிச்செய்து, செந்தீயை வளர்த்து விதியின்படி நெய்யாகுதிசெய்து அததீயில குதித்து ஆஹுதியாகி எரிந்தனர். உடனே யவர் அந்த மூப்புற்ற சரீரத்தை எரித்து, திவ்விய ரூபம் கொண்டு அந்தத் தீயினின்று மெழுந்த திகழந்தனர். பெருமானும் இனையபெருமானுடனும், பிராட்டியாராடுடனும், அதனைக் கண்ணுற்று வியப்படைந்து மகிழ்ந்தனர். சரபங்கமஹாமுனிவரும், ஆஹுதாக்கினிகளின் லோகங்களையும், ரிஷிகளின் லோகங்களையும், தேவலோகங்களையும் தாண்டிப் பிரஹ்மலோகம்போய்ச் சோந்து, பரிஜன பரிவாரங்களுடன் கூடி எழுந்தருளி-யிருந்த வாணிமனாளகாக கண்டு பணிந்தனர். பிதாமஹரும் இவரைக் கண்டு உனக்கு நல்வரவாகக் கடவதென் றுரைத் தாதாஞ்செய்து மகிழ்ந்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ ரு வ து ச ரு க் க ம்.

பெருமாள் சரணமடைந்த ரிஷிகளுக்கு அபய மளித்தது.

சரபங்கமஹாமுனிவா பிரஹ்மலோகஞ் சேர்ந்த பின்னர், வைகானஸர், வாலகிலயா, ஸம்பரசுநாளா, ஈரீசிபா, அஸ்மகுட்டா, பத்ராஹாரர், தந்கோலுநலர், உனமஜ்ஜகா, காந்சயயா, அஸ்யயா, அபராவகாசகா, ஸஸிலாஹாரர், வாயுபசுநா, ஆகாஸநிலயா, ஸ்தத்தணடிஸசாயிகா, வரதோபவாலிகள், ஆர்த்ரபடா, ஸஜபா, தபோநிதயா, பஞ்சசபர் எனனம பேதங் களை யுடையவாகனம, பிரஹ்மதேஜஸஸு விளையகுபவாகனம, யோகத் திறமை யுடையவாகனம, ஐம்புலனைகளை வென்றவாகனமாகிய மஹாயோகிகளா பெருமாள் சரபங்காஸாமத்தி லெழுந்தருளி யிருப்பதை யுணர்ந்து, எல்லோரும் கூடி யங்கெழுந்தருளிப் பெருமானைக் கண்டு இவ்வா நோக்கிக் கேளாய ஸ்ரீராமா! நீ இசுக்ஷவாகு குலத்திற்கும், இந்நதத் தேசங்களுக்கும், பிரதானமும், நாதரு மாகின்றீர், தேவர்களுள் தேவேந்திரரபோல நீர் புகழினாலும், தோணியினாலும் புகழ்ப்பட்டிருக்கின்றீர், தந்தையினிடத்தில் பத்தியும், ஸத்தியமும், தருமமும், உம்மிடத்தில நிறைந்து விளங்குகின்றன, தரும முணாந்தவரும், தருமத்தில் சிரத்தை யுடையவரும், பரம்புருஷருமாகிய உமமைச சரணமடைந்து யாங்கள் ஓளறை வேண்டுகின்றோம், நீ சுபமாகவே எங்களைப் பாதுகாக்கச் சித்தராகியிருக்கையில், யாங்கள் உம்மை யுதாவீனாபபோல வேண்டுவது தகுதியற்றது; ஆயினும், யாங்கள் ஆர்த்தியினால் செய்யும் இப்பிழையைப் பொறுத்தருள்க, யாவனொருவன் அரசனாகி யாநில ஒரு பங்கு கபடம் வாங்கிக் கொண்டு, பிரஜைகளைப் பிள்ளைகளைப்போலப் பாதுகாக்கின்றிலனோ? அவனுக்கு மிகப் பாவம் விளையும், யாவனொருவன் தனனாட்டி லுள்ளோர்களைத் தன்னுயிர்களைப் போலவும், தன் மக்களைப் போலவும், பாதுகாத்தளிக்கின்றனனோ? அவன் அழிவற்ற புகழினைப் பெற்று, கடையில் பிரஹ்மலோகஞ்சேர்ந்து, பிரஹ்மாவினாலும் பூஜிக்கப் படுவான், அன்றியும், உயிரகளைத் தருமத்தினால் பாதுகாக்கின்ற அரசன் முனிவர்கள் செய்யுத் தவங்களின் நாலிலொருபங்கு பெற்று ரிஷியெனப் படுவான்; எங்க ளெல்லோர்க்கும் நீர் நாதராயிருக்கையிலும், யாங்கள் ராசுஸர்களினால் கொல்லப்படுகின்றனம்; எழுந்தருளுக; ராசுஸர்களினால் கொல்லப்பட்ட முனிவர்களது சரீரங்களைக் கண்ணுறுக; சில அரசுக்கள பம்பாநதியின் கரையில் வாஸஞ் செய்பவர்களையும், இந்ந மந்தாகினியினருகின வலிப்பவர்களையும், சித்திரகூடத்தில வாழ்பவர்களையும், வெகுவாகக் கொல்லுகின்றனர்; இவ்வண்ணம் யாங்கள் படும் அவஸ்தையைப் பொறுக்கின்றிலோம்; ஆதலின, தஞ்சமடையத்தக்க உமமையே சரண

பற்பல ிதிகளைத் தாண்டிப் பெரிய மலையக கண்டு அத்தனைக் கடந்து சென்று, அதற்குமேல் பறபல மரங்க ளடாந்துள்ள அந்த ஸுதீக்ஷணூர மத்தி னுடபுகுநது, ஜடாமண்டலதாரியும், தபோவருத்தருமாகிய ஸுதீக்ஷணமஹாமுனிவவாக் கண்டு பணிநது அவரை நோக்கி, மாதவோ! யான சக்கரவர்த்தி குமாரனான ராமனாகின்றேன்; தேவவாக் காண்பதன்பொருட் டிக்கெய்தினேன்; ஆகலின், தேவனாக கிதமருளிசெயசக; எனறருளிச செயதனர். ஸுதீக்ஷணமஹாமுனிவரும் பெருமானைக்கண்டு ஆலிங்கனளு செயதுகொண்டு பெருமானை நோக்கி, அடா வீரனும், தனமிகனுமாகிய ஸ்ரீராமசந்திரா! உனக்கு நல்வரவாகக் கடவது இந்த ஆஸ்ரமத்தில் நீ பொன்னடி சார்த்தினமையின, இப்பொழுதே இந்த ஆஸ்ரமம் நாநனுடையதுபோலும், நீ இங்கெழுந்தருளுவதை எதிர்பார்த்தே இந்தச் சீரத்தை விட்டி வாணேறியிலேன்; நீ ராஜஜியத்தைத் துறநது, திருச்சித்திரகூடரு சோந்திருக்கையில், தேவேந்திர னிககெய்தி உன்னுடைய செய்தியையு முறாந்து, யான தவங்களினால் பறபல பொன்னுலகங்களைப் படைத்திருக்கின்றேனெனவும், எழுந்தருளீனொனவு முறாந்து அழைத்தனன், அந்த நல்லுலகங்களிலு என்னிடத்தில் அருளினால் வீதா லக்ஷமணாகளுடன விஹாரளு செய்தருளக; என்று காமபலஸங்கத்தைத் துறநது, தம் முடைய கருமங்களை பகவானுக் காபபணஞ் செயதனா, பெருமானும் அம் மஹாயோகியை நோக்கிப் பகவானே! யானே அந்த லோகங்களை யங்கி காரஞ் செயவேன்; யான இப்போழ தங்கே வாஸஞ் செயவதற்குரிய தேசத்தை யருளிச் செயசக; சரபங்கமஹாமுனிவா தேவரிடஞ் செல்லும் படி யருளிச்செய் திருக்கின்றனரென் றருளிச செய்தனர். ஸுதீக்ஷண மஹாமுனியும் மீளவும் ஸ்ரீராமசந்திரரை நோக்கி, ஸ்ரீராமா! இந்த என னுடைய ஆஸ்ரமமே மிகவும் வாஸயோக்கியமா யிருக்கின்றது; ஆனால் சிங்கம் புலி முதலிய கொடிய விலங்குகா அடிககடி இங்கெய்தித் திரிகின்ற றன்; இவ்விடத்தில் அந்த மிருகங்களினால் மாததிரமே பயமன்றி, வேறொ ருவராலும் பயம் நோந்திலது, எனறருளிச் செயதனர். பெருமான அந்த வாககியத்தைக் கேட்டவுடன வில்லை ஏறிட்டுக் கணைதொடுத்துச் சித் தஞ் செய்துகொண்டு அம்முனிவரை நோக்கி, மஹாயோகி! யானிங்கே வாழந்து, கொடிய மிருகங்களைக் கணையினு லடிப்பேன்; அப்பொழுது தேவர் அதைக் கண்டு வருத்தமுறவீர், இவ்வண்ணம் தேவர் வருத்த முறுமாறு செய்வதை விடக் கொடுமை யுளதோ? ஆகலின், யான் இவ் விடத்தில் நெடுங்காலம் வாழ விரும்புகின்றிலேன்; என்றருளிச செய்து

னர். பின்பு, மலைப்பொழுதாயினமையின, ஸந்தியாவந்தம முதலிய நியக்ருமங்களை முடித்துக்கொண்டு, வீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் அந்த ஆஸ்ரமத்திலேயே எழுந்தருளி யிருந்தனா. பின்பு, ஸூதீக்ஷணமஹா முனிவரும் தவசிகள் புஜிப்பதற்குரிய கந்தமூலபலங்களைத் தாமே நேராகக் கொணர்ந்து, ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களுக்கு அர்க்யபாதயாசமனீயாதிசிகளினால் புஜித்தளித்து மகிழ்வித் தருளினா. *

ஆரண்யகாண்டத்திலு எழுவது சருக்கம்

முற்றிற்று

எட்டாவிதாசருக்கம் .

பெருமாள் ஸூதீக்ஷணமுனிவரிடத்தில் விடை

பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டது

பெருமாள் பிராட்டியாருடனும், இளையபெருமாளுடனும் ஸூதீக்ஷண மகாமுனிவரால் பூஜிக்கப்பட்டவராகி, அங்குத் துயில்கொண்டனநிரவைப் போகி, மறுநாளுதயத்தில் துயிலுணர்ந்து, வீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் நியக்ருமங்களை முடித்து, அக்கினியையும், தேவர்களையும் விதிப்படி பூஜித்து, வெய்யோ னுதயமாகுகையில், உபஸ்தானஞ செய்து விட்டு, ஸூதீக்ஷணமஹாரிஷியைக் கண்டு பணிந்து, அவரை நோக்கித் தபோ நிதியே ! யாங்கள பூஜிக்கத்தக்க தேவரால் யாங்களே பூஜிக்கப் பட்டவர்களாகித் தேவருடைய ஆஸ்ரமத்தில் இன்புறறு வாழநதோம் ; உடன வந்த முனிவர்கள் எங்களைத் துறாப படுத்துகின்றனர் கா, ஆதலின், விடை கேட்கினறேன் ; போய வருகிறோம் ; யாங்களும் எல்லா ஆஸ்ரமங்களையுங் கண்டு களிப்புறத் துறாபபடுகின்றோம், ஆதலின், எங்களெல்லோர்க்கும் அன்பு கூர்ந்து, விடை கொடுத்தருள்க ,—

ಅವಸಂಸ್ಯೃಶಂಯಾವ ಸ್ಪೂರ್ಯೈನಾಶಿವರಾಜ ಶೈ

ಅಮೂರ್ಗಣಾಽಽಂಽಪಕ್ಷ್ಯಂ ಸ್ವೈವಾನ್ಯಯವಜೇಶಃ ||

அவிஷ்ணயாதபோயாவத ஸ்ராயோநாதிவிராஜதே

அமாகேணுகதாம்லக்ஷமீம பராப்யேவானவயவாஜிதஃ.

* இளையபெருமாள் உணவு துயில்களைத் தறந்தவ ராதலின, முனிவர் தமக் களித்த காய கனிகளைப் பெருமாளுக் களித்த விட்டனா. பெருமாளும் தம்பி யளித்ததைத் தாமுண்டு, முனிவர் தமக் களித்ததைப் பிராட்டியார்க் களித்தனா. ஆதலால், முனிவர்கள் பிராட்டியார்க் களித்திலொன்றறிக.

இழிகுலத்தோன் அரியாயத்தால் மிகப் பொருளை யடைந்து, பிறரைத் தவிக்கச் செய்வதுபோல, இந்த வெய்யோன கதிரா விரிந்து உலகங்களைத் தவிக்கச் செய்வதற்கு முன்னமே யாங்களா வழிபைக கடந்து செல்ல விரும்புகின்றோமென றுறாசெயது, மீளவும் பணிந்து நின்றனர். இவ்வண்ணம் பணிந்த ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைக் கரங்களாலெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு, சுதீக்ஷணமுனிவரும் இவர்களை நோக்கி, ஸ்ரீசககரவாததித்திருக்குமாராகளே ! நீங்களா வழியில் இன்புறறு மகிழ்ந்து செல்லக கடவீரகளா, தண்டகாரணய வாஸிகளாகிய இந்த முனிவர்களது ஆஸ்ராமங்களையுங் கண்டு மகிழுக; மிகுந்த காய கனிகளா நிறைந்தும், நறுமலர்களா மலாநதும், சிறந்த மிருக நிராகளா சூழ்ந்தும், பகை நீங்கிய பறவைகளை யுடையதும், மலாநத கமலங்களை யுடையதும், குளிர்ந்து தெளிந்த நள லீரை யுடையதும், நீர்ப்பறவைகளா நிறைந்துள்ள தடாகங்கள் பொருந்தியது மாகிய கானன மண்டலத்தையுங் காணுக, இப்போழ்து சென்று மீளவும் இங்கெய்துக; எனறு அருளிச்செய்து விடைகொடுத்த தருளிணர். அநந தரம பெருமாள் இனையபெருமாளுடன் அம்முனிவரை வலம் வந்து புறப் படுகையில், பிராட்டியாரா இருவாக்கும் அம்பரூத் தூணிகளையும், கோதண்டங்களையும், வாளகையுங் கொடுத்தனா இவ்விருவாக்கும் அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு தூணீரங்களைக் கட்டிக்கொண்டும், வாளகளைக் கசசையி விறுக்கிக் கொண்டும், கோதண்டங்களை நானேறிட்டுக் கரத்தி லேந்திக் கொண்டும், பிராட்டியாருடன் கூடி, அந்த ஆஸ்ராமத்தை விட்டுப் புறப்பட்ட தருளிணர்களா

ஆரண்யகாண்டத்தில் எட்டாவது சருக்கம

முற்றிறறு

ஒன்பதாவது சருக்கம்

பிராட்டியார் பெருமானை நோக்கி, அரக்கர்களைக் கொலைசெய்வது

தருமமோவென்று வினாவி யருளியது.

இவ்வண்ணம் ஸுதீக்ஷணமஹாமுனிவரிடத்தில் விடை பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்ட பெருமானைப் பிராட்டியாரா நோக்கி, ஸ்வாமி என் பிராணநாயகரே ! தேவர் இப்போழ்து செய்யும்படி மேற்கொண்டிருக்கின்ற முனி தருமம் மிகவும் ஸு-லக்ஷ்ம மார்க்கத்தினால் சித்திக்கின்றது; இஃது கரமக் குரோதாதிகளினு லுண்டாகிய துன்பத்தைத் துறந்தவர்க் கெளிதே யன்றிச் சினமுற்றோர்களுக் கெளி தாகாது ;—

ஸ்ரீஸ்யேவந்யஸநாஸ்யுத் தாமஃஜாநிஃஸ்யுத்
 மிந்யாநாக்யஸ்கம்ஸகம் சஸ்யுந்யுஸ்சாஹுஃ
 ஷரஹாஹிஃஸநம் விநாஸ்யேரம்ஸகாஹுஃ ||

தீர்ண்யேவவயஸநானயதர காமஜாநிபவநதபுத
 மித்யாவாக்யமபரமகம தஸமாநகுநதராஹுபெள
 பரதாராபிகமனம விஸுவைரஹுசொளதரதா.

பொயம்மொழியை மொழிவது, பாத்தையலைப் புணர்வது, பகையினறி யொருவரைப் பகைத் தடிப்பது எனனும் இம்முனறும், காமத்தினால் பிற நத வியஸனங்களெபைபடுகின்றன; இவைகளுள் பொய்ம் மொழியைத் தேவர் இதுவவாயி லுரைத்திலீர், இப்போழுது முரைக்கின்றிலீர்; இனி யுளாயீர்; பிறர் மனைவிகளையும் தேவா கனவிலும் விருப்புறறிலீர்; இனி மேலும் விருப்புறீர்; எப்பொழுதும் ஸ்வபாரியை யிடத்திலேயே ஆஸத்தி யுறுகின்றீர்; தரும மறிந்தவரும், ஸத்தியவாதியும், பித்தருவாக்கிய பரி பாலனஞ் செய்பவரு மாகின்றீர்; இவை முதலிய நற்குணங்கள் ஸம்புலன் களை வென்றவர்களுக்கு அரியனவல்ல, தேவா ஜிதேந்திரிய றென்பதையு மறிவேன; ஆகிலும், வைரமின்றி யொருவரைக் கொலை செய்வதெனனும் கொடுமையே தேவருக் கிப்போது நோகின்றது; தண்டகாரண்ய வாஸிக ளாகிய ரிஷிகளைப் பாதுகாப்பதன் பொருட்டு, ராசுஸர்களைக் கொலை செயவேனென்று பிரதிஜனாை செய்தருளினீர் ரஸலீரோ? இதைப்பொருடடே யனறோ? தேவா தம்பியுடன் வில்லைக் கரத்திலேநிதிப் புறப்பட்ட டிருக்கின்றீர்; ஆதலின, யான தேவருடைய இநதச செயலைச் சிந்தை செய்கையில, இஃதெனக்கு நலமெனத் தோன்றுகின்றிலது, என மனமும் சிந்தா குல மாகின்றது, ஆதலின, யாம் இப்பொழுது தண்டகா வனத்தினுட புருவது தகுதியற்றது; இது நலமென யானுடன்படேன; அதற்குக் காரண முரைக்கின்றேன் கேட்டருளீர்; தேவா ஆயுதத்தைக் கையிலேந்திச் செல்லுகையில், வனசாங்களைக் கண்டு பாணங்களைத் தொடுத் தடிப்பீர்; கையில் ஆயுத மிருக்கின், அஃது வாளா இருக்க விடாது, கூந்திரியர்களுக்கு வில்லும், அக்கினிக்கு வீறகும் அருகிலிருக்கையில், தேஜஸ்ஸையு ம், பலத்தையும், பெரும்பாலும் வளரச் செய்யும்; முறகாலத்தில ஒரு மஹாமுனிவர் காட்டிடையில் தவஞ் செய்துகொண் டிருக்கையில், அவருடைய தவத்தைக் கெடுப்பதன் பொருட்டு, இந்திரன் வாளைக் கையிற்பிடித் துக்கொண்டு ஏவலாளன்வேஷம்பூண் டககெய்தி, அந்த முனியை நோக்கி, ஸ்வாமி! யான் ஒரு காரியமாக ஓரிடம்போய வருவேன; யான் வருமளவும் இந்தவாளைத் தேவர் பாதுகாத் தளிக்க; மீளவும் யான் வந்து பெற்றுக் கொள்வேனென்றுரைத்து, அந்த வாளை வைப்பாக அவரிடத்தில் கொடுத்த ன்ருட்டுப் போய் விட்டான். அந்த முனியும் அந்த வாளை வாங்கிக்கொண்டு

வைப்பாதலால், அதனை யோரிடத்திலும் வைத்துச் செல்ல நம்புதலின்றி, எப்பொழுதும் அதனைக் கையில் வைத்துக்கொண்டே திரிந்தனர். அதனை விட்டு எங்கும் சென்றிலர்; இவ்வண்ண மிருககையில், தவமுயற்சியில் ஊக்கந்தப்பிக் கொடுமைபூண்டு வாளினால் பறபல உயிரகளைக் கொன்று கடையில் நரகத்தை யடைந்தனா. இவ்வண்ணம நிகழ்ந்ததென்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர். ஆதலின், ஆயுதம் அருகிலிருக்கின், இத்தன்மையதாகிய தீமையை வினாகும், ஆயுதமெனபது நெருப்புப்போலச் சேர்ந்தவரைப் பற்றி எரிக்கும்;—

स्वैच्छुबलमनास्य स्तुर्योऽसौ ॥

ஸ்வேஹாசசபஹமாஸச ஸமாஸ்யேரவாமாசக்ஷயே.

தேவா யாவு முணர்ந்தவரும், எனக்குக் குருவு மாகின்றீ ராதலின், தேவர்க்கு யான உபதேசஞ் செய்கின்றிலேன, ஸ்வேஹத்தினாலும், பஹுமானத்தினாலும், தேவருக்கு நினை வுட்கின்றேனே யன்றி, சிக்கிக்கின்றிலேன்; தேவர் இப்பொழுது வில்லையேந்தி வைரமின்றி யொருவரைக் கொலைசெய்வதென்பது ஒருகாலும் தகாது, பகையின்றி யொருவரைக் கொலைசெய்ய யானுடன்படேன், வீரராகி யரசாட்சிசெய்கின்ற சுஷத்திரியர்களல்லரோ வில்லையேந்தி யாததாகளைப் பரிபாலனஞ் செய்யவேண்டியவர்கள், தேவருக்கு இது தகுதியற்றது, ஆயுத மெங்கே? வநவாஸ மெங்கே? சுஷத்திரிய தருமமெங்கே? தவமெங்கே? இவ்வண்ணம் ஒன்றுக் கொன்று விரோதமாயுள்ள தருமங்களை மேற்கொள்வதாகாது, தேசதர்மமாகிய தவமொன்றே பூஜிக்கப்பட்டக கடவது இப்பொழுது வில் கையிலிருக்கையில், புத்தி கலக்கமுறும், மீளவும் திருவயோத்தி சோநதபின்பு, வில்லேந்தி சுஷத்திரதருமத்தைப் பாதுகாக்கக் கடவீர். தேவர் இவ்வண்ணம் முனி யாகுவீராகில, கைகேயி தசரதர்களும் மிக மகிழ்வார்கள்,—

दृष्ट्वा दग्धैश्च वपि दृष्ट्वा त्र्युभयैस्तेषु ॥

दृष्ट्वैलபுதேஸ்யம் दृष्ट्वा सारवदंसुखम् ॥

தாமாதாத்பரபவதி தாமாதபரபவதேஸுசம்

தாமேணலபதேஸாவம தாமஸாரமிதஞ்சகத.

தருமத்தினாலேதானே பொருளினபங்கள் உண்டாகின்றன; மற்று முள்ள யாவும் தருமத்தினாலே பெறப்படுகின்றன; ஆதலின், இவவுலகமே தர்மமுலமாகின்றது; அந்தத் தருமமும், பற்பல நியமோபவாஸாதிகளினால் மெய்யை வருததிக் தவஞ்செய்பவர்களால் பெறப்படுகின்றது; ஸுகத்தினால் ஸுகங்கிடைக்குமோ? ஆதலின், தேவர் நியமம் பூண்டு தப்பே

வனத்தில் முனி தாமத்தையே நிறுத்திக்கக கடவீர், தேவர் திருவுளத்
கில மூவுலகங்களும் இயலபாக விளங்குகின்றன; ஆதலின், தேவருக்குந்
கருமோபதேசம் செய்பவர் யாவருள்? தேவரோ தம்பியுடன் நனகா
ராயந்து தக்கவண்ணகு செயதருளக என்று விண்ணப்பஞ்செய்கரை.

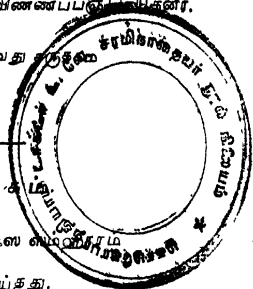
ஆரண்யகாண்டத்தில் ஒன்பதாவது அருகிலே

முற்றிற்று

பத்தாவது அருக்க

பெருமான பிராட்டியாக்கு ராக்ஷஸ் எய்தாரம

தருமமென வருளிச செய்தது.

அந்தரம பெருமான பிராட்டியா ரிவ்வண்ண முனாசெய்த வாக்கி
யத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, பிராட்டியானா நோக்கி, அடி ஜனகராஜன
கிருமுகளே! நீ விண்ணப்பஞ்செய்த வாககியம், உன குலத்திற்கும், உன்
குணத்திற்கும், என்னிடத்திலுள்ள ஸ்நேஹ பருமானங்களுக்கும், மிகவும்
தகுதியுள்ளதே யாகினமது; ஆகிலும், யான் உரைசெய்யும் வாககியத்தை
நன்கு கேட்டுணர்; கூத்திரியாகள ஆர்த்த ஜனபரி ரக்ஷணத்தின
பொருட்கு விலலெடுத்துக் கொடியர்களைத் தண்டிப்பது தருமமே
யென்று நீயே யுரைத்தனை யலையே? தண்டகாரண்ய வாலிகளாகிய
அந்த முனிவர்களும், ராக்ஷஸகால கொலைசெய்யப்பட டார்த்தி
யடைந்து என்னைச் சரணமடைந்தனர்; அவர்கள் நாடோறும் ராக்ஷ
ஸர்களால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாகி இன்பமுறுகின்றிலர்கள், அவர்களே
என்னிடம் வந்து எங்களைப் பாதுகாத தளிப்பாயென்று வேண்டினர்கள்;
யானும் அவர்களது வேண்டுகோளுக்கிரங்கி, அவர்களைப்பணிந்து, அவர்
களை நோக்கி, மஹாயோகிகளே! தேவா எனமீது அன்புற்றருளக;
யானே தேவர்களிடம் வந்து பணிந்து குற்றேவலகளைச் செய்து செல்ல
வேண்டி யிருக்க, தேவர்களே என்னிடம் வந்திவ்வணமம வேண்டு
வதற்கு யான மிகவும் நாணமுறுகின்றேன்; அடியேன் ஐப்போழ்து
செயல் வேண்டுவது யாதோ வென்று வினாவினேன; அவர்களும் என்னை
நோக்கி, ப்ரீராமா! கொடியர்களும், வலியர்களும், காமரூபிகளுமாகிய
அரசர்கள் ஹோமாதிகாலங்களில் வந்து எங்களைப் பிடிக்கின்றனர்; அவர்களைக்
கொன்று எங்களை ரக்ஷிக்கக கடவை. எமக்கு யார் கதி
இப்பன்று தேடிக்கொண் டிருக்கையில், நீயே தற்செயலா யிங்கெழும்

தருளினை ; ஆதலின், நீயே எங்களுக்கும் தஞ்சம் ; யாங்களும் தவக் கிறமையினால் அரசுகளை நாசஞ்செய்ய வல்லோம் ; ஆகிலும், நெடுநாள் செய்த தவங்களின பலன்களை இது விஷயதகில அழித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றிலோம் ; தவ மென்பது பறபல விகினைக்களை யுடையது ; செய்வதற்கும் எளியதன்று ; ஆதலின், அரசுக்கர்களால் யாங்கள் பக்திக்கப படுகையிலும், அவர்களமேல சாபமிடுகின்றிலோம் ; ஆதலின், நீயே தம்பியுடன் கூடி எங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவை. யாங்கள உன்னையே நாதனாக உடையோமே யன்றி, எமக்கு வேறே தஞ்ச மில்தென நருளிச் செய்த னாகள். யானும் அதுகேட்டு அவர்களை நோக்கி, முனிவர்களே ! யாள் உங்களுக்கு விரோதிகாாகிய ராசுஸாக்களெல்லோரையும் கொலைசெய்து உங்கொல்லீரையும் பாதுகாத்தருளவேனென்று பிரதிஜனஞ்செய்து துரைத் தேன் ; யான பிரதிஜனஞ்செய்துவிட்ட பின்பு, உயிருள்ளவரையில், எப்படியாவது அத்தனை நிறைவேற்றவேனென யன்றி, பிரதிஜனஞ்செய்ய யொரு பொழுதும் தப்பி நடவேன, எனக்குச் சத்கியமே மிகப் பிரியமுடையது ;

ಅಸ್ಯಹಂಜீವಿತಂಜಸ್ಯಂ ತ್ವಂವಾನ್ ತீನಲಕ್ಷ್ಮಣಂ
 ನಶುಷ்ಠಿಷ್ಠಂ ಸಂಶ್ರುತ್ಯಬ್ರಾಹ್ಮಣೈಭ್ಯೋವಿಶೇಷತಃ ||

அபயஹமஜீவிதஞ்ஜஹயாம் த்வாமவாஃ ? தஸலக்ஷ்மணாம்
 நசுபரதிஜனாம்ஸமஸுருதய பராஹமணபயோவிஸேஷதಃ.

கேள்வி லீதையே ! யான பிரதிஜனஞ்செய்யப் பரிபாலனஞ்செய்வ தன்பொருட்டு எல்லோர்க்கும் மிகப் பிரியமாகி யிருக்கின்ற உயிரையா யினும் விட்டு விடுவேன் ; உயிரினும் பிரியமுள்ள உன்னையாயினும் விட்டு விடுவேன் ; உன்னிலும் பிரியமுடைய லக்ஷ்மணனையாயினும் விட்டு விடுவேனே யன்றி, பிரதிஜனஞ்செய்ய யொருகாலையிலும் முடியாது விட்டு விடேன் ; முனிவர்கள் பொருட்டுச் செய்த பிரதிஜனஞ்செய்ய மிகவும கைவிடேன் ; அடி வைத்தேஹி ! முனிவர்க ளுரையாதிருக்கினும், யான அவர்களைப் பரிபாலிப்பது கடமை, அவர்காலும் வேண்டப்பட்டு என்னாலும் பிரதிஜனஞ்செய்யப்பட டிருக்கையில, யான அவர்களை ரக்ஷிக்கவேண்டு மென்பதற்குக் கேட்கவேண்டுமோ ? ஆதலின், யான முனிவர்களைப் பாதுகாப்பதன பொருட்டுப் பலாசர்களைக் கொலைசெய்ய வேண்டு மென்பதே தருமம் ; நீயு மிதனை யறிவாயாயினும், எனனிடத கில ஸ்நேஹத்தினாலும், பஹுமானதகினாலும், இவ்வண்ணமுரைத்தனை ; அதற்கு யான மிக மகிழ்ந்தேன் ; பிரியமிலாதாக் கொருவா இதமுடாப் பாரர்களோ ? நீ வவ்வண்ண முரைத்தது உனக்கும், உன குலத்திற்கும், மிகத் தகுதியுள்ளது ; நீ இவ்வண்ணம் தருமசிந்தையுற்று என்னுடன் கூடித் தருமவழிகோணமல நடக்கின்றமையின், நீ எனக் குயிரினும்

பிரியமுடையவாராயினே ; என்றிவ்வண்ணம் அருளிச்செய்து மைதிலியை
மகிழ்வித்துத் தம்பியுடன் சாபபாணதாரியாகி, மிகவும் அழகிய தபோ
வனங்களை நோக்கி, எழுந்தருளினா

ஆரண்யகாண்டத்தில் பத்தாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

பதினொன்றாவது சருக்கம்.

பெருமாள ரிஷிகளது ஆஸ்ரமங்களைச் சுற்றிக்கொண்டு, மீள்வும் சுதீசுத்
ஸ்ரமம் வந்து, அங்கிருந்து அகஸ்த்ய ப்ராதாவின ஆஸ்ரம
வழியாக அகஸ்த்யாஸ்ரமத்திற கெழுந்தருளியது.

అగ్రతః ప్రయన్తు రామః సీతామ క్షేసుమధ్యమా
శృష్ట శస్త్రధనుస్పృశః లక్ష్మణో నబామహా ||

அகரதஃப்ரயயெளராமஃ வீதாமத்யேஸுமத்யமா

பருஷ்டதஸதுதனுஷ்பாணிஃ லக்ஷமனோஹஜகாமஹம்.

அநந்தரம் பெருமாள முன்னும், பிராடடியார் டுடுவிலும், இளைய
பெருமாள பின்னமாக எழுந்தருளினர்கள். இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராமலக்ஷ்
மணாக ளிருவரும் பிராடடியாருடன் சென்று, பற்பல மலைகளையும்,
வனங்களையும், நதிகளையும், ஸாரஸ சக்கரவாகம் முதலிய நீர்ப்பறவை
களையும், தாமரை யோடைகளையும், நிரா நிராயாகக் கூடித் திரிகின்ற
மான்களையும், மதமேறிக கொம்பையசைத்துத் திரிகின்ற மஹிஷங்களையு
ம், காட்டுப் பன்றிகளையும், மரங்களை முறிக்கின்ற யானைகளையும் கன்
னுற்றுக் கொண்டே நெடுந்தூரஞ் சென்று, மாலைப்பொழுதாகுகையில்,
ஒரு காதவழி நீள முள்ளனும், தாமரை மலார் தடர்ந்து யானைக் கூட்டங்
கள் திகழ்ந்தும், ஸாரஸஹம்ஸகாதம்பாதி ஜலசரபகூழிகள் நிறைந்தும்,
தெளிந்து குளிர்ந்த ஜலம் நிரம்பியு முள்ளதுமாகிய ஒரு தடாகத்தின்
கரை சேர்ந்து, ந்ருத்த கீதவாத்யங்களின் தொனியைக் கேட்டும், ஒருவரு
மில்லாமையைக் கண்டும் வியப்படைந்து, மூடன் வருகின்ற முனிவர்
களுள் தர்மபிருத்தென்பவரை நோக்கி, மாதவரே ! வாத்தியங்களின்
ஒலிமாத்நிரம் மிகவும் இனிமையாகக் கேட்கப் படுகின்றதே யன்றி,
பொருவவாயும் கால்கின்றிலோம் ; ஆதலின், மிக வியப்புற நிருக்
கின்றோம் ; இந்தத் தொளி எங்கிருந் தொலிக்கின்றது, இது யாதே ?

இதனை யாங்கள் கேட்கத் தகுமாயின, அருளிச் செய்க வென்று வினாவி யருளினர்கள. அம்முனிவரும் அதுகேட்டு, இவர்களை நோக்கிக் கேளிர் ராஜகுமாரர்களே ! இந்தத் தடாகம் பஞ்சாபஸரமென்னும் பெயருடையது ; அழிவற நிவ்வண்ணமே எப்போழ்தும் நிமைந்துள்ளது, மாண்ட கர்ணியென்னும் முனிவர் தம் தவத்திறமையினு லீயற்றப்பட்டது ; அந்த ரிஷி பதினாயிரம் வருஷம் வாயுபஞ்சராகி, உண்டி நீங்கிக் கடுந்தவம் செய்கையில், இவ்விதாக்கினிகள் முதலிய தேவர்களெல்லோரும் அச்சங் கொண்டு, இம்முனிவர் நம்முள் யாருடைய பட்டத்தைக் கோரித் தவஞ் செய்கின்றனரோ ? எனறொருவர்க் கொருவா உரைத்துக்கொண்டு, இவருடைய தவத்தைக்கெடுப்பதன்பொருட்டு, அபஸரஸாகளுள் சிறந்தவாக ளாகிய ஐந்துபோகளை யனுப்பினர்களா, அந்த அபஸரஸர்களும் இவரிடம் வந்து இவரை மயக்கிக் கேளிககாராகி விட்டனாகள். பின்பு அந்த மாண்டகர்ணியும், இவர்களைக் காமுறறு மறைஞ் செய்துகொண்டு தம் யோக மஹிமையினால் யுவாவாகி இந்தத் தடாகத்தையுங், இதன நடுவில மாடமாளிகையையும் இயற்றி, அல்லும் பகலும் அந்த அபஸரஸர்க ளுடன் புணர்ந் தின்புறுகின்றனரா ; அந்த மீனையும், இவ்விதத் தடாகத்தி னுள் மறைந் திருக்கின்றது, அந்த அபஸரஸர்களே ஆட்டமாடியும், பாடியும், அம்முனிவரை மகிழ்விக்கின்றனர்கள, அந்த வொலியே இங்கே கேட்கப் படுகின்றதென றுரை செய்தனா ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர் களும் பிராட்டியாருடன் அதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, ரிஷிகளுடனும் பிரஹ்மதேஜஸு விளங்குகின்ற ஆஸ்ராமமண்டலங்களைக் கண்டு புருநது பூஜிக்கப்பட்டவராகி வாழ்ந்தவா, இவ்வண்ணம் பெருமாள அந்த ஆஸ்ர மங்களில் எல்லாருடனும் வாழ்ந்து, முறையே யங்கக்குள்ள ஆஸ்ரமங் களுக்கு மெழந்தருளி, சில விடங்களில் பத்து மாஸங்களும், சில விடங் களில் ஒரு வருஷமும், சில விடத்தில ானகுமாஸமும், சில விடத்தில ஐந்து மாஸமும், சில விடத்தில் ஆறு மாஸமும், சில விடத்தில ஒரு மாஸமும், சில விடத்தில ஒன்றரை மாஸமும், சில விடத்தில மூன்று மாஸமும், சில விடத்தில எட்டு மாஸமும் சுகமாக வாசஞ் செய்கையில், பத்து வருஷங்கள சென்றன ; பின்பு பெருமாள மீளவும் திரும்பி ஸுதீக்ஷணாஸ்ரமத்திற கெழுந்தருளி, அவரால் பூஜிக்கப் பட்டவராகிச் சிலகால மிருந்து, ஒருநாள ஸுதீக்ஷணமஹாமுனியைப் பணிந்து, பகவானே ! இந்த அரணியத்திலே அகஸ்த்யமஹாமுனி எழுந்தருளி யிருக்கின்றனனொன்று முனிவர்கள் கதை சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன ; ஆகிலும், இவ்வாணியம் மிகுப் பெரி தாதலின், அவருடைய ஆஸ்ரமம் எங்கிருக்கின்றதோ அறிகின்றிலேன் ; அவருடைய ஆஸ்ரமம் எங்கிருக் கின்றதோ அருளிச் செய்க ; தேவருடைய அருளினால் லீதீர் லக்ஷ் மணர்களுடன் கூடி யகஸ்த்யமஹாமுனிவரைக் கண்டு பணிந்து மகிழ் வேன் ; அம்முனிவரை யான் கண்டு பணிந்து குற்றேவல செட்டிபு

வேண்டிமென மிக விருப்புறுகின்றேனென்று வினாவினர். ஸுதீக்ஷண மஹாமுனியும் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து பெருமானை நோக்கி, அடா ராமா ! யானே உன்னை நோக்கி, யகஸ்த்யாஸ்ரமத்திற்கு லீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் செல்லுகவென்று அநாசெய்யவேணாதிமென நிர்ருந்தேன , தைவா தினமாக நீயே வினாவினே ; ஆதலின், யான அகஸ்த்யாஸ்ரமம் இருக்குமிடத்தை யுரைக்கின்றேன் கேளாய , இங்கிருந்து தெற்காக நான்கு யோஜனம் செல்வாயாகில், அங்கே அகஸ்த்ய பராதாவின் ஆஸ்ரமமிருக்கின்றது ; அவ்விடத்தில் பிப்பலிக் காடுகாது , அதில கனிகள பழுத்தும், மலாகள மலர்ந்தும், பறபல பறவைகள் ஒலித்தும், தாமரை பூத்தும், தண்ணீர் நிறைந்தும், பலவகைப்பட்ட நீர்ப்பறவைகள் சூழ்ந்தும் திகழும் ; அவ்விடத்தில ஓரிரவுதங்கி, மறுநாளுதயத்தி லங்கிருந்து புறப்பட்டு அதற்குத் தெற்கில அடாந்த வனத்தின பக்கமே சென்று ஒரு யோஜனம் தாண்டுகையில், அங்கு அகஸ்த்யாஸ்ரம மிருக்கின்றது ; அதனைக் கண்டு நீங்க டொல்லீரும் மகிழ்வுறுவீர்கள் ; அந்த அகஸ்திய மஹாமுனியைக் கண்டு பணிய ஆவலுளதாயின், இப்பொழுதே புறப்படிக் செல்க ; என்றருளிச செய்தனர். பெருமானும் அதுகேட்டு உடனே லீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் அவரைப் பணிந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு, அகஸ்த்யாஸ்ரமத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டு, ஸுதீக்ஷணர் உரைத்த மாககமே பறபிச சென்று, பறபல வனங்கடையும், மலைகளையும், ஆறுகளையும் கண்டு மகிழ்ந்து, இனையபெருமானை நோக்கிப் பாராய் லக்ஷ்மண ! இதோ அந்த அகஸ்த்ய பராதாவின் ஆஸ்ரமங் காணப் படுகின்றது ; பழுத்த பிப்பலிகளின மணங்கமழ்ந்த மந்தமாருதம் விசுகின்ற தன்றே ? அங்கங்குக் கட்டைகளும் வெட்டிக் குவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ; தூப்புறகளும் அறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன , இங் ஆஸ்ரமத்தின் நடுவில் ஹோம தாமழும் மிக்க கறுத்து மேலெழுகின்றது , பரிசுத்தியுள்ள தீர்த்தங்களில் நீரிலாடித் தூய்மைகொண்ட முனிவர்களும், பகவதா ராதனத்தின பொருட்டு மலா கொய கின்றனர்கள் ; ஆதலின், ஸுதீக்ஷண மஹாமுனிவரால் கூறப்பட்ட அகஸ்த்ய பராதாவின் ஆஸ்ரமமே இதுவாகும் ; உலகங்களுக்கு இதஞ் செய்வதன் பொருட்டே இவர்க்கு பராதாவாகிய அகஸ்த்யமஹாமுனிவா இங் தத் தென்திசையை யடைந்து மிருத்யுவைப் போகிக் யருளுகின்றனா ; இங்கே முன்பு இல்வல வாதாபிக ளெனனும் இரண்டு அஸு-ரர்கள வாஸ்கு செய்து கொண்டி, பிராஹ்மணர்களைக் கொலை செய்துகொண்டிருந்தனாகள. அவர்களுள் இல்வலன் பிராஹ்மணவேஷம்பூண்டு ஸம்ஸ்கருதபாஷையுரைத்துக்கொண்டு, வேதியர்களை ஸ்ராததமென்று நிமந்த்ரணஞ்செய்து ஆட்டிவருவா கொண்டவாதாபியை யறுத்துச் சமைத்து உண்டிகளில கலந்து, அந்த வேதியர்களைப் புஜிப்பித்தது, மந்திர பூர்வமாகத் தம்பியை யுத்தேசித்து, அடா ளாதாபி ! எழுந்துவாவென்று கூவி யழைக்கையில், உடனே வாதாபியும்

ஆடுபோலக் கற்றிக்கொண்டு அந்த வேதியர்களது குடலைப் பீறிக் கொண்டு வெளியே வருவான். இவ்வண்ணம் அவர்களால் அநேகமாயிரம் பிராஹ்மணர்கள் கொலைசெய்யப்பட்டனர். அந்நேரம் தேவாக ஞால் லோரும் அகஸ்த்யமஹாமுனிவரை வேண்டி, அந்த வசராகளைக் கொலை செய்யும்படி யுரைத்தனர். அகஸ்தியமஹாமுனியோகியும் அதற் குடனபட் டிங்கு வருகையில், இலவலன் இவ்வாக்கண்டு வழக்கப்படி நிமித்தானுஞ் செயது ஆட்டினுருவங்கொண்ட தம்பியைப் புஜிப்பித்து, ஸகலம் ஸம பூர்ணமென் றுரைத்த பின்பு, உத்தரா போசன மளித்துத் தம்பியை யுத்தேசித்து, வாதாபியே ! எழுந்திராபென றுரைத்தனன் அகஸ்திய மஹாமுனிவர் அதுகேட்டு (வாதாபே ஜீரணோபவ) என றுரைசெய்து இவ்வலனை நோக்கி, அடா இலவலா ! என் றால் புஜிக்கப்பட்ட பின்பும், வாதாபி எழுந்துவருந் திறமையுடனானுருவானே வென்று டகைத் துரை செய்தனர். இவ்வல வதுகேட் டிவரைக் கொலை செய்யும்படி எதிர்த்து வருகையில், அகஸ்தியமுனிவரும் வெகுண்டு விழிகையில், இலவலன் பக்கென் றெரிந் திறந்தனன் அதனமையராகிய அகஸ்தியமஹா யோகியின் பிராதாவினுடைய ஆஸ்ரமம் பாரடா தம்பி ! என நிவ்வண்ணம் உரைத்துக்கொண் டிருக்கையில், ஆதித்தன் அத்தகிரி யடைந்தனன் ; சந்திப் பொழுதும் தோன்றிற்று, பின்பு, பெருயாள் இனையபெருமா னுடன ந்திய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு ஆஸ்ரமம் தினுட்புகுந்து அகஸ்த்ய ப்ராதாவைக் கண்டு பணிந்தனா அமமுனிவரும் இவர்களைக் கண்டு மகிழ்ந்து பூஜித்தனா. பெருமானும் சுகமாக அன்றிரவை யங்குப போககி, மறுநாளுதயத்தி லெழுந்து செய்குடனகளை முடித்துக்கொண்டு அகஸ்த்ய ப்ராதாவைக் கண்டு பணிந்து அவரை நோக்கி, மாதவரே ! தேவருடைய ஆஸ்ரமத்தில இரவைச் சுகமாகப் போக்கினேன் ; தேவ ருடைய தமைய சாஸ்ரமஞ் செலவோம், விடை கொடுத்த வாமுத்தி யருள்க, என்றுரைத் தருளினா. அம்முனிவரும் அது கேட்டுப் பெரு மானை நோக்கி, ஸ்ரீராமா ! நீங்கள் சுகமாகப் போய வாரீர்களென்று விடைமொழி மொழிந்து வாமுத்தி யனுப்பினா. பெருமானும் விடை பெற்றுக்கொண்டு ஸுதிசுஷ்ணமஹாமுனிவா அருளிச்செய்த வழியே பறறிச் சென்று, அருகிலுள்ள வந்ததிலிருந்த நீவாச பன ஸதாலத் மாலதி யிசுவ குளவஞ் சுவாதவ மதாக பிலவ சிரிபிலவ திருதகம முதலிய மரங்களையும், அமமரங்களில் படாந்து மலாந்துள்ள வல்லிகளையும், யானைகளின் துதிகைகளினால் முறிக்கப்பட்ட கிளைகளையும், குரங்கு களினால் லசைக்கப்பட்ட துனி மரங்களையும் கண்டு மகிழ்ந்து, பின் புறத்தில் வருகின்ற இனையபெருமானை நோக்கித் தம்பி ! இங்கே மரங்கள் யானை முதலியவைகளால் முறிக்கப்பட்டாமல் அடாந்த இலைகளை யுடையன வாத லாலும், விலங்குகளும், பறவைகளும், பகை நீங்கி யடங்கி இருக்கின்ற மையாலும், அகஸ்தியமஹாமுனிவரது ஆஸ்ரமம் அருகி லிருக்கின்றது

போலும், அந்த மஹாமுனிவர் தம்முடைய தவமஹிமையினாலேயே அகஸ்தியர் அகஸ்தியரென் மெங்கும் புகழ்ப் படுகின்றனா ; ஆதலின், அவருடைய ஆஸ்ரமமே இது ; இவ்வனம் மிகுந்த புகை சூழ்ந்தும், மரவுரிகளினால் விளங்கியும், பகையற்ற விலங்குகள பொருந்தியும், பல வகைப் பறவைகள் ஒலித்தும் விளங்குகின்றது ; இந்த அகஸ்தியமஹா முனியினிடத்தி லசசங்கொண்டே அரசுகாசுகள் இங்குச் சேர்கின்றிலர்கள் ; அம்முனிவா இந்தத் தென்திசைக்கு எதுமுத லெழுந்தருளினாரோ ? அதுமுதல் அரசுகாசுகளும் பகைநீங்கிச் சாந்தியடைந் திருக்கின்றனார்கள். இம்மஹாமுனிவரால் இத்தென்திசை பீடையற றிருக்கின்றமையின், இது அகஸ்திய திசையெனறே கூறப்படுகின்றது ; வெய்யோனுடைய வழியையும் தகையுமபடி மேலெழுந்த வளர்ந்த விந்திய கைலமும், இவ ருடைய ஆஜ்ஞைக்கு உட்படிந்தே அடங்கி வளரா திருக்கின்றது ; அத் தன்மையருடைய ஆஸ்ரம மாதலின், இது மிக விநயமுற்ற ஜனங்களினால் அடையப்பட டிருக்கின்றது ; இம்மஹாமுனிவரோ நாம் வந்ததையறிந் தாதரகு செயது நமக்கு நலஞ்செய தருளவா, யான் அவரைப் பூஜை செயது கொண்டே வனவாஸ சேஷத்தையும், அங்கு வாஸஞ் செயது போககுவேன, இவ்விடத்தில் தேவகந்தாவ வித்தசாரணதிகளும் வந்து அகஸ்தியமஹாமுனிவரைப் பணிகின்றனார்கள், இவ்விடத்தில் பொய் யுரைப்பவனும், கொடுமையுடையோன், ஏகாந்தமாகத் தீமைசெய்பவன், பீடை செய்பவன், மனம் போன்றபடி நடப்பவன், காமங் கொண்டவன், இவர்களுள் ஒருவ ரும் இவ்விடத்தில் பிழைத்திரான ; இம்மஹாமுனிவர் அத்தன்மைய ரல்லரோ ? இவ்விடத்தில் தேவாதிகளும் ஆகார நிய முடையவர்களாகித் தவஞ் செய்கின்றனாகள, இவ்விடத்தில் தவஞ் செய்தவாகள சித்தி யடைந்து தீவ்றிய விமானங்களிலேறி விண்ணுலகஞ் சேர்கின்றனார்கள் ; இவ்விடத்தில் தவஞ் செய்பவர்களுக்குத் தேவர்கள் யகூலோகத்தையும், விண்ணுலகினையும், இம்மையில பறப்பல ராஜ்யியங் களையும் அளிக்கின்றனாகள ; அடா லகூத்மண ! யாம் இந்த ஆஸ்ரமம் வந்து சேர்ந்தனம் ; ஆதலின், நீ முன்னே சென்று யான லீதையுடன வந்திருக்கின்றேனென்று அகஸ்தியமகாமுனிவருக்கு அறிவிக்கக் கடவையென் றருளிச் செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பகினைன்றவது சருக்கம

முற்றிற்று.

அயோத்தியாகாண்டத்தில் பெருமான காடு புகுகையில், இளையபெருமான முன்னும், பிராட்டியாரா இடையிலும், தாம் பின்னும் செல்லுமபடி ஏறபாடி செய தருளிச் செய்த, அவ்வண்ணமே தாம் எழுந்தருளினா, இங்கே (அகநகரயயெள ராம) என்று பெருமான தான் முன்னே எழுந்தருளி இளையபெருமானிப் பின்னே

ப ன் னி ர ண் ட் ர வ து ச ரு க் க ம்

பெருமாள் அகஸ்தியமஹாமுனியைக் கண்டு பணிந்து

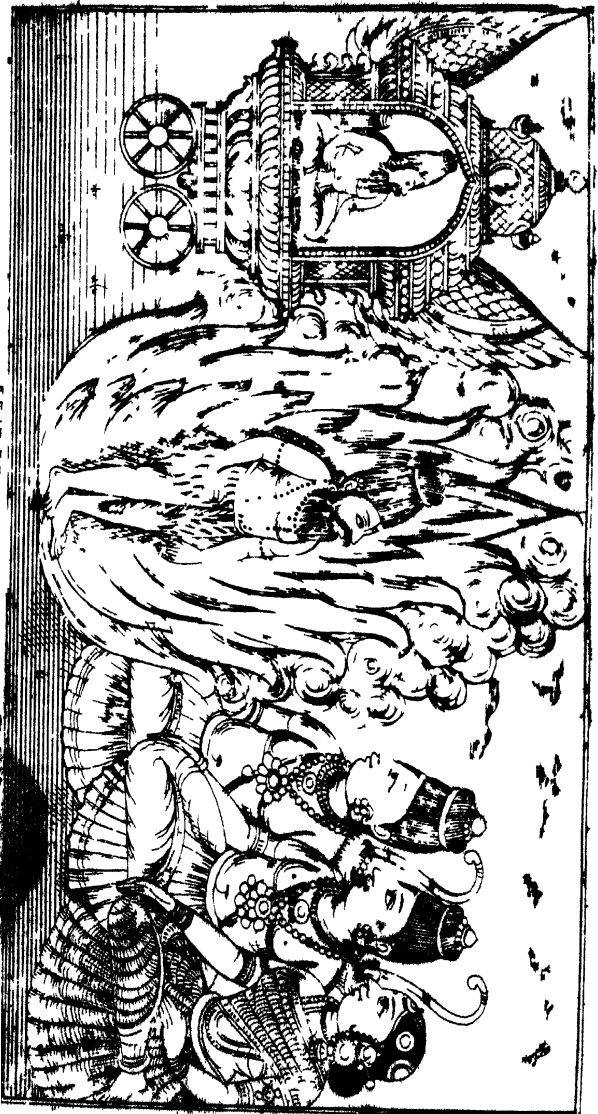
அவரால் பூஜிக்கப் பட்டது.

அநந்தரம் இனையபெருமாள் அகஸ்தியாஸ்ரமத்தினுள்ளே சென்று அகஸ்தியசீட ரொருவரை நோக்கி, முனியே ! ஸ்ரீதசரதசக்கரவர்த்தியின் மூத்த குமாரரும், சிறந்த தோளவலி யுறமவருமாகிய ஸ்ரீராமபத்திரர் பாரியையாகிய வீதாபிராட்டியாருடன உம்மாசிரியவாக கண்டு வந்தனளு செய்வதன் பொருட் டெழுந்தருளி யிருக்கின்றனர்; யான் அவர்களுக் தம்பியும், அதுகூலனும், பத்தி யுடையவனும், ஸக்ஷமணனென்னும் பெயருடையோனு மாகினறேன்; நீர் எங்களைக் கேட்டிருக்கின்றீரோ ? அந்த நாங்கள் மூவரும் பிதாவின வாக்கியத்தைப் பரிபாலனளு செய்வ தன் பொருட்டு, இந்தத் தண்டகாவனத்தை யடைந்தோம்; ஆதலின, நாங்கள் அகஸ்தியபகவானைக்காணக்கோருகின்றோம்; இசெய்தியை நம மாசிரியருக்கு அறிவிக்கக் கடவீரென றுரைத்தருளினர். அமமுனிவரும் அதுகேட்டு அசூகிளிஹோத்திராலயத்தி லெழுந்தருளியிருந்த அகஸ்திய

வரும்படி செய்த தென்னிலி, முன்பு துணையினறி, மூவரே புறப்பட்டமையாலும், அக்காட்டில் எவவிடத்தில எவர்களிருப்பதையும் அறிந்திலாமையாலும், தாம் முன்னே செல்லுங்கால், பின்புறத்தில யானோனும் ஒளிதநிருந்த பிராட்டி இனைய பெருமாள் இவர்களுக்குத் தீங்கு செய்வார்களோவென றையமுறையு பெருமாள் அவலிருவார்களையும் பாதுகாக்கும்படி தாம் பின்னே எழுந்தருளினார். இங்கே எல்லா விடங்களிலுந் திரிந்த அவகளுள்ள விசேஷங்களை யறிந்திருக்கையாலும், முனிவா கள பின்னே துணையாக வருகின்றமையாலும், அசமீனறித தாம் முன்னே எழுந் தருளினார். ஸதிரியாதலாலும், முன்னாலும் பின்னாலும் பெருமானைச் சாராதே இருக்கவேண்டியவ ராதலாலும், பிராட்டியார எப்பொழுதும் இடையிலேயே வரதாரெனறுணர்க. ஸம்பரதாயாததமேதெனில், குரு வரதனம் செய்பவர்கள் ஸவாசாரய ப்ராசாரயன முதலாகப் பிராட்டியார பெருமாள்வாகவாவது, பெரு மாள் தொடங்கி ஸவாசாரயனவாகவாவது வரதனம் செய்யவேண்டி மென்பதை யறிவிப்பதற்காக அங்கே பின்னும், இங்கே மூன்னுமாகப் பெருமா ளெழுந்தருளினு றென்றறித; ஸக்ஷமணசப்தம் ஸ்ரீஉடையவரிடத்திலும் வாதிகுகின்றமையின, ஆசாரய ஸமுதாயத்தையும், தாற்பரிய ஸக்ஷணயால் அறிவிக்கின்றத; அன்றியும், பெரு மாளைச் சரணமடைவோர் ஆசார்யான மூன்னிட்டிக்கொண்டே தன்னைச் சரண மடைய வேண்டுமென்பதை யறிவிப்பதற்காக அங்கே இனையபெருமானை முன்னே செல்விட்டித தாம் பின்னெழுந்தருளினார். இங்கே ஆசிரியர லுபதேசஞ் செய்பப் படி மூலமநகிரத்தின முதலெழுந்தின் பெருளி ளிலையை வெளி இடுவதன் பெருநு ட்டி முன்னே எழுந்தருளினுரெனவும் உணர்க; ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகரால் இங் குற்ற சுலோகமே எட்டக்கரத்தின் முதலெழுந்தின் பெருண் முறைக்குத் திருஷ்ட ிநாதமாக வருளிசெய்யப் பட்டது.

子自子

子自子

பகவானே நோக்கி, ஆசிரியரே! தாசரதிகளாகிய ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்கள் ஸீதாபிராட்டியாருடன் வந்திருக்கின்றனர்; தேவரைக் கண்டு பணிய விரும்புகின்றனர்; இதைத் திருச்செவிராத்தி மேலே நடக்க வேண்டிவதை யருளிச் செய்க வென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். அகஸ்தியபகவானும் பெருமாளெழுந்தருளியதைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, அஹோ? ஸ்ரீராமபிரான ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் தண்டகாவலத்திற்கெழுந்தருளி நெடுநாளாகியும், இப்பொழுதே எமது நல்வினையினு லிங்கெழுந்தருளி னர்; யானும் அவர் எப்பொழுது இங்கெழுந்தருளுவரோ வென்றே எதிர்பார்த்திருந்தேன்; நீ வினாவாகச் சென்று ஸீதா லக்ஷ்மணர்க ளுடன் ஸ்ரீராமபிரானைப் பூஜித் தெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வருக; என இதுவரையில் எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வராமல் ஆலஸ்யஞ் செய்தீர்களென்று அருளிச்செய்தவா. சீடரும் அதுகேட்டு ஆசிரியரைப் பணிந்து, ஸ்வாமி! அவ்வண்ணமே ஸ்ரீராமாதிகளை எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு வருவேனென்று கைகுவித்து விண்ணப்பஞ் செய்து விட்டு வினாவாக வெளியில் வந்து இனையபெருமானே நோக்கி, லக்ஷ்மணரே! ஸ்ரீராமபிரான் எங்கே? எங்கே? வினாவாக வெழுந்தருளுக; உள்ளே புகு க என்று வினாவினர். இனையபெருமானும் அது கேட்டு அம்முனி வரை யாஸ்ரமத்தின் வாயிலில் அழைத்துக்கொண்டு வந்து பெருமானைக் காட்டினர். அம்முனிவரும் பெருமானைக் கண்டு அகஸ்தியபகவான் அரு ளிச்செய்த வாக்கியத்தை யுரைத்துத் தக்கபடி பூஜைசெய்து உள்ளே எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு சென்றனர். பெருமானும் ஸீதா லக்ஷ் மணர்களுடன் ஆஸ்ரமத்தினுட்புகுந்து, அங்கே அகஸ்தியாதிகளினால் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டிருக்கின்ற பிரஹ்மா, அக்கினி, ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு, அஹேந்திரன், விவஸ்வான், ஸோமன், பகன், குபேரன், தாதா, விதாதா, காயு, திருவந்தாமுவான், காயத்ரி, வஸுதேவர்கள், வருணன், கார்த்தி கேயன், தர்மன் என்னும் இப்பதினேழு தேவர்களது ஸ்தானங்களைக் கண்ணுற்றுக்கொண்டே எழுந்தருளினர். அகஸ்தியபகவானும் சீடர்க ளும் கூடிய பெருமானே எதிர்கொண்டெழுந்தருளினர். பெருமாள் கண்டு இனையபெருமானே நோக்கிப் பாரடா லக்ஷ்மண! அகஸ் தியபகவான் ஆஸ்ரமத்தினின்றும் புறப்படுகின்றனர்; இவரிடத்திலுள்ள ஆவிசேஷத்தினால் இவரே அகஸ்தியபகவானென்றழிகின்றெனன் றிருளிச்செய்து, அகஸ்தியமஹாபுனிவரைக் கிட்டித் திருவடிகளைத் தழுவுமாறு ஸீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் கைகுவித்து நின்றனர். அகஸ்திய பகவானும் இவர்களை யழைத்துக்கொண்டு வந்து அர்கயபாந்த்யாஸநாதி களினால் பூஜித்து, நலவரவு வினாவிப் பின் புட்கார்கவென்று அருளிச் செய்து, அக்கினியில் ஹோமஞ் செய்து வானப் பிரஸ்த விதியின்படி பூஜித்துப் போஜனமும் அளித்தனர். பின்பு, கைகுவித்து வீற்றிருக்கின்ற பெருமானே யகஸ்தியமுனிவர் நோக்கி, கேளாய் ஸ்ரீராமா! தவசியாயி

னேன முதலில ஹோமஞ்செய்து, பின்பு அதிதியை யர்க்யாதிகளினுல் பூஜிக்கக் கடவன். இவ்வணனஞ் செயயானுக்ல, தப்புஸாக்ஷி சொன்ன வனபோல நாகில ஹீழந்து, தன்னுடைய மாமஸங்கனையே தாணுன்பான் ; நீ எல்லாவுலகங்களுக்கும் நாதனும், தரும முடையோனும், மஹாரத னும், யாவர்க்கும் பிரிய முடையோனுமாகி யதிதியாக வந்தமையின, நீ பூஜைக் குரியவனென றுரைத்துக் காய கனி மலா முதலியவற்றால் பூஜித்து, மீளவும் பெருமானே நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரா ! இங்கே பாராய, இந்த வில விசுவகாமனா வியற்றப்பட்ட ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினுடைய கோதண்டம் ; இந்தக் கணையோவெனில, குரியனபோல விளக்க முடையது ; பிரஹ்மாவினு லளிக்கப்பட்டது, இது ஒருகாலும் பயனற்ற தாகாது ; எரிகின்ற அக்கினிகள போன்ற பாணங்கள் நிறைந்த அம்பரூத் தூணிக ளிவை யிரண்டும், தங்கத்தினறசெய்த உறை யுடையதும், தங்கக் கட்டமைந்ததுமாகிய கூரியவாளிஃது, இந்த வில்லினுலேயே முன்பு ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு போரில் அஸு-ராகளே வெற்றிக்கொண்டு, தேவர்களைப் பாதுகாத்த தருளினா. இவைகளைத் தேவேந்திரன் உன் பொருட்டு என னிடத்தில வைத்தாசு சென்றனன , ஆதலின், நீ வெற்றி கொள்வதன பொருட்டிவைகளைப் பெற்றுக்கொள்க , எனறருளிச்செய்து, அவைகளை எடுத்து, எளித்து, மீளவும் பெருமானே நோக்கி யருளிச்செய்யவூற்றனா.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பன்னிரண்டாவது சருக்கம

புறற்றறு.

இந்தச் சருக்கத்தில் அக்ஸதியாஸ்ராமத்தில் எல்லாதேவாலயங்களும் இருக்கையில், சிவாலயம் மாதிரி இருந்ததாகக் கூறாமையின், ஸாதவிகார்களுக்குச் சிவன் பூஜைக் குரியனலெனன்று விளங்குகின்றது ; பூஜைக் குரியனேல் அக்ஸதியமஹா யோகியும் அவனைப் பூஜித்திருக்கவேண்டுமென்றே ? ஆதலின், சிவபூஜை செய்பவர்கள் தாமஸாகளே யாகுவானென்று அறிஞர் கூறுகின்றனாகள. ஸாதவிகார்த்தம் மாதிகளைமாதிரி பூஜிப்பதொக்குமோவெனில, ஸ்ரீமத பரமவைதிகாசுரன் தரங்களைத் தொழார்களே யன்றி, அபரபன்னாகள தொழுவாகள. பிரபலமும், இவருகாக்கப்பட்ட பதினேழு தேவர்களும், யாகவீசுவததி லுரைக்கப்பட்ட பதினேழு மந்திராக்கூர தேவர்களாதலின், ததச்ச சரீரக் பரமாதம் புத்தியால் பாபங்கள. ஸாவ பதங்களும் முக்கிய விருத்தியால் ஸ்ரீமநாராயண வாசகமென்று குத்தகாரராலேயே ஸதாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதெனவறிக ; பெருமான ஸ்ரீபரசரர் னிடத்திலிருந்து விஷ்ணுதனுஸ்ஸை வாங்கி வருணனிடத்தில் கொடுத்ததாகப் பரண்காண்டத்திலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது ; இந்நிரன் அந்த வில்லையே வாங்கிக்கொண்டவந்த அக்ஸதிய பகவானிடத்தில் வைத்தனன் ; இதையே பெருமான அக்கோத்தனா. ஜனஸ்தான யுத்தத்திலே இதற குபயோக மாதலின், இதுவரையில் சுமமேயென்று பெருமான முன்னே வருணனிடத்தில் கொடுத்தருளினானெனவுணர்க.

முனிவர் கோமானாகிய தேவவோ லீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் அடியேனிடத்தில் அனுபுகூர்து மகிழ்கின்றமையின், யான் தன்யனும் அருள்செய்யப் பட்டவனு மாகினேனே ; அடியேன் வாஸுளு செயவதற் குரிய நீரவாமுள்ள இடம் எங்குதோ அதனை யருளிச் செய்க, அவ் விடத்தில் யான பூணசாலை கட்டிக்கொண்டு வாழவேனென றருளிச் செய்தனா. அகஸ்தியபகவானும் பெருமானருளிச்செய்த வாக்கியத்தை கேட்டு முகூர்த்தகாலம் தியானம் செய்து, முன்பு நடப்பதை ஞான கண்ணிலுல கண்டு பெருமானே நோக்கி, ஸ்ரீராமா ! இதற்கிரண்டியோஜன தூரத்தில் பஞ்சவடியெனனும் பெயருறற ஒரு ஸ்தானமுளது, அது காய் கனிக ஞடையதும், நீர்வள முறறதுமாக விளங்குகின்றது ; அவ் விடத்தில் நீ பூணசாலை கட்டிக்கொண்டு லீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் பிதாவின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ செயதுகொண் டிருக்கக்கடவை காருத்தா ! தந்தை யுனக குரைத்த காலமும் பெரும்பாலும் சென்ற விடடது, இனி யற்பகாலமே யுளது ; ஆதலின, நீ வினாவில பிரதிஜ்ஞையை முடித்துவிட்டுச் சுகமாக ராஜஜியத்தையடைந்து மகிழ்வாய் உன தந்தை யொருவரோ யல்லரோ ? லலவினையினர், அவர் மூத்தகுமார னாகிய உன்னால் யயாதிபோலக்கடையேறறப்படடு மகிழவுறறனரல்லரோ யான் தபோமகிமையினாலே நீ பிறந்ததுமுதல் இதுவரையிலும் நிகழாத் சரிதங்களுக்கும், உன்னுடைய திருவுள்ளத்திருக்கின்ற பாவத்தையும் அறிந்திருக்கின்றேன், ஆகிலும், இங்கே எனனுடன் சிலநாள வாஸுளு செயது, பின்பு பஞ்சவடிக் கெழுந்தருள லாகுமேயென நிவ்வண்ண முரைத்தேன், உன் பாவத்தை யான அறிகின்றமைபாலேயே பஞ்சவடி கெழுந்தருளுகவென்று உரைக்கின்றேன், அந்தப் பஞ்சவடியும் மி வழகிய தாதலின, லீதாபிராட்டி யங்கே மகிழவுறுவன ; அந்த இட கோதாவிரதியினருகி லிருக்கின்றது ; அதிலு காய கனிகள் நிறைந்து பலவகைப் பறவைக ளொலித்தும் விளங்குகின்றன, அவ்விடம் ஒருவரு மின்றி, ஏகாந்தமா யுள்ளது ; அவ்விடத்தில் தீமை நேரின, அதனை போக்கிக்கொள்ள நீயே வல்லவன், ஆகிலும், இங்கே வாழ்ந்து தாபன களைப் பாதுகாத் தருளாயென் றுரைத்தேன் ; இப்பொழுதே யு ளுந்தருளவேண்டுமென்று திருஷா முளதாயின், இதோ இலுப்ப மரக் காடு தோற்றுக்கின்றதே ? இதற்கு வடக்காக அதோ பெரிய ஆ மரத்தைச் சேரும் வழிபறறிச் செல்வீர்களாகிலு, அந்த மலையின் ஸ பத்தில் பெரியமேடு எதிர்படும், அதன்மேலேறிச் செல்க ; அவ்விடத் லேயே பஞ்சவடியென்பது இருக்கின்றது ; அது எப்பொழுதும் மல கள் மலாந்தும், கனிகள் பழுத்தும், தளிர்கள் தளிர்ந்தும், தழைத்து விளங்குமென் றுரை செய்தனா. பெருமானும் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டுமகிழ்ந்து, அவனாரோக்கி, முனிவரோ! எங்களுக்குப் பஞ்சவடிக்குச் செல்வதன்பொருட்டு விடைகொடுத்தருள்கவென்று விண்ணப்பஞ்செய்து

விடை பெற்றுக்கொண்டு, வீதா லக்ஷ்மணாகளுடன் அவரைப் பணிந்து, அந்த ஆஸ்ரமத்தை விட்டுப் பஞ்சவடியை நோக்கிப் புறப்பட்டருளினா. இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாக ளிருவரும் வில்லைக் கையிலேநதி அம்ப ருத் தூணிகளைக் கட்டிக்கொண்டு, அச்சமின்றி, தீரமுற்றுப் பிராட்டியா ரோடு ஊடகமுடையாராய்ப் பஞ்சவடியை நோக்கி எழுந்தருளினாகா. *

ஆரண்யகர்ண்டத்தில பதின்மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

பதினெண் காவது சருக்கம்.

பெருமாள் பஞ்சவடிகுப் போகும் வழியில்

ஐடாயுவைக் கண்டது.

அந்தரம் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாக ளிருவரும் பிராட்டியாருடன் பஞ்ச வடிகு எழுந்தருளுகையில், நடுவழியில் பெரிய ஆலமரத்தினமீ தூடகாந் திருந்த கிருத்திர ராஜனாகிய ஐடாயுவைக் கண்டு, மிகப் பெரிய உருவமுற் றிருந்தமையின, அரசுகளை இவவுருவங்கொண்டிருப்பதாக வெண்ணி, அவரை நோக்கிப் புள்ளிறையே ! நீயானொன்று வினாவினர்கள் , ஐடாயும இவாகளை நோக்கிக் குமாராகளை ! யான் உங்களை தந்தைக்குத் தோழ னென்றுணாகவென்று இவியமொழியினாலேயே இவாகளை மகிழ்வித்தனா. பெருமா ளதுகேட்டுத் தந்தைக்குத் தோழொன்று மதிப்புக்கொண்டு, பின்

* அகஸ்தியமஹாமுனி பெருமானைத் தம்முடன வாஸஞ்செய்யும்படி உரை செய்கையிலும், பெருமாள் அதனை மறுத்தது, வேறிடம் காட்டுமபடி கேட்டதினாலும், அகஸ்தியபகவாஹம் இவா நம் வார்த்தையை ஏன் மறுக்கின்றனொன்று தியானஞ் செய்து பார்த்தது, ஞானத்தினால் இவா திருவுள்ளத்தையறிந்தது, சினமுறாமல் மகிழ்ந்து புகழ்ந்தமையாலும், பெருமாள் ஸ்ரீமநாராயணனே யென்றும், கராதிராக்ஷஸ் ஸம் ஹாரம் ஸமீபித் திருந்தமையின, அகஸ்தியாஸ்ரமத்தில வாசஞ்செய்ய உடன்படாமல் மறுத்ததுகேட்டனொன்றும், இரத்தண்ணத்தை யவரும் ஞானத்தினுணர்ந்தே பஞ்ச வடிகுப் போவென்று உரைக்கின்றெனன்று பெருமானை நோக்கி யுரைத்தமையின, இவர் திருவுள்ள மிதவே யென்றும் நனகு விளங்குகின்றது ; ஆதலின, பெருமாள் தான் புரதெயவமென்பதை மறைப்பதற்காகவே மனுஷ்யபாவணையால் ஆவகாவஞ்ச சோக முற்றவா போலவும், சினங் கொண்டவா போலவும், மூடார்களுக்குத் தோற்று கின்றனா, தத்துவ முணர்ந்த அகஸ்தியா முதலானோர்களுக்குப் பரதெயவமாகவே விளங்கினா. இவரோ பரப் பிரஹ்ம மென்பதவும், அவகமகே நன்றாக விளங்குகின்றது ; ஆதலின, முற்றும் நன்றாக வுணர்ந்தையநீர்ந்த மகிழ்க ;—

பவனா நோக்கிக் குலத்தையும், நாமததையும் வினாவினர். ஜடாயுவும்
 ஸ்ரீராமபிரானுடைய வாககியத்தைக் கேட்டு அவனா நோக்கி, ஸ்ரீரகுநந்தனா!
 கேளாய முற்காலத்தில் காதமா, விககீநா, சேஷர், ஸமஸூயர், ஸ்தானு,
 மீசி, அத்திரி, க்ரது, புலஸ்தியா, அகிரா, பிரசேதா, புலஹர், தக்ஷர்,
 விவஸ்வான, அரிஷ்டநேமி, காஸ்யபொன்னும் பிரமாகள உலகினைப்
 படைத்தனாகள அவர்களுட தக்ஷருக்கு அழபது பெண்கா பிறந்தனர்கா
 அவர்களுடா எட்டுபபெண்களைக் காஸியபா விவாஹஞ்செய்துகொண்டனா,
 அவர்கா அதிதி, திதி, தனு, காளிகை, தாமனா, குரோதவசை, மனு,
 அநலை என மும் பெயருடையாகா ; காஸியபா இவாகளை நோக்கிப் பத்
 தினிகளை ! மூவுலகங்களுக்கும் இறைபவாகளாகத்தகக பிள்ளைகளைப்
 பெறுக வென்று கட்டினையிட்டனா இதில் அதிதி திதி காளிகை எனபவர்
 களை விருப்புறநனாகா. இதராகா விருப்புக்கொண்டலாகா , ஆதலின,
 அதிதி ஆதித்தாகா பன்னிருவா, வஸுதேவாகா என்மா, ருத்ராகா
 பதினொருவா, அஸ்விநாகா இருவாகள, ஆக முப்பத்தமூன்று பிள்ளை
 களைப் பெற்றனா , திதி தையாகளைப் பெற்றனா , முன்பு இப்பா முழு
 தும் அவர்களுடையதாகவே யிருந்தது , த றுவென்பவா அஸ்வகீவளைப்
 பெற்றனா , நாகள காலகள என்பவாகளைக் காளிகையும் பெற்றனா ;
 தாமனா என்பவா கரௌஸ்சி, பாஸி, ஸயேனி, தருதராஷ்டரீ, சகி என
 னும் ஐந்து பெண்களைப் பெற்றனா , அவர்களுடா கரௌஸ்சி உலாகங்
 களையும், பாஸி பாஸங்களையும், ஸயேநி பருந்துகளையும், கிருத்ரங்களையும்,
 தருதராஷ்டரீ றுமஸகள றுமஸ சகரவாகங்களையும், சகி நதையையும்
 பெற்றனாகள. இடந்த நதையு விநதை பிறந்தனா , குரோதவசை என
 பவா மருகி, மிருகமந்தை, ஹரி, பதரமதை, மாதங்கி, சாத்தூலி,
 ஸவேதை, ஸூரபி, ஸூரஸை, க்ருந என்னும் பத்துப் பெண்களைப் பெற்ற
 னா மருகி என்பவா மிருகங்களையும், மிருகமந்தை எனபவா கடி,
 சமரம், ஸருமரம் எனபவைகளையும், ஹரி என்பவள சிங்கம் வானரம்
 இவைகளையும், பதரமதை எனபவா இராவதியையும் பெற்றனாகள.
 இராவதி இராவதத்தைப் பெற்றனா , மாதங்கி யானைகளையும், சாத்தூலி
 எனபவா புலி கோலாங்குலங்களையும், ஸவேதை என்பவா திசாக்ஜங்களையு
 மும் பெற்றனர்கா. ஸூரபி எனபவா ரோஹிணி கந்தாவி எனபவாங்களையும்
 பெற்றனா ; ரோஹிணி பசுக்களையும், கந்தாவி குதிகாங்களையும் பெற்றனர்
 கள , ஸூரஸை பல தலையுடைய நாகங்களையும், கத்தரு ஒரு தலையுடைய
 பன்னகங்களையும் பெற்றனாகா. மனு வென்பவாகள மனுஷியாகளைப்
 பெற்றனா ; அநலை எனபவா புனையகரமாகிய கனிகளையுடைய விருக்ஷங்
 களை யுண்டுபண்ணினா ; அநதக் கத்தரு வென்பவளே பூமியைத் தலை
 மிசை ஏந்திக்கொண்டிருக்கின்ற ஆயிரம் படங்களையுடைய திருவனந்தாம
 வளைப் பெற்றனா ; விநதை புத்திராகள அருணை பெரிய திருவடி,
 யென்னு மிருவர்கா, அந்த அருணை பிள்ளையே நான் ; ஜடாயுவென்னும்

பெயருடையோன் ; என் தமையன் ஸம்பாதி ; எங்களுக்குத் தாய ஸ்யேநி
 யனபவா. இத்தனமையனுகிய யான் கொடிய மிருகங்களும், ராசுஸர்
 னும் திரிகின்ற இககாட்டி லுனகருத் துணையாக இருந்து, நீ லக்ஷ்மண
 னுடன் புறத்திற செல்லுங் காலையில், யான் லீதையைப் பாதுகாப்பே
 னென்று உயிரகளிள் உறபுகதியுடன் தன் பிறப்பினையு முரைத்தனர்.
 பெருமானும் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து, ஜடாயுவைத் தழுவி வணங்கித் தன்
 கந்தைகருத் தோழொன்பதைப் பலமுறைகேட்டுப் ப்ராட்டியாராப் பாது
 காத தருளுமபடி யொப்புவித்து, லீதா லக்ஷ்மணாகளுடனும், அந்த
 ஜடாயுவுடனுங் கூடப் பஞ்சவடிக் கெழுந்தருளினா

ஆரண்யகாண்டத்தில பதினான்காவது சருக்கம்

முற்றிற

பதினேந்தாவது சருக்கம்

பெருமானு இனையபெருமானால் பஞ்சவடியில் கட்டப்பட்ட பர்ணசாலையில்
 பிராட்டியாருடன் எழுந்தருளி யிருந்தது

அந்தரம்பெருமானு பஞ்சவடி சோந்தருளி, இனையபெருமானேநோக்
 கித் தம்பி லக்ஷ்மண ! அகஸ்தியமஹாயோகியால் அருளிச்செய்யப்பட்ட
 பஞ்சவடி வந்து சேர்ந்தோம் ; இவ்விடத்திலெங்கும் கண்ணுற்றப பாராய்,
 எவ்விடம் நாம் பர்ணசாலை கட்டிக்கொண்டி வாழுவதற் குரியதாகின்றது ;
 அந்த இடம் லீதை நீ நான் மூவரும் மகிழ்வுறத்தக்கதாகவேண்டும் ;
 அந்த இடமும் அழகுறதாகவேண்டும் ; அதனைச்சாராத காமம் மிகவுகுற
 றிருக்கவேண்டும் ; தூப்புல், ஸமித்து, மலர், காய, கனி, கிழங்குகளும்
 நிறைந் திருக்கவேண்டும் ; நீரும் அருகி லிருக்கவேண்டும், இப்படிப்
 பட்ட இடத்தைத் தேடாயென றருளிச் செய்தனர் இனையபெருமானும்
 அதுகேட்டுக் கைகுவித்துக்கொண்டு, லீதாபிராட்டியாக கெதிரிலே
 பெருமானே நோக்கி, எம்மையயோ ! தேவர் நெடுநாள் எழுந்தருளியிருந்து
 டியேனுககு ஆஜ்ஞை செய்துகொண் டிருக்கையில், அடியேன் தேவா
 கட்டளையின்படி நடப்பவனே யன்றி, ஸுதந்தரானுகேன ; தேவனே இவ்வி
 டத்தில பர்ணசாலை கட்டென்று கட்டிக் காட்டிக் கட்டளை செய்தருளினீ
 ரீகில் ; யான் அவ்வண்ணமே செயவேன, ஆதலின், தேவனே ஆஜ்ஞை
 செய்தருளாக வென்று விண்ணப்பஞ செய்தனா. பெருமானும் அதுகேட்டு
 போர வுகந்தருளி, தாமே ஆராய்ந்து, நல்ல தோரிடத்தைக்கண்டங்
 கெழுந்தருளி, இனையபெருமானுடைய இரண்டு கரங்களையும், தமது திருக

கரத்தினால் பற்றி, அவரை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா ! இந்த இடம் மேடு பள்ள மினரிச சமமாகவும், மலாநத மரங்கள சூழ்ந்தும், குளிர்நத மிருக கினறது, ஆகலின், இவவிடத்திலேயே பாணசாலை கட்டக்கடவை இட கருகில் மலாநது, மணங்கமழ்ந்து, மதுதோய்ந்த கமலங்கனையுடைய புஷ் கரிணியும் விளங்குகின்றது, அகஸ்தியமுனிவரா லுரைக்கப்பட்ட கோதா வரி நதியும் அருகில் பெருகி யோடுகின்றது, இதுவும் மலாந்த கமலங்கா லிநைந்தும், ஹமஸஸாரஸாதி நீர்ப்பறவைக ளொலித்தது தளிர்நததுட பூத்தக காய்த்துப் பழுத்துத் தழைத்த மரங்களடாநத கரைகள் பொருந்தி யும் விளங்குகின்றது, நெடுநதாரத்திலு மிருக்கின்றிலது, மிக வருகிலும இருக்கின்றிலது, மானகலின கூட்டங்கா லிநைந்தும், மயிலகலினால் கேகாதொனி செய்யப்பட்டதும், பறபல குகைகா பொருந்தியும், உயாநத முள்ள மலைகள் சுற்றிலுமுள்ளன, வெள்ளி தங்கம முதலிய தாதுக்கள் னால் சூழப்பட்ட யானைகள் ஜாலகங்களுடையனபோல விளங்குகின்றன ! ஸாலதாலதமால காஜராபஸாமரக நீவாரதி மிசநாகபுநாகரஸால தமால சோகநிலக சம்பககேதக சநதனஸ்பந்தன நீப்பனஸலி குசுதவாஸ்வகாண கதிரஸமீகிம சுகபாடலாதிக்களா லடாநது குளிர்நதுள்ள இவவிடத்திலேயே இந் ஜடாயுவுடன் கூடி வாஸஞ் செய்வோம், ஆகலின், இவவிடத்திலே பாணசாலை இயறறுகவென நருளிச செயதனா இனையபெருமாளும அது கேட்டு உடனே சுவரொடுத்துத் தூண்கள் நாட்டித் தூலங்கனையேற்றி, மூங்கில்களைப் பரபபிக கயிறுகளா லிறுக்கி, வனனித தழைகளை நிரைத்து, தருப்பம், நாணல், விழல்களை நிரபபிக காற்றும் புகாவணம வேயநது, தரைபைச சமமாக நிரவிக்க கட்டளைசெய்து, கோதாவரிககுச் சென்று நீரி லாடி மலா காய கனிகளைப் பறித்துக் கொண்டுவந்து, விதியின்படி புஷ்ப பலியும், சாந்தி ஹோமமுஞ் செய்து, சிவகாரித்துப் பெருமானை எழுந் தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வந்து காட்டினா, பெருமாளும பிராட்டியாருட னெழுந்தருளிப் பாணசாலையின அழகினைக் கணமி, திருவுளமுகநது, இனையபெருமானைத் தழுவிக்கொண்டு அவரை நோக்கி, அடா தமபி ! நீ இந்தப் பாணசாலையை மிகவும் அழகாகக் கட்டி யிருக்கின்றனை, இதனால் யான மிக மகிழவுற்றேன, நீ செயத இந்நதச செயலுககு வெகுமதி கொடு க்கவேண்டி மாதலின், இந்த ஆலிங்கனமே வெகுமதியாகக் கடவது, பாண முணாந்தவனும், தரும முணாந்தவனும், நன்றி யுணர்ந்தவனுமாகிய உள் னால் என தநதை இறநதிலொன்று அருளிச்செய்து, அவவிடத்திலேயே வீதா லக்ஷ்மணர்களுடன் கூடி விண்ணுலகில் சசியுடனும், உபேந்திர ருடனும் கூடிய தேவேந்திரனபோலச சிறிதுகாலம் வாஸஞ் செய்து மகிழ்ந் தினபுற்றனா.

ஆரணயகாண்டத்தில் பதினைந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினாறுவதுசருக்கம்.

பெருமான ஹேமநத காலத்தில் பரதாடிகளை நினைந்துகொண்டு
கோதாவரியில் நீரிலாடியது.

பெருமா எவ்வண்ணம் பஞ்சவடியில் எழுந்தருளி யிருக்கையில், சரக்காலம் சென்று, பனிக்காலம் நிகழ்கையில், ஒருநாள் எிரவு நீங்கிப் பொழுது விடிந்த பின்னா, நீரிலாடுவதன் பொருட்க கோதாவரி நதிக் கெழுந்தருளினா இளையபெருமானும் கலசநகைக கையிலேந்திக்கொண்டு பிராட்டியாராருடன பன்றொடாந்து செல்லுங்காலையில், பெருமானே நோக்கி, எமமையே! செவாகு மிகப் பிரியமுள்ள ஹேமநதரிது தோன்றிற்று, இதனாலேயே வருஷம் அலங்கரிக்கப்பட்டதுபோலத் திகழ்கின்றது; இக் காலத்தில் உலகம் பனியினால் கொடிய தாக்கின்றது, பூமி பயிராகளால் செறித்தது விளங்குகின்றது, ஜலங்கா பரிசிபபதற்கு மரியன், செழுந்தீ மிக வினியது, இக்காலத்தில் இல்லறத்தோகா ஆகரயணமென்னும் யாகஞ்செய்து, தேவந்திராகளைத் திருபதியுறுவித்து மகிழ்கின்றனாகளா; நாட்டிலுள்ளோகா பெருகிய காமுடையோக ளாகின்றனாகளா, அரசா களும் பகைவாமேல் படையெடுத்தது செல்லுகின்றனாகளா, வெய்யோன் தென்றிசையினேச சோந்து திகழ்கின்றமையின், வடதிசை நன்கு விளங்கு கின்றிலது, இப்பொழுது வெய்யோன் இமயமலைக்கு நெடுந்தாரத்தி லிருப பதினால, இமயமலை இப்பொழுதே ஹிமவானென்னும் பெயரையதாரத்த மாக்கிப் பனிப்பைப் பெருக்கி விளங்குகின்றது, பகல்கா நடப்பதற் குரியனவும், இனிய வெயிலை யுடையனவும், இனிய அக்கினியை யுடையன வும், பிரியமலலாத நீர் நிறல்களை யுடையனவு மாருகின்றன, பனி மிகுந் தும், சீதம் வளாந்தும், காற்றுப் பெருகியு யிருக்கின்றன; இரவுகளும் புறத்தில துயில்வதற்றும், பனிகள் தோயந்தும், பகலினும் வளாந்தும் நிகழ்கின்றன, திங்களும் ஆதிதகனிடத்தில் பற்றிய அழகினையுடைய வனும், பனியினால் மலினமடைந்த மண்டலமுடையவனுமாகி நெட்டியிப் பினால் அழககடைந்த கண்ணாடிபோல விளங்குகின்றிலன்; பெளண்ண ஹாலியிலும், நிலவு பனியினால் மலின மடைந்து, நன்கு நிலவுகின்றிலது; நிலவுற்ற இரவும் வெயிலில்வாடிய பிராட்டியாராப்போலவே காணப்படுகின் றது, இயல்பாகவே குளிர்சசியுள்ள மேலகாற்றும், பனியினாலெருமடங்குறற ளீரிரமை யுடையதாக வீசுகின்றது; வெய்யோன் உகிக்கையில், காடிகளா தூதாஹங்களினால் மறைக்கப்பட்டுள்ளன, சம்பாப் பயிராகளும், கர்ஜூர க்கப்பங்காபோன்ற துனிகளில் முதிர்ந்த கதிர்கள் திகழ்ந்தும், சாய்ந்தும், கதிர்முற்றும் விளங்குகின்றன, கதிர்வனும், பனி தோய்ந்த கிரணங்க ளுடையனாகிச் சந்திரன்போலக் காணப்படுகின்றனன்; அவன் காலையில்

வெப்பமற்றும், மந்தியானத்தில இனிமையாகிய வெப்பம் பொருந்தியு
 மிருக்கின்றன , செவப்பறதும், கொஞ்சம் வெண்மைபொருந்தியு மிருக்
 கின்ற வெயிலும் பூமியில் விளங்குகின்றது, உக்யான பூமியும், பனி
 படிந்த நனைந்த இளமபற்களை யுடைய தாகின்றது, காட்டு யானை மிகவும்
 பிபாஸைபுற்றும், நீர குடிக்குமபடியாகத் துறிக்கையை நீரில் நீட்டி மிகத்
 தணமையால் நீரைக் கொள்ளாமலே துறிக்கையை வாய்க்கிக் கொள்ளு
 கின்றது ; இந்நீர்ப பறவைகளும், குளிரினால் அசசமுடையோரா போரில்
 புகாமைபோலே நீரில் புகுகின்றன, வநராஜ்களும், பனியினால் மறைக்கப்
 படும், மலாகளினறியும் உறங்குகின்றனபோலும், ஜலதாமததினால் மூடப்
 பட்ட நீருடையனவும், தொலியாலே அறியபக்கக் ஸாரஸ பறவைகளை
 யுடையனவும், பனியினால் நனைந்த மணலுள்ள தீரய்களுடையனவுமாக நதி
 களும் விளங்குகின்றன, பனி படிவதினாலும், வெய்யோன் விளங்காமையின
 லும், குளிராமையினாலும், மலை துனியிலுள்ள நீரும் விஷமபோலாகின்றது ,
 கமலங்கள் பனி படிந்து, மடலுதிராந்து, நாளமமாத்திரம் மிகுநதிருக்கின்ற
 மையின, தாமரையோடைகளும் விளங்குகின்றன, இக்காலத்தில் ச்ரீபர
 தாழ்வான தேவரிடத்தில் பத்தியால் தவருசொதுகொண்டிருக்கின்றனர் ;
 அவர் ராஜஜியங்களையும், போகங்களையும் துறந்து, தவமுறையுக் குளிரமை
 பொருந்திய சிலாதலத்தல படுக்கிருக்கின்றனர் , அவரும் இப்பொழுது
 பிரகிருமிகளினால் சூழப்பட்டு ஸாயுந்திக்ஞ்சு செல்வா , மிகவும் ஸுகமாக
 வளர்கதவரும், ஸுகுமாரருமாகிய அவரின மாலையில் எவவண்ணங்
 குளிர்ந்த ஸாயுவில் மூழ்குவார , செநதாடையோன்ற கண்களை யுடை
 யாரும், வீரரும், நீலமேகம்போன்ற திருமேனியரும், தாம மந்தவரும்,
 ஸத்தியவாதியும், நாணமுறறவரும், புலன்களை வென்றவரும், இனியவை
 மொழிபவரும், தீரக்கபாகுவும், மதாரருமாகிய அவா தேவரிடத்திலுள்ள
 பத்தியால் போகங்களைத் துறந்து, தேவனாயே தஞ்சமடைந திருக்கின்ற
 னர்; தேவர் பிராதாவாகிய ச்ரீபரதாழ்வானுள்ளரே?விண்ணுலகம் ஜயிக்கப்
 பட்டது ; தேவா காட்டி லெழுந்தருளி யிருக்கையிலும், அவா நாட்டி
 லிருந்தே தேவர்போலத் தவசியாகித் தேவரை யதுஸரிகின்றனர் ;
 உலகினில் புத்திராகள தாயைக் கொள்வார்களே யன்றித் தந்தையைக்
 கொள்ளார்களென்று பழைமொழியுளது; ச்ரீபரதாழ்வாலும் அது பொய்யா
 கச் செய்யப்பட்டது ; ச்ரீபரதாழ்வானுக்குத் தாயும், ச்ரீதசரதசுக்ரவா
 துக்குப் பத்தினியுமாகிய கைகேயி ! இவ்வண்ணம் கொடுமைகொண்ட
 தேனோ ? எனறுரை செய்தனர். பெருமானதுகேடிக் கைகேயியை இகழ்
 ததைப் பொறாமல் இனாய்பெருமானை நோக்கி, அடா தம்பி ! நீ கைகே
 யாரா யொருபொழுது மிகழறக ; பரதனுடைய குணங்களையே பெரு
 பாலும் புகழ்ந்ததாயாய் ; யான் வனவாஸம் தீர்ந்த பின்பே திருவயே
 துக்குச் செல்லவேண்டுமென்று நிச்சயங்கொண்டிருக்கையிலும், ப
 னிடத்திலுள்ள அன்பினால் இப்பொழுதே போவோமென்று மனங்கண்

முறுகின்றது; மிகவும் பிரியமுள்ளனவும், மதூரமுள்ளனவும், மனத்தை மிகிழவிக்கத் தக்கனவும், அழிமுதம் போன்றனவுமாகிய பரதனுடைய வாக கியங்களுைய யான நினைந்து மகிழுகின்றேன்; யான பரதனுடனும், சத்துருக்களுடனும், உன்னுடனும் கூடி மகிழவேனோ? எனறிவவண்ண முறாத்துப் புலம்பி, கோதாவரியை யடைந்து நீராடி, தேவரிஷி பிதிராகளைக் குறித்துத் தருப்பணஞ்செய்து, ஸ்ராயோபஸத்தானஞ்செய்து தேவர்களுையுந் துறித் தருளினா. இவ்வண்ணம் வீரதா லக்ஷ்மணாகளுடன நீரிலாடித் தூயமையாகிய பெருமாள், பாவதி நந்திகளுடன ஸ்நானஞ்செய்த சங்கரனபோல விளங்கினா.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பன்னூறாவது சருக்கம்

முற்றிறது.

இந்தச் சருக்கத்தில் ஸ்ராயபெருமாள் ஹேமாதரி நுவை வாணனை செய்கிற வியாஜூர்தால் ராவணனால் உலசம் மிசப் பீடிககப் படுகின்றமையின, அவனை விரைவில் கொல்லசெய்ய முயற்சி கொள்ளவேண்டிமென்ற பெருமாளுடன ஸூசனை செய்கின்றனா, அதெங்கனென யெனினில், (அபமஸகாலஃ) என்றதனால் காலன போன்ற ராவணன என்றும், (அஸ்வகருக்) என்றதனால் அவனால் அழிக்கப்பட்டதென்றும், பனி மூடி நென்படுறும், உலசம் மோகமுற திருக்கின்றசென்றும், பூமி (ஸஸ்ய ஸாலினி) எனப்படுகின்ற பாரம் மிகுந்ததென்றும், (ஜலாநயதப்போகயாமி) எனப்படுகின்ற போகங்கள் நுகரப்பட்டன வென்றும், அக்கிளிபும ராவணபயத்தால் வெப்பம் நீங்கினென்றும், (ரவாகரயணபுராபி) ௩, ௪, என்று பத மாதலின, ஸாறுக்கள் யாகாங்கா செய்கின்றிலாகளென்றும், எல்லோரும் காமமே மேற்கொண்டனாகளென்றும், ராஜாக்கள் அகிலின்றனாகளென்றும், வெய்யோனும் தெனறிசையிலிவகையில், ராவணனேவை செய்கின்றனென்றும், அக்காக்கள் பயமற்றுப் பகலிலும் திரிகின்றனாகளென்றும், விராதநடங்கினாகளென்றும், தீயாக ளோங்கினாகளென்றும், காடுகளும் முனிவர்களினறிச் சூன்யமாயினவென்றும், இரவில் தேவர்களும் போகந தந்தனாகளென்றும், ராவணன வெய்யோனபோலத் திகழுகையில், சந்திரனபோல நீர் விளங்குகின்றிலீனென்றும், நிலவுறற ராதகிரிபோலச் சீதையும் விளங்குகின்றிலென்றும், கானமேல் காற்றுப்போல வீசுகின்றெனென்றும், காட்டிலுள்ள முனிவா கண்ணீர்விட்டமுக்கின்றனாகளென்றும், அவர்கள் சம்பாப் பயிராகளபோலத் தலை வணங்கி யும்மைச் சரணமடைத் திருக்கின்றனாகளென்றும், ராவணனைக் கொலை செய்யாமல் சந்திரனபோல ஏன் ஒளிகுன்றி இருக்கின்றீனென்றும், பனித்தளிபோல முனிவர்கள் கண்ணீர்பெருக்கி யழுகையில், தேவா கருணைகொண்டு கடைக்கித் திருக்கின்றீரே யென்றும், காட்டு யானைபோன்ற முகிளும் ஆசைகொண்டும் பயத்தால் போகுகின்றிலென்றும், நீர்ப் பறவைகள் கொன்ற முனிவரும் நிஷ்டை குலைந்தனாகளென்றும், வரராஜிபோன்ற வந்தையா களும், ராவணனால் வருத்தப்பட்டிக் கண்ணீர் பெருக்கி மோக மடைந்தனாக ளென்றும், நந்திகளபோலவும் நாரிக ளிருக்கின்றனாகளென்றும், ராவண விவவண்ணம் வந்திழும், தேவர் வீரகொள்ளாமல் வெய்யோனபோல ஒளிகுன்றி இருக்கின்றீரே யென்றும், ரிஷிகள் மிக வருந்துகின்றனாகளென்றும், மூப்பினாகளும், பெருஞ்ஞள

பதினேழாவது சருககம்

சூர்ப்பணகை பெருமானைக் கண்டு காமுறறப

பதியாகும்படி வேண்டியது

பெருமா எரிவவண்ணம் ஸ்திரீ லக்ஷ்மணாகளுடன் கோதாவரியில் ஸநாநஞ்செய்து, ஆஸ்ரமத்திற் கெழுநதருளி நித்யகாமங்களை முடித்துக் கொண்டு பாணசாலையில் வீழ்நிருந்து, பறபல கதைகளை யருளிச் செய்து கொண்டு, பிராட்டியினுல சித்திராநகரத்ததரத்துடன் கூடிய சந்நிரனபோல விளங்கினர் அத்தருணத்தில ராக்கூஸ ராஜனாகிய ராவணனுக்கு உடன் பிறந்தாளாகிய சூர்ப்பணகை யென்பவா தறசெயலாய அயகு வந்து தேவ குமாரனுக்கு நிகரானவரும், அகன்ற மாப்பீனையும், ஜானுவளவும் நீண்ட திருத்தொடிகளையும், செந்நாமரை இத்தழபோன்ற திருக்கண்களையும், முழு மதிபோன்ற திருமுகமண்டலத்தைப் முடையவரும், மிகவும் காண்பதற் கினியவரும், மதயானைபோன்ற நடை யழகனை யுடையவரும், ஜடை திரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், காட்டுவாகைபோன்ற ஸொகுமாராய முற்ற வரும், சிறந்த பல முடையவரும், ராஜலக்ஷணங்களை பொருந்தியவரும், கருநெய்தல்போன்ற திருமேனி யுடையவரும், கந்தாப்பணுக்கு நிகராகிய அழகினை யுடையவருமாகிய ஸ்ரீராமசந்நிரகை கண்டு, வடிவழகிவிடுபட்டு மயங்கி, ஸுமுககாத தூமுகியாகியும், துண்ணிடையவா மஹோதரியாகி யும், தாமரை மடல்போலகன் றழகிய திருக்கண்களை யுடையவரை இம்மீர் யாழ்ந்து கோரமாகிய சண்ணுடையளாகியும், கறுத்த நீண்ட பழகிய கேசத்தை யுடையவரை சிவநது சுருண்டு விரிந்த தலைமயிரை யுடையவ ளாகியும், இனிய ரூப முடையவரைக் கொடிய ரூப முடையவளாகியும், செவிக கினியமொழி யுடையவரை கழுதை சூரலபோலப் பயங்கரமாகிய தொனி யுடையவளாகியும், யௌவன முடையவரை மிக்க கொடிய மூப்பின ளாகியும், பேசுந்திறமையினரைப் பிதற்றப்பவளாகியும், நல்லொழுக்க முடையவரைத் தீயொழுக்க முடையவளாகியும், பிரியமுடையவரை யப் பிரிய முடையவளாகியும், பெருமானை நோக்கி, மஹாபுருஷா! நீ ஜடை

வாகளும, எல்லாவற்றையுந் தறநது தனியே நின்றனாகனென்றும், பரதகுண வான் நத்தால விபீஷணமுதவான் உமமிடத்தில பத்திகொண டிருக்கின்றன னெனவும், கைகேயி நிரதையினுல வீதையை ரக்ஷிக்கின்ற ராக்கூஸ நிரதையும், சூர்ப்பணகையின் நிரதையும், பரதகுணை மோதநத்தால, விபீஷணகுணை மோதனத்தால், பெருமான கோதாவரியில் அபிஷேகக் கொண்டதினும், ருத்ரோபமானத்தால், ராவணநி ஸமஹாரம் செய்து பட்டாபிஷேகக் கொள்வானென்றும் நனகு விளங்குகின்றது; அன்றியும், ராவணன் சாககாலம் கிட்டிற்றென்றும், இவைகள் பரதகுணக் குறிக்கொனவும் தோற்றுகின்றது;—

திரித்துத் தவசிலேவும் பூண்டும், மனையாளுடன் கூடி வில்லுங் கணையும் கையிலேந்திக்கொண்டு ராசூலர்கள் திரிகின்ற இங்கெழுந்தருளியதற்குக் காரணம் யாது? உண்மையாக உரை செய்கவென்று வினாவினள், பெரு மாளும் சூர்ப்பணகையா லிவ்வண்ணம் வினாவப்பட்டவராகிக் கபட மற்றவ ராதலின், உண்மையாக மொழியலுறறனர். இவர் எப்பொழுதும் பொய்யுரைக்கத் திருஷா முறுகின்றில ராதலின், தாபஸவேஷத்தில் பெண்களுடன் பொய்யுரைத் தருள்வரோ? கேளாய் பெண்ணே! தசரத ரொன்னும் மஹாராஜர் தேவேந்திரனுக்கு நிகராக எழுந்தருளி யிருந்தனர். யான் அவர்க்கு மூத்தருமாரன், ராமனென்னும் பெயருடையேன், என் பாரியையாகிய இவளும் ஜனகமஹாராஜன் திருமகள், லீதையென்னும் பெயருடையாள், யாங்கள் தாய தந்தையாகா துகட்டளையிலை இக்காடடை யடைந்து தரும் செய்கின்றோம், நீ யாவன்? யார் பெண்? யாருடைய பாரியை? இவறறைக் கேட்டுணர விரும்புகின்றேன், உன்னுருவம் மிக வழகுற்றிருக்கின்றமையின, நீ யரக்கியலலனென வெண்ணுகின்றேன்; ஆதலின், நீ இவ்விடத்திற் கேன வந்தனை? நீயும் உண்மை யுரையா யென்று பெருமாள வினாவிருளினா. அவ்வாறு வினாவப்பட்ட சூர்ப்ப ணகியும் பெருமானே நோசுகிக் காமமோஹிதையாகி, கேளீர் மிக வழக்கோ! உண்மையாக உரைசெயவேன், யான சூர்ப்பணகையென்றும் ராசூலரி ஆதலின், யான் அசசமின்றிக் கண்டோர் அசசமுறம்படி காமருபணியாகி இக்காடடித்திரிகின்றேன், எனக்குடன் பிறந்தவன ராவணனெனப்பபட்ட வன், அவன் அரக்கர்களெல்லோராகும் ராஜன், மிகப் பராகரம முடைய வன், அவன் பெயரை நீரும் செவியுறறிருத்தலாகும், அவன தம்பி கும்ப கர்ணன், எப்பொழுதும் உறக்கமுடையோன், அவன தம்பி விபீஷணன், இவனமாத் திரம் ராசூஸசேஷ்டை யுடையோனல்லன்; மிக நலலோன்; அன்றியும், கரதூஷணர்களென்னு யிருவர்கள் ஸுஹோதராகளிருக்கின்ற னர்கள்; உம்மை யான் கண்டதுமுதல யான் அவர்களை மீயி ஸூதந்தார யாகின்றேன்; ஆதலின், உம்மைக் கண்டு புருஷேசத்தமராகிய உம்மையே பர்த்தாவாக எண்ணி வந்தடைந்தேன்; யான் மிக மகிமை யுற்றவள், சிறந்த பலமுற்றவள், வேண்டிமிடத்திற்குச் செல்ல வலவள்; ஆதலின், நீர் ஞானக்கு பர்த்தாவாகி நெடுநாள் வாழ்ந் தினபுறுக; இந்தத் திறமை ஊற்ற சீதையா லென்னபயன்? இஊள் மிகவும் விகாரமுற்றவள்; ஆதலின், இவள் உமக்குத் தக்கவளல்லள்; யானே உமக்கு மிகவுந் தகுதியுற்றவள், என்னை நன்றாகக் கண்ணுற்றுப் பாரீர்; உமக்குத் தகுதியற்ற இவளையும்,

உம்முடைய தம்பியையும், யான் புகழித்து விடுகின்றேன், பின்பு, நீர் பகையற்று என்னுடன் கூடி இன்புற்றுப் பறபல மலைகளையும், காடுகளையும் கண்ணுறறு மகிழ்ந்து வாழுக வென்று பிதற்றினள், பெருமானும் இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு நகைத்து, அவளை நோக்கி, மேற கூறுமாறு மொழியலுற்றனர்.

ஆரணயகாண்டத்தில் பதினேழாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது சருக்கம்.

ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணாகள் சூர்ப்பணகையை யலைத்து மூக்குச் செவிகளை யரிந் தோடடிவிட்டது.

அநந்தரம் பெருமாள காடவேட்கைகொண்ட சூர்ப்பணகையை நோக்கி, அடி சிறந்த வழகுடையாளே ! யானிந்தச் சீதையை மனைவியாக கொண்டிருக்கின்றேன், உனைப் போன்றவர்களுக்கூச சக்களத்தி யிருப்பது மிகத் துன்பதறிற் கிடமன்றோ ? என தமயியாகிய இந்த லக்ஷ்மணனும், மிக வழகினனும், சீல முடையோனும், திறமைபுடைய வனு மாகின்றனன், யெளவனமுடையவன், மனைவியிலலாதான, ஆதலின், மனைவியும் கோருகின்றவன், கண்ணூசு மினியவன், அவனே யுனக்குத் தக்க பாத்தா வாருவான், ஆதலின், நீ யவனை யடைந்து சகக ளத்தியினறி, வாழுக வென்று நகைத் துரைத்தனர். சூர்ப்பணகையும் அதனை யுணமையெனவே எண்ணிப் பெருமானேவிட் டினையபெருமா ளிடம் வந் தவளை நோக்கி, லக்ஷ்மணனோ ! உம்முடைய அழகினுக்கும்,

* சூர்ப்பணகை காமரூபினி யாதலின், பெருமானைக் கண்டவுடன் காமுறறு, அவா தன்னைக் கண்டு காமுறவேண்டுமென்று நல்லுருவங்கொண்டனளென்றதிக ; கவி யவளுக் கியல்பாயுள்ள உருவத்தையே வாணனை செய்தனரென்றனா. வியாககி யாதா, சூர்ப்பணகை காமாதிசயத்தால மதிமயங்கி, ராக்ஷஸபுத்தியால தன்னையே அழகினளாக ஒணடை வேமபினையே மதாரமாக வெண்ணுவதுபோல எண்ணி, அவ ளுருவத்தோடே வந்தனள். ராக்ஷஸருபத்தையே தீதென்றறிந்தவளாயின, பிராட்டி யானா இகழவளோ ? இவளும் அவளைப்போலன்றோ ? உருவங்கொண்டிருப்பள (நவீதாவணமனோஜ்ஞாககி ராக்ஷஸீபரதிபாதிமே) எனபதற்கு நீ யழகிய உருவ முண்டபாளில்லை, ஆதலின், நீ எனக்கு ராக்ஷஸியாகவே தோற்றுகின்றனையெனது பொருள் கூறவேண்டும்; இவள் தன்னை இகழ்ந்த துறவாமைக்காகவும், தன்னுடன் பிறந்தோர்களைப் புகழ்ந்தனள். சூர்ப்பணகை என்பது, முறம்போன்ற நகமுடைய னென்று காரணவிடுகுறிப்பெயராகின்றது;—

என்னுடைய அழகினுக்கும், மிகத் தகுதியாகின்றது; ஆதலின், யான உமக்கு மனையாளாகின்றேன, நீர் எனனுடன கூடி இனபுறறு வாழக வென் றுரைத்தனர். இனையபெருமா ளதுகேட்டு நகைத்து, சூர்ப்பணகையை நோக்கி, அடி பெண்மணியே! யான் ஸ்ரீராமபிரானுக்குத் தொண்டனாகிப் பணிவிடை செய்கின்றே னாதலின், அடிமைபூண்ட எனககு நீ பாரியை யாகுவது தகுமோ? ஆதலின், மிகச் சிறந்த உருவ முடைய நீ எமமையருக்கே பாரியை யாகக் கடவை மிகவுங் குருபியும், மூப்பினனாகிய சீதையை விட்டுவிட்டு, இனையாளாகிய உன்னிடத்திலே யே மோகமுறற்புதுவர்; ஆதலின், அவரை மணஞ்செய்துகொள்ளாய், சிறந்த வலிமைகொண்ட இநத ராக்ஷஸரூபத்தை விட்டுவிட்டுத் திறமையற்ற மாண்டரூபத்தில் யாவன் நிருப்புவாவென றுரைத்தனா. சூர்ப்பணகை பரிஹாஸமென்பதை யறியாமல், இந்த வாக்கியமும் உண்மையெனவே எண்ணி, மீளவும் பாணசாலையில் ஶீறயிருக்கின்ற பெருமா ளிடம் வந்து, காமமோஹிதையாகி, மீளவும் அவரை நோக்கி, ஸ்ரீராம சநதிரரோ! இந்தச் சீதை மிகவும் குருபியா யிருக்கையிலும், இவளிடத்தில் ஆசையும் என்கை மணஞ்செய்துகொள்ளுகின்றிலீர்; ஆதலின், இவளை இப்போழ்தே பகூழ்த்து விடுகின்றேனென்றுரைத்தது, தாமதேது ரோஹிணி நகூழ்த்திரத்ததைப் பிடிக்கச் செல்வதுபோல ஸ்ரீதோபிராட்டியர்ணாப் பகூழ்க்கும்படி யோடினாள். பெருமா ளவனைக் கண்டு ஆவென்ற தட்டி இனையபெருமானை யழைத்தது, அடா லகூழ்மணை!—

சூரூரநாபுரேஸூமூத் ஶரிஸஃகதஃசந
 நகாரயஃஷ்யுதே ஶீஹம் கதஃவீஸ்யுதேவஃ ||

கருணாரநாயைஸஸௌமிதரோ பரிஹாஸஃகதஞ்சந
 நகாரயஃஸூபவதேஹீம கதஞ்சிதஸௌமயஜீவதீம்

கொடுமைபுறறவர்களுடனும், மூடர்களுடனும், ஒருபொழுதும் பரிஹாஸமுஞ் செயலாகாது; யாம இவளைப் பரிஹாஸஞ்செய்து உபேகக்ஷயா யிருந்ததினலன்றோ? இவள இவ்வண்ணஞ் சீதையைக் கொலை செய்ய முயன்றாள். சீதையைப் பாராய், நல்வினையால இவளிடத்தில தபயிப் பிழைத்தனர். ஆதலின், கொடிய இவ்வரககியைக் கொலை செய்யாமல் நாசியையறுத் தோட்டாயென் றருளிச்செய்தனர். இனைய பெருமா ளதுகேட்டு மிகச் சினமுற்று வானையுருவிச் சூர்ப்பணகையின செவிநகசிகளை யறிந்து, வெருட்டி யோட்டிவிட்டனர். அவனும் செவிநகசிகளிலுறுபுண்டு, கோசமாக விறிட்டழுது ரத்தத்தை வழியில் பெருககிக் டுகாண்டே வந்தவழியே யோடிக்கைகளை யுயரவெடுத்துக் கூவியழுது

ராசூஸாகளால் சூழப்பட்ட கரனிடஞ்சென்று, விண்ணினின்றும் இடி வீழந்தாப்போலத் தரையில் வீழ்நது, சூராமபிரான லீதா லக்ஷ்மணாக னூடன இவகு வந்திருப்பதையும், தன செவி நாசிகளை யரிந்ததையும், கரனுக்குக் குருதி பெருகப் பெருக மொணமொணவென றுரைத்தன.

ஆரண்யகாண்டத்தில் பதினெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிறறு

பத் தொ ன ப தா வ து ச ரு க் க ம்

சூர்ப்பணகை பெருமாளிடத்துக்குப் பதினூறாயிரம்

ராசூஸாகளை அழைத்துக்கொண்டு வந்தது

அநந்தரா! கரன இவ்வண்ணம் மூக்கறுப்புண்டு, குருதியைப்பெருக் கித் தரையில் வீழ்நது புலம்பிய சூர்ப்பணகையைக் கண்ணுற்றுக கடுஞ் சினங்கொண்டவளை நோக்கி, அடி ஸஹோதரி! எழுந்திராய, நிகழ்ந்த வா றுறாசெயாய, பதைப்பை விடுக, நீ யாவனு ல்வவண்ணம் அங்க வின் முற்றனை, வெளிப்பட உரைசெயக, யாவன் பகையினறிப் படுத் திருந்த டிகாடிய கருநாகத்தை வலுவில் விரலினால் தூண்டி எழுப்புகின்றன், யாவன் மதிமயக்கினால் காலபாசத்தைத் தானே காழ்த்தில சுற்றிக்கொள்ளுகின்றனன், யாவனொருவ னிப்பொழு துணை யணுகிக் கொடிய நஞ்சினே யுண்டனன்; பல முற்றவளும், பராக்கிரம முடைய வளும், நினைத்தவீடஞ் செல்ல வல்லவளும், நினைத்தவா றுருவந் தரிப்ப வளும், யமனுக்கு நிகராகியவருமாகிய நீ யாவனால் இவ்வகையாகத் தயருற்றனை, உன்னை இவ்வகையாகச் செய்தவன தேவர்களுள் சிறந்த தேவனல்லி யுற்றவனா? அல்லது, கந்தருவனா? அல்லது, பூதமா? அல்லது, ரிஷியா? என்னுடன் பகைந் திவ்வண்ணந் தீங்குசெய்ய வல்லவன ஆயிரந் கண்ணனே யாகுவானல்லது, வேறொருவனு மாகான, உனக்குத் தீங்கு செய்தவனமேல் கூரிய கணைகளைத் தொடுத்தி, அன்னப்பறவை நீரினின்றும், பாலைப் பிரித் தெடுப்பதுபோல அவன் உடலினின்றும், உயிரைப் பிரித் தெடுப்பேன்; அவன் என கணையினு லடிபட்டு, துறா யுடன் குருதியைக் கக்க, அது தரையில் படியக் காண்பாய; என்னு லடி பட்ட யாவனுடைய மெய்யைப் பறவைகள் சூழ்ந்து மாம்ஸத்தைக் கடித் திழுத்துத் தின்னப் போகின்றன; என்னு லெதிர்க்கப்பட்ட வவளைத் தேவகந்தர்வ பிசாச ராசூஸாகிகளுள் ஒருவரும் பாதுகாத்தளிக்க வல்லவராகார்; ஆதலின, நீ மூன்றேறி, யாவனால் அவமதிப்புற்றையே?

என்று கட்டளையிட்டவன, அப்பதினூல்வரும் அதுகேட்டு காற்றினு லலைக்கப்பட்ட மேகங்கள்போலக் கர்ஜித்தது, அந்தச் சூர்ப்பனைகையுடன் அங்கெய்தினார்கள்; இவர்கள் கூரிய கண்களை யுடையவர்களும், ராக்ஷஸ ஜாதியர்களும், கொடியர்களுமாகியும், பெருமாள் லீலாமானுஷ விக்ரஹ ராகியும், அதிமானுஷ தேஜோபல பராக்கிரம முடையவ ராதலின், அவர்க ளிவ்வா வெல்லத் திறமைகொண்டிலர்கள்; காட்டிடையில மத மேறிப் பிளிறித் திரியுங் களிறுகள பல கூடியும், மிகப் பற்றி எழுந் தெரியுங் காட்டுத் தீயினையணைக்க வல்லன வாருமோ? ஆதலின், அவர் கள பெருமானைக் கண்டு அச்சங்கொண்டு நின்றனாகர.

ஆரணயகாண்டத்தில பத்தொன்பதாவது சருக்கம

முற்றிற்று

தனிஸ்ரீலாகி ஸ்மிதேவைருஜீரணஸய ராவணஸயவதாரத்தியி? அதத்தீசோ மானுஷேலோகே ஜ்ஜகோவிஷ்ணுஸஸராதன? என்கிறபடியே தச்சண்ட ருண்டித சுகதிகளான தேவர்கள் ராக்ஷஸர்களுடைய ரஜஸஸைப் போகரும்படி ரஜோ தூஸர மான வடிவுகளும், ராக்ஷஸஸ்தீர்கள் மாவகஸயவகள வாங்கும்படி கழுத்திலே கட்டின கப்படங்களும், ராவண பந்தீகருதைகளான தவகள ஸதீரீகளுடைய விரித்த தலை, (விமுகதகேஸ்யோ துஷ்க்காததா?) என்று ராக்ஷஸிகள தலையிலே யாமபடி தாவகள் விரித்த தலைமயிரும், (ஹாபுததோதிசவாதினயோ ஹாராதேதிசஸாவஸ?) என்கிறபடியே யவர்கள் முகங்களிலே விவாபாக்ஷரவகளாமபடி தவகள முகங்களிலே ஸபபுரிககிற சாணாக்ஷரவகளும், (உததருதயசபுஜெளகாசித) என்கிறபடியே அவர் கள கைகளை எடுத்துக் கூப்பிடும்படி தாவகள தொடுத்த அருசலி பதமவகளும், (ஸாரபயநதிமுகமபாஷ்பை ஸதுஷாரானரிவபவகஜம்) என்கிறபடியே அவர்கள் கண் களிலே கண்ணீர் பாயும்படி தாவகள கண்ணுற கண்ணீருமாய, (சாயாவ்ருக்ஷ மிவாததவகா?) என்றும், (சகோரா இவதீதாம கருசாதகா இவதோயதம், அநாதா இவதாதாரமதேவாஜகமுாஜனாதனம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அததவஸ்ராத ரானவர்கள் சாயாவ்ருக்ஷத்தைச்சென்று சேருமா போலேயும், சகோரவகளானவை சரசசந்தரண யனுகுமா போலேயும் சாதகவகளானவை வாஷுகவலாஹகவகளைச் சென்று கிட்டிமா போலேயும், தரிதரரானவர்கள் தாதாவைச் சென்று கிட்டிமா போலேயும், ஸ்ரீயப்தியைச் சென்று கிட்டி, (தமபருவனஸுரஸஸாவே ஸமபிஷ்டே யஸந்தா?) என்று ஸதவ பரியணவனை ஸதோதரம் பண்ணுவார்களாகத் தொட ன்சி, (ஸதைகருபருபாய) என்று அவிக்குதரான தேவா நாட்டிற் பிறந்த பதாதன பட்டு மனிசரகாய என்கிறபடியே அழிவுகிட்டு, தரிபாத விபூதியிலே இருக்கக்கடவ தேவா சதுஷ்பாததாய ஹிரண்யாக்ஷகூபணம் பண்ணுததும், கேவலம் திரயக் தவத் தாலே போராடுதன்று நரவகலந்த சிவகமாய ஹிரண்ய நிரஸணம் பண்ணுததும், மஹததுக்கும் மஹததாயுள்ள வடிவைக் குறளுருவாக்கி, அலலி மலாமகளு போக மயக்குகளை மறந்த, பரஹ்மசாரியாய் (ததயானன ப்ரதி க்ருஹ்ணீயாத்) என்றும், (கோஸஹஸ்ரபரதாதாரம்) என்றும், அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை யெனறும் சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாத்யகேக பதப்ரதரான தேவா மஹாபலி பக்கலிலே பத

தரயத்தை யாததிதம, பிரஹம கூதரகளுக்கு உதபாதகொன்று ஓதப்பட்ட தேவர் (பிராயமமசமுபவீதலகூணம் மாதருகளுசதனுரர்ஜிதம்ததத்) என்கிறபடியே ஜமதக்ரி ரோணுகைகள் பககலிலே பிரஹமகூததிரியராய வரது தோன்றி இருபத் தொருபடிகால் துஷ்ட கூததிரியயாப பரசவுக்குப பிராதரசனமாக்கியதும், (பகதாநாம) என்றும், (வரதஸகலமேததஸம ஸ்ருதார்த்தஞ்சுகர்த்த) என்றும், அடியோங்களுக்காகவன்றேவென்று ஸ்தோதரமபண்ணி, சாபமானயவென்று கையிலே ஆபுதமெடுகருமபடி தககளுடைய வஜரபரசு தண்டபாசாத யாயுதங்களைப் போகட்டும், அவன (ஸாகரம சோஷயிஷ்யாயி) என்றும்படி கண்ணீரைக் காட்டி, (ஸுகீர்வம் சரணகதது) என்றும், (ஸமுதரம்ராகவோராஜா சரணமகரதமாஹதி) என்றும், அவன சரணம் புகும்படி தாவகன சரணம் புக்கும், (அருசலிம்பராம் முகதீர்ருசவா) என்று அவன அருசலி பண்ணும்படி தாங்கள் அருசலி பண்ணியும், (பரவீதரதுபவரதோமே) என்று அவன ஸ்தோதரம் பண்ணும்படி தாவகன ஸ்தோதரம் பண்ணியும், (ஸாவேஸந்ரஹிதாது) என்று தமையனான இரதிரஹம் முறபடனும் படி திருவடிகளிலே நமரராய, (நரமேயம) என்றிருக்கிறவாசனைத் தலையழித்துத் தர வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பரமகாருணிகளு ஸாவேஸ்வரஹும் நித்யான பாயினியான பிராடடியாரும், (பிரமரோச யஸமாஸததா தசரதமருபம்) என்றும், (ஜனகஸயருலேஜாதா) என்றும் சொல்லுகிறபடியே தாம் தாசரதியாயும், அவள ஜனகருல ஸுரதரியாயும் திருவவதரித்து, இருவரும் இரணுகிடத்திலுமாக வளநாதருகுகறகாலத்திலே, இமயிதனம் இப்படி யகலவிருக்கப் பெறாது, இப்படி யகல விருந்தபோது, ரகூகராகை யன்றிககே (ஜகதஸசைஸம் பரிவாததயாயி) என்றும், (கிரதுஸாகரமேகலாம் மஹீரதஹத்) என்றும், இவர்கள் தககளாலே ஜகததககு அழிவுவருமென்றும், சோநதபோது (ஆவாபயாககாமாணிகா தவயாநிபரஜாஸு சோதபாதிதவயாது) என்றும், (உபேதமவீதயாப்யுஸ் சிதரயாசசினமயதா) என்றும், ஜகததககு மங்களாவஹமாயிருக்கையாலும், இமயிதனத்தைச சேர்க்கவேண்டுமென்கிற அபிஸந்தியாதும், (விநாசாய சதுஷ்ச்ருகாம்) என்றும், (ஸம்பவாயி) என்றும், (யஜருவிக்ணகரமஹனயாம்) என்றும், அவருடைய அவதார ரஹஸய ஸக கல்பத்தை யடிப்பொறினவளுகையாலும், விஸுவாயிதரபகவாணவன தசரதரதனூ கரதத்தைக் கிட்டி ராமரந்தரத்தை யபேக்ஷிக்க, அவனும் வாதஸயததாலே மங் யெல்லா முளகலகிப பெருமானே யுள்ளபடி யறியாதே (ஊந்ஷோடசவாஷோமே) என்றும், இன்னம் பத்தினுறு பிராயம் நிரமபிறநிலலை; (பாலஜுஷோடசாதவாஷாத பௌகண்டஸ்சேதீகோத்யதே) என்கிறபடியே அபராபதவய வஹார ராகையாலே, தனித் தொரு காயததக காளல்லா; (சதிரநகபஸாயுகதம மயாசஸுஹதநய) முதுகணனாக வெண்ணையும் கூட்டிக்கொண்டு போவென்ன, விஸுவாயித்திரும் இவா பருவத்திற் சிறுமைகண்டோ நீர் வாததை சொல்லுகிறது; சிறுமையின் வாதத்தை மாவலியிடைசென்று ஸாக்ஷிபாவிதது போயக்கேட்க; முறித்தாயாகில், (வலிஷ்டோபிமஹாதேஜா யேசேமேதபவஸிஸத்திதாது) என்றறியு மஹீர்களுமாய, ஸந்ரஹிதருமாயப் பலருமான இவர்களைக் கேட்கமாட்டாயோவென்றிடேறநி இசை விக்க, இவனு மிசைநா, (ததௌகுசிகபுதராய) என்று இவனுக்கு இஷ்டவிரி யோகாஹமாகப் பிள்ளைகளிருவகையு கொடுக்க, அவனும் ராம லக்ஷ்மணர்களைக் கொண்டுபோய், காம்பஜாணவகளாலே அவித்யையை நிரவிக்ருமாபோலே அவர்களை இடுவித்துத் தாடகையை நிரவியிப்பித்து, அநாதரம் அவித்யாசஞ்சிதமாய்ப் புண்ப பாபருமான உபயவித கர்மவகையும்தோலே தாடகாஜனிதரான ஸுபாஹஸ் மாரீசர் கையு மழித்து, அது தன்னில், (உத்தரபூர்வாகயோரஸுலேஷவிநாசௌ) என்றும்

போலே, ஒருத்தனைக்கொன்று, ஒருத்தனை யகல வடித்து, விஸ்வாமித்ராத் த்வ ரதாரணம பண்ணி, (ஸ்ரீயமிச்சேததாசனாத) என்று லக்ஷ்மியைப் பெறுமபோது அக்னி புரஸஸரமாகப் பெறவேண்டுகையாலே, (விஸ்வாமித்ரோணஸூறிதோ யஜ்ஞந தரஷ்டிமஸமாகதஃ) என்று ஜனகனுடைய யஜ்ஞஸமயத்திலே சென்று, அகனிதரயக க்ளேபும் உபாஸித்த, விலலிதுத்த, மெல்லியல தோள தோயநதாயென்று சொல்லு கிறபடியே றொளதரமான விலலை யழைப்பித்த, தேவதாரநரஸபாசத்தாலே வந்த அந்நுடைய தோஷம் போம்படி திருக்கையிலே வாங்கி குணரோபணம பண்ணி, பங்கசலகையான பிராட்டியாயாகு கைப்பித்த, மீண்டு வருகிற வளவிலே, ராமதவம் ஈரரச பட்டதோவென்று அதிருபிதனாய் வந்த பரசாராமனைக் கண்டு, புத்ரவதஸஸனான சகரவாத்தி சகிதனாய், (அபயமஸாபூதேப்போததாமி) என்னக் கடவ, பெருமாள தமக் கதிசுகைப்பண்ணி, (பாலாராமமபுத்ராணு மபயநதாது மாஹஸி) என்று போ வாசிகளும் பிணங்கி வந்தவ னாகையாலே, பெருமாள திரு நாமருசொல்ல வகுசி, ஸாதாரணமாக என பிள்ளைகளுக்க கு அபயபரதானம பண்ண வேண்டுமென்றிரக்க, இவ்வாரதையைக்கேடும் புரவாகயமபோலே கிளாநசெரித்த இவனைக் கண்டு தணிய விடுவோமென்று பார்த்து, வலிஷ்டாதி ரிஷிகளும் (தந்நரு ஷ்டவாபீமஸங்காஸும ஜவலநதிவபீவசம், ரிஷயோராமராமே திவசோமதாமபரு வன்) என்கிறபடியே உணை யொழிய ராமாநதர முண்டோ வென்று பெருமா னுடைய ராமத்வததையும், அவன தலையிலே இரட்டிக்கமாட்டுநிந்து நெருப்பிலே நீரைச் சொரிவாராப்போலே குளிர் வாத்தை சொன்ன விடத்திலும், அவன ஜாம தகனி யாகையாலே யாறாமையாலே, பெருமானும் இவன கையிலே இரதக் கஷ்ட மிருக்கை லையிறே இவனெனிகிறதென்று பார்த்து மேலெழுந்த கூத்தரதேஜஸ லோடே யத்தை வாங்கி ஸஹஜமான பராஹ்மணயமே சேஷிக்ரமபடி பண்ணி, (அக்ஷயம மதுஹந்தாரம ஜாநாமிதவாமஸுரோத்தமம், ததுஷோஸயபராமாஸூாத ஸவஸத்தேஸதபரநதப்) என்றவனு தன ஸவாபாவிகமான பராஹ்மணயத்துக் கிடாக ஸவஸதி சொல்லாத தன்னுடைய வைஷ்ணவமான விலலை வாங்குகையாலே, பெருமானுடைய வைபவம் ஸாவ லோகவித்தமம்படி மமுவேந்திப்போக, பெரு மானும் (பராஹ்மணேவீதிபூஜயோமே) என்று இவன ஸவஸதி சொல்லுகையாலே, பராஹ்மணனென றறுதியிட்டு, அருருநதாளியும் பறித்த திவன காலிலே போகட்டுக் குமிட்டி மாரிஸ துலே கடகாக விட்டு ரஷித்த, மீண்டு திருவயோத்தியிலே புகு, இச்சரக்குப் பெறுகைக் குட்பட்ட வருத்த மறியும்வ ராகையாலே, இவள சீர்மையை யறிந்து (ராமஸதவீதயாஸாரததம் விஜஹாரபஹ்ருநுநன்) என்கிறபடியே பெரு மானும், பிராட்டியாரும், இனிதமாரீ தெழுந்தருளி இருக்கக்கண்டு ஸ்ரீபூமி பிராட்டி யானவள (ஸோகபாலோபமமநாதம் அகாமயதமேகிரீ) தானும் நாசசியாரோபாதி அம்ஸூபாகினியாகையாலும், (யதாதுபாக்கவோராமஸ ததாபூத்தரணீதவியம்) என்று தனக்கு வருத்த பரசாராமாவதாரத்தினுடைய தேஜஸ்ஸு மிககே ஸங்க்ர மிக்கையாலும், தன கூத்துக்கொக்கப் பெருமானை ஸவயமவரமாக வரிக், ராஜாவு மித காந்தவ விவாஹமாக வெண்ணுது, ஸமந்தரகமாகக் கரகஹ்மணம் பண்ணி வைக்க வேண்டுமென்று பார்த்து, பெளரஜான பதமந்திரி புரோஹிதாதிக்கிதை திரட்டி மந்திரித்து (மந்தரயித்வாததஸூசகோ நிஸூசயஜ்ஞஸஸு-நிஸூசயம்) (ஸ்வவய புஷ் யோபஸிதாஸ்வோ பிஷிஞ்சாமிமேஸு-நம் ராமமராஜீவதாம்ராஷும் யெள்வராஜ்ய இதிபரபு) என்கிறபடி ஸம்பண்ண நகூதரமான பூசத்திலே பெருமானை யபிஷேகம் பண்ணக் கடவதென்று நிஸூசயித்த, அதைக் வேண்டும் ஸம்விதானங்களைப்பண்ண, (ஸோஹவலிஸ்ராமயிச்சாமி) என்றும், (யௌவராஜ்யேநஸம்யோக்துமைச்சத்)

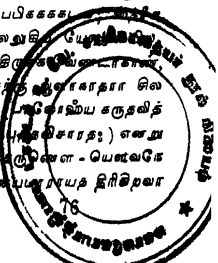
என்றும், நாட்டாரோடு ராஜாவோடு பண்ணின் ஆசைப்பாடுகள் தாங்கள் பண்ணின் வாகையாலே, எண்ணின்வராக விககருமங்கள் என்கிறபடியே அவை ஸாகலபமாய (ஆவாஸநதவழிச்சாமி பரதிஷ்டமியகாரநே) என்றும், (தப்ஸவிராமரணேஸ்தருண ஹந்தமிச்சாமிராஷஸான்) என்றும், ஸதய ஸகலபரானவா தம்முடைய ஸகலபமே ஸகலபமாம்படி கைகேயி மந்தராதாயாயியாய நின்று கலககிக கர்ட்டிலே எழுந்தருளி, தண்டகாரணய வாலிகளான பரமரிஷிகளைக் காணும்போது (ரிந்தஹஸதேநோபேயாத) என்கிறபடியே வெறுமனைகொண்டு காணலாகாதென்று பார்த்து, விராதவத புரஸஸரமாக்ச செயற்காண. அவர்களும் மஹாராஜகாப்போலே பெருமாளுடைய கீயத்திலே அதிசகனை பண்ணிப் பரிசுஷித்தது தெளிய வேண்டாதபடி விராதவதத்திலே தருஷ்டோதா ஹரணராகையாலே, வீரீதராய வந்த (பரிபாலயநோராமவத தயமாநானநிசாசனா) என்று எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று சமணம் புக், (பவதாமாத வசிதயாதமாக தோஹமயதருச்சயா) என்று ஓம் கொடுத்தது, (ஐகாமசாஸுராமாஸ தேஷாம் பாயாயேணதபஸவிநாம) என்கிறபடியே சரபகக் ஸுதீக்ஷணைகஸதய ததபராதருபரமுக்ரான ரிஷிகளாஸுராமதகிலே பாயாயேண வெழுந்தருளியிருக்கிற பெருமான அகஸ்தையோபதேசத்தாலே கோதாவரீதீரமான பருசுவஹபரிஸாத திலே பாணசாஸையுரு சகமத்தது, (ஸராமபாணசாலாயா மாவீநஸஸஹவீதயா, விரராஜமஹாபாஹுஸு சிதரயாசந்ரமாவூ, லக்ஷமணே நஸஹபராதரா) என்று நாசசியாரோடு மீனையபெருமானோடு கூட இனி தமாத தெழுந்தருளியிருக்கிற ஊவிலே, (தநதேசமராஷஸவீகாசி தாஜகாமயதருச்சயா, ஸாதஞாபபணகீநாம) என்று ஞாபபணகியாயிருக்கிற ராஷஸவி யானவள யாதருச்சிக ஸுகருதமடியாக வந்த கிடடி, பராபத விஷயமாயிருக்கச் செய்தேயும், கடகணன ஓராசாயனடியாக விசேஷஜ்ஞாநம் பிறவாமையாலும், புருஷகாரம் முனஞ்சப் பறறுதவ எவளன்றிகே? அவவிஷயத்திலே ஆஸஹபாபசாரமபண்ணி, நக்ஷாமிக்ஷலககாக (இதயுகதோலக்ஷமணஸதஸயா; கருத்தோராமஸயபஸுயத; உத்தருதயகட்கம் சிச்சே தகாணநாஸௌமஹாபஸு) என்றும், கூராரத வாளால கொடி மூக்குவகாதிரண்டும் மீராவீதத்தென்றும், காதொடு கொடி மூக்கனுடனதுதத கைததலத்தாவென்றும் சொல்லுகிறபடியே தக்ஷிணபாஹுவான இனையபெருமானாலே தாஹ கைகொடாராய வைரூபயத்தை விளைப்பிக்க, (விருபணஞ்சாதமிசோணி தோக்ஷிதா சமஸஸாவமபகிளீகரஸயஸா) என்று வாராத மூக்கும, வடிக்கிற உதிரமுமாயத தன பராதாவான கரணுககறிவீக்க, அவனும் குபீதனய (வயகதமாக்க யாஷிகே நதவமேவமருபாவிரூபிதா) என்று உண்கு இப்படிச் செய்தவர்களா? அவர்களைத் தெளியச் சொல்லென்று கேட்க; அவர்களை இனஞ்சொன்று அடையாளந தெளியச் சொல்லுகிறாள். (தருணென) என்று தொடங்கி (புதொளதசரதஸ்யாஸதாம, பராதொளராமலக்ஷமணென) என்று, இனஞாமகணென்றும், இன்னபேரை யுடையவொன்றும் சொல்ல பராபதமாயிருக்க, (தருணெளரூபஸமபணென) என்று பருவததையிட்டுச் சொல்லுவது, வடிவழகையட்டுச் சொல்லுவதாவ தெனெனனில, இவளுக்கு வைரூப்யம் பிறந்த தித்தனைபோக்கி, வைராககியம் பிறந்த திஸலியிறே; ஆகையாலே, (காமமோஹிதா) என்கிற தன்னபிரிவேசம் வடிவீட்டு பராதாககண முனெனெறு பாராதே தன்னுடைய த்ருதகத்ததைச் சொல்லுகிறாள். அதுகலராகிலுமாம், பிரதிகலராகிலுமாம், இவவிஷயத்தில் அகப்பட்டவாக்களுக்குப் பணியிறேய்து; (யாரிராமஸ்யசினஹாரி) என்று அடையாளந தெளியச் சொல்லென்று பிராட்டியார் திருவடியைக் கேட்க;

(தரிஸ்திரஸ்தரிஃபரஸமபஸூச) என்று சொல்லுவதற்கு முன்னே (ராமஃசமஸ பதராஃஸஸாவஸதவமஜேஹரூ) என்று சொன்னானிறே, இவை தனக்கு பர யோஜகருபநாமங்கள சொல்ல வென்று முண்டிறே, அதிலே ரூபங்களைத்தேடியே பின்பு பெயரிட்டுச் சொல்லுகின்றனனென்று கருகியின கடையில கூறப்பட்ட காமத்திலே பரதமபாவியான ரூபத்தை முற்படச சொல்லுகிறாளாகவுமாம், அன்றியிலே, (ஸூபதபரமதகுபிநாநாம பாலஜநாமதருஷ்டம) என்று குபிதை யாகையாலே, ஹ்ருதகதாரத்தத்தை அவசமாக வெளியிடுகிறாளாகவுமாம்; இதிலே (ராமமிநதீவரஸ்யாமம கந்தாபஸ்தநசுபரபம, பபூவேநதரோபமந்தருஷ்டவா ராஃஸவீகாமமோஹிநா) என்கிறபடியே தானவகாகணநி காமுக்கையாகைக் கடியாயிருப்பதொரு ஆகாஷகமான ஆகாரமும், தன பரிபவததாலுண்டான கோபாகிசயத்தாலே (தயோஸ்தஸயாஸ்சருகிராமிபேயமஹம) என்று சொல்லுகிறவ ளாகையாலே, (கேயமேவம மஹாவீயாஃ) என்றிவர்களை அளவிடமாட டாதே அருகிருக்கிற பராதாவான கரணுகு (பலமூலாசிரெநதாரதௌநாபலௌ தாமசாரிணௌ) என்றவர்கள் எளிமைசொல்லுகிற தொரு ஆகாரமும், (ராமஸய சமஹதகாம மஹானஸதராலோபவேனமம) என்றிவர்களுக்க கருகினவ ளாகையாலும், அவன நெருசிலே எரிச்சல பிறக்கக்ககாவும, (புச்யாஹமனாமஸ்யாமி நதவமராமஸயஸமபரதி, ஸந்தாதுமபரதிமுக்கேசகதஸ ஸசாபஸயமஹாராணே) என்று கையும் வில்லுமாய அவ்வாணியினை புறப்பட்டால் ரீயோ அவா முன்னே நிற்கிறுயென தவாக்குடைய வாணமை சொல்லுவ தொரு ஆகாரமுமாக, ஆகாரத் தயமுமவ்விஷ்ணிதம், அக்ஸமுற்பட்டவாகாரத்தில யோஜனையிருக்கிறபடி (தருணௌ ரூபஸமபனௌ ஸூத்மாளொளமஹாபலௌ, புண்டரீகவீசாலாக்ஷௌ சீரகருஷ் ண்ஜித்மபொன) அவாகளுடைய பருவமிருக்கிறபடியும், வடிவாழ்க்கிருக்கிறபடியும், செயலிருக்கிறபடியும், மிக்கிருக்கிறபடியும், கண்ணழ்க்கிருக்கிறபடியும், ஒப்பினை யழ கிருக்கிறபடியும், அவாச் சிருவருக்கு முண்டித்தனைபோக்கி வேறொருவாக்கு மிலைகாரணென்கிறுள. என்கை இதுவினைத்த வீரிணமிமால்வவாததோளமன்னவ னென்றும், எனனை யகப்பட விப்படி யாககிறது, அநதக் குணஸமுதாய மனரே (தருணௌ) யுவாகுமாரஃ என்றும், (யவீயஸே) என்றும், (அருமபிணையலரை) எ ன்றும், யேதாநதசித்தமான அரத்தத்தை இவளொரு ராஃஸவிகை யாட்சியாகு சொல்லுகிறுளிறே? இதுதான் ராஃஸவிகைக்குப் பண்டாயிருந்ததிறே? (வயசு மேஷமஹாயோகீ பரமாதமாஸநாதநஃ, தமஸுபரமோதாதா சகசககாதாதரஃ) என்றானிறே, மண்டோதரியும் (தருணௌ) முகதரானவர்களோடு பததரானவா களோடு தசரதவஸூ தேவாதிக்களோடு வாசியற, கரியாறொருகான யென்றும், கான புதுக்கககை கண்டெனென்றும், பரணியின்கை யகப்படுத்திக்கொளருவது பருவத்தை யிட்டிறே? அப்பருவத்திலே யாயத்தவளும், முற்படவீயிட்டது; (தருணௌ) இவள பததபாவையாத பெருமாள பகலிலேபாகில, ஸைரூப யம வினைத்தாள, இவையபெருமாளாகி வீரணடு பகூத்திலும் ஒருத்தரே யமைந திருக்க, தவிவசுநநதமாகச சொல்லுவா னெனெனெனினில, (அரயோந்யஸ்தரு பெளஹீரௌ) என்றழகுக்கும், ஆண்பிளனைத்தனததக்கும், ஒருவாக்கொருவர் குறையாமையாலும், (கருததாரோஸமிபவதி பாயேயமதயிதாமம) என்றும், (ஸ்ரீமாதகருததாரஸூ ஸ்காமஜேநாம வீர்யவான, அபூர்வபாயாப்நாதசி தருணடிப்பியதாசனஃ, ஏகமபஜவீசாலாஷிப்பர்த்தாரம்) என்று நான் க்ருதவிவா ஹனுமாய ஸகித்தபாயனு மாகையாலே, உனக்கு யோக்யனல்லன், இவன் அகருத் விவாஹமாரய் விவாஹம் பண்ணவேண்டிமென்கிற வாகையையுமுடையவாயிருந்

கீறன். பின்பிவண்பபாததாவாகவரியென்ற பெருமாள் திருவுள்ளமாக, அவழி
 யாலே இனியபெருமான பகலிலே இவள பத்தபாவையாக (கதமதாஸஸயமே
 தாவீ பாயாபவ்தமாஹவீ, ஆயஸயதம விசாலாக்ஷீ பாயாபவயவீயவீ) என்
 றவா அடிமையான வெண்கு ஸதீயாலுல் நீயு மடிமையா வயித்தனை;
 அது வணகதலி லரகரான உறகஞ்சகுச சேராத, நாசசியாராக காழலாமபடி
 ஆவா தமக்கு இனிய நககையாராகப் பாராயென்று இனியபெருமான சொல்ல,
 பெருமான பகலிலே தவக்குண்டுமாக, இருவா பகலிலுத் தவகருண்டு இப்படி
 பத்தபாவையாகையாலும், வைகுபய கரணத்திலும் (விருபய்தமாஹவீ) என்று
 பரயோஜக காததாவாயும், (உததருயகடகஞ்சிசசேத காணநாஸுளமஹாபலஃ)
 எனினியபெருமான சரியாகாததாவாயுமாக இப்படி இருக்கையாலே (தாபயாம
 உபாயாம ஸம்பூய, பரமதாமசிசுருத்தியதாம இமாமவஸதாமநீதாஹம) என்
 றிருவரையும் கூட்டாகச் சொல்லுகிறவ ளாகையாலும், இறகிருவரையும் ஒருகச்
 சொல்லுகிறாள், (தருணௌ) (இருவராய வந்தாரென முன்னே நின்று) என்ன
 மாபோலே ஒருவா இருவராய வந்தனரே? எனனை யீடழித்தது, (தருணௌ)
 தம்பி தமையனூலை பருவத்திலேயும் சிந்து வேறுபாடு காணலாமிறே? அப்படி
 யனறி, ஒருபடியாய்க காண்குகிறத, புனாபபூசம பூசமாய பினனூ
 முனனூறாமானால் அதனை வாசி தெரியாதிறே? இப்படி பருவத்தையீட்டு மயக்கு
 மித்தனையாய் வடிவுதனைப்பாத்தால போலியா யிருக்குமோ வென்னில, (ருப
 ஸமபனனௌ) ருபததைப்பாத்தால அழகுவேணடியிருப்பாக்கு அவாகள பக
 லிலே இரந்தகொண்டிபோக வேணும்படியாயகாணுகுடி குறித்தககிடந்தபடி.
 (ருபஸமபனனௌ) காமனூதாத்தையென்று அந்தக்காமனகப்பட இவா திருமேனி
 யிலேகதேசத்திலே உதபந்தனூகையனனூ? அவழகுதாணுண்டாயிறத, (ருபஸம்
 பன்னௌ - உதபந்தநதரவயம க்ஷணமநிககருணமதிவூடதி) எனகிறபடியே
 முறபட வாஸூரயமுண்டாய, பின்பு அவவாஸூரயத்திலே ருணககருண்டா
 கையனறிககே (ருபதாஷ்டினியஸம்பநநிபரஸுதஃ) எனகிறபடியே ருபத்தாஸூர
 யவகள ஸஹோதபநநவகளாயககாண, அவாகளபக லிருக்கிறத; (ருபஸம
 பனனௌ) வடிவுகடவாரூ தலைவனெயென்றும், அச்சோ வொரு வழகியவா
 வென்றும், எனமுதியாள ஒருநாளுனைகலத்தாலாளாயென்றும், (காரார் திரு
 மேனிக கண்டதவே காரணமாப, பேராபிதறறாத திரீதருவன) என்றும்,
 (ராமேதிராமேதிஸதைவபுதயா) என்றும், பெண பிறந்தாராபிச்சேறறி வாய
 வெருவப பணனும் வடிவுகாண வருவது ஆவா தம்பியா ரனரே? மறற யாவ
 ரிவர்க விருவருடைய வடிவழகிலேகாண நாணுழுகிறத, இவவழகேயாய
 னைத்துப் பாத்தால உறைத்திருக்குமோ வென்னில, (ஸுகுமாரௌ) நூரட்டு
 இராட்சதரான உறகனைப்போலே யனறுகாண; அவாகள மார்தவ மிருக்கிறபடி
 பூவிலே யனைத்தாப்போலே காணிருப்பது தருஷ்டாநதருசொல்லு மவாகளும்
 (அதவீபுஷ்ப ஸமகாச)மெனதும், (ராமயிநதீ வரஸ்யாமம) என்றும், பூவைப
 பூவனூ வென்றும், காயாமபூ வனூ வென்றும், புஷ்பத்தை இட்டிறே சொல
 லிறத; (ஸுகுமாரௌ) வடிவனை இலலா மலாமகள மறற நிலமகள் பிடிக்கு
 மெல்லடியென்றும், பூவிற பரிமளததையும், மண்ணில பரிமளததையும், உபாதான
 மாகவுடைய பிராட்டியாரும் அகப்பட்டவனை கையன்றிக்கே அடுத்தடுத்துப்
 பாரக்கவும் போராத்தடியாய்க் காண, அவர்கள மார்தவம் இருக்குமபடி (ஸுகு
 மாரௌ) நடந்த சாலகெனூந்தவோவென்றும், அடியாரல்லல தவீர்த்த வசைவோ
 ன்று யிப்படி தான் நீண்டு தாவிய வசைவோவென்றும், தாளா லுலகமளந்த

வசைவேசொல்லென்றும், ஸ்வாபாவிகமான வியாபாரம் அகப்படாத திருமேனிக் குப்பொருத்தென்று அனுகூல வயிற்றுபிடிசுகுமபடியாயககாண அவாகள மாதாதவ மிருக குமபடி (சுகுமாரொள) தியயனான காம நெருங்வினே ? இவாக ளிளமை யைப் பாரீர் ; இரண்டு காமராயககாண தோற்றுகிறத , (ருபஸம்பனனெள சுகு மாரொள) அவனனககனயிதே யிருப்பது, (கந்தாபப் இவஸூர்த்மாண) எனகிற படியே ருபவான களாயககாணிநதக்காமாகளிருப்பது (ராமமநமதஸுரோணதாடிதா தஸஸஹேந்ருத்யேநிஸூரசீ) என்று காமனுகவே பரிகரகிததச சொனன ளிதே ? இப்படி எழிலு மழகுமாயத் தூரத்திலே யகப்படுததமளவேயாயக் கிட்டி யனுபவிககப் பாராத்நல உடறகொடுக்க மாட்டாதபடி தூப்பலராயோ விருப்பதெனினி, (மஹாபலெள) வையாடியததில வநதால தோற்றேம, மட நெருச மெம்பெருமாரணறகெனதும், வகாயெடுதத பெருமானுக் கிழந்தே னெனவ ரிவீள யெனதும், பெண்பிறநதா தொத்தெழுதிக் கொடுசுகுமபடியாயக காணிருப்பது (மஹாபலெள - ராமஸ்தவீதயாஸாததம் ஸ்ஜஹாரபஹூருகூன, மைநதனைமலராளமணவாளனை) எனதரு சொல்லுகிறபடியே ஸ்ருங்காரததில வநதால அநேக ருதககளை யொருப்படிப்பட நடத்தா நினரூலும், எதிர்த்தலைய பரதானமாயத் தாமே பரதானராமபடிகாண, அவாகள பராபலவிய மிருககும படி யனறிககே (மஹாபலெள) (காதற்கடல்புலாய வினைவீதத காராமேனிறு கணனை) எனகிறபடி பருவததையும்,வடிபுழகையும், சிவப்பையுமிட்டுப் பிறபாப் படுகொலைப்படுத்தித் துடிசுகுமபடி பணணிப் பிணை யவாக ணினைவிலோடியும் புரூராதபடியாயக காணவாகள அதத்யவஸாய பராபலவிய மிருககுமபடி என னவுமாம ; ஆக இப்படி சமுதாய சோபையிலும் அவயவஸோபை மட்டமா யிரு ககுமோ வென்னில, (புண்டரீகவிஸூலாக்ஷெள) அது கணணழகைத் தப்பின லனறே ? வேறொரு அவயவத்தி விழியவொடுவது (புண்டரீகவிஸூலாக்ஷெள) அவையெல்லாவ கிட்டின லழிககுமவை இனி இது அநுமனறறிககே தூது செய யக கண்கள கொண டொன்று பேசி யெனதும், தாமரைக் கண்கள கொண டறிதி யாலோ வென்றும், தூதிலே தோற்றினபோதே அழிககுமபடியாயககாண கண்களிருப்பது , (புண்டரீகவிஸூலாக்ஷெள) புண்டரீகம் விதாமபோஜமிதே ? (ஸமரக்தநயநாகேராரி) என்றுகளைப்போலே எரிவிழியா யிருக்கை யனறிககே சுப்ரஸநநவளமமான வககண்களிநுநப்படிகாண , (புண்டரீகவிஸூலாக்ஷெள) ரக்ஷணோபயோகியான கருவிழியும், செவவிழியும், கண பரப்பும, தமோருணை தகோகத்தாலே நிதராகஷாயிதமாதல், ரஜோருணை தகோகத்தாலே கோபஸமரகத் மாத லனறிககே, ஸதவபரசுர ராகையாலே, அவாகளுடைய தருஷடிப்ரலாத மிருகதபடிகாண, (புண்டரீக விஸூலாக்ஷெள) அவா தாம் (ஆதமாரம் மாறுஷம் மநயே) என்று தம்மை மறநதாராகிலும், அகவாயிறகிடநத பரதவததைக் கோட் சொலவித் தாராநினற தாயிறுக கண்களதான, (புண்டரீக விஸூலாக்ஷெள) பஹகடல்போலே யககண்களுககுளள அகலம் ஒருவராலகரை காண வெணனூத் படியாயுக் காண கண்களிருப்பது, (புண்டரீக விஸூலாக்ஷெள) கணணிலுணடான தெளிவுசுகுப்புண்டரீகத்தை யொருபோலி சொன்னே மித்தனை போககி அகதை தைப் பார்த்தாலு கிடலில் புககார, கரைகாண மாட்டாதே மயககுமாரபோலே புடை பரநது பிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்ட வப்பெரிய வாய கண்களுனறு மித்தனைபோக்கி ஓய்றொரு பாசுர மிட வொணனூதுகாண ; (புண்டரீக விஸூலாக்ஷெள) உயிர்க் கெல்லார தாயாய அளிககினற தண்டாமரைக் கணணெனறம் தடவகொள தாமரைக் கண்கிழித்தது இடவகொள் முவுலகுந் தொழ விருகதருந்

யெனறும் சொல்லுகிறபடியே பதத முக்த சிதயாதகமாய் தரிவித் கோடியான உபய விசூகியும், ஏகோத் யோகத்திலே கடாவிக்க வைத்தாய காண கணக சிறுப்பத; (மஹாபலெள - புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) பலத்தைக் காட்டி யவா னைத் தோறபித்த, அவர்களை (ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ) என்றும், தாமரைக் கண களை விண்ணோ பரவுந் தலைமகளை என்றும், எழுதிகொளவது கணையழகை யிழைத்தே? (மஹாபலெள புண்டரீக விசாலாக்ஷௌ) அவர்களளவிலே யீடுபட்ட யூதர்கள் நேராகக் கைவலாங்க மாட்டாதே (அவலோகநாதே நப்யுயோமாமபாலய) யெனறும், (புண்டரீகாக்ஷாமாம) என்றும், தாமரைக் கணகளாலே நேராகா யெனறும், திரியரசைப்பண்ணிக் கால உடம்பமடி பண்ணுவது இக்கணகளில் தண னுளிகாண, (புண்டரீக விசாலாக்ஷௌ சுருமாரொள) என்கிற பததவயத்தாலே தாமாக்கொன்று சொல்லிற்றே? ஐயுறவு புஷ்பபாணராகவேணியே? அப்படிக்க ணக் கண்ட தெனனென்னில், கடைக்கொண்டறகு சிதைக்கோலால் நெருகு நெரு குவே வுண்டு சிலையுந் தளாந்து னையேனை என்றும்படி எனனை நிலைகுலைத்த புஷ்ப பாணராக ளிருக்கிறபடி காண, அவயவ சோபாமாத்ரத்தாலேயோ அப்பெடுத்தவ தென்கில, (சீரகருஷ்ணஜிநாமப்பொள) ஒப்பணையழகாலும், அழிப்பாக்கள காண அவர்களுளென்கிறுள், (சீரகருஷ்ணஜிநாமப்பொள) செவ்வாதத வுடையாடையதன் னெனாரா செவ்வளிக்கக்கச சொல்லுகிறபடியே உளருடுப்பது மரவுரி, மேற த்தவது கலைத்தோலுமாய்கதிருப்பது, (சீரகருஷ்ணஜிநாமப்பொள) தாருண னாதியான குணஸூழையதூதப் பொதிந்த தொரு கிழிச்சீகோ இருந்தபடிகாண், தருணொருபலமப்பன்னெள சுருமாரொள மஹாபலெள, புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ சீரகருஷ்ணஜிநாமப்பொள, கிமிஷ்விமதூராணம மண்டனநா கருஜிநாம) என்கிற படியே வலா முதுகலான ரிஷிக்ஷு மகப்பட விசுருதாமமடி யிருக்கக்கடவ, அமரவுரியுந் கோலும் அவாக்கள வடிவிலே சேரந்த வடியாலே அழகுபெற்றிருந்த படிகாண், (சீரகருஷ்ணஜிநாமப்பொள) ஏதெனாமக் கவகே சாற்ற வகையுமிதே? ஆகாஷ்காமகக்கு (தாஸாமாவிரபூசசௌரிஸ ஸமயமானுக்ராமபுஜ், பீதாமப த்ரஸ்ஸரகவீ ஸாக்ஷானமனமதமனமத) என்கிறபடியே பீதகவாடையுடைதாழ விநுந்தாவனத்தே கண்டோமே யெனறும், செய்யவுடையுந் திருமுகமும், செங் கனிவாயுந் குழலுவ கண்டெனறும், பெண பிறநாரா வாய புலாததமபடியாயக் காண, இடையழுகிருப்பது (சீரகருஷ்ணஜிநாமப்பொள) உதித்தக களைநத நின பீதகவாடையுதித்த எனறலவரூபஜூ ராசைப்படுவதும், பெருமாளசாயிந் பீதக வண்ண வாடைகொண்டெனனை வாட்டந் தணிய வீசினே யென்று போகபர ஶாசைப்படுவதும், பரியட்டததையாயத்த, (சீரகருஷ்ணஜிநாமப்பொள) (ருப் ஸமஹநாமலக்ஷமீம் லௌகுமாயம சுவேஷதாம, ததருசாவஸிதாக்காரா) என்றும், ஸ்வரூப தயானபரான ரிஷிகளகப்பட இவவிகரவீரூணத்தலே யுடை யுடைப்பீட்டா நினரூககள்; (கனயாகாமயதேரூபம்) என்று பெற்றக் காலவகூகம் பெண பிறந்தோ முயயோமோ வெனறும், உடம்பையுக்கப்பிக்கக்க, (சீரகருஷ்ண ஜிநாமப்பொள) (சீரகருஷ்ணஜிநாமப்பொள) அவர்கள் பகலிலே சரகருண்டாக நினத்திருக்கையுடையகாண், (நயுத்தயோகய தாமஸ்யஸ்யாயி) என்கிறபடியே பூசத்த ஶ்ரீநாகரதார சில பாலரயுக காணிருப்பது நானேயோ விது சொன்னேன், பருஷோஹிய கருதவித் யஸ் சநவேதகி பலாபலம், நசாஸதரபலமபனனே நயுத்தவிசாரத) என்று பற்ற தகப்ப னகப்பட நெருசாறல ப-டிலனே? (சீரகருஷ்ண - யெளவநே க்ஷயயஷிணம்) என்கிறபடியே விஷயபரவணராய் அவயமராயத் திரிதிரவா

களுக்கும் ஒரு பூசலுண்டோ போருவது; பாலரான விவ்வளவு மன்றகாண, (ருபஸம்பன்னெள) கனயாகாமயதேருபமஎன்றும், ரூபேணவநிதாஜனமென்றும், ஸதீரீக ளகப்படுகைக்கு மேனி யினுகசித் திரியு மத்தனை போககி, புருஷாக ளகப் படுமபடியான வாணமை யுடையவாக ளல்லாகாண, (ருபஸம்பன்னெள) மூங்கிற் பெருந்துபோலே தோலில பசுசையித்தனை போககி யகவாயினுள் ளீடிஸிலகாண, அதக்கடி எனென்னில, (சுகுமாரொள) ஸ்ரீமத புதராக ளாகையாலே, செல்வயி யிளகைகளாயக காணிநுப்பத, (சுகுமாரொள) (பரஸ்ரவதநதஸ்யாதய மநதபரணஸயபூதலே) எனகிறபடியே கடைக்கண சிவநத, நீ பாரக்கும் பாவையினே மாயுமபடி இருக்கு மவர்களோ உன்னுடைய அதயுகரமான வாயுதககளைப் பொறுக்கப் புதுகிறுள, வடிவைப் பாததால் திறவியரல்லாராகிலும், காரயத்திள் வநதால் திறவியர ரிராகளோவென்னில, (மஹாபலெள) பலஹீநரான வளவே யனறுகாண, கரமாகத்தான ராஜயததைக கொடுக்கச செயதேயும், அகப்பய் ளுளமாட்டாதே யொதுவகிப் பெண்டாடடிக கருகிப் போகட்டுப் போருமபடி அதயநதம் பாலராய காணிநுப்பத, அன்றியிலே, (மஹாபலெள) பலவானக ளதானுலும், இவாக ளிருவரு மித்தனை போககி, இவாகளுக்கருமேல பலமாய வரப்புகுகிறாக்களுண்டோ? (தருஷ்டாததரமயாராநீ தயோமதயே சமதயுமா) எனகிறபடியே காதகட்டாமபடி குழைச்சரசுகா விருப்பா ளொரு பெண்டாட்டி யையும் முதிகிலேகொண்டு திரிகிறவாகளோ? பூசலாடப் புருகுகிறாக்கள, பூசலாட் மாட்டாக்களென்றும், அநிநதபடி எனென்னில, (புண்டரீக விசாலாக்ஷண) வினைவ தறியாமையாலே இவளுக்கரு வைருப்பயம் வினைததோம், மேலெனனாகப் புருகிறதோவென்று அவாக்கள வெளுக்க வெளுக்க விழிக்கிற விழியிலே கண்டேன காண, புண்டரீகம் விதாமபோஜயிறே? (புண்டரீக விசாலாக்ஷண) நீரிற் ருமரையை வறனிலே இழுப்பாராப்போலே தன்னிறமான நாட்டுக் கவாகள ளித்தனைபோககி, வெற்று நிலமான காட்டுக் காளலலொன்னு மிடம் அவாக்கள கண்களதாமே சொல்லித் தருகின்றனகாண, அவா தாக்கள சகதராணு ளுட்வா யத்தாலே பட்டையாண்டு போரத்தட்டென்னென நிருக்கவேண்டா? (சீரகருஷணு ஜிராம்பொள) உடுக்கைக் கொரு புடைவை யகப்பட வன்றியிலே, காட்டில மரத் தோலையும், மான்தோலையும்முதித்தத திரிகிறவாகளோ? காச நோநத பட்டையாள்ப் புருகுகிறாக்கள. (சீரகருஷணுஜிராம்பொள) உடுக்கிற புடைவை இரண்டுமே கஜாதிய மாகப் பெற்றதோ? உளருகையொன்றும், மேலுடையொன்றும்மாயனறே யிருக்கிறத, (சீரகருஷணுஜிராம்பொள) ஸதாவரமொன்று கொடுக்க, ஐக்கமமொன்று கொடுக்க, இப்படி பலா பகலாக விரதனறே? இது தானு முடுக்கிறத; பெளருஷோப் பாதன யோஜனையில், (தருணெள-ஊநருஷோடஸூவாஷ்ட) என்றும் படியான பிள்ளைப் பருவமு மன்றியிலே, (அநேகவாஷ்டஸாஹஸரோ வருததஸ்தக்ஷ மஸிபாரத்தில) என்னுமபடி முதிர்ந்த பருவமு மன்றியிலே, பூசலென்றால் காட்டு காட்டென்று வருமபடியான நல்ல பருவகாண், (தருணெள - யெளவநே விஷயைஷிணம்) என்றும், (ராஜயகாமவிஷயாவிபேதிரோ பவதவிஷயவாலிரஷ்ட) என்றும், விஷயஸூபதம் ராஜயவாசி யாகையாலே, இன்னம் ராஜ்யக கொள்ள வேண்டிமென்று மேலே விஷயை ஷூக்களாமபருவகாண, (தருணெள) இப்பருவ முடையாரொருவர் அமைந்திருக்க, இருவா கூடினால இயலாத தண்டோ? இப் பருவமும் யோகயதைய மறிய வடிவு பாரததால் இவாக்களென பூசல போருவ தென்னுமபடி ஆபாலமா யிருக்குமோ வென்னில, (ருபஸம்பநநெள - ஸிஹ்யே ரஸகம் மஹாபாஹும்) எனகிறபடியே வேறொரு ஆபுதம் வேண்டாதபடி அவ

ஞடைய தோளையும், மார்பையுங்கண்டபோதே எதிரிகள் காலவாகும்படியாய்க
 காணிநுப்பது, (ருபஸமபன்னௌ) ருபமௌனம மதிப்பாயிப் பருவவகொண்டு
 அதுமிககையுளறிககே, (கதவாலௌமிதிரிஸூறிதோ நாலித்தியநிவாததே) என்
 றும், (யஸ்ஸூகை சபாஜநம்) எனறும், சொல்லுகிறபடியே அயோதயா பரிஸரந
 தொடங்கி, சபாரு மாரீசாதி விரோதிவதம் பண்ணினதாலே பெருமதிப்பாயிருப்
 பவர்களாலரோ வென்றாகவுமாம், இப்படி விரோதிவதமண்ணுமிடத்தில் வருந்
 தத்தோடே கஸேசித்தோ பண்ணுவதெனினிஸ், (சுருமாரொள) அவர்கள ஆண்மைத
 தனத்தில் வநதால் ஒரு வகைக்குச் சிறிது சொல்லலா மித்தனை போக்கி வடிவழ
 கைப் பாரத்தால் பகுமுசுமாயப் பொல்லாதா யிருக்கை உன்றிக்கே? அதயநத
 மயிருபமாய காணிநுப்பது, (சுருமாரொள) அவர்களுமாய்ச சீறிப் பாரத்தாாக
 ளாகில, முன்னே வநத நாலிரண்டுபேரைக் கொன்றுவிடுமெனவையோ? (ஸதேவ
 கநதாவ மனுவ்ய பன்னகம் ஜகதஸசைலம் பரிவாததயாமி) எனறும், (ஸாகர
 மேகலாம் மஹீநதஹிகோபேந) எனறும், பூமியை இருந்ததே குடியாக நசிப்பி
 யார்கோ? இப்படி நசிப்பிப்பது எது கைமுதலாக வெனினிஸ், (மஹாபலௌ)
 மஹசுபததாலே கேவலம் பாருபலமே யன்று, மநோபலமு முடையவாகள்,
 கேவலம் மனோபலமே யன்று, பாருபலமும், மனோபலமு முடையவாகளென்று
 இரண்டையும் நினைத்தச சொல்லுகிறுள். (மஹாபலௌ) உன்னுடைய சதரங்க
 பலமும் அஸதகலபமாமபடி காண, அவர்கள் பலததின் மிகுதி யிருக்குமபடி
 (மஹாபலௌ) நெடுமபோது யுத்தம் பண்ணினாலும், ஸ்ராமநத்தட்டாதபடி பலாதி
 பஸ்களென்கிற விதகைகளை யுடையாராய்க காணிநுப்பது, இப்படிக்கு ஸ்ராமநி
 தட்டாதென்று அநிநதபடி எனெனினிஸ், (புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) வெறறு
 நிலமான விககாட்டிலே திரியச் செய்தேயும், தனனிலத்திலே நின்ற தாமரை
 போலே அககண்ணிற செவ்வந்தானே சொல்லா நின்றது காண, (புண்டரீக
 விசாலாக்ஷௌ) எதிரிகளென்று லவாகள் பகலிலே ஒரு கௌரவததைப்
 பண்ணி, சிறுத்தல் பருத்தல் செய்கை யளறிககே? அவிக்குதமாய காண் கண்க
 ளிருப்பது, (புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) பரீதவிஸப்பாரிதேக்ஷணம் என்று எதிரி
 களைக் கண்டாலு ராவகை யளறிககே? மேனாணிப்பாலே ஒருகாலைக் கொரு
 கால விஸநருத்தகளாய்ககாண கண்களிருப்பது, (புண்டரீகவிசாலாக்ஷௌ) எதிரி
 களைக் கண்டா லிப்படி முக மலருகைக் கடியெனன்? பூசலுக்கென்று கட்டி யுடு
 தது ஸநநதரானுலனறே? அப்படியே இருக்கலாவது, அநவஸரத்திலே வந்து
 தோற்றினுண்டாகில, செய்யும் தெனெனெனினிஸ், (சீரகருஷ்ணாஜிராமபொள)
 (ஸநநததௌவிசரிஷ்யத?) என்கிறபடியே உளளுடையு மிறுக்கி, உடம்புக கீடு
 மிடடு, ஸநநத்தராய்க காண அவர்களிருப்பது, (சீரகருஷ்ணாஜிராமபொள) காட்
 டிலே ஸாவலித் ஸகவங்கனையும் வேட்டையாடித் திரிகிறவாக ளாகையாலே,
 உடைத்தோலும் மரசுடையுமாய்க காணவர்களிருப்பது ஆக விப்படி (ஸதயே
 நலோகாணஜயகித்ரி நானநானேராக்ஷி, குருன்ஸூஸ்ருஷ்யாஹீரோ தணுஷ்யுதி
 ஸ்ராதரவான) என்கிறபடியே அபஸ்களை யழகாலே யழித்தம், அரிகளை யமபாலே
 யழித்தம், அகஷிகளை யருளாலே யளித்தம், தககார்ககுத் தகக கருவிகளை
 யுடையாராய்க காணவர்களிருப்பது, ஆனபின்பு, (வல்லாளனதோளும், வாளாககண
 முடியும் தணகை பொல்லாதமுகமும் போக்கு வித்தா) நென்றிப்படியே நான
 ளுக்கறப் புண்டாப்போலே நீயும் முடியறப்பண்ணிப்போ மித்தனைபோக்கி, அவர்க
 ளுக்காடு புககால் பலியாதுகொண்டு பரிப்பித்ததச் சொல்லுகிறுள். ஸ்ரீமதபெரிய
 இரட்சானபிள்ளை யருளிச்செய்த விவாககியானம் முற்றிற்று.

இருபதாவது சருக்கம்.

பெருமான பதினான்கு படைத்தலைவர்களை யுங்
கொலைசெய தருளியது

அந்தரம் கொடியாகிய அந்தச் சூரபபணகையும், பெருமானெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பர்ணசாலையு அந்தப் பதினான்கு படைத்தலைவர்களை யு மழைத்துக்கொண்டு வந்து, பெருமானையும் இனையபெருமானையுங் காட்டி, இவர்களோ எனனுடைய செவி நாசிகளை யரிந்தவர்களென்று கூறினன பெருமானும் பிராட்டியாருடனும், இனையபெருமானுடனும், அவர்களை யும், அந்த அரசுக்கியையுங் கண்டு, இனையபெருமானே நோக்கிப் பாரடா லக்ஷமனா ! நமமால் மூக்கறுப்புண்ட இந்த அரசுக்கி இவ்வரசுகா களை யழைத்து வந்தனா, ஆதலின, முகூர்த்தகாலம் ஸீதையை யருகி லிருந்து பாதுகாவாய, யான இவ்வரசுகா களைக் கொலை செய்து வருவே னென நருளிச் செயதனா இனையபெருமா ளதுகேட டவ்வண்ணமே யாகுகவென றுடன்பட்டுப் பிராட்டியாரைப் பாதுகாத்து நின்றவர், பெருமானும் தங்கக்கடமைந்து சிறந்த கோதண்டத்தைத் திருக்கையி லேந்தி நாண்கட்டி வித்தரு செயதுகொண்டு, அந்த ராக்ஷஸர்களை நோக்கிக் கேளீர் பலாசனாகளீர் ! யாங்குள் ஸீதசரசக்கரவாதகித் திருக் குமாராகள ; ஆயினும், ஸீதையுடன் காய கணிகளையுண்டு தவீவேஷம ங்னடி கொடிய இத்தண்டகாவனம் புருந் துறைகின்றனம், ஆதலின், நீங்கள் எமமையேன் பிடைசெய்யக் கருதுகின்றீர்கள், முனிவாகளது கட்டையினால் பாவிக்காகிய உங்களைக் கொலை செய்வதன் பொருட்டே யானிங் காயுதமேந்தித் திரிகின்றேன், ஆதலின், நீங்கள் வீரமுறறுப் போர்செய்ய விருப்பங் கொளவீர்களாயின, செல்லற்க; நிறக, உயிர்வாழ் விரும்புவீர்களாயின், மீண்டோடுக, என்று தீரமுற நருளிச் செயதனா. அந்த வரசுகர்க் களிம்மொழிகேட்டு மிக வெருண்டு, குலத்தைக் கையி லேந்திப் பெருமானே நோக்கிக் கேளடா மாலிடப் பயலே ! எங்களுக் கிறையாகிய கரணுக்குத் தீங்குசெய்த பின்னும், நீ உயிர்வாழவுறுவாயோ? நீயே எங்குறால் அடிபட டியிராமாயந் திறப்பாய் ; நீ யொருவனுகிப் பதினாலவராகிய எங்கள் முன்னே நிறக வாகிலும் வல்லையோ? அங்கன் மாயின், போசெய்ய எங்கனம் வல்லாய ; ஆண்பினையாகில, வெளியே வாடா? எங்களுடைய படைகளினு லடிபட்டு உயிர் விடுவாயென றுரை த்து, எல்லோரும் ஒருமைப்படடே குலங்களை யோங்கி எறிந்தார்கள். பெருமானும் உடனே அந்தப் பதினான்கு குலங்களை யும், பதினான்கு கணைகளைத் தொடுத் தறுத்து விட்டுப் பின்னும் கூரிய பதினான்கு நாராசங்களைத் தொடுத்து, அவ்வரசுகர்களது மார்பைக் குறித்தி

டெய்யப் பொன்கட் டமைந்த அககணைகளும், இத்திரனூல விடுக்கப் பீட்ட வச்சிராயுதம், மலைகளைப் பிளப்பதுபோல அவ்வரக்கர்களது மாபிளைப் பிளந்து, குருகி தோயந்து, வேகத்தினூல தரையிலும் வீழ்ந்தழந்தின; அவ்வரக்கர்களும் வேரில் அறுப்புண்ட மரங்கள் போலத் தரையில சாய்ந்து வீழ்ந்து உயிர்மாய்ந்த திறந்தனாகள். சூர்ப்பணகி இவ்வண்ண மிவாக ளிறந்ததைக கண்டு பெருங்கூசசலீடகிச சினமும் அசசரூங் கொண்டு, திருமபி யோடி வந்து கரணைக கண்டு கிடடிக கொஞ்சம் உலர்ந்த உதிர முடையா ளாதலின, பால் பெருகிப் புஷின கடடிய ஆனை வணக்கி மரம்போல வீழ்ந்து, அடிக்கடி கூவி முகஞ்சுளித்துக் கண்ணீர் பெருக்கிப் புலம்பி, அந்தப் பதினூல்வரும் போரில மடிந திறந்ததைத் கூறலுற்றனள.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபதாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

இருபதொன்றாவது சருக்கம்

சூர்ப்பணகை கரணை மீளவும் போசெய்யத் துண்டியது

இவ்வண்ண மேன்மேலும் தீவருசெய்யவளாகி வந்து வீழ்ந்து புலம்பிய சூர்ப்பணகியைக் கரண கண்டு இருமடங்கு வெகுண்டு அவளை நோக்கி, அடி அருமைத் தங்கையே ! உனக்கு நலம் செய்வதன பொருட்டே சூராகளும், கொடியாகளும், அன்புடையோர்களும், எககாலையிலும் எனக் கிதமே செய்பவர்களும், பிறகாக கொலைசெய்வோர்களாயினும், பிறரால் கொலைசெய்யத் தகாதோர்களாகிய பதினூல்வரை யுன்னுடன கூட்டி இப்பொழுதே யனுப்பி இருந்தே னல்லனோ ? மீளவும் ஏன தனியே வந்து வீழ்ந்தழுகின்றன ? இதென்னகாரணம் ? உன்னைப் பாதுகாப்பவன யான இருக்கையில், நீயேன் இவ்வண்ணம் அநாதையைப் போலப் புலம்புகின்றன ? எழுக ; எழுக ; அஞ்சற்க ; துன்புற்றக ; என்று இனிமையாகத் தேற்றி வினாவினன். சூர்ப்பணகியும் அது கேட்டு மனந் தேர்ந்து, கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு கரணை நோக்கிக் கேளடா அண்ணா ! யானிப்பொழுதே மூககறுப்புள் டோடிவந்து உன்னிடத்தில முறையிட்டி, உன்னாலும் தேற்றப்பட்டி, என்பொருட்டே பதினூன்கு படைத் தலைவர்களையும், என்னுடன கூட்டி யனுப்பினாயல்லையோ ? அவர்களும் அந்த ராமனுடைய கூரிய கணைகளா லடிபட்டிற்றந்தனர்கள் ; கண்ப்பொழுதில ராமனொருவனுலேதானே யவர்களா லடிந்ததைக்கண்டு அசசமுற்றோடிவந்து உன்னையே தஞ்சமடைந்தேன் ;

ஆதலின, துயரமெனணும் முதலை யுடையதும், பேரரசுமென்னும் அலை பொருந்திபதும், கணாகாணப் படாததுமாகிய சோகக்கடலின் மூழ்கிய எனனை ஏன் பாதுகாத்தனிக்கினறிலை ? எனனைப் பறறி இப்பதினால் வரும், ராமனூல கொலைசெய்யப்படடு வீழ்ந்திருக்கிறனாகள ; என் மீதும், அவ்வரககர்மீதும், உனக கருளு மன்பு முளவென்ப துணமை யாயினும், ராமனுடன் போர்செய்ய உனககுத திறமை யுள்தாயினும், உனக்குத தோள்வலியும் வீரமும் தீரமும் உளவாயினும், அரசுககளுக் குப் பகையாகிய அந்தக கொடிய ராமனைக் கொலை செய்யாய்; எமக்குப் பகையாகிய அந்த ராமனை நீ இப்போழ்து கொலை செய்யாயாகில், யானிப்பொழுதே உன்னெதிரில உயிரை மாயத் திறப்பேன்; நீ சதுரங்க சேனைகளுடன் கூடிப் போரில செல்வாயாயினும், நீ ராமனாக கெதிரில நிறக வல்லமை கொள்ளாயென்று எண்ணுகினறேன, யான மிகத் தோள வலி யுற்றேனெனவும், வீரமுடையோனெனவும், வாளாச் செருககுற் றிருக்கின்றனையே யன்றி, நீ யுணமையாகச் சூரனாகாய ; மானிடர்க ளாகிய அவ்விருவர்களையும், நீ கொலைசெய்யத் திறமை கொள்ளுகினறிலை யல்லையோ ? ராமனுடன் போர்செய்யத் திறமையுள்ளாயென்ப துண்மை யாயின், இப்பொழுதே சென் றவனை வெற்றி கொள்ளாய ; வீரமும் தீரமுமின்றி, அறப்பாகிய நீ இவ்விடத்தில வாழ்வதென்பதெவ்வண்ணம்? ஆதலின, விரைவாக இதைதார சூறத்தாரகளுடன் கூடி இந் த ஜனஸ் தானத்தை விட டோடிச் செலக ; இவ்வண்ண மிங்கிருப்பாயாகில், ராம னுடைய தேஜஸ்ஸிலை எரிககப்பட்டவனாகி, நீ விரைவில் அழிவாய , தசரத்சககரவர்த்தித் திருமகனாகிய அந்த ராமன மிகவும் தேஜஸ்ஸுற றிருக்கின்றனன் ; அவன் தம்பியாகிய லக்ஷ்மணனும் மிகவும் பராக்கிரம முடையோன் ; அவனாலேயன்றே யான மூககறுப்புண்டேன் ; எனறில் வண்ணம் பலமுறை மொழிந் திகழ்ந்து, கைகளினால் வயிற்றி லடித்துக் கொண்டு மிக வருந்திப் புலம்பி யழுதனள்.

ஆரணயகாண்டத்தில் இருபத்தொன்றாவது சருக்கம முற்றிற்று.

இ ரு ப த் தி ர ண் ட ா வ து ச ரு க் க ம்

கான் பெருமாளமேல் போர்செய்யப் படை எடுத்தது.

கர னில்வண்ணம் சூர்ப்பணகியால் இகழ்ந்து மொழிந்து போர் செய்யத் தூண்டப்பட்டவனாகி, அரசுக்களது டுவிவ தங்கையை நோக்கிக் கேளடி டங்காய் ! உனககுறற அவமானத்தினால் பெருகிய

எனது கோபம் பொங்கோதம்போலத் தடைசெய்த தடக்குவதற்கரிய தீர்ப்பு மேலெழுந்தது ; தான செய்த தீசெயலினாலே யாவனொருவன் என்னு ழிப்பொழுதே யடிபட்ட டிறக்கப் போகின்றனனோ ? அத்தன்மைய னாகிய அமுமானிடனுக்கு யான அச்சமுறுகின்றிலேன ; அந்த-ராமன எனக்கு நிகராகுவானோ ? யான அவனைப் போரில் மதிக்கின்றி லேன ; ஆதலின, கண்ணீர் விடற்க, பதைப்பை விடுக ; யானிப் பொழுது தம்பியுடன ராமனை யமனிட மனுப்புவேன், ராமன கோடா லியா லடிபட்ட டிறந்து தரையில் வீழ்கையில், நீ யவனுடைய வெப்பம் கொண்ட உதிரத்தைப் பான்னா செய்வாய, தேயி எழுந்திராயென் றுரைத்தனன். சூரப்பனாகியு மதுகேட்டு மகிழ்ந் தவனைப் புகழ்ந் தெழுந்தனன் தங்கையினால் தூண்டப்பட்ட கரணம், மீளவும் அவனால் புகழப்பட்டவனாகி மகிழ்ந்து, தூஷணனை நோக்கிக் கேளாய ஸேநாபதி ! என் மனததுக் கிசைந்தனவும், கொடிய வேக முடையனவும், போக களத்தில் வெறயி கொள்ளாது மீளாதனவும், நீருண்ட கொண்டலவண்ண முடையனவும், தீசெயலினவும், உயிர்களை வருத்தி மகிழ்வனவும், சிறந்த தோளவலி யுற்றனவும், புலிபோலப் பாயுந் தன்மையனவும், கொடியனவுமாகிய அரக்கர்களாது பதினாலாயிரஞ் சேனைகளையும், சந்தத் தனாசெய்க ; வினாவில வில முதலிய படைகளையும், தேரையும் கொணாக ; வில், கணை, வாள், சக்தி இவ்வாயுதங்களைப் பலவாகத் தேரி லேற்றுக் ; யான் இப்படைகளுக்கு முன்னாக அந்தக் கொடிய ராமனைக் கொலை செய்வதன் பொருட் டேகக் கோருகின்றேனென்று கட்டினையிட்டனன். தூஷணனும் உடனே வெய்யோனபோலத் திகழ்ந்து, பறபல வண்ணம் பொருந்திச் சிறந்த சூதிகளாகக் கட்டிய தேரைக் கொணாந்து கரணக் கறிவித்தனன். கரணம் மேருகிரியின் சிகரம்போல உயர்ந்தும், சிறந்த பொன்னினிகளால் அலங்காரஞ் செய்யப்பட்டும், பொன்னாலியற்றிய சக்கரம் பூட்டியும், நெருக்கமின்றியும், வைரீயத்தாற் செய்த ஏக்கால அமைந்தும், மீன் மலர் மரம் செடி கொடி மலை இரவி மதி விண்மீன் பறவைகள் தங்கத்தினால்செய்து சிங்காரிக்கப்பட்டும், துவஜம் நாட்டியும், சதங்கைகள் கணகணவென் றொலித்தும், சூதிகளாகக் கட்டியும், சித்தமாய நிற்றுகின்ற அந்தத் தேரின்மே லேறினன். சேனைகளும் இவனைக் கண்டு படை ஏந்தி வந்து, இவனையுந் தூஷணனையுந் சுற்றி நின்றன ; கரன தேர் நடுவி லிருந்தே எல்லா வரக்கர்களையும் நோக்கிச் செல்லுக செல்லுக வென்று கட்டினையெய்கையில், தானைகளுமுடனேபுறப்பட்டிச சிங்கநாதன் செய்தும், ஈட்டி தடி வாள் சூலம் சக்தி பரிசும் கோடாலி வில உலக்கை முதலிய கொடிய படைகளைக் காங்கனிலேந்திக் கரன் கருத்தின்படி பஞ்சவடிபைய நோக்கிச் சென்றன , இவ்வண்ணம் பதினாலாயிரம் சேனை களும் விரைந்து செல்லுவதைக் கண்டு, கரனுடைய ஸாரதியும் யஜமான னுடைய மனமறிந்து தேரை மெல்ல நடாத்தினன். அப்பொழுது தந்தத்

தேரி ஞெளி பத்துத் திசைகளிலு மெழுந் தொலித்தது; இவ்வண்ணந் செல்லுகையில், கரன சினமும் தீரமும் அதிகரித்துப் பகைவகை கொலை செய்வதில் விரைவுகொண்டு சிஹமநாதஞ்செய்து யமனபோலப் பயந்தருபவனாகி, கற்களையும் வீசி எறிகின்ற பெருங்காற்றாக கருமுகிலைத் தாக்கி யோடச செயவதுபோலச சாரதியைத் தூண்டித் தேரை விரைவாகச் செல்ல விட்டன

ஆரண்யகாண்டத்தில இருபத்திரண்டாவது சருக்கம

புறநிறம.

இருபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

கரனுக்கு வழியில அவசகுனங்களாகியது

இவ்வண்ணம கரன பதினாலாயிரம சேனைகளுடன் போசெய்யப் புறப்படுகையில், தீமை தருவதும், கணனுற்ற கரியதும், கழுதையின வண்ணம பொருந்தியதும், கொடுமைகொண் டொலிப்பதுமாகிய மேகம் குருதியைப் பொழிந்தது, மேடுபள்ளமின்றி நறுமலாதூவிய ராஜவீதியிலேதானே தோக்குகிரைகள் கால்மடிந்து வீழ்ந்தன; ஸூரியனைச் சுற்றிலும் கறுத்தும், முனையில செவந்தும், குறைக்கொள்ளிபோலப் பரிவேஷ முளையிறந்து, தங்கக்காமபுடைய தோ துவஜத்தினுமேல கொடிய கழுஞ்சுவர் துடகார்ந்தது; புலாலுண்ணும் பறவைகளும், விலங்குகளும், ஜநஸ்தானத் தருகில் வந்து கோரமாக வொலித்தன; தற்செயலாய எரிகின்ற தென்றிசை நோக்கி, நரிகள் நிரா நிராயாகக் கூடி யூனையிட்டன; இந்திரனால் சிறகுக் களம்புண்பி குருதி பெருகிய மலைகள் போன்ற செமமேகங்களும், ஆகாசமெங்கும் பரவி மறைத்தன; மயிர்க் கூசசெறியத்தக்கதாகிக் காரிருள் மூடிற்று; திகளுகளாயினும், விதிக்குக் களாயினும், நன்கு விளக்க முற்றில; ரத்தம்போலச செவந்த சநதியுங் காலமல்லாக் காலையில் தோன்றற்று; கரனுக் கெதிராகப் பறவைகளும், விலங்குகளும், கோரமாகக் கூவின; கழுஞ் நரி கூளி முதலிய பறவைகள் அச்சமும் தீமையுந் தருவனவாகி யொளி செய்தன; நரிகள் தீயெழுந் தொலிக்கின்ற முகங்களுடன் படைகளை நோக்கி, ஊனையிட்டன; பரிசுப் போன்ற தலையற்ற உடல கதிரவனருகில் காணப்பட்டது; பருவமல்லாக் காலையிலும், ராகு சவியை விழுங்கினன்; பெருங்காற்றெதிர்த்து வீசீழ்ந்து; வெய்யோனும் ஒளி யிழந்தனன்; இரவனறியும், விண்மினகள் மின் மினிப் பூச்சிகள்போல வீழ்ந்தன, தாமரை யோடைகளும், அடங்கிய

வென்று நற்புகழ் பெறக்கடவர். எனறிவவகையாக ஆசீர்வசநஞ்செயது குழநது நினறு பார்த்திருந்தனாகள அவவண்ணம கரணும தேநூநது வினாவாக வருகையில், அவனைச் சேர்ந்த ராகூஸாக ளெல்லோரும புறப பட்டு வினாவாக வந்தனாகள அவாகளுள் சியேநகரீ, பிருதுகரீவன், யஜஞ்சுததுரு, விஹங்கமன, தூஜயன, கரவீராகூன், பருஷன், காலகார முகன, மேகமால், மஹாமால், ஸாபபாஸயன, நுதிராசனன எனனும பன்னிரண்டு மந்திரிகள கரணுகு நாற்புறங்களிலுஞ் சென்றனாகள, மஹாகபாலன, ஸ்தூலாகூன், ப்ரமரதீ, திரிசிரன் எனனும நான்கு சேன பதிகா தூஷணனுக்குப் பின்புறத்திற சென்றனர்; போசெயயக கருதிச் சிறந்த வேகமுறறுச செல்லுகின்ற அந்தப பதினாலாயிரம் அரக்கா படைகளும், விண்ணிடையில விணமீனகள சந்திர சூரியாகளைச் சோவன போல ப்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைச் சோந்தனாகள

ஆரணயகாண்டத்தில இருபத்துமூன்றாவது சருக்கம

முற்றிறறு

இருபத்துநான்காவது சருக்கம.

பெருமான போசெயயச சனைத்தராகி யருளியது

இவ்வண்ணம கரன் போசெயயப புறப்பட்டு வருகையில், அவனுக்கு நோந்த அவசுகுநகலையே பெருமாள் பாணசாலையில் நூதே சடாகூறித்து, இனையபெருமானே நோக்கி, பாரடா தம்பி! இஹ உற்பாதங்கள எல்லா வுயிரகளையும் அழிக்கத் தக்கனவும், அரக்காளுக்கு மிகவும் தீமை தரு வனவுமாகின்றன, இம்மேகங்கள் செவப்புறறுக குருதிபொழிகின்றனவாகி, வான் முழுதும் பரவிச் சீழுதைபோலக் கடுவொலி வொலிக்கின்றன, எனனுடைய கீண்களும் புகையெழுந்த மினனுகின்றன; கோதண்டம் களும் அசைகின்றன; இப்பறவைகளின் ஒலிகளும் நமக்குக் கணப் பொழுதிலேதானே மஹாபய நோன்றுமெனச் சூசனை செய்கின்றன; ஆதலின், பெருஞ்சண்டை விளைபபோகின்றதென்பதில் ஐயமிலது; எனனுடைய இஹ வலது தோளும் அடிக்கடி துடிப்புற் றிருக்கின்ற மையின், எமக்கு ஜயமும், எதிரிகளுக்குத் தோலவியும் நேருமென வுரைக்கின்றது, உனது முகமும் ஒளியுற்ற விளங்குகின்றது;—

ఉద్యతౌనాంహయద్ధౌం సంభవతీలక్ష్మణ

సిష్టிభవదనం తేషాం భవత్య యుఃపరిక్షయః.

உதயதானாமஹியுத்தாததம யேஷாமபவதிலக்ஷண

சிஷ்டபரமவதநமதேஷாம பவதயாயுபரிக்ஷய:

போர்செய்ய முயலுங்காலையில், யாவருடைய முகம் ஒளியிழந்து வாடுகின்றதோ? அவர்களே ஆயுளமான் டிறப்பார்க்கா; எமது முகம் அவவண்ணம ஒளி இழந்திலதாதலின, யாமே வெற்றி கொளவோம்; ரணபேரியின் முழக்கமும், அரசுகளது சிமஹநாதமும், கலந தொலிக் கின்றன, ஆதலின், வீராவில் பெரும்போர் வீளையும்,—

ಅನುಕೂಲಧಾನಸ್ತುಕ್ತಸ್ಯಂ ಸುಭಖ್ಯುಕ್ತ
 ಅಕುಂಠಂಕಮುನೇನ ಪುರುಷೇವಿಷ್ಯುತಾ.

அநாகதவிதாரநத காசவயம சுபமிசசதா
 ஆபதம்சககமானேன புருஷேண விபசகிதா

அறிவுடையோன் நனமைபெற விரும்புவானாகில, துன்பம வருடென வறிகதபின, அத்துன்பம நோவதன் முன்னமே அத்தனபம தனனையனுகாவண்ணம முயற்சி செய்யத்தக்கவன்; ஆதலின், கீ இப்பொழுதே வில்லி னனேறிட்டுக் கணைதொடுத்தது ஊககயகொலாடு வைதேவறியையழைத்தக கொண்டுபோய மரங்களடாநது நெருங்கிய இம்மலையின குறையிணுட்புருநது பாதுகாத் தளிககக் கடவை, என்னுடைய இக்கட டனையை மறுத துறையறக; எனனுடைய திருவடிகளின்மேலே ஆணையிட் டிருக்கின்றேன; தாமஸஞ செயயாமல் செல்லுக, நீ மிகத தோளவலி யுற்றவனும், வீரமுடையோனு மாதலின், இப்படைகளைக் கொல்ல நீ யொருவனே வல்லீ, ஆயினும், யானே இவ்வரக்காக னெல்லோரையுங் கொலைசெய்யக் கோருகின்றேனென்று கட்டினசெய தனுபபி யருளினர். இனையபெருமானு மதுகேட்டு அயநனமே யாகுகவென்று வில்லைக் கையி லேந்திப் பிராட்டியாராயு மழைததுககொண்டு பிறர் புகுதறகரிய குகையி னுட்புருந்தனா. உடனே பெருமானும் இவர்களை நல்லுபாயஞ்செய் தனுபபி விட்டேனென்று மகிழநது, கவசமபூணடி, நாளிருளில் புகைகீய்கி ளரிகின்ற செந்தழலபோலத் திகழந்து, கோதண்டத்தைத் திருக்கரத்தி லேந்தி, கூரியகணைகளையும் ஸந்தந்தஞ்செய்து, வில்லின் டங்காரத்தினுல் திசைக் கொல்லாவற்றையும் ஒலிக்கசசெய்து நின்றருளினா முனபுற்ற தேவ கநதர்வ வுத்த வித்தயாதர சாரண கினனர கிம்புருஷாதி தேவகணங் களும், தேவரிஷி பிரஹமரிஷிகளும் வந்து கூடி, கோபராஹமணாகளுககு மங்கல முண்டாகுக வென்றும், ஸ்ரீமந்நாராயணன் அஸ்தர்க்குன்பபோலப் பெருமானும் அரசுக்களை வெல்லுகவென்று ஆசிரவாதஞ்செய்து (தெருச் சண்டை கண்ணுககுக் குளிரச்சி) என்னும், பழமொழியின்படியே இவர்களுடைய சண்டையைக் கண்ணுறக் கருதிச் சுற்றிலும் அடர்நது நின்றனாகள, அவர்களுள் சிலா அரசுகா பதினாலாயிரவாருடன ஸ்ரீராம பிரானொருவனே எவ்வண்ணம் போசெய்து வெற்றி கொளவானேவென்று வியாதனாகள. யுத்தத்திற்குச் சித்தமாகி மஹாவெளரிபொருந்திப் போர்க்

களத்தின் முன்னிற்கிற பெருமானைக்கண்டு எல்லாப்பூதங்களும் நடுங்கின; அப்பொழுது பெருமானுடைய திருமேனியும் ஊழிகாலத்தி லுருத்திர னுடைய உடலபோலத்திகழ்ந்தது, உடனே அவ்வரசுகள்களது சேனைகளும், பறபல படைகளை ஏந்தியும், சிம்ஹநாதஞ் செயதும், தனுஷ்டடங்காரஞ் செயதும், வீரவாத முரைத்தும், பேரிகளை முழக்கியும், விரைந்து வந்து சுறழிக் கொண்டன; அவ்வொலிகள் யாவும் ஒன்றுசேர தொலித்தன, அவ்வொலியைச் செவியுற்று, அவ்வந்திலுள்ள விலங்கு பறவைகள் யாவும் பயந்தோடின, பெருமானும் தனமே லெதூத்தது வருகின்ற அந்தச் சேனை முழுவதும் கடாக்கித்துக் கோதண்டத்தில் நாணைக்கட்டி யம்பற்றத் தூணிகளினின்றும் கணைகளை யெடுத்திக் கடுஞ்சினம மேற்கொண்டு ஊழிகாலத்திபோலக் கணனுறற் கரியராகி விளங்கினர் பெருமானுடைய அவுரு வதைக் கண்டு வந்தேவதைகளும் அஞ்சி யோடின, அந்த ரூபம் தக்ஷயாகத்தை யழிக்க வந்த பிணைகொண்ட ரூபம்போலக் கோரமாய் விளங்கிற்று, அவுருவதை எல்லாப் பூதங்களும் கண்ட ரூசி யோடின, அந்த அரசுகள்களது தானையும், காபுகங்களினாலும், அணிகளினாலும், துவண்களினாலும் சூழப்பட்டதாகி, உதயகாலத்தில் கருமுகில்களின திரளபோல விளங்கிற்று

ஆரணயகாண்டத்தில் இருபத்துநான்காவது சருக்கம்

முதற்றறு

இருபத்தைந்தாவது சருக்கம்

பெருமானுக்கும் அரசுகளுக்கும் துமுலயுக்தம் நிகழ்ந்தது.

அந்தரம் காணும் சேனைகளுடன் சூழ்ந்து வந்து, விடபிடித்துச் சின முற்றுப் பகைவரைக் கொலைசெய்பவராகி நிற்கின்ற பெருமானைக் கண்டு தானும் வில்லை மேலெடுத்திக் கணைதொடுத்திக் தேரை ராமனாக் கெதிராக நடாத்துகவென்று சாரதியை ஏவின்ன், சாரதியும் அவ்வண்ணமே தேரை ஸ்ரீராமபிரானுககெதிராகவோட்டுகையில், அமைச்சர்களும் அந்தக் கரணைச் சுற்றியே வீரவாதஞ்செய்துகொண்டேகினா, காணும் அவர்களுக்கே நடுவில் வில்லின்மீன்களினிடையி லங்காரகனபோலத்திகழ்ந்து, ஸ்ரீராமபிரானைக்கிடையாயிரம் கணைகளைத் தொடுத்தி, ஸ்ரீராமசந்திரன்மேலே விடுத்திச் சிம்ஹ நாதஞ்செய்து நிறையில், மறமுள்ள வரக்கர்களும் பற்பல படைகளினால் பெருமானையடித்தனாகள். அவர்களுள் சிலர்தேரிலும், சிலர் யானைகளிலும், சிலா குதிரைகளிலும் ஏறிகொண்டு பெருமானை எதிர்த்து கருமுகில்கள பெருமையைப்போலச் சரமாரி பொழிந்து மகிழ்ந்து கர்ஜித்தனர்.

பெருமானும் அவ்வரக்கர்களது படைகளைக் கண்ணினால் நனுகளின் பெரு சூரனை யாழகடல் அலைகளினால் தடுப்பதுபோலத் தடுத்துத் தம்முள்ளடக்கியருளி, யவ்வாயுதங்களினால் பிளக்கப்பட்ட திருமேனியுடையராயினும், தயருறநிலா; ஆயினும், பலவகைப்பட்ட ஆயுதங்களினால் அடிபட்டு திருமேனியெங்கும் இரத்தம்பெருகி, வசசிரங்களினால் பிளக்கப்பட்டிக் காவித்துகளெழுந்து பரவிய மகாமலைபோலவும், மலைப்பொழுதில் சிவந்த மேகங்களினிடையில திகழுக கதிரவன போலவும் காணப்பட்டனா இவ்வண்ணம் பதினாலாயிரம் சேனைகள் சூழத் தொருவனாயே குறியிட டடிக்ககணமி தேவ கந்தாவ லித்த சாரண மஹாரிஷி முதலிய யாவரும் தயரமடைந்தனா. பெருமா ளிவ்வண்ண மடிபட்டிக் கடுஞ்சினத்தை மேற்கொண்டு, நூறாயிரம் பதினாயிரமாகப் பாணங்களைத்தொடுத்து விடுத்தருளுதலும், அகக்ணைகா காலபாசங்கா போலப் பகைவாருடைய உயிர்களைப் பற்றி இழுத்துக்கொண்டு அவர்களினுடையும பின்பு துருதி தோயந்து வானிறசென்று செந்தழல்போலத் திகழ்ந்து வீழ்ந்தன, இவ்வண்ணக் கணக்கிறந்த பாணங்கா பெருமானுடைய கோதண்டத்தினினறு மிடைவிடாது புறப்பட்டு வானெங்கும் நிறைந்தன; இவ்வண்ணம் பெருமாள் அந்தக் கணைகளினால், பகைவர்காது வில் கணை துவணம் கவசம் தலைகைகாலு தொடை முதலியவற்றைப் பலவாக வறுத்தும், ஸாரதியுடன் தோக்குதிகாக்கையும், யானைப் பாகாருடன் யானைகளையும், குதிகாக்காராருடன் குதிகாக்கையும், காலாளகளையும் கொலைசெய் தருளுதலும், அரசுக்காருளெல்லோரும் பலவகைப்பட்ட பாணங்களினு லறுபட்டிக் கூடுவன்று கதறி, முதுவேணிப்பருவத்தில் தீயிலுலெரிக்கப்பட்ட காடுகாபோல மடிந்தழிந்தனர்கா அவாருளா சூரர்களாகிய சிலா பெருமானுக் கெதிராக வந்து கூரிய சூலம் வாரா கோடாவி முதலிய வாயுதங்களை எய்தனா்கா; பெருமானும் பாணங்களினால் அவாருடைய ஆயுதங்களையுந் தடுத்த தறுத்துத் தலைகளையும் அரிந் தருளுகையில், அவாருளெல்லோரும் பெரிய திருவடி எழுந்தருளுகாலையில், சிறகின காற்றினால் முறிப்பட்ட மாங்கா போலச சாயந்து மாயந்தனா்கா. தப்பிப் பிழைத்தோரும், அச்சத்தினால் திரும்பி யோடிக் கரையே தஞ்சமென நடைந்தனா்கா தூஷணன் அவாருளைக் கணமி தேற்றித் திருப்பி யான் வந்து போசெய்வேன வாரீரகளுள் நழைத்து வந்தனன்; அவாருளும் இவனுதவியிலுல வெற்றி பெறவோமென நெண்ணி, மரம மலை கல் முதலியவைகளையும், பாணங்களையும், மறதுளள ஆயுதங்களையும், பெருமாள்மேல சொரிந்து சூழநின் றடாத்தனா்கா. பெருமானும் இவாருளெங்குஞ் சூழநினறு பொருவதைக்கண்டு காந்தர் வாஸ்திரம் பிரயோகரு செய்கையில், அதினினறும் கணக்கிறந்த கணைகள தோன்றித் திசைகளுக்கும் நிறைந்து, வெய்யோனையும் மறைத்தன; அப்பொழு தவ்வரக்கர்கா பெருமாள் கணைகளை எடுப்பதையும், தொடுப்பதையும், விடுப்பதையும் அறியாமல், திகைத்து நின் றடிபட்டி இறந்தனர்

கர், இவ்வண்ணம் இவர்களால் போர்க்களம் முழுதும் நிறைந்து, பறபல வணிக ளாண்டித் தக்கஜதரகபதாதிகளின் அவயவங்களும், சூலம் வாள் முதலிய ஆயுதங்களும் அறுபட்டி, எங்கும் நிரம்பி இருந்தமையின, கண்டோ அசசமுறத்தக்கதாதி விளங்கிற்று,—

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்தைந்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இருபத்தாறாவது சருக்கம்.

பெருமானா தூஷணன் முதலிய சேனைகளை

கொலைசெய்தருளியது

இவ்வண்ணம் சேனைகா போரில் மடிந்திறந்ததைத் தூஷணன் கண்டி, மிக்க கொடியவர்களாகிய ஐயாயிரம் ராசூஸர்களுக்குப் போசெய்யும்படி கூட்டினாயிட, அவர்களும் சுற்றி நினறு, பறபல படைகளையும், மரம் கல முதலியவைகளையும், சரமாரியையும், பெருமானிடேல் சொரிந்து காஜனைசெய்தனாகா. பெருமானும் பாணவாஷத்தினால் அவைகளைத் தடுத்தது சிலவற்றை மழைமாரியைக் காளைபோலக் கணக்கை மூடிக்கொண்டி பொறுத்தாடனே சரமாரிபொழிந்து சேனைகளை யடித்துக் கொலை செய்கையில், தூஷணன் மிக முனிந்து, பேரிடிக்கு நிகரான பாணங்களைப் பெருமானிடேல் சொரிந்து மகிழ்ந்தனன்; பெருமானும் உடனே மிக வெகுண்டி ஒரு கணையினு லவன விஸலை யறுத்து, நான்கு பாணங்களில் நான்கு தோக்குதிகளையும், மறறொரு பாணத்தினால் சாரதியையும் கொன்று, மூன்று சரங்களைத் தூஷணன் மார்பில் நாட்டினா தூஷணனும் முனிந்தெழுந்து மலையின சிகரத்தை நிகரத்தும், பொனகட்டமைந்தும், எல்கின முனாள நிறைந்தும், பிறரைப் பிளபபதும், கருநாகத்தைப் போன்றதுமாகிய பரிகந்தைக் கையிலேயுதிப பெருமானை எதிர்த தோடிவந்தனன் பெருமா ளவனைக் கண்டி இரண்டி கணைகளைத் தொடுத்தது கங்க ணங்கதங்களை யணிந்த அவனுடைய இரண்டு புஜங்களையும் அறுத்துத் தானாகையில், அந்தப் பரிகம் அறுபட்ட இந்நிரத துவஜம்போல நழுவி வீழ்ந்து விட்டது; அவனும் இரண்டி தந்தங்களையும் முறித்தடிக்கப்பட்ட மதயானைபோலத் தராயில் வீழ்ந்திறந்தனன், இவ்வண்ணம் அவ்நிறந்ததைக் கண்டி எல்லாப் பூதங்களும் நலம் நலம் என்று பெருமானைப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்தன; இதற்குள்ளே தூஷணனைக் கொலை செய்தனரே யென்று மிகவும் சினங்கொண்டி மஹாகபாலன், ஸ்தூலாகூன், பிரமாத்ரி

என்னு மூவர்களும், முறையே சூலம், பட்டஸம், பாசு என்கிற மூன்று படைகளையுங் கையிலேந்திச் சாகுங்காலங் கிட்டினமையின, ஒரே காலத்தில் பெருமானை எதிர்த் தோடி வந்தனாகா, ரணவீரரான ஸ்ரீராமசந்திரரும் அவர்களைக் கண்டு கூரிய கண்களினால் அத்திகளைப்போல எதிர்கொண்டவகேரித்து, மஹாகபாலனுடைய சிரத்தைப் பாணங்களினு லறிந்து, கணக்கிறந்த பாணங்களினால் பிரமாதியை மாத்தித்துக் கொலைசெய தருளினா, அவர்களை வேரி லறுப்புண்ட தழைத்த மாங்காபோலச சாயந்து வீழ்ந்தனாகா. னுதலாக்ஷனுடைய ஆழ்ந்துபருத்தகன்ற கண்களிரண்டையும், சரமாரி பொழிந்து நிரப்பி யமலோகமனுப்பித் தூஷணை லேவப்பட்ட ஐந்தாயிரம் அரசுகளையும், ஐயாயிரம் பாணங்களினுலடித்து, மடித்து, யம்புரி சோத் தருளினா கரன இவர்களெல்லோரு மிறந்து விட்டதைக் கண்டு, மிக முனிவுகொண்டு, சேனாதியசூகாகளை நோக்கிக் கேளீர் அன்பாகளே ! இந்தத் தூஷணன் ஒரு அறம மனிதனுடன போர் செய்து மிகுந்த சேனைகளுடன் மடிந்தனன், ஆதலின, நீவிடொல்லீரும் பற்பல படைகளினால் அமமானிடப் பயலைக் கொலை செய்க வென்று கடனைசெய தனுப்பித் தானும் பெருமானை எதிர்த் தோடினன் ; உடனே சியேநகாமீ, பிருதிககிரீவன், யஜஞ்சத்தரு, விஹயகமன், தூஜயன், கரவீராசுஷன், பருஷன், காலகாமுகன், மேகமால், மஹாமால், ஸாப்பாஸ்யன், ருத்ராசனன் எனனும் பன்னிரண்டு பலாத்தியசூகாகளும், சேனைகளுடன் பெருமானையே எதிர்த்துச் சரங்களைத் தொடுத் தெய்தனாகா. பெருமானும் கடுஞ்சினம் பூண்டு, வச்சிரத்துக்கு நிகரான கண்களினால் மிகுந்த சேனைக் கெல்லாவற்றையும் அடித் தருளினா அந்தக் கண்களும் புகை குழந்த தீபோலப் பாய்ந்து, பேரிடிகள் சிறந்த மரங்களை எரிப்பதுபோல அவ்வரசுகளைப் பற்றி எரித்தன, இவ்வண்ணம் பெருமானும், அரசுக்கா தூற்றுவவா தூறு கண்களாலும், ஆயிரவவா ஆயிரங் கண்களாலும் அடித் தருளுகையில், அவ்வரசுகளா பாணங்களினால் பிளக்கப்பட்டி, வில்லறுந்து, கவசம் சிதறிக் கூந்த லவிழ்ந்து, தனாயில் வீழ்ந் திறந்தமையின, அப்போக்களம் தூப்புல் முதலியவற்றால் பரப்பப்பட்ட யாகவேதிபோலத் திகழ்ந்தது; இவ்வாறு ஒரு கணப்பொழுதில் அவ்வணம் முழுதும் மாமஸ சோணிதங்களினால் நிறைந்து, நரகம்யோலாயிற்று, காலாளாகியும், மானிட னாகியு மிருக்கிற ஸ்ரீராமபிரானொருவனாலேதானே கரன், திரிசிரன், இவ விரண்டு பேர்களே தவிர மற்றுள்ள வீரர்களும், கொடியர்களாமாகிய பதினா லாயிரம் அரசுகளும் அடக்கப்பட்ட டிறந்தனாகா. இவ்வண்ணம் எல்லோரும் இறந்துவிட்டதைக் கான் கண்டு மிகச் சினமுறறுப் படையைக் கையிற்பீடித்து, வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேந்தி எதிரக்கின்ற விண்ணுல காவிரிபோலப் பெருமானை எதிர்த்துத் தேருட னோடி வந்தனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்தாறாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது சருகம்

பெருமாள் திரிசிரஹுடைய தலைகளை யரிந் தருளியது.

பின்பு, கரன பெருமானை எதிர்த்து வருவதைத் திரிசிரன்கண் டோடி வந்து தடுத்தது கரனை நோக்கி, மஹாபிரபு! ராமனைக் கொலைசெய்யும் தொழிலில் எனனை ஏவி நீர் மீண்டு நின்று கண்ணுறுக; நான ஒருவனே ராமனைப் போரில் மடிப்பேன; யான் படையைக் கையிலேந்திப் பிர திஜனை செய்வேன; நமமெல்லோர்க்கும் பகையான ராமனைக் கொல் வேன, யானே அவனுக்கு மிருத்தியுவோ? அவனை எனக்கு மிருத்தி யுவோ? இரண்டிலொன்று இப்போழ்தே முடிவாகின்றது, யானே வெற்றி கொள்வேனாகில, நீ மகிழ்ந்து ஜனஸ்தானஞ் செல்லுக, அவனை எனனைக் கொன்று வெற்றி பெறுவானாகில், அடாதவனுடன் போரா செய்க; ஆதலின், முகூததகாலம் சாக்ஷியாக நிறக, யானே சென்று பொருவேனென்று சாக்ஷ காலம் கிடமினமையின், வேண்டி யுரைத்தனன. கரனதுகேட்டு மகிழ்ந்து, அவவண்ணமே சென்று போரா செயயாபென்று அனுமதிசெய் தனுப்பு தலும், திரிசிரன் சிறந்த குதிராகக் கட்டிய தோமீதேறி, மும்முடியுடைய மாமலைபோலத் திகழ்ந்து, பெருமானை எதிர்த்தோடி, மஹாமேகம்போலச சரமாரி பொழிந்து, நீரில் நனைந்த தூதுப்போலக் காஜஜிதது மகிழ்ந தனன. பெருமானும் திரிசிரன் இவ்வண்ணம் ஒடி வருவதைக் கடாக்ஷித் துக் கோதண்டத்தில் கண்களைத் தொடுத்தது, அவனை எதிர்த்து விடுத்தனர். இவ்விருவர்களுக்கும் சண்டை மிக வளராதது, பின்பு, திரிசிரன் கூரிய கண்கள மூன்றினால், பெருமானுடைய நெற்றியில் நாட்டி யடிக்கப் பெருமாள் மிகவும் திருவுள்ளம் சீறி யவனை நோக்கி, அடா திரிசிரனே! நீ யரக்கர் குலத்திற் பிறந்தோனும், மிகவும் பராக்ஷிரம முடையோனு மாயினும், மூன்று பாணங்கையும் மலர்கள்போலவே எனனெற்றியில் தாக்கினாயே? அந்தோ? உன திறமையே திறமை; இந்நத எனனுடைய கண்களையும், தாங்கிக்கொள்ளென்று இகழ்ந தருளிச்செய்தது, பதினான்கு கண்களை யவனுடைய மார்பில் நாட்டி, நான்கு ஸாயக்கங்களினால் தோக் குதிராகள நான்கினையும் அடித்து மடித்து, எட்டுப் பாணங்களினால் சாரதியைக் கொலை செய்தது, தோத் தட்டிலேயே சாய்த்து, ஒரு சரத்தினால் தவஜத்தை யும் அறுத்துத் தள்ளுகையில், திரிசிரன் அந்தத் தேனைவிட டோடி வந்த னன்; அது கண்டு பெருமாள் மீளவும், பல பாணங்களை யவன் மார்பில் நாட்டினார். அதனால் திரிசிரன் ஜடனாகித் திகைத்து நிற்கையில், விவைவாக மூன்று கூர் கணங்களை எய்து, அவனுடைய மூன்று சிரங்களையும் அறுத்துத் தள்ளி யருளினார். உடனே யவனும் குருதி பெருகச் சாய்ந்து தரையில் வீழ்ந்தனன். மிகுந்துள்ள அரக்கர்களும், இவ்விற்றத்தைக்

(புறநாடு)

(புறநாடு)

(காந்தியார்)

கண்டு புலியைக்கண்டனாகிய மானகாபோல நாற்புறங்களிலும் பயந்தோடினாகனா கரனவாகளைத் தேற்றித் திருப்பி, ராகு சந்திரனைக்கண்டோடுவதுபோல ஸ்ரீராமசந்திரரைக்கண்டு வெகுண்டெதிர்த்தோடினன.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்தேழாவது சருக்கம்
முற்றிற்று

இருபத்தெட்டாவது சருக்கம்

பெருமானாகும் கரணுகும போர் விளைந்தது.

பெருமான் பதினொன்றாம் ராசக்ஷஸாகளுடனும், தூஷண திரிசிராகளையும், ஸமஹாரஞ் செயதருளியதைக்கண்டு, கரன் தானும் அச்சங் கொண்டுமீ தீரத்தை விடாமல், நமசிதானவன வாஸவனை எதிர்ப்பது போலப் பெருமானை எதிர்த்து, சீறிய நாகவகாபோன்ற கூரிய விஷமூட்டிய பாணங்களை விலகித் தொடுத்தது, மேனமேலும் ஆயுதப் பயற்சியின திறமையினால், பறப்பல அஸ்திரங்களையும் தொடுத்து, திக்கு விதிக்குக் கெல்லாவற்றையும், சரமாரிகளினால் நிரப்பினன்

பெருமானும் அது கண்டு தாழும் கோதண்டத்தை இழுத்துச் சரமாரி பொழிந்து வான முழுதும் நிறைத் தருளினான். இவ்வண்ண மிருவாகளுடைய பாணங்களாலும், பத்துத்திசைகளும் ஊசிமுனை நுழையவும் இடமின்றி நிறைந்தமையின, கதிரவனும் கதிர விரிந்து திகழ்ந்திலன்; அத்தருணத்தில் பலவகைப்பட்ட கூரிய கணைகளைக் கரன் தொடுத்துப் பெருமானைப் பாகன்மாவெடடியினால் மதக்களிற்றினைப்போல அடித்துச் சின மூட்டினன். அப்பொழுது எல்லாப் பூதங்களும் கரனைக் கண்டு இவனை காலாந்தகனோவென் றச்சங்கொண்டன; ஸ்ரீராமன் இதுகாறும் போர்செய் தினைப்புறம் நிருக்கின்றமையாலும், யான இளைப்புறது தோய் திருக்கின்றமையாலும், வெற்றியே பெறுவேனென்று கரன் நினைத்திருந்தனன். கரன் மிக்க கொடியனாகி எதிர்த்தவரினும், தாம் இளைத்திருக்கினும், பெருமான் அவனைச் சிறிதும் மதித்திலர், சிங்கம் இளைப்புற நிருக்கினும், அறப் பிருகங்களைக் கண்டு அச்சமுறமோ? அனந்தரம் கரன் விரைவாக வோடி வந்து விளக்கு வெட்டுப் பூச்சி செந்தழலை யணுகுவது போலப் பெருமானைக் கிடடி, இவருடைய பாணத்தடன கூடிய கோதண்டத்தைப் பிடிக்கு மிடத்திலடித் திருதுண்டாக வறுத்து, மேலும் ஏழு பாணங்களினால் கவசத்தி லடித்துச் சிதறுண்டது வீழ்கையில், மேனமேலும் அநேகமாயிரம் சரங்களை விடுத்தப பெருமான் மெய் முழுதும்

நாட்டி கர்ஜித்தனன். இவவண்ணம் கரணல் பெருமாள் தயருற்று மிகவும் திருவுளஞ் சீறி மிகக் கம்பீரமாக வொலிக்கின்ற வேறு சராஸநத் தைத் திருக்கரத்திலேந்தி, இங்கிரனிடத்தில வாங்கி யகஸ்தியபகவா னளித்த அந்த விஷ்ணுவிலில்ல நான்கடடிக் கணை தொழித்துக் கரணுடைய துவஜத்தை யறுத்துத் தளருகையில், அது தேவர்களது கட்டளையினால் ரவியே வீழுவதுபோலப் பொனனெளி திகழ வீழ்ந்தது, கரனது கண்டி முனிந்து, நான்கு பாணங்களினால் பெருமானை யடித்து, மேனமேலும் பல பாணங்களினால் வருத்தினன். பெருமானும் இவவண்ணம் வருத்தப் பட்டவராகி, ரத்தம் பெருகித் திருமேனி நனைந்து மிக முனிந்து, ஆறு பாணங்களைத் தொழித்து, ஒன்றினைச் சிரத்திலும், இரண்டினை இரண்டு புஜங்களிலும், மறற மூன்றினை மார்பிலும் நாட்டி, மீளவும் பதின்மூன்று பாணங்களைத் தொழித்து, ஒன்றினால் நுகத் தடியையும், நான்கிலுல நான்கு குதிகாக்களையும், ஆறினால் சாரதியின சிரததையும், மூன்றினால் ஏாககாலையும், இரண்டினால் இருசையும், ஒன்றினால் நாணுடன கூடிய வில்லையும் அறுத்துத் தளளிப பதின்மூன்றாவதான மறறெரு கணையினால் கரனை யடித் தருளினா.

கரன் உடனே வில் முறிந்து, தோ சலிந்து, குதிரா யிழந்து, சாரதியழிந்து, மெய வருந்தித் தேவாவிட் டெழுந்து கதாபாணியாகித் தரையில் நின்றனன். பெருமானுடைய இச்செயலைத் தேவகநதர்வ வரித்தசாரண வைமானிக பரமரிஷி முதலானோ கணு, கைகூப்பித் தொழுது மகிழ்ந்து புகழ்ந்தனர்களா.

ஆரண்யகாண்டத்தில் இருபத்தெட்டாவது சருககம

முறற்றறு

இ ரு ப த் தொ ன் ப தா வ து ச ரு க் க ம்

பெருமாள் கரணுடைய கதையைப் பிளந்தருளியது.

தேரிழந்து கதாபாணியாகித் தரையில் நிற்கின்ற கரணைப் பெருமாள் கடாக்ஷித்து, இனிமையும் கொடுமையும் கொண்ட வாக்கியங்களினால் அருளிச்செயலுற்றனர். கேளடா கரா ! ரதகஜ தூரகபதாதிகள மிகப் புனட் சூழந் திருக்கையில், நீ எல்லோரும் அருவருப்புறத்தக்க தீச்செயல்களைப் புரிந்தனை ;—

ఉద్వేజనీయోభూతానాన్యశంసః సాపకర్మకృత్
 త్రయనామఖలోకానా మిశ్వరోఽపనతిషతి.
 కర్మలోకవిరుద్ధస్తు కుర్వాణంక్షుణదాపర
 తీక్ష్ణంసర్వజనోహస్తి సత్తేంద్రస్థునివాగతం.

உதவேஜனீயோபூதாநாம நருசமஸுபாபகாமகருத
 தரயானாமபிலோகாநா மீசுவரோபிநதிஷுததி
 காமலோகவிருததநது குராவாணமக்ஷணதாசர
 தீக்ஷணமஸாவஜநோஹநதி ஸர்பம்துஷ்டயிவாகதம்

பூதங்கள் யசசமுறச் செய்பவனும், கொடுமையுடையோனும், பாவச் செயல செய்வோனுமாகிய வொருவன், மூவுலகங்களுக்கு மிறையாயினும் அழிவானேயன்றி நிலையுள்ள, உலகத்தார்க்கு விரோதஞ்செய்து கொடுமை கொண்டவனை நச்சரவததைப்போலக் கண்டோ டொல்லோரும் அடிக்கின்ற னாகள , யாவனொருவன் பொருளாசையினாலாயினும், பெண்ணாசையினாலாயினும், பாவங்களைச் செய்தும், இவை நலமலாதனவென வறிகின்றிலனோ ? அவன் கடையி லழிந் திகழவுற்றுத் துன்ப மடைந்த பின்னே நமக்கே தீங்கு செய்து கொண்டோமே யென்று மழையில் விழுகிற ஆலங்கட்டிக் கலலைத் தனக்கு மாணந் தருமென றுணரா துண்ட செயயானைப்போல வருத்த முழுவான ; அடா பாபி ! இந்தத் தடைகாவனத்தில் காயகணிகளை யுண்டு தவளுசெய்துகொண்டிருந்த யோகிகளைக் கொலை செயது நீ நற்பயன பெறுவாயோ?—

సచిరంపాశికర్మణః క్రూరలోకజుగుప్సితాః
 విశ్వర్యంపాప్య తీక్ష్ణశ్రణ్ణూలా ఇవద్రుమాః.

நசிரம்பாபகாமான கரூராலோகஜுகுபவிதாః
 ஐசுவாயமபராயதிஷ்டநதி சோணமூலா இவதருமாః

கொடுமை கொண்டி தீச்செயல் செய்து உலகத்தாரா லிகழப்பட்ட பாவிகள் முன வினையினால் மிகச் செல்வமுற்றும், வேறுறந்த மரங்கள் போலத் தாழவுற்றுச் செலவம் நீங்கி யழிவார்களேயன்றி, நெடுங்காலம் பொருளுடன வாழார்கள ; பாவிகள் தாம் செய்த தீச்செயலின் பலனை வினாவி லடைவார்களே யன்றி, அச்செயல் வின போகாது ; மரங்கா தத்தம் காலங்களில் மலரை யறுகின்றன வல்லவோ ? மிகக் கொடிய பாவங்களின பிலன்கள் வினாவிலேதானே யடையுமே யன்றித் தாமஸப்பட்டா ? உடங்கலந்த சோறறை யுண்டவர்கள் உடனே இறக்கின்றனனோ யன்றி, பாவர்களோ ? தீச்செயல புரிந்து உலகங்களை வருத்தபவர்களைக் கொலை செய்வதன பொருட்டே யானிங் கெய்தினேன் ; இப்பொழுது என்னால்

கொலை செய்கின்றன னல்லனே ? யானும் உன்னை நோக்கி, உரை செயயத் தக்கன பலவாகவுள், ஆயினும், உரைகதினறிலேன், வெய்யோன் மறைந்து விடுவானாகில், சண்டைக்குத் தடை நேரு மனரே ? பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களை நீ கொன்றமையின், உன்னை யான கொன்று அவர்கள் துன்பத்தைப் போக்கி, மகிழவேனென் றுரை செய்து, அந்தக் கதையைச் சுழற்றிப் பெருமானேமே லெறிந்தனள் ; அந்தக் கதையும், எரிசினற அகனிபோல மாங்கனையும், புதாகளையும் எரிசதுக்கொண்டு பெருமானைக் கிட்டி வந்தது, பெருமானதுகண்டு பாணங்களை எய்து, அந்தைப் பல துணடுகளாக அறுத்துச் சிதற வழித்தனா. உடனே அந்தக் கதை மணிமந்திரொஷித் பலத்தினால் நச்சரவம் சிதறண்டு வீழுவதுபோலச் சிதறண்டு தரையில் வீழ்ந்தது.

ஆரண்யகாண்டத்தில இருபத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிறறு

முப்பதாவது சருக்கம்

பெருமான கரனைக் கொலை செய்து ஸாது ஜனங்களைப்

பாதுகாத் தளித்தருளியது

பெருமா எந்தக் கதையைக் கண்களினால் பிளந்து புன்னகை கொண்டு கரனை நோக்கி, அடா பலாசன ! உன் திறமை இவ்வாலே யன்றே ? உன்னுடைய திறமை முழுதும் காட்டப் பட்டதா ? திறமையின்றியும் மதங்கொண்டு வானாப் பிதற்றினை யலையோ ? மொழி வதற்கே திறமைகொண்ட உன்னுடைய இக்கதை என்னுடைய பாணங்களினால் பிளக்கப்பட்டுத் தரையில் வீழ்ந்து கிடக்கின்றதே ? உன்னை யான் கொலை செய்து, உன்னால் கொலை செய்யப்பட்ட பதினாலாயிரம் சேனைகளின் துன்பத்தைப் போக்கிக் கொளவேனென் றுரைத்தனையே அவவுகாயும் பொய்யாயிற்றே ? நீசனும், அறபச செயலினனும், பொய்யனும், அசக்கனமாகிய உன்னுடைய உயிரகளைப் பெரிய திருவடி யமிழத்ததைப்போல அபஹரிப்பேன ; யானிப்போழ துன தலையை யறுக்கையில், துரை குமிழிகளுடைய உன்னுடைய ரத்தத்தைப் பூமி பானரு செய்யப் போகின்றது ; நீயு முடனே துகள படிந்த மேனியனாகி, அசுசத்தினு லீருகரங்களையும் தரையிலூன்றி, மனததுக் கினிய மனையானைப் போலப் பூமியை யணைந்துகொண்டிருவாய் ; நீ இவ்வண்ணம் மீளாத் தரையில் கொள்ளின, தஞ்ச மின்றி யலைந்த ஸாது ஜனங்களுக்கு இந்தக் கார்டிகள் தஞ்சமாகக் கடவன ; எனது சரங்களினால் நீ இறந்த பின்னர்,

முனிவர்கள் அச்ச மின்றி, ஜனஸ்தானத்தில் உறைவார்கள்; உங்களுடைய மனைவியர்களாகிய அரசுக்கி ளெல்லோரும், கைமபெண்களாகிக் கண்ணீர் பெருக்கிப் புலம்பிக் கொண்டு அசசங்கொண் டோடப்போகிறா கள்; உனக கனுரூபர்களாகிய உன மனைவியர்களும், இது வராயில் துயர மென்பதையே அறியார்களாயினும், இப்போழுது துயரமென்ப திததனமையதென றுணர்ந் தனுப விப்பார்கள. அடா நீசா! கொடிய அற்பா !! வேதியர்களுக்குப் பகைவா !!! உன்னிடத்தி லச்சமுற்றே யனறே ? முனிவர்கள செந்தீவனாதது ஹோமஞ்செய்யவும், ஏகாந்தந் தேடி லாறறிசைகளையும் நோக்கித் திரிந்தனாகளென றருளிச் செய்தனர். கரனதுகேட்டுப் பெருமானை வெருட்டி, அடா ராமா! நீ மிகச் செருகமுற் றிருக்கின்றன; அசசமுறுங் காலையிலு மசசமற றிருக்கின்றன; ஆதலின், நீ இது உரைக்கத் தக்கது, இது உரைக்கத் தகாததென றுணர் கின்றிலை ;—

காலஸாஷபரிஷிபதா பவந்திபுருஷாஹியே

காலஸாஷபரிஷிபதா பவந்திபுருஷாஹியே

காலபாசபரிஷிபதா பவந்திபுருஷாஹியே

காலபாசபரிஷிபதா பவந்திபுருஷாஹியே

யாவா சாக்ருங்காலங் கிடிக காலபாசத்தினால் கட்டுண டிருக்கின்ற னர்களோ ? அறுபுலங்களு மழிந்த அவர்கள செயவனவும், செயற கரி யனவு முனராகளிறே ? எனறிவ்வண்ண முறாததுப் புருவத்தை நெரி தது, அருகிலுள்ள நெடிய வொரு ஸாலமரத்தைக் கண்ணுற்று, அதனை இருகரங்களினாலும் பற்றி, உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு வேருடன் பிடுங்கிச் சிஹமநாதஞ்செய்து, ஸ்ரீராமபிரானை நோக்கி, அடா ராமா! நீ இறந்தனையென றுரைத் தமமரத்தை எறிந்தன. பெருமானும் அதனைப் பல பாணங்களினால் முறித் தறுத்துத் தளளி, மிகத் திருவுளஞ் சீறி, திரு மேனி புழுங்கிக் கண் சிவந்து, கரனை யாயிரம் பாணங்களினால் பிளந் தனர். அவனுடலினின்றும் ரத்தங்கள மலையினின்றும் அருவிகள் போலப் பெருகின; கரனும் கண்பொழுது திகைத்து நின்று தெளி வுறறு, ஷீராவாகப் பெருமானாகி லோடிவந்து விட்டான்; பெருமா ளும் கோதண்டத்தில் கண்ணெதொடிக் திழுக்க முன்னே இடமினமையால், இரண்டு மூன்றடி பின்னே எழுந்தருளி, உருக்கொண்ட வேதியர்களது சாபம் போன்றதும், செந்தழல் போன்றதுமாகிய வோ சரீரத்தைத் தொடுத்த விடிக் தருளினார். தேவேந்திரன லளிக்கப்பட்ட அந்த சரமும் ஸ்ரீராம கோதண்டத்தி னின்றும் புறப்பட்டு இடிபோல முழங்கி கொண்டு கரனுடைய மார்பில் வீழ்ந்து புதைந்தது; கர னுடனே அந்த

பாணத் தீயினு லெரிககப்பட்டு சவேதாரணியத்தில் ருத்திரனா லெரிககப் பட்ட அந்தகன போலவும், இந்நிரனுடைய வசகிரத்தினு லடிபட்ட விருத்திராஸூரன போலவும், தூயினு லடிபட்ட நமூசி போலவும், அசனியா லடிபட்ட வலாஸூரன போலவும், தூயில வீழ்ந்திறந்தன.

அநந்தம் ராஜரிஷிகள், தேவரிஷிகள், பிரஹ்மரிஷிகள் முதலிய யாவரும் சோந்து, பெருமானைப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்த தவரை நோக்கி, ஸ்வாமி சக்கரவர்த்தித் திருமகனாரே ! இவ்வரககர்களைக் கொலை செய் விப்பதன பொருடடே மஹேந்திரன சரபங்காசரயம் வந்து விண்ணைப் பளு செய்து சென்றனன; முனிவர்களும் உபாயத்தினால் முறையே தேவரை இவ்விட மெழுந்தருளப் பண்ணிககொண்டு வந்தனர்கள, எங்க ளுடைய இந்தக் காரியம் தேவரால நிறைவேற்றப் பட்டது, இனிமேல் முனிவர்கள இவ்வனங்களில அசசமின்றிச சுகமுறறுத திரிவார்ககொன றுரைத்தனாகள அத்தருணத்திலே தேவகந்தாவ கித்த சாரணுகியா களும் ஒன்று சோந்து, தேவதுந்துபிகளையும் பூழ்க்கி, வியந்து மகிழ்ந்து பெருமானமேலே நுமலா மறை பொழிந்தனாகள. அந்தோ ? மூன்று நாழிகைக்குளனே பதினாலாயிரம் சேனைகளுடன் தூஷண திரிசிரர் களையும், கரணையும், பெருமான கொலை செயதனாரே ? இவருடைய செய்கை மிக வியககத் தக்கதும், செயற கரியது மாகினறறு ; இவ ருடைய திறமை யந்தோ ? இவருடைய வலிமை யந்தோ ? ஆராயுங்கால இவர் பூமீந்நாரணகைவே காணப்படுகின்றனனொன்று எல்லோரும் புகழ் ந்து மகிழ்ந்து நிகழ்ந்தனாகள. அப்போது தினையபெருமானும் பிராட்டிய யாராக் குகையினின்றும், பர்ணசாலைக கெழுந்தருளப் பண்ணிக கொண்டு வந்து, பெருமானுடன் ஆசரமஞ சேர்ந்தனா.—

తస్యస్త్వైశ్చత్రుహస్తారం మహాఃకణంసుఖావహం
బభూవసృష్టావై దేవో భర్తారంకరిషస్వ శే.

தந்தருஷ்ட்வாசதருஹந்தாரம் மஹாஃகணம்ஸுகாவஹம்

பபூவஸ்ஸூஷ்டாவைதேஹீ பாதாரம்பரிஷஸவஜே

இவ்வண்ணம் பெருமான அவ்வரககர்க ளெல்லோரையும் கொலை செய்து, முனிவர்களை மகிழ்வித்துச் சிறிதேமை சிரமமின்றி, ஆண கீங்கம்போல வெற்றி கொண்டு வந்து நிறகப் பிராட்டியார் கண்டு மிக மகிழ்ந்து, தம் திருக்கரங்களினால் ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு, மீளவும்

அவ்வரக்காகள மடிந திருப்பதையும், பெருமாள் வருத்தமின்றி நிற்பதையும், மஹாரிஷிகள மகிழ்நது பெருமானைப் புகழ்வதையும் கண்டு மகிழ்வு மிகப் பெருகி, முழுமதிபோலத் திருமுகந திகழ்நது, பெருமானுடைய சிரமநீர ஆஸிங்கனளு செயது கொண்டு பெருமகிழ்வு புறநளள.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பதாவது சருக்கம

முற்றிற்று.

தனிஸ்ரீலோகி, (சதுராதசஸஹஸராணி) இதிபரகரியையாலே ராக்ஷஸவேடையாடின பெருமாளுடைய யுத்தாயாஸசரம பரிஸவினனமான திருமேனியில் ராட்சஸ சரவராத வரணரோபண திவ்யௌவந்தமான காடாலிங்கனததைப்பண்ணி, பிராடடிஸத்தைப் பெற்றானென்கிறத, (தம) ஸதரீயமபுருஷவிகரஹம, என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வேண்டுமபடி ராட்சஸ ஸூயிஷ்டமான தேசத்தி லுணனைக கொண்டுபோக அருகவேனென்றவரை, (தம) ஸதரீயமபுருஷ விகரஹமென்று பிராடடி யாயாலே அநருமதமாக அன்று தொடங்கித் திருவுள்ளத்திலே கறுவியிருநது, பதினாலாயிரம ராட்சஸஸாயும் முடியும் உடலுமாகக் தெறித்தது, உகிர வெள்ளத்திலே மிதக்க விட்டுப் பிராடடியாராகக் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு காட்டினவரை, (தம) ஆதித்ய இவதேஜஸவீ, இதயாஶ்பபடியே வீரப்பாட்டுக்குச் சிறுவிரல முடக்குமபடி அவதூண ரானவரை, (தம) பங்கைத் தலையில இடு பூ விழுநது திருமேனி சிவகரும ஸௌகுமாயாதிசயத்தை யுடையவரை, (தம) உகப்பாலே அழித்துப் பராக்கில நயமான தேஜஸஸுக்கும் ஸதானமான திருமேனி யுடையவரை, (தம) ரிஷிகளுக்குப் பண்ணின பிரதிஜனருகையக் கடலோசை யாகாதபடி தலைக் கட்டுகையாலே, பூணரானவரை, (தம) ரதனக்கிதமான பொன்னரிமாலையோலே சததுருசரவராசவரணங்கிதமான திவ்ய மநகள விகரஹத்தை யுடையவராயுள்ளவரை, (சருஷ்டவா) கருமுக்க மாலையைப் பனி நீரிலே தோயத் தெடுப்பாரைப்போலே யுத்தாயாஸ பரிஸவிநமமான திருமேனியைத் தம பாவையான பனி நீராலே வழிய வாரத்து (சருஷ்டவா) ஆதபாபி பூசருடைய சித்ததாக பரவேசமபோலே ராட்சஸாசிரிகராயி பூதமான திருமேனியைத் தம பாவையாகிற பூணதடாகத்திலே தோயத்தெடுத்தது, (சதருஹதாரம்) பரஶ்புடச நிரஸனத்தாலே வந்த புகருடைமை, ஸமோஹமஸாவபூதேஷு, என்கிற பெருமாளுக்குச் சததுருக்களுண்டோ வென்னல, ஜனூரீதவாதமைவ, மமபராணஹி, இதபாநிகளாலே ஆசருத் விரோதிகள தமக்கு விரோதிகளாயித்தனை யிறே, (மஹாஷீணம சுகாவஹம) யுத்த பராரமமம் தொடங்கி, சிமபவிஷயதி, என்று வயிறுபிடித்துத் துக்கிராயிருந்த மஹரிஷிகளுடைய பயநீரச சதருக்களடங்கக் கொன்று அவர்களுக்கு ஸுகாவஹராயுள்ளவரை, (மஹாஷீணம ஸுகாவஹம) தம் முடைய போஷய குடுமபத்தகக்குச் சுகத்தைப்பண்ணித் தமமுடைய ஸத்தைக்கு ஆபாதகரானவரை, (பபூவ) மாலையும் மணமுமபோலே அதயந்தம் சகுமாரமான விகரஹத்தையும், ஸவபாவத்தையுமுடைய பெருமாள் கடினகாதரஸவபாவரான முரட்டு ராட்சஸரோடே யுத்தம பராரமபித்தபோது தொடங்கி பமோதிசயத்தாலே ஸத்தை மாண்டு கிடந்த பிராடடியார திருமேனியி லொரு தீங்கனறி நின்ற பெருமானைக் கண்டு ஸத்தைப் பெற்றானென்கிறத, (ஹ்ருஷ்டா) தாயி யுண்டானால் தாமம் பிறக்கக் கடவதிறே, ராமஸௌந்தராயத்தை முழுக்கக் கண்டு திருவுள்ள மீடு பட்டபடி (ஹைதேஹீ) அயயா வயிறறிலே பிறந்திலேனுகில, எனக் கிப்பெறிலையே (ஹைதேஹீ) இக்குடியிற பிறந்திலேனுகில, பெருமாளெனனைக் கைப்பிடியாரே,

(வைதேஹீ) இந்நிலத்திற் பிறந்திலேனெனில், இவ்வில்லோட்டை ஸௌபராதரம் கிடையாதே, அவ்வில்லோட்டை ஸௌபராதர மில்லையாகில், வீர்ய சலகையாக விவலாகாரண கூடாதே (வைதேஹீ) த்றாபபவகமாததத்திலே எனையும், தம் முடைய வமசத்தையும், பெருமாளுக்கு அடிமையாக வெழுதிக் கொடுத்த அய்யா இததை யாகாரணகண்டா லெனன்படுகிறாரோ? (வைதேஹீ) (பும்ஸாம்தருஷ்டி சித்தா பஹாரிணம்) என்கிறபடியே ஸாவலோகாகஷாகமான விரநிலையை அய்யாயொழிய நான காண்பதென்று, பிதருஸ்யிருதிபண்ணுகிறா. (பாதாரம்) பாணிகரஹணம் ஜீவித் தது, (பரிஷுஸவஜே) ஆலிங்கனம் பண்ணினூ, பரிபூரணமாகத் தழுவினார், பாயா பதமாகத் தழுவினார், தழுமு மாமமளவுத் தழுவினார், சரவரணகளாலே வந்த தழுமுபெல்லா மாமமளவுத் திருமுலைத் தடத்தாலே வேத கொண்டா, தாம் கைக்கண்ட மருந்திறே, சரவரணகளுக் காலிங்கனமமிடத்தி லைதே டைநனா ரேடுவாசி யிலையே? அநதாங்க ருளந்ற வெயத் புண்ணுக்கு மருந்தான விது தோலுபாடியெய்தப் புண்ணுக்கு மருந்தாகச் சொல்லவேண்டுமே என்திருந்தா; ஒரு கொடியாகிறது, கொழுக்கொம்பத் தழுவி யல்லது, நிலலாதிறே? (பாதாரம் பரிஷுஸ வஜே) நித்ய ஸமயோக் ஸத்திருபமான பாதருத்வாகாரம், ஒரு கொழு கொம்புக் குண்டானூ, ததாதாரமாயக்கொண்டு கொழு கொம்பை முட்டப்படாதது அததைச் சிறப்பித்துக் கொண்டலலது, ஸவருப் மிலலையோ? பாயாதவாகாரமான கொடிக்கு, (பாதார மவலம்பயைவ பாயாயா ஸத்திரிஷ்யதே, அவலம்பய தருமவலலீ ஸதி யதே நவிராதருமம்) எனனுமாபோலே (சம) என்கிற பதம் பெருமாளுடைய ஸர் வானரககளையும் காட்டுகிறது, (தருஷ்டவா) என்கிற பத்தாலே பெருமாளுடைய ஸாவாகாரணகளையும் நோக்கிக் காணக் கண்ணுடையார பிராட்டி யென்கிறது, சதரு ஹந்தாரம் (மஹாஷீனூ சகாவஹம்) என்கிற பதங்களாலே தன்னேடு குடல துவக் குண்டான சேதனாககு அநிஷ்ட நிவருத்தியையும், இஷ்ட பராபகியையும் பண்ணினபோதல்லது, இவ்வாக் காணக் கண்ணிலை யென்கிறது; (பூல) அததலைக்கு அநிசயாவஹையாஸத்தை பெறப்படி (ஹருஷ்டா) ஸத்திராயினிதாமாசநிநதயாதே (வைதேஹீ உபகாரஸமருதிபண்ணுகிறா) தவகாயம் சுமரத் நடத்துகையாவது, பிதாதச குணமாதா வென கையாலே தம் புதரரட்சணம் பண்ணுகையிறே, (பாதாரம் பரிஷுஸவஜே) ஆசருத் ரட்சணத்தால வந்த களிப்புக்குப் போக்கு வீடு ஆலிங்கனம்போலே யிருந்தது, அவருக்கும் ப்ரயோஜனம் அதுபோலே காணும், (ஆதாதேமுதிதேஹருஷ்டா) என்கிற பதிவரதாலட்சணத்திற்கு பரதமோதாஹரண பூதை யாகையாலே, பிராட்டி வெற்றிகொண்டு மோதமடைந்த பெருமானைக் கண்டு மகிழ்ந்த தழுவினார்.

பெருமான இரண்டு மூன்றடி பின் சென்று, கரணைக் கொலைசெய் தருளினாரோ? இவ்வணணம் முன்னிட்ட காலேப் பின்னிவிடது, வீரத்தனமைக்குக் குறைவன்றே வெனில், குறை வன்று; அச்சத்திலு ளு முன்னிட்ட காலேப் பின்னிட டோடிவிட்டால் குறைவே யன்றிப் பகையை வெல்லு முபாயத்திற்காகப் பின் செல்லின், குறை வாகாது; கரரோடியி லெதிலி லவரது விட்டமையில, சராதொடுதது நாண இழுப் பதற்கு இட மின்மையால், பின்னடி இட்டனரோயன்றி, அச்சமுறது மீண்டலா; இதுவம் தோஷமாகுமாயின், மல்லாகள பொருந காலையில, முன்னும் பின்னும் சுற்றியுந திரிந்தது, எதிரியைச் சாய்க்கு முபாயந தேடுவதும், குற்றமே யாகவேண்டு முன்றே? ஆதலின, பெருமான் கரணைக் கொலை செய்வதன் பொருட்டுப் பின்னெழுந் தருளியது குற்றமாகாதென் னுணர்ச்சு.

மு ப ப த் தொ ன் று வ து ச ரு க க ம்

ராவணன் கராடிக் களிற்ந்ததை யகமபனன் சொல்லக் கேட்கிச் சீதையை

யபஹரிப்பதற்கு மாரீசனிடஞ்செவறு அவனை வாக்கியத்

தினூல அதை விட்டு மீண்டு லங்கை

சோ ந த து

இவ்வண்ணம் பெருமாள கராதி ராசுஷ்ண கணங்களைத் தாமொரு வரே கொலை செய்து வெற்றிகொண்டதை அகமபனன் கண்டு அச்சமும் ஆச்சரியமும் மடைந்தது, விராவாக லங்காபுரஞ் சோந்து ராவணனைக் கண்டு, கேளீர் அரக்கா கோமானே! ஜனஸ்தானத்திலுள்ள பதினாலாயிரம் ராசுஷஸாகருடன் கரணம் போரில் மடிந்திருந்தனன், யான மாத திரம தப்பிப் பிழைத் தோடி வந்தே நெனறான ராவண னது கேட்டு மிகச் சினத்தினூல கண சிவந்த, அகமபனை நோசுகி, அடா யாவனவன்? ஆயுள் மாணடி மிக வழங்கிய என்னுடைய ஜநஸ்தானத்தைப் பாழாக்கப் படை பொருதான்? யாவனவன் அனைத்துலகங்களிலும் தஞ்சம பெறு கின்றிலன்? எனக்குத் தீமை செய்யத் தீனடி, அவன் இந்நிரனேயாயினும், குபேரனேயாயினும், யமனேயாயினும், விஷ்ணுவேயாயினும், சுகமுறு வானே? யான யமனுக்கும் யமன், திக்கும் தீ, மிருத்தியுவுக்கும் மிருத் தியு வாக்கினறேன், யான சினமுறுவேனாகில, தரணி பாவகாக் கிரு வரையும் எரிப்பேன், வாயுவின வேகத்தையும் தடை செயவேன்; தீயகு செயதவன் யாவனே? அவனை யுரை செய்க வென்றான அகம பன னதுகேட்டு, இவன் சினமுற நிருப்பதை யுணர்ந்து, ராவணனை நோக்கி, ராஜோ! யான் யானுரை செயினும், சினமுறு தருள் செயவீ ராகில, உரை செயவேனென்று வேண்டினன், ராவணனும் அவண்ணமே யாருகவென்று அபய மளித்தமையின, அகமபனன் அவனை நோக்கிக் கேளீர் மஹாராஜோ! தசரதசக்கரவாத்தியின் குமாரனும், சிறந்த ரூப முடையவனும், யௌவன முற்றவனும், காளைக்கு நிகரான ஸ்கந்தத்தை யுடையவனும், நீண்டிருண்ட நிருத்தோள்களை யுடைய வனும், வீரத்தன்மையனும், நெடும்புகழ் பெற்றவனும், ஒப்பற்ற பல பராகிரம முடையவனும், சிறந்த ஜனான பலைசவாய முடைய வனும், ஸ்ரீராமனென்றும் பெயருடையவனுமாகிய ஒருவன் வந் திருக்கின்றானன்; அவ னொருவனாலேதானே ஜனஸ்தானத்திலுள்ள தானைகள் யாவும், கரதூஷணாகளும், கொலைசெய்யப் பட்டனார்களென்று அச்சந்தீரந் துரை செய்தனன். பெளலஸ்தியனும் அகமபனன் வாக்கி யத்தைக் கேட்டு, சினமேறிய நசசரவமபோல நெட்டுயிர்ப்பு விட்டுக் கேளடா அகமபநா! ராமனொருவனே இச்செயல செயதிரான்; அவன்

தேவர்களுடனும், தேவேந்திரனுடனுங் கூடியே வந்து அவர்களைக் கொன்றனோ? உரைசெய்யாயென்று வினாவினன். அகம்பவனதுகேட்டு ராவணனை நோக்கிக் கேள்வி அரக்கா சீமானே! ஸ்ரீராமனுக்குத் தேவர்களது உதவி வேண்டியதில்லை, அவனுடைய பல பராக்ஷிரமங்களை யுரைசெயவேனென்று மொழியலுறறனன், மஹாராஜரோ! ஸ்ரீராமனென்பவன் மிகவும பராக்ஷிரமமுடையோன், விலலாளிக லொல்லோர்க்குஞ்சிறந்தவன், திவ்வியாஸ்திரங்கள யாவும் உணர்ந்தவன், போரில் புராதரனை நிகர்த்தவன், அவனுக்குத் தம்பி யொருவ னிருக்கின்றான், அவனும இவனுக்கு நிகரான ரூப பல பராக்ஷிரம முடையோனும், செந்தாமரைக் கண்ணனும், தூந்துபி முழக்கம்போன்ற நாத முடையோனும், மதி முகத்தோறும், லக்ஷ்மணனென்றும் நாம முடையோறு மாகின்றனன், ஸ்ரீராமன் அந்தத் தம்பியுடன் சேர்ந்து, தீயுடன் சேர்ந்த பெருங்காற்றுப்போல வொளி யுற்றவனாகி, ஜனஸ்தானத்தி லுள்ளவாக லொல்லோரையுங் கொலை செய்தனன் தேவாக ளிவவிஷயத்தில் சேர்ந்திலா, ஐயமுற்றக், உண்மையாகக் கூறுவேன், ஸ்ரீராமனால விடப்பட்ட சரங்கமே வாயைத் திறந்து கொண்டு ஐந்தலை நாகங்கொடியரக்கர்களை யுண்டன், உன்னைச் சேர்ந்த அரக்காகா ஸ்ரீராம னுக் கஞ்சி எங்குச் செல்லுகின்றனாகமோ? அங்கும அச்சத்தினால் ஸ்ரீராமன்போலக் கண்டு மறறோரிடத்திறகோடித் திரிகின்றனாகள், அந்த ஸ்ரீராமசந்திரனால உன்னுடைய ஜனஸ்தானம் நாசஞ் செய்யப் பட்டது, எனறிவ்வண்ணம் மொழிந்தனன் அகம்பவன் வாக்கியத்தை ராவணன் கேட்டு, அடா அகம்பநா! யானிப்பொழுதே ஜனஸ்தானஞ்சென்று, தம்பியுடன் ராமனைக் கொலை செயவேனென்றுரைசெய்து புறப்படுகையில், அகம்பவன் மீளவும் அவனை நோக்கிக் கேள்வி கொற்ற வேந்தே! ஸ்ரீராமனுடைய பல பெளருஷங்களைக் கண்டவண்ணம் உரை செய்வேன், ஸ்ரீராமன் உள னாஞ் சீறுவானாயின, பிறரால் வெல்ல வொண்ணான்; மேனமேலும் நிறைந்து விரைவாகப் பெருகிவரும் மஹாநதியின் வேகத்தையும், சரங்களால் தடை செய்வான், கிரஹங்களுடனும், விண்மீன்களுடனும் கூடிய விண்மீனையும் அழிப்பான், இப்பூயி யூழிகாலத்தில் கடல நீரில் மூழ்கிவிடும், மேலெடுக்க வல்லான்; கடலின் கரையைப் பிளந்து உலகினை மூழ்த்தினும் மூழ்த்துவான், கடலின் வேகத்தையாயினும், வாயு வின் வேகத்தையாயினும் தடுப்பான், அனைத் துலகங்கையு மழித்தது, அவ்வண்ணமே படைக்கவும் வல்லான், கேள்வி தச்சுண்டரோ! ஸ்ரீராமன் உம்மால் வெல்லத் தக்கவ னல்லன், மற்றுள்ள ராக்கூஸ ஸேனையினும், வெல்லத்தக்கவனாகான்; சுவர்க்கம் பாவிக்கால வெற்றிகொள்ளப்படுமோ? யான் ஸ்ரீராமசந்திரனைத் தேவாஸூரர்க லொல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து போர்செயினும், அவன் தோல்வியுறுவானென் யான் நினைவேன்; ஆதலின், அவனைக் கொலை செய்ய முடியாததை யுரை செயவேன்; கேள்வி அவ

னுக்குச் சீதையென்னும் மனத்துக் கினிய மனையா ளொருத்தி ; உலகினின் மிக்காளும், துஷ்ணிடையினளும், யௌவன முற்றவளும், இசைநாத திருமேனியளும், பல மணிகளிழைத்த வணிகளை யணிந்தவளுமாகி யிருக்கின்றளாள் ; அவளுக்கு நிகராகியவா தெய்வப் பெண்களுளளும், கந்தர்வப் பெண்களுளளும், அபஸரஸர்களுளளும், தானவப் பெண்களுளளும், நாககன்னியாகளுளளும், ஒரு பெண்ணு மீலள ; மானிடப் பெண்களுள் அதன்மைய ஞானோ வெனனும் ஐயம் யார்க்கேனுந் தோற்றுமோ ? அந்தச் சீதையை யவர்களுக்குக் காணாமல எடுத்துக் கொண்டு வந்து விடுக, பின்பு, மனையானைத் துறந்தும், காமியாகிய ராமன் உய்யான் ; இவ்வண்ணம் துன்புற்றவன இறக்கவேண்டுமே யன்றிப் போரில ஒருவரிடத்திலும் தோலவியுறாநென்று உரைத்தவன். ராவணனு மதுகேட்டு, இதுவே நல்லுபாயமெனத் தோந்து, முன்பு தனக்கு ஸந்தகுமாரசுகவா னருளிச்செய்திருந்த வாககியததையும் நினைந்து அகமபனை நோக்கி, அடா அகமபன ! நீ யுரைசெய்தவண்ணம் செயவேன ; நானேத்தினம் உதயத்தில யான தனியே ரதமேறிச் சென்று சீதையைக் கொணர் துநகரி சோபபேனென் றுரைசெய்து, மறுதின முதயத்தில கோவேறு கழுதைகள் கடடிய தோமீதேறி, விண்ணிடையில் செல்லுகையில், மேகத்திடையில் தன தோ சந்திரன்போலத் திகழும்படி மாரீசாசரமனஞ சோந்து, அவன செய்த பூஜோபசாரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு ஆஸநத்தில் உட்கார்த்தனன. அப்பொழுது மாரீசன ராவணனை நோக்கி, ராக்ஷஸராஜனோ ! உங்க ளெல்லோராகும் குசலம் நன்கமைந் திருக்கின்றதா ? நீ இங்கு வினாவாக வந்தமையின், யாதோ மனத்தில் சிந்தையுற திருப்பதாக நினைக்கின்றேன் ; அதனை யுரைசெய்க வென்று வினாவினன. ராவணனும் அதுகேட்டவனை நோக்கிக் கேளா மாரீசா ! என னுடைய எல்லையைப் பாதுகாப்பவாகளாகிய கரன் முதலிய ராக்ஷஸர்களெல்லோரும் மிக வீரனான ராமனொருவனால் கொலை செய்யப் பட்டனர்கள் ; ஆதலின, அவன பாரியையை யான பறித்துவரக் கருதுகின்றேன் ; நீ யுதவிசெய்யக் கடவை யென்று மொழிந்தனன. தாட னீயனு மவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டு ராவணனை நோக்கி, வேந்தே ! அந்தச் சீதையை யபகரிக்குமபடி யும் குரைத்தவன் யாவன் ? அவன் யித் திரன்போலிருக்கினும், சத்தருவே யாகுவான, யாவன் உன்னை தீமை யுற்று, நீ வாழந் தினபுறுவதைப் பொறுக்கின்றிலன் ? அவனை யுரை செய்வீர் ; சீதையை யபஹரிக்கும்படி யுரைத்தவனை மாததிரம் எனக் குரை செய்க ; அரசர்க்க ளெல்லோரும் புகழுந்துச் சிறந் திருப்பதை யாவன அழிக்க நினைக்கின்றானோ ? உமமை யாவ னிவ்வண்ண மேவு கின்றானோ ? அவன் உமக்குச் சத்தருவே யென்பதி லையமேயில்லை ; உம்மைக் கொண்டு நச்சரவத்தின் வாயினினறும், நச்சுபல்லலைப் பிடுங்கு விகக நினைப்பவன் யாவன் ? உம்மை இவ்வண்ணந் தீசெயலில் மூட்டி

யழிப்பவன் யாவன்? பகை நீங்கி, இன்புற்றுத் துயில்கொண்ட உம் த்லையில் கோல்கொண்ட டடித்தவன் யாவன்? அடா ராவணு! நின்மலமாகி நறகுலத்தில் பிறப்பெனனும் துதிககையையும், தேஜஸ்ஸென்னும் மதத் தையும், உயர்ந்த தோள்கொன்னும் தந்தவகையும் பொருந்திய ராம னென்னும் மதயானையைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவும் தகுமோ? போரில் அசசமுறேடாமல நிலைத்திருப்பதெனனும் அங்கஸந்தி வாலங் களை யுடையதும், சிறந்த ராக்ஷஸாகொன்னும் மாணகளைக் கொலை செய்வதும், பாணங்களென்னும் அங்கங்க ளமைந்ததும், வாலென்னும் கோரப் பலலுடையதுமாகிய ஸ்ரீராமனென்னும் சீரிய சிங்கம் படுத துறங்கு கையில், அதனை யடித்த தெழுப்புவது முமக்குத் தகுமோ? விலலென் னும் முதலையையும், புஜவேகமென்னும் பங்கத்தையும், சரங்கென்னும் தரங்ககளையும், பெருஞ்சண்டையெனனும் வெளாத்தையுமுடையதாகி, மிகக் கொடிய ராமனென்னும் பாதாளமுகத்தில விழுவது தகுதியற்றது; கேளீ ராக்ஷஸ ராஜனீ! யானிவ்வண்ண முனாத்தேனெனச் சீறறக்; அருள செய்க, மனநதோந்து மீண டெயதி லங்கைசோர் தினபுறக்; நீர் உமமுடைய மனைவியாகளித்ததிலே இன்புற்று வாழக்; ஸ்ரீராமனும் தன மனைவியைச் சோர் தின்புறக், நீர் ஏன பரவரிதையைக் காமுறறுக் கெடுகின்றீர், கெடறக் வென்று வேண்டி யுரைத்தனன. ராவணன் அம் மொழிகேட்டு, இதுவும் நலமெனவே கருதி மகிழ்ந்து, மீள்வம் லங்காபுரி யுறறுத் தன மனை சேர்ந்தனன.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்தொன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

சரணகதி மந்திர விவரண ரூபமான இந்த ஸ்ரீராமாயணத்தில் இதவகையில் அமமந்திரத்தின் உத்தகண்டத்தின் பொருள் கூறப்பட்டது, அமமந்திரத்தை யனுஷ்டிக்கும் கால, பூவகண்டார்த்தம் முதனமைபா யிருப்பதாயினும், பொருளை யறியுங்கால, உத்தரகண்டார்த்தமே முதனமையாகக் கூறத்தக்கது, பலனை யறிந்த யின்பே உபாயத்தில் முயற்சி கொள்வது வழக்கமன்றே? ஆதலின், உத்தரகண்டத் தின் பொருள் முதலில் விவரிக்கப்பட்டது; எவ்வளவு என்னில், பாலகாண்டத்தில் திருமந்திரத்தின் உத்தரகண்டத்தினுடைய முதல பத்தத்தின் பொருளாகிய புருஷகார யோகமும், அயோத்தியகாண்டத்தில் இரண்டாவது பத்தத்தின் பொருளாகிய வெணஸபயாதிருண யோகமும், ஆரண்யகாண்டத்தில் ரூபபணகை வருவதன்முன் வகையில், நான்காவது வேறறுமையின் பொருளாகிய கிண்கர வருத்தியும், அதுமுதல கரவதம் ஸகாயிவள்ள வருத்தார்த்ததால கடைப்பத்தத்தின் பொருளாகிய விரோதி நிவருத்தியும் கூறப்பட்டன; மேல முடியும் வகையில், பூவகண்டார்த்தம் கூறப் படுகின்றது, அதனுள் இதுமுதல ஆரணியகாண்டம் முடியும் வகையில், விஷ்ணு ருக்குப் புருஷகார ஸாரந்தியமும், விஷ்ணுகதகாண்டத்தில் நாராயண பதப்பொரு ளான வாதஸஸ்யமும், ஸுந்தரகாண்டத்தில் சரணபதோபாத திவய மங்கள விச

முப்பத்திரண்டாவது சருக்கம்

சூரபணகையோடி வந்து ராவணனைக் கண்டது

அந்தர மங்கே சூரபணகையும், ஸ்ரீராம நெருவனே பதினூ லாயிரம் ராசுஸாகளுடன் கராதிகளையும் கொலை செய்து வெற்றி கொண்டதைக் கண்டு, நீருண்ட கொண்டலபோலக் காஜஜிதது, மிக வசமுறது விராவாக வோடி வந்து லங்காபுரி சோநது, புஷ்பகவிமானத்தின நடுவில் மந்திரி புரோஹிதாதிகள சூழ்ந்திருக்க வீற்றிருந்து, தேவர்கள சூழ வீற்றிருந்த தேவேந்திரன்போலத் திகழ்ந்து, தங்கச சிங்காஸனத் துல பொனவேதியில் செழுந்தீப்போலவொளிகொண்டு, தேவகநதாவாதி காரல வெற்றிகொள்ள வொண்ணாமல், வாயைத்திறந துலகினை விழுங்கு மந்தகன்போல அச்சம் தந்தும், தேவாஸுராகளுடன் போர செய்து, அவர்களுடைய வச்சிரம், அசனி, இவைகளினுலடிபட்டிக் காயம் பொருந

ரஹ யோகமும், உயர்நகாண்டத்தில் சரணுகதியும், உத்தரகாண்டத்தில் சரணுகத திஷ்டையும் கூறப்படுகின்றன, அகம்பரண பெணவேஷமபூண்டு சப்பிப் பிழைத் தோடிவந்தனென வுணாக,—

இந்தசசாகத்தினபொருளை நனகாராயங்கால, ஸ்ரீராமபிரானே தசாவதாரகு செயதருளிய ஸ்ரீமநாராயணனொன்பதும், ஜகஜ்ஜனமஸதிதீஸ்மஹாரகாததா வென பதும் மனகு விளங்கும், முன்பு கிருத்யுகத்தில் ராவணன் லனந குமாரனாக கண்டு பகவானே! ஸ்மஹாவிஷ்ணுவிலுல கொலைசெய்யப்பட்டவர்கள் எங்குச செல்லு கின்றாரோ? அருளிச செய்க வென்று வினவு, அவரும் இவனை நோக்கித் தசாரீரோ! ஸ்ரீமநாராயணனூல கொலைசெய்யப்பட்டவர்களெல்லோரும் நிரந்தசய வினப வீட டையே யடையது மகிழ்வார்கள், பகவானுடைய சேறமும், வரததுக்கு நிகனெவே யறிக; என்றருளிசசெய்தனா. ராவணன் துகேட்கி எனக்கும் ஸ்ரீமநாராயணனுடன் சண்டை நோந்து, நந்தி வாயக்குமோ வென்று சிந்தையுற, ஸந்தருமாரா அதனை யறிக தவனை நோக்கி, ராவணா! சிந்தையுறறிக, உனக்கும் அமமுநதபெருந்தேவுடன் போர விளையும், நெருங்காலத்தை எதிர்பாத்திருவென்று அருளிசசெய்து, மேலும் அடா ராவணா! அதனை வெளிப்பட அறிய விரும்புவாயாயி னுரை செயவேன; இந்தக் கிருத்யுகருசென்று தீரோதாயுகத்தினகடையில், ஸ்ரீதசாதசக்கரவாததியெனனு மொருவா இக்ஷ்வாகுலுததில் பிறப்பா, அவருக்கு ஸ்ரீராமபத்திரனெனும் திருநாம முடையவராதி, ஸ்ரீமநாராயணனோ அவதாரகு செய்யப் போகிரா, நீ யவருடன் போரசெய்திறந்த, அழிவிலாவீட்டைப் பெறுவாயென வருளிசசெய்திருந்தனா. அந்த வாகதியத்தை நினைந்தே ராவணன் தான நற்கதி பெறுவதென்பொருட்டிச் சீதைவய யப ஹரித்தனன் இவவண்ணமே உத்தரகாண்டத்தில் பெருமானே நோக்கி, அக்ஷயமுனி வருளிச செய்கிரா. ராவணனும் ஜயனெனனும் துவாரபால காமச மாகையால், உண்மையிற திவவண்ணம் செய்வதில் தடையிலலை, இவன் பெருமான பிராட்டி யாராகி யுத்தேசித் துரைசெய்யும் வாகதியங்கள் தூப்பாஷணமாகத் தோற்றினும், சூராயுங்கால நற்பொருளுள்ளனவே யாகும், அதனை யங்கக் குரை செய்வோம்;—

தியும், ஐராவதத்தின் தகத்தினால் மோதப்பட்டு மாயில் காயப்புறலும், இருபது தோள்களையும், பத்துசு கிரங்களையு முடையவனாகி, வெண்குடை கவிய, வெண்சாமரங்கால விசப்படமும், அகன்ற மார்பினையுறலும், வைரீயத்தை நிகர்த்தும், சிறந்த பொன்னாற்செய்த குண்டலங்களை யணிந்தும், நீண்டிருண்ட புஜங்களையும், வெணமை பொருந்திய பற்களையும், பருத்த முகங்களையு முடையவனாகியும், விஷ்ணுவின் சககராயுததாலும், தேவர்களுடைய பற்பல படைகளாலு மடிபட்டும், கலக்கமற்ற கடல்களையும் கலக்குந் திறமையுறலும், எத்தொழிலும வினாவில் செய்யும் வல்லமை பொருந்தியும் திகழபவனும, மாமலை போன்றவனும, சிறந்த மலைகளையு மசைப்பவனும, தேவர்களையும் அடிப்பவனும, தருமங்களைக் கெடுப்பவனும, பரதகையல்களைப் புணர்பவனும, திவ்வியானுநிரங்க ஸொல்லாவற்றையும் உணர்ந் தெயப்பவனும, யாகங்களைத் தம்ப்பவனும, போகவதி பட்டனஞ் பென்று, வாஸுதீயை வென்று, தசுக்களையும் நிராகரித்து, அவனுடைய மனத்துக் கிளிய மலையாளைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தவனும், கயிலைமலை சேர்ந்து குடேரனை வென்று புஷ்பக விமானத்தைப் பறித்தவனும், சைத்திரரதம் நூதனம் முதலிய தேவோத்தியானங்களை யழித்தவனும, உறிகங்கொ ஸராயசந்நிராகளையும், கைக்ளினால் சமீபப்பவனும, பதினாலாபிரம வஞ்சம் தீசை முகப்பதேவனைக் குறித்துத் தவஞ்செய்து, தன தலை மீளியே கொய்து ஹோமஞ் செய்தவனும, தேவதானவ கந்தாவ பசாரோகபத்காதி பூதங்கொலும், மிருத்தியு வினாலும், மற்றுள்ள உயிரகொலும் இறவேனென வரம்பெற்றவனும, அப்பொழுது மானிடரை மதியா ந்கரந்து உபேசைச் செய்தவனும், வேதியர்கொல மந்திர பூவமாகக் கலங்களில் பிழியப்பட்ட ஸோமங்களை யுண்டிழிப்பவனும், கொடியனும், வேதியர்களைக் கொலை செய்பவனும், தீசசெயலினனும், தயா தாகூதினய மற்றவனும, பிரணைகளுசகுத தீமை விளைப்பவனும், தனக்குப் பிராதாவுமாகிய ராவணனைக் கண்டு கிடடியவனை நோக்கிக் கொடுமை கொண்டு மொழிய லுற்றனா

ஆரண்யகாண்டத்தில முப்பத்திரண்டாவது சருக்கம
முற்றிறம்.

மு ப் ப த் து மூ ன் று வ து ச ரு க் க ம்

சூரப்பணகை ராவணனை யரொட்கி நனகு

செய்கினறிலையென இகழ்ந்தது

அகந்தரம் மிகவுந் தீனமுற்ற சூரப்பணகை யுலகங்களை யெல்லாம்
கூவியழ்சு செய்யும் ராவணன் மந்திரிகள நடுவில் வீற்றிருக்கக் கண்டு

அவனை நோக்கிக் கேளடா ஸோதரா! நீ வேற்கணூர் கலவி இன்பத்திலே மூழ்கி மயக்குற்றுக கேட்போரினறி நீதி தப்பித் தடையினறிக் திரி கின்றனை; இப்பொழுது தித்தீங்கு விளையுமென்று முன்னமே யாராயந் தறிய வேண்டியதை யறியா திருப்பது மன்றி, தீமை நோகாத பின்ன ரும், அறிகின்றிலை யந்தோ?—

ஸ்காந்தாப்யேஷுபோகேஷு காமவருததமஹீபதம்
 லுப்தமநபஹுமனயந்தே சமசானாகநிமிவபராஜா:
 ஸ்வயங்காராயாணியுகாலே நாநுதிஷ்டத்பாராததிவ:
 ஸதுவைஸஹராஜயேநதைச சகாரஸயாவீசசசதி.
 அயுகதசாரநதாதாச மஸவாதிநமநராதிபம
 வாஜயநதிரநானாரந நதிபஹகமிவதவிபா:
 ஸ்ரீமத்ராமாயணம் காண்டபாட்யம் அகாண்டம் அத்தியாயம் ௧௦௩

ஸகதமகராமயேஷுபோகேஷு காமவருததமஹீபதம்
 லுப்தமநபஹுமனயந்தே சமசானாகநிமிவபராஜா:
 ஸ்வயங்காராயாணியுகாலே நாநுதிஷ்டத்பாராததிவ:
 ஸதுவைஸஹராஜயேநதைச சகாரஸயாவீசசசதி.
 அயுகதசாரநதாதாச மஸவாதிநமநராதிபம
 வாஜயநதிரநானாரந நதிபஹகமிவதவிபா:
 ஸ்ரீமத்ராமாயணம் காண்டபாட்யம் அகாண்டம் அத்தியாயம் ௧௦௩

கிராமியபோகங்களில் ஆசத்தியுற்றவனும், தன்மனத்துக்குத் தோள் நினபடிசெய்பவனும், லோபமுடையவனுமாகி, ராஜனைப்பிரஜைகள் முது காட்டிலுள்ள தீயைப்போலக் கண்டுகழுவார்களேயன்றி, உகவார்கள, யாவ டொருவன் தகககாலத்திலு செயயத்தககன செய்கின்றிலனோ? அந்த ராஜன் அந்த ராஜ்ஜியத்துடனே அந்தக காரியங்களினாலேயே யப் பொழுதே யழிந்து விடுவான்; சாராகளை யேவாதவனும், சுளித்தமுகத்த னாகிக் காணற கரியனும், ஸ்வாதீன னாகாதானுமாகிய ராஜனை யானைகள் நதியின் சேறறைப்போலப் பிரஜைகள் துறக்கின்றனாகள்; எந்த அரசர் கள் ஸ்வாதீனம் தப்பித் தேன்மொழியா ரதினராகிப் பாதுகாக்கின் றிலரோ? அவர்கள் கடலிலாழநத மலைகளபோல மேனமையுற்று விளங்காக்கள்; மிகத் திறமையுள்ள தேவகந்தர்வ தானவாதிகளுடன் பகையுற்றும், சாரர்களை ஏவிச செய்கி யறிந்து கொள்ளாமல சபலனாகத் திரிகின்ற நீ எவ்வண்ணம் ராஜ்ஜியத்தை யாளவாய? அடா நீ மீதியினறி, மடத்தன்மைகொண்டு, அறிந்து கொள்ளத்தக்க காரியங்களை யறிந்து கொள்ளுகின்றிலை; ஆதலின், நீ எவ்வண்ண மரச னாகுவாய், எந்த ராஜர் களுக்கு வேலுகாரர்களும், பொருள்களும், நீதிகளும், திட்டங்களும்,

ஸ்வாதீனங்க ளல்லவோ? ஸ்வாதீனமற்ற அந்த ராஜாக்கள் அறபாக்களுக்கு நிகரானவர்களே யாகின்றனாகள், வேந்தர்கா சாரணர்களைக்கொண்டு தேசாதேசங்களிலுமுள்ள சமாசாரங்களை யறிந்துகொள்ளுகின்றமையின், அவர்கா தூரநிருஷ்டிகளென்பபடுகின்றனாகள், ஐனஸ்தானத்திலுள்ள கரண முதலிய யாவரும் அழிநதிருக்கையில், நீ இதுவவாயில் தெரிந்து கொள்ளாமையால், அறபாக்களான மந்திரிகளுடன் கூடியவனெனவும், சாரணனிலலாதானெனவும், உன்னை யானென்னுகின்றேன, பதினூறாயிரம் ராக்களாருடன் கரண முகலானோர்களும், ஸ்ரீராமனொருவனாலே தானே கொலைசெய்யப்பட்டனாகா அந்த ஸ்ரீராமன ரிஷிகளுக்கும் அஞ்சுமக ளன்றபயங்கொடுத்தனன் ஆதலின், தண்டகாரண்யங்களின்புறமன்; இவ்வண்ணம் அந்த ஸ்ரீராமனால ஜனஸ்தானம் பாழாக்கப்பட்டது, இவ்வண்ணம் தீவகுநோந்திருக்கையிலும், அதனை யுணராமல லோபமும, மதமும, காமமும கொண்டு ஸ்வாதீனமின்றி, மடமைகொண்டிருக்கின்றனின், கொடுமை கொண்டவனையும், அறபமாகக் கொடுப்பவனையும், மதமுறவனையும், காவமடைந்தவனையும், வஞ்சனைசெய்ப்பவனையும், பிராணிகள சேராகள், அவனுக்கு இடையூறுவருங்கால நீங்கிச் சென்று மகிழ்வாகள், அகங்காரமுற்றும், நிலைமையற்றும், தன்னைத்தானே புகழ்ந்து, சினமடைந்தும், கொடுமைகொண்டு யிருக்கின்ற ராஜனைத் தன் ஜனமே மையம்பாத்துக் கொல்லும், பயம நோகையி லச்சமின்றியும், செயற்குரிய காரியங்களைச் செய்யாமலுயிருக்கின்ற ராஜன் வினாவில அரசிழந்தது, புல்லுக்கு நிகராகுவான், உலாந்த கட்டைகளினாலும், உடைந்த சில்லி யோடுகளினாலும், துகள்களினாலும் கூடப் பயனநேரும், அரசிழந்த ராஜர்களாலேமாதிரம் ஒரு பயனும் இலது; உடுத்திக் கிழிந்த துணிபோலவும், அணிந்துவாடிய மலாமலைபோலவும், அரசிழந்த வேந்தன் திறமை யுற்றவனாயினும், திறமை யற்றவனே; ஊக்கமுடையோனும், யாவுமுணராதோனும், புலன்களை வென்றவனும், நன்றியுள்ளவனும், தாரமிகனுமாகிய ராஜனே நெடுமகாலம் உலகாண்டு வாழ்வான், கண்களில் துயிலுற்றவனாயினும், நீதியென்னும் கண்களால் விழித்திருப்பவனும், பயன்படும சினம், அருள்களை யுடையவனுமாகிய ராஜனே, யாவராலும் கொண்டாடப் படுவான், அடா ராவனா! நீயோ வெனில், மதிமயங்கி யானுரைத்த நற்குணங்களை யிழந்தது, தீக்குணங்களை மேற்கொண்டு, சாராகளினல் கராகிகள் இறந்ததையு முணரா திருக்கின்றனின், பிராகளை யிகழ்ந்து, விஷயங்களிலாழ்ந்து, தேசகாலங்களுக்க

சூரிய செயல்களை யிழந்தும், சூனதோஷங்களை யறியு முணர்வைத துறந்து மிருக்கின்றமையின, நீ வினாவில அரசிழந்தது துன்புறுவாய், எனறிவவண்ணம சூரப்பணகையாலுரைக்கப்பட்ட வாக்கியத்தை ராவண னும னன்காராயநது, செலவமும், செருககும், பலமும் உறறவ னாதலின், நெடுநேரஞ் சிந்தையுற்றிருந்தன

ஆரணயகாண்டத்தில முப்பத்துமூன்றாவது சருக்கம

முற்றிறறு

மு ப ப த் து தா ன் க ரா வ து ச ரு க க ம் .

சூரப்பணகி ராவணனுக்குப் பெருமா ளினையபெருமா ளா இவர்களுடைய திறமையையும், பிராட்டியின அழகனையு மறிவித்துச் சீதையை யபஹரிக்குமபடி யுரைத்தது.

அந்நதரம ராவணன பகைமேல சினமுற்றுத் தனனை வன்மொழிகளா லிகழந்த சூரப்பணகியை நோக்கிச் சொல்லடி சூரப்பணகி ! ஸ்ரீராமனென பவன யாவன் ? எத்திறமையன் ? எவவுருவத்தவன் ? எத்தன்மையன் ? அவன புகழ்க்கரிய தண்டகாவனத்து ளேன புகுந்தனன் ? எப்படையினன் ? அரசுகர் களை எதனால் மடித்தனன் ? வினாவி லுனாயாயென வினாவினன சூரப்ப ணகியு மிந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு ராவணனை நோக்கிக் கோராய ஸோதரா ! நீண்டிருண்ட திருத்தோள்களும், அகன்ற திருக்கண்களு முடையவனும, மரவுரி மறையுறிகளையுறித்தவனும, காமகோடி சுந்தரனுமாயிய ஸ்ரீராமனென பவன தசரதசக்கரவாத்தியின திருக்குமாரன, பொன்கடடமைந்த தேவே ந்திரன விலலை நிகாதத் திருக்கோதண்டத்தைக் கையிலேநி இழுத்தது நச்சரவங்காபோன்ற கண்ணை எய்கின்றனன் ; அவன கண்ணை எடுப் பதும், தொடுப்பதும், இழுப்பதும், விடுப்பதும், யாராலுங் கண்ணுறப் பட்டில ; சரமாரிகளாலடிபட்டு மடிந்த சேனைகளை மாததிரமே கண்டேன் ; மழைக கல்லுகளினு லடிபட்டு மடிந்த நெறப்பிரகாபோலச் சரமாரிகளால் பதினூறாயிரம் ராசுகூஸசேனைகளும் அடிபட்டு மடிந்து சாயந்தன , இவ வண்ணம மூன்று நாழிகைக்குள் அந்த ஸ்ரீராமனொருவனே எல்லாப் படைக ளுடன் கரதுஷணத் திரிசிராகளையும் கொலை செய்தன. ரிஷிகளுக்கும் அபயமளித்தன, யாவருயின்புறறனாகா. அந்த ஸ்ரீராமனமிகவுமசூரனும், தரும முணர்ந்தவனு மாதலின, பெண கொலை தீதென வுணர்ந்தெனனை யுபேசைசெய்து கொல்லாது விட்டுவிட்டன. ஆதலின, யானொருத்தியே தப்பிப் பிழைத்து வந்தேன் ; அவனுக்குத் தம்பியு மொருவன் மிகவும்

வாக்கியத்தைச் செவியுற்று, ஸ்ரீராமனால் கரதுஷணத் திரிசிரர்களும், பதினூராயிரம் சேனைகளும் அழிந்தனர்களென்பதையறிந்து, மேல்செய்யத் தக்க காரியத்தை நன்காராய்ந்து செய்யக்கடவையென மொழிந்தன. *

ஆரணயகாண்டத்தில முப்பத்தாந் காவது சருக்கம்

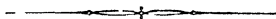
முற்றிற்று.

மு ப ப த த த் தா வ து ச ரு க க ம் .

ராவணன தேருந் து கடலையும், ஸுபத்திரமெனனும் ஆலமரத்தையும்,

பார்த்துக்கொண்டுபோய மாரீசனைக் கண்டது

அநந்தரம் ராவணன சூரபண்கையின் வாக்கியத்தைக்கேட்டு, மந்திரிகளுட னூராயந்து தோந்து, மந்திரிகளை யனுப்பிவிட்டுத் தானுந் தனியே

* யஸ்ய எனனும் சலோகசுதின கருததுரை

எவனுக்குச் சீதை பாரியை யாகுவாள ? எவனைச் சீதை மகிழ்ந்த தழுவிக கொள்வன ? அவன ஸ்ரீராமனே யல்லனே ? அவனே எல்லோருக்கும் சிறந்த புருஷோத்தமன, அவனே இரத்திரனாகுப பின் னவதரித்த உபேந்திரன், ஆதலின், சீதையை லக்ஷ்மியென்றே வுணாக எனபது கருத்த, மேல் வாக்கியங்களிலும் வேறே யொரு பொருளும்தோற்றுகின்றது, அவள நல்லொழுகு முடையா ளாதலின், அவ ளுணக்குத்தக்க பாரியை யாகுவாளோ ? ஒருகாலும் ஆகாள, நீதான அவளுக்குப் பதியாகுவாயோ ? ஆகாய, நீ பாரியையைத் துறந்து, வைராக்ஷ்யமுதம் விஷயத்தில யானவனை எடுத்தவர முயனனே, லக்ஷ்மணன் என மூக்கை யறிந்தான், நீ யவ னைக் கண்ணுறுவாயாகில், (மனமதஸ்ய) என மூக்கை யறிந்து மாததனஞ்செபத அந்த லக்ஷ்மணன் சரவரன்குக்கு குறியாகுவாய, பாரியையைத் துறக்கும் விஷ யத்தில் உனக்கபிலாஷ்யமிருக்குமாயின், (ஜயாததம்) முன்போல் விஷ்ணுலோகத்தில் ஐயெனனும் துவாரபாலனும் விஷயத்தில் மகிழ்ந்த வலதுகாலை முன்னிடாய, கூரிய கண்களினால் பகைவரைப் பிளந்து நிறகிற பெருமானையும், திருவனந்தாம ளானையும், (ஹதநாயகாம்) அடையப்பட்ட நாயகனையுமுடைய பெரியபிராட்டியாரை யும் (அதாவது) முன்போலவே சோந்த சுகமாக வாயில் காப்போனது இன்புறுவாய; அவ்வரக்காளுடைய வத்ததிலால் (நருசமஸஸ்ய) மனிதர்களால் புகழப்பட்ட அந்த ராமனுக்குப் பிரியமளிக்கக் கடவை என வாக்கியம் இதமெனத் தோற்று மாயின், ஸ்ரீராமன், நீ, துமயிருவருடைய சகதியை நன்குணர்ந்து, சீதையை எடுத்த வர் யானுணாததையுங் கேட்டு, ஸ்ரீராமனால் கரதிகள் மடிந்ததையு முணர் ந்து தக்கவண்ணம் செய்யா யென்றம் பொருள் தோற்றுகின்றமையின், ராவணன் பெருமானை எதிர்த்துப் போ செய்யாமல், மறைவில் எதித் தோடிவந்தானென்பது அமைகின்றது. —

ஆலோசனை செய்து, குணதோஷங்களையும், பலாபலங்களையும் மறிந்து, இவ்வண்ணமே செய்யவேண்டுமெனத் தேர்ந்து, யானசாலைக்குட்புகுந்து ஒருவருமறியாமல் சாரதியை நோக்கித் தேரைச் சித்தஞ்செய்யும்படி கட்டளையிட்டு, அவுலை சித்தஞ்செய்யப்பட்ட சிறந்த பொன்றாசெய்த தோமீதேறிப் பிசாசமுடம்போன்ற முகங்களுள்ள கோவேறுகழுதைகளைத் தூண்டி விணமிசைசென்று, வெண்குடைபிடித்தும், வெண்சாமரங்களிசியும், மற்றும் பறபல உபசாரங்களும்செய்கின்ற பரிஜனங்களுடன கூடி, பத்துத்தலைகளை யுடையனாகி வைரீரியத்தை நிகர்த்தமையில, பத்துச் சிகரங்களையுடைய மாமலைபோன்றவனாகி, மினனலுடன் கூடிப பலாகைகளினால் சூழப்பட்ட மேகம்போலும் விளங்கி, மலையுடன கூடிய கடற்கரையையும், பலவகை மரங்களடாந்து திகழுக கண்ணுறறு குளிர்ச்சியுற்றுப் பாவனமாகிய நீர்களை யுடையனவும், தாமரை மலாந்து மணம் வீசுகின்றவழமாகிய தாமரை யோடைகளினாலும், யாகவேதிகளுடன் கூடிய விசாலமான ஆசிரமங்களினாலும் திகழ்ந்தும், வாழை பலா தேக்கு பனை ஆசா பச்சிலை முதலிய மரங்களா மலாந்து கனிந்துச் சூழ்ந்தும், நாக கந்தாவ ஸுபாண கினனராகளும், பிறப்பற்ற யோகிகளும், வைகானஸாகளும், (பிரஹமத்தின் நகத்திற பிறந்தோரும்) மஷொன்பவர் குலத்தவர்களும், வாலகில் யார்களும், (பிரஹமத்தின் வாலிற பிறந்தோர்களும்) வெயிலையுண்டே தவந் செய்பவர்களும், உணவு நீங்கிய யோகிகளும் நிறைந்தும், சிறந்த ஆடையாபரணங்களை யுடைய அபஸரஸாகா நிரந்தரம் கிரீடையெய தின் புறறும், தேவர்களும் தெய்வப்பெண்களும் திகழ்ந்தும், மறறுமுள்ள தேவதானவகணங்களா நெருங்கியும், அனமை கிளாளுசம் நீரககோழி வெண்ணா முதலிய நீர்ப்பறவைகளா ஒலித்தும், வையிரியக் கறகளடாந்தும் விளங்குகின்ற காடுகளையும், வெண்மைநிறமுற் றகன்று திவவிய மலைகளா பொருந்தி தீதவாத்திப்பங்களா முழங்கிக் திகழும் வைமானிகாகளது விமானங்களையும், கிட்டி யங்கங்களுள்ள கந்தாவாபஸரர்களைபும், மறறுள்ள விநோதங்களையும் கண்ணுறறுச சநநககாடுகளையும், அகிற்காடுகளையும், தக்கோலக்காடுகளையும் கண்டி மகிழ்ந்து, தமால புஷ்பங்களையும், மிளகு புதருகளையும், கரையி லலைகளினு லொதுக்கப்பட்ட முத்துகளையும், சங்குகளின் திரளையும், பவளங்களின் குவைகளையும், பொன்மலை வொளி மலைகளையும், மலையருவிகளையும், மடுவுகளையும், தனதானயங்களா நிறைந்து, மிக வழகிய பெண்களா திகழ்ந்து, யானை குதிரை தேர்க ளடாந்துமுள்ள பட்டணங்களையும் கண்டி களித்து, அந்தக கடலோரத்தில பருத்த யார்ந்த ஒரு ஆலமரத்தையும் கண்டனன. அம்மரத்தின கிளைகள சுற்றிலும் தூற்றுக்காதவழி வளாந்துள்ளன ; அம்மரத்திலேதானே பெரிய திருவடிகள் கஜகச்சபங்களைக் காலகளி லீடுககிக்கொண்டவைகளை யுண்பதின் பொருட்டிப் பறந்து வந்துக்கார்து, உடனே தாமுட்காரநத கிளை முறியத் தகூணமே அதன் கீழே தவஞ்செய்கின்ற வாலகில்யர் முதலிய

யோகிக ளிற்ப்பார்களென வஞ்சி, அந்தக் கிளையினையும் மூடிகில் கொண்டு எடுத்துப் பறந் தெழுந்து நெடுநதூரமெழுந்தருளி, அந்தக் கஜகச்சபங்களை யும் பக்தித்து, தூயயோஜன நீளமுள்ள அந்தக் கிளையை வேடுவசசேரியி லெறிந் தங்குள்ளோரையும் கொலைசெய்தருளி மகிழ்ந்து, முனிவர்களையும் பாதுகாத்தளித் துடனே தேவலோகஞ்சென்று, அங்குள்ள எஃகினுறு செயத யந்திரங்களை முறித்து, மணிமாடங்களை யு மிடித்து, அங்கு ஏகாந்த மாயப் பாதுகாக்கப்பட்ட அமிாதகலசங்களை யு மெடுத்துக்கொண்டெழுந்தருளிநூ பற்பல மஹாமுனிவர்கா நிறைந்த ஸம்பத்திரமெனாமும் அந்த ஆலமரத்தையும் தாண்டிக் கடலின அக்கரை சேர்ந்து, மிக வழகிய வேராசிரமத்தில் மரவுரியுள்ளுதித்து மறையுரி மேலசட்டிச் சடைகிரித்து உணவடக்கித் தவளுசெய்துகொண்டிருக்கின்ற தாடகா புத்திரனான மாரீ சனைக் கண்டு கிடழ்ச் செல்லுகையில், மாரீசனும் இவனைக் கண்டு எதிரா கொண்டதைத்துவநது, விதியின்படி அரக்கியபாததியம் முதலிய உபசாரங் களிணுல் பூஜித்து, ராவணனை நோக்கி, அரக்ககாரோனே ! இலங்கையி லெல்லோரும் இனபுறறு வாழ்கின்றனாகளா ? வினாவாக மீளவும் இங் கெய்திய செய்தி யாதோ ? அதனை யுலாசெய்கவென்று வினாவினன ப்ன்பு ராவணனும் மாரீசனை நோக்கி, மொழியலுபுறனவா

ஆரணயகாண்டத்தில முப்பத்தைந்தாவது ௪ ருக்கம்

முறறிற்று.

மு ப் ப த தா ரு வ து ச ரு க க ம்

ராவணன் மாரீசனை மாறுருக்கொண்டு, சீதையைத் தான எடுத்து வருவதற்கு உதவி செய்யென உரைத்தது.

அந்தரம ராவணன மாரீசனை நோக்கிக் கேளடா என மொழியை ! யான் மிகவும் துன்பமடைந்திருக்கின்றேன, இத்தருணத்தில் நீயே எனக்குத் தஞ்சம், எனக்குப் பிராதாவாகிய கரன, தூஷணன, திரிசிரன முதலிய பதினாலாயிரம் ராசூஸாகளுடனும், சூரப்பணகியுடனும், என கட்டளையின்படி ஜனஸ்தானத்திலுறைந்து, அங்குள்ள முனிவர்களைப் பீடித்துக்கொண்டிருந்தன னெனபதை நீ யறிந்தே யிருக்கின்றனை யல்லே யோ ? அந்தக் கரன முதலிய ராசூஸாக னெல்லோரும் ராமனூல் கொலை செய்யப்பட்டிற்றந்தனாகளா. இப்பொழுது தண்டகாவணம் அச்சமற்றதாகச் செய்யப்பட்டது, அந்த ராமனும் தந்தையினால் பெண்டாட்டியுடன் அடித் தோட்டப்பட்டிக் காடி சேர்ந்தும், மதியின்றி யாயுளமாண்டு அவ்வரக்கா

களைக் கொலை செய்தன, ஆதலின், அவன் ராஜாகளுள் கடையவற்றும், தீசெயலினனும், கொடுமைகொண்டவனும், அருளற்றவனும், மடமை கொண்டவனும், லோபமுடையோனும், தவமியற்றப் புலனகளை வென்ற வனு மாகின்றன, ஆதலின், அவன் தருமத்தைத் துறந்து அந்ரு மத்தையே மேற்கொண்டு உயிர்களுக்கும் தீமைசெய்யவே முயன்றான், பகையொன்று மின்றியே பல மதத்தினால் அவன் என ஸஹோதரியான சூரபண்கியின் செவி நாசிகளை யரிந்து விட்டன, ஆதலின், அவன் மனையாளாகிய மிக வறகிய சீதையை எடுத்ததுகொண்டு வரப்போகிறேன், இவ்விஷயத்தில் எனக்கு நீ ஸஹாயமாகக் கடவை நீ எனனுடன் வந்து தவி செய்வாயாகில், சும்பகாணன் முதலிய தமிகளுடனும் கூடிய யான போரில் தேவர்களுள்ளோரும் எதிர்த்துவரினும் யான இலக்கியஞ் செய யேன், ஆதலின், நீ எனக்குத் துணையாகக் கடவை வீரியத்திலும், மத்த திலும், உனக்கு நிகரானவ னொருவரில்லன், நீயே உபாயமற்ற தவன், செளரியமுள்ளவன், மாயைகளெல்லாவற்றையு மறிந்தவன், இத்தகையவெ யாவியகெய்தினேன், நீ செய்யவேண்டிய காரியம் யாதோ? அதனை யு முளையென கேளாய, நீ வொளிமயமான புள்ளிகளை யுடையதும்; பொன்மயமாகி மிக வறகியதுமாகி, மானுறுகொண்டு அந்த ராம னிருக் கினர் ஆிராமத்தி லுலாவிக், சீதை யுடனாகக் கண்டுவாளாயின், அவர் வற்று ராம லட்சுமணர்களை நோக்கி, இம்மனைப் பிடித்த தளிக்கக் கடவீராக் கொள உரை செய்வாய்; உடனே யவ்விருவாகளும் உடனே பிடிக்குமபடி வருவார்கள், அவர்கா சென்ற பின்னா, தனியே யிருக்கின்ற அந்தச் சீதையைத் தடையொன்று மின்றியே சுகமாக எடுத்தது கொண்டு வந்து விடுவேன், பின்ன, பெண்டாடடியைப் பற்கொடுத்து மிக வருந்தி இளைத்த துத் துயரற்ற ராமனைச் சுகமாகக் கொலை செயவேனென முறையெய்து முடித்தன

மாரீசன் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு, ஸ்ரீராமபிரானுடைய பிரபாவத் தையும் நினைந்து, உதிகளுலாந்து, அவற்றை நாகினால் வருடி, இமைநீங்கிக் கண்களா மருள விழித்து, சவம்போல நின்று, துயருற்றுத்தோந்து, ராவணனை நோக்கி, மனங்கலங்கிச் சிந்தைகொண்டவனாகிப் பெருமானுடைய தோளவலியை யறிந்தவனாதலின், ராவணனை வாக்கியம் நலமற்றதென வறிந்து, கைகளைக் கூப்பி ராவணனுக்கும் தனக்கும் இத்தமுறத்தக்கதாக ஒரு மொழி மொழியலுற்றன

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்தாறாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மு ப ப த் தே ழா வ து ச ரு க் க ம்

மாரீசன ராவணனுடன லீதாபிராடடியை யபஹரிப்பாயாகில்
எல்லாவரககர்களுடனும் நீ யழிவாயாதலி னிவ்வெண்
ணத்தை விட்டு வாழென்று இத்முனைத்தது

அநநதரம் ராவணனுரைத்த அநத வாககியத்தை மாரீசன கேட்டு
ராவணனை நோக்கி,—

सुलभाःपुरुषाणाम्- सत्तन्द्रियवानिः
एन्द्रियस्यचक्षुस्य वक्त्राश्रुत्वाचदुल्लसः.
ஸுலபாஃபுருஷாஜன ஸத்தமபரியவாதிரிஃ
அப்ரியஸயசபத்யஸய வகதாசரோதாசஆரலபஃ

கேளீ ராக்ஷஸா கோனே ! பின்பு, துன்பம விளைவிககத்தக்கனவும், கேட்பதற் கினியனவாகத தோற்றுக்கின்றனவுமாகிய மொழிகளை மொழிவோரகள உலகினி லெப்பொழுதும் பெருமபாலு முளாகள , கேட்பதற் கினியன வலலனவாயினும், மேலே நலமளிக்கத்தக்கனவாகிய வனமொழிகளை மொழிவோனும், இவன மொழிவது நலமேயென மகிழ்ந்து கேட்போனும், நமக்கு மிவன உபதேசஞ செய்கிறானவென்று செருக்கினால் சினமுறாமல் அவ்வண்ணமே நடப்பவனும், எங்கும் கிடையாக்கள , பிரியமலா துரைசெயின், கேட்போர் சுளிப்பாக்கள ; இத்தமும் பிரியமுமாகியது அரிது ; ஆதலின, யாவரும் தாக்ஷணியத்தால் பிரியமே மொழிவார்கள ; நீ சாராகள் முகமாய்ப் பிறா தன்மையை யறிந்து கொள்ளாமலும், வேற்கணா வலையில் கட்டுண்டு மிருக்கின்றமையின, ஸ்ரீராமன் பிறரால வெல்லுதற்கரிய தோளவலியுற்றவனெனவும், சிறந்த நற்குணமுடையோனெனவும், மஹேந்திரனுக்கும், வ்ருணனுக்கும், நிகரானவனெனவுமறிந்திலீர், அந்தோ? வேந்தே ! இவ்வலகினி லரககாக்களெல்லோர்க்கும் நனமை வினையுமா? ஸ்ரீராமன சினமுற துலகினை யரக்க ரறததாகச செயயா தருளசெய்வன ; ஜனகராஜன திருமகளாகிய சீதை யும் குலத்தை யழிப்பதன பொருட்டுப் பிறந்திலளா? சீதையின நிமித்தம் யானும் இறக்காம லுய்வேனா? காமவேட்கையுற்று மரியாதை கெட்டுத் திரிகின்ற உமமை ராஜனாகப்பெற்று இலங்கை பாழாளாகாமல சீருறுமா? உமமைப்போலக் காமமுறறுச சீலமழிந்து தீயோசொற்கேட்டு மதிக்கெடுத்த திரிகிற ராஜன் தானுமழிந்து, தன்னினததாராயு மழித்து, நாட்டையு மழிப்பான , ஸ்ரீராமன தந்தையினால் துறக்கப்பட்டவனு மல்லன், மரியாதை தப்பினவனு மல்லன்,

லோபியு மல்லன், தீசெயலினனு மல்லன், ராஜர்களுள் பாவியு மல்லன், தீருமருண மழ்வனுமல்லன், கொடியனு மல்லன், உயிர்களுக்கு இதமலாச செயலினனு மல்லன், அவன் நற்குணங்களெல்லாவற்றாலும் சிறந்தவனே ; கைகேயி தந்தையை வஞ்சனை செய்து வரம்பெற்றுக் கொண்டமையால், பிதாவை பொய்யினின்றும் பாதுகாப்பதன் பொருட்டே பிதாவின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்வேனென்றே கைகேயிக்குப் பிரிய முகாத்து, அரசனியத்துக் கெழுந்தருளினன். ஆதலின், ஸ்ரீராமன் கொடியனுமல்லன், அறிவிலனுமல்லன், புலனகளை யடக்காதானுமல்லன், ஸ்ரீராமனிடத்தில நீ பொய்யும், வன்மொழியு மிவ்வண்ண முகாயற்க ; ஸ்ரீராமன் உருவங்கொண்ட தருமம்போலும், நற்குணமுடையோனும், உண்மையான தோளவளி யுற்றவனு மாகின்றனன் ; அவன் தேவர்களுக் கிந்திரனபோல அனைத் துலகங்களுக்கும் ராஜனுதலின், ஒளி ஸஹரியனை விட்டு நீவகாததபோல ஸ்ரீராமனை விட்டுப் பிரியாத பிராட்டியை நீ எவவண்ணம் வலுவில் எடுத்துவரக் கருதுகின்றனை , கணைகளென்னும் ஜுவாலையுற்று, வில் வாளகளென்னும் விறகைச் சேர்ந்து, தகதகவென்று பற்றி எரிகின்ற ஸ்ரீராமனென்னும் தீயில் வலுவில் வீழ்ந்தழியற்க ; வில் வென்னுந் திறந்தமுகத்தைப்பெற்றுக் கணையெனனும ஜுவாலையொருந்திச் சினங்கொண்டு பகைவர் சேனைகளை மடிக்கின்ற கோதண்டமென்னும் யமனுடன் சேர்ந்து திகழு மிராமனை ராஜ்யத்தையும், சுகத்தையும் துறந்து வலுவில் கிட்டி உயிராவிட்டழியற்க ; அவனுடைய பலம் அளவறாததலின், அவனுக்குயிரினும் பிரியமுள்ள பாரியையை யபஹரிகக நீ எவ வண்ணந் திறமை புறவாய ? எரிகின்ற தீயின் அனல்போலச சுடுகின்ற சிதையை நீ சேர்வதென்பது, நீ யழிவதற்கே ஏதுவாகும் , ஆதலின், பய னற்ற இம்முயற்சியை ஏன் வாளாச்செய்கின்றனை ? ஸ்ரீராமன போர்க் களத்தி லுன்னக காணுமளவே உன் வாழவு ; பின்பு, உன்னுயிரும், இன்ப மும், ராஜஜியமும், உனக்கு நிலைப்ப தரிது ; நெடுங்காலம் வாழந் தின் புறக் கோருவாயாகில், ஸ்ரீராமனுக்குத் திங்கு செய்யற்க ; ஸ்ரீவிபீஷணன் முதலிய தருமபுத்தியுள்ள மந்திரிகளனைவர்களுடனும் கூடி நனகாராயந்து, குணதோஷங்களையும், ஸ்ரீராமன், நீ, இவ்வீருவருடைய பலத்தி னளவையு ம் நன்குணர்ந்து, இது இதம , இது இதமலாதெனத் தேர்ந்து ; பின்பு, தகவண்ணஞ் செய்க ; நீ ஸ்ரீராமனுடன் போர் செய்வாயாகில், தீதல்லி யுற்றழிவாயென்று யான் நமபுகிவ. தீறன் ; இதமாயும், யுத்தமாயும், மீளவு மொரு வாக்கிய முறைப்பேள் கேளாயென்று மொழியலுற்றனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவதுசூக்தம்.

மாரீசன் ராவணனுடன் விசுவாமிததிரயாகத்தில் தான் பட்ட பாடடை யுரைத்துப் பெருமானுடன் நீ பகைகொள்வாயாகில சித்தமாக அழிவாயென வரைத்து மறுத்தது.

கேளாய ராக்ஷஸர் கோமானே ! யான் முன்பொருகாலையில், ஆயிரம் யானை பலமுடையெனென்றும், மலைபோலப் பருத் துயர்த்தேனென்றும் மதங்கொண்டு, நீருடை கொண்டல் வண்ணமும், சிறந்த பொறகுஷுழ யினனும், உலகமெய்யோ யசமுறுவிப்பவனும், கீரீட மணிந்தவனுமாகிப் பரிகாயுதத்தைக் கையிலேயுதி, ஸ்ரீகணைக் கொலைசெய்து, அவர்கள் மாமி சந்தரைய புதிதாக்கொண்டி, தடைகாவனத்திற றிராதுகொண்டிருந் தேன, அப்பொழுது சருமாததுமாவான விசுவாமிததிரமறறாயோகி எனகைகண்டசரங்கொண்டி, தானே நேராகத் திருவெய்யாதிக் கெழுந் தருளித் தசரதசகரவாத்தியைக்கண்டி, வேந்தா கோமானே ! யான யாகளு ரெயக்கையில், மாரீசன் வந்து தடைசெய்து பிடுக்கின்றனன் ; ஆதலின, அசசயகொண்டி டொடி வந்தேன, தேவா திருக்குமாரனுடிய ஸ்ரீராமசந்திரன எனமுடன் வந்து, யாகத்தை முடிப்பித்து, என்னைப் பாதுகாக்கச் சுவனென்றுகாதது ஸ்ரீராமனை யாகனை செயதனா தசரத சககரவாத்தி யாதுகேட்டு அவரை நோக்கி, மாதவச செலவோ ! என திருமகன் பாலனும், அயுத்தப்பயிற்சி யற்றவனும், பன்னிரண்டு வய துள்ளாவனும் மாகின்றனன் ; அந்நவன், யானே மிகுந்துளா சதுரங்க சேனைகளுடன் வந்து, அரக்ககயனைக் கொலைசெய்து, தேவருடைய யாக த்தை நினைவேற்றுவேன, இவயண்ண மருளசெய்க, என வேண்டினர். விசுவாமிததிரமஹாபுனியும் அதுகேட்டு அவரை நோக்கிக் கேளிரா தசரதசகரவாத்தி ! நீ தானவாகளுடன் போயெய்து வெற்றி பெறலுக் தேவாகளையும் பாதுகாத்தனிக் குந திறமை யுற்றவராயினும், அந்த அரக் கர்களைக் கொலைசெய்யுந் திறமை ஸ்ரீராமபத்திரனை விட்டு மறறெருவ ரிடத்திலு யிலது, நீ நிதவனாயிலும் பிரா செயற்கரிய செயகைகளைச் செயது முடிவுகிலும் நிலைத்த புகழ் பெறறே யிருக்கின்றீர், ஆதலின, நீர் சேனைகளுடன் இவயிடத்திலேதானே சுகமாக வாழ்க ; இந்த ஸ்ரீராமன் பாலனாயினும், அவ்வற்ற பராக்கிரம முடையவ னாதலின, அந்நவரக்கர்களைக் கொல்ல வல்லவனே யாகின்றனன் ; யான ஸ்ரீராம னையே யழைத்துக்கொண்டி செலவேன ; உமக்கு மங்கல முண் டாகுக ; என்யிவ்வண்ண முறாசெய்து ஸ்ரீராமனை எழுந்தருள்ப் பண்ணிக்கொண்டு தன்னாசிரமஞ்சேர்ந்து யாகதீசைகூழ்ணயி யாகஞ் செயயத் தொடங்கினா. ஸ்ரீராமனும் ஸ்ரீகோதண்டத்தில் காண்கட்டி டங்கரஞ்செய்யவனும், தோன்றாத பெளவன லக்ஷணங்களுடையவனும்,

மிக வழகுற்றவனும், செந்தாமரை இடம்போன்ற திருக்கலைகளை யுடைய னீனும், ஒரே வஸ்திரத்தை யுடுத்தவனும், சிதை யுடையவனும், பொன்னா லணிந்தவனும், தன காந்திரினுலேதானே அந்தத் தண்டலாவனமெங்குந் திகழ்ச் செய்பவனும், அப்பொழுதே உதயமான பூர்ணசந்திரன் போன்ற வனுமாக விளங்கினன. பானும் அப்பொழுது வரத்தினால் அயிரமயானை பலமுற திருக்கினறெனெனச் செருசூழ் தங்கெய்திடுவன; ஆவனும் எனனைக கண்டு கண்ணைய விலலில தொடுத்தெதர்க்கதனன், யானவனை இாமையுற்றவனென உபேபைகூப்பொது, விசுவாயித்திரனுடைய யாக வேதியை யழிக்குமபடி செனறேன், ஸ்ரீராம னுடனே ஒரு பாணத்தை எயது, என்னைக் கொலை செய்ய எண்ணவ கொணாடி னாகலின, அந்தப் பாணத்தினால் எனனைத் தானிட் லாண்டிப்பொய நூறறுககாதவழிதாண்டு வித்து, நடுக்கடலில் லமுதகவிடபுளள யானு யப்பொழுது நெடுநேரம் மூசசசையடைந்நிருந்து, பின்பு தெளிந்தெழுந்து வருந்தி லங்காபுரி வந்து சோந்தின, யானிவவண்ண மப்பொழுது விடங்கிடப ப்டியுந் தேன்; எனகருச சஹாயமாயி ரந்த ஸ-பாது முசலிய அரக்கர்க ளெல லோரும் அவ்விடத்திலேதானே கொலைசெய்யப்பட்ட ராகா, ஸ்ரீராமன பாலனாகவும், ஆயுதப்பயிற்சி யிலலாமலும், இறக்கும காலத்திலேயே இவ்வண்ணஞ்செய்திருக்கையில், இப்பொழுது அவன் திடமை எததன் மையதாகவேண்டும், அதன்ன், நீ இப்பொழுது பகை யுறறக, என் றொந் கோமல் பகை கொணவாயிடுவ, வினா லெ லாபமுற தழிவா பென்பதில் கிறதேறு மையரிவது, எப்பொழுதுவ துபாமறது இன்புற றிருக்கின்ற ராசுநவைகெலலோகமும் தீராக வ்னையும், மணிமாடங்கள் நெருங்கியும், பறபல மணிகள் திகழ்ந்தும், மிக வழக்கிய இவ்வகையும் அழியக் காண்பாய, நீ யொருவா ன்ச்சவயல் புரியினும், உனனைச் சோந்த பறபல லெலோ ம ரசரவமுடை யமந் லுறப மிளகாபோல அழிவார்கள; (ஏத்பாபாநிக்ருதே பமபுங்ககேமஹாஜன) என் னும் பழமொழியை மணமையாச்ச வயறக; உல லுடைய தோஷத் தினால் நிவ்விபகந்தம்முந் நறுமலா விலையனிர தி லதற எலலோரும் அழியக் காண்பாய, இறங்கலாபோக மிகுந்தவாகள மனைவியற்றவர் களும், மனையாளுடன் கூடியவர்களுடாக்ப பததுத் திசைகரிவிடும் அச்ச முற்றோடக் கண்ணுறுவாய்; இலங்காபுரியை ஸ்ரீராமனுடைய பாணங்கள் கிழைந்து, தீபமற்றி எரிந் தழியவுவ காண்பாய; இத்தகையமிலது;—

சுரதாராபிம்சாந்த நாரதபாபதரமஹத.

பரதாராபிம்சாந்த நாரதபாபதரமஹத.

உலகினில் பரத்தையல்களைச் சேர்வதைவிடச் சிறந்த பாவமொன்று கிடது; உனக்கு அளவற்ற சிறந்த பெண்கள் காயித்திருக்கின்றனர்;

ஆதலின், தீச்செயலைத் துறந்து உன் மனைவிகளிடத்திலேதானே இன்புற்று நீயும் வாழ்ந்து ருலத்தையும் பாதுகாக்கக் கடவை. இவ்வண்ணஞ் செய்வாயாகில், மானம், செல்வம், ராஜ்ஜியம், உயிர், இவை நிலையுமும்; இல்லாவிடின், இவை யழியும்; மனைவியர்களுடனும், நட்பினர்களுடனும் இன்புற்று நெடுங்காலம் வாழ விரும்புவாயாகில், ஸ்ரீராமனுக்குத் தீங்கு செயற்க்க; இவ்வண்ணம் யான் தகைந்து இதமுரைசெயினும், என் மொழியைக் கேளாமல் சீதாபிராட்டியை யபஹரிப்பாயாகில், உடனே சேனைகளழிந்து, இனத்தார் சுற்றத்தார்களிறந்தும், ஆயுள்மாண்டு யமலோகம் போயச் சேர்வாய்; இதில் சிறிதும் சந்தேஹ முறற்க; என்று மாரீசன் ராவணனுக் கித முரைத்தனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் முப்பத்தெட்டாவது சருக்கம்
முற்றியது.

மு ப ப த் தொ ன் ப தா வ து ச ரு க் க ம்.

மாரீசன் ஸ்ரீராமபிரான பஞ்சவடிகிலெழுந்தருளியிருக்கையிலும், இரண்டு ராக்ஷசர்களுடன் மானுருக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானைக் கொலை செய்யமுயன்று, ஸ்ரீராமபாணத்தால் மற்றிருவரிறக்கத் தான ஓடிவந்து விட்டேனென ராவணனுக்க குரைத்து அவனை மறுத்தது.

மீளவும் மாரீசன் ராவணனை நோக்கிக் கேளாய் ஷங்காபுரீ நாயகர் இவ்வண்ணம் முனடி ஸ்ரீராமனால் அடிபட்டிறவாமல் தப்பிப் பிழைத்தேன்; இப்போழ்தும் நிகழ்ந்த செய்தி யுரைப்பேன்; பதிலுரையாமல் கேட்க; ஸ்ரீராமன்மேல பகைகொண்டு, யானிப்போழ்து இரண்டு ராக்ஷசர்களுடன் மான்வேஷம்பூண்டு தண்டகாவனஞ்சேர்ந்து, எரிகின்ற நாவுடையவனும், பருத்த மேனியனும், கூரிய கோரப்பற்களை யுடையவனும், மாம்ஸத்தைப் புஜிப்பவனுமாகி மிருகவேஷம் பூண்டு ரிஷிகள் ஹோமஞ்செய்யு மிடங்களிலும், நீராடு மிடங்களிலும், நற்சந்தி மரங்களிலும் சென்று, முனிவர்களைக் கொன்று தின்று கோரமாகத் திரிந்தேன்; இவ்வண்ணம் முனிகளைக் கொலைசெய்து மாம்ஸங்களைப் புசித்து, உதிரத்தைப் பாளஞ்செய்து, யாவரையு மச்சமுறச் செய்து, மதமேறித் தருமங்களை யழித்துக்கொண்டு, இனையானுடனும், சானகியுடனும் கூடித் தவரியாகி எழுந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீராமனைக்கண்டு, முன் பகையை

நிலைந்து, இவன் இப்போழ்து தவம்பூண்டிருக்கின்றமையின், கொலைத் தொழில் புரியானென வெண்ணிச் சினமுற்றுக் கிட்டி யோடிக் கூரிய கொம்புகளினால் முட்டிக் கொந்திக் கொலைசெய்ய முயன்றேன், ஸ்ரீராமனும் எங்களைக் கண்டு, சினமூண்டு மூன்று சரங்களைத்தொடுத்தி விடுத்தான். யானந்தப் பாணங்களைக் கண்டு அவனுடைய பாணங்களின் பிரபாவத்தை யான் முன்னே யனுபவித்தவனானவனின், உடனே யச்சங்கொண்டு நெடுந்தூர மோடி யொளித்துக்கொண்டு தப்பிப் பிழைத்தேன்; மற்றிருவரும் அவ்விரண்டு பாணங்களினாலடிபட்ட டிறந்துவிட்டனர். யான் மாத்திரம் அதிகப் பிரயாஸத்தால், அந்தப் பாணத்துக்குத் தப்பிப் பிழைத்து, இனித் தீச்செயல் புரியேனென உறுதிக்கொண்டு பறந்து தவசியாகித் தறவறம் பூண்டு நியமங்கொண்டிருக்கின்றேன்; யான் அச்சத்தினால் மரஞ் செடி மலை முதலிய காணுமிடங்கள்தோறும் ஸ்ரீராமனே சீரகிருஷ்ணஜினதாரியாகிக் கோதண்டத்தைத் திருக்கரத்திலேக்கிப்பாசத்தைக் கையிறகொண்ட யமன்போல எதிரில் நிற்பதாகக் காண்கின்றேன்; எங்கும் ஆயிரவர் பதினாயிரவராக ஸ்ரீராமனைக் கண்ணுறுகின்றேன்; இக்கானகமெல்லாம் ராமமயமாகவே காணப்படுகின்றது; துயிலுங்காலையிலும் கனவில் ஸ்ரீராமனையே கண்டசங்கொண்டு திடுக்கிட்டு விழித் தெழுக்கின்றேன்;—

रकादिनिशुनारामु त्रुप्तस्युतः॥

रक्षुनिजरदात्तैष्व [त्रासुसुञ्जयुनिम्.

ரகராதிநிசாமாநி ராமத்ரஸ்தஸயராவண

ரத்சாநிசரதாச்சைவ தராஸம்ஸம்ஜனயாதமே.

கொடிய ராவணா! ஸ்ரீராமனால் அஞ்சுகின்ற எனக்கு ரத்தம், ரதம், ராவணன் என்பவை முதலிய ரகரத்தை முதலிலுள்ள பதங்களில் முதலெழுத்தைச் செவியுறும் காலையிலே, ராமனென்னும் பெயர் நினைவில் தோன்றச் செய்கின்றமையின், அப்பதங்கள் அச்சத்தைப் பெருகச் செய்கின்றன; யான் அவனுடைய பிரபாவத்தை நன்கறிவேன்; ஆதலின், நீ யவனுடன் போர்செய்வது மிகவும தகுதியற்றது; ஸ்ரீரகுநந்தனன் பஸிசுக்கரவர்த்தியையாயினும், நமுகியையாயினும், போரில் கொலைசெய்வான்; இனி நீ யவனுடன் போர் செய்யினுஞ்செய்க; கராகிவதத்தைப் பொறுக்கினும்பொறுக்க; என்னை நீ காண விரும்புவாயாகில், என்னுடன் மாத்திரம் ஸ்ரீராமன் கதை யபுராயற்க; உலகினில் ஒருவனுடைய தீச்செயலினால் பற்பல கல்லோர்களும், இனத்தாருடன் அழிந்தனர்; அவ்வண்ணம் யானும் உன்னுடைய தீச்செயலினால் லழிவேன்; ஆதலின், யான் உன் மதப்படி இசைந்து பின்பெய்தேன்; நீ யுன் மனத்துக் கிசைந்த வண்டினுஞ் செய்க; ஸ்ரீராமன் அளவுற்ற தேஜஸும், தோள்வலியும்,

மனோபல காயபலமு முடையவன் ; அவன் அரக்கர்கடொல்லோர்க்கும் மிருத்திபுவாகாதவாறு செய்வாய், மேலும் ஒன்று கேட்கினமேன், பதி லுராயாய; சூரப்பணகை முதன் முதல ஸ்ரீராமனிடஞ்சென்று பகைத்த மையின, அவன் அயனாடைய செவி நாக்கனை யறிந்தனன் ; கரவனாருக் காகப பரிந்து படையெடுத்து வந்தமையின, அவன் அவர்களுடும் கொலை செய்தனன். இவ்விஷயத்தல் ஸ்ரீராமன மீதென்ன பிழையுளது? அதனை யுராயாய, உனக்கு இது சிந்தையினு லீவவண்ண, முரைகின்மேன ; இதுனை நீ கேட்டு நலமெனவுரைரா துனமனப்படியே செய்வாயாகில, விராவி லீனத்தார சுற்றத்தாராகளுடன் கூரிய ராமபாணங்களினு லடி பட்டு, ஆயுாமாண மியினாண்டழிவாயென்று பலவாறாக உரைத்தனன்.

ஆரண்யகாண்டத்தில முப்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிறறு

நாற்பதாவது சருக்கம்

ராவணன் மாரீசனை இகழ்ந்து வெருட்டித் தன் மதப்படி

துணையாகும்படி யுடன் படுத்தியது

அநந்தரம் ராவணன் இவ்வண்ணம் மாரீசனுரைத்த வாக்கியத்தை யாயுளமாண்டவன் மருந்தைப்போல மனக்குட கொள்ளாமல, இதமுரை த்த அம்மாரீசனை நோக்கி, அயளமாநுந் தாலு கிட்டினமையின், வன் மொழி மொழியலுற்றவன் ; கோய மாரீசா! நீ எனனிடத்தி லெனக் குப பிரியமல்லாச சொற்களை இப்போது மொழிவது ஊஷரபூமியில விகை விதைப்பதுபோலப் பயவறச்சாடும் ; உன்னுடைய வாக்கியங் கர்னால, யான் ராமனாக கஞ்சி மீளுவேனோ? அவன் பாப சீலனும், மூர்க்கனும், மாண்டனும், சூறாய மறவனும் மாதலீன், அவன் போரி லெனக்கு நிகராகுவானோ? அவன் ஒரு பெணவார்த்தை கேட்டு ஆர யாமல, தாய் தந்தை ராஜ்யம நடவனர் முதலிய வெல்லாராயுந் துரந்து, விராவாகக் காடி வந்து சேர்ந்தனனோ? அவன் மூர்க்கனின் யாலனோ? அனலியும், அவன் கரனையுங் கொலை செயதமையன், அவ னுக்கு யிரினு மினியான சீதையை யான் உன்னெதிரில் அவசியமாய் எடுத தொடியருவேன்; இவ்வண்ணம் யான் மனத்தி லுறுதிகொண்டிருக் கினமேன் ; அவ்வுறுதியை இந்தரன் முதலிய தேவாஸாரர்களாலும் விடுவிக்க முடியாது ; யான் இவ்வண்ணஞ் செய்வது நலமா? தீதா?

என்று வினாவி இருப்பேனாகில, நீ இவ்வண்ண மெனக் கபாபத்தையோ? உபாயத்தையே உரைசெய்யவேண்டும்; யான் விதித் திவ்வண்ணஞ செய்யென உரைசெய்கையில், நீ இவ்வண்ணமொழிந்தது புகியுமறு; யாவனொருவன செல்வமுறறு வாழவுற விருப்பங் கொளவானே? அவ்வா வேந்தன கேட்டதற்குக் கைகுவித்த துடன்படும், பதினான்ககல்வணக்கமெ யல்லது, இவ்வகையாகமொழியுததகவனல்லவ, உரைசெய்யுமிடத்திலும் வேந்தனுக் கணுகூலமாகவும், இதமாகவும், இனிதாகவும், மெதுவாகவும், உபசாரத்துடன் மரியாதையாக உரைக்கவேண்டும், பூரணக்குரிய ராஜன தனை எதிர்த துணாத் மொழியைச் செவிகொடுத்தாக கேட்கும், மகிழ்ந தாதரஞ்செய்யான்; அடா மாரீசர்! ராஜாகள அட்கினியின வெமமைப்பின யும், இங்கிரணுடைய விககிரமத்தையும், சந்திரனுடைய தணமையையும், வருலானுடைய தண்டத்தையும், தருமருடைய அருளையு மடைந்து சிறப்புற றிருக்கின்றனாகள, ஆதலின், அரசாகள எல்லாத் தருணங் களிலும் ஆதரஞ்செய்து பூதிக்கத்தக்கவாகா, நீயொவெனில, தருமத் தைத் துறந்து, மோஹமுடையது, அதிதயாக வந்த எனனைத் துமமாகக் கமரீ வனமொழிமொழிந் திவ்வு முயன்றனை; யானுனை இவ்விலயத்தில குணதோஷங்களையாயினும், யானுபெயயின தகுமென்றாயினும், வினா கின்றிலேன; யான் உரைத்தது என்ருடைய சிறந்த இட்காரியத்தில துணையாயிருந் துதவிசெய்யவேண்டுகமென்றதேயன்றோ? அந் உதவி யாவது எத்தனமைத்தோ? அகனை மொழிகளேனே கோரிய, நீ ராஜகமய மான புள்ளிகளையுடைய பொன்மானுருவாகி அந் அச்சிரமத்தில் சிதையி னெதிரி லுலாவக; அங்குச் சிதையை யாசையுமபடி செய்து, ராம லக்ஷ்மணாகளைப் புறப்படுத்திப் பின்பு மனப்படி செல்லுக; பொன் மானுருவமடைந் தழுகிய உன்னைச் சிதை கணனுறறு, இதனைப் பிடித் தளிக்கவென்று ராமனை ஏவ்வான், அவ்வண்ணம ராமன உன்னைத் தொடர்ந்து வருகையில், நெடுநதுரஞ் செயற்பினனர், அந்தோ? யீந்தா! அந்தோ? லக்ஷ்மண! என்று ராமனுரைத்தாப்போ லுரைசெய; அம் மொழியைச் சிதைக்கேட்கி ராமனுக்கேத்தா திக்கு நோந்தமென் றெண்ணி, லக்ஷ்மணனைப் போயப் பார்த்துவுறும்படி ஏவ்வான், லக்ஷ் மணனும் அவ்வண்ணமே அணணன்மீதுள்ள நேசத்தினால் செல்வான்; இவ்வண்ண மிருவரு மின்றிச் சிதை தனித் திருக்கையில், இவ்வாற சசியைப்போல யானவனைக் கொணாந்து விடுவேன; இவ்வண்ணம நீ யுதவி செய்து பின்பெகையாகிலும் செல்லுக; என்னுடைய ராஜநியத்தில் பாதிராஜநிய முனக்களிப்பேன், ஆதலின், இக்காரியம் நிறைவேறும்படி நல்வழிபற்றிச் செல்லுக; யானும் உனைப் பின்றொடாகதே தேருநது தண்டகாவனம் வந்து சேர்வேன, யானிவ்வண்ணம போரினறி, ராமனை வஞ்சனை செய்து சிதையைப் பறித்துக்கொண்டின்னுடன் கூடி லக்காபுரி சேர்வேன்; நீ இதம் குடன்படாயாகில், யானிங் கிப்பொழுதே யுனைக்

கொலை செய்வேன்; ஆதலின், இக்காரியத்தைப் பலாத்காரத்தினாலாவது செய்யப் போகின்றனே; ராஜனை எதிர்த்து நடப்பவன் ஒருக்காலும் இன்பமுறான்; நீ மானுருக்கொண்டு ராமனுக் கெதிரில் செல்வாயாகில், நீ இறக்கினும் இறப்பாய்; உய்யினும் உய்வாய்; நீ இப்பொழுதெதிர்த் துறாப்பாயாகில், யானுள்ளே யுடனே கொல்வ துண்மை; நீ என் சொற்படி கேட்கி னிறப்பதோ சந்தேஹம்; என் சொல்லை மறுக்கின் இறப்பதோ நிச்சயம்; இவ்விரண்டில் எது நலமோ நீயே மதிப்பினால் நன்காராய்ந்து, எது நலமாருமோ? அத்தனையே நீ செய்க; 'என்றிவ்வகையாக ராவணனால் மாரீசன் உரைத்துப் பயமுறுத்தப்பட்டான்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நர்ப்பதாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

நாற்பத்தொன்றாவது சருக்கம்.

மாரீசன் மீளவும் ராவணனை நோக்கிக் துயர் துறாத்தது.

ராவண னிவ்வண்ணம் வேந்தன்போலப் பிரதிகூலமாக மொழிகையில், மீளவும் மாரீசன் ராவணனை நோக்கிக் கேளாய ராக்ஷஸர்கோமானே! எந்தப் பாவி யுனக் கிவ்வண்ணம் தீசசெயல புரிந் தழியும்படி யுபதேசம் செய்தனன்? இதனா புத்திர மித்திர களத்திராடிகளுடன் நீ யழிவாய்; எந்தப் பாவி நீ இனபுற்று வாழ்க்கிருப்பதைப் பொறுக்கினறிலன்? எவன் உபாயமாக யமலோகத்தின் வழியை நல்வழியென மொழிந்தவன்? உன்மீது பொறாமையும், பகையும் கொண்டவர்கள் தாம் நேராக வெதிர்த் துன்னை வெல்ல வொண்ணாமல், இதஞ் செய்பவர்போலப் பலவாறுடன் உனக்குப் பகைமுட்டி, உன்னைக் கொலவிக்கரினைக்கின்றனர்கள்; நீ யுன்னுடைய தீசசெயலினாலேதானே யழியும்படி எந்தப் பகையாளி யுனக் கிதம்போ லுரைசெய்தான்? நீ இவ்வண்ணம் நலவழி கடநது செலலுகையிலும், இதமுரைத் துன்னைத் திருப்பாமல் அழிந்திறக்கினு மிறக்கவென துன்னை யாவர் உபேகை செய்கின்றனர்களோ? அந்த மந்திரிகள் கொலைக் குரியாகளாயினும், கொல்லப்படுகின்றிலர்கள்; அமைச்சர்கள் நல்லோர்களாயின், தன்னிச்சையாய்த் தீசசெயல் புரிய முயன்ற உன்னைத் தடுக்காம விருந்தனர்க ளந்தோ? னிவர்கள் அறம்பொருளின்பம் புகழ்களையும், ராஜனருளினாலேதானே யடைகின்றனர்களல்லவோ? ராஜனருளிலலானாயினும், தன்னிச்சையாய்த் தீசசெயல் புரிவானாயினும், அவர்களுக் கவையெல்லாம் பயனற்றன வாகின்றனவல்லவோ? அரசனுடைய தீசசெயலினால் மற்றுள்ள ஜனங்களும் துன்

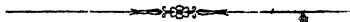
புறுகின்றனாகள; தரும் புகழ் முத்திய யாவும் அரசனடியாக வருவன வாதலின, ராஜாக்கள் திச்செயல் புரியாதிருக்கும்படி யாவரும் செய்யக் கடவர்கள். ராஜன் கொடியனாயினும், பிரதிகூலனாயினும், விநயமற்றவ னாயினும், அரசுசெய்ய வல்லவனாகான, எந்த மந்திரிகளா கெட்ட ஆலோ சனை யுற்றவர்களோ? அவர்களா துன்பம் நேருங்காலையில், வேந்தனுடன் கூடிக் கம்பேகமுள்ள குகினாகளா திறமையற்ற பாகர்களுடன் கூடி மேடு பள்ளமுள்ள விடங்களிறபோல வீழ்ந்தழிவாக்கள், உலகினில் பற்பல நல் லோர்களும் பிறர் செய்த பிழையினு லழிந்திருக்கின்றனாகளா, பிரஹ்மகர் கொடிய ராஜனும் பாதுகாக்கப் படுகின்றவாகளாயினும், நரியினும் பாது காக்கப்பட்ட ஆடுகளபோல அழிவாக்கள், ராஜஸூகா யாவரும் விராவி லழிவார்களென்பதில் சிந்தித்தேனும் ஐயமில்லது, அவர்களுக் கிறையாகிய நீ கொடியனும், கெடுமதியினனும், காமுகனு மாயினே யல்லையோ? யானு மிவ்ருணனும் மரணமுறுகின்றேன்; காகதாளீயமாக (காகம்வரவும் பனம பழம் விழவும் காகத் தம்செயலாய விழ்ந்துடைந்த அப்பழத்தை யுண்டது போல) யானிவகிருக்கத் தம்செயலாய் உன்னு லெனக்கிந்த ஆபத்தது நோந்தது, யானிறக்கின்றேனெயென்று யான் சிந்தித் துன்புறுகின்றி லேன; நீ சேனைகளுடன் விராவி லழிவாயே யென்றே மிகவும் துன்புறு கின்றேன்; ஸ்ரீராமன என்னைக் கொலை செய்துவிட மிடனே யுன்னையும் கொல்வான்; யான் ஸ்ரீராமன லடிபட்டு இறக்கின்றமையின, தீவினை யழிந்து நல்வினையனாகிப் பொன்னுலகமடைவேன; யான ஸ்ரீராமனுக்குக் கட்டிலனாகுமளவே எனக் காயுள்ள வுணாக; அவனைக் கண்டவுடனே யானழிந்தேனென்று நம்புக; சீதைவையப் பறித்து வந்த பின்பு, நீ யுள்ளே யும், இனத்தார் சுற்றத்தார்களுடன் அழிந்தவனாகவே எண்ணுக, நீ என னுடன் சீதையைக் கொணர்வாயேயாகில், நீயு முய்யாய; யானுமுய்யேன்; இனத்தார் சுற்றத்தார்களு முய்யாக்கள்; இலங்கையு மழியும், யானிவ வண்ண முணக் கிதங்கருநி யுரைத்த இந்த என் வாகுகியத்தை நலமெனக் கேட்டு மகிழுகின்றிலை; அளிக்கின்றனை, ஆயுமாண்டவர்கள் நட்பினர்க ளுரைக்கு மிதத்தைக் கேட்கின்றிலாகளந்தோ? என்று பலவகையாகப் பயமுறுத்தியும், இத்தக்காடடியும், கூறி முடித்தனன.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாறபத்தொன்றாவது சருக்கம

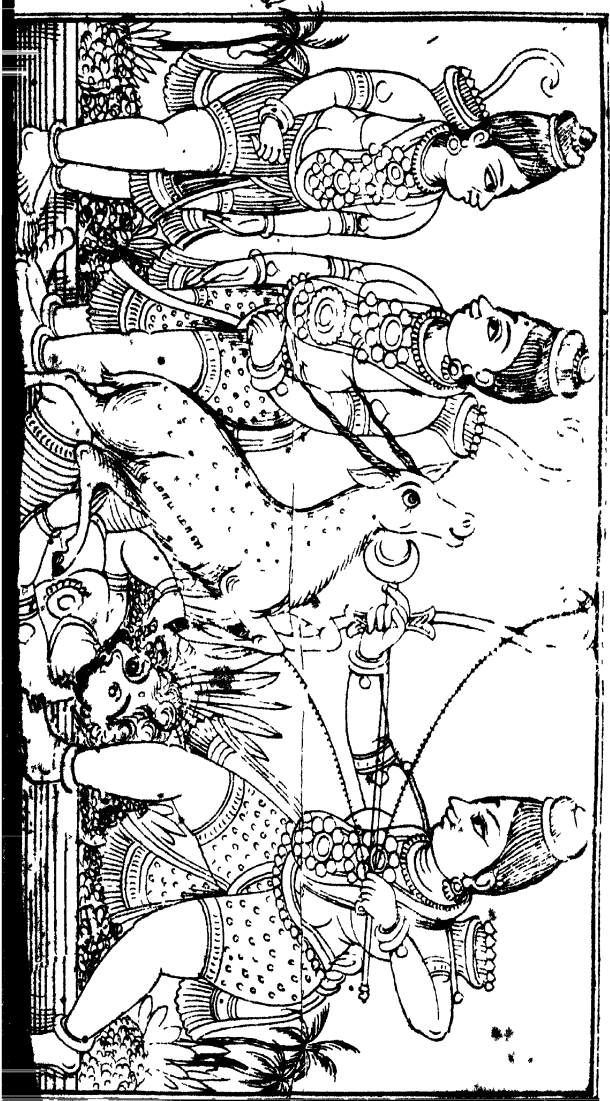
முற்றிற்று.

நாற்பத்திரண்டாவதுசருக்கம்.

மாரீசன் மாணுருக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானிடமேகியது.

இவ்வண்ணமுதாத்த மாரீசன் மீளவும் ராவணனை நோக்கி, அவன் வாக்கிபத்தற் கிசையாவிடின், இப்பொழுதே கொலை செயவானெயன்றும், செலலின், அங்கு ராமன் கொலவானெயன்றும் தினங்கொண்டும், வேறு கதி யின்மையால, செல்வோம வாராயென்றுவாதது, மேலும் 'தேளாய் ராவணா! யான மீளவும் ராமன கண்ணில தென்படுவேனாகில், உடனே என்னுயிர மாயந்ததே? ஸ்ரீராமனைச் சினமுறுத்தி எதிர்த்தபினொரு வனும பிழைத்து மீளான; ஆயுளமாண்ட உனக்கு யானும் நிகராயினேன; நீ இவ்வண்ணம தியோனாகுகையில், யான என்செய்யத தக்கது; யானிப் படியே செலவேன், உனக்கு நலமுண்டாகுக; என்ற கடையில் உடன் பட யினாததனை ராவணனு மதுகேட்டு மகிழ்ந் தவனைத் தழுவி, அடா மாரீசா! இப்பொழுதென மனப்படி வீரத்தன்மையுறறு மொழிகின்ற மையின், இப்பொழுதே மாரீசனுகின்றனே; இதற்கு முன் வேறோரக்க னாயினே; மணிகளிழைத்தும், பிசாசுகள்போன்ற முகங்கையுடைய கோவேறு கழுதைகள் கட்டியும், அழகிய எனனுடைய இத்தேர்மீ தேறக; என்னுடன் அங்குசசென்று, சிதைவை யாசையுறுவித்து, வஞ்சனை செய்த பின்பு, உன்னிசைசயின்படி செலலுக; ராம லக்ஷ்மணர்களினறிச சிதை தனியே யிருக்கையில், யானும் அவனை எதிர்த்தோடி இலங்கை சோவே னென்றான். அநநகரம் ராவண மாரீசாக ளிருவரும் தேவவிமானம்போல விண்ணிலையில் செல்லவல்ல அததோமிதேறி, அங்கிருந்து புறப்பட்டு வினாவாசசென்று, பறபலு நாடுகளையும், நகரங்களையும், வனங்களையும், நதிகளையும், மலைகளையும், பாட்டனைகளையும், கிராமங்களையும், அக்கிர ஹாரங்களையும் 'கண்ணுறறுககொண்டே தண்டகாரணியஞ் சேர்ந்து, ஸ்ரீராமாச்சிரமத்தைக் கண்டு தேரினினறு மிறங்கினாகள்; அப்பொழுது ராவணன் மாரீசன் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு அவனை நோக்கி, அடா மாரீசா! இவீதா புரா வாழைகளடாந்த ராமாச்சிரமங காணப்படுகின்றது: யாமிங்கெதன்பொருட்டு வந்தோமோ? அக்காரியத்தை கிறைவேற்றக் கடவை; என்று மீளவும் வேண்டி யுரைத்தனை, உடனே மாரீசனும் இந்நிரலமமமான கொம்பு துறியுடையதும், வெண்மையுங் கருமையுஞ் சோந்த முகவொளியுறறுதும், செந்தாமரைபோலவும், உற்பலம்போலவுஞ் விளங்கும் முகமுடையதும், இந்நிரலம்போன்ற வண்ணமும், உற்பலம் போன்ற முகமுடையதும், செவியுறறுதும், கொஞ்சமுயர்ந்த கந்தரமுடையதும், இந்நிரலம்போன்ற கீழுதடு பொருந்தியதும், குந்தம் சந்திகள் வச்சிரம் இவைகளபோன்ற வயிறறை யுடையதும், இலுப்பைப்பூவினுக்கு

பரண பார்சுவங்களை யுடையதும், தாமமாமலாத் தாதுகளுக்கு நிகரணம், வைபீரிய சத்தினத்தை நிகர்த்த குரங்களை யுடையதும், துண்ணிய முங்கால்களை யுடையதும், மிகவு மிசைந்த அவயவங்களை யுடையதும், நதிராயுதத்தை நிகர்த்த புச்சத்தைமேலசைப்பதும், மனததுக கிரியண்ண முடையதும், பறபல மணிகள பொருநதயதுமாகிய மாணுருவங்கொண்டு, தனனொளியினு லந்த ஸ்ரீராமாசிரமமென்கும விளங்கச்செய்பவகிப் பிராட்டியை யாசைப்படுதது வஞ்சிப்பதன் பொருட்டுப் புறகளை வயந்துகொண்டும், மாங்களிள் தளிர்களை முறித் துணங்கி திரிந்து, மழைததோட்டத்திலும், கோங்குமரங்களிலும், அங்கு மிககுமாகச்செஞ்சுந்து, மெதுவாக நடந்து ஸ்ரீராமாசிரமத்தினருகில் முனசெனதும், ஸ்ரீம விசாவாக வோடியும், மீண்டெழுமப்பும், சிலவிடத்தில் குதித்தும், சிலவிடத்தில் துளளியும், சிலவிடத்திலுட்கார்த்தம், சுற்றுமோடியும், சீதாபிராட்டி தனனைக காணாமபொருட்டுப் பலவிசமாக விளையாடினன் ; ம்மாணுருவை யங்குள்ள மானகனெல்லாக கண்டு, அருகிலோடியவந்து வந்துபார்த்த துடனே யச்சமகொண்டு, பததுத் திசைகளிலு மோடின ; ம்மாணுரு வமைந்த மாரீசனும அவைகளைக கொன்று தீன்பவனாயினும், ஶ்ரீ தன்மையை மறைப்பதனபொருட்டு, அவைகளைத் தினனாமல் பார்த்துந்நனன், அந்தத் தருணத்திலேதானே சீதாபிராட்டியார நறுமலர்களைக் கையவதன பொருட்டுப் பூந்தோட்டத்தில வந்து, மலர்களைக கொய்து, காண்டு வருகையில, மிகவும அழகுறற அம்மாயா மிருகத்தைக கண்டு, பப்படைநது, பெரும்பாலும் பார்த்து நின்றனா ; அம்மாயா மிருகமும் வரைக கண்டு மிக விநோதமாக விளையாடி யவ்விடத்தைத் திகழவித்துப் பாட்டியையும் மகிழவித்துத் தனமீது விருப்பமுறச் செய்தது ; பிராட்டிநும் காணுதுகண்ட அம்மானேநோக்கி, மிக வியப்பும், மகிழவுமகொண்டு தனைப் பிடிப்பித்துத் தம்மாசிரமத்திலே தாமே வைத்துக்கொள்ள வண்டுமென்று விரும்பினா.

ஆரண்யகாண்டத்தில நார்பத்திரண்டாவது சருககம

முற்றிறமு.

நாற்பத்துமூன்றாவதுசூக்தம்

இனாயபெருமான அம்மானை மாரீசனே யாகவேண்டுமென்றுரைசெய்தும்,
பெருமான பிராட்டியாரது சொற்படி யதைப்பிடிக்கத் திருவுளவ
கொண்டு, பிராட்டியாரைப் பாதுகாத்திருக்கும்படி
திருத்தமடிகளுக்குக் கட்டளையிட்டருளியது.

அந்தரம நறுமலர் கொயதுகொண்டிருந்த பிராட்டியும் அந்த மாணக
கண்டு, ராமலக்ஷ்மணர்களைக் க்வி அழைத்துக் காட்டி விரும்பினர் ஸ்ரீராம
லக்ஷ்மணர்களும் அங்கெய்தி அம்மானைக் கண்டனாகள் அப்பொழுது
இனாயபெருமான பெருமானை நோக்கி, எமமையே! முன்பு மாணுருக்
கொண்டு வந்து தப்பிப் பிழைத்தோடின மாரீசனே இப்போதும் இம்மாதிரி
வந்திருக்கின்றனென யான எண்ணுகிறேன்; பறபல ராஜர்கள் வேடடை
யாடக காமி சென்று மாணுருக்கொண்ட இப்பாஷியிலும் கொலைசெய்யப்
பட்டிருக்கின்றனாகள்; இம்மாரீசன மிகவும் மாயை செய்பவன்; இம்மான்
மாரீசனுடைய மாயையேயன்றி, வேறன்று, இது கந்தாவ புரத்தக்கு
(வானிடையில் பல உருவாகக் காணப்படடுக கணத்தி லழியும் மேகத்
திற்கு) நிகரானதேயன்றி, உண்மையன்று, இத்தன்மைபதாகிய மான்
இப்புஷியிலேயே யிலலை, ஆதலின, இது மாயை யென்பதற்குச் சிறிதுபு
சுந்தேஹியிலையென்று உரைசெய்தனா. பிராட்டியார அதுகேட்டு இனாய
பெருமானைத் தகைந்து மைத்தனா! உன் சொல்லங்கமையாதென்ற
மறுத்தப பெருமானை நோக்கி, எம்பிராணநாதரே! இம்மான மிக வழி
யது; என மனத்தக் கினியது, இதனைப் பிடித்துக்கொண் டெழு
தருளு; இது பாம வினையாடுவதற் குப்போகமாகும்; இவ்வரசிராமத்தல்
மிருகம், சிருமரம், சமரம், கரடி, புளளிமான், குரங்கு, கின்னரம் முதலிய
விலங்குகள் மிகவழகுறறவாகத் திரிகின்றன, ஆயினும், இந்த மாணுரு
நிகரான மாணை யான் முன பெருமும் கண்டிலேன, இஃது ஒளியினாலு
பொறுமையினாலும், தேஜஸ்வலினாலும், மறறு மிருகங்களினானு சிறந்தது
இதனத ரூபமும், காந்தியும், ஒலியும் மிக வினியன, இது என மன
தக்கு மிகவு மினியதாகி, என மனத்தைக் கவாகின்றது; இக்களைத் தேவ
உயிருடனே பிடித தெழுந்தருளீராகில், மிகவும் ஆச்சரியமுறத்தக்
தாரும், யாம் வனவாஸந் தீர்த்த திருவையோத்திக்குச செலலுக்காலு
இதனை யுடன் கொண்டுபோனல், அங்குள்ளோ ரொல்லோருங் கண்டு விய
புறுவார்கள்; இக்களை யுயிருடன் பிடிப்பது அரிதாயினும், இதனைக் கொ
செய்து இதன் தோலைக் கொணர்க; தருப்பாஸனத்தின்மே விந்
தோலைப் பரப்பி விற்றிருக்க விரும்புகின்றேன்; குலமகளிர்கள் க

ஹுக்குக கட்டளை செய்வது மிகத் தகாச்செயலாதவின, யான தேவகா
 இகுவண்ண மேவுதல் மிகக் கொடியதும், தகாதது மாகின்றது ; ஆயினும்,
 இகன அநினத்தைக் கண்டு வியப்படைந் திவவண்ணம மொழிந்தேன ;
 இமமான் பொன்னின வண்ணம பொருந்திபுதம், இந்நீரீலம்போன்ற
 கொம்புகளை யுடையதும், பாலசூரியனபோல வெள்ளிசெய்கின்றதம், விண்
 மீனகளைப் போன்ற புள்ளிகளுள்ள தமாகி யிருக்கின்றதனளே ? என்று மொ
 ழிந்தேவினா பெருமானும் அமமானைக் கண்டி வியப்படைந்து ஸ்ரீபராடடி
 யாரது வாக்கியத்தைப்புகேட்டு ஆராய்ந்து இனையபெருமானை நோக்கிப்
 பாரடாலக்ஷ்மணை சீதையோ இமமானை விருமபுகின்றனா இமமானே மிகச
 சிறந்த உருவமமைந்திருக்கின்றமையின, மாயையேயன்றி, உண்மையெனத்
 தோற்றது ; இதற்கு நிகரான மான் நந்தவதைத் திவ மிலது ; சைத்திரதத்
 திவ மிலது ; ஆதலின, இப்புவி யிலுளதாருமோ ? நோக்கவும் எதிராகவு
 முளள இகன மயிர்கா முழுதும் பொன புளளிகளினாலும், வெள்ளிப்
 புளளிகளினாலும், சித்திரமாக விளங்குகின்றன, இது கொட்டாவி விடு
 கையில், வாயிலுள எரிகின்ற தீச்சுடாபோலவும், நீருண்ட மேகத்திடையில்
 மினனுகின்ற மின்னறகொடிபோலவும் நாவொளிவிடுகின்றது, முகம இந்நிர
 நீலக கிண்ணி போன்றது ; சககு முத்துகளுக்கு நிகராகி வயிறு விளங்கு
 கின்றது, இமமானைக் கண்ணுற்ற எவாதாம வியப்பற்றாகா ? இவ்வுத எவ
 னைத்தான வியக்கச செயயாது ? அரசாகா மாமஸக நின பொருட்டாயினும்,
 விநோகத்திறகாயினும், வேடடையில் மாலை யழகுகின்றனாகளிறே ? இவ
 வண்ணம நவமணிகளும், பொன்னு மமைந்த மிக வழக்கிய இமமானைப்
 பிடிபதற்குக் கேட்கவேணந்தமோ ? மணிகளையும், தயகம் வெள்ளி முத்திய
 வற்றையு மளிக்கத்தக்க பலவகை தாதுக்களும், காட்டில் மிகம முயற்சியால
 கிடைக்கப்படுகின்றன ; நாட்டிலுள்ளவைகளைவிடக் காட்டிலுள்ளவை
 அரியன வாதலின், சிறந்த பொருளாகின்றன வல்லவோ ? கோரப்பட்ட
 பொருள்களைச் சுககிரனபோலப் பெறுவதென்பதம் சிறப்புற்றதனளே ?
 ஒரு பொருளை யொருவன் எப்பொழுது கோருகின்றனளே ? அப்பொருளை
 யப்பொழுதே முயற்சிசெய்து பெறுவானாயின, அப்பொருளே சிறந்த
 தெனவும் நீதியணாள்தோ மொழியின்றனாகா, சிறந்த பொன்மயமாகிய
 இம்மானின அநினத்தில சீதை எனறுடன வீழ்ந்து மகிழ்வாரா,
 மெதுவும், துட்ப்பும், உயர்வும, பலவகை வண்ணமும், கரிய பூனைபுமுள்ள
 மயிருடைய கதளி யெனதும் மானின தோலும், மெதுவும், உயர்வும், பரு
 மனும் பொருந்திய மயிருளள பிரியகமெனதும் மானின தோலும், பிர
 வேண்பெனதும் மான் தோலும், அளி றெனதும் ஆட்டின் தோலும்,
 மெதுவிலு இம்மானின தோலுக்கு நிகராகாவென்று யான நீனைக்கின்றேன ;
 புவி யில் சிறந்த இம்மாதும், விண்ணில் விண்ணுகளுள் சேர்ந்த மிருக
 சீஷமென்னும் மானும், ஆகிய இவ்வன்றல்தமே உலகங்களிற சிறந்தன ;
 கோய லக்ஷ்மண ! ஒருகால் நீ யுரைத்தவண்ணம் மாரீசனே மாயைந்து

லிவவுருக்கொண்டி வந்திருப்பவனாயினும், இதனைக் கொலைசெய்யவேண்டு வது அவசிய மன்றோ? இந்தக் கொடிய யாரீசனாலேதானே முன்பு பல யோசிகளா மாயையால் கொலைசெய்யப்பட்டனாகா, மறறும் பற்பல வேந்தர்களும் வேட்டையாடுகையில், இவனால கொலைசெய்யப் பட்டனர் களிமே? ஆதலின், இவனைக் கொலைபுரியவேண்டிவதே முக்கியம்; இவ்விடத் திலேதானே முன்பு வாதாபியானவன் ஆட்டுக்கறியாகிப் பிறரால் புஜிக்கப் பட்டு, அவர்களுடைய குகையையடைந்து, தேளின் கருவு தான பிறகரும் போது தாயைக் கொலவதுபோலப் பற்பல வேத்யர்களைக் கொலைசெய்தனன. இவ்வண்ண மிருக்கையி லொருநாள அந்த வாதாபியாஸ்த்யபகவா னால் புஜிக்கப்பட்டு, அவரைப் பிளநது வெளியில்வர முயலுகையில், அவர் இதனை யறிந்து நகைத்து, அவனை நோக்கி, அடா வாதாபி! நீ சிறிதும் லகூயிட்டு செய்யாமல் பல போகளைக் கொன்றனை யாதலின், நீ இப்பொழு திற்ககினறனை; என்றருளிச்செய்து, ஜரிககச்செய்தருளினா. இம்மாரீ சனும் அவ்வண்ணம் எனனை வஞ்சனை செய்வானாகில், இவனும் அவன் போலவே பிழையாத்றப்பான, ஆதலின், நீ இவ்விடத்திலேதானே மிகவும் ஊக்கத்துடன் சீதைையைப் பாதுகாத்திருக்க; நாம் செய்வதற்குரிய செயல் கள (ராவணாதினைக் கொலை செய்வது முதலியவைகள்) யாவும் இந்தச் சிவையின் அதீநவகளே யல்லவோ? இம்மான் மாரீசனாயின, கொலைசெய் வேன; மானேயாயின், பிடித்து வருவேன்; யானிதனைப் பிடிக்கச் செல்ல தன முன்னமே இறந்தச் சீதை இம்மான தோலின் மிக விருப்பவகொண் டிருக்கின்றனா, பாராய இத்தனது தோல் மிகச் சிறந்திருக்கின்றமையின், இது மானாகாது; ஆதலின், நீ சீதைபுட னிங்கிருந்து மிகவும் ஊக்கக் கொண்டு வாழாய, யானு மொரு கண்ணினு லிதனைக் கொன்று தோலை யுரித் தெடுத்திக்கொண்டு வினாவாக வருவேன, நீ மிகத் திறமை யுள்ள வரும், நடப்பினரும், மதியுடையோருமாகிய ஜடாயுவுடன்சூழக் கணப் பொழுதாயினும் ஊக்கமற்றிராமல், நரபுறங்களைபும் பார்த்துக்கொண்டு சீதையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கக் கடவையென நருளிச்செய்தனர்.

ஆரணயகாண்டத்தில நார்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முறநிறறு

இந்தச் சருக்கத்தில் பெருமானுடைய வாகவியக்களாலும், இனியபெருமா னுடைய வாகவியக்களாலும், மாரீசனே மாயாமிருகமாக வந்திருப்பதை யவர்கள் கண்குணாநதார்களெனவும், ராவணாதினைக் கொலைசெய்வதன்பொருட்டே சீதையின் வாகவியத்திற குடனப்பட்டனார்களெனவும் நனருவினாகும், சீதாபிராட்டியாரு யிதனை யறிந்தே யதனைப் பிடித்தவருமபடி ஏவினொனவும் நனகு தோனதம்; எங்ஙனே யென்னில, சீதை இனியபெருமான வாகவியத்ததைக்கேட்டுப் புண்ணையுடன் தனை கது, பெருமானே கோக்கி, (ஆரணயம்மாறாபாறோ கீடார்த்தம்கொயிஷ்யதி)

நாற்பத்துதான்காவதுசருக்கம்.

பெருமானெடுந்தாரம்தொடர்ந்து மானுருககொண்ட
மாரீசனைக் கொலைசெய்து மீண்டருளியது.

பின்பு பெருமா ளினையபெருமானாக கிவவண்ணம் கட்டளை யருளிச் செய்து, பொன் பிடியுள்ள வானைக் கச்சையி லீறுககிச் கட்டி, மூன்று வீளை வுள்ள கோதண்டத்தையும் திருக்கரத்திலேநிதி, அம்பறத்தூணீரங்களையு மிருபுறத்திலு மிறுக்கி, வினாவாக மாணேத் தொடர்ந் தெழுந்தருளினார். மானுருககொண்ட அந்த மாரீசனும், பெருமானை வஞ்சனைசெய்யவனாங்கியும், பெருமானைநகண்ட சச்சங்கொண்டு மறைந்தும், மறுபடியும் கட்டபுலனாகியும், தன்னைக்கண்ட டோடிவரும் பெருமானைக் காணுந் தோறும் நெடுந்தார மோடியும், பின்பு கிடடியும், சிலவிடத்தல் பாணம் பாயுந்தூரங் கடந்தும், சிலவிடத்தி லகப்படுவான்போல வாசையுறுவிர்த்தும், அச்சங்கொன்றி கட்ட லோரம் வரையில் தூளிப பாய்த்தும், கண்டங்கண்டமாயுள்ள மேகங்கவி னிடையில் வருளு சந்திரனபோல அடிக்கடி மறைந்தும், கட்டபுலனாகியும், இவ்வண்ணமே முகூர்த்தமாகித்திரத்தில பெருமானை நெடுந்தார மிழுத்துக்

மிகத தோள வலியுறற பெருமானே இசனை (இமமாரீசனை) கொணாக, இது விளை யாட்டினபொருட்கி (நோபவிய்யகி) ஆகாமு; நாம விளையாடுவதற்கு இக்காட்டில் பறபல மிருகங்களுள, ஆயினும், இதைப்பொன்ற மிருகங்களைக் கண்டிலோம், இது உணமையான மாணசுரத்தின், இசனை யுயிருடன பிடித்தவரின, மிக வியப்பாகும்; நமமெதிரில் போலவே பரீபரதாமுவான கோஸலையார முதலானோர்களுக்கும், நாட்டார்களுக்கும் எதிரில் இவ்வண்ணம் மாகைய செயினும் செய்யும்; ஆதலி னிஃ துயிருடன அகப்படாவிடினும், இசனைக் கொலை செய்து தோலைக் கொணாக; அதனமீதடகாரவேன, (காமவருத்த மிதமரெளதரம் ஸதரீணுமஸதருசமமதம்) (இதம்) இமமான (ரௌதரம்) கொடியது, (காமவருத்தம்) நீதயறறுப பாவச செயல் புரிவது, (ஸதரீணம்) பெண்களுக்கரு (அஸதருசம்) தகாதது, ஆயினும், இந் ஸதவத்தின் சரீரத்தினால் எனக்குக் குணஹல முண்டாயிற்று, இதனைத் தேவா ளு மாராயநது செய்க; எனது மொழிநதன ரலலரோ ? ஆதலின், இமமூவர்க ளும் இதனது உணமை தெரியுமெனவும்.—

கடையில் பெருமானும் இளையபெருமானை நோக்கி, (பசயஸகூமணவையதே ஹீம் மருகதவசிகதஸபருஹாம்) அடா தம்பி! சீதையை இம்மான தோலில் (கதஸ ப்ருஹாம்) ஆசையறறவளாகவே (பசய) அறி, எனது சீதையின் பாவத்தையும் வேளிப்பட்டு வருளிசெய்தனனொனவும், முடிவில் (பரதகூபிணேநாதிபலேபகூபிணு ஜடாயுஷாபுத்திமதாச) எனது ஜடாயுவின பெயரை எடுத்தமையாலும், நாம தூரத் திறசென்றபின், ராவணன் சீதையை எடுத்த தோடுகையில், ஜடாயு ராவணனுடன் போர் செய்வா னென்பதும், பெருமான முன்புணாரதே அருளிசெய்தனனொனவு முணர்க.

கொண்டு போயினன, பெருமானு மிவவண்ணம் மாரீசனுல் நெடுந்தூர மிழுகப்பட்டுத் திருவுளஞ்சீறி, இலைசிழலுறற புற்றாயல் நின்றருளினார். அம்மாமும காட்டிலுள்ள மிருகங்கள் லை சூழப்பட்டுப் பெருமானாகுதில் மீளவும் வந்தது, பெருமாள பிடிக்க வருகையில், வினாவாகவெழுமப்த் தூரஞ்சென்றும், பயங்கொண்டு மறைந்தும், மீளவும் மரங்களினிடையி னினறும் தோன்றிக் கடபுலனாகியும், பெருமானே யலைத்தது; பெருமானும் இவவண்ணம் இது அலைப்பதைக்கண்க முனிந் ததனைக் கொலைசெய்ய நிசச யித்தது, இரவியின் கிரணமபோல வெளிவிடுகின்ற கூரிய கணையை வலிய வில்லிவ தொடுத்தது, பரஹுமாஸ்திர மந்திரத்தால் அபமந்திரித்து வலு வாக இழுத் தெய்தனர், உடனே யந்த அஸ்திரமும் அந்தப் பொயமமானி னுடலைப் பிளந்து கொண்டு மாரீசனுடைய மாபிளில் பாயந்து பிளந்து புதைந்தது; உடனே யவன பனைமரவுயர மெழும்பித் தகாயில் வீழ்ந்து கோரமாகக் கூவி யாளிப்பொழுது யாதபாயஞ்செயின, சேதை வினாவாக லக்ஷ்மணனை இங்கணப்புவாள, தடையினறி, ராவணனும் சேதையை எடுத் தோடுவானென்று அல்லோசனைசெய்து தோந்து, அந்தோ ? சேதையே ! அந்தோ ? லக்ஷ்மண ! என்று ஸ்ராமபிரானே ஆயுமான் டமுதர்ப் போலக் கூசசலீடும், ஆயுமான்டு மாணுருவை விட்டி நவமணிகளின்ழைத்த புஜகீர்த்தி யுடையதும், பலகலனு மணந் ததும், பொன்மலை பூண்டதும், நீண்ட கோரபயல்லுடையதும், மிகப் பயந்தருவதுமாகிய தன்னுடைய நிஜரூபத்தை யடைந்து, பாணவேதனையினுல துடித்தது, மரண மடைந் தனன பெருமானும் இவன இவவண்ண மிறந்ததைக் கண்டு சேதையைச் சிந்தித்தது, இம்மான உண்மையன்று, மாரீசன் செயத மாயையே ? ஆதலி விமமானைப் பிடிக்க வேண்டுமெனில், என்று முன்பு லக்ஷ்மணனை உரைத்த வாகியமே யதார்த்த மாயிறறையென்று எண்ணி, என்னு லவவண்ணமே கொலைசெய்யப்பட்ட இந்த மாரீசனும் என்னுடைய கண்டவொல்போலக் கூவி யழுகனனை ? இத்தனைச் சேதையும் லக்ஷ்மணனுக்கேட்டு எனசெய்வார் களோ ? எனறெண்ணி, அச்சக்தினுல் மயிரகருச்செந்நறு கடுந்தயுயர்ந்து, மந்திரோருமானையும் அடித் ததன மாமஸத்தை எடுத்தககொண்டு மீண்டு ஜனஸ்தானத்தை நோக்கி, வினாவாகப் புறப்பட டெழுந்தருளினார்.

ஆரண்யகாண்டத்தில நார்பததுநான்காவது சருக்கம்

முற்றிறறு

இந்தச் சருக்கத்திலும் சேதை லக்ஷ்மணனை யனுப்பாளோ வெனவும், லக்ஷ் மணன் அவள் சொற்படி வாரானே வெனவும், பெருமான் சிந்தித்தத் தயருற்றன றானவே யுணாக

நாற்பததைந்தாவதுசருக்கம்.

பிராடடி இனையபெருமானை முனிந்தவளபோல வன்மொழிமொழிந்
தயப்ப இனையபெருமானும் பிராடடியைத் தனியே விட்டுப்
பெருமானை நோக்கி, எதிராகச் செல்லுதல

இங்கே பிராடடியும் மாரீசனிடக் கூகுரலைக் கேட்டுப் பெருமானு
தொணிககு நிகராக விருப்பதை யறிந்து, இனையபெருமானை நோக்கி,
மைத்துனரோ! நீர் வினாவாகச் சென்று உம்மையரைக் காண்க, மிகத்
துயருறறுக் கூவுகின்ற உமமையரின் தொனியைக் கேட்டபின்னா, என
னுயிர எனனிதயத்தில நிலைக்கின்றிலது, நீர் சென்று உம்மையரைப்
பாதுகாத் தருக, உமமையர் தஞ்சம வேண்டிக் கூவுகின்றமைபின்,
நீர் வினார்தோடிக், காளை சிவகங்களின வசத்தி லகப்படடாப்போல
உமமையர் அரககாகனது வசத்தி லகப்படடனாபோலும், என்று
செல்லுமபடித் துண்டி ஏவினா. இனையபெருமானுக்கேட்டுப் பெருமா
னூடைய திறமையையும், பிராடடியையே பாதுகாத் திருக்குமபடி யவா
தமக்குச் செய்த கட்டளையையும், மாரீசன் கபடததையும் ஆராய்ந்து,
செல்லாது நின்றனா, பிராடடி யதுகண்டு மிகச் சுளித்து, இனையபெரு
மானை நோக்கி, மைத்துனரோ! நீரிதுகாறும் நடப்பினாபோலிருந்தும்,
உம்மையாக்கு நீர் மாறறுத்தாய குமாரசராதலின, பகையாரிபோலக்
காணப்படுகின்றீர், அலலீராகில, உம்மையரிவண்ணை துன்புற்றிருக்
கையிலுளு செலலீரோ? நீரொனையடைவதன்பொருட்டு ஐயரிழக்கவே
நினைக்கின்றீர் போலும், எனமீதுமக்கு வேடகையிலதாயின், நீரிப்பொ
முதம் செலலீரோ? என பாததா துன்புறுவதே யுமக்குப் பிரியமென
நினைக்கின்றேன்; அவர்மீதுமக்கன்பேயிலது, ஆதலாலேதானேநீர்சிற்தை
யின்றி, இங்கு நிறகின்றீர், என் பிராணநாயகா இழந்தபின, இங்கெனது
லுமக்கு யாதுபயன் கிடைக்கும்? என்று கடுமொழிகள கூறினர்.
இனையபெருமானும் இவ்வண்ணத் துயருறறுக் கண்ணீர்பெருசக்கிக் கொடு
மைகொண்டினாத்த வாக்கியத்தைக் கேட்டுப் பிராட்டியாரை நோக்கிக்
கேள்ர் அண்ணையே! உமது பர்த்தாவாகிய என்னையா பனவாகாசர கந்தர்வ
தேவமீனாது ராக்ஷஸாதிகளெல்லோரும் ஒன்று கூடி எதிர்த் தடர்க்
கினும் வெல்லப்படுவதே? இவ்விஷயத்தி லையமேயிலது? போரிஸ்
என்னையரை எதிர்த்து நிற்பவன், தேவர்களுளரும், மனிதர்களுளரும்,
கந்தர்வர்களுளரும், பறவைகளுளரும், ராக்ஷஸசோச கின்னராதிக
ளுளரும், யிருகவகளுளரும், தானவர்களுளரும், ஒருவனு யிலன்;

என்னையர் போரி லொருவராலும் கொலைசெய்யப்பட்டபவரலலார், ஆதலின், நீர் இவ்வாறு மொழியறக; பெருமானே விட்டுத் தேவர் தனியே எழுந்தருளியிருக்கையில், யான விடகேச செல்லேன, எனனையரது பலம் ஒருவராலும் தடைசெய்யத்தக்க தன்று, மூவுலகத்தோடொல்லோரு மொனறு சேரினும், எனனையரே வெற்றி யுறுவாரலலது, தோல்வியுறார்; நீர் துயருறறக, மகிழ்ச்சிருக்க, உமது பாத் தா ! அம்மாரீ சனைக் கொலைசெய்து வினாந தெழுந்தருளவா பாரீர், அந்த வொலியும் எனனையரது கண்டத தொனியே யனறு, யான நன்குணர்வேன், வேறொருவன மாயையால அவவண்ணங் கூவினன். அந்த மாரீசனுடைய மாயையே யிது, கந்தாவநகரம போன்றது, உண்மை யனறு; எனனையா உம்மை எனனிட்டுத்தில வைப்பாக அளித்து விட டெழுந்தருளினா, ஆதலின், யான உமமைத தனியே விட டெய்தேன; எனனையர் கரன முதலிய வரககாகையேக் கொலைசெய்தமையின், மறறுள்ள வரககாகளெல்லோரும் நமமேல் பகைகொண்டி ஸமயமபாத்திருக்கின்றனாகள, அவ வரககர்களே கொடுமைகொண்டி பலபோகாது தொனிப்போலக கூவுகின்றனாகள; நீர் இவ்வண்ணஞ் சிந்தையுறறக, எனலிவ்வண்ணம பலவாறாக மொழிந்து தேற்றினா; பிராட்டியாரா அதுகேடும் மனந் தேறாம லிருமடங்கு முனிவுகொண்டி கண்கள சிவந்து இனையபெருமானே நோக்கி, அடா நீசா ! அருளறறவனே ? கொடியவனே ? குலங்கெடுப்பவனே ? பெருமாளிறப்பதே யுனககுப் பிரியமென வெண்ணுகின்றேன் ! என் பதி ! இறக்குகவெனறே நீ இவ்வண்ணம் ஸமாதானமபோல உனாக்கினறனே ? நீ யவர்ககுச் சககாதகிமகனூதலின், நீ இவ்வண்ணம் நினைப்பதும் வியப்புறககதன்று, உனனைப் போன்றவர்கள உளளத்திற் கொடுமை கொண்டி, புறத்தில் நட்பினாபோல இருக்கின்றனாக ளல்லரோ ? நீ என பொருடடே காடழல தனியே பெருமானைப் பின்றொடாந்து வந்தனா; ஒருவேளை பாதனே பெருமானைக் கொலைசெய்து என்னை எடுத்துவருமபடி யுனனை ஏவி யிருக்கின்றனனபோலும், இவ்வண்ணம் உன்னெண்ணமும், பாதன் எண்ணமும், முடியுமெனக கருதற்க; கரு டெய்தலபோன்ற திருமேனி யுடையவரும், தாமரைசித்தழபோன்ற திருக்கண்களை யுடையவருமாகிய என் பாத்தாவைச் சோநதபின, மறவறறுருவனை யான் காமுறவேனோ ? அடா லக்ஷ்மண ! உன்னெதிரிலேதானே யான் உயிரை விட்டு விடுவேனலலது, பெருமாளினறிக் கணப்பொழுதும் பிழையெனென்று மிகக் கொடுமையாக மொழிந்தனா க்ஷ்மண்களையும் வென்ற இனையபெருமானும் சீதாதேவி மொழிந்த அந்த வன்மொழியைச் செவியுற்றுப்பிராட்டியாரைநோக்கிக் கைகுவித்துக் கேளீர்பிராட்டியாரே நீர் மொழிந்த வல்லுனாக்குப் பதிலுனாகக விரும்புகின்றிலேன்; நீர் எனக்குத் தெய்வ மல்லீரோ ? நீரிவ்வண்ணம் மொழிந்ததும் வியக்கத்தக்கதன்று. நீரும் பெண்ணுகின்றீரல்லீரோ ?—

யிருப்பது தகாதென்றாயந்து, பிராட்டியார்க்குக் கைகூப்பித் தண்டம்
ஸமர்ப்பித்துப் புறப்படடுக கணமறையுமளவும், பிராட்டியாரைத் திரும்
பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு தீரங்கொண்டு, பெருமாளெழுந்தருளி
யிருக்கும் இடம் நோக்கிச் சென்றானினா *

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாரபததைந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

நாறாயத்தரூவதுசருக்கம்

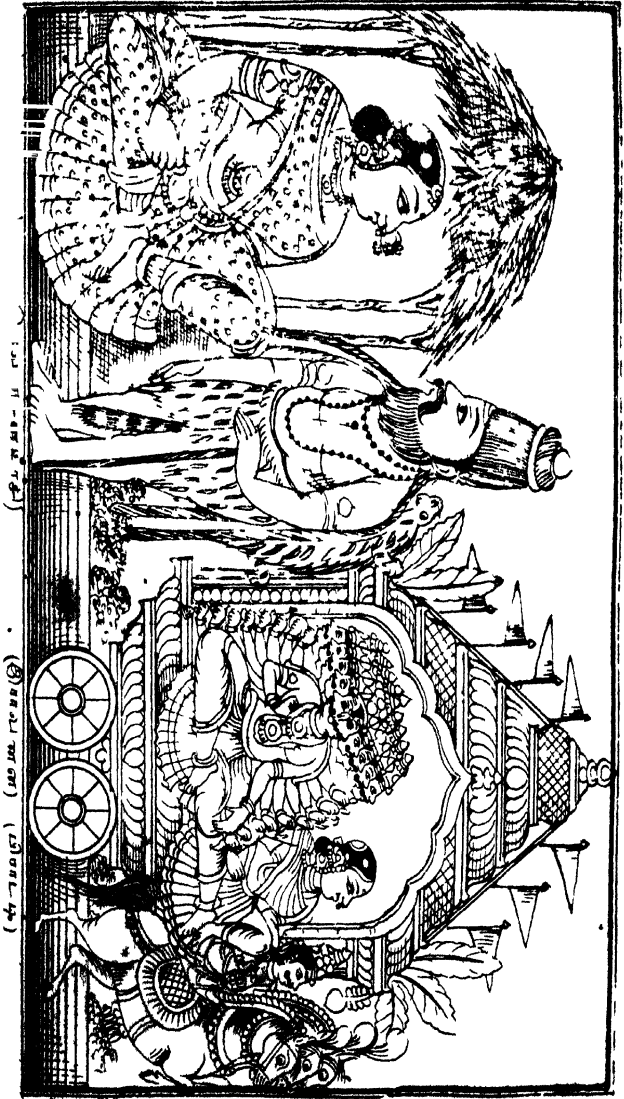
பிராட்டியார் முனிலேஷம் பூண்டு வந்த ராவணனை முனி

யெனவே எண்ணிய பூஜையெய்தருளியது

இளையபெருமா எவ்வண்ணம் பிராட்டியாரால் வனமொழியுரைத்
தையாபட்டுச் சினமுறறுப் பெருமானை நோக்கி, விராவாகச் செல்லு
வையில, இங்கே ஸமயம்பாத்திருந்த ராவணனும் இதுவே ஸல ஸமய
மென்று மெதுவான காஷயத்தை யுடுத்துச் சிகைப்பொருந்திக் குடை
பிடித்துப் பாதுகையேறி, இடதுதோளில திரிதண்டத்தையும், கமண்டிலு
வையும் பூட்டித் துறவறத்தோன வேஷங்கொண்டு, சந்திர ஸூரியர்
ளின்றித் தனியே நின்ற சங்கிப்பொழுதை நள்ளிருள் கிட்டிலுதுகொண்ட
ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களினறித் தனியே யிருக்கின்ற பிராட்டியாரைக்கிட்டி,
கிண்களை விட்டுப் பிரிந்த ரோஹிணியைக் கொடிய அங்காரகன் காண்பது
போலக் கண்டனர். அப்பொழுது ஜனஸ்தானத்திலுள்ள மரங்களும்,
அவனைக் கண்டு அசைந்தில, காற்றும் வீசிற்றிலது, விரைந்து பெருகு

* இளையபெருமான யாவ மறிந்தவராயினும், பெண்கள் கொடியவர்களென்பதை
வெளிப்படுத்தவதற்காகவும், ராவணன் வந்தெடுத்தக்கொண்டு போனபின்பு, இவா
மனம் எவ்வண்ணமாகுமோவென்றெண்ணி, அவருடைய மனவுறுதியை யறிவதன்
பொருட்டும், பெருமானுடைய மாஹாதமியத்தை வெளியிடுவதன் பொருட்டிமே
காம பிராட்டியாரை விட்டுச் செல்லெனன்றா. பிராட்டியாரும் தம்மனைவுறுதி
யை யவாக கறிவிப்பதன் பொருட்டும், ஒருவேளை இவர் செல்லா திருப்பாராகில்,
இலகைக் யறிவதற் கிடயில்லையே யென்றும் கருதிச் சினமுற்றவர் போலவும், தய
ருறவா போலவும் பாவித்து, வனமொழி 'மொழிதனர். அதுநான் இலகக் கணனை
வியாஜமாகக்கொண்டு, ராவணனை யுத்தேசித்தே இகழ்வுதனொன் யுத்தேசித்தான்
கருத்த இவ்வண்ணமெனறயின், இளையபெருமான் ஏன் பிராட்டியார் வந்தெய்த
மறுத்தனா; பிராட்டியாரும் ஏன் மறுத்துரைத்தனர்; இளையபெருமாளும் பிராட்டி
யாரையும் அழைத்துக்கொண்டு ஏன் ஸ்ரீராமபிரானிடஞ் சென்றனர்; முதலின்,
இவை யாவும் மனுவியபாவனையெனவே யறிசு;—

(১৫-৮৬) (১৫-৮৬) (১৫-৮৬)

(১৫-৮৬) (১৫-৮৬) (১৫-৮৬)

கின்ற கோதாவரிநதியும், அவனைத்தண்டனஞ்சி, மெல்லெனப் பெருக முயன்றது; மிகவுந்தியனான ராவணனும் மிகவும் நல்லாராகிய சிதாபிராட்டியாரை முனியுருவங்கொண்டு கிட்டி, சனி சித்திராநஷத்திரத்தை எதிர்த்துச் செல்வதுபோல வெதிர்பட்டுப் புல மூடிய பாழங்கிணறுபோல உளத்தில் தீமைகொண்டு, புறத்தி லீனிமை பூண்டு, மிகப் புகழுற்றவரும், நலமளிப்பவரும், அழகிய தந்தோஷ்டங்களை யுடைய முழுமதிபோன்ற முகத்தவரும், துயருற்றுக் கணணீர்பெருக்கி யழுப்பவருமாகிப் பர்ணசாலையில் விற்றிருக்கின்ற பிராட்டியாராககண்டு தீயொழுக்க முடையோனாதலின, காமவேடகைகொண்டு திகைத்து நின்று, பின்பு தேர்ந்து, வேதாந்த வாக்கியங்களை யுரைத்துக் கொண்டு, அருகில் வந்து, பிராட்டியாரை நோக்கிப் பெண் மணியே! நீ தாமமாமலவை நீங்கிய மலர்மகளை போலத் திகழ்கின்றனை; இவவுலகினில் உனக்கு நிகரான பெண் ஒருத்தியு மில்ள்; நீ யாவள்? தங்குகொடி போன்றனை; பீதகவாடையுடுத்தனை, தாமமாயோடைபோலத் தாமமாமலர்மலைபொருந்தி யிருக்கின்றனை; நீ நிலமகனோ? பூமகனோ? நாமகனோ? ரதியோ? காந்தியோ? கிரத்தியோ? அப்சரசோ? நறசெல்வமோ? நீ யாவள்? தன்னிச்சையாய இங்கெய்தனை, உன்னுடைய பற்கா ஏற்றத்தாமுவற்றனவும், துனியுள்ளனவும், நயமுற்றனவும், வெண்மை கொண்டனவு மாகின்றன, கண்களே ஆகன்றனவும், அழுககற்றனவும், செவ்வரி படாந்தனவும், கருமையுற்றனவுமாகிவிளங்குகின்றன, தொடைகளிரண்டும் யானைத்தூதிக்கைகளிபோன்றன; குசங்களும் பனமபழம் போன்றன, மணிவடங்க ளணிந்தன; அடி யழகிய புன்னகையினவோ! அழகிய கண்களை யுடையவளே! நீ என் மனத்தை நதிகரையைப்போல அழிக்கின்றனை; பிழக்குள ளடங்கிய துண்ணிடையினவோ! நீ அழகிய கூந்தலுடையவளும், பெண்ணிலககணங்க ள யாவும் பொருந்தியவளு மாகின்றமையின, உன்னைப் போன்ற பெண்ணைத் தெய்வப் பெண்களுள்ளும், கந்தர்வப் பெண்களுள்ளும், யசூப பெண்களுள்ளும், கின்னராகளுள்ளும், ஒருத்தியையும் இடபுவியில் யான் கண்டிலேன், உன்னுடைய சிறந்த அழகும், அங்கவகளின் மேன்மைமையும், நறபருவமும, இக்காட்டில் நீ தனியே வாஸுஞ்செய்வதும், என் மனத்தை மயக்குகின்றன, அத்தனமையளாகிய நீ கொடிய அரசுக்கர்கள் வாழ்கின்ற இவ்விடத்தில் வாழத்தக்கவளல்லே; ஆகலின், இங்கிருந்து மீளுக; உனக்கு மங்கல முண்டாகுக; அழகிய மேனமணிமாடங்களிலும், நகரங்களினருகிலுள்ள உத்தியான வனங்களிலும், மணங்கமழ்ந்து மலர்ந்த பூந்தோட்டங்களிலும், நீ வாழவது தரும், நீ யணிந்த மாலை! நீ புண்ட உணவு! நீ யுடுத்த ஆடை! நீ மகிழ்ந்தணைந்த பர்த்தா! இங்கிலையோ சிறப்புற்றோரென யான் நினைக்கின்றேன்; நீருத்திரர்களுள் சேர்ந்தவளோ? மருத்துகளுள் சேர்ந்தவளோ? வஸுக்களுள் சேர்ந்தவளோ? யாவள் உரையாய; நீ தேவதையெனவே யான் நினைக்கின்றேன்;

இவ்விடத்தில் தேவநந்தர்வ கின்னராடிகள் ஒருவரும் வருகின்றிலர்கள் ; இராக்கதானே பெரும்பாலும் திரீகின்றனர்கள் ; இவ்விடத்தில் நீ தனியே எவ்வண்ணம் வந்தனை ; இங்குக் குரங்குகளும், சிங்கங்களும், ஓநாய்களும், வேங்கைப் புலிகளும், மானகளும், கரடிகளும், நரிகளும், மறறும் கொடிய விலங்குகளும், கழு முதலிய பறவைகளும் உலாவுகின்றன ; அவைகளைக்கண்டும் நீ எவ்வண்ணமும் அஞ்சுகின்றிலை ; மதமேறித் திரிகின்ற காட்டி யானைகளைக்கண்டும் நம்புகுகின்றிலை ; நீ யாவள் ? யாருடையவள் ? எங்கிருந் தெய்தனை ? இங்குறைவதற்குக் காரணம் யாது ? ஏன தனியே யிருக்கின்றனை ? இவைகளை முற்று முரைசெய்யா பென வினாவின். பிராட்டியாரிவ்வண்ணம் ராவணனால் புகழ்ந்து வினுவப்பட்டி, அவனை புண்மையாகவே வேதயெனென வெண்ணி, அர்க்கியம் பாத்தியம் முதலிய பூஜோபசாரங்களினால் பூஜிப்பதற்காக முதன்முதல் தவிசுத்தளித்து, பாத்தியங்கொடுத்து, அநநாம சித்தமாக இருக்கின்ற தென வுரைத்து, அவன அஞ்சாமைக்குரிய முனிவேஷம்பூண்டிருக்கின்ற மையின், அமுதுசெய்ய வாரீரென மொழிந்து, காய கனிகள் முதலிய நல்லுணவுகளையும் தந்தளித்தருளினா பிராட்டியாரிவ்வண்ணங் கசடற்று மொழியினும், ராவணன் தான தனனினத்தாருடன் மடியுங்காலம் கிடமினமையின், அவளை எய்தேசாடவேண்டுமென்றே நிசசயங்கொண்டனன பிராட்டியாரும் காடெங்கும் திரும்பித்திரும்பிப் பாராதுக்கொண்டிருந்தவராயினும், ப்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைமாதிரி கண்டிலராயினா.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நாரபத்தாராவது சருக்கம்
முறற்றறு.

நாற்பத்தேழாவது சருக்கம்

ராவணன் பிராட்டியா வாகியத்தைக் கேட்டு முனிநது, தன் திறமை யினையும், உறையிடத்தையும், நற்செல்வத்தையுக்கூறி, அவளைத் தனக்கு மனைவியாகும்படியும் மொழியப் பிராட்டியாரும் அவளைச் சீறி இகழ்ந்தது.

தறவறத்தோன் வேஷங்கொண்ட ராவணனு ளவவண்ணம் வினுவப்பட்ட பிராட்டியாரும் இவன தவசியும், அத்தியு மாகின்றமையின், யூன் உண்மைகூறாவிடின், சாபயிடுவானேவென்று அஞ்சி, முகூர்த்தகாலம் திருவுளத்தில் எண்ணிப் பின்பு, ராவணனை நோக்கிக் கேளீர் மாயோகி ! யான் மிதிவைக் கிறைவறுகிய ஜனசக்கரவர்த்தியின் திருமகள் ; சிதைபென்னும்

பெயருடையேன; உனக்கு மங்கல முண்டாகுக; ஸ்ரீராமபிரான மனையா
 னாகின்றேன, யான் திருமணஞ் செய்துகொண்ட இன்னர், திருவயோத்தி
 யில் பன்னிரண்டாண்டு பதியுடன கூடிச் சிறந்த போகங்களை யனுபவித்துக்
 கொண்டி வாழ்ந்திருந்தேன; பதின்மூன்றாவது வருஷத்தில் என் மாம
 னார் என பர்த்தாவுக்குப் பட்டங்கட்டுமபடி ஆலோசனைசெய்து, அதற்குரிய
 பண்டங்களைச் சேர்க்கையில், கைகேயி யெனனும் என்க கீளைய மரமியார்
 அச்செய்தியைக்கேட்டுத் தம் பாத்தாவாகிய என மாமனாகக் கண்டு, அவர்
 தமக்கு முன்பளித்திருந்த இரண்டு வரங்களுக்கும், என பர்த்தாவைக்
 காட்டி லனுப்புவதையும், தம்புகதிராகிய பரதாமவானுக்குப் பட்டங்
 கட்டுவதையும் கோரி, இவ்விரண்டு வரங்களையும் நீர எனக் களித்தருளி
 ராகில், யானிப்பொழுது உணவும் உணவேன, உறங்கலுஞ் செய்யேன்;
 நீர பருகலுஞ் செய்யேன, ராம னிப்பொழு தப்பிஷேகம் கொள்வானாகில்,
 இதுவே எனனுயி வாழ்க்கையின் முடிவாகும், என்று விரும்பி யுரைக்க
 னார். என் மாமனாரும் ஸதநியவாது யாதலின், அவரைப் பலவிதமாக
 வேண்டியும், அவருடன் படாமையினால், மிகச் சிந்தையுற்று நின்றனா.
 அப்பொழுது என் பர்த்தா! இருபத்தைந்து திருநாஷத்திர முடையவா;
 யான் புகினெட்டு வயதுடையாளென்பட்டேன, அப்பொழுது என்
 பர்த்தா! ஸ்ரீராமன் ஸ்ரீராமனென்று என்கும் புகழ்ப் பட்டவரும், நற்குண
 முடையோரும், ஸத்திய முடையோரும், தூயமை கொண்டவரும், அகன்ற
 திருமாரபுற்றவரும், செந்தாமரை இத்தழபேளற திருக்கண்களை யுடை
 யோரும், நீண்டிருண்ட திருத்தோகளை யுடையோரும், எல்லாவுயிர்
 களுக்கும் இனியரும், மிகத் தோவளி யுறவருமாடி விளங்கினார்.
 ஆயினும், என் மாமனார் காழகராகிக் கைகேயியாககுப் பிரியுஞ்செய்வதன்
 பொருட்டுத் தாம் அவரை நிராகரித்து, என் பர்த்தாவுக்கு அப்பிஷேகஞ் செய்
 வித்திலர், அப்பிஷேகத்தின் பொருட்டே என் பர்த்தா! தந்தந்தையினருகிற
 செலலுகையில், கைகேயி என் பாத்தாவை நோக்கி, அடா ராடா! உன்
 தந்தை கட்டளையிட்டதை யானே மொழிகினறேன கேளாய, இந்த ராஜ்ஜி
 யம் பரதனுக் களிக்கக்கடவது. நீ ஓனபதும் ஐந்தக்கூடிய வருஷங்களில்
 னத்திலுறைக; இவ்வண்ணம் நீ செய்து தந்தையைப் பொயம்மையி
 ன்றும் பாதுகாத் தளிக்க; எனறு நாணமற்று, மண்ணுசையுற்று
 பழித்தனா. என் பர்த்தாவாகிய ஸ்ரீராமபிரானும் அச்சமற்றவரும்,
 தான்வளி பெற்றவருமாதலின், அவ்வண்ணமே யாருகவென்றதன்பட்டுக்
 கைகேயியின் வாக்கியத்தின்படி விரதம் பூண்டு தண்டகாரணியமுடைந்
 தருளினார்:

முனிந்து, அவனை எதிர்த் திகழ்ந்து, அவனை யுத்தேசித்துக் கேளடா சாவனா! மாமலைபோல அசைக்க வொண்ணாதவரும், மஹேந்திரனுக்கு நிகரானவரும், பெருங்கட்டலபோலக் கலக்க வொண்ணாதவரும், ராஜ லக்ஷணங்கொல்லாம நிறைந்தவரும், ஆலமரம்போல உயர்ந்து படர்ந்து தழைத்துத் தண்மையுறறு, எல்லாககாலையிலும் எல்லாவுயிர்களுக்கும் இனியவரும், ஸத்தியந்தவறாதவரும், சிறந்த பாககியமுடையவரும், நீண்டிருண்ட திருத்தோளகளை யுடையவரும், அகன்றுபாந்த திருமார் புறறவரும், சிங்கத்தை நிகர்த்த பராக்ரம முடையவரும், மாண்ட ரொல்லோகரும் சிறந்தவரும், முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டல முடையவரும், புலன்களை வெவ்வறரும், சிறந்த புகழுறறவரும், மஹா த்துமாவும, முதல தேவுமாகிய ஸ்ரீராமசந்திரராயே சேர்ந்து, மறறொரு வரையும் கனவிலுறு கருதேன், நீயோவெனில, நரி பெண க்ககததைக் கோருவதுபோல என்னைக் கோருகின்றனை, யானுனக்கு வாயப்பேறு? கதிரவன ஒளிபோல யான உனனூல தொடுவதற்கு முரியவானே; நீ யாயுளமாளுங்காலம் கிட்டினமையின, ஒரு மரத்தைப் பல மரங்க ளாகவும், பொன்னிற முடையதாகவும் காண்கின்றனபோலும், இவ் வண்ண மலையாயின், ஸ்ரீராமச்சாணுக க்னிய மனையாகிய என்னை எடுத்தோட விருப்புறுவாயோ? இவ்வெண்ணங்கொண்ட நீ பசியுற் றுச் சினங்கொண்டு படுதகுருகின்ற சிங்கம, நச்சரவம் இவற்றி னுடைய பறகளை வாயினின்றும் பிடுங்கி எடுக்க முயலுகின்றன போலும், சிறந்த மந்தரமலையைக் கையிலேந்தக் கருதுகின்றனை; கால கூட விஷத்தை யுண்டும் பிழைத்து நலமுற விற்கும்புகின்றனை; கண்களை யூசியினூல துடைத்துக்கொள்ளுகின்றனை; கூரிய பானினை நாவினூல நக்குகின்றனை; பெருந் கலலைக் கழுத்தில கட்டிடிக்கொண்டு ஆழ்கடலைக் கடந்து செல்ல நினைக்கின்றனை; ஸூரிய சந்திராகளிருவரையும் இரண்டு கைகளினூல பற்றி எடுக்க நினைக்கின்றனை; சூழ்ந்தெறிகின்ற தழலைத் துணியில சுற்றி எடுக்கத் துணிகின்றனை, எஃகினூல் செய்யப்பட்ட கூரிய சூலங்களின துணிகளின்மீதோடக் கருதுகின்றனை; ஸ்ரீராம னுக்கு மிக இனியனும், கற்பினனும், நன்னடக்கையினனாமாகிய என்னை யபஹரிகக் நீ நினைக்கின்றனை யலையோ? சிங்கத்திறமும், நரிக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? சிறந்த மத்தியத்திறமும், கழுநீர்க்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? சிறந்த தக்கத்திறமும், ஈயத்திறமும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? சந்தனக்குழம்புக்கும், சூறறுக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத் தாழ்வோ? யானேக்கும், பூனைக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? கலுழ னுக்கும், காக்கைக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? மயிலுக்கும், நீர்க் காக்கைக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? அன்னப்புளளுக்கும், கழு குக்கும், எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ? அவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வு என் பந்தாவுக்கும், உனக்குமுளது; அத்தன்மையாகிய என் பந்தா

கோதண்டத்தைத் திருக்கரத்திலேநி, இங்கிரனுக்கு நிகரான பிரபாவ முடையராய எழுந்தருளி யிருக்கையில, நீ எனனை வலுவில் திருடிக்கொண்டோடினையாயினும், என கற்பனை யழிகக நீ வல்லவனாகாய; அரிசியென்று வசசிரமணியை ஏறும்புகள மொயத்துக்கொள்ளினும், அது அத்தைப்புஜிதது ஜரிபபிததுக கொள்ளுமோ? கொள்ளா; ஈயுடன் நெய்யைக்குடித்தாலும், அது வமனமாகிவிடுமே யன்றி, ஜீரணிக்குமோ? என்றிவ்வணணம் அவள நலமுறுமாறு கூறி, அவள் யாது செயவானே வென்று காற்றினுலசைக்கப்பட்ட வாழைமரம்போல நடுங்கித் துயரும்ற னா. ராவணனும் இவர் இவ்வண்ணம் அசசங்கொண்டு நடுங்குவதைக் கண்டு மேனமேலும் அசசமுறுத்துவதன்பொருட்டுத் தனது குலத்தை யும், பலத்தையும், பெயரையும், செயலையும், மொழியத் தொடங்கினன்.

ஆரணயகாண்டத்தில நாதபத்தேழாவது சருக்கம்

முதற்றறு

நாற்பித்தெட்டாவது சருக்கம்.

ராவணன் சினமுறறுத தன திறமையை யுரைத்துத் தனனைத் தானே புகழ்ந்து, தனனைச் சேரும்படி யுரைக்கையில,
பிராடடியாரும் இருமடங்கு முனிந்து, அவனை
எதிர்த்துரைத் திகழ்ந்தது.

பிராடடியார இவ்வணண முலாசெயகையில, ராவணன் கேட்டுச் சினங்கொண்டு புருவத்தை நெரித்துப் பிராடடியாரா நோக்கிக் கேளடி ஜானகி! என்னை நீ யாரென்று நினைத்தனை? யான் குபேரனுக்குத் தம்பியும், ராவணனென்னும் பெயர் பெற்றவனும், பத்துத்தலைகளை யுடையோனும், மிகத் தோளவலி யுறரேனுமாகின்றேன், தேவகந்தர்வபிசாச பதகோரகாநிகளும் எனனைக் கண்டு அசசங்கொண்டோடுகின்றனர்; முன்பொருக்கால் குபேரனும் எனனுடன் போசெய்து தோலவி யுற்றனன். அதுமுதல் எனனிடத்தில அச்சத்தினுல் லங்காபுரியையும் விட்டு விட்டுக் கைலாஸமலேசோந்து சங்கரனுக்கருகில் வாஸஞ்செய்கின்றனன்; அவனுடைய புஷ்பகமென்னும் திவ்விய விமானத்தையும் யான் பறித்துக் கொண்டேன்; அதன்மீதேறிக்கொண்டே யான் நினைத்த விடங்களுக்கெல்லாம் ஆகாசமார்க்கமாகச் செல்லுகின்றேன், இங்கிரன் முதலிய தேவர்களும், யான் சினங்கொள்ளுங்காலையில கண்டு, அஞ்சி யோடி யொள்ளித்துக்கொள்ளுகின்றனர்; யான் எவ்விடத்திலிருக்கின்றேனோ?

அவ்விடத்தில் வாயுவும் அச்சத்தினால் மெதுவாக வீசுகின்றனள் ; கதிரவனும் வெம்மைபுற்ற கிரணங்களைத் தண்கதிராக்கி நிலவுகின்றனள் ; மார்களும்தான் அசைவற்று நிற்கின்றன ; ஆறுகளும் வேகமின்றி, மெதுவாகப் பெருகி வருகின்றன ; எனக்கு மடுக்கடலில் லங்கையென்னும் ராஜதானி யரக்கர்களால் நிறைந்து, இந்நிரலுக் கமராவதிபோல விளங்குகின்றது ; அது வெள்ளியாலும், தங்கத்தினாலும் செய்யப்பட்ட கோட்டைச் சுவர்களை யுடையதும், வைரீய ரத்தினங்களால் செய்த தோரணங்களை யுடையதும், ரதகஜதரகபதாடிகளினால் நிறைந்ததும், நிருத்தகீத வாத்தியங்களினொலி பரவியதும், கோரியவைகையெல்லாம் அளிக்க வல்ல கற்பகமாங்கள் செழித்த தோட்டங்களை யுடையதுமாகி யிருக்கின்றது ; அவ்விடத்தில் நீ என்னுடன் கூடி விநோதமாயிருப்பாயாகில், இவ்விடங்களையும், மானிடப்பெண்களையும், கனவிலுங்கருதாய், அன்றியும், அங்கே திவ்விய போகங்களையும், மானுஷபோகங்களையும் றுகாந்து மகிழ்வாயாகில், அறபலுன ராமனையும் நினைவாய் ; தசரதமஹாராஜன தனக்குப் பிரியான பரதனுக்குப் பட்டங்கட்டுவித்து, மூத்தோனாயிருந்தும் ராமனைக் காட்டிலோடடிவிட்டன வந்தோ ? ஆதலின, அரசிழந்தும், நேசுர்துறந்தும், உறரோரிகழந்தும், காட்டைந்தும், துன்பம் நிகழந்தும் வருந்துகின்ற ராமனாலுனக்கு யாது பயனவாயகும் ? அவன் முற்றுந் துறந்து தவசியாகிக் காட்டில் திரிகின்றனனே ? ஆதலின, அரசுக்கர்க ளெல்லோர்க்கும் வேந்தனும், மிகச் செலவமுற்றோனும், புகழ் மலிந்த வனுமாகிய யானே உன்னைக் காமிதது வந்திருக்கையில், இப்பொழுது நீ என்னை யுபேசைசெய்வது தகுதியற்றது ; என்னை நீ இப்பொழுது நிராகரிப்பாயாகில், துன்புறுவாய், புருரவனை யூர்வசி காலினாலுதைத்து மிகத் துன்புற்றனளல்லவோ ? ராமன போரில் என் கண்டுவிருவாக்கும் நிகராகான் ; யான அரசுக்களும், அவன் மானிடனுமல்லவோ ? யான வலுவில் வந்து வேண்டுகிற்து, உனது பாககியமே யென்று எண்ணி, என்னைச் சேரக்கடவை என்று தன்னைப் புகழ்நதுரைத்தனன். பிராட்டி யாரும் ராவணனின்வண்ணமுரைத்த வாககியதைக் கேட்டுச் சின மதிக மாகி யவனை நோக்கி, ஒருவருமின்றித் தனியேயிருக்கினும் அச்ச மின்றிக் கேளடா ராவணப் பயலே ! எல்லோர்க்கும் இதஞ்செய்யவணும், நற்குண நற்செய்கை யுடையோனுமாகிய வைசிரவனனே எனக்கு அண்ணனென்று உரைக்கின்றாயே ? நீ யவன தம்பியாகியும், இவ்வண்ணந்தீச்செயல் புரிய எவ்வண்ணம் நினைக்கின்றனையோ ? அடா அரசுக்கர்க ளெல்லோரும் வினாவில அழிவார்களைப்பதில சிறிது மையமில்லது ; மிகக் கொடியனும், காழகனும், தீச்செயலினனுமாகிய நீயே யவர்களுக் கீர்சனாயின யல்லையோ ? இந்நிரன மனையாகிய இந்நிராணியை எடுத்துக் கொண்டு போயினும், நீ யொருவேளை பிழைக்கினும் பிழைப்பாய் ; ஸ்ரீராமபத்நிரன் தேவியாகிய என்னை எடுத்தும் பிழைப்பாயோ மூடா ?

பிழையாய்; நீ என்னை எடுத்தோடி யமிழ்தத்தை யுண்பாயாயினும், நீ பின்பு, கணமும் பிழையாய்; இதனை யுறுதியாக நம்புக; என்று இகழ்ந்துரை செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் நரம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

முறறிற்று.

நாற்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

ராவணன் நிரூபங்கொண்டு பிராட்டியாரை எடுத்தோடுகையில், பிராட்டியார் நடுவழியில் ஜடாயுவைக்கண்டு ஸ்ரீராமனாக கறிவிக்கும்படி யருளிச செய்தது.

இவ்வண்ண முறைத்த பிராட்டியாரது வாககியத்தை ராவணன் கேட்டு மிகவும் ஸ்ரீநிநு, கையைதட்டடி முறுககித் தனனருவத்தைப் பெரிதாக்கிக்கொண்டு பிராட்டியாரை நோக்கி, வைதேஹி ! நீ உன் மாதங்கொண்டு யானுரைத்த என்னுடைய பல பராகிரமங்களைக் கேட்டிலைபோலும், யான விண்ணிடையில் நினைய பூமியையும் கைகளினால் மேலெடுக்க வல்லேன; கடலநீரையம புறறும் குடிப்பேன; மிருகதியு வையும் அடிப்பேன்; கண்களினால் கதிரவனையும் தகைவேன், பூதலத்தையும் பிளப்பேன், மலைகளையம அசைப்பேன; யான் காமருபியும், காமித்தவைகளையெல்லாங் கொடுப்பவனுமாகின்றேன்; என்னைக கண்ணுறுக; (யான் நிததிய ஸ்ரீகருள் சோந்தமையின, காமருபியும், கோரினவைகளை யளிக்கவல்ல திவ்விய தம்பதிகளை யுடையவனு மாகின்றேன் பாரீர்) என்றுரைத்தனன். அப்பொழுது அவன் கண்கள் சூரியாக்கினிகள்போல ஜொலிககின்றனவாயின, உடனே யவன் கபடஸையாஸி

* ராவணன் வாககியத்தில் சோமமும் பொருளாவன், (மாணவஸதியா) லீலா மாணவஸுரியான பெருமாளால் (நீ) எமமை (கதாயுவும்) ஆயுள்மாண்டவரக ளாக நினைப்பீர்; ஸ்ரீராமனுடன் சோந்த மனமுடன் கூடினவராதலின், உமக்கு அற்பமான ராஜ்ஜியத்தினால் ஒரு பயனுமிலது, உகன்ற கடாகூதத்தை ஸ்ரீராமனுடன் செய்தவீரே யன்றி, எனபோன்றவர்களைப் பாபப்பீரோ? காமத்தினால் மனமத பாணங்களுக்குக் குறியாகிய என்னைக குறித்தது, நீர் மொழிவதற்குத் தக்கவரல்லீர்; என்னை யொரு பொருளாகக் குறித்ததாசெய்தின, (பரிதாபம்) லங்காததீவை யடைவீர்; ஸ்ரீராமனை (உம்) ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவென்றே (சூல்யா?) (சூர்யா?) என்னுக; ஸ்ரீராமன் (நஸமீ) ஓபபறவா; என்னுடன் போசெய்வதன் பொரு ட்டே அவர் மானிடராயினர்; உம்முடைய பாக்கியங்களுடன் கூடிய லங்காநகரியை யடைக; எனபது முதலியனவர்க வறிந்த கொள்ளுக;—

வேஷத்தை விட்டுக் காலாந்தகனுக்கு நிகரான தன்னுடைய நிஜரூபத்தை யடைந்து, செவந்த கண்களையும், பொன்மணிக் குழைகளை மூலாந்த காதுகளையும், பத்துத் தலைகளையும் பொருந்தி, வில் கணைகளைக் கையிலேந்தி, நீருண்ட மேகம்போலக் கழத்து விளங்கிப் பிராடடியாகா நோககிக் கேளீர் மைதிலி! மூவுலகிலும் சிறப்புற்ற பதியை நீ விடும்புவி ராகில, என்னேசசோக; யான உமககுத்தக்க பதியாகின்றேன்; (யான் = ம்மைப் பாதுகாத்துப் பெருமாள்-ததிலளிப்பேன்) யானுமககு மிகப் பிரியஞ செயவேனே யன்றி, ஒருகாலிலும் தீமை செய்யேன; மானிடனிடதகில விருப்பைத் துறக்க; (மானிடபாவத்தைச் சிறுத்து தெய்வத்தன்மையை மேற்கொள்ளுக) (மயி, மே, அயி) சிதைபே! என்னுடைய உண்மை யறியப்படக் கடவது அரசிழந்து, ஆயுள் குன்றிய ராமனிடத்தில என்னுணங்களைக் கண்டு ஆசையுற்றிருக்கின்றன? (அரசிழவாதவனும், தன்னுடைய ஸங்கலபசித்தமான பலன்களை யுடைய வனும், பிறர்களினையுடைய கணக்கிட்டவனுமாகிய ஸ்ரீராமனை (பரி) துறந்து, மடமையும், அகங்காரமுங்கொண்ட என்னிடத்தில எந்தக் குணங்களைக் கண்டு நீர் ஆசையுறுவீர்) அந்த ராமன் பெண்ணின் வாககியத்தைக் கேட்டு ராஜஜியத்தைத் துறந்து, இந்தக் கொடிய கானத்தையடைந்தனனல்லவோ? எனதுவைசெய்து, பிரியஞசெய்வதற் குரியாரும், பிரியமுபாபவருமாகிய பிராடடியாகாகிட்டிக் காமமோகிதகுதலீனால,

జగ్రాహరావణస్వీతాంబుధః ఖైరోహణీయ
వాసేనస్వీతాంపద్మక్షీం యూధః కీషుక రేణః
ఉరోస్తుదక్షిణేనైవ పరిజగ్రాహహానినా

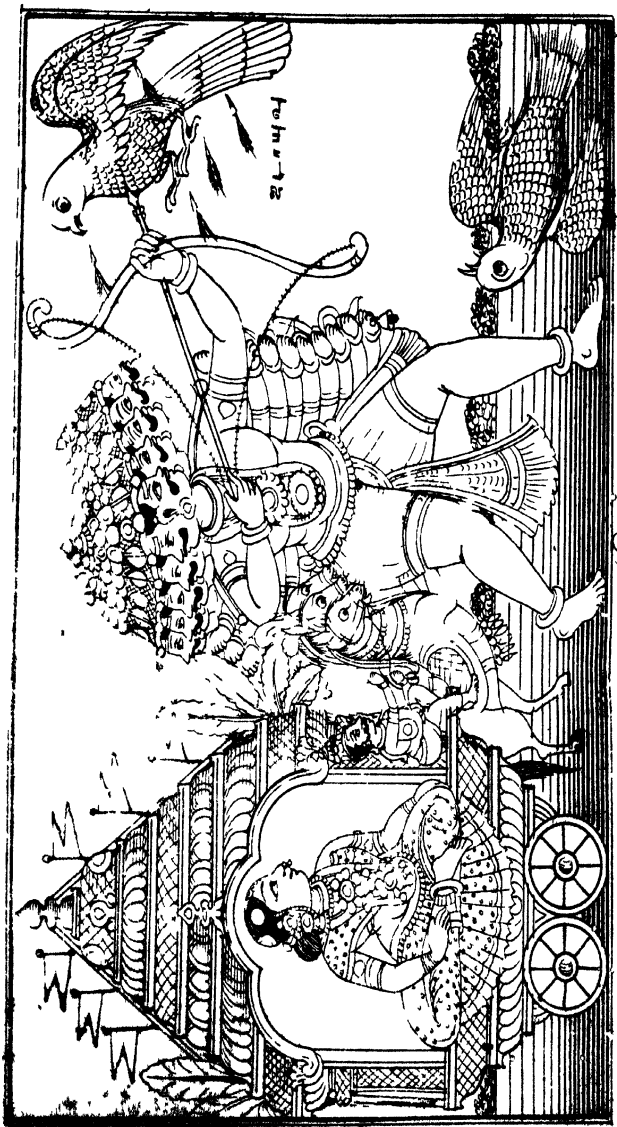
ஐகராஹராவணஸ்வீதாம் புத்கேரோஹினீயீவ
வாமேஸ்வீதாம்பத்மாக்ஷீம் மூாததஜேஷுகோணல
ஊர்வோஸததக்ஷிணேகை வபரிஜகராஹபாணிநா.

அந்த ராவணன் செநதாமரை யிதழ்போன்ற திருக்கண்களையுடைய பிராட்டியாகா ஆகாயத்தில புதன ரோஹிணியைப்போலப் பிடித்தனன். பிடிக்கையிலும், இடதுகையினால் தலைமயர்க்களையும், வலதுகையினால் தொடைகளையுஞ் சேர்த்துப் பிடித் தெடுத்தனன். அப்பொழுது ஊந தேவதைகளும் அச்சங்கொண்டோடின; இதுவரையில் கண்ணுக்குக் காணப்படாமலிருந்த கோவேறுகழுதைகள்கட்டி, நவமணிகளிழைத்துத் திகழ்கின்ற அந்த ராவணனுடைய தேரும் கட்புலனாயிற்று; ராவண னுடனே பிராட்டியாகாத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டனன். அப்பொழுது பிராட்டியாரும் சாமா! சாமா! என்று கூவினர். நெடுநோமாகியும் சீராமலக்ஷ்மணர்க் கெழுந்தருளாமையின், கருடனூல் பிடிக்கப்பட்ட நாககன்னிபோலச் சீதாபிராட்டியார் நடுங்கித் துயரங்கொண்டு ராவணனை

நோக்கி, அடா ராவண ! நீ ராஜனுதலின், தீர்தொழில் செய்பவர்களையும் தண்டித்து அடக்கவேண்டியவனலையே; அவவண்ணமாயின், நீயே துவ்வண்ணந் தீர்தொழில்செய்வது தகுமோ? எனறிகழ்ந்து, பெருமானே யுத்தேசித்து, என் பிராணநாதரோ ! தேவர் லோகநாதரும், தருமத்தின் பொருடடே ராஜ்ஜியபோகங்களைத் துறந்தவருமாகின்றமையின், கொடிய இந்த ராவணனை ஏன் தண்டனை செய்கின்றிலீர், தேவா என்னை ஏன் காண்கின்றிலீர்; தீசசெயல உடனே தன் பலனை யளிக்கவேண்டிமன்றோ? காலமும் கூடின பயிர்களும் முகிவனபோலக் கொடியர்களுக்குக் காலமும் ஒத்துவரு மன்றோ? ஆதலின, இந்த ராவணனும் தானழியத்தக்க காலத்திற்குத் தக்கபடியே தீசசெயல செயதனன் என்று கூவி மீளவும் ராவணனை நோக்கி, அடா ராவண ! நீ இப்போது ஸ்ரீராமனால் அழிவாயந்தோ? எனறு புலம்பி, மீளவும் அந்தோ? இப்போழுதுதான் கைகேயியாரது எண்ணமரிறைவேற்றறு, யானிப்போழுது ராவணனாலே பறிக்கப்படுகின்றே னாலேனோ? பாரீர் கோங்கு மரங்களே ! நீங்களெல்லீரும் யான் ராவணனால் பறிககப்படடென்னறு வினாவாகப் பெருமாளுடைகைக் கடவீர்கள் மாலயவந்தமலையையும், பிரஸ்ரவண கிரிபீயும் தொழுது வேணுகின்றேன்; நீங்களும் ராவணனென்னை எடுத்தோடினென்று வினாவாக ஸ்ரீராமனுக் கறிவிக்ககடவீர்கள், ஹம்ஸகாரண்டவாதிகளான நீர்ப்பறவைகள் நிறைந்த கோதாவிரிநதியினையும் வணக்குகின்றேன்; அம்மா ! நீயும் ஸ்ரீராமனுடன் சொல்லாய; இவ்வணத்திலுள்ள தெய்வங்களெல்லோரையும் தொழுகின்றேன்; நீங்களும் ஸ்ரீராமனுக்குராயின, இக்காடடிவள்ள உயிர்களெல்லோரையும் சரணமடைகின்றேன்; நீங்களும் பெருமாளுக் கிச்செய்தியைத் தெரிவிக்கக் கடவீர்கள். என் பர்த்தாமாத்திரம இச்செய்தியை யுணர்வாராகில், ராவணன் எனனை விண்ணுட்டிற்குக் கொண்டெயதினும், யமபுரிககெயதினும், அவனைக் கொன்று என்னை யழைப்பிததுக் கொளவார்; என்றிவ்வண்ணந் தீனமாகப் புலம்பிககொண்டு செல்லுகையில், பருத்துயர்ந்த ஓர் மரத்தின்மேலே ஜடாயு உட்காரநிருக்கக கண்டு, கேளீர் ஜடாயுவே ! என்னை ராவணன பறித்தோடுகிறான பாரீர்; இவன மிகக் கொடியனும், தோள்வலி யுற்றவனு மாதலின, இவனைத் தடுப்பது உம்மால் முடியாது; ஆதலின், நீர் பெருமானையும், இனையபெருமானையும் கண்டு, என்னை ராவணனெடுத்தோடிவிட்டனென்பதை யுரைசெய்யக் கடவீரென்று கூவி யருளிச் செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில நார்பத்தொன்பதாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

ராவணன் வீதிராட்டியாரைத் தலைவணக்கி வேண்டித் தொடரமலே எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு போனென்றும், அவன் பிராட்டியாரைப் பிடித் தெரித்

ஆக்கொண்டு போனானென்றும், சுலோகத்திற்கே பொருளுரைக்கின்றனர்; சிலர், அத்தியாத்தா மாயணத்தில மாரீசன்வருவதன்முன்னமே, சீதாபிராட்டியார தன்னைப்போல ஒரு மாயா சேதையை யுண்டுபண்ணி அவகே வைத்துவிட்டுத் தான் அக்கினிப்பிரவேசம் செய்து விட்டதாகவும், உயுத்தகாண்டத்தில் கடையில், இந்த மாயா சேதையாரோ தீயில் வீழ்ந்தவிட, நிஜமான சேதையாரோ வெளியேயுவந்து பெருமூ றூடன் சேர்ந்தானென்று கருகின்றது; சீதாதேவியாரை மண்ணுடன் பேர்த்தெடுத்த கக்கொண்டு போனதாகக் கம்பராட்டாமுவாண சொனனார். மறமுஞ் சில கவிசன் மே கத்தினால் மறைத்தெடுத்தகொண்டெனினதாகவுரைத்தார்கள். இவர்களெல்லோரும் குலமகளைப் பரபுருஷன் தொட்டமாதிரிமே கற்பழியுமென்றும் எண்ணத்தாலும், பிராட்டியாராமேலுள்ள பத்திமையாலும், உரைத்தனாகெனவே தோற்றுகின்றது; ஏனெனில், ஸூரநரகாண்டத்தில் சிறிய திருவடி பிராட்டியாரை நோக்கி, அமமா! தேவரை யடியேனே முறுகிலேற்றிகொண்டொருவரும் அறியாவண்ணம் பெருமா ளருகில் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய்ச்சோய்பெனென்று பிரார்த்தித்ததற்குப் பிராட்டியார் அதுகேட்டு அவரை நோக்கி, அனுமானே! யான மனமறிந்த பரபுரு ஷன்மேல்படேன; ராவணன் என்னைத் தொட்டெடுத்தவநானே யெனின், அவன் பலவானும், யான அபலியு மாதலால், அவன் எனனைப் பலாதகாரமாய எடுத்ததற்கு யான் யாதசெயவேன; எனனுடைய சேஷம் பராதினமாதலின், அவன் தொடும்படி நேர்ந்தது; என மனம் எனவசத்திலிருந்தமையின், அப்போதும் அது அவனைச் சேர்ந்திலது; ஸ்ரீராமனிடத்திலேதானே நிலைகொண்டிருந்தது, ஆதலின், யான உன்னுடன் வர உடன்படேன, எனது அருளிச்செய்திபடியால், ராவணன் தொட்டே எடுத்துக்கொண்டு போனானென்று நனகு தோற்றுகின்றது, சாயாகிரஹண சத்தி யுடையருகலின், நிழலைப்பிடித்தெடுத்தானெனவும், சிலா கூறுவார்கள். தமயந்தி தன்னைச் சேர்வந்த வேளை எரித்திருக்கப் பிராட்டியார மாதிரிம ஏன் ராவணனை எரித்திலா; அதிறமையே பிராட்டியாரகிலதோவென்று சிலர் ஆஷேப்பிப்பார்கள், பிராட்டியார திறமையுடையாராயினும், (அனுசரஹமயீம்வநதேநி ந்யமஜ்ஞாதநிக்ர ஹாம்) எனறபடியே கருணைகூர்ந்த திருவுள முடையாராதலின், ராவணனை எரித்திலானவறிக; மகன் துஷ்டனாகித் தாயாரைப் பிடிக்கினும், தந்தையுடன் சொல்லி யுண்ணை தண்டிக்குமபடி செயவேனென்று தாயார மித்தடுவாரோ யல்லது, கருணை யுள்ள தாயகர் மகனை யடிப்பாரோ? அடியார; ஜகனமாதாவல்லரோ பிராட்டியாரும், பிராட்டியார்க்குத் திறமையுனதென்பது முதலானவை; சுநரகாண்டத்தல், பிராட் டியார் ராவணனை நோக்கி யுரைத்த (அசுநேசாததாராமஸய தபஸசானுபாலனாத, நத்வாம்ருர்பிதசகீவ பஸ்மபஸுமாஹதேஜஸா) எனகிற சுலோகத்தினால் நனருக விளங்குமெனவுணாக.

ஐம்பதாவதுசருக்கம்.

ஐடாயு ராவணனுக் கிதமுரைத்தும் கேளாமையால்,
போசெயயத் தகைத்தது.

குறைத்தாக்கமாயப் படுத்திருந்த ஐடாயுவும், ஸூரநரகாண்டியார கூக்குரலைக்கேட்டுடமுந்து, ராவணனையும், பிராட்டியாரையும்...

றுக் கூரிய மூக்குடையோரும், மலையின் சிகரம்போலப் பருததயுந்ந்த வரும், மிகக் தோள்வலி யுடையவருடாதலின, மாத்தின்மேலிருந்தே ராவணனை நோக்கி, அடா ராவண! எனனை யானொன்று நினைததாய்? யான் தொலையாயுள்ள தருமதலை நிலைகொண்டவனும, சததயந்தவ்ருத வனும், கழுக்குகளுக்கெல்லாம் அரசனும், அளவற்ற தோளவலி யுடையோனுமாகிய ஜடாயுவாகித்தேன்; மகேந்திர வருணர்களுக்கு நிகரான வரும், எல்லாவுலகங்களுக்கும் அதிபதியும், எல்லாவுயிர்களுக்கும் இதன செய்பவரும், சூதசரதசக்கரவாத்தியாரது திருக்குமாருமாகிய சூராமன இங்கே எழுந்தருளி யிருக்கிறார்; யாவனொருத்தியை நீ யபஹரிகக நினைக்கின்றனையோ? அந்த இப்பெண்மணி! அந்த லோகநாதனான சூராமனுடைய தாமபத்தினி! மிகவும் கறபுடையாள; மிகப் புகழமல்த் தவள; லீதையெனணும் திருநாமமுடையாள; தாயிகனான ராஜன் பரததையலேச சேர எவ்வண்ணம் விருப்புறுவான்? ராஜர்கள் பரத தையல்களையே பாதுகாக்கவேண்டும்; ராஜபாரியைகளையொவ்வனி, பெருமபாலும் பாதுகாக்கவேண்டுமன்றோ? ஆதலின, நீ இந்தக் கெடு மதியைத் துறந்து, நன்மதியுறறு வாழுக; மதியுடையோன் பிறா கண்டு இகழ்ந்து நகைசெய்யத்தக்க செயலேச செய்வானோ? மதியுடையோன் தன் மனைவிகளைக் கறபழியாது பாதுகாப்பதுபோலவே, பரததையல் களையும் கறபழியாது பாதுகாக்கக்கடவன். ராஜர்கள் தர்மசாஸ்திரத்தில கூறப்படாத அறமபொருளினபங்களையே அனுபவிகக விருமபர்கள்; இகழ்ப்பட்டதை எவ்வண்ணம் கோருவார்கள், அரசனே தருமம், அரசனே காமம், அரசனே பொருள, நன்மையாயினும், தீமையாயினும், அரசனடியாகவே உலகில நிகழுமன்றோ? அடா ராவண! நீ இவ்வண்ணம் பாவிபும், காமியும், கொடியனுமாகியும், பெருகுசெலவத்தை எவ்வண்ண மடைந்தனையோ? பாவிக்கா விண்ணுதி சேர விமானம் பெற்றூப்போ லாயிறறே?—

కామంస్వభాసౌనోయస్యస్కక్యః పరిమాజకతుం
 నహదుష్టాత్సనామూర్య మానసత్వోలయేచిరం.

காமம்ஸவபாவோயோ யபைசக்ச்யஹரிமாஜிதம்
 நஹிதஷ்டாத்மனூமார்ய மாவஸத்யாலயேசிரம.

எவனுக்கு எந்தப் பண்பு இயல்பாகவே உள்ளதோ? அதனைப் போக்க வொருவராலும் முடியாது; ஆதலின், நீசர்களின் இதயத்தில் ஈலவெண் ணம் நிலையுற்று நெடுநாள் நிற்காது; அடா ராவண! தர்மாததுமாவாகிய சூராமன் உன்னுடையலையினும், நகரிலேயாபினும், யார்க்காயினும் தீமை செய்தனனோ? அவன் விஷயத்தில் நீயேன தீமைசெய்கின்றனை? சூரப்பணைக்கின் பொருட்டிக் கரன் துர்மார்க்கமாக எதிர்த்திறந்தனனே

யன்றி, ஸ்ரீராமன் வலுவில்சென்றடித்தனனோ? நீ இப்போது ஸ்ரீராமன் பத்தினியைக் காவாடி'யோடுகின்றனை; இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீராமனிடத்தில குறமம் யாதுாதோ? உலாயாய; விராவாகப பிராட்டியாரா விட்டு விடாய, விடாமறசெலவாயாகில, விருத்திராஸரனை இங்கிரன் வசசிராயுத்தனனால் எரித்தாப்போலப பெருமாளுனைத் தீக்குறிகராகக்கண்களை முனிந்து விழித்தெரிப்பாரா; சீதையாரா நீ எடுத்தோடுவது நசசரவத்தை யுத்தரீயத்தில மறைத்தெடுத்தோடுவதுபோலவும், காலபாசத்தைக்கழுத்தில பூட்டிக்கொண்டோடுவதுபோலவுமாகும். இதனை நீ யறிக்கின்றிலையே? எந்தச சமையை யொருவன் சுமந்தால், அது தன்னை அழுத்தி யழிக்காம லெளிதாருமோ? அந்தச சமையையே யவன் சுமக்கவேண்டுகிறேன் யன்றி, சுமப்பதற்கரிய சமையை எடுப்பது தகாது, எவ்வாறு அன்னம புரிப்பா னாகில், மந்தகுசெய்யாமல ஜீர்ணமாகுமோ? அவ்வாறு அன்னமே புசிக் கக்கடவன், எந்தசசெயலைசெயின, தருமமாகாதோ? கீர்த்திவிளையாதோ? இகழவேவிளையுமோ? மெய்யுமவாடி துன்புறுமோ? அததன்மையதாகிய செயலை எவனதான் செய்வான், அடா ராவண! நான் பிறந்து தேவ மானத்தால் அறுபதினாயிரம் வருஷமானபடியால், மிகவும் மூப்புறறிருக் கிறேன், பிறப்புமுதல குலமுறையாகவந்த பகவதாஜதியத்தை நீதிவழு வாமல் பாதுகாத்து யிளைத்தேன், நீயோ யெவ்வனமுடையோனும், விலலாளியும், கவசமபூண்டவனுமாகின்றனை, ஆயினும், யான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், என்னை நிராகரித்தது, வைதேவியை எடுத்திக் கொண்டி துன்பறறுச செல்ல வலலமை கொள்ளாய, வேதாத்தங்கள் முற்றுமுணர்ந்தவனொருவனிருக்கையில், அவன் எதிரில் நிலைகொள்ளாத ஹேதுவாதங்களினால் பிரமாணமான சுருதியை யழிக்க முடியுமோ? அடா ராவண! நீ குரானுலை எனனுடன் போர்செய்க; முகூர்த்தகாலம் நிற்க; கணப்பொழுதில் என்னால் கொல்லப்பட்டவனாகி கரணபோலவே தரையில் வீழ்வாய்; அடிக்கடி தைத்தியதானவாகா எவராலே கொல்லப் பட்டனர்களோ? அந்த ஸ்ரீராமசந்திரனே உன்னையும் விராவில் கொலவார்; இப்போழ்தந்த ராஜபுத்திரர்களிருவரும் நெடுந்தூரஞ் சென்றனர்களோ? யானிப்போழ்து யாது செய்வேன்; அவர்களைகண்டச்சங்கொண்டே நீ வினாவிலிறப்பாயென்பதிலு மையயிலை; யான் பிழைத்திருக்கும்மீவும், இவரை நீ எடுத்தோட வல்லவனாகாய; உயிரா வழங்கியாயினும், மஹாத் துமாவாகிய அந்த ஸ்ரீராமபுத்திரனுக்கு உபகாரஞ்செய்யவேன், சசரதசக் கரவீர்த்தியும் எனக்குத் தோழராதளின், இவ்வண்ணீம அவசியம் செய்

வேள்; நிலலடா ராவண ! கண்ப்பொழுது பாரடா ! யானுனக்குப் போனொன்னும் பூஜையை யளித்து மகிழ்விப்பேன் ; காமபினினதும் பனம்பழங்களை யுகிர்ப்பதுபோல உன்னை இதேதேரினின்றும் கீழேதளளி யுருட்டுவேன், என்று தீரங்கொண்டு கெட்டியாகக்கூவி யுராசெய்தனா *

ஆரண்யகால்டததில் ஐம்பதாவது சருக்கம்

முற்றிறம்.

ஐம்பததொன்றாவதுசருக்கம்

ஐடாயு ராவணனைப் பலவாறாக வருத்தித் தான் அவனுலறுப்புண்டு பிராட்டியாரால் சோகிக்கப்பட்டது.

ஐடாயு இவ்வண்ணம் நீதிப்படி யுராசெய்கையில், ராவணன கேட்டு மிக முனிந்து, இருபது கண்களிலும் தீப்பொறிகளெழு விழித்துக் கண்கள செவந்து ஐடாயுவை எதிர்த்தோடிவந்து போர் செய்தனன இவவிருவர் களுக்கும் அந்தப் போர மிகவும் காண்போர்க்கச்சந்தருவதாகி, கீழ்காறறு மேலகாற்றிரண்டினாலும், ஒன்றுகொன்று மோதப்பட்ட மேகங்களின, சேர்க்கை போலவும், சிறகுகளுடன் கூடிய மாலியவந்தங்களென்னும் இரண்டு மலைகளும் போராசெய்தாப் போலவும் விளங்கிற்று; பின்பு, ராவணன் கூரிய பலவகைப்பட்ட கண்களினால் ஐடாயுவை யடித்தனன். ஐடாயுவும் அவைகளைப் பொறுத்துக்கொண்டு மூக்கினாலும், கால்களினாலும், ராவணனைக் கடித்துக் கீறி வருத்தினார். பின்பு, ராவணன் முனிந்து மிகவுக கொடிய பத்துச் சரங்களினால் ஐடாயுவைப் பிளந்து மகிழ்ந்தனன். ஐடாயுவும் பிராட்டியார் ராவணன் தேர்மீது அழுது வருந்துவதைக் கண்டு, அந்த பாணங்களையும் லக்ஷியஞ்செய்யாமல் விரைவாக வேரடிக்கால்களினாலேதானே ராவணனுடைய விலலையும், கண்களையும்

* ராவணன் ஐம்பதலக்ஷம் வருஷங்களுக்குக் குறையாமல் ஜீவித்தானென்ப தற்குப் பல தீருஷ்டாந்தங்களிருப்பதினால், ஐடாயு தனக் கறுபதியிரம் வயதே ஆயிறறெனதும், தன்னைவிட ராவணன் சிறியவனெனதும் உரைத்தது பொருநதர் தெனறு, தேவமான்மதால் ஐடாயு அறுபதியிரம் வயதடையெனென்றுரைத்த தாகப்பொருள கொள்ளப்பட்டது அவருடைய வயது மறுவியமான்மதால் இரண்டு கோடி பதினாறுலக்ஷம் வருஷங்களினறமையின, தன்னைவிட ராவணன் சிறியவனென்பது அமையுமெனக் கொள்க, இதுவும் இரத வைவல்வத மன்வரதரத்திலேயே பிறந்தானெனும் பக்ஷத்திலேதான் அமையும்; இரத மன்வரதரத்தக்கும் முன்பு பிறந்தானெனும் பக்ஷத்தில்தான் அரசாட்சிசெய்த காலமே இவவளவென்றுரைத்தா னொன்ப பொருள கொள்ளவேண்டும்;—

முறித்துத் தள்ளினர். ராவணனும் வேறுவில்லை எடுத்துக்கொண்டு
 சினம் மூண்டு, ஆயிரம் பதினாயிரமாகக் கணக்கிறந்த பாணங்களை எய்து
 ஜடாயுமேலே நிறைத்தனன. ஜடாயுவும் கூட்டினிடையிலுறையும் பறவை
 போல விளங்கி யந்தப் பாணங்களைக் கால்களாலும், துண்டத்தினாலும்,
 சிறகுகளாலும் தடுத்ததைத் துதறி, விராவாக அந்த வில்லையும், கால
 களினால் முறித்துப் பசுஷங்களினால் உதறித் தள்ளிவிட்டு, பிசாசம்போன்ற
 முகங்களையுடைய தேரில் கடடிய கோவேறு கழுதைகளையும் கொண்டு,
 சிறந்த அத்தேரையும் முறித்து, வெண்குடையையும், வெண்சாமகாக
 ளுடன முறித்துத்தள்ளித் தண்ணீப் பிடிக்க வந்த ராஷ்டிரங்களையும்
 கடித்துக் கீழேதள்ளியிதித்து, சாரதியின பருத்ததலையையும் மூக்கினால்
 கடித் தறுத்துத்தள்ளி, ராவணனை யசமுமுத செய்தனா. ராவணனும்
 தேர் முறித்து, வில்லொடிந்து, வாஹனமிழந்து, சாரதியிழந்து, சீதையை
 மடியிலேந்திக்கொண்டு, (தான தொடாம லெடுத்ததுகொண்டு) தரை
 யில் வீழ்ந்தனன. இவ்வண்ணம் ராவணன விழுககண்டு, எல்லாப் பூதங்
 களும் நன்கு நன்கென்று, ஜடாயுவை மகிழ்ந்து புகழ்ந்தன, ஜடாயு
 வும் மூப்புடையராதலின, இவ்வண்ணம் போசெய்து இளைப்பறறு உட
 கார்ந்தனா. ராவணனதுகண்டு மகிழ்ந்து, ஸீதாதேவியை யங்கத்தில
 வைத்துக்கொண்டு விராவாக வொடினன. ஜடாயுவும் அவனோடுவதைக்
 கண்டு, பறந்தோடி எகிர்த்துத்தகைந்து, அவனை நோக்கி, அடா ராவண!
 வசசிராயுத்தையொத்த பாணங்களுடைய ஸ்ரீராமனுடைய பாரி
 யையை நீ யழிவதனபொருட்டே யன்றோ? எடுத்தோடுகிறாய்; நீ புன்
 மகி யுடையோளுதலின், அறிகின்றிலை, பிபாஸை யுண்டானால் விஷ
 பாணஞ் செய்வதுண்டோ மூடா? நீ இந்தச் சீதையை எடுப்பது புத்திர
 மித்திர களத்திராடிகளுடன் விஷபாவஞ் செய்வதை யொக்கும்; தாம்
 செய்யும் வினைகளினால் வினையும் பலனை யறியாதார்கள் வினாவி லழிவா
 கள. இப்போழுது நீயே அவர்களுக்கு உதாரணமாகின்றனை; இப்
 பொழுது நீ காலபாசத்தினால் கட்டுண்டமையின, நீ எங்கே செலவின்
 விடுபடுவாய்; மீனானது தானழிவதை யறியாமலே பசையூட்டிய தூண்டு
 முளனைக் கவ்வி யழிகின்றதன்றோ? மிகவும் சூரர்களாகிய ஸ்ரீராமலக்ஷ்
 மணாகள் நீ செயத இந்த அபகாரத்தைப் பொறுப்பார்களோ? நீ யவா
 களுக்கு அசைக்கொண்டே களான்போலக களவாடின; இது மான
 மற்றோர்கள் செயற்குரியதேயன்றி, சூரர்கள இவ்வண்ணம் செய்வார்
 களோ? நீ சூரனாகில் போர் செய்க; களைப்பொழுது நிற்க; கரள
 போலவே நீயும் அடிப்பட்டிழப்பாய்;—

சுரீதஸா ல்ஷுருஸ்யஸ்து ரூபுலிகந்யஸ்த்
 னொஸ்யஸ்து ஸொஸ்து ரூபுலிகந்யஸ்து

'பரோதகாலேபுருஷோய தகாமபரதிபதயதே

விநாசாயாதமீநீநாமயம பரத்பண்ணோலிகாமதத

(விநாசகாலே விபரீதபுத்திஃ, யானைவருமபுன்னே மணியோசைவரு முன்னே கேகிவருமபின்னே மதிக்கெட்டுவருமுன்னே) எனகிறபடியே மாஸிடா ஆயுளமாளுங்காலையில, தாமழிவதங்கே ஹேதுவான தீசசெயல் களையே நற்செயல்களெனச் செய்வார்கள; அத்தன்மையதான தீசசெயலையே நீ இப்போது செய்தனை, எந்தசெயல்களெனச் செயின், தீமைவிளையுமோ? அச்செயலை லோகாதிபதியாயினும்செய்வானே? என நிவ்வண்ணம் இதுமுனாத்தும் அவன் கோமையின, அவனது முதுகில பாயந்து நகங்களிலிடுக்கிடுக்கொண்டு கடித்துக் கீழிக் கிழித்து, மதமேறி வசப்படாத யானையை யதனமேலேறிய கஜபாலன்போலப்பிடித்துத் தலைமயிரகளைக் கவ்வி யிழுத்துப் பிடுங்கி வருத்தினா ராவண்ணிவ்வண்ணம் அவமானத்தையும், பிடையை யும், மனவருத்தத்தையுமடைந்து, கோபத்தினால் உதறி துடித்துச் சீதையை இடதுதொடையிலவைத்துக்கொண்டுகைகளினால்னைத்து, வலதுகைகளினால் ஜடாயுவையறைந்தனன் ஜடாயுவும் அவனைச் சுற்றிப்பறந்து கடித்து, இடதுகைகளை பத்தையும கடித் தறுத்துத் தள்ளினா உடனே அககைகளும் புறநிலிருந்து பாம்புகள் புறப்பட்டாப்போல முளைத்தன; பின்பு, ராவணன் சீதாபிராட்டியாராத தரையில் விட்டுவிட்டு முட்டிகளாலும், கால்களாலும், ஜடாயுவைக் குத்தி யுதைத்து மிதித்து வருத்தினான். பின்பிருவருக்கும் முகூர்த்தகாலம் பெருஞ்சண்டை விளைந்தது; அநந்தரம் ஸ்ரீராமபத்திரனுக்கு உபகாரஞ்செய்வதன்பொருடே போர் செய்கின்ற ஜடாயுவின்னுடைய சிறகுகளையும், பாசுவங்களையும், பாதங்களையும், வாளினால் அரிந்து தள்ளிவிட்டான். உடனே ஜடாயு ஆயுள் மாண்டு தரையில் விழ்ந்தான். இவ்வண்ணம் பொருது குருகியில நனைந்து வீழ்ந்த ஜடாயுவைப் பிராட்டியாரா கண்டு தன தந்தை விழ்ந்தாப்போல மிகவும் துன்புறோடி வந்து, நீருண்ட கொண்டல்போன்றவரும், மூப்பினால் வெளுத்த மாப்பினை யுடையவரும், மிகவும் சூரமுடையவருமாகிய அவரைக் கிட்டி யோடிவந்து தழுவிக்கொண்டு கூ.வி யழுத்தான்.

ஆரணயகாண்டத்தில் ஐம்பத்தொன்றாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இந்தச் சருக்கத்திலும் ராவணன் சீதாதேவியாராத தொட்டே எடுத்துக் கொண்டோடினென்பது நன்கு விளங்கும், குலமகளிற்குப் பலாதகாரமாய் ஒருவன் தொட்டமாத்திரத்தால் கற்பழியாது, பெண்கள் பிறரைச் சேரக் கருகினாலும், கற்பழியுமென வுணர்ச்சு.

ஐ ம் ப த் தி ர ண் ட ா வ து ச ரூ க் க ம .

மீளவும் ராவணன் வந்திராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டு செல்லு
கையில், எல்லாவுயிர்களும் துன்பமடைந்து வருந்தியது.

பின்பு, ராவணன் ஜடாயு தரையில் வீழ்ந்த மரணதசையை யடையக
கண்டு மகிழ்ந்தன. முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டலத்தையுடைய
பிராட்டியார் அவ்வண்ணமே ஜடாயுவைத்தழுவிப் புலம்பிப் பெருமானைக்
குறித்து, என் பிராணநாதா!—

నిలుత్తంలక్షణజ్ఞానంశకుం స్వరదశఁసం

లవశ్యంసుఖదుఃఖిషుసరాణాం ప్రతిద్యశ్య తే.

நிமித்தமலக்ஷணஜ்ஞாநம் ச சுகநிலவாதாசனம்

அவசயமசுகத்துகடுகஷ்ட நாராணுமபாஜ்ஜருசயதே

கள்ளதுடிப்பது முதலிய அங்குகுறிகளும், கன்னிகை மோர் முதலிய
வைகா, எதிரில் வருவதும், காக்கை முதலிய பறவைகா தொளிசெய்வதும்,
மனிதர்களது இன்பதுன்பங்களையே உண்மையாக வறிவிக்கின்றன வல்ல
வோ? தேவா எனக்குற இத்துன்பத்தை யறிவின்றிலீரோ? என்பொரு
ட்டே இப்பறவைகா தேவகா நோக்கிக் கூவிப் பறக்கின்றனவே? எனனைப்
பாதுகாப்பதன் பொருட்டே இந்த ஜடாயுவும் இந்தப் பாவிபுடன போர்
செய் தடிபட்டித் தரையில் வீழ்ந்தனரோ? காசுத்தரோ! எனனைப் பாது
காத்தருளாக; லக்ஷ்மணா! என்னைக் காத்தருள; என்று கூவி யழுது
புலம்பினா. இவ்வண்ணம் மாலை வாடி யுதிர்ந்து வருந்தி அநாதைபோலப்
புலம்புகின்ற பிராட்டியாரை எடுப்பதன்பொருட்டு ராவணனோடிவந்து,
கூவி யழுதுகொண்டு, கொடிபோல மரங்களைத் தழுவிக்கொண்டு வருந்து
கின்ற பிராட்டியாரை விடுகவிடுகவென்றுரைத்துத் தலைமயிரைப்பற்றி
யிழுத்துப் பிடித் தெடுத்தனர். பிராட்டியாரும் ராமாராமாவென்று கூவி
யழுது புலம்பினர்; அப்பொழுது உலகமெல்லாம் நிலைகடந்து தவித்தன;
எங்கும் இருளெழுந்த பரலிற்று, காற்றும் வீசின்றிலது, கடுரவனும்
ஒளிபிழந்தனர்; சத்தியலோகத்தில் திசைசூழத்தேவனும் ஞானக்கண்ணல்
இந்தச் செயதியை யறிந்துகொண்டு இனித் தேவகாரியம் நிறைவேற்றென்
றுரைத்தனர். அங்குள்ள பரமயோகிகளெல்லோரும் துன்பமும் மகிழவுங்
கொண்டனர்; ராவணனும் ராமாராமா! லக்ஷ்மணா லக்ஷ்மணா! என்று
புலம்புகின்ற பிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்திறசென்ற
னர்; பிராட்டியாரும் அணிமணியொளிபொருந்தி மினனற்கொடிபோலத்
திசுழ்பவரும், பித்கவாடை யூதித்தவருமாகி, ராவணனை யனலபற்றி எரி

கிளற மாமலையப்போல விளங்கச்செய்தனா ; அவரணிந்த மாலை யினினறும் தாமரையிதழகளுதீர்ந்து ராவணனைச் சுற்றிலும் வீழாதன ; காற்றினுலசைக்கப்பட்ட பொன்பட்டும் கதிரவனது கதிரொளிப்பொருந்திய மேகம்போலத் திகழந்தது ; அப்பொழுது பெருமானைப் பிரிந்தமையின், பிராட்டியாரது திருமுகமண்டலம் காமபிணைகளிளிக் கரையிலெறிந்த கமலமபோல விளங்கியது, அழகிய நெற்றியும், அழகிய சூந்தளங்களும் பொருந்திக் கமலத்தை நிகர்த்து வெண்மைபொருந்திய பறகையுடைய தாகிய பிராட்டியாரது திருமுகமண்டலமும், வானில் மேகத்திடையிற செல்லுகிளற முழுமதிபோலத் திகழந்தது ; ஆகிலும், ராவணனால் பீகை செய்ப்பட்டமையில், பகலிலதோன்றிய சந்திரன்போலக் காணப்பட்டது ; கரிய ராவணனருகில் பொன்னொளிகொண்ட பிராட்டியார் மேகத்திடையில் மினனல போலவும், யானை யணிந்த பொனமாலை போலவும், பச்சிலை மரத்தில் படாந்த பொற்கொடிபோலவும் விளங்கினா. பிராட்டியார் சார்த்திய மாலைகளினின்றும் நறுமலர்களுதிராநது வரிசையாகத் தரையில் வீழ்ந்தன ; அப்பொழுது திருவடியினின்றும் மணிகளிழைத்து மிளபோலு மின்னுகின்ற சதங்கைத்தண்டையும, இனிமையாக வெலித்துக்கொண்டு வீழ்ந்தது ; பிராட்டியாரணிந்த மணியணிகளும், விண்மீன்கள்போலச் சிதறி வீழ்ந்தன ; திருமார்பில் சார்த்திக்கொண்டிருந்த முத்துவட்டும், விண்ணினினறும் கங்கைபோல வீழ்ந்தது ; அப்பொழுது உறபாத வாயு வினா லசைக்கப்பட்டும், பலவகைப் பறவைகளினு வெலிக்கப்பட்டிமுள்ள மரங்கா பிராட்டியாரா நோக்கி, அஞ்சேலென வுரைத்தனபோலவும், அசைக்கப்பட்ட கமலங்களை யுடையனவும், அச்சங்கொண்டு தவிக்கின்ற மீன் முதலிய ஜந்துக்களை யுடையனவுமாகிய தாமரையோடைகளும், தோழிகளபோலப் பிராட்டியாராககண்டு துன்புற்றனபோலவும் விளங்கின ; புலி கரடி முதலிய விலங்குகளும், பிராட்டியாரது நிழலைத் தொடர்ந்து பின னோடி ராவணனைக் கடிக்க மேலெழும்பின ; மலைகளும் அருவிகளெனலும் கண்ணீர்பெருக்கிச் சிருங்கங்களென்னுங் கைகளை மேலெடுத்திப் பிர தித் தொனிகளினால் கூவியழுதன ; கதிரவனும் பிராட்டியாராக் கண்டு ஒளிகுன்றி வெண்மைகொண்டு வெப்பந்தணிந்தனன் ; ராவணன் தருமம், சத்தியம், கசடின்மை, அருள், இவை முதலிய நற்குணங்களுள் ஒன்று மிலாதானுதவின, பிராட்டியாராப் பறித்தானென்று எல்லாப் பூதங்களும் குவைகுவையாகக் கூடி யழுதன ; மாள ரூட்டிகளும் அச்சங்கொண்டு தீனமுற்றக் கூவின ; வளதேவதைகளும் பிராட்டியாராப் பார்த்துப்பார் த்கைக் கண்ணீர்பெருக்கி மெய்நடுங்கி வாக்னி யமகளை இவ்வண்ணம்

ராவணனும், தலையவிழந்து, திலகமழிந்தது, மனங்குன்றி, நாற்புறமும் நோக்கி, ஸ்ரீராம! லக்ஷ்மண! எனறு கூவிக் கண்ணிர்பெருக்கியழுக்கின்ற பிராட்டியாரா எடுத்தககொண்டோடினன். பிராட்டியாரும் பெருமாளினையபெருமாள இருவருயின்றித் தனியே யிருந்தமையின், ராவணனு லெடுக்கப்பட்டு, தம்மவரைக்காணாமல் முகவொளிகுன்றி யச்சங்கொண்டு சிந்தையுற்று வருந்தினா.

ஆரண்யகாண்டத்தில ஐம்பத்திரண்டாவது சருக்கம

புறநிறம.

ஐம்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

பிராட்டியாராவணனை இகழ்ந்தது.

இவ்வண்ணம ராவணன் கோரநுபமுடையொகிப பிராட்டியாரா எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்திற்செல்லுகையில், பிராட்டியாரா அச்சமும், துன்பமும், சினமும்கொண்டு ராவணனை நோக்கி, அடா சண்டாளப் பயலே ! நீ இவ்வண்ணம் நீசததொழில் புரிந்தும், நாணமுறுகினறிலே யந்தோ ? யான தனியே யிருப்பதையறிந்து, கள்ளளபோலக் களவாடியோடுகின்றனையே ? அடா நீசா ! நீ என்னை யபஹரிப்பதன்பொருட்டே ஸ்ரீராமபத்திரனுக்கஞ்சி, மாயையினுல மான்செய்து, என்பர்த்தாவை நெடுங் தூர மோட்டினேபோலும், என் மாமனாருக்குச் சகாவும், மிகவும் மூப்புடையாருமாகிய இந்தச் சடாயுவும், எனபொருடடுப் போர்செய்து கொல்லப் பட்டனர். நீ மிகச சூரன்போலும், ஆகிலும், இவ்வண்ணம் கபடம செய்யாமல் யான் ராவணனென்றுரைத்து எதிரில் நினறு என் பர்த்தாவுடன் போர் செய்து வெற்றிகொண்டு என்னை எடுத்துவருவாயாகில், சூரனே யாகுவாய்; இவ்வண்ணம் என்னைக் களவுசெய்தும் நாணுகின்றிலையே ? பர்த்தாவின்றித் தனியேயிருக்கையில், பரத்தையலை எடுத்துவருவதென்பது மிகக் தீதென யாவரு முரைக்கின்றிலரோ ? மிகக் கொடுமை கொண்டதும், தருமமற்றது மாகிய உன்னுடைய செளரியத்தையும், பலத்தையு மிகழக ; நீ யுன்னை என் முன்னாகப் பொய்யாகவே புகழ்ந்து கொண்டனையே ; பல குலத்தோர் அழிந்தமும்படியான உன்னுடைய இச்செய்கையைச் சூகிக ; நீ இப் பொழுது ஒட்டமாகவே ஓடுகின்றமையின், யாதசெய்யக்கூடும் ; நீ யொரு கணப்பொழுதாயினும் நிறக ; பின்பு, நீ பிழைத்துச் செல்ல மாட்டாய் ; நீ ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு முன்பாகப் படைகளுடன் கூடிப் போசெய் னாயினும், பிழைத்து மீளமாட்டாய் ; பற்றி யெயிரினற காட்டுத்தியின் ஓய்வுமையைப் பறவை பொறுக்காததுபோல அவயிருவர்களது பாண

வேகத்தை நீ பொறுக்க வல்லவனல்லீ ; நீ நன்காராயந்து என்னை விட்டு விட்டு உய்யும் வழி தேடிக்கொள்ளாய் ; என்னை நீ எடுத்துக்கொண்ட போவாயாகிலும், என பர்த்தா முனிநது தம்பியுடன் கூடி யுன்கை கொல்வாரா, நீ என்ன எண்ணக்கொண்டி எனனை எடுத்துக்கொண்டோடு கிண்டினையோ ? அந்த எண்ணம் ஒருகாலும் நிறைவேறாதென வுணாக ; தேவர்க்கு நிகராகிய என் பர்த்தாவைக் காணாமல் பகைவர்களுக்கு வசமாகிக் கண்பொழுதும் உயினா வைத்தகொள்ள விரும்பேன் ; நீ மாறும்காலம் கிடமினமையின், இது நலமெனவும், இது தீதெனவும் உணாகினந்தலை ;—

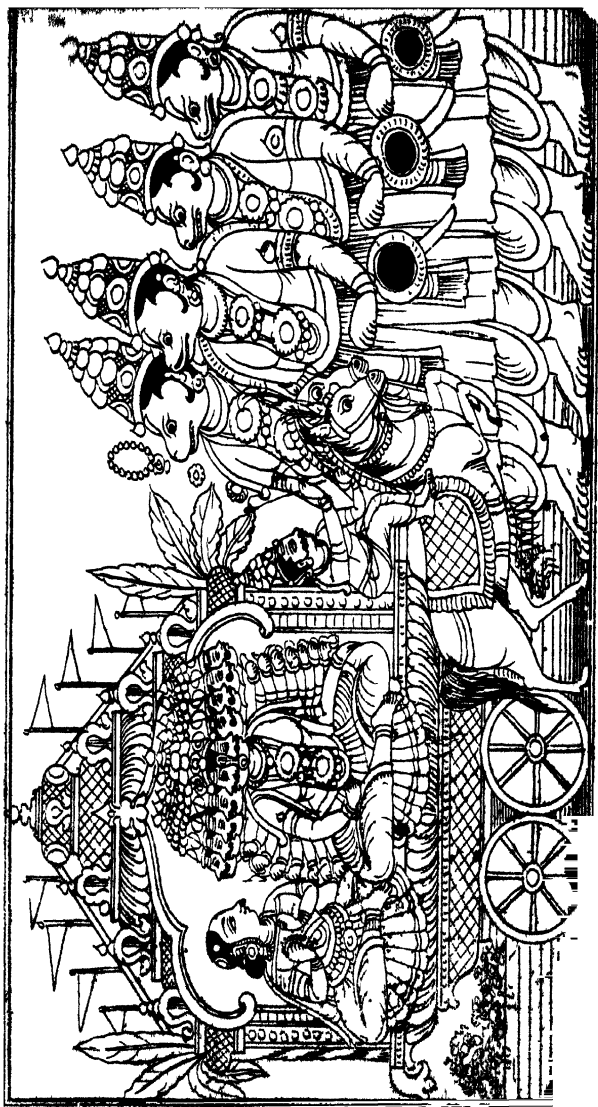
सुश्रुतुः का लीयन्ता मर्त्ये विषरीता नि संसते
 मूयूयान्सा ए नो ऽंवा न र्वी सांयत्युक्त्युत्सर्गै षत्.

மருசயுகாலேயதாமாதயோ விபரீதாங்கிலேவதே
 முமூயானஸாஂனாஸர்வீஸாண்ட்யுக்த்யுத்சர்சுஷத்.

மனிதரெல்லோரும் மரணகாலத்தில் தீமைகளையே செய்வார்கள், அக்காலையில், அவர்களெல்லோரக்கும் யாது நலமோ அது தோற்ற தன்றோ ? இப்பொழுது உன் கழுத்தில் யமன் காலபாசங்களைப்பூட்டிக் கட்டுகின்றனனென நம்புகின்றேன் ; இப்பொழுது அச்சமுறவேண்டு கையிலும், அச்சமுறுகின்றதலை யல்லையோ ? விராவில் மாணமுறவர்கள் போல நீயும் எல்லாமாங்கலையும், பொனமயமுள்ளனபோலக் காணுகின்றனேபோலும், விராவில் குருநிகளைப்பெருக்குகின்ற வைதரணீநதியையும் பலவகைப்பட்ட கோரமான நரகங்களையும் கண்ணுறுவாய் ; இவ்வண்ணம் தீமைசெய்தும் பிழைப்பாயோ ? விடத்தை யுண்பவனும், வாழவுற்று மகிழுவானே ? அடா ராவண ! நீ காலபாசத்தினால் கட்டப்பட்டமையின், நீ எங்கே ஓடி யொளித்துக்கொள்ளினும், தப்பாய் ; ஒரு முகூர்த்தகாலத் திலேதானே என் பர்த்தாவினால் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களுடன் கர தாஷ்டனுகள கொல்லப்பட்டனர்களல்லரோ ? அவண்ணம் மிகச் சூரராகிய என பர்த்தா உன்னைக் கொலைசெய்யாரோ ? எனறிவண்ணம் பலவாறுகவுதைத் திகழ்ந்து தீனமாகப் புலம்பினா, ராவணனும் அந்த வார்த்தைகளை யொன்றும் கேளாமல் நடுககுற்றப் புலம்பி யழுகின்ற பிராட்டியாரா எடுத்துக்கொண்டோடினன்.

ஆரணயகாண்டத்தில் ஐமபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

65. 67.

श्री ५५ ५६ ५७ ५८ ५९

ஐம்பத்துநான்காவதுசூக்தம்.

பிராட்டியார் மஹாராஜா முதலிய ஐந்து வானரர்களைக்கண்டு ஆபரணங்களைக் கட்டி நமஸ்கரித்ததும், ராவணன் பிராட்டியாரை யசோக வனத்தில் வைத்து ராக்ஷஸிகளைப் பாதுகாக்கும்படி கட்டினாயிட்டதும்.

இவ்வண்ணம் ராவணனால அபஹரிககப்பட்ட பிராட்டியாரும் தஞ்ச மொருவரையும் காணாமல் மிகத் துன்பக்கடலில் மூழ்கிச் செல்லுகையில், ஒரு மலையின் உச்சியில் ஐவர் வானரர்கள வீற்றிருக்கக்கண்டு தம் முத்தரியமான வெண்பட்டையும், நல்லணிகளையும், இவர்களே இதனை எடுத்தவைத்திருந்து பெருமானாக்களித்தாசெய்தி யுரைப்பார்களென வெண்ணி, அவர்களிடையிலேயே நமஸ்கரித்தனர். ராவணன் வேகத்தாலும், அசுரத்தினாலும், அகளை யுணர்ந்திலன்; அந்த வானரர்களும் பிராட்டியார் கூவி யழுவதைக் கேட்டுக் கண்டனாகள. ராவணனும் பிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டு பம்பாநதியைத் தாண்டி மகிழ்ந்து வந்தகையை நோக்கிச் சென்று மடியில் நசசாவத்தைக் கட்டிக்கொண்டேனென்பதை யுறியாமல், காடுகளையும், ஆறுகளையும், மலைகளையும், தடாகங்களையும், ஆகாயமார்க்கத்தினால் கடந்து, விலலினின்றும புறப்பட்ட பரணம்போல விரைவாகச் சென்று, திமிதிமிங்கிலாதிகள சூழநதாழந்த ஸாகரத்தையும் தாண்டினன். அப்பொழுது ஸாகரமும் கரைபுரண்டு மேலெழுந்த அலைகளை யுடையதும், தடையுற மீன் முதலை களை யுடையதாயிற்று; ஆணியிடையிலுள்ள சித்தசாரணதியாகளும், ராவணனுக்கு ஆயுள் இவ்வளவென்று மொழிந்தனர்; மிருத்தியுவே உருவங்கொண்டதோ வென்று ஐயுறத்தக்க பிராட்டியாரை ராவணன் மடமையினால் எடுத்துக் கொண்டு இலங்காபுரி சேர்ந்து, அந்தப்புரத்தினுட்புகுந்து, மயன் மரையையப்போலப் பிராட்டியாரையக்கெழுந்தருளப்பண்ணி, அங்குள்ள பிசாசங்களை நோக்கிக் கேள்வி பெளகளை ! இந்தச் சீதையை மற்றொரு ஆணியினும், பெண்ணியினும், கண்ணுறவண்ணம் பாதுகாத்தளிக்க; அணியுண்டோ ? ஆபரணங்களுண்டோ ? எவற்றை இவளே நோக்குகின்றனோ ? அவைகளை யளிக்க; அறிந்தாயினும், அறியாமையினாலாயினும், இவளை நோக்கி, யாவன் வன்மொழி மொழிவாளோ ? அவளே உடனே கொலை செய்யப்படுவாள்; என்றிவ்வண்ண முகாத்துவிட்டு, அந்தப்புரத்தினின்றும் வெளியேறி இனி யாதுசெய்யத்தக்கதெனச் சிந்தைசெய்து, எட்டு அரசுகர்களைக்கொண்டு வரதானத்தினால் அகக்காரமுற்றவகுவின், அவர்களை நோக்கி அன்பர்களே ! நீங்கள் பற்பல படைகளைபுழுத்தி இங்கிருந்து

புறப்பட்டு முன்பு கராதிகளிருந்திறந்த ஜனஸ்தானஞ்சேர்ந்து வாழுக; அங்கே ராமனென்பவன் அயர்களைக் கொலை செயதமையின், அவன்மேல் மிகச் சிவன்கொண்டிருக்கின்றேன்; அந்தப் பகையையும் விராவில தீராக முயல்கின்றேன்; அவனைக் கொல்வதன்முன்னம யான துயிலுங் கொள்ளேன; பொருளற்றவன பொருளையடைந்தாப்போல யான அந்த ராமனைக் கொலைசெய்தின்புறுவேன; நீங்களங்கிருந்துகொண்டு அழககடி எனகஞ்சு செய்து யறுப்புவதமன்றி, மிகவும் ஊக்கத்துடன் ராமனைக் கொல்லும் வழியையே தேடுக; நீங்கள் மிகவும் சூரமுடையோர்களாதலின், உங்களது திறமையைறிந்தே ஏவுகின்றேனென்று புகழ்ந்துரைத்தனன. அந்த எட்டு ராசூஸர்களும் அதனைக்கேட்டு மகிழ்ந்து அவவண்ணமே யாகுவென்று உடனபட்டு ராவணனைத் தொழுது விடைபெறுகுகொண்டு புறப்பட்டு ஒருவர்க்குங்காணாமல் ஜனஸ்தானம் வந்து சேர்ந்தனர், ராவணனும் பிராட்டியாரைப் பறிததுப் பெருமானுடன பகைத்தம, மடமையினால் மகிழ்ந்திருந்தனர்

ஆரணயகாண்டததில் ஐம்பததுநான்காவது சருக்கம

முதற்றறு

ஐ ம் ப த தை த் த ர வ து ச ரு க க ம

ராவணன் தன் செல்வங்களைப் பிராட்டியார்க்குக் காட்டித்

தனைச் சேருமபடி வேண்டியது

ராவணன் மிகச் சூரர்களாகிய அந்த எட்டு ராசூஸர்களையும் அனுப்பி விட்டு, தன்னுடைய காரியங்கள் யாவும் கைக்கூடிவென மகிழ்ந்து வைதே ஹியை நினைந்து காமவேட்கைகொண்டு மறுபடியும் அந்தப்புராஞ்சென்று ராசூஸர்களின் நடுவில் எழும்புநிலையிருந்த பிராட்டியாரை சேரகவகொண்டு கண்ணீர்பெருக்கி, ஒளிசூழ்ந்த, அலைகடவில் வாயுவினாலுலுத்து முழத்தப் பட்ட மரககலமபோலவும், தன்னினத்தை விட்டு காய்களின் இடையிலகப் பட்ட மூலப்பேடுபோலவும் துன்பமடைந்து தலைகுனிந்து சிந்தையுற்று வருந்தக்கண்டு, பலாதகாரமாய அழைத்துக்கொண்டுபோய் மாடம் மேல் மாடங்கள் அடர்ந்து, பறபல உயர்ந்த பெண்கள் நிறைந்து, பற்பலபறவைகளொலித்துப் பற்பல மணிகளிறைத்து, பொன், வெள்ளி, படிக்கல், வைசியம், வைரம், இவைகளினால் செய்யப்பட்ட கம்பங்கள் நாட்டி, தேவதூதர்களை முழக்கி, தங்கத்தோரணக் கட்டிக் காணற்குரிய தன் விபுலுத்து தங்கப்படியேறிப் பிராட்டியார்க்குக் கட்டிக் காட்டினன்.

சில கவாசுஷங்கள் தந்தங்களாலும், சில கவாசுஷங்கள் தங்கங்களாலும், சில வெள்ளிகளாலும் செய்யப்பட்டுள்ளன; தரைகள் சுவமணிகளினுழத் தொளி கொண்டன; நடவாபிகளும், தாமனாயோடைகளும், மலர்கள் மலர்ந்து, சுற்றிலும் மரங்களடாந்து திகழ்ந்தன; இவ்வண்ணம் பற்பல விரோதங்களையும், சரவணன் பிராட்டியார்க்குக்காட்டி யாசையுறச்செய்யவேண்டுமென்னும் எண்ணத்தினால் பிராட்டியாரை நோக்கிக் கேளடி பெண்மணி! மிகவுங் கொடியர்களாகிய முப்பத்திரண்டுக்கோடி ராசுஸர்கள் என வசத்தி விருக்கினறனாகா, அவர்களெல்லோராகும் யானொருவனே இறைவன்; மூப்புடையோரும், வாலிபார்களுநதவிர ஒவ்வொரு வேலைக்கும் ஆயிரம் ஆயிரம்பேர்களிருக்கின்றனனாகா; இத்தனமையதாகிய இநத ராஜ்யமும், என்னுயிரும், யாவும் இனி யுனனதினமாயின; நீதான் எனக்குயிரினும் சிறந்தவள; இநத அந்தப்புரத்தில் எனக்கு அநேகமாயிரம் பெண்களா மனைவியர்களாயிருக்கின்றனனாகா, அவ்வெல்லோர்களுக்குக்கூட நீயே இறைவியாகக்கடவை வேறெண்ணத்தைததறந்து என்மொழியைமகிழ்ந்து என்னை யங்கீரித்தருளா; அநேகமாயிரம் அரசுகளால் சூழ்ந்து காக்கப்பட்டிக் கடலிடையிலிருக்கின்ற இவ்விலகையும், இந்திரன் முதலிய தேவாஸூரர்களாலும் புகழப்படுமோ? தேவயசூகந்தாவ பகிழ்பன்னகாதி களிலும், என்னை எதிர்ப்பவனொருவனையுங் கண்டிலேன; அரசிழந்து, தீன்முற்றுத தவமழுண்டி, ஆயுள் குன்றி, அறபமனிதனான ராமன் எனனை சீதிரப்பாளே? இனி யவனா யாதுசெய்வாய? ஆகலின், என்னையே யடைக, யானே உனக்கு நிகராகுவேன; யெளவனம் நிலையற்றதாதலின், என்னுடன் கூடி மகிழ்க; இனி ராமனைக் காண்பதில் மனமுறற்க; ராமன் இங்கு வரவேண்டுமென்று எண்ணுவதற்காயினும் வல்லனே? அயனாக்கததிறமை எங்குளது? காற்றினை யாகாயததில் கயிற்றினால் கட்ட முடியுமோ? தீ பறறியொரிகையில், அதன ஜ்வாலையைக் கையினால் பிடிக்க முடியுமோ? எனவசத்திலகப்படட உன்னை விடுவீப்பவன் எங்குளன்? மூவுலகிலும் யான எங்குங்காண்கின்றிலேன; இநத லகாராஜ்யமும் மிகப் பெரிது, இதனை நீ பாதுகாக்க விருப்புக, என்போன்றவாக்கும், தேவர்களும், மற்றுள்ள யாவர்களும் உனக்குப் பணியிடைசெய்வோர்களாகுவார்கள்; நீ திருவயிதேஷகமழுண்டி மகிழ்ந்து, என்னையும் மகிழ்வித்தருள்க; நீ முறபிறவியில் செய்த தீவினை வனவாஸுஞ்செய்ததோடழிந்தது; இனி நல்லினையின் பலத்தை யனுபவிக்கக்கடவை. இங்குச சிறந்த மாலைகளும், நற்சார்தங்களும், நல்லணிகளுமுள; எனனுடன் கூடி இவைகளை யனுபவிக்கக்கடவை, என் பிராதாவாகிய குபேரனை வெற்றுகொண்டு அவனிடத்திலிருந்த புஷ்பகமென்னும் திவயிய விமானத்தைப் பறித்துக்கொண்டேன்; அதிலும் என்னுடனேறி விளையாடுக; தாமனாமலர்போல மலர்ந்த தன்னுடைய திருமுகமண்டலம் துன்புறுகையில் திகழ்கின்றிலது; என்னை உன்னைப் பிதற்றினன். பிராட்டியாரதுகேட்டுத் திருமுகமண்டலத்தை

யாடையின் துளியினால் மறைத்துக்கொண்டு கண்ணீர்மெருக்கிப் பெருமானையே நினைந்து ஒளிரூன்றி வழுக்கினார். ராவணன் மீளவும் பிராட்டியானா நோக்கி, அடி வைத்தேற்றி ! நீ இனி நாணமுற்றாக; இடனூல் தர்மலோபமொன்றுமில்லது; உனக்கும் எனக்கும் இப்பொழுது தெய்வத்தினாலே சேர்க்கை நேர்ந்தமையின், இதுவுந் தருமமேயாகும்; இஃது ரிஷிகளாலும் உகக்கப்பட்டது; யான் உனது திருவடிகளிரண்டிலும் தலைவணங்கி வேண்டுகின்றேன்; அருள செய்க; யான் உன்னதினனும், தாஸனுமாகின்றேன்; யான் உன்னைப் பணியேனென்று காமத்தியினால் எரிக்கப்பட்டு வருந்துகின்றமையின், தினமாகமொழிந்தேன்; ராவணனும் ஒருபெண்ணைத் தலைவணங்கி வேண்டுவனோ? ஒருகாலும் வேண்டியிலன்; இப்பொழுது உன்னைமாத்திரமே வணங்கி வேண்டினேன்; என்றிவவண்ணமுடாதது மாளுக்கால்ம்கிடமினமையின், இவளா எனக்கே உரியவளென்றெண்ணினனா

ஆரணயகாலாடத்தில் ஐம்பததைத்தாவது சருக்கம

முற்றிற்று.

ஐ ம ப த தா ரு வ து ச ரு க் க ம

பிராட்டியாரா ராவணனையிகழ்ந்து பெருமானைப்புகழ்தலும், ராவணன் பிராட்டியார்க்குப் பனரிரணமொதம் கெடுவிட்டு வெருட்டியசோகவனத்தில் வாழுமபடி சேர்த்தது.

பிராட்டியார் ராவணனிலவண்ணமுடாத வாக்கியங்களைச் செவியுற்று மிகக கோபங்கொண்டு ஒரு புல்லை நடுவில்போட்டு அச்சமின்றி, பதனையே ராவணனாக எண்ணி, அதனை நோக்கி, அடா ராவணத்துரும்பே கேளடா! தசரதொன்னும் சக்கரவாத்தியார் தருமத்திறகழிவற்ற நேதை போன்றவரும், சத்தியந்தவறாதவரும், மிகப் புகழுற்றவருமாகியிருந்தனர். அவருடையதிருக்குமாரரோ ஸ்ரீராமபிரானென்பவர்; முழவுலகங்களிலும் புகழ்பெற்றவர்; நீண்டுருண்ட திருத்தோள்களை யுடையவர்; செந்தாமரை யிதழ்போன்ற திருக்கண்களை யுடையவர்; அவர்தான என் பதி; என் தெய்வம்; இஃகுவாகுருலத்திற பிறந்தவர்; சிங்கம்போன்ற தோள்களை

* கீழ்ச சாக்கத்திலும், இறதச் சர்க்கத்திலும், ராவணன் பிராட்டியாரா வேண்டித் தன்னை முன்போலவே தாஸனாகச்செய்துகொள்ளும்படி விண்ணப்பம் செய்த, அவண்ணமே நிறையேறமென நினைத்தனனெனவும் கருத்துத்தோன்றும்; கூர்ம யோர் ஆராயின் இது கங்கு விளங்கும்.

யுடையவர்; சிறந்த தோள்வலியுற்றவர், அவர்தான் லக்ஷ்மணனென்னும் தம்பியுடன் கூடிவந்து உன்னுயிரை மாய்க்கப்போகின்றனர்; நீ என்னை யவர்கிருமுன்பே எடுத்துவருவாயாகில், கரணபோலவே நீயும் அப்பொழுதே யடிபட்டு ஜனஸ்தானத்திலேதானே வீழ்நதிறந்திருப்பாய்; அநேகமகோடி ராக்ஷஸர்களிருக்கின்றனர்களென எண்ணற்க; அவர்களெல்லோரும் என் பர்த்தாவினிடத்தில் திறமையற்றவர்களாகருவார்களா; நச்சரவகடா பிறரைக் கடித்துக் கொல்லினும், கருடனிடத்தில் விஷமற்றவாகின்றனவல்லவோ? என் பர்த்தாவின விலவினின்றும் விடப்படட கூரிய கணைகடா உன்னுடைய சரீரத்தில் வீழ்ந்த கண்கையின் வெள்ளம் கரையை மோதி யழிக்கின்றது போல உன் சரீரத்தையும் அழித்துக் கரைக்கப்போகின்றன; தேவாஸூர் களைப் பகைத்து நீ வெற்றிகொள்ளினும், இவாகருத் தீவரு செய்தின்பு, நீ உய்யாய்; உன்னுடைய மிகுந்துள்ள ஆயுளை மாய்ப்பதற்கு என் பர்த்தாவே காரணமாகின்றனர்; யாகவேதியில் யூபஸ்தம்பத்தில் சட்டப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டிப்போல உனக்கும் இனி உயிராவாழ்தலரிது; என் பர்த்தா உன்னை இப்பொழுது சிறிக் கடாகூழ்ப்பாராகில், நீயுடனே எரிந்தழிந்து விடுவாய்; என் பர்த்தா சந்திரனை விண்ணினின்றும் தரையில்விழ்ச்செய்யினும் செய்வார், அழிக்கினும் அழிப்பாரா, கடலை உலர்த்தினும் உலர்த்துவார்; அத்திறமையுடைய அவர் என்னை விடுவிக்கமாட்டாரோ? நீயரசிழ்ந்து பாவமொடுங்கி, வலிமைகுலைந்து, மதிமயங்கி, ஆயுள்யானும் காலங் கிடழிந்துவிடின், என்னைப் பறித்தோடிவந்தனை; உன்னால் இவ்விலங்கையே கைம் பெண்ணாகப்போகின்றது; நீசெய்த இத்தீச்செயல் ஒருக்காலும் நலந்தருவாது; என்னை நீ பலாக்காரமாக எடுத்தோடி வந்தனையே? யான் உன் மலம் ஒருகாலும் இச்சைக்கொள்ளேன்; அந்த ஸ்ரீராமபிரானே எனக்குத் தாய்வழும், பர்த்தாவும் ஆருவார்; அவர் மிகச் சிறந்த காந்தியுடையவர்; அசமற்றவர்; தோள்வலியினாலேதானே தனியே தண்டகாவனத்தில வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றனர், அவர் உன்னுடைய வீரத்தனமையையும், மதத்தையும், தோளவலியையும், இறுமாப்பையும் போக்கப்போகின்றனர்; எல்லாவுயிர்களும் விநாசகாலத்தில் நற்செயலைத்திறந்து தீசெயலில் விருப்பங்கொள்ளுகின்றன; எனனை நீ இவ்வண்ணம் அநியாய மாய் எடுத்துவந்தமையின, அந்த விநாசகாலம் உனக்கும் கிடடி யிருக்கின்றது; நீ விராவில் இனத்தார் சுற்றத்தார் முதலிய யாவருடனும் அழிவாய்; ஹோமத்திரவியங்கள் நிறைந்து, வேதியாகால சூழ்ந்து, மந்திரிக்கப்பட்ட யாகவேதியைச் சண்டாளனால் தீண்ட முடியாதாப போலப் புதிவிரதையான என்னைக் கிட்ட உன்னாலும் முடியாது; மலாந்ததாமனா மலர்மிசைராஜஹம்ஸத்துடன் கூடி மகிழுகின்ற அன்பைப்பேடி புற்றுவையின்மேலிருக்கின்ற நீர்க்காககையைக் கண்ணெடுத்துப் பார்த்துமோ? உணர்வற்ற என்னுடைய இரத்தச் சரீரத்தைக் கட்டினும் கட்டிக்; கடித்துத் தினனிலும் தின்க; எனக்கு இச்சரீரமும் உயிரும்

பாதுகாககத்தக்கவாலல; இவ்வலகில் அழிவற்ற புகழென்னும் சரீர மொன்றே இகழவுறாது காக்கததககது; ஆதலின், யான் ஒருகாலும் பழிக்குரியவனாகேன; எனறிவவண்ணம வனமொழிமொழிந்து மேலொ னறும் மொழியாது மொளனமடைந்தனா. ராவணனும் அந்த வாக்கியங் களைக்கேட்டு மிகவும முனிந்து பிராட்டியாரா நோக்கி, கேளாய மிதிலாதி பதியின திருமகனே! யான உனக்கு இன்றுமுதல பன்னிரண்டுமாதம் கெடுவுகொடுத்திருக்கின்றேன், அதற்குள் உடன்பட்டு எனனை நீ சேரா யாகில், பின்பு உன்னை யான தினபதனபொருட்டுப் பாசகர்கள் வெட்டித் துண்டித்துச் சமைக்கக் கடவாகளென்று முடிவுரைத்து, அருகிலிருந்த அரசர்களை நோக்கி, விராவாக வருக, தாதிமாரகனே! நீங்கள் இவனை யழைத்துக்கொண்டுபோய் இவளுடைய தாப்பத்தைப் போக்குக என்று கட்டளையிட்டனன். உடனே அந்தக் கொடிய ராசூவிகளும் அவவண் ணமே செய்யவொமென்று கைகுவித்துப் பதிலுரைத்துப் பிராட்டியாராச சூழ்ந்துகொண்டு நினறனாகள ராவணன் மீளவும் அவர்களை நோக்கி, அரசர்களே! இவனை யசோகவநிகையின டிவில் அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேர்க்கக் கடவீர்கள் அங்கிவனைச் சூழ்ந்து பாதுகாத்து வருக; அங்கிவனை வெருட்டியும், நன்மொழியுரைத்தும், அன்று காட்டினின்றும் பிடித்துவந்த யானைப்பேடடைப்போலப் பழக்கி, எனவசமாகும்படி செய்க; என்று கட்டளையிட்டு, அடிவைப்பினாலேதானே பூமியைப் பிளப பவன்போல நடந்து தன்மனை சோந்தனன். அவ்வரக்கிகளும் அந்தப் படியே பிராட்டியாரா யழைத்துக்கொண்டு அசோகவணம் சேர்ந்தனா கள். பிராட்டியாரும் புலிக்கூட்டத்தினுள்ளகப்பட்ட பெண்மான்போல அவ்வரக்கிகளால் சூழப்பட்டு டிங்கித துன்புறழ்ச் சிறிதும் மனந்தேறியிலர்; அந்த அசோகவணமும் எக்காலையிலும் தளிர்த்துப் பூத்துக் காயத்துப் பழுத்துத் தழைத்த பலவகை மரங்களடர்ந்து எப்பொழுதும் மதுவுண்டு மதநகொண்ட பற்பல பறவைகளினாலொலிக்கப்பட்டு விளங்கிற்று; அப்பொழுது பிராட்டியாரும் அங்கிருந்து மிகத் தன்புற்றுப் பெருமானையே தியானஞ்செய்துகொண்டு வேறொன்றினையும் கண்ணுற மலும், நினைக்காமலும், மயக்கங்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பத்தாறாவது சருக்கம்^o

முற்றிறறு.

ஐம்பத்தேழாவதுசுருக்கம்.

பெருமாள் மாரீசனைக் கொலைசெய்து மீண்டுவருகையில், இளைப்பெரு
மாள் வந்துவிட்டதையும், அபசருவைகளையும் கண்டு பிராட்டி
யார்க்குத் தீங்குநோந்திருக்கருமென்று சிந்தையுற்றது.

அங்கே பெருமானும் மானுருக்கொண்ட அந்த மாரீசனைக் கொலை
செய்து விரைவாக மீண்டுவருகையில், தன் பின்புறத்தல நரி கோரமாக
ஊனையிடக்கண்டு அந்தோ ? யாதோ தீங்குநோந்திருக்கின்றது ;
வைதேஹி ! ராசுஸர்களால் பக்திக்கப்படாமல் இன்புறறு வாழ்ந்திருப்
பாளா ? மாரீசன் என்னேப்போலக கூவி யழுததொனியை லக்ஷ்மணன்
கேட்டிருப்பானுகில், லீதையை யங்கே விட்டுவிட்டோடிவருவான ;
சீதையும் அந்ததொனியைக கேட்டவுடன் மிகத் துன்புறறு லக்ஷ
மணனை யுடனே என்னிடமறு பப்விடுவாவி, சீதையை யந்தத் தருணம
பார்த்து ராசுஸர்க்கா பலாகூடிக் கொலைசெய்ய நினைப்பார்கள ; இந்த
எண்ணத்தினாலேதானே மாரீசன் மானுருக்கொண்டு என்னை நெடுந்தூரம்
இழுத்தலைத்தனை ; லீதாலக்ஷ்மணர்களிருவாக்கும் மகக்ஷுணடாகுமா ?
கூரதிகளைக்கொலைசெய்ததுமுதல ராசுஸர்கள் எனமேல் பகைகொண்டு
சமயம்பாததிருக்கின்றனர்கள் ; இப்பொழுது பற்பல அபசருனங்களும்
காணப்படுகின்றன ; என்றிவ்வண்ணஞ் சிந்தை செய்துகொண்டே விரை
வாக வருஷுகையில், இளைப்பெருமாள் தனியே வரக்கண்டு கிடடி யவரை
நோக்கி, அடா லக்ஷ்மண ! ராசுஸர்கள் நிறைந்த இந்தக்கொடிய கான
கத்தில் சீதையைத் தனியே விட்டு வரலாகுமோ ? நீ இப்பொழுது
சீதையை விட்டு வந்தது இகழத்தக்கதேயன்றி, உக்கத்தக்கதாகாது ,
இனி நமக்கு நல மெவ்வண்ணம உளதாகும் ? சீதை ராசுஸர்களால்
கொல்லப்பட்டனளோ ? பக்திக்கப்பட்டனளோ ? அல்லது, பறித்தொளிக்
கப்பட்டனளோ ? இனி யாம் சீதையை யாசிரமத்தில காணோம் ; இவ
விஷயத்தில் யான சிறிதும் ஐயமுறுகின்றிலேன ; மிகவும் அபசருனங்
களே யாகின்றன ; அடா லக்ஷ்மண ! சீதை யழிவற்றிருக்கவும் கரண
பேபாமா ? நரி முதலிய விலங்குகளும், பறவைகளும், கோரமாக நாற்புறங்
களிலும் கூவுகின்றனவே ? சீதை நலமுற்றிருப்பாளா ? இந்த மாரீசனும்
மானுருக்கொண்டு என்னை மோசஞ்செய்து நெடுந்தூரமலைத்துக் கடை
யில் என்னுல் கொலைசெய்யப்பட்டு இறக்கும்பொழுதே அரக்கனாயினன் ;
என்னுடைய மனமும் மகிழ்வற்று வருந்துகின்றது ; இடக்கண்ணும்
துடிக்கின்றது ; அடா லக்ஷ்மண ! சந்தேஹமேயில்லை ; சீதை பறிக்கப்
பட்டனளோ ? அல்லது, கொல்லப்பட்டனளோ ? அல்லது, நடுவழியில்

இழுக்கப்படுகின்றனோ? லாம இனிச சீதையைக் காணமாட்டோம்; நீ சீதையை விட்டு வந்தது தகுதியற்றது; என்று லக்ஷ்மணருடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு உரைத்து இகழ்ந்து வருந்தினார்.

ஆரண்யகாண்டத்தில ஐம்பத்தேழாவது சருக்கம்
முற்றிற்று

ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள் இளையபெருமானுடன் திரும்பிவந்து பிராடடியாரை
எங்குகாணாமல் மிகவும் தயருறறு வருந்தியது.

பெருமாள் மீவும் பிராடடியாரைவிட்டுத் தனியே வந்த இளைய பெருமானை நோக்கி, அடா தம்பி லக்ஷ்மண! யான திருவையாத்தியை விட்டுத் தண்டகாரணியத்துக்குப் புறப்படுகையில், யாவளொருத்தி முறறுந்தறந்து என்னையே நம்பிப் பின்றொடர்ந்தனனோ? அந்தச் சீதை இப்போது எங்கிருக்கின்றனா உரையாய்; யான அரசிழந்து தீனமுற்றுக் காடுறைந்து வருந்துகையில், யாவள துணையாயினனோ? அந்த என் தருமபத்தினி எங்கே? எவளைப் பிரிந்து யான கணப்பொழுதும் இன் புறறு வாழேனோ? அந்த நாயகி எங்கே? இற்தப் பார் முழுதும் ஆளுகையாயினும், இற்திரன்பட்டத்தையாயினும், யான அந்தச் சீதையின்றி விரும்பேன், எனக்குயிரினும் பிரியமுள்ள அந்த ஜானகி! பிழைத்திருக்கின்றனனா? யான பதினூண்டு வனவாஸனா செயவேனென்று செய்த பிரதிஜ்ஞை பொய்யாகாமல் நிறைவேறுமா? (சீதையைக் காணேனாகில், உடனே இறப்பேன்; அப்போது பதினூன்குவருஷம் பூர்ணமாகாமல் போய்விடுமே) அடா லக்ஷ்மண! சீதையை யிழந்து, யானிறந்து, நீ மாத்ரிசம் படைவீடுபோய்ச் சோவாயாகில், கைகேயி மனமீடேறி இன் புற்று வாழ்வாளா; தனமகன் பாராளுகின்றனனெனன் செருக்குற்றிருக்கின்ற கைகேயியை மகனையிழந்த என் மாதா! தினம்தோறும் வந்து வந்து பணியவேண்டும் காலம் நேருமந்தோ? அவ்வண்ணம் நேராமல் நலம் விளையுமா? சீதை யாசிரமத்தில பிழைத்திருக்கின்றனளாயின், ஆசிரமத்திற்கு வருவேன்; இறந்திருப்பளாயின், யான இவ்விடத்திலே தானே உயிர் விடுவேன்; யான் ஆசிரமத்திற்குச் செல்லுகையில், சீதை புன்னகையுடன் இனியமொழி மொழியாளாயின், உடனே இறப்பேன்; அடா லக்ஷ்மண! நீ யுண்ணாம யுரையாய்; சீதை பிழைத்திருக்கின்றனனா? இலையா? ஒருவேளை நீ யூகமற்றிருக்கையில், அரக்கரால் பசுவிக்கப்பட்டனனோ? அவள் மிகவும் ஸாகுமாரமுடையவளும், இளமையுற்ற

வளும், துன்புறத்தகாதவளுமாதலின், என்னைப் பிரிந்ததாலு மிகவும் துன்புறமே யிருப்பானென நம்புகின்றேன், அந்தக்கொடிய மாரீசன் இறகரும் சமயதகில என்னைப்போலக கூவி யழைத்தமையான், அதைச் செவியுறறு நீயும் அச்சமுற்றிருப்பாய்; சீதைமும் அந்தத்தொனியைக் கேட்டுத் துன்புறறு உன்னை யனுப்ப நீயும் அந்த வாககியத்தைத் தவறா மைக்காக அயனை விட்டு வந்தனையென எண்ணுகின்றேன்; எவ்விதத்திலும் நீ சீதையை விட்டு வந்ததனால் மிகவும் கஷ்டம் நோக்கது, அந்தக் கொடிய ராக்ஷஸர்கள் நமமேலுள்ள பகையைத் தீர்த்துகொள்வதற் கிடங்கொடுத்துவிட்டன; கராதிவதத்தினாலே துன்புறறுப் பகைகொண் டிருந்த ராக்ஷஸர்கள் இத்தருணத்தில் சீதையைக் கொலைசெய்நிருப்பா கென்பதிலையமலது; அடா லக்ஷ்மண ! இனி யான் துன்பக்கடல் மூழ்க்னேன்; இனிசெய்யத்தக்கதென்ன? விதிவசம் இத்தன்மைய தெனவே எண்ணுகின்றேன்; என்றிவவண்ணமுரைத்துச் சீதாதேவியையே நினைந்துகொண்டும், இனையபெருமானே இகழ்ந்துகொண்டும், பசியினாலும், சிரமத்தினாலும், சோகத்தினாலும், பெருமூசசெயிந்துகொண் டும், முகம்வாடி, ஒளிகுன்றி, வினாவாக வாசிரமத்திற்கு வந்து சீதை யைக்காணாமல், மறறும் பறபல இடங்களிலும் தேடி எங்குங்காணாமையி னால், இதுதான் அது (யான் எண்ணபடியேயாயிற்று) இதுதான் (யான் இங்குவந்ததற்கு மூலம்) என்று நினைந்து மயிர்க்குசெயிந்து துன்புறறு வருகினா.

ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்
முற்றியது.

ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்.

பெருமாள் இனையபெருமானே நோக்கி, ஏன் சீதையைவிட்டுத் தனியே வந்தனையென்று வினாவியருள, இனையபெருமாள் பிராட்டியாரூரூ தத வன்மொழியால் வந்தேனென உரைத்தருளியது.

இது முன்பு சருக்கி யுரைத்ததையே மீளவும் விரிவாக வுரைத்தது.

அநாதரம் ஆசிரமத்தினின்றும் பிராட்டியாரைவிட்டுத் தனியேவந்த இனையபெருமானைப் பெருமாள் நோக்கி, அடா லக்ஷ்மண ! நீ சீதையைத் தனியே விட்டு விட்டு ஏன் வந்தாயடா? உன்னை நம்பியே நான் அயனை

விட்டு வந்தேனே ? நீ தனியே வந்ததைக்கண்டு என்மனம் மிகவும் நடுங்குகின்றது ; என்னுடைய இடக்கணனும், இடத் தோளும், இதயமும் துடிக்கின்றன ; சீதையை ஏன் விட்டு வந்தனை யுரையாயென வினாவுதலும், இனையபெருமான பெருமானே நோக்கி, ஸ்வாமி எம்மையோ ! யான் சுயமாகவே பிராட்டியாரா விட்டு விட்டு வந்திலேன் ; பிராட்டியார் மிகவும் கொடிய வனமொழிகளினாலென்னை இகழ்ந்தேவினமையின் வந்தேன் ; தேவரைப்போல அந்த மாயா மாரீசனால் அநதோ ? லக்ஷ்மண ! அந்தோ ! வைதேஹி ! காத்தருள ; என்று கூவின கூகரூரலைப் பிராட்டியாரா செவியுறறு, தேவருக்கே தீங்குநோந்ததாக எண்ணி, மிக வருந்தி, அசசங்கொணடு, கண்ணீர்பெருக்கி யழுது போபோவென்று என்னை ஏவினர். அதற்கு யான் உடன்படாமல அம்மா ! இது பெருமானுடைய தொனியே யன்று ; யாரோ வஞ்சனையெய்வதன்பொருட்டுக் கூவுகின்றனர் ; அஞ்சறக ; என்று யான் பெருமபாலும் தேறநீ மறுத்த்காத்தேன் ; தேவர் களையும் பாதுகாக்கவல்ல எம்மையா இவ்வணமை அற்பன்போலக் கூவுவாரோ ? என்றும், உறுதிராகவிராத்தது வேண்டினேன் ; பிராட்டியார் அதனைக்கேட்டும் தீர்ப்புருமல மீயவும் ஏவினா, மீயவும் யான் அவரை நோக்கி, அம்மா ! நீ ஏன் வினாகத்தயருறுகின்றீர் ; தேவரும் இவ்வண்ணம் துன்புறலாகுமோ ? யாவனோ ஒரு அரசுகளே என்னையர் போலக் கூவினன்

సస్తిఃప్రతిష్ఠాలోకేషు కృమాన్వైరాఘనంఛః
 ఙ్గాఢోవాఙ్మాయానా నానంయుగీయఃపరాజయేః

நலோஸதிதிரிஷ்டலோகேஷு புமாணவைராகவமரணே
 ஜாதோவாஜாயமாநோவர் நமயுகேயுபராஜயேச

எனையைரைப் போரில எதிர்த்து வெற்றிகொள்ளத்தக்க திறமையுடையோன் மூவுலகங்களுளளும், பிறந்தவா்களுளளும், பிறக்கின்றவா்களுளளும், ஒரு ஆண்பிள்ளையுமில்லன் ; இநதிரன் முதலிய தேவர்களாலும் வெற்றிகொள்ளப்படாொன்று பலவிதமாகவுந் தேற்றினேன் , அதற்கும் மனந்தேற்றும் மனங்கலங்கிக கண்ணீர்பெருக்கி என்னை நோக்கி, மைத்துனா ! நீ என்மீது மிக விருப்பங்கொண்டிருக்கின்றனை ; ஆதலின், அண்ணன இறக்கவேண்டுமெனவே நீ நினைக்கின்றனை ; என்னை நீ யொரு பொழுதும் அடையாய் ; சமயமபார்த்து ராமனைக் கொலைசெய்து என்னைக் கொண்டிருந்தபடி பரதன் சங்கேதஞ்செய்தே உன்னையனுப்பியிருப்பான ; ஆதலாலே, என பிராணநாயகர் துன்புறறுக் கூலுகையிலும், நீ விராந்தோடிப் பாதுகாக்கின்றிலை ; என்னைப் பெறுவதன்பொருட்டே நீ கபடங்கொண்டு உடன் வந்தனை ; ஆதலின், நீ பகையே யாகின்றனை ; என்றிவ்வண்ணம் பிராட்டியார் என்னைப் பழித்துரைத்தமையின், யான்

சினங்கொண்டு, கண்சிவந்து, உதடுதிடித்து, வெறுப்புற்றோடிவந்தே
 னென்று மொழிந்தனர், பெருமான அம்மொழியைக்கேட்டு மீளவும்
 இணையபெருமானை நோக்கி, அடா தம்பி! நீ யாதனாக்கினும் சீதையைத்
 தனியே விட்டுவந்ததென்பது குற்றமேயாகும்; எல்லாவரக்கர்களையும்
 யான கொலைசெயவேனென்பதை யறிந்தும், சீதையின் கோபவாக்கியத்
 தைக்கேட்டு வந்தது தகுதியற்றது; நீ சீதையை விட்டு வந்ததை யான்
 தகுமென வுகவேன; பெண்கள சினமுறுவதும், வன்மொழி மொழி
 வதும் இயல்பேயாதலின், அதற்காக நீ வந்தது தகாது; சீதை முனிந்
 தனாத வன்மொழியைக்கேட்டு நீயும் முனிவுகொண்டு என கட்டளையை
 மீறிவந்ததென்பது உனது குற்றமேயாகும்; மாள்வேஷங்கொண்டு யாவ
 னொருவன் எனனை நெய்நதூரமலைததனலே? அந்த மாரீசன் என் கணை
 யினு லடிபட்டு இதோ வீழ்நதூருக்கின்றனன் பாராய; யான விலலைப்
 பிடித்து நாணையிழுத்துக் கணைதொடுத்ததெய்கையில, உடனே இவன்
 மாணுருவைவிட்டுக் கேயூரகுண்டலாதியாயுளா வணிகளை யணந்த
 ராக்ஷஸசீரத்தையடைந் திறுந்தனன்; அவனே எனனைப்போலத் தினங்
 கொண்டு கூவினன், அதைக்கேட்டு நீயும் சீதையைத் தனியேவிட்டு
 வந்தனை யந்தோ? என்றருளிச்செய்தனா

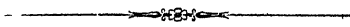
ஆரண்யகாண்டத்தில் ஐமபத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முறமீறறு

அறுபதாவது சருக்கம்

பெருமான பிராட்டியாராககாணாமல் தேடி யலைந்து வருத்தல.

அந்தரம் பெருமானினையபெருமானுடன் விரைவாக எழுந்தருளு
 கையில, இடக்கணத்துடித்துக் காட்டறி மெய்நடுங்கி மனங்குன்றன
 மையின், இந்த அவசகுணங்களினால் யாதோ தீதுநேர்ந்ததென எண்ணி,
 சீதைக்கு சேஷமழும் நேருமாவென்று உரைத்ததுக்கொண்டே வந்து
 ஆசிரமத்தில் பிராட்டியாராககாணாமல் வருந்தி, வேகத்தினால் மேலெழு
 பவர்போலவும், கைகளை யுயரவெய்துக்கொலாடி எங்கெங்கே பிராட்டி
 யார் வீற்றிருக்கும்மோ? அங்கங்கே எழுந்தருளிப் பிராட்டியாராக
 காணாமல் பணிககாலத்திலசேபையிழந்துமடலுநீர்ந்தாமரைபோலவும்,
 லாடி வருந்திய பூ பறவை விலங்குகளையுடைய மரங்களினால் அழுதின்றது
 போலவும் ஒளியிழந்து, வனதேவதைகளினால் துறக்கப்பட்டும், அங்கங்
 கிறைக்கப்பட்ட தருப்பை, மரவுளி, தவிசு, பாய மூதலியவற்றை யுடை

யதுமாகிப் பாழடைந்த பர்ணசாலையைக் கண்டு புலம்பலுற்றனர். அந்தோ? வைதேஹி! அரக்கர்களால் பறிக்கப்பட்டனோ? அல்லது, கொல்லப்பட்டனோ? அல்லது, வழிதப்பி எங்கேயாயினும் சென்றனோ? அல்லது, பக்திக்கப்பட்டனோ? அல்லது, அசுசமுற்று மறைந்திருக்கின்றனோ? அல்லது, காய கனி மலா தளிர்களைக் கொய்வதனபொருட்க வாணிடைச்சென்றனோ? அல்லது, தீர்த்தம் கொணர்வதனபொருட்க கோதாவரிக் கெய்தினனோ? எனறிவவண்ணம எண்ணிப் புலம்பி யங்கங்குச்சென்று தேடியும் பிராட்டியானாககாணாமல சோகத்தினால் கண்சிவந்து பித்தேறினவனபோல ஒரு மரத்தினின்றும் மற்றொருமரத்துக்கும், மலையினின்றும் மலைக்கும், நதியினின்றும் நதிக்குமாகவோடி யலைந்து, கடப்பமரத்தை நோக்கி, அடா கதம்பா! சீதை யுனமேல் மிகப் பிரியமுடையளாகுவாள, அவளை நீ எங்கேயாயினும் கண்டாயா? அறிவாயாகில, உரையாயென்று வினாவி; பிலவமரத்தையுங்கிட்டி அடா பில்லா! என் பாரியை உன்னுடைய இடந்தளிர் போலக் கோமளதமமான திருமேனியுடையாள, பீதாமபரமுதிருப்பாள, உன் கனியையொத்த கொங்கையுடையாள, அவளை யறிவாயாகில், உரையாயென்று வினாவி; வெண்பாலைமரத்தையும் கிட்டி, அடா வெண்பாலை மரமே! உனது மலர்மேல் மிகப்பிரியமுடைய எனனாயகி! பிழைத்திருக்கின்றனனோ? இல்லையோ? உரையாயென்று வினாவிக்கருபமரத்தையுங்கிட்டி அடா மருதமரமே! உன்னைப்போன்ற தொடையையுடைய என் பத்தினியை யறிவாயல்லையோ? எங்கிருக்கின்றனனாராய என்று வினாவி யொன்றும் பதிலுரையாமையின், மஞ்சாடிமரத்தைக்கிட்டி யது தளிர்ந்துப் பூத்த வணிகொலித்து விளங்கினமையின், இது சீதையை யறிந்ததுபோலும் என்று நினைந்து அதனை நோக்கி, அடா திலகமரமே! திலகப்பிரியையான என் பிரியையை நீ யறிவாயாகிலுரையாயெனவினாவி; அசோகமரத்தைக்கிட்டி அசோகமரமே! சோகத்தைப் போக்குகின்றமையின், அசோகமென்றும் பெயருடையோய; என் பிரியையைக்காட்டி எனையும் உன்னைப்போல அசோகனாக (சோகமற்றவனாக) விராவில் செய்யாயென்று வினாவிப் பனைமரத்தையும் நோக்கித் தாலமரமே! என் பாரியை உன்னுடைய பழம்போன்ற கொங்கையுடையாள; அயள் எங்கிருக்கின்றனர்? என்மீதுணககருளுளதாயின், உரையாயென்று வினாவி; ஐயமரத்தை நோக்கி, நாவலமரமே! எனனாயகி உன்னுடைய பழம்போலத் தளகாவென்று பின்னும் திருமேனியுடையள்; அவளை யறிவாயாகில, ஐயமின்றி யுரையாயென்று வினாவிக்கோங்குமரத்தை நோக்கிக்கண்ணிகாரமே! உனது மலர்மேல் மிகவும் பிரியமுடைய எனனாயகியைக் கண்டனையாகிலுரையாயென்று வினாவி; இவ்வண்ணமே மா, கட்டம்பு, ஆசா, பலா, மருதாணி, மாதனை, வேங்கை முதலிய மரங்களையும் வினாவி; அவ்வண்ணமே மல்லிகை, சிறுமல்லிகை, சம்பகம், தாழை முதலிய

செடிகளையும் வினாவி; ஒன்றும் பதிலுரையாமையின், விலங்குகளையும் நோக்கி, அடா மாணே! உன்னைப்போலவே கண்ணோக்குடைய என மனையானைக் கண்டனையோ? அடா யானையே! உனது துதிக்கைபோன்ற தொடையையுடைய என பாரியையைக் கண்டனையோ? அடா புனியே! என்னுபகியுள்ளைக்கண்ணூழறின, அச்சமடைவாள, அவனை நீ கண்டனையோ என்று வினாவி; உனமத்தங்காண்டு நாற்புறங்களிலும் தேடி யலைந்து அதுவே சிந்தையாயி நந்தமையின், எங்கும் பிராட்டியாரிருப்பார்போலக் கண்டி அடி நாயகி! நீயேன் நெடுந்தூரமோடுகின்றனை; உன்னை யான் கண்டுகொண்டேன; மரங்களின் இடையில மறைந்து மறைந்து ஓடறக; நிறக நிறக; உனககெனமீதருள் இல்லையா? என பதிலுரைக்கின்றலை; நீ நெடுங்காலம் பரிஹாஸனா செய்ததிலையே? என் என்னை யுபேகை செய்துகின்றனை; பீதாயபரததினா அழிந்துகொண்டேன்; என்மீதனபுல தாயின், ஓடாது நிறக; அந்தோ? இவள் சீதை யலலளபோலும், அரசக்கா கால கொலைசெய்யப்பட்டனபோலும், பிழைத்திருப்பாளாயின, இவ் வண்ணம யான வருந்துகையிலும் உபேகைசெய்வானோ? யானிலலாம லிருககையில், அரசக்காள் சீதையின் அயயவங்களைப் பங்குபோட்டுக் கொண்டு பகடித்தார்கள. அப்பொழுது முழுமதிபோன்ற நாயகியின் திருமுகமண்டலம் ஒளியிழந்திருக்கமுந்நோ? சம்பகம்போன்ற நாயகியின் கண்டத்தை அவள கூவி யழுகையில், அரசக்காள் கடித்துப் பகடித்திருப்பார்கள, தளிர்போன்ற கைகளும் முறிக்கப்பட்டிப் பகடிக்கப்பட்டிருக்க முந்நோ? என பிராணநாயகி! அரசக்காளுக் குணவாவதன்பொருட்டே என்னை விட்டுப் பிரிந்து, லக்ஷ்மணனாலும், மறலுள்ள வழிப்போகக்கா லும் துறக்கப்பட்டி, இவத்தார் சுறத்தார் பலபேர்களை யுடையனாகியும், அநாதையாகிப் பகடிக்கப்பட்டன. அடா லக்ஷ்மணா! என பிராணநாயகி யைக் காண்கின்றனையா? அடி சீதாதேவி! நீ எனனைவிட்டுநெடுங்கெய்தினையோ? என்றிவவகையாக அடிக்கடிக்க கூவி யழுது, ஒரு காட்டினின்று மறறொருகாட்டுக்கோடியும், சில விடங்களில வேகத்தினால் சுழன்றும், சிலவிடத்தில மயங்கியும், சிலவிடத்தில் பித்தேயினவன்போலவலைந்தும், பிராட்டியானையே தேடிக்கொண்ட காடுகளையும், நதிகளையும், மலைகளையும், அருவிகளையும், சுலைகளையுங்கடந்து, எங்கும் நிலைகொள்ளாமல் காடுங்குநதிரிந்தும் பிராட்டியானைக்காணாமல மேன்மேலும் தேட முயன்று மிக வருந்தினர்

ஆரணயகாண்டத்தில் அறுபதாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

அறுபத்தொன்றாவதுசருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியாரைக்காணாமல் புலம்பியதும்,

இனையபெருமாள் தேற்றியதும்,

சக்கரவர்த்தித்திருமகனாரிவ்வண்ணம் தேடிப் பிராட்டியாரை யாசிரமத்தில் காணாமல் எங்குமலைந்து கூவிக் கைகளை யுயரவெடுத்து, அடாலக்ஷ்மண! சீதை எங்கே யிருக்கின்றனள்; இங்கிருந்து எங்கேயாவது சென்றனளோ? யாவனாயினும் எடுத்தோடினளோ? எவனாலேயாவது புகழிக்கப்பட்டனளோ? அடி வைதேஹி! எனனைப் பரிஹாஸஞ் செய்வதன்பொருட்டு மரத்திடையில் மறைந்திருக்கின்றனையோ? அடி என பிராணநாயகி! எனனைப் பரிஹாஸஞ்செய்ததுபோதும் எதிரில் வருக; நீ எந்த விலங்குகளுடனும், பறவைகளுடனும் விளையாடுவாயே? அவை பெலலாம் இங்கே உனனைக் காணாமல் கண்ணாபெருக்கிச் சிந்தையுற்றிருக்கின்றன; அடாலக்ஷ்மண! சீதையின்றி, யான பிழையேன்; சீதா சோகத்தினுழிந்த எனனை வானுலகில சக்கரவர்த்தியார காண்பார்; அப்போழ்தவர் என்னை நோக்கி, அடா ராமா! பதினாஞ்சுவருஷம் வனவாஸம் செயவேனென்றுடனபட்டுப் பின்பு, அதனைத் தீரக்காமலே இங்கெயதினை யலையோ? இவ்வண்ணம் பொய்யனான உன்னை யிகழுக; என்று என்னை நோக்கி யுரைப்பாரா, அந்தோ? அடி வைதேஹி! மிகவும் சோகக்கடலிலாழந்த என்னைப் புகழ், கபடமுடையோனைத் துறப்பது போலத் துறந்து எங்கெய்தனை? என்னைத் துறவறக; யான உன்னைப் பிரிவேனாகில, உய்யாரையே விட்டு விடுவேன்; எனலிவ்வண்ணம் புலம்பிப் பிராட்டியாரைக்காணாமல் துன்புறந்துச் சேற்றிய புதைந்த குஞ்சரம்போல வருந்துகையில், இனையபெருமாள் நோக்கி, எம்மையயோ! இவ்வண்ணம் துன்புறற்க; எனனுடன் கூடி மேனமேலு முயற்சிசெய்க, இந்தக் கானகமும் பறபல குகைகளைபுடையதும், விஸ்தாரமுடையதுமாகின்றது; பிராட்டியாரும் காடடிவிலாவுகையில், மிகப் பிரியமுடையவராதலின், எங்கேயாயினும் சென்றிருப்பார்; அன்றிலில், கோதாவரிககாரினும் சென்றிருப்பாரா; அல்லது, பரிஹாஸத்தின்பொருட்டு எங்கேயாவது மறைந்திருப்பார்; அல்லது, மறைந்து நம்மை அச்சமுறச்செய்ய நினைத்திருப்பாரா; தேவரையும், அடியேனையும் தேடுவதன்பொருட்டாயினும் சென்றிருப்பார்; ஆதலின், அவரைத் தேடுவதன்பொருட்டே முயற்சி செய்வோம்; காடெங்குந்தேடிப் பிராட்டியாரிருக்கமுமிடத்தை யிறிவோம்; சீதாபிராட்டியாரைத் தேடத் திருஷாமுறுவீராகில, துன்புறற்க; என்றுரைத்துத் தேற்றினர். பெருமானும் அதுகேட்டுச் சோகத்தையடக்கித் திருத்தம்பியாருடன் காடு மலை யாறு குளங் குட்டை மலைத்தாழ்வரைகள்

சூகைகள் சிகரங்கள் முதலிய எல்லாவிடங்களிலும் தேடியும் பிராட்டியாராகாக்காண்டல தம்பியை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மண ! இவ்விடங்களிலெங்கும் ஜானகியைக் காண்கின்றிலேனே? இனி யாதுசெய்வோமென வினாவினர். இனையபெருமாளும அதுகேட்டுத் துன்புறுப பெருமானை நோக்கி, ஐயரே ! மீளவும் தேடுவோம்; தேவர் பிராட்டியாராகக் கண்டு மகிழ்ந்து அவரை எடுத்தோடின பகைவனையும் கணனூற்று, ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு பஸிச்சகரவர்த்ததியைக் கடடினாபபோலக் கட்டியருளவீடுளென்று மொழிந்தனர். பெருமாளும அதுகேட்டு இனையபெருமானை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மண ! காடெங்குநதேடினோமே? இம்மலையும், தாமரையோடையும் தேடப்பட்டன; என்னுயிரினம் பிரியமுடைய வைதேவியையமாதநிரம் கண்டிலேன்; இனிதேடவேண்டுமிடம் எங்கு? என்று விவண்ணம் முரைத்தருளிச் சோகக்கடலில்முழுகி முகூர்த்தகாலம் மோஹம் கொண்டு வெப்பமாகநெட்டுயிர்ப்பெறிந்து தினமடைந்தாடகார்த்து, மீளவும் மோகம் தெளிந்து, அந்தோ? பிராணநாயகி ! எங்குமறையின்றையெனக் கூவிப் புலம்பி வருந்தினார். பின்பு, இனையபெருமாளும பலவிதமாக விரயம் பூண்டு வணக்கமாகக் கைகூப்பி வேண்டி இனியனமொழிந்து தேற்றினர். பெருமாள் அதனைக் கோராமலே பிராட்டியாராககாணாமல் அடிக்கடிக்கூவி யிழுத்தனார்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தொன்றாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியாராககாணாமல் சோகக்கடலில்முழுகிப் பலவாறாகப் புலம்பி உயிராவிடுவேனென வருளிசெய்ய, இனைய பெருமாளும மிகத் துன்புற்றது.

பெருமானிவ்வண்ணம் தேடியும் பிராட்டியாராககாணாமல் பலவிதமாகப் புலம்பி சிந்தையினால் பிராட்டியார் எதிரில் நிற்பதாகவெண்ணியாராய்ந்து, பின்பு காணாமல் வருந்திக் காமவேட்கையால் வருந்தி அடிநாயகி ! நீ மலமேல் மிகப் பிரியமுடையை யாதலின், அசோகமரத்திடை யில் மறைந்தனையோ? உனது தொடைகள் வாழைத்தண்டுகளுக்கு ஒப்பானவை யாதலின், வாழைமரத்திடை யில் மறைந்தனையோ? உன்னால் மறைய முடியாது; யான் கண்டு கொள்வேன்; அடி வைதேவியி ! பரிஹாஸஞ் செய்வதன்பொருட்டுக் கோங்குமரத்திடை யில் மறைகின்

முனையே ? பரிஹாஸஞ்செய்ததுபோதும், எனக்குத் துன்பம் வளர்கின்ற தே; அடி பிராணநாயகி ! பரிஹாஸஞ்செய்வதினால் யாதுபலன் ? யான் மிக வருந்தி யிருக்கின்றேனல்லேனோ ? என்னுடைய பரிஹாஸஞ்செய்வதே தருவியற்றது ; அன்றியும், தவசியாகிக் காட்டியுறைகையில், இது மிகவுந்தருதியற்றது ; உன்னுடைய இயல்பும் பரிஹாஸஞ்செய்வதிலே மிக விருப்பமுடையதெனவுமற்றவேன் ; அடி யகனறகணகளையுடைய நாயகி ! நீயின்றி, இவ்வாசிரமம் பாழடைந்திருக்கின்றது ; விராவாக இங்கெயதாய ; அந்தோ ? சீதை ராசூஸாகளால் பகூகிகப்பட்டனொன்பதில் ஐயமில்லது ; அல்லது, பறித்தொளிக்கப்பட்டனனோ ? அடா லக்ஷ்மண ! அவள இங்கே பிழைத்திருப்பாராயின் யானிவ்வண்ணம் கூவி யழுகையிலும், இங்கெயதாதிருப்பனோ ? இம்மான்சூட்டங்களும் கண்ணீர்பெருக்கி வருந்துகின்றமையின், சீதை ராசூஸர்களால் பகூகிகப்பட்டனனென உரைக்கின்றனபோலும், அந்தோ ? என் பிராணநாயகி ! எங்கெயதினை ; அந்தோ ? உன்னு ளகையியார மனம் ஈடேறிற்று ; சீதையுடன் புறப் பட்டுத் தண்டகாவனஞ்சோந்தேனே ? இப்போழ்து சீதையின்பித்தனியே எவ்வண்ணம் மீளவும் திருவயோதிக கெயதுவேன் ; யான் சீதையை இழந்தமையின், திறமையற்றவனெனவும், அருஹற்றவனெனவும், அசமுடையெனெனவும், யாவரும் என்னை இகழ்வாராகாந்தோ ? யான வனவாஸந்தீர்த்து மீண்டெயதுவேனுகில, ஜனகசக்கரவாத்தியார் என்னை நல்வரவு வினாவாராயின், யான் யாதுகாப்பேன் ; எவ்வண்ணம் அவரை காண்பேன் ; சீதையை யிழந்து தனியே வந்து நின்ற என்னை யவர் கண்டவுடனே மோஹமடைந்து வருந்துவாரந்தோ ? ஆதலின், யான் இனிப் பரதனால் காக்கப்பட்ட திருவயோதிகருப் போய்ச் சேசோன் ; சீதையின்றி எனக்குப் பொன்னுலகும் பாழேயாகின்றது ; அடா லக்ஷ்மண ! நீ என்னை இவ்விததிலேதானே விட்டு விட்டுத் திருவயோதிக்குச் சென்று வாழுக, யான் சீதையின்றி, ஒருபொழுதும் பிழையென் ; நீ யகுகே பரதனைகண்டு தழுவி யான் அனுமுகிகொடுத்த மையின், நீயே பாராண்டு வாழுக ; என்று யான் உரைத்ததாக வுரையாய் ; கையே சமித்திகா கோஸலையார் முதலிய மாதாக்களையும், யான் வணங்கி வந்தனஞ்செய்ததாக வுரையாய் ; கோஸலையாருடன் இங்குற்ற செயல்களையெல்லாம் விரிவாகவுகாத்து, அவர் துன்புற்று வருந்தா வண்ணம் தேற்றிப் பாதுகாத்து வருக ; எனவ்வண்ணமொழிந்து புலம்பி வருந்துகையில், இனையபெருமானும் அதுகேட்டு மிகவும் துன்புற்று வருந்தினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில அறுபத்திரண்டாவது சருககம்

முற்றிறறு.

அறுபத்துமூன்றாவதுசுருக்கம்,

இதையும் பெருமாள் இனையபெருமானுடன் பலவிதமாகப்
புலம்பி வருந்தியது.

அநதச் சக்கரவர்த்தித்திருக்குமாரர் இவ்வண்ணம் மங்கையர்க்கரசி யாராயிழந்து காமத்தினாலும், சோகத்தினாலும் வருந்தித் தம்பியும் மிகத் துயருறும்படியாகப் பெரும்பாலும் துன்பகடலில் மூழ்கி டெட்டுயிர்ப்பு விட்டு இனையபெருமானோக்கி, அடா லக்ஷ்மணானை ஒரு நிகரான தீவினையோர் இவவுலகினில் வேறொருவருமில்லென நம்புகின்றேன் ; துன்பங்கள் மேனமேலுநதோன்றி இடைவிடாது என்னிதயத்தைப் பிளக்கின்றனவே ? முற்பிறப்பில் யான் பறபல தீவினையோர் செய்தேனபோலும், அத்தீவினையோர்களின் பலன்களே இப்பிறப்பில் மேன்மேலும் விளைகின்றன ; ராஜஜீயத்தை யிழந்தேன் ; இனத்தார் சுறத்தார்களைப் பிரிந்தேன் ; தந்தையாரு மிறந்தனா ; தாயாரும் பிரிந்தனர் ; மனையாளையும் பறிகொடுத்தேன் ; அடாதம்பி ! இத்துன்பங்களை நீனைகையில், சோகக்கடல் கரைபுரண்டெழு கின்றது ; முனமுற சோகங்கள யாவும் என் சரிததைப்பற்றி எரிந்தீண்டு திருந்து, இப்பொழுது மற்ற சீதையின் விரஹத்தினால் உலாந்த கடடையையப் பிறழிக் காட்டுத்தீ மீளவும் எழுந்தெரிவதுபோல எரிக்கின்றது ; என்பத்தினியாகிய அந்தச் சீதையும், ஆரக்கணை பறித் தாகாயத்தி லெடுத்தோடுகையில், இனிமையாகவும், கொடுமையாகவும் புலம்பி, அடிக்கடி யச் சங்கொண்டு வருந்தி யிருப்பாளந்தோ ? இவவிலையத்திலையமில்லது ; சிறந்த செஞ்சார்தம் அப்புலதற்குரிய என்னுயகியின கொடுகைகளும், குருதி பெருகி விளங்கியிரா ? இனிமையாகவும், மெதுவாகவும், ஐயமற்றம் மொழி யப்பட்ட நன்மொழியை யுடையதும், சுரிசுழல் பொருந்தியதுமாகிய என் ப்ராணநாயகியின் திருமுகம் ராக்ஷஸனெடுத்தோடுகையில், ராக்ஷஸனால் பிடிக்கப்பட்ட சந்திரன்போலத் திகழந்திராது ; சிறந்த முத்துவடங்கள் அணிவதற்குரிய சீதையின் கண்டத்தை யாக்கர்கள பிளந்து குருதியைப் பாளஞ்செய்திருப்பாரளையயோ ? அவள் நாமொருவருமின்றித் தனியே யிருக்கையில், அரக்கர்களால் பிடிக்கப்பட்டு, அச்சும துன்பமுமுறறு நூற்பக்கங்களிலும் நோக்கித் தஞ்சயின்றி, அமுஞ்சால் பறவைபோலக்கூட யழுதிருப்பாளே ? அடா லக்ஷ்மண ! இந்தச் சிலையினமேலே யன்றோ ? சீதை என்னுடன் விற்றிருந்து அநீனையுடன் உன்னை நோக்கிப் பறபல இனியமொழிகள் மொழிந்தனள் ; அடா லக்ஷ்மண ! இந்தக் கோதாவரிநதி என் மனையாளுக்கு மிகப் பிரியமுடையதாதலின், அங்கே சென்றிருப்பாளே என்று எண்ணுகின்றேன் ; அவளா என்னை விட்டுத் தனியே யெருகாலும் சென்றிலனே ? தாமலாமலாபோன்ற திருமுகமண்டலத்தை

யுடையாரும், செந்தாமரைவிதழ்போலகன்ற திருக்கண்களை யுடையாரும், தாமரைமலர்மேல மிக விருப்புடையானாகிய என் சீதை என்னைவிட்டு மலர்கள் செய்யவு மேகாளே ? இந்த வனமும் தளிர்ந்துப் பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்துத் தழைத்தடாந்த பறபல மரங்களை யுடையதாயினும், அங்கும் என்னைவிட்டுத் தனியே யுலாவாள, மிக நாணமும் அச்சமும் உடையாளல்லளோ அவள, அடா கதிரவனே ! நீ கடவுளது கட்டளைபிணல் எல்லாவுயிரகளுடைய நற்செயல் தீச்செயலகளுககுச சாக்ஷியாகி நிரந்தரம் திரிகின்றனையே ? என பிரியை எங்கெய்தினள்; பறிக்கப்பட்டனளோ ? மரணமும்றனளோ ? உண்மையாக வுரையாய ; யான் மிகவும் துன்புறுகின்றேன் ; ஓ வாயுபகவானே ! அனைத்துலகங்களிலும் நீ அறியாசெயலொன்றுமில்லது ; ஆதலின, என் மனைவி பறிக்கப்பட்டனளோ ? மரித்தனளோ ? நடுவழியிலலைகின்றனளோ ? உரைசெயக ; எனறிவ்வகையாகப் புலம்பித் துன்பகடலிலமுந்நி, மெய்வாடி மூாசசையடைந்து வரும் துகையில், இனையபெருமாள் கண்டு சோகத்தையட்க்கித தீரங்கொண்டு பெருமானே நோக்கி, ஐயரே ! தேவரும் இவ்வண்ணம் துன்புறலாகுமோ ? சோகத்தைத்தறக்க ; தீரமுறுக ; சீதாபிராட்டியாராத் தேமிகையில், உற்சாகம் கொள்க ; உற்சாகமுடையோர்களே யல்லரோ ? எவ்விதக கொடிய துன்பங்களிலும் வருந்துகின்றிலர், என்று அககாலத்திற்குத்தக்கவண்ணம் விண்ணப்பம்பண்ணியருளினா, பெருமானதுகேடும் சோகந்தணியாமலும், தீரமுறமலும், மிகத துன்புற்று வருந்தினர்

ஆரண்யகாண்டத்தில அறுபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முறறிமறு.

அறுபத்துநான்காவது சருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியார போவழியை யுரைக்கும்படி கோதாவரி பறவை விலங்கு முதலியவற்றைவினாவ, விலங்குகள தென்திசையைநோக்கிச செல்ல, இனையபெருமாள் அதையறிந்த, பெருமானுடன் அத்திசையிறசெல்லுகையில், ராவண ஜடாயுக்கள் போக்களத்தைககண்டு நிறக ; பெருமாள் சீதை இறந்ததாக நினைந்து சிற்யருளியது.

பெருமாள் இவ்வண்ணம் துயரங்கொண்டு இனையபெருமானே நோக்கி, அடா தம்பி ! சீதை யொருவேளை தாமரைமலர்கள் கொணர்வதன பொருட்

டுக்கோதாவரிக்குச் சென்றிருப்பாள; நீ யங்கே போய்ப்பாராயென்றருளிச் செய்தனர். இளைப்பெருமாள் அதுகேட்டு விரைவாகக் கோதாவரிக்குச் சென்றெங்குந் தேடித் திரிந்து வந்து பெருமானை நோக்கி, ஐயரே ! நான் கோதாவரியெங்குந் திரிந்து கூவியேனே ; பிராட்டியாரை எங்குங் கண்டிலேன் ; அவா எங்கிருக்கின்றனரோ ? அற்பேனென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். பெருமாள் அதுகேட்டு மிக வருந்தித் தாமே நோக்கக் கோதாவரிக்கெழுந்தருளித் தேடியும், பிராட்டியாராக்காணாமல் அந்நிதியை நோக்கி, அம்மா கோதாவரி ! சீதை எங்கிருக்கின்றனரோ ? உரையாயென்று வினாவினர். அதுகேட்டும் அங்குள்ள பூதங்களும், கோதாவரியும், ராவணனுக்குக் கச்சமுறறுச் சீதையின் செய்தியை யுரைத்தில; பூதங்களெல்லாவற்றாலும் ஏவபலட்டிம் கோதாவரி யுரைசெய்திலது ; ராவணனுடைய அந்தக் கொடிய ரூபத்தையும், செயலையும் நினைந்து, அஞ்சி நடுங்கிற்று ; பின்பு, பெருமாள் ஆசையற்று இளைப்பெருமானை நோக்கி, லக்ஷ்மண ! இந்தக் கோதாவரிநதியும் பதிலுரைத்திலது, யான யாதுசெய்வேன் ? ஜனகசக்கரவர்த்தியீடுருக்கு யாது சமர்கானமுரைப்பேன் ? சீதையை விட்டு யான் தனியேபோய்க கோஸலையாரை எவ்வண்ணங்காண்பேன் ; யான் வனத்தில் காய கனிகளையுண்டி வருந்துகையிலும், சீதையே யுடவ்வந்து துயரைத் தீர்த்து மகிழ்வித்துக்கொண்டிருந்தனரோ ? இனத்தார சும்மத்தார் மனை யாள ஒருவருமின்றித் தனியேயிருக்கின்ற எனக்கு இரவுகள் இனிக்குல்ப கோடிகாலமாக வளருமே ? சீதையைக் காணாமலும் கோதாவரியிலும், ஜனஸ்தானத்திலும், இரதப பிரஸ்ரவணமெனனும் மலையிலும், மற்றுள்ள எல்லாவிடங்களிலும் சீதையைத் தேடுவேன , இந்த மிருகங்களும் எனனை யடிககடி நோக்கி நோக்கிச் சீதையின் செயலுரைக்க முயலுகின்றனபோலிருக்கின்றன ; எனறு புலம்பி, அமயிருக்கங்களை நோக்கி, அன்பர்களை ! சீதை எங்கே உரைசெய்க , என்று கண்ணீர்ததமப வருந்தி வினாவினர். அம்மிருகங்களும் அதுகேட்டவுடனே எழுந்து, தென்திசையாக ஆகாயத்தை நோக்கிக்கொண்டே ஓடி யடிககடிப் பெருமானைப்பார்த்தன; இளைப்பெருமாள் அம்மிருகங்களின இங்கிதங்களையறிந்து, பிராட்டியார் இந்தவழி யாலேதானே போயிருப்பாரென்று ஊகித்து, பெருமானை நோக்கி, ஐயரே ! இம்மிருகங்கள் தேவரூப வினாவப்படடு, உடனே தென்திசையை நோக்கி யோடுகின்றன ; ஆதலின், நாமும் அவ்வழியே செல்வோம், சீதாதேவியை பாயினும் காண்போம், செய்தியையாயினுங் கேட்போமென்று மொழிந்தருளினர். பெருமானும் அவ்வண்ணமே யாகுகவென்று இளைப்பெருமானுடன் கூடித் தென்திசையை நோக்கிப் பிராட்டியாரைத்தேடிக்கொண்டி எழும்புருளுகையில், பிராட்டியாரணிந்த மலர்களுதிர்ந்து வழியில் வரிசையாக விழ்ந்திருக்கக்கண்டு, துன்புறறு இளைப்பெருமானை நோக்கிப் பாரடா லக்ஷ்மண ! இத்த மலர்கள் சீதை யணிந்தனவே ? என்னுலேதானே வெண்ணீர்தளிக்கப்பட்டன ; இவைகளை வாட்டாமலால் வெப்போளும்,

தாற்றாமையால் வாயுவும், அழுந்தாமலேநதிகொண்டிருக்கின்றமையின் மேதினியும் பாதுகாத்து, என்பொருட்கு உபகாரஞ்செய்தவர்களேபோலு மென்றதைத்தருளி, அருவிகளினால் ஒலிக்கின்ற அந்தப் பிரஸ்ரவண மென்னும் மலையை நோக்கி,—

கவ்யஜிஜ்ஞஸ்தாநாநு த்யஸ்தாஸந்யாஸுந்
 ராமூர்ஸ்யீஸநீத் தீமயூவிரஹிசாஸ்யயூ.

கசசிதகூழிதிபருதாம்நாத த்ருஷ்டாஸர்வாங்கஸூந்தரி
 ராமாரம்யேவஜ்ஞேததேசே மயாவிரஹிதாதவயா.

மலைகளுக்கிறையாகிய பிரஸ்ரவணமே? ஸர்வாங்கஸூந்தரியும், என் னால் பிரிககபபட்டவளுமாய்கிய (என்) பத்தினி! உனனால் (உன்னுடைய) அழகிய வனத்திடையில் காணப்பட்டனளோ? என்று வினாவ? தம் முடைய வினாசலோகமே பிரதித்தொனியாக வெளிச்சு; அதைக்கேட்டு ராஜர்களுக்கிறையாகிய ஸ்ரீராமசநநிரரோ! அங்கமெங்கும் அழகுற்றவனும், உம்மால் பிரிக்கப்பட்டவளுமாய்கிய (உமமுடைய) பத்தினி! (என னுடைய) அழகிய வனத்திடையில், எனனால் காணப்பட்டனள; உமமால் பிரிக்கப் பட்டனளோ? என்று பதிலுவாத் திகழநததாக எண்ணிச் சினமுற்று, சிவகம் அறபயிருகத்தைப பாபபதுபோலபார்த்து, மீளவும் அதனை நோக்கி, அடா மாமலையே! பொன்னிறமுடைய என மனையாள எங்கிருக் கின்றனளோ விராவாகக காட்டாய்; தாமஸஞ்செய்வாயாகில, உன் தாமவ னாகளை முறமும் பிளந்தழிப்பேனென்றுசைத்தருளினர். அதுகேட்டும் அம் மலை பிரதித்தொனியினால் பதிலுவாப்பதுபோலிருந்தும் பிராட்டியாராகக் காட்டியதிலது; பெருமாள மீளம வெருணயி அதனை நோக்கி, அடா மலையே! என் பாணததீயினால் எரிககப்பட்டு நீருருவாய; புல் புதல் மாளு செடி குளவ குட்டைகளொன்றுமின்றி, ஒருவரும் சோவதற்கரியதாகி யழி வாய்; அடா லக்ஷ்மண! இந்த நதியையாயினும் சுண்டும்படி செய்வேன்; இது என் சிதையை யுனாககின்றிலது; என்றிவ்வண்ணம் உவாத் துக் கொள்ளே தேடுகையில், மிகக் கொடிய அரக்கனுடைய பெரிய காலடியை யும், அவனுக்கஞ்சி நாலுபக்கங்களிலும் ஒடித்திரந்த பிராட்டியாரது திரு வடிகளையும், முறிந்து வீழ்ந்த வில் அம்பறத்தாணிகளையும், பலபினவாகச் சிதறுண்டு முறிந்த தேனாயும் கண்டி, மிகவும் அச்சக்கொண்டி தம்பியை நோக்கிப பாசடா லக்ஷ்மண! சிதை யணித்திருந்த திருவாபரணங்களி னின்றும் உதிரந்த பொன் தகடுகளும், அவிழ்ந்த மலைகளுமிருக்கின்றன; இவ்விடமெங்கும் செக்குருதி படிந்துளது; ஆதலின், ராக்ஷஸர்கள் பலர் கூடிச் சிதைவைக் கண்டடக்கண்டமாகத் துணித்துப் பகிர்த்த பகழித்தார்க ளென்றெண்ணுகிறேன; அவள பொருட்டு இரண்டு ராக்ஷஸர்கள் இங்கே கோரங்கப் போர்செய்தனர்போலும், முத்தவடங்களினால் அலங்காரஞ்

செய்யப்பட்ட சிறந்த வில்லிங்கே முறிக்கப்பட்டுளதே; இது யாவனுடையதே? அப்போதுதித்த ஸஞ்சீயனபோன்றதும், வைபேரியமணிகளிழைத்த தாமசிய கவசமும் பிளக்கப்பட்டுளது; தூறு சலாகைகள்பொருத்தி, திவ்விய மாலையணிந்து திகழ்ந்த வெண்குடையும் முறிக்கப்பட்டுளது; யாவனுடையதே? தவக்கவசம் பூண்டனவும், பசாசமுடமுள்ளனவும், மிகப் பெரிய உருவமுடையனவுமாகிய கோவேறுகமுதைகளிறந்திருக்கின்றனவே? இவை யாவனுடையன, செழுந்திக்கு நிகராகிய சிறந்த தேரும் முறிந்து கிடக்கின்றது; தவக்ககட்டமைந்த கணைகளும் முறிக்கப்பட்டன; அம்பறந்துண்ணிகளும் ஒடிந்து கிடக்கின்றன; சாரதி கசையையும், கவினத்தையும், கையில் பிடித்துக்கொண்டே மடிந்து கிடக்கின்றன; பலவகை மணியணிகளையும்ணிந்த இரண்டி சாமரம் வீசுவோரும் இறந்திருக்கின்றனர்; இந்த அடிவைப்பும் அரசுகனுடையதேயாகும், அரசுகருக்கே நம் மேல் மிகப் பகையுளதன்றோ? ஆகவின, கொடிய ராசுஸாகளே சீவதையைப் பறித்துக் கொண்டு பகிழ்த்திருப்பார்களோ? இவ்வண்ணம் சீதை துன்புறுகையிலும், தருமம் தலைகாததிலதே? எனக்குத் தீமைசெய்ய விராவரும் திறமைகொள்ளார்களே? யான எல்லாவுலககருக்குக் கர்த்தனும், அழித்தளிக்க வல்லவனுமாயினும், கருணையினால் பொறமைகொண்டிருக்கின்றமையின், எல்லோரும் மடமையால் மதிக்கின்றிலர்; அடா லக்ஷ்மண! நான் புலனகளை யடக்கித் தயைபொருந்திச் சாதகருணமுறற்ருக்கின்றமையின், தேவர்கள் எனனைத் திறமையற்றவனெனவே நீனைக் கின்றனரபோலும், அடா லக்ஷ்மண! நற்குணமும் என்னைசேர்ந்து தோஷமாயிற்று பாராய்; எல்லாவுயிர்களையும், எல்லா அரசர்க்களையும் கொலைசெய்வதன்பொருட்டுப் பொறமை முதலிய நற்குணங்களை யுள்ளடக்கிப் பராகிரமத்தையே மேற்கொள்வேன்; கதிரவன் சந்திரனுடைய குளிர்ந்த நிலாவை யுள்ளடக்கியே தன் தேஜஸ்வை விரித்து விளங்குகின்றன எனல்லவே!—

ஸ்ரீஹரிநகந்நராயண ஹிஸ்சாநராசுஸா:

கீந்நராவாஸுஸும்ய வாஸுஷிஸாப்யுஸ்திரிபுஷ்யுண

மமாஸ்த்ரபாணஸம்ப்ராண மாகாசம்பசயலக்ஷமண

நிஸஸமபாதம்கிரிஷ்யாமி ந்யத்யதனாலோகயசாரீணம்.

காவையக்ஷாநகந்தாவா நபிரசாரநராசுஸா:

கிந்நராவாமனுஷ்யாவா ஸுகம்ப்ராபஸ்யநதிலக்ஷமண.

மமாஸ்த்ரபாணஸம்ப்ராண மாகாசம்பசயலக்ஷமண

நிஸஸமபாதம்கிரிஷ்யாமி ந்யத்யதனாலோகயசாரீணம்.

கேனடா லக்ஷ்மண! என் சீதைபைக் கொடார்களாயின், தேவகந்தர்வ யிரசாராசுஸை யக்ஷுகின்னரமனுஷியபதகோகாநிகளுள் ஒருவரும் இன்

புறர்கள் ; என்னுடைய பாணங்களினாலும், அஸ்திரங்களினாலும், உலகமெங்கும் நிரமபி மூவுலகத்தவரும் அழியும்படி செய்வேன் ; வின்மீன் சந்திரன் முதலானோரையும் தகைந்து, தீ வாயு சூரியர்களது வெம்மை வேகங்களையும் அழித்து, மலைகளைப்பிளந்து, நீரையும் சுண்டச்செய்து, மாஞ் செடி கொடி புதல் முதலியவற்றையும் அழித்து, கடலையும் வறரச செய்து, மூவுலகினையும் அழிப்பேன் ; இறைவர்கள் ஏன் சீதையை யளிக்கின்றீர் ; இப்பொழுது எனது திறமையை யாவரும் கண்ணுறக்கடவர்கள். இனி யொரு பூதமும் மேலெழாது ; என கோதண்டத்தினின்றும் புறப்பட்ட பாணங்களில் மடிக்கப்பட்டு, அச்சமுற்று நடுங்குகின்ற பசு பகவிகளை யுடையதாகிய மூவுலகினையும் நிலைக்கட்டலையசெய்வேனென பார்த்திராய் ; சீதையினபொருட்டே இவ்வுலகனை பிசாசராசுஸப்பூண்டற்றதாக்குவேன் ; யான சிற்றங்கொண்டு பாணங்களை எய்யவேனாகில், அதன வேகத்தைத் தேவாதிக்களெல்லோரு மொன்றுசேர்ந்தும் பொறுப்பார்களோ ? என பலத்தை எல்லோரும் பார்க்க ; யான சிற்றத்தால மூவுலகினையும் அழிககையில, ஒருயிரும் உயராது ; தேவதானவயசுரராசுஸாதியா லோகங்களை யும், கண்ணினால் சிதறவடிப்பேன், நிலையை யழிப்பேன் ; சிறிதும் வாட்டமின்றிச் சீதை முன்போலவே மகிழ்ந்து திகழுமாறு கடவுள்கள என கொணர்ந்தளிக்கின்றிலா, என்றிவ்வண்ணமுரைத்தருளிக கோதண்டத்தைக்கையில்பிடித்துக் கூரியகணையைத்தொடுத்து, ஊழிகாலத்திப்போல வெரிந்து கேளடா லசுந்தரண ! மூப்பு, மிருத்தியு, காலம், விதி, இவை எவ்வண்ணந தடுக்கப்படாவோ ? அவ்வண்ணமே யான சினமுறுவேனாகில், ஒருவராலும் தடைசெய்தெதிராகக்கப்படேன் , முன்போலவே புன்னகைகொண்டு மகிழ்ந்த சீதையை வானவர்கள் அளியார்களாயின, எல்லாவுயிர்களுடனும் கூடிய ஜகத்தையெல்லாம் அழித்து விடுவேனென்று அருளிச்செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்துநான்காவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்தைந்தாவது சருக்கம்.

இளையபெருமாள் பெருமானைச் சமாதானப்படுத்திச் சினந்தணியச்செய்தது.

பெருமானிவ்வண்ணம் பிராடையாணாயிழந்து, சோகமும் சினமும் கொண்டு, ஊழிகாலத்திப்போல மூவுலகங்களையும் எரிக்கும்படி விளக்கிப் பெருமூச்செறிந்து அடிக்கடி கையிலேந்திய கோதண்டத்தைக்கண்ணூற்று,

காலாந்தகன்போலத்திழ்கையில், ஸ்ரீராமாதுஜர் இவ்வண்ணம் ஒருகாலத்த மின்றி, இப்போழ்தே பெருமாள் மிகத் திருவுளவகலங்கி யுலகத்தையழிக்க நினைத்ததற்கு ஆசசரியமடைந்து, பெருமாளை நோக்கிக் கைகூப்பி ஐயபோ! தேவர் இதுவகையில் எல்லாவுயிரகளுக்கும் இனியராசிச் சாந்தகுணம்பொருந்தியிருந்தருளி, இப்பொழுது சினமடைந்து, இயலபாயுள்ள நற்குணத்தைத்தறப்பது தகுதியற்றது; சந்திரனிடத்தில் நிலவும், கதிரவனிடத்தில் வெயிலும், காற்றனிடத்தில் கதியும், பூயிழிடத்தில பொறுமையும், எப்போதும் மாறாது நீளைத்திருப்பனபோலத் தேவரிடத்திலும் சிறந்த நற்புகழ் நிலை கொண்டிருக்கின்றது, ஒருவன செயத குற்றத்திற்காக எல்லாவுயிர்களையும் கொலைசெய்வது நீதியற்றது; முறிக்கப்பட்ட இந்தத் தேரும் எவனுடைய தோ? எவனால் முறிக்கப்பட்டதோ? என்னகாரணத்தால் போர் நடந்ததோ? ஒரு செய்தியையும் அறிகின்றிலேன, இவ்விடமும குருகிதோய்த்து, தேர்ச் சக்கரம் புதைந்து கோரமாகி விளங்குகின்றது; இங்கே ஒரோகாலடியா யிருக்கின்றதேயன்றி, பலர் நடந்திலா; சேனையும் சென்றிலது; ஆதலின, ஒருவனுக்காக லோகங்களையெல்லாம் அழிப்பது தகாதது; ராஜாகள் பசுபாதமின்றி, அவரவர்க்குத்தக்கபடி தண்டனைசெய்வார்களே யன்றிக் குற்ற மற்றவர்களை வருத்தார்களா; தேவரோ எல்லாப்பூதங்களுக்கும் தஞ்சமாகி ன்றீர்; ஆதலின, எவனதான பிராட்டியாரைப் பறித்துக்கொண்டுபோன வனை யுகப்பான்; தேவர்களுக் தீமைசெய்ய ஆறு மலை யலைகடல் தேவ கந்தர்வதானவாதி யார்களும் துணியாகா; யாசுதிசைக்கொண்டவனுக்கு நல் லோர்கள தீமை செயயாகஎல்லரோ? ஆதலின, பிராட்டியாரைப் பறித்த வன் யாவனோ? அவனைத் தேடுக; யாம் ரிஷிகளையும் துணையாகக்கொண்டு கடல் காடு மலை குகையாறு குளம் குட்டைகளிலும், தேவகந்தாவாதி களது உலகங்களிலும் போய்த்தேடுவோம்; தேவர்களைக்கண்டும் கேட்போம்; நல்வார்த்தையில் அவர்கள் பிராட்டியாரைக்கொணர்ந்து கொடாராயின, பின்பு, தேவர் திருவுள்ளத்தின்படிச் செயதருள்க; சீலத்தினாலும், நல் வார்த்தையினாலும், விநயத்தினாலும், நீதியினாலும், தேவர் பிராட்டியாரைப் பெற்றது மகிழவுநீராகில், அநந்தரம் தங்கக்கடமைந்த கூரிய கண்களினால் உயிர்களை வருத்திப் பிராட்டியாரைப் பெறுக; என்று விண்ணப்பம் செயது வேண்டிச் சினந்தணியச் செய்தனர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தைந்தாவதுசூக்தம்
முற்றிற்று.

அறுபத்தாறுவதுசருக்கம்.

இதுவுமது.

இளையபெருமாளிவண்ணம் வேண்டியும், சோகமும் சினமுந் தணி யாமல், திறமையற்றவர்போலப் புலம்பி மோஹமடைந்து வருந்துகின்ற பெருமானை நோக்கித் தண்டம் சமாபித்து, ஐயரே ! சக்கரவர்த்தியார் பறபல தவங்களினாலும், பற்பல தானதருமங்களினாலும், தேவர்கள் அயிழ் தக்கைப் பெற்றுப்போலத் தேவரைப்பெற்றனர். அவர் தேவருடைய திருக் கல்யாணகுணங்களிலிடுபட்டும், சத்தியந்தவறாமெக்காக ராஜ்ஜியத்தைப் பரதாழ்வானுக்களித்ததே தேவரைவிட்டுப் பிரிந் திறந்து வானேற்றனர். அள வறற பராக்கிரமமுடையாரும், மஹானுபாவருமாகிய தேவரே இதன்மைத் தாகிய துன்பத்தைப் பொறுத்திரீராயின், திறமையற்ற மறமுள்ள உயிராகள தத்தந்துணபங்களை எவ்வண்ணம் பொறுப்பார்கா. தேவர் துன்புற்றுச் சினத்தினால் உலகங்களை எரித்து வருத்தவிராயின், குறமற்ற உயிர்கு ளெல்லாம் எங்குச்சென்று நலமுறும் ; எவ்வளவுச் சிறப்புறவராயி னும், துன்புறுவது பண்பே ? நஹுஷன், இந்நிரனபட்டத்தையடைந் தும் பாம்பாயினன் ; யயாதி இந்நிரனுடன் ஒரு ஆசனத்திலிருந்தும் விழுநதனன் ; ஆதலின், நீதிபபுவது ஒருவாகும் தகாது ; நம தந்தைக்க ருப் புரோகிதராகிய வசிஷ்டபகவானும், ஒரு தினத்திலேதானே தூறு பிள்ளைகளைப்பெற்று, பின்பொருதினத்திலேதானே அவர்களிறக்ககண்ட னா, எல்லாவுயிரகளுக்கும் தாயாகிய இந்தப் பூதேவியும் அசைவுற்று நடுக்குகின்றது ; மிகச் சிறந்த சூரிய சகநிரர்களும், ராகு கேதுக்களினால் பிடிக்கப்படுகின்றனராகன ; எவ்விதப் பெரிய பூதங்களாயினும், தேவாதிபர்களாயினும், சூரிகவானுடைய சககல்பத்தைக் கடந்து நிற்க வல்லமை கொள்ளார்கள் ; தேவாதிபர்களும் இனபமும் துன்பமுமடைகின்றனர் ; ஆதலின், தேவர் துன்புற்றக ; பிராட்டியாரா பறிக்கப்படினும், இறக்கினும் தேவர் திரமுற்றிருக்கவேண்டுமெல்லது, அறப்போலத்தன்புறுவது தகாது தேவர்போன்ற திராகள எவ்விதத் துன்பம் நேரினும் வருந்தார்களெல்லரே ? தேவர் புத்தியால் நன்காராய்க ; ஆராய்பவர்களே நன்மை தீமைகளை நன் குணர்வர்கள் ; முறபிறப்பில் செய்த நல்வினை தீவினைகள் தத்தம்பலன் களினுலறியப்படுமே யன்றி, முன்புணரப்படா ? இவ்வண்ணம் அடியே னுக்குத் தேவரே பலமுறைகளில் உபதேசஞ்செய்தருள்ளீனீகே ? தேவ குருவாயினும், தேவருக்கு நிகராகுவாரே ? தேவருக்கும் உபதேசஞ்செய் பவன் யாவனுள் ? தேவருடைய திருவுளமும் தேவர்களாலும் அறியப் படாது ; சோகத்தினால் உள்ளடங்கிய தேவருடைய தெய்வத்தன்மையை யான் நினைவூட்டுகின்றேனெயன்றி, உபதேசஞ்செய்கின்றிலேன் ;— .

வியுஷ்யநாமகஷ்யு த்வநா த்வநக்யுபராபுமம்
 இதுவகஷ்யுநாமகஷ்யு த்வநா த்வநக்யுபராபுமம்.

நவ்யஞ்சமாலுஷஞ்சத்வ மாந்மனச்சபாரம்மம்
 இஷ்வாகுபுருஷபாவேஷ்ய பதஸ்வதவிஷதாம்வதே.

இஷ்வாகு குலதிலகரோ! தேவருடைய தெய்வத்தன்மையையும், மாணிட பாவனையையும், தோள்வலியையும் நன்காராய்ந்து, பகைவர்களைக் கொலைசெய்யும்பொருட்டு முயலுக; எல்லோரையும் கொலைசெய்யதினால் தேவர்க்குப் பயன் யாது? பிராட்டியாரைப் பறித்தவன் யாவனோ? அவனையே தேடிப் பிடித்துக் கொலைசெய்தருள்க; என்று வேண்டிச் சினத்தை யாற்றியிருளினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்காறுவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

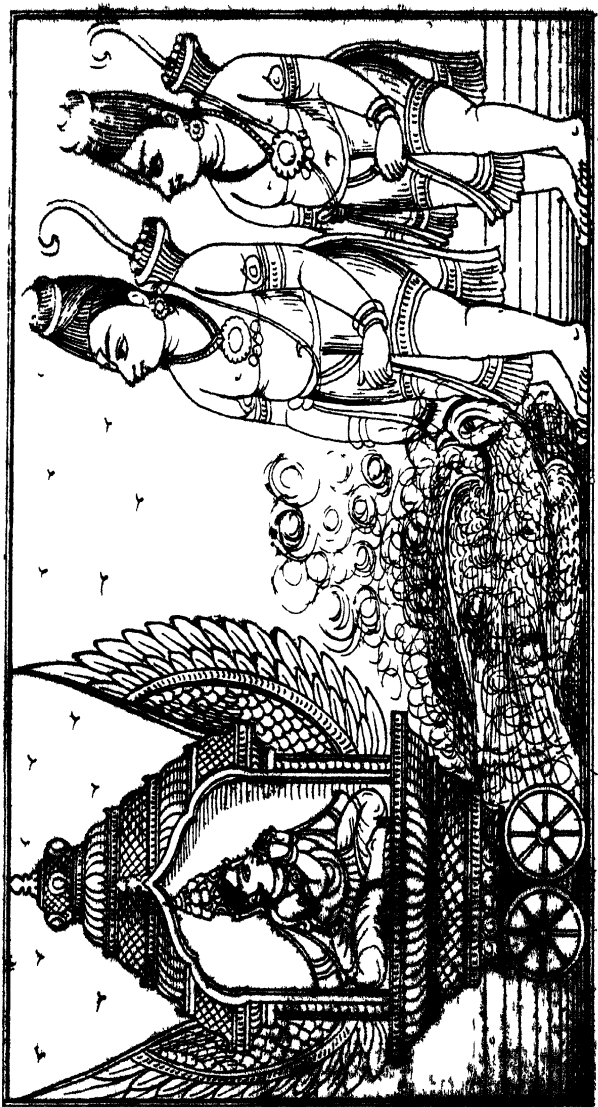
அறுபத்தேழாவது சருக்கம்.

பெருமானினையபெருமானுடன்கிரிந்து ஜடாயுவைக்கண்டு பிராட்டியாரது விருத்தாந்தத்தையறிந்து துன்பப்பட்டருளியது.

இவ்வண்ணம் இனையபெருமான செய்த விண்ணப்பத்தைப் பெரு மாள் திருச்செவிசார்த்தி, ஸாரத்தை யறிபவராதலின், மிகவும் ஸாரமான அந்த வாக்கியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, தாம் வருவித்துக்கொண்ட கோப த்தையடக்கி, கோதண்டத்தைத் திருக்கரத்தில் பிடித்துக்கொண்டருளி, இனையபெருமானை நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா! நாம் இப்போது எங்கே செல்வோம்? யாது செய்வோம்? எந்த உபாயத்தால்-சேதையின் சரித்ததை யறிவோம்? நன்றாக ஆராய்ந்து சொல்லாய்; என்று வினாவி யருளினர். இனையபெருமானதுகேட்டுப் பெருமானை நோக்கி, ஐயரோ! இந்த ஜாஸ்தானத்திலேதானே மறுபடியும் தேடியருள்க; இவ்விடத்தில் பற்பல ராஷ்டிரங்களும் சிதைந்திருக்கின்றனர்கள்; காடும் அடர்ந்திருக்கின்றது; மலைகளும் பல்வாகவுள; மிளவுகளும், ரூகைகளும், பள்ளங்களும், பலவகைகளாயிருக்கின்றன; கின்னர கிம்புருஷ கந்தர்வாதிகளும் வந்து வாழ்கின்றனர்கள்; அக்கெல்லாம் என்னுடன் கூடித் தேடியருள்க; தேவர்போன்ற மந்திரித்தும்கள் எவ்வகைத் துன்பும்நேரினும் கடும்கார்கள்; பெருந்

காற்றிலும் மாமலைகள் அசையுமோ என்று விண்ணப்பம் பண்ணினர் பெருமானாகேட்டு இனையபெருமானுடன் கூடி யவ்விடங்களில தேடிக்கொண்டு வருகையில், ஜடாயு மலையின் சிகரம்போலத் தரையில் வீழ்ந்து குருதிபடிந்து படுத்திருக்கக்கண்டு, இனையபெருமானே நோக்கிப் பாரடாதம்பி ! இந்தப் பெரிய பறவையினாலேதானே சீதை பகலிக்கப்பட்டிருப்பாளா; இவ்விஷயத்தில் ஐயமேயில்லது; இக்கானகத்தில் கழுகின் உருவம் பூண்டி ஒரு அரசுக்களே இங்குப் படுத்திருக்கின்றனபோலும், இதுவே சீதையைப் பகலித்தாச சுகமாகப் படுத்திருக்கின்றது; ஆகலின், இதனைக் கூரிய கண்ணினால் கொலைசெய்யவேனென்றுதூதராக கோதண்டதலை கணையைத்தொடுத்தது, ஜடாயுவைக் கிடடிவருகையில், ஜடாயு பெருமானைக்கண்டு துரையுடன் குருதியைக் ககிக்கொண்டே கூவியழைத்து அடா ஸீராமபத்திரா ! நீ திவ்விய மூலிகையைப்போல எந்தப் பிராட்டியை இக்காட்டில் தேடுகின்றனையோ ? அவளும், எனனுடைய உயிர்களும், ராவணனால் பறிகூப்பட்டன, நீங்களிருவருமின்றித் தனியே யிருந்த சீதையை ராவணன் வந்தெடுத்தோடினா; அப்பொழுது நான் அவனைக் கண்டு சீதையைக் காப்பதன்பொருட்டு ராவணனைத் தகைந்து போசெய்து, அவனுடைய வில் தோ முதலியவற்றையும் முறித்து, அவனையும் தரையில் விழுச்செய்தேனா; என்னால் முறிகப்பட்ட வில், அம்பறத்துணிகள், பாணங்கள், தோ முதலியவை இங்கே கிடக்கின்றன பாராயா; தோப்பாகனும் கொலைசெய்யப்பட்டன, குதிகாரும் கொல்லப்பட்டன; அவவண்ணம் யான் ராவணனுடன் போசெய்து இளைத்திருக்கையில், அவன் எனனுடைய சிறகுகளை யறுத்துத்தளளி விட்டிச சீதையை எடுத்தாக்கொண்டோடிவிட்டன இவ்வண்ணம் ராவணனால் கொலைசெய்யப்பட்ட என்னை நீயும் கொல்லறகா; எனதுதாத் தனர் பெருமாள் அந்த வாககியத்தைக் கேட்டவுடன் துன்பம் இரு மடங்குபெருகி, விலலைத் தரையில் போட்டுவிட்டு, ஜடாயுவைத் தழுவிக்கொண்டு தரையில் வீழ்ந்து, இனையபெருமானுடன் கூடிக்கூவியழுது புலம்பிச் சரமதசையைடைந்து களைத்து மிக வருந்தி, மூச்சொடுங்கிப் பிராணனைவிடுகின்ற ஜடாயுவைக்கண்டருளி, பெருந்துயரமடைந்து, இனையபெருமானைநோக்கி, -அடா லக்ஷ்மணா ! நாம் ராஜ்ஜியத்தையுழிந்தோம், காட்டிலும் உறைந்தோம், சீதையையும்பறிகொடுத்தோம், ஜடாயுவையும் துறந்தோம், எனனுடைய தீவினை இத்தனமையதாயிறமே ? இது பெருந்தீயையும்பற்றியெரிக்கும்; யான் இப்பொழுது ஆழ்ந்து நிறைந்த பெருங்கடலில் வீழவேனாயினும், என்னுடைய தீவினையால் அதுவும் வற்றி யுலர்ந்துவிடும்; என்னிலும் தீவினையோர் இவ்வுலகினில் வேறொருகருமிலர்; இத்தன்மையதாகிய பெருந்துயரொன்றும் வலையுள் மற்பொவராயினும் அகப்பட்டார்களோ ? இந்த ஜடாயு என் தந்தைக்குத் தோழரும், மூப்பினரும், அன்புடையோருமாயிருந்தும், என் தீவினையாலிந்தனரந்தோ ?

இலக்கணம்

இடம்புலத்தன்மை

நினைவாகவாசனம்

என்றிவ்வண்ணமுநாதநுளிப் புலம்பி, ஜடாயுவைத் தந்தையைப்போ
லெண்ணித் தழுவித் தந்தையின் தோழரோ! மைநிலி எங்கிருக்கின்ற
னபோ? உரையொன்று கூவித் தனாயில் வீழ்ந்து வருந்தினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்ம.

அறுபத்தெட்டாவது சருக்கம்.

ஜடாயு தோபிராட்டியாரது சரிதத்தைச சருக்கமாக விடையுரைத்து
மரணமடைகையில், பெருமாள் அவர்க்கு ஸ்ரீலலகங்களில்

வாழும்படி அருளசெய்து, ஸம்ஸ்காரஞ்

செய்து முடித்தருளியது.

பின்பு, பெருமான கொடிய ராவணனால் அடிக்கப்பட்ட ஜடாயுவைக்
கடாகூழித்து, மீளவும் இனையபெருமானை நோக்கிப் பாரடா லக்ஷ்மண!
எனபொருட்டே இந்த ஜடாயு போர்செய்து ராவணனால் அடிபட்டு, விடு
வதற்கரிய உயிரை விடப்போகின்றனா; உயிர் இவரது சீர்ததில் இன்னு
மிருக்கின்றது; ஒளிசுனறியும் தீனமாயும் நோக்குகின்றனா என்றுரைத்து,
ஜடாயுவை நோக்கிப் பெருந்தகையோரோ! மொழியுந்கிறமை யுடையி
ராயில், மொழியிர்; சீதையை ராவணன் ஏன் பறித்தனன்? அவன்
விஷயத்தில் யான் யாதுபிழைசெய்தேன்? அப்பொழுது சீதை எவ்
வண்ணமிருந்தனள்? யாது மொழிந்தனள்? அந்த ராவணனுடைய
தோள்வலி, திறமை, உருவம், செயல், இவை எத்தனமையுடையன?
அவன் வாழும் தீரி எவ்விடத்திலுளது? இவைகளை யுரைசெய்கவென்று
வினாவினர். ஜடாயு அதுகேட்டுப் பெருமானை நோக்கிக் கேளாய ஸ்ரீராமா!
நினைவுக் கொடிய ராவணன் மாலையினால் காற்றறுமழை பொழியசெய்து
சீதையை எடுத்துக்கொண்டாகயத்திலோடினன்; யான் அவனுடன்
கொண்டுபோய்செய்தினுத்திருக்கையில், அவன் என்னுடைய சிறகுகளை
பறத்துவிட்டுச் சீதையை எடுத்துக்கொண்டு தென்திசையை நோக்கிச்
சென்றான். யாது சாது! இனி வார்த்தைசொல்லத் திறமையில்லை;
உயிர்தமொறுகின்றது, கண் சிழ்ந்துகின்றது; யானிப்பொழுது மரங்களைப்
பொன்மீயங்காக்கவும், சூருவோர்களைச் செய்யப்பட்ட தலைமயிர்களை
பூதூட்டினவாகவும் காணுகின்றேன்; முடிவொன்று கூறுகின்றேன்

கேளாய்; ராவணன் சீதையை எடுத்தோடின முகூர்த்தம் விர்தமென்னும் பெயருடையது; அதில் பறிகொடுத்த பொருளை யஜமானன் மீள்வும் பெறுவான்; ராவணன் அதனை யறியாமல் சீதையைப் பறித்தான்; தூண்டுமுள்ளைக்கவ்விய மீன்போல அவன் விராவிலிறப்பான்; ஆதலின், பிசாட்டியாகாக்குறித்து துன்புறக்க; அவனை நீ விராவில் போரில் மடித்துச் சீதையுடன் கூடி மகிழ்வாயென்றுரைத்துக்கொண்டிருக்கையில், வாயினின்றும் மாம்ஸத்துடன் ரத்தம் பெருகிறது, அப்போதும் அவர் அடா ராமா! அந்த ராவணன் விச்சுவசுமஹாரிஷியின் புத்திரன்; சூபேரனுக்குத் தம்பி என்று மொழிந்துகொண்டே உயிரை விட்டுவிட்டிருந்தனர். அப்பொழுது பெருமான் கைகுவீத்துகொண்டு உரையீர் உரையீரென்று வினாவிக்கொண்டிருந்தும், ஜடாயுவின் உயிர்கள் சரீரத்தைவிட்டாகாசத்தி லேறின; உடனே ஜடாயு தலையைத் தரையில் சாயத்துக் காலிப்பரப்பி துள்ளித் தரையில் வீழ்ந்திருந்தனர். இவ்வண்ணம் ஜடாயு இறந்ததைப் பெருமான் கண்டு, மிகச் சோகங்கொண்டு, இனையபெருமானே நோக்கி, அடா லக்ஷ்மணா! மிகக் கொடிய ராக்ஷஸர்கள் நிறைந்த இந்தத் தண்டகா ரணியத்தில் ஜடாயு நெடுநாளாய துன்பமின்றி, இன்புற்று வாழ்ந்தது, இப் போழ்திறந்துவிட்டனர். இவர் அநேகமாயிரம் வருஷம் பிழைத்திருந்தும் இப்போழ்திறந்துவிட்டனரயயோ? காலமெனபது ஒருவராலும் கடக்கத் தக்கதன்று; பாரடா லக்ஷ்மணா! இவா எனப்பொருட்டுபகாரஞ்செய்ய வந்த மடிந்தனர். எவ்விடங்களிலும், எந்தசசாகியிலும், எவ்வுயிரிலும், சூரர்களும், தர்மமுடையோரும், நன்றி செய்பவரும், கருணை கூர்ந்தவரு மிருப்பார்கள்; —

सिंहासुरराजस्तुःखं नमैःसौम्यैश्चकारुणं
 यथाविनाशोऽर्द्धस्यैःसुखं चैवचरन्तु.

வீரதூரணஜரதுக்கம் நமேஸௌம்யததாகதம்
 யதாவிநாசோக்ருதர்ஸ்ய மக்ஞுதேசபரந்தப.

அடா லக்ஷ்மணா! யான் சீதையைப் பறிகொடுத்த துன்பம் அத்தன் மையதாகவில்லை; எனப்பொருட்டே இவர் இறந்தனரே என்னும் துன்ப மே எனக்கு மிருந்துளது; நமக்கிவர் சக்கரவர்த்தியார்போலவே பூசும்ப தற்கும், மரியாதை செய்வதற்கும் உரியவர்; ஆதலின், நீ விராவாகக் கட்டைகளைக் கொணர்க. கட்டையைக் கடைந்து தி வளர்த்து, என் பொருட்டே மாணமுற்ற இவர்க்குத் தகனஸம்ஸ்காரஞ் செய்வேவென் றுரைத்துக் கட்டளைவிட்டனுப்பி, ஜடாயுவை நோக்கிப் புள்ளிநையாசில் சக்கரவர்த்தியார் தோழரோ!—

யூகதியௌக்ஷீலாநா மஹிதாசனேசசயாகந்
 லபராஸரிஸாயாச நூவஹுஸுபுறாயநா
 மயூத்யௌஸமஸுக்ஷாஹி கஹ்வீசாஸமத்மமா
 சூத்திராஜமஸஸத்ய ஸஸூதஸ்யமயூவஹு.

யாகதிராயஜ்ஞசீலாநா மாஹிதாசனேசசயாகந்
 அபராவர்திமாமயாச யாசபூயிப்ரதாயிமம்.
 மயாத்வமஸமஹுஜ்ஞாநோ கச்சலோகானஹுத்தமான்
 சூத்ராராஜமஹாஸதவ ஸம்ஸகருதச்சமயாவாஜ.

மஹாபலமுடைய மஹாத்துமாவே! நீர் என்பொருட்டுயிரை விட்ட
 மையின், எனாலேதானே ஸமஸ்காரஞ் செய்யப்பட்டவராகி, பற்பல
 யாகங்கள் செய்தவர்கள் அடையும் லோகங்களையும், ஆகிதாக்கினிகள்
 (அக்கினி யணையாமலே தாம் சாமளவும் தினந்தோறும் ஹோமஞ்செய்து
 கொண்டு அக்கினியை வளர்ப்பவர்கள்) அடையும் லோகங்களையும்,
 போரில் பயந்தோடாமல் தீர்த்துகொண்டு போசெய்பவர்களும், அவ்வண்
 ணம் போர்செய்துறப்பவர்களும் அடையும் லோகங்களையும், பூதானம்
 செய்தவர்கள் அடையும் லோகங்களையும் அடைந்து, கடையில் மிகச்சிறந்த
 என்னுடைய நித்திய ரிஷிகார நிரகிசயாநந்தருபமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை
 யும் அடையக்கடவீர். இவ்வண்ணம் யான அனுக்கிரகஞ் செயுகின்றே
 னாதலின், தடையின்றி யடைந்து மகிழுக, என்றுரைத்துச் சிதையடுக்கி
 ஜடாயுவை யதன்மேல்வைத்துத் தம்மினததாவாபேபோல எண்ணித் தன்
 புற்று ஸம்ஸ்காரஞ்செய்து, தம்பியுடன் சென்று, பருத்த பெரு மிருகங்களை
 யடித்து ஜடாயுவைகருறித்து துபபுகளைத் தராயில பரப்பி, மாம்ஸங்களை
 யறுத்தெடுத்தப பிண்டமபிடித்து, இளமபுல்முனைத்த பூயியில் பிண்டப்
 பிரதானஞ்செய்து, இறந்தவர்களை வானேற்றத்தக்க யாமயஸூக்தம் முத
 லிய மந்திரங்களை ஜபித்து, கோதாவரிக்குசென்று, தம்பியுடன் கீரிஸாடி
 ஜடாயுவைக்குறித்துத் தருப்பணஞ்செய்து முடித்தருளினர். அந்த ஜடாயு
 லும் பிறர்செயுமகரிய செய்கைகளைசெய்து, புகழ்பெற்றறிந்து, மாதவர்க்கு
 நிகரான பெருமானால் விதிபபடி ஸம்ஸ்காரஞ்செய்தனுக்கிரகிக்கப்பட்ட
 மையின், அப்பொழுதே நக்ககியையடைந்து மகிழ்ந்தனர். பின்பு,
 பெருமானினையபெருமானிருவரும் ஜடாயுவுக்குச் செய்கடன்களை முடித்து
 ஜடாயுவின் வாக்ஷியத்தையே நம்பிப் பிராட்டியாரைத்தேடுவதில் முயற்சி
 புற்று, இத்திரோபேந்திரர்கள்போலத் திகழ்ந்து அங்கிருந்து புறப்பட்
 டருளினீர்கள்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தெட்டாவது சூக்தம்
 முற்றிற்று.

அறுபத்தொன்பதாவதுசூக்தம்.

பெருமானினையபெருமாள இருவரும் பறபல காடிகளில் திரிந்து,
 அயோமுகியென்னும் அரசகிகையச சூர்ப்பணகையைப்
 போலசெய்து, கபந்தாசுரனுடைய கைகளின
 நவி ல்கப்பட்டுக்கொண்டது.

இவ்வண்ணம் பெருமானினையபெருமானிருவரும் ஜடாயுவுக்குத் தருபபணஞ்செய்து முடித்துப் புறப்படும் கிடெங்கும் பிராட்டியாராத் தேடிக்கொண்டே சிறிது தூரம் மேறறிசையாகச்சென்று, தெறகேதிரும்பி ஜனஸஞ்சாரமின்றி, மரஞ் செடி கொடி புதாகள் அடர்ந்து மிகவும் அசசந்தருவதும், புகறகரியதுமாகிய வழியிறசென்று, புலி கரடி முதலிய கொடிய விலங்குகள நிறைந்த அககாடடை வேகமாகத்தாண்டி, ஜனஸ் தானததுக்கு ஒருகாதம் தூரத்திலுள்ளா நீருண்டகொண்டல்போன்றதும் எங்கும் மலர்களால மலிந்தது போன்றதும், பறபல பறவைகளும், விலங்குகளும் நிறைந்ததும், அடர்ந்ததுமாகிய கிரொஞ்சாரணியமென்னு ங்காடெங்கும் பிராட்டியாராத் தேடி, அங்கிருந்து காதவழித்தூரம கிழக காசசென்று, அந்தக் கிரொஞ்சாரணியததையும் தாண்டி, இத்தரும் மதங்காசிரமத்துகரும் நடுவில மிகக கொடிய பலவகைப் பசு பசுநிக ளுடையதும், பறபல ஜந்துககள் நிறைந்ததும், புகறகரியதுமாகிய காட்டில மிகவும் ஆழந்த பெருங்குகையைக்கண்டு, அது பாதாளம்வராயில் ஆழந்திருப்பதையும், நளளிருள் சூழந்திருப்பதையும்நிந்து, அதற கருகில் பருத்துயாந்தவளும், கோரமான முகத்தை யுடையவளும், அறபர்களுக் கசசந்தருபவளும், வெறுபபுறத்தக்கவளும், கோரரூப முடையவளும், கூரிய கோரப்பற்களை யுடையவளும், பருத்து மடிந்து தொங்குகின்ற வயிறறினளும், கடினமான தோலை யுடையவளும், கொடிய மிருகங்களைத் தினபவளும், விரிதத தலையினளும், மதங்கொண்டவளு மாகிய ஒரு ராசூலவியைக் கண்டனாகள. அவளிவாகளைக் கண்டவுடனே ஓடிவந்து பெருமானுக்கு மூன்னெழுந்தருளிக்கொண்டிருந்த இனைய பெருமானைப்பறறித தழுவிக்கொண்டு, அவரை நோக்கிக கேளீர் மஹா புருஷோ! வாரீர நாயிருவரும் புணர்நினைபுறுவோம்; யான் அயோமுகி யென்னும் பெயருடைய ராசூலவி! யானுமககு வாய்த்தேனென்பதே உமககு மிகுந்தலாபம்; நீரொனக்குப் பரியராங்ன்றீர்; மலைசசிகரங்களி லும், ஆறுகளின் மணற்குன்றுகளிலும், நீர் என்னுடன் கூடி யின்புற்று ஆயுளின மிகுதி காலங்களைப் போக்கி வாழ்கவென்றுரைத்தனர். இனைய பெருமாள் அம்மொழியைக் கேட்டவுடனே மிக முனிந்து, வானையுருவி

அவளுடைய ரூலை மூக்குச் செவிகளை யரிந்து, பெருட்டி யோட்டி யீட்டினர், அவளும் கூவென்று கூவி வீறிட்டுக்கொண்டு வந்தவழிபற்றி யோடினர் பின்பு, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் மிகக்கொடிய மறறொரு காட்டினுட்புகுந்து செல்லுகையில், இனையபெருமாள் பெருமானே நோக்கிக் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு எம்மையோ ! என்னுடைய இடது தோள் மிகவும் துடிக்கின்றது; என் மனமும் நடுவருகின்றது; மற்றும் பலவகையான கெட்ட சகுனங்களுமாகின்றன; இந்த அபசஞ்சனங்கள உடனே தீங்குயருமென வுரைக்கின்றன; ஆதலின, தேவா மிகவும் ஊக்க முற்றெழுந்தருளுக, வஞ்சுமென்னும் இப்பறவை போரில நாம் ஜயம் பெறுவோமென உரைக்கின்றதுபோலக் கூவுகின்றது; எனநிவ்வண்ண முரைத்துக்கொண்டே செல்லுகையில், அக்காடடையெல்லாம் முறிப்பது போல மிகக் கொடிய ஒரு பேரிசாசலுண்டாயிற்று; ஊழிதாலததிற்போலப் பெருங்காறமுண்டாயிற்று; இவ்வொளி எங்கிருந்தது தோன்றிற் றென்று சுற்றிப்பார்க்கையில், ஸீட்டுந்தாரத்தில் ஒரு புதரில் மிகப் பருத்த வயிறறினனும், மிகவும் கோரமுடியுமான ஒரு ராக்ஷஸனைக் கண்டு ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களிருவரும் எதிராகச் சென்று அவன் தலைபின்று, வயிறறில் வாயுடையவனாகக் கபந்தனென்னும் பெயர் யதாபந்தமாகி, மிகக் கூரிய மயிரகளை யுடையவனாகி, மாமலைபோலுயர்ந்து, காவிமேகம்போலக் கறுத்துக் கோரமாகக்கர்ஜித்து, நெறியில் அக்கினி ஜ்வாலையோல எரிகின்ற ஒரு கணனும், மரபல ஒரு கணனுமாகப் பொருந்து, நீண்ட கோரப் பறகையுடைய அந்த வாயினே யடிக்கடி நாவிலை துழாவி நகரிக் கொண்டு, சிங்கம் கரடி புலி மான யானை முதலயவறறைப் பகழித்துக் கொண்டும், ஒவ்வொரு காததூரம் நீண்ட இரண்டு கைகளை யுஞ் சேர்த்துத் துப்ப பறபல பசுபகழிகளையும் பிடித்துப் பறறி யிழுத்துக்கொண்டு மிருப்பதை யொரு கோசுதூரத்திலு கண்டனாகள, அத்தருணத்தல் அந்தக் கபந்தனும் கைகளை நீட்டி இவ்விருவாகளுடன் கூடவே நடுவி லுள்ள எல்லாவறறையும் வலுவாகப் பறறி யிழுத்தனன் அப்பொழுதும் பெருமாள் மூத்தவராதலாலும், மிகச் சூரத்தன்மையினராதலாலும், சிறிதும் அச்சமுறறிலா; இனையபெருமாள் பெருமானாகக்கெங்கே தீங்கு நேருமோவென்று மிகத் துன்புறறனா. அப்பொழுதவர் பெருமானையும் நோக்கி, அய்யோ ! யான் ராக்ஷஸனுக்கு உணவாகுவேனபோலும், ஆதலின, தேவரைப் பாதுகாக்கத் திறமைகொண்டிலேன்; தேவர்க்குத் துன்பம் நோந்ததெயென்று யான் மிகத் தயருறுகின்றேன்; கடாசுபித் தருள்க; ஆதலின, தேவர் அடியேனை இவ்வரக்கனுக்குப் பஸியாகக் கொடுத்துவிட்டருளித் தேவர் தப்பிச்சென்றருள்க; தேவர் விரைவாகவே பிராட்டியுரையையடையப்போகின்றீர்; ஆதலின, தேவர் பிராட்டியாரைப் பெற்று, வனவாஸமுந்தீர்ந்து, திருவயோத்திசேர்ந்து, திருவயிழைகம் பூவாடு, அடியேனை நினைத்தருள்கவென்றுரைத்தனர், பெருமாள் அது

கேட்டிணையபெருமானை நோக்கி, அடர தம்பி ! நீ சிறிதும் அச்சமுறற்க ; உன்னைப்போன்ற சூரர்களும் அச்சமுறுவார்களோவென்று ஸைரிய முரைத்தருளினர். அந்தச்சமயத்தில் அந்தக்கபந்தன் இவர்களைநோக்கிக் கேளீர் மானிடர்களா ! நீங்கள் எவர்கள் ரிஷபம்போன்ற தோள்களை யுடையார்களும், சிறந்த வில் வாள்களை யுடையார்களுமாகிக் கோசமான இக்கானகத்தில் ஏன் வந்தீர்கள்? எனக்கு நீங்கள் இனையானீர்கள்? நீங்கள் இங்கெய்தியகாரியம் யாது? அதனை யுரையீர்கள் ; மிகவும் பசித்துள்ள என் வாயிலகப்பட்ட பின்பு, நீங்கள் பிழைப்பதரிதென்று உரைத்தனன், பெருமாள் அதுகேட்டு முகம்வாடித் துன்புற்று இனையபெருமானை நோக்கிப் பாரடா தம்பி ! துன்பத்தினும் மிகத் துன்பமே நேர்ந்தது ; அந்தச் சீதையைமாத்திரம் அடைந்திலோம் ; காலமென்பது மிகத் திறமையுடையது ; அதனை வெல்ல வெருவராலும் முடியாது ; நீயும் நானும் ஒருசேரத் துன்பங்களினால் மோகமுறறோமலலோமோ ? காலம் செய்வதற்கரிய செயலொன்றுமில்லது, சூரர்களும், பலவான்களும், ஆயுதப் பயிற்சி யுடையார்களும், மிகச் சேனை யுடையோர்களாயினும், கெடுங் காலத்தில் போர்க்களத்தில் மணலணைகள்போல அழிந்திருக்கின்றனர்க ளாலலரோ ? என்றிவ்வண்ணம் அருளிச்செய்தும், இனையபெருமாள் பெளருஷமுறறிருக்கக்கண்டு, தாமும் தமக்கியல்பாயுள்ள தீரத்தையும், மதியையும் மேற்கொண்டு உறசாகத்துடன நின்றருளினர்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் அறுபத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முறறிற்று

எவ்வளவு தீரமுடையோர்களும் சோகமாயினும், கோபமாயினும் நெருகாலை யில், தீரத்தையும், பொறுமையையும், தருமத்தையும் விடிக் விடுவார்களென்பதையும், அப்படி சேரினும், தருமத்தை தறப்பது தகாதென்பதையும், யாவாக்கும் அறிவிப்ப தன்பொருட்டே பெருமானினையபெருமானிருவரும் சோகமுறவாபோலவும், சின முறவாபோலவும் பாவனைசெய்தனாகளே யன்றி, அவர்களாவண்ணம் செய்த தன்மையன்று ; உன்மையாயின, இருவார்களும் ஒருகாலத்தில் சினமுறவலக்களை யழித்தாவதிருக்கவேண்டும், சோகமுறவத தாமே யழிந்தாவதிருக்கவேண்டும், அப்படியின்றி, இனையபெருமாள் சினமாவது சோகமாவது கொள்ளுங்காலையில், பெருமாள் தேறியும், 'பெருமான கோபசோகங்களை யறுவகால் இனையபெருமாள் தேறியும், தருமத்தைதவறாமல் பாதகாதத வந்தனர்களல்லரோ ? மேலேயும் இவ்வண்ணமே யிருக்கின்றது ; இவர்கள் சோகமுறவதன்மையாயின், இசைச் சருக் கத்தில் கபநனைக்கண்டே அச்சமும் சோகமுறவெண்ட இனையபெருமாள் மேல் சருக்கத்தில் தீரமுற்றுப் பெருமானைத் தேற்றுவதும், இச்சருக்கத்தில் தீரமுற்றுத் தம்பியைத் தேற்றிய பெருமானே மேல் சருக்கத்தில் அச்சமும் சோகமுறவது வருந்தவதும் எவ்வண்ணம் ஓக்கும், ஒருக்காலும் ஒவ்வாது ; ஆதலின், இவர்கள் துன்புற்றது மாயெனவே புணர்க.

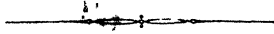

கையத்தன் - பூர்வமார் - கிராமசுமணர்

சு. கையத்தன் பாரம்பதமணம் - லது.

எழுபதாவதுசுருக்கம்.

பெருமானினையபெருமானிருவரும் கபந்தனுடைய தோள்க
ளிணையுமீனையும் வாள்களினாலரிந்தருளியது.

பின்பு, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் சிறிதுமசசமின்றி நிற்பதைக் கபந்தன் கண்டு, மீளவும் இவர்களை நோக்கிக் கேளீர் மானிடாகளே! யான் பசி ததுக கைகளினால் பறழி யிழுக்கையிலும், சிறிதும அசசமின்றி நிற்கின்றீர்களோ? நீங்கள் யாவர்? நீயான ஆரசாகளபோலும், நெயவ மெனக குணவாக உலகளை யாழித்ததுவட்டத்து, இனி நீங்களுயிராகவென்று மொழிந்தனன். அதைக்கெட்டுப பெருமானி ஶ்ரீகைதுறறிருககையீல், இனையபெருமான நோக்கி, ஸ்ரீயே! இனி யாம சோகத்தை மேறகொண்டு சிந்தையுறுவது தீது, வினாவில இடத ராஜஸஸ் தேவரையும், என்னை யும், வினாவில யிழுங்கி விடுவாய், ஆதலால், வினாவாகவே வாள்களினாலீவனது தோள்களிணையுமீனையும் அரிந்து விடுவேம, இவன் மிகக் கொடியவனும், கைகாமாதபிறந்திலேதானே திறமையுறறவனுமாகின்றனன்; இதுவரையில பறபல ஶ்ரீவாள்களையு கொலைசெய்து, இப்போது நம்மையுங் கொலைசெய்ய முயலுகின்றனன், ஒரு நிச்சையலுமின்றி, அடங்கி யிருப்பவர்களைக் கொலைசெய்யவென வுமே சூத்திரியர்களுக்கு அசுவமேதயாகத்தில காரடி ஶின்றுமகொண்டுவரப்பட்ட யாகத்தருகிரிய தாகாத பசுக்களைக் கொலவதுபோலவே தீகாரும்; கொடியர்களைக் கொலவது யாகபசுவைக் கொல்வதுபோலவே தருமமாரும்; என்று அக்காலத்திறகுத்தக்கபடியரைத்தனா கபந்தன் அமமொழியைச் செவியுறறுச் சினமுற்று வாயைத்திறந்து, இவர்களை விழுக்க முயல் ஶன், உடனே காலதேசங்களை யறிந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் முறையே அவ்வரககனுடைய வலத்தோளையும், இடத்தோளையும், வாள்களை யுருவி யொரோ வெட்டாக வெட்டிக் துணித்துவிட்டருளினாகள். உடனே பவவரக்கள கைகாறுநது உயிரிகால் மேகமபோல காஜ்ஜனைசெய்து மூவுலகிலும் ஒலையெழுசெய்து, தகாபல வீழ்நது, தனது கைகளுபட்டு வீழ்ந்து குருதி பெருக்ககண்டு துயருறறு, இவர்களை நோக்கி, மகானு பாவர்களே! தேவர்களு யாவரோ? அரளிசெய்கவென்று வினாவினன். அதுகேட்டு இனையபெருமானவனை நோக்கிக் கேளடா ராஜஸஸா! இவர் இசுக்ஷவாக்ரீ குலத்தவர்; ஸ்ரீராமனென்னுந் திருநாமமுடையோர்; யான இவருடைய தம்பி! ஶக்ஷ்மணனென்னும், பெயருடையேன்; இவருடைய பத்தினியாகிய சீதாபரீட்டியாரை யோரரககன் களவுசெய்துகொண்டு ஓடிவிட்டனன்; அருளைத் தேற்ககொண்டே யாங்களிங்கெய்தினோம்; யானுமுன்னே வினாவுகின்றேன் உரையாய்; நீ யாவன்? ஏன் தலைபின்றிக்

கபந்தமாக இக்காட்டிலுறைகின்றன? நீ கணுக்கால் முறிந்து, வயிற்றில் வாயினைப் பொருந்திப் புரளுகின்றனையென்று வினாவினா, கபந்தன் அந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டவுடன் தேவேந்திரன் தலக குரைத்திருந்த வாக்ஷியம் நினைவில் தோன்றி மகிழ்வறறு இவர்களை நோக்கி, மஹா பாகர்களை! தேவர்களுக்கு நலவரவாகக கடவது, எனது தீவினைகள் தொலைந்து நல்வினைப்பயன் கைக்கூடினமையின், தேவர்களை கண்ணூறு கின்றேன்; எனது நலவினையினாலேதானே தேவர்கள் எனது தோள்களை வாளினாலுறுத்தருளினீர்கள்; என்னுடைய நலல ரூபமும் அழிந்து இந்தக் கோரூபமும் எனது தீசெயலினால் நோந்தது; அதனை யுண்மையாக விண்ணப்பஞ்செயவேன் கேட்டருள்க; என்று மொழிந்து மகிழ்ந்தான்.

ஆரண்யகாண்டத்தில் எழுபதாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

எழுபத்தொன்றாவது சருக்கம்

கபந்தன் தன முனவினையை யுபாசெய்தது

அந்தரம் கபந்தன் சகரவர்த்தித்திருமகனாரை நோக்கிக் கேட்டருளி மஹாபல பராக்கிரமமுடைய ஸ்ரீராமசந்திரரோ! யான முறகாலத்தில் சூரிய சந்திரர்களபோல மிகச்சிறந்த ரூபமுடையனாயிருந்தேன்; அப்போதும் பல மதத்தினால் இந்தக் கொடிய ரூபத்தை யெடுத்திகொண்டு காட்டிலுள்ள முனிவர்களாலலாரையும் பிடைசெய்துகொண்டு வருவேன்; ஒருநாள ஸ்தூலசிரரொனனும் மஹாரிஷி! காய கனி முதலிய பண்டங்களை மிகுகியாகச சோதனுவைத்திருக்கையில், அவைகளை யான கெடுத்தவிட்டேன், அதுகண்டு அவர் எனனை நோக்கி, அடா தனுவின் புத்திரனான கொடியா! நீ எனக்கு இவ்வண்ணம் தீங்குசெய்தமையின், உனக்கெப்போதும் இந்த ரூபமே நிலைத்திருக்கக்கடவது. என்று முனிந்து சாபமிட்டனார், உடனே நான் அவரை வணங்கி வேண்டுகையில், மீளவும் அவர் எனனை நோக்கி, அடா அஸூர! ஸ்ரீராமசந்திரர் எப்பொழுதிகெழுந்தருளி உன்னுடைய தோள்களை யறுத்து உன்னைத் தியிலிட்டெரித்தருளவாரோ? அப்பொழுதுதான் இந்தக் கோரூபத்தை விட்டு முன்போலச் சிறந்த ரூபத்தை யடைவாய்; என்று அருளிச்செய்தனர். பின்பிந்திரனுடன்போர்செய்து இவ்வண்ணம் கபந்தனாயினேன்; அதற்குமுன்னமே யான்கொடியதவஞ்செய்து நாமகன் நாதனைச் சாக்ஷாத் தாக்கக்ண்டு நெடுங்காலம் வாழும்படி வரம்பெற்றுக்கொண்டு இனி எனக்

ஞ்ச சாவிண்மையால், இந்திரன் என்னை யாதுசெய்வவல்லானென்று கர்வ மடைந்து தேவேந்திரனைச் சண்டைக்கிழுத்துப் பொருதேன்; இந்திரன் கடுஞ்சினமுற்று வசசிராயுதத்தால் என தலைமேலடிக்கையில், எனது தலையும் நிதமபங்களும சரீரத்தினுள்ளடங்கியழுந்திவிட்டன; அப்பொழுது என்னுடைய யாசனையாலும், பிரஹமதேவன் வரத்தினாலும், என்னை இந்திரன் யமலோகத்திற்கனுப்பியிலன்; மேலும் யான் இந்திரனை நோக்கி, விண்ணவர் கோமானே! யான் வேதாவின் வரத்தினுல நெடுங்காலம் உயவேனே? காலுந்தலையும்ன்றி, எவ்வண்ணம் பிழைப்பேனென்று வேண்டினேன், அப்போதிந்திரன் என்மீதருள்செய்து, வயிற்றில் வாயினையும், ஒவ்வொருகாதம நீமுள்ள கைகளையும் வரமளித்து, என்னையும் நோக்கி, அடா தானவா! ஸ்ரீராமபத்திரா உனது தோள்களை எப்போழ்தறுத்தருளவாரோ? அப்பொழுதே நீ வானேறுவாயென்று முறைத்தனன. ஆதலின், யான கைகளிலகப்பட்ட சிங்கம புலி கரடி முதலிய எல்லாவுயிரகளையும் பசுநிததுக்கொண்டிருந்தேன்; இக்கொடிய ரூபத்துடனிருக்கையில், கண்ணிற்காணப்பட்டவைகளையெல்லாம் பிடித்துத் தினனல்லவேண்டுமெனத் தோற்றுக்கின்றது; இநதக் கபந்தரூபம் எப்போது நீக்குமோவென்றும், தேவா எப்போது ஏழுநதருளுவீரோ வென்றும எண்ணிக்கொண்டே அகப்பட்டவைகளையெல்லாம் பிடித்து வந்தேன்; தேவா அந்த ஸ்ரீராமோ ஆகின்றீர்; மறறொருவராலும் யான் டிகாலைசெய்யப்படேன்; அவ்வண்ணமே அம்முனிவரருளிசெய்திருக்கின்றனர், தேவாக்கு மங்காடூண்டாகக்கடவது. என்னை நீங்கள் சிதையி விட்டு எரிப்பிற்களாகில், பின்பு, யான் தேவாக்களுக்குப் புத்தியினுல ஸஹாயம் செயவேன்; தேவர்கள் நேசஞ்செய்வதற்குரிய தோழனையும் உரைக்கின்றேனென்றுரைத்தனன். பெருமாள் அம்மொழிகேட்டவனை நோக்கி, அடா தானவா! யானும் தம்பியும் புறத்திற்சென்று ஜானகி மாத்திரம் தனியேயிருக்கையின், ராவணன் அவனைப் பறித்தோடிவிட்டனன்; என்றிமமாததிரமே யறிவோம்; அவன் எங்கிருக்கின்றவனோ? அவனது ரூபபலபராகிரமங்கள் எதன்மையனவோ? அறியோம்; ஆதலின், சோகமுற்றிவ்வண்ணந்திரிக்ரோம; எங்கள்பொருட்டு உபகாரஞ்செய்ய நினைத்த உன்னைக் காடடில குஞ்சாங்களிநுல முறிக்கப் பட்ட கட்டைகளைக் கொணர்ந்து பளளம் வெட்டித் தீவளர்த் துன்னை எரிக்கிரோம்; சிதையை எவன் பறித்தனனோ? எங்கிருக்கின்றனனோ? அறிவாயாகில், இவ்வுபகாரத்தை நீ செய்யக்கடவையென்று ஆவலினுல் வினாவி யருளினர். கபந்தன் அதுகேட்டுப் பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி! யுள சரபமடைந்தமையின், திவ்வியஜ்ஞானத்தை யிழந்திருக்கின்றேன்; ஆதலின், சிதையை யறிகின்றிலேன்; எனனைத் தேவர் எரித்த பின்னர், நிஜரூபத்தை யடைந்து, சிதையை யாவனறிவானோ? அவனை யுரைசெய்வேன்; எரிப்பதற்கு முன்பு அறிவதற்கு எனக்குத் திறமையிலது;

சாபத்தினால் எனது ஞானமழிந்திருக்கின்றது ; கதிரவன் மேற்றிசையில் மறைவதன்முன்னமே எனனைக் குழியில்தளளி எரித்தருள்க ; விதிபபடி தேவரால ஸமஸ்காரஞ செய்ப்பட்ட பின்பு, யான் அசுரீதையை யறி பவனை யுரைக்கின்றேன் ; அவன நல்லொழுக்கமுடையோனாதலின, அவனுடன் நட்புச்செய்து கொள்க ; அவன் டுன்பு வேறொருகாரணத தால் லோகமுழுதும் சுற்றித்திரிந்திருக்கின்றமையின், அவன் அறியாத இடமேயிலது ; அவன தேவரிடத்தில நன்றியுடையனாகித் தேவர்க்குச் சகாயஞ்செய்வானென்றுவாசெய்தனன.

ஆரணயகாண்டத்தில் எழுபத்தொளராவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

எழுபத்திரண்டாவது சருக்கம்.

கபந்தன் பெருமாளால் கொளுத்தப்பட்டு, திவ்விய ரூபத்தையடைந்து சுக்கிரீவனுடன் நட்புச்செய்துகொண்டருளிப் பிராட்டியாராத் தேடியடையும்படி பெருமானாக ஞானத்தது.

சககரவாத்தியின் திருமகனாகளிருவரும் இவ்வண்ணம் கபந்த னுரைசெய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டு அங்கே மலையின்பள்ளத்தில் கட்டை களைச்சேர்த்துத் தீயைமுட்டி அநதக்கபந்தனுடைய சரீரத்தை யதில தள

ஐடாய கபந்தன் இவ்விருவரும் பெருமா டன் ராவணன் இருபபிடம் முதலிய சககரிகளைச் சொல்லாதேன் ஒழிந்தனாகளெனின், சிவனுடைய சககரபத்தாகேல தான் என்று அப்பயதீக்ஷிதன் சொன்னான், இஃத ஸ்ரீமதராமாயணத்தக்குள் எங்கும் சிவனுடைய செயலிலை ஒரு காரியமும் நடந்ததாக கூறப்படவில்லை ; அவ்வண ணன் கருத்தனைப்பதற்கும் இடமில்லை ; ராவணன் சரிதகளை முறமும் தாம் முன னமே யறிந்ததாக பாவித்தால் ஒருவா தீனையுமினி நேராகவே இலகைகசுசுசு சென்று ராவணனைக் கொலைசெய்யும்படி நேரும், அப்போது சபரிமோக்ஷமும், வாலி நிகிரிதமும், ஸுகிரீவஸக்கியமும், நேரவதற்கிடமிராது ; ஆதலின, அப போது தம்முடைய சககரபத்துக்குப் பங்கம் நேருமென்று அதைச் சொல்வதனை முன்னமே ஐடாயவை மரணமடையும்படி செய்தனர் முற்றும் உரைசெயின, தனக் குத் தகனம் செய்யார்களென்று கபந்தன் முதலில மறைத்தனன், பின்பு, திவ்வியஐ ஞானத்தால் ஸுகிரீவஸக்கியத்தை யறிந்தமையின், பெருமான் திருவுளத்தின்படி அதைமாத்திரமே யுரைத்து, ராவணன்செய்தியை மறைத்தனன். பெருமாளே ராம தாரகமந்திரத்தைத் தான் செபிப்பது மலலாமல, உமைக்கும் உபதேசித்த சிவனை விடச் சிறந்தவொன்பது பாலகாண்டத்திலும் விளங்கும் ; உபுத்தகாண்டத்திலும் சிவனே சொல்லுகிறார் ; ஆதலின், வாதியின் வாதம் பயன்படாதேன் ஷணாக. 6

ரியருளிணர்கள். அப்போத்தினையபெருமாள் கொள்ளிக்கட்டைகளினால் அச்சிதையின் நூற்புறங்களிலும் தீயைமுட்டினார். மஜ்ஜை, வசை, கொழுப்பு முதலியவற்றால் நிறைந்த அந்தக் கபந்தனுடைய சரீரமும், தோயநத வெய்போல எந்நகமையினால், அதி மிக வொளிகொண்டது; ஆயினும், உடலிலுள்ள சவீர தண்ணீரினால் அணைந்தணைந்து மெதுவாக எரிந்தது; உடனே அந்தக் கபந்தன் அச்சிதையினின்றும் புகையற்ற அக்ஷனி போன்றவனாகி, திவ்வியரூபமுற்ற, ஆகாசத்திலெழும்பி, சிறந்த ஆடையா பரணங்களை யுடையனாகி, திவ்வியமாலையூண்டு, திவ்விய விமானத்தின்மேலேறித் தன் ஒளியினால் பத்துத்திசைகளையும் விளங்கச்செய்பவனாகிப் பெருமானே நோக்கிக் கேட்டாரளி பேரருளாளரே! தேவர் பிராட்டியாரை எவ்வண்ணம் பெறுகிறோ? அவுவுபாயத்தை யுரைக்கின்றேன்; உலகத்தில் சந்நி, விகரகம், யாநம், ஆசனம், ஸமாசரயம், துவைதிபாவம் என்னும் ஆறு யுக்திகளையும் நன்குணர்ந்தே பகைவாமேல படையெடுத்தது வெற்றிக்கொள்ளப்படுகின்றது; ஈனதசையை யடைந்திருப்பவன் தன்னையே போலவே ஈனதசையை யடைந்த மறநெருவனோடு நட்புச்செய்து கொண்டு, இருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து படை யெடுத்ததால் தான் ஜயமபெறப்படும; சகாயமின்றிச் செல்பவன் வெற்றியுறான், தேவரும் இப்போத்து அரசிழந்து, பாரியையைப் பறிகொடுத்தது, ஈனதசையை யடைந்திருக்கின்றீர்; ஆதலின், தேவரும் அவசியமாக மித்திரர்களைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும்; யான திவ்வியஜனானத்தினால் நன்காராயந்து பாரகின், மித்திரர்களைத் தேடிக்கொள்ளாமல் தேவாக்ரூப பிராட்டியார வாய்ப்ப தரிதாக்கின்றது, தேவா நேசகொள்ளாததக்க தோழனையும் கூறுகின்றேன் கேட்டருள்க; சுககீர்வனென்னும் வாவராகோமான் தமக்கு மூத்தோனும், இந்நூலுள் புக்திரஹமான வாவியினால் துரத்தி யோட்ப்பட்டு நான்கு வானராகளுடன் ரிசியமுகமலையில் பம்பாசரகினருக்கல் வாழ்கின்றனன்; அவன் மிகத் தோளவலியுற்றவன், மஹாபலமுடையவன், மிக வொளிகொண்டு திகழ்பவன்; சத்தியம் தவறாதவன்; விநயமுடையவன்; தீரமுடையவன்; நன்மதி பூண்டவன்; மொழிவதிலும், செய்வதிலும், மிகச் சிறப்புடையோன்; அவன் ராஜஜியத்தின்பொருட்பித் தமையனால் துரத்தப்பட்டு ஈனதசையை யடைந்திருக்கின்றனன்; அவன் தேவருடன் நேசமுற்றுப்பிராட்டியாரைத் தேடியளிப்பன்; ஆதலின், தேவா துன்புறற்க; ஈசசெயல் எவ்வண்ணம் ஆகவேண்டுமோ? அச்செயல் அவ்வண்ணமே யாகவேண்டுமல்லது, அதனை மாற்றுவதரிது; காலத்தை யொருவரும் மீறி நட்டக்கக்கூடாதன்றோ? தேவா இங்கிருந்து விலாவாக வெழுந்தருள்க; அநதச சுககீர்வமஹாராஜனைக்கண்டு நேசம்மாறி மோசம் செய்யாமலிருப்பதற்காக அக்கினிசாக்ஷியாக அவனுடன் தோழமை கொள்ளுக; அவன் ஞாங்கேயாதலின், அவனால் எமக்கு பாதுகாப்பென்று இகழிந்து அவமதி செய்யற்க; அவன் நன்றி யுடையவனும், வினைத்தபடி.

ரூபந்தரித்துக்கொள்ள வலவலனும், தேவரைப்போலவே ஈனத்தை யுற்றுச் சகாயத்தைக் கோருபவனும், வீரமுடையவனுமாகின்றான் ; அவனுடைய காரியத்தை இப்போழ்தே முடித்துக் கொடுக்கத் தேவர் களும் வலவீர்கள் ; அவன் தேவர்களுடைய காரியத்தையும், தான் நன்றி பெறினும், பெறாவிடினும், தப்பாமல செய்வான் ; அவன் ரிக்ஷாஜக என பவர் குமாரன், சூரியபகவானுடைய புத்திரன், வாலியினால் பகைக்கப் பட்டு அவனுக்கஞ்சிப பம்பைக்கருகில் திரிந்துகொண்டிருக்கின்றான் ; ஆதலின், ஆயுதங்களை மறைத்துக்கொண்டுபோய் அவனைக்கண்டு உண்மையாக நேசிக்கொள்க ; அவன் தேவதானவராக்கூஸாதிக்காது லோகங்களை முற்று முணாவான் ; அவன் அறியாத இடமேயிலது ; ஆதலின், அவன் வாவராகளுடன் கூடித்தேடி சூரியகிரணம் செல்லுமாவும்சென்று பிராட்டியாரைக்கண்டு கொணர்நதளிப்பான் ; நாற்றிசைகளுக்கும் வானரர்களுக்கும் தேமீம்படி யனுப்புவான் ; பிராட்டியார் ராவணன் வீட்டிலிருக்கிறும், மகாமேருவிலிருக்கினும், பாதாளத்திலிருக்கினும், அவனறிந்து அரசர்களைக்கொன்று தேவர்க்குக்கொணர்ந்துசமாப்பிப்பான் ; ஆதலின், அவனைத் தோழனுக்கிக்கொள்க ; என்று முடிவாக மொழிந்தான்.

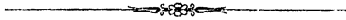
ஆரணயகாண்டத்தில எழுபத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

எழுபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

கபந்தன் பெருமானுக்கு நல்வழிகாட்டித் தானும் வானேறியது.

கபந்தனிவவணம சுகிரீவருடன் தோழமைகொள்ளும்படி யுரைத்தது, மீளவும் பெருமானை நோக்கி, கேட்டருளீர் ஸ்ரீராமபத்திரரே ! தேவர் ரிசியமூகத்தற் கெழுந்தருளவேண்டிய மாரகம இங்கே செல்லுகின்றதே பார்த்தருள்க ; இங்கே மேலதிகையில் நாவல், பாதா, பலா, அரசு, பலாசு, ஆல், கோங்கு, மருதம், மா, திலகம், நெல்லி, கடம்பு, அசோகம் முதலிய பற்பல மாங்களாந்து மலாந்திருக்கின்றனவே ? அவவழியாகவே சென்று அங்குள்ள கனிகளை யடித்தாயினும், பறித்தாயினும், புஜித்துக்கொண்டெழுந்தருளுக ; அக்காட்டைத் தாண்டிசெல்லின், உத்தரகுருசேஷத்திரம்போல மிக வழிய மறறொருகாடிருக்கின்றது ; அவ்விடத்தல் ஆறு பருவங்களும் எப்பொழுதும் விளங்குகின்றன ; சைத்திராதமென்னும் ரூபேனுடைய உத்தியானவனம்போன்ற அந்தக் காட்டிலுள்ள மாக்கள் மேகம்போலவும், மலைபோலவும் விளங்கும் ; அவ்விடங்களிலும் இன்ப பெருமான் அயிர்தம்போன்ற கனிகளை யடித்தாயினும், பறித்தாயினும்

ஸமாபிப்பார்; அங்கிருந்து தேசவகையையும், காடுகளையும், மலைகளையும் கடந்து பமபையெனனும புஷ்கரிணாயைச் சேர்க; திருவடினை வருத்தத்தக்க சிறிய கல்லுகளின்றியும், கண்களழியாமலும், பாசியின்றியும், இறங்குநுதலைகளில் ஆழமின்றியும், நொய்யமணல்கள் படிந்தும், செந்தாமரை, வெண்டாமரை, செயகுவளை, வெண்குவளை முதலிய மலர்கள் மலர்க்கும, ஹம்ஸகாரணடவ ஸாரசம் முதலிய நீர்ப்பறவைகா ஒலித்தும் விளங்கும்; அப்பறவைகா தேவாகளைக்கண்டும் அச்சமுறா? அப்பறவைகளையும், பலவகை மீனகளையும் கண்டு மகிழுக; அங்கே இளையபெருமாள தாமரை யிலையில் வெள்ளிபோலும், படிக்கபோலும் விளங்குகின்ற ஆந்தப் பம்பா தீர்த்தத்தைக் கொணாந்து தேவாககுச் சமாப்பிப்பார்; அங்கு நீர குடிப்ப தனபொருட்டு மலைக்குகையினிறம வந்த பறபல வராகவகையுட்கண்டு மகிழுவீர்; மாலைப்பொழுதில் அக்காட்டிலுலாவுவீராகில், மிக மகிழுகது சோகத்தை மறந்து விடீரீர்கள், அங்குள்ள மலர்களைக் கொப்பயரும் ஒருவருயிலா; அம்மலர்களும் வாடுவதும், வதங்குவதும், உதீர்வதயினறி, நீர்த்தரம் விளங்கும், அவ்விடத்தில் முன்பு, மதங்கமஹாமுனிவர் தவளு செய்கொண்டிருந்தனா, அவா சீடர்கள் அக்காட்டில் காய கனி கிழங்கு களை மிகுதியாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கையில், அந்தச் சமை சமந்த வருத்தத்தால் சீர்த்தில் வேவைவிட்டு, ஆநீர்த்தளிகள தளாயில் கீழ்த்தன; அத்தளிகளே அவர்களது தவத்தினமங்கமையினால் நறமலா மாலைகளாயின; ஆம்மாலைகள் ஒருக்காலும் அழியினறில்; அவர்களுக்குப் பணவிடை செய்கொண்டிருந்த தாமி சபரி எனபவா இப்போதும் அங்கிருக்கின்றனா, அவா தறவறமபூண்டு நெடுநாளாயப் பிழைத்திருக்கின்றனா, அவா தேவலாக்கண்டு தண்டம சமாபித்துவிட்டே பொன்னுலகம் பெறவேண்டி மென்று காத்திருக்கின்றனா; ஆந்த ஆசிரமமும் ஆந்தப் பம்பா புஷ்கரிணியின மேற்குககையைச் சார்ந்திருக்கின்றது; அக்காட்டிலும், அங்குள்ள மலைகளிலும், ஆனைகள் மிகுதியாகவுள்ளன; ஆயினும், அவ்வாசிரமத்துக்குள் புகுகின்றில், இவ்வண்ணம் மதங்கமஹாமுனிவர் ஏறபாடி செய்திருக்கின்றனர்; அவ்வாசிரமத்திறகுத் தேவா எழுந்தருளுவீராயின, நத்தனவனத்தில் வாழுவதுபோல எண்ணி யானந்தமுறுவீர்; ரிசியமுகமலையும் ஆந்தப் பமபையின கீழ்த்திசையிலிருக்கின்றது; அங்கு யானைகா மிகுந்துள வாதலின், அத்தன்மேலேறுவதுவருத்தம், அது முன்பு நான் முகத்தேவராலே தானே இயற்றப்பட்டது; அம்மலையின்மேல் படுத்துத் துயில்கொண்டு ஒருவன் கனவில் எப்பொருளைக் காணுகின்றனானே? அத்தனை யவன் கிழி ததவுடன் பெறுவான; அதனமேல் தீவினையோர்கள் ஏறர்கள்; ஒருக்கால ஶ்ரீத் துயில்வானாகில், அரசுகர்கள் வந்து கொலைசெய்து விடுவார்கள்; அவ்விடத்திலேதானே யானைக்குட்டிகளின் பிளிறல்கள் பலவாறாகக் கேட்ப்பும்; அங்குத்திரிகின்ற யானை கரடி புலி மான் முதலியவைகளைக் காணும் மகிழுவீர்கள்; அம்மலையி லொருபெரிய குகையும் கல்லினால்

முடப்பட்டிளது; அதனுள் புகுவது மிகவும் அரிது, அக் சகையின் கீழப் புறத்தில் ஒரு பெரிய தடாகமுமிருக்கின்றது; அவ்விடத்திலேதான் சக்கிரீவன் நால்வருடன் வாழ்கின்றான், ஒருககால அமமலையினுச்சியிலுமிருப்பான அங்கெழுநூற்றாறு, எனவ்வண்ணமுதான விடைகொடுத்துத் தானும் அவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு மீளவும் சக்கிரீவனுடன் தோழமைகொள்ளுகவென்றுரைத்து மகிழ்ந்து வானேறினன். ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து அவனுக்கு விடைகொடுத்து நலுப்பப்பட்டித தாழும் புறப்பட்டருளிவாகா

ஆரணயகாண்டத்தல் எழுபத்துமுனரூவது சருக்கம

முறற்றறு

எழுபத்துநான்காவதுசருக்கம்.

பெருமாள் இனையபெருமானுடன் சபரீயினால் பூஜிக்கப்பட்டு

அவளை வானேறியிருளியது

அந்தரம் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் கபல்தன் காட்டியவழியைப் பற்றி மேல்திசை நோக்கி நடந்து, காய கணிகள் நிறைந்த பறபல மரங்களுக்கும் பார்த்துக்கொண்டே அங்குள்ள மலைமேல் அன்றிரவைப்போக்கி, மறுநாளுதயத்திலெழுந்து நடந்து பம்பாபுஷ்கரிணியின மேற்புறத்திலுள்ள சபரியின் ஆசிரமத்தைச்சேர்ந்து, சபரியைக் கண்டருளிவாகா, சபரியும் இவர்களைக்கண்டவுடனே கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டெழுந்து எதிரொகொண்டிவந்து, இவ்விருவர்களுக்கும் தண்டமசம்பட்டித்து அரக்கியபாத்தியாசமனீயம முதல்ய பூஜைகளை விதப்படிசெய்து மகிழ்ந்தனா, பெருமானும் அந்தச் சபரியை நோக்கி, நாதவமுடையாளே! உனக்கு விக்கவர்களீங்கித்தவம் வளாகின்றதா? உணவு சருங்கிச் சினமும் அடங்கியுளதா? வீரத்தகா இடையூறின்றி முடிந்தனவா? உன் பனம் மகிழ்கின்றதா? நீ ஆசிரியர்க்குச்செய்த பணிவிடைகள் பயன்பெற்றனவா? எனவ்வண்ணம் குசலம் வினவியருளுதலும், மாயோகினியாகிய அந்தச் சபரியும் பெருமானை நோக்கி, ஸவாயி தேவதேவோத்தமா! தேவதாஸாரவபளமா! லீலாமாணுஷவிகிரகா! மாயோகிகளினால் உபாசிக்கப்பட்ட பரபரஹம்மாகிய ஸ்ரீராமா! தேவவா அடியாள் தண்டமசமாப்பித்துப் பூசையியதே னாதல், இன்றுதான் தவமும் சித்தித்தது; இன்றுதான் எனது தவமும் பயன்பட்டது; இன்றுதான் ஆசிரியர்களும் பூஜிக்கப்பட்டனாகள்; இன்றுதான் என பிறப்பும் நற்பயன பெற்றது; மீளவநின்றி, நித்திய நிரவத்திவ நிரதிசயமான தனிவிசும்பும் வாய்க்கின்றது;—

© 1911-12 by the Government of India

11-11

பத்திறசேர்ந்து மகிழவுறகேகோருகின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனா. பெருமானும் இனையபெருமாளுடன் அவவாசசரியத்தைக கேட்டும கண்டும் மகிழ்ந்து சபரியை நோக்கி, மாயோகினியே ! நான உன்னால் நன்கு பூஜை செய்யப்பட்டு மிக மகிழ்ந்தேன் , இனி யுனது விருப்பப்படிச் செய்க ; எனறருளிசெய்தனர். சபரியும் உடனே மகிழ்ந்து தீயை வளர்த்து அதிர் வீழ்ந்து மூப்புற்ற அச்சீரத்தைத் துறந்து திவ்வியரூபமடைந்து, திவ்விய மான ஆடையாபரணங்களையும், நறுமலா மாலைகளையும், நற்சாந்தங்களையு முடையளாகி, மின்னற்கொடிபோல அவ்விடங்களை எங்கும் விளங்கச் செய்து, தம்மாசிரியாகளா மகிழ்ந்து வாழும் ஸ்ரீவைகுந்தத்தையடைந்து மகிழ்ந்து வாழ்ந்தனா

ஆரணயகாண்டத்தில எழுபத்தநான்காவது சருக்கம

முற்றிறறு

எழுபத்தநான்காவது சருக்கம

பெருமாளினையபெருமாளுடன் சபரியின ஆசிரமத்தினினறும் ..

பம்பா புஷ்கரிணிக கெழுந்தருளியது.

இவ்வண்ணம அந்தச் சபரி வானேறின பின்னர், பெருமாளா கணப் பொழுதாராய்ந்து, அமுமுனிவாகளது மகிமையை நினைந்து வியப்படைந்து இனையபெருமானே நோக்கி, அடா தமபி ! இவ்வாசிரமமெங்கும் நன்றாகப் பார்த்தோம் ; இது மிகவும் ஆசசரியமுறத்தக்கது ; இவ்விடத்தில பசு பகுவிகளா பலகயினறி, அசசமறறுக் கூடி வாழுகின்றன, இந்த ஏழுகடலும் கூடிய தீர்த்தத்தில ஸ்நானமுஞ்செய்தோம் ; பிதிரர்களுக்கும் தருப்பணைஞ செய்தோம் ; ஆதலின், நமது தீவினைகளை தொலைந்தன ; நல்வினைகளை வாய்த்தன ; என் மனம் கலக்கமற்று மகிழுகின்றது ; இனி நமக்கு நலமே விளையும் ; வினாவாகப் பம்பானரோவரத்தைச் சேரலோம் வருக ; அதனருகிலுள்ள ரிசியமூகத்திலேதான சக்கிரீவன நான்கு மந்திரிக ளுடன் வாழுகின்றான் ; அவன வாலியின பயத்தினால் வருந்துகின்றான் ; அவனை வினாவில் காணவேண்டுமென என் மனம் துடிக்கின்றது ; நமது காரியமாகிய சிதையைத் தேடுவதும் அவனதினமேயன்றோ ? எனறருளிச்

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஆரண்யகாண்டத்தின் அட்டவீணை.

சருகம்	விவரம்.	பக்கம்
க.	சககரவாதத்திற்குமகளை நிவிகளது ஆசரமலகளில் சென்றருளி, அவாகளால் பூஜிக்கப்பட்டனானபத.	ருசுநு.
உ.	பெருமான காடடிடையில் விராணைக கண்டது	ருசுநு.
ங.	விராதன ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை எய்தத்தத தோலிலதாங்கி நடந்தது.	ருசுநு.
ச.	பெருமானும் இனையபெருமானும் விராதனைக் கொலைசெய்து புதைத்தருளியது	ருசுநு.
ஞ.	சரபகாகா பெருமானைக்கண்டு மஃழுக்பினபு விண்ணுலக மடைந்தது.	ருசுநு.
ட.	பெருமான சாணமடைந்த நிஷிகளுக்க அபயமளித்தது.	ருசுநு.
எ.	பெருமான ஸாஸ்திரக்ஷணமு நிவிரால் பூஜிக்கப்பட்டது	ருசுநு.
அ.	பெருமான ஸாஸ்திரக்ஷணமுனிவரிடத்தல் விடைபெற்றுக்கொண்டபுறப்பட்டது	ருசுநு.
க.	பிராடடியார பெருமானை நோக்கி, அரக்கர்களைக் கொலைசெய்வததரும்மோவென்று வினாவியருளியது.	ருசுநு.
ய.	பெருமான பிராடடியார்க்கு ராக்ஷஸமஹாரம தரும்மென வரூளிச்செய்தது.	ருசுநு.
யக.	பெருமான நிஷிகளது ஆஸ்ராமங்களைச் சுற்றிக்கொண்டு, மீளவும் சுதிக்ஷணஸ்ராமம் வந்தது, அவகிருந்த அகஸ்தியாஸ்ராமத்திற் கெழுந்தருளியது	ருசுநு.
யஉ.	பெருமான அகஸ்தியமஹாமுனியைக்கண்டு பணிந்த அவரால் பூஜிக்கப்பட்டது	ருசுநு.
யங.	பெருமான அகஸ்தியமுனிவரிடத்தில் விடை பெற்றுக்கொண்டு பஞ்சவடிக்ரப புறப்பட்டது	ருசுநு.
யச.	பெருமான பஞ்சவடிக்ரப போகும்வழியில் ஜடாயுவைக் கண்டது.	ருசுநு.
யரு.	பெருமான இனையபெருமாளால் பஞ்சவடியில் கட்டப்பட்ட பாணசாலையில் பிராடடியாருடன் எழுந்தருளியிருந்தது.	ருசுநு.
யக.	பெருமான ஹேமந்தகாலத்தில் பரதாங்களை நினைந்துகொண்டு கோதாவரியில் நீர்லாடியது.	ருசுநு.
யஎ.	ஞாபபணைக பெருமானைக்கண்டு காழறறுப பதியாகும்படி வேண்டியது	ருசுநு.
யஅ.	ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள் ஞாபபணையை யலைத்த மூக்குச செவிகளை யரிந்தோடடிட்டது	ருசுநு.
யக.	ஞாபபணைக பெருமாளிடத்தக்குப் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களை அழைத்துக்கொண்டு வந்தது.	ருசுநு.
உய.	பெருமான பதினான்கு படைத்தலைவர்களையுள் கொலைசெய்தருளியது.	ருசுநு.
உக.	ஞாபபணைக கரண மீளவும் போசெய்யத்த அண்டியது	ருசுநு.
உஉ.	கரண பெருமானமேல் போசெய்யப்படையெடுத்தது.	சுா.
உங.	கரணுக்கு வழியில் அவசுருணவகளாகியது.	சுாஉ.
உச.	பெருமான போசெய்ய சனைத்தராகியருளியது	சுாச.
உரு.	பெருமானுக்கும் அரக்கர்களுக்கும் துறையுத்தம் நிகழ்ந்தது.	சுாசு.
உக.	பெருமான அஷ்டாண முதலிய சேனைகளைக் கொலைசெய்தருளியது	சுாஅ.
உஎ.	பெருமான திரிசிரனுடைய தலைகளை யரிந்தருளியது	சுாய.
உஅ.	பெருமானுக்கும் கரணுக்கும் போர் விளைந்தது	சுாசு.

சுருக்கம்	விஷயம்.	பக்கம்.
உக.	பெருமான கரனுடைய கதையைப் பிளந்தருளியது. ...	சுகஉ.
உஃ.	பெருமான் கரனைக் கொலைசெய்து லாதுஜனங்களைப் பாதுகாத்தனிட த்ருளியது	சுகடு.
உச.	இராவணன் கராட்குறிந்ததை யகம்பனன் சொல்லக்கேட்டபின் அதையே யபஹரிப்பதற்கு மாரீசனை ஒரு ஓசையு அங்ன வாக்கியத்தினால் அதைவிட்டு மீண்டு வங்கைச் சீராந்தது	சுஉ௦.
உ௨.	சூரபணகை யோடி வந்து ராவணனைக் கண்டது	சுஉ௪.
உ௩.	சூரபணகை ராவணனை யரசாக்கி நனகு செய்கின்றியென இகழ்ந்தது.	சுஉ௫.
உ௪.	சூரபணகை இராவணனுக்குப் பெருமானினைப் பெருமான இவர்களுடைய திறமையையும், பிராட்டியாரின் அழகினையும் அறிவித்தது சீதைையை யபஹரிக்கும்படி யுரைத்தது.	சுஉ௬.
உ௫.	ராவணன் தீநூர்ந்து கட்டையும், ஸப்பதிரமென னும் ஆலமரத்தையும் பாத்ததுகொண்டுபோய் மாரீசனைக் கண்டது	சுஉ௦.
உ௬.	ராவணன் மாரீசனை மாணுருக்கொண்டு சிந்தையைத் தான எடுத்த வரலுத்தற்கு உதவியென உரைத்தது.	சுஉ௨.
உ௭.	மாரீசன் ராவணனுடன் வீகாபிராட்டியாரை யபஹரிப்பாயாகில், எல்லாவரக்காக்களுடனும் நீ யழிவாயாதவின, இவ்வெண்ணத்தை விட்டு வாழென்று இரமுரைத்தது.	சுஉ௪.
உ௮.	மாரீசன் ராவணனுடன் விசுவாமிதகிரயாகத்தில தானப்பட்டபாட்டையுரைத்துப் பெருமானுடன் நீ பகை கொள்வாயாகில், சித்தமாக அழியாயென மறுத்து	சுஉ௬.
உ௯.	மாரீசன் ஸ்ரீராமபிரான் பஞ்சவடியி லெழுகருளியிருக்கையிலும், இரண்டு ராக்ஷஸர்களுடன் மாணுருக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானைக் கொலைசெய்ய முயன்று, ஸ்ரீராமபிரான் தரால் மறநிருவரிடுக்கத் தான் ஒடிவந்துவிட்டேனென ராவணனுக்குரைத்து அவனை மறுத்தது	சுஉ௮.
ச௦.	இராவணன் மாரீசனை இகழ்ந்து வெருட்டித் தன் மதப்படி துணையா சேம்படி யுடனபயித்தியது	சுச௦.
ச௧.	மாரீசன் மீளவும் ராவணனை நோக்கித் துயர துரைத்தது. ..	சுச௨.
ச௨.	மாரீசன் மாணுருக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானிட மெய்யது ..	சுச௪.
ச௩.	இளையபெருமான அம்மனை மாரீசனே யாகவேண்டுமென்றுரைசெய்தும், பெருமான பிராட்டியாரது சொற்படி யதைப்பிக்கத்தற்கு வுளங்கொண்டு, பிராட்டியாரைப் பாதுகாத்தற்குக் குமபடி திருத்தமபிக்குக் கட்டினாயிட்டது.	சுச௬.
ச௪.	பெருமான் நெடுந்தூரம் தொடர்ந்து மாணுருக்கொண்ட மாரீசனைக் கொலைசெய்து மீண்டருளியது....	சுச௮.
ச௫.	பிராட்டியார இளையபெருமானை முனிந்தவளபோல வன்மொழி மொழிக்கண்ப்ப, இளையபெருமானும் பிராட்டியாரைத் தனியே விட்டுப் பெருமானை நோக்கி, எதிராகச் செல்லுதல்	சுரு௧.
ச௬.	பிராட்டியார முனிவேஷம்பூண்டு வந்த ராவணனை முனியெனவே எண்ணிப் பூகைசெய்தருளியது... ..	சுரு௪.
ச௭.	இராவணன் பிராட்டியார வாக்கியத்தைக்கேட்டு முனிந்து, தன் திறமையினையும், உறைவிடத்தையும், நற்செல்வத்தைப்புகூறி, அவரைத் தன்சுக்கு மனைவியாகும்படி மொழியப் பிராட்டியாரும் அவனைச் சீறி இகழ்ந்தது	சுரு௬.
ச௮.	இராவணன் சினமுறுத்த தன் திறமையை யுரைத்தது தன்னைத்தானே புகழ்ந்து, தன்னைச் சேரும்படி யுரைக்கையில், பிராட்டியாரும் இருமடவகு முனிந்து, அவனை எதிர்த்துரைத்திகழ்ந்தது....	சுசு௮.

சருக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
சுக.	இராவணன் நிறுபுவகொண்டு பிராட்டியாரை எடுக்கதொழுகையில்,	..
"	பிராட்டியார நடுவழியில் ஜடாயுவைக்கண்டு ஸ்ரீராமபிரானுக்கு	..
"	அறிவிக் கம்படி யருளிச்செய்தது	சுக௨
௩௦.	ஜடாயு ராவணனுக்கு இதுமுறைதும் கோலாமயால், போர்செய்யு	..
"	தகைத்தது	சுக௩
௩௧.	ஜடாயு ராவணனைப் பலவாறாகக் குத்த தான அவனால் அறுப்புண்டு	..
"	பிராட்டியாரால் சோக்ககப்பட்டது	சுக௪.
௩௨.	மீளவும் ராவணன் வீசாபிராட்டியாரை எடுத்துக்கொண்டு செலுது	..
"	கையில், எல்லா உயிரகளும் தன்பமடைந்து வருந்தியது ..	சுக௬.
௩௩.	பிராட்டியார ராவணனை இசுழந்தது.	சுக௭.
௩௪.	பிராட்டியார மஹாராஜா முசலிய ஐந்து வானாக்களைக்கண்டு அபர	..
"	ணைகளைக் கட்டி நடுவலிட்டதும், ராவணன் பிராட்டியாரை	..
"	யசோகவனத்திலவைத்து ராக்கிசிக்கொட பா துகாக்கும்படி கட்டளை	..
"	யிட்டது.	சுக௮
௩௫.	ராவணன் தன் செல்வங்களைப் பிராட்டியார்க்குக் காட்டித் தன்னைச்	..
"	சேருமாடி வேண்டியது	சுக௯.
௩௬.	பிராட்டியார ராவணனைச்சுழந்த பெருமாரிப்புக்மதலும், ராவணன்	..
"	பிராட்டியார்க்குப் பன்னிரண்டுமாதம் கெடுவிட்டு வெருடடி	..
"	யசோகவனத்தில வாரும்படி சோத்தது.	சுக௧௦.
௩௭.	பெருமாள் மாரீசனைக் கொலைசெய்து மீண்டு வருகையில், இளைய	..
"	பெருமாள் வந்து விட்டதையும், அபசருணைகளையும் கண்டு பிரா	..
"	ட்டியார்க்கு சரிசுகரோகதிருக்குமென்று சந்தையுற்றது.	சுக௧௧.
௩௮.	பெருமாள் இளையபெருமானுடன் திருமயிலாந்து பிராட்டியாரை என்	..
"	ருகைகாணாமல் மிகவும் தயுற்றது வருந்தியது	சுக௧௨.
௩௯.	பெருமாள் இளையபெருமானை நோக்கி, ஏன் வீதைசையவிட்டீது தனியே	..
"	வாசனைபெனது வினாறியருள், இளையபெருமாள் பிராட்டியாருரை	..
"	த்த வன்மொழியால் வந்தெனனை உரைத்தருளியது.	சுக௧௩.
௪௦.	பெருமாள் பிராட்டியார்க்காணாமல் தேடி யிலாந்து வருந்தல் ..	சுக௧௪.
௪௧.	பெருமாள் பிராட்டியார்க்காணாமல் புலமயிதும், இளையபெருமாள்	..
"	நெறியிதும்.	சுக௧௫.
௪௨.	பெருமாள் பிராட்டியார்க்காணாமல் சோக்ககடலில் மூழ்கிப் பலவா	..
"	றூசுப் புலமி உயிரை விடுவேனென வருளிச்செய்ய இளையபெரு	..
"	மாளும மிகத் தன்புற்றது	சுக௧௬.
௪௩.	இதுவும் பெருமாள் இளையபெருமானுடன் பலவிதமாகப் புலமி	..
"	வருந்தியது	சுக௧௭.
௪௪.	பெருமாள் பிராட்டியார போனவழியை யுக்காகும்படி கோதாவரி	..
"	பறம் விவாகு முதலியவற்றை வினாவ, விவாகுளை தென்திசை	..
"	யை நோக்கிச் செல்ல, இளையபெருமாள் அதை யறிந்தது, பெருமா	..
"	ளுடன் அதஞ்சையிறசெலுக்கையில், ராவண ஜடாயுக்கள் போக	..
"	க்ளத்தைக்கண்டு நிற்க, பெருமாள் வீதை இறந்ததாக நினைந்து	..
"	தேறி யருளியது.	சுக௧௮.
௪௫.	இளையபெருமாள் பெருமானைச் சமாதானப்படுத்திச் சினந்தணியச்	..
"	செய்தது.	சுக௧௯.
௪௬.	இதுவும்.	சுக௨௦.
௪௭.	பெருமானினையபெருமானுடன் திரிந்து ஜடாயுவைக்கண்டு பிராட்டியா	..
"	ரது விருத்தாந்தத்தையறிந்து தன்பப்பட்டருளியது.	சுக௨௧.
௪௮.	ஜடாயு சேர்பிராட்டியாரது சரித்தவைச் சருக்கமாக விடையுக்காதது	..
"	மரணமடைகையில், பெருமாள் அவர்க்கு கல்லைக்கங்களில் வாரும்	..
"	படி அருள்செய்தது, ஸம்ஸ்காரஞ்செய்த முடித்தருளியது.	சுக௨௨.

சுருக்கம்	விஷயம்.	பக்கம்.
கூக	பெருமாள்நாயபெருமாள் இருவரும் பறபல காடுகளில் திரிந்து,	௫
”	அடியாமுதியென்னும் அரக்கியைச் சூரபபணகையைப்பாலச செ	”
”	யது, கபநகாரணுடைய கைகளின் நடுவில் லைபட்டிக்கொண்டது	எளச.
எய்	பெருமாள்நாயபெருமாள்ருவரும் கபநகனுடைய தோள்களிரண்டி	”
”	னையும் வாளைகளினாலிடுகருளியது	எளஎ
எக	கூயநதன் தன் முனைவினையை யுரைசெய்கற	எளஅ
எஉ	கூயந்தன் பெருமாளால் கொஞ்சதபபட்டு, தவவியருபததையடைக	”
”	சுகநீவனுடன் நடப்பசெய்குகொண்டருளிப் பிராட்டியானாத	”
”	தேடி யண்டயமபடி பெருமாளுக்க நுகர்த்தது	எளய.
எங	கபநகன் பெருமாளுக்க நலவழிகாட்டித் தானும் வானேறியது ...	எகஉ.
எசு	பெருமாள் இளைபெருமாளுடன் சபரியினால் பூஜிக்கப்பட்டு அவளை	”
”	வாழ்நழி யருளியது	எகச.
எடு	பெருமாள்நாயபெருமாளுடன் சபரியின் சூசிரமகதினினறம பம்பா	”
”	புவகரிணிக் கொழகருளியது	எகசு

ஆரணயகாண்டத்தின் அட்டவணை

முற்றிற்று

செய்தனர். இனையபெருமானாகேட்கி அவரை நோக்கி, எம்மையரோ! செல்வோம எழுந்தருளுக, என மனமும துரைப்படுகின்றது; எனது விண்ணப்பமபண்ணினா. உடனே பெருமான் அவ்வாசிரமத்திலின்றும புறப்பட்டு எழுந்தருளி, நல்வினை தருவதும், ஆழ்ந்து நீண்டலமான தீரத்தத்தை யுடையதும், பறபல மரஞ் செடி கொடிகளா குழந்ததும், செந்நாமரை செங்கழுநீர் மலர்களினால் செவந்தும், வெண்டாமரை வெண்குலவீனர்களினால் வெளுத்தும், கருங்குலவீன கருநெய்தல்களினால் கறுத்து யிருப்பதால் சித்திராஸனம போன்றதும், நீரைப் பெருக்குவதுமாகிய அந்தப் பம்பையைத் தூரத்திலிருந்து கடாசுநிததுகொண்டே நடுவிலுள்ள மதவக ஸரஸ்வலில் ஸ்நானஞ்செய்தருளி, கமல குவலய குழுத புண்டரீக கலஹாரங்கள் மலாந்தும், ஹமஸஸாரஸ்து நீராபறவைகளை ஒலித்தும் விளங்கிய அபம்பபைககு நார்புறங்களிலும் மலாந்த மாஞ்சோலையுறறதும், மயில் குயில்களொல்பபதும், நிலகாமல காசோகமாலதி குந்தந்ததுக நாகபுறநாக சம்பக சாமபேய நிகள வகுள தாலத மால ஹரிநதால கரவீர சீதபூர கரவீர தாணிகார பாண்டிர ஸபதபாண பாடலீகுட ஜகேதநி முத்திய மரஞ் செடி கொடிகளா மலாந்தும், தளிர்ந்தும், கலிரத்தும், தலைந்தும், சுகாரி காதி பறவைகளை கூவியும் திகழுகன்ற சிறந்த வனதவையும கடாசுநிததுக கொண்டே பம்பாந்தயைச சோந்து மங்குந்து பல பறவைகளை ஒலித்தும், பல மரங்களடாந்துமுள்ள பறபல பாடுகளையும், தடாக்களையும் பார்த்துக் கொண்டே அபம்பபையைக்கிடா, பறபல மலாக்கா மலாந்தும், வண்ணிக ளொலித்ததும், படிக்கம்போல நின்மலமான தீரத்தத்தை யுடையதாகியும், நொயயமணல் உறறும் திகழந்த அந்தப்பம்பபையை நன்றாகக் கடாசுநிததுக காமவேடகையுறறு இனையபெருமானை நோக்கி, அடா தம்! இதனருநிலே தான ரிசியமுகமிருக்கின்றது, அநிலேதானே ரிஷநாஜஸலின புத்திரனான சுககிரீவன வாழுகின்றனன, ஆதல்ன, நீ யந்தச சுககிரீவனிடம் செல்லுக; நான ராஜஜயத்தையுமிழந்து, சிதையையும் பரிந்து, யான எவவண்ணம உயவேனென்றருளிச்செய்து பம்பையிலிழிந்தருளினார்

శ్రీశ్రీః పహుద్వైర్మ సుదూరః క్షమ క్షమేణాత్వాప్రతికూలధన్వనం
 దదశ్శ్రీ కుంపాంశుభదశ్శ్రీ కాననాం అనేకనానావిధపక్షిజాలకాం.

ததோமஹத்வாதமஸு-நாஸங்கரம்; கரமேணகதவாபாநிகுலதணவனம்
 ததாசம்பபாம்பதாசகானமம் அநேகநாநாவிதபக்ஷிஜாலகாம்.

இவ்வண்ணம் பெருமாள்ளையபெருமானுடன நீர் பறவை மரஞ்
செடி கொடிகளினற்கீ கோரமான பெருவழியைக் கடந்து காணற்சினிய
காடுகளை யுடையதும், பறபல பசு பக்டிகளை யுடையதுமாயி யுபபமபா
ஸரோவரத்தைக் கண்டருளினா

ஆரணயகாண்டத்தில் எழுபத்தைந்தாவது சருககம்

முற்றுற்று

ஆ ர ண ய க ண ட

முற்றுபெற்றது.

ஸ்ரீராமஜயம்.

சிவ்சிந்தாகாண்டத்தின் அட்டவரிசை.

சுருக கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
க	பெருமான இளையபெருமான பம்பா புகழ்கரணி கையில் எழுந்தருளி	..
..	யிருக்கக்கண்டு மஹாராஜா அச்சமுற்று கடுமையது. ...	எகக
உ	மஹாராஜா பெருமான இளையபெருமானகளை இனஞானத்திவதன	..
..	பொருட்டுச சிறியதிருவடி யை யனுப்பியது.	எஉஎ
ஈ	சிறியதிருவடி பெருமான இளையபெருமானைக் கட்டி புகழ்ந்து குல	..
..	கோத்திரங்களை வினாவ, இளையபெருமானாலேவப்பட்டு விடை	..
..	யருளிச்செய்தது	எஉக
ச	சிறியதிருவடி இளையபெருமான தனகளை குலகோத்திரங்களையும், இவ	..
..	விடத்திற்கு எழுந்தருளிய காரணத்தையும் அருளிச்செய்ய புரீராம	..
..	ஸகூடணர்களை தன திருத்தோள்களிலெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொ	..
..	ண்டு மஹாராஜரிட்டு சோத்தது	எஉஉ
ஞ	பெருமான மஹாராஜருடன நடப்பெய்து வாலியைக்கொன்று உணக	..
..	குப் பட்டககட்டிப்பேனென்று முன்னமே பிரதிஜனஞ்செய்து	..
..	* அபயஞ்செய்தருளியது	எஉடு
க	மஹாராஜா பிராட்டியடா ஆகாயத்தில் செல்லுகையில், கீழேபோட்ட	..
..	திருவாபரணங்களை சாப்பாற்றி பெருமானுக்கு ஸமாப்பித்தது.	எஉஅ
..	பெருமான பிராட்டியைத்தேடுமபடி கட்டினாயிட்டு வாலியைவென்று	..
..	மஹாராஜருக்கு பட்டாபிஷேகஞ்செய்வப்பேனென்று பிரதிஜனஞ	..
..	செய்து மகிழ்வித்தருளியது	எஉ௦
அ	மகாராஜா பெருமான வாலியைக்கொலைசெயவேனென்று பிரதிஜனஞ	..
..	செய்தபின்னர, வாலி தன் மனையாளை யபகரித்தது தன்னை வெரு	..
..	ட்டியதும், வாலியுடன் பகை நோந்த காரணத்தை உணர்ச்செய்தது	எஉச
க	மஹாராஜா மாயவியுடன் வாலி பகைகொண்டு போர்செய்தது முத்	..
..	லிய சேதியைப் பெருமானுக்கு அறிவித்தது	எஉஎ
க௦	மஹாராஜா பெருமானை நோக்கி, வாலி என் செய்னுகொளுக்கற்கா	..
..	மல வெருட்டினுனென்றும், பெருமான அவனைக் கொலைசெய்த	..
..	ராஜியத்தை யளிப்பேனென்று அபயமளித்தது.	எஉஈ
கக	மஹாராஜா பெருமானுடன் வாலிக்கு நோந்த மதகைமாமுனியின	..
..	சாபத்தை யுணர்ச்செய்து அவனுடைய தோள்கலியை புகழ்ப பெரு	..
..	மான மஹாராஜருக்கு விசுவாஸம் வருவதற்காக தந்தபயின் சீர	..
..	த்தை இடதுகால்கடையிலெல்ல பததாரதவழி தூரமதளின்ன	எஉஈ
கஉ	பெருமான ஸபதலாலகலையையும் பிளந்து மஹாராஜா கரலி,
..	போர்செய்வித்தது பின்பு பேதம் தெரியாமல தோலங்யுற்றிடி	..
..	வந்த அந்த மஹாராஜருக்கு அடையாளகடைய மீள்வும போர்	..
..	செய்யத் துணையருளியது.	எஉஎ
கஉ	மகாராஜா சிவ்சிந்தைக்குப் போகும் வழியில் ஸபதஜனர்களினுடைய	..
..	ஆசாமத்தின் மகிமையைப் பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தது	எஉக
கச	மகாராஜர் பெருமானால் வலப்பட்டு வாலியைப் போருக்கழைத்தது	எஉஈ
கடு	வாலி மகாராஜா தொனியைக்கேட்டுத் தான் சினங்கொண்டு புறப்	..
..	படுகையில், தன்னைத்தடுத்தப் பலவிதமாக இடமுளைத்த தாகாயை	..
..	விராகரித்துப் புறப்பட்டது.	எஉச

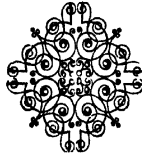
சுருக் கம்.	விவரம்.	பக்கம்
கக	வாலி தாணாகஞ்சமாதானமுதாபு புறநதில வந்த மகாராஜருடன் போசெய்த பெருமாள் எய்த பாண்டதிறுலை அடிபட்டித் தராயில விழுந்தது.	எகக
கக	வாலி பெருமானை இகழ்ந்தது.	எகஅ
கஅ	பெருமாள் வாலிக்ஞ்சமாதானம் அருளிச்செய்ததம், வாலி அபராதி சூடாபனம் செய்துகொண்டதம்	எகங
கக	வாலி இறந்ததைக்கேட்டித் தாரா அங்கத்தனுடன் அங்காடி வந்தது	எகக
உ0	தாரா புலம்பி அழுக்தது.	எஅச
உக	திராயோபவேசஞ்செய்த தாரையைச் சிறியதிருவடி இனிய மொழி களிஞ்சில் தேற்றியது.	எஅங
உஉ	வாலி மூச்சை தெளிந்த மகாராஜா அங்கத்தன் இவர்களுடன் மெலே நடக்கவேண்டிய வித்ததை யுலாசெய்தது அவ்வண்ணமே செய்யும் படி வேண்டியது.	எஅரு
உங	தாராயின புலம்பலு	எஅள
உச	இவ்வண்ணம் தாரா தனபுறத்தைக்கண்டு மகாராஜா சோகமடைந்த தீயிலவிழுந்திற்பட்டினென்று பெருமானைவேண்டியதம், பெருமாள் கேட்டித் தாரையைத் தேற்றுவதன்பொருட்டுச் செல்லுக்கையில், தாரா பெருமானை நோக்கி புலம்பியதம், நனமொழியால் பெரு மாள் தேற்றியது	எக0
உரு	மகாராஜரும், அங்கத்தனமாரும் முதலானவர்களுடன் வாலிக்ஞ சைமஸ்காரஞ்செய்தது நீர்க்கடனையும் முடித்தது விட்டு பெருமானார் கில் வந்தது	எகள
உசு	மழைதாலம் நோந்தமையின், சேதையைத்தேட முடிபாதாசலின், இப்போழ்து பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொள்கவென்று பெருமாள் அருளிச்செய்து பட்டமுககட்டுவித்தது அங்கத்தனமாரானுக்கும் இள வரசுபட்டமுத கட்டிவித்தது ...	அக
	மகாராஜா பட்டாபிஷேகம்.	அகஉ
உஎ	பெருமாள் இனியபெருமானுடன் மழைகாலத்தை மலைகஞ்சையர் போக்கிப் பிராட்டியாரை நினைந்து வருந்துகையில், இனியபெரு மாள் சோகந்தணிய தேற்றியது	அகச
உஅ	பெருமாள் இனியபெருமானுடன் காரகாலத்தை வாண்ணசெய்த தருளியது.	அகஅ
உக	சிறியதிருவடி மகாராஜருக்குணாலுட்பிச் சேனைகளை யழப்பிக்கும் படி கட்டினசெய்தித்தது.	அகங
ங0	காரகாலம் கழிந்தும் மகாராஜா முடறசியினறி யிருப்பதறிந்து பெரு மாள் திருவுளஞ் சேரியருளியது	அகக
ஙக	இனியபெருமாள் சினக்கொண்டி கிஷ்கிந்தைக்கெழுந்தருளுக்கையில், அங்கத்தன கண்டு மகாராஜருக்கறிவித்தது	அஉக
ஙஉ	சிறியதிருவடி மகாராஜருக்கு இசமுறை செய்தது.	அஉச
ஙங	சினக்கொண்டி வந்த இனியபெருமானைத் தாரா இனியமொழியால் தேற்றிச் சேற்றத்தை யாற்றியது.	அஉங
ஙச	இனியபெருமாள் மகாராஜருக்குப் பெருமானுடைய கட்டையை யறிவித்தருளியது.	அஙக
ஙரு	மீள்வும தாரை இனியபெருமானை இனியமொழிகளினால் சமாதானஞ் செய்து சேற்றத்தைத் தனித்தது.	அஙங
ஙசு	இனியபெருமானும் மகாராஜரும் சினமும் மயக்கமும் தீர்க்கும் மகிழ்வுடன் மைப்பாஷணஞ் செய்துகொண்டது.	அஙச
ஙள	மகாராஜருடைய கட்டையின்படி வாணசேனைகள் வந்தது கூடியது.	அஙக

சருக் கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
௩௮	மகாராஜர் இளையபெருமானுடன் பெருமாளெழுந்தருளியிருக்கையிட்டுத் திரகு வந்த அவகாலகண்கி மழைநதத.	அ௩௮
௩௯	வாணர்சேனைகளெல்லாம் மகாராஜரிடம் வந்த கூடியத.	அ௪௦
௪௦	பிராட்டியைத் தேடிவந்ததாக விந்தென்னும் யூதபதியை மகாராஜர் கீழ்த்திசைக்குக் கட்டினசெய்தனுப்பியத.	அ௪௨
௪௧	மகாராஜர் தென்திசைக்கு வாராகளை யனுப்பியத.	அ௪௮
௪௨	மகாராஜர் மேற்குத்திசைக்கு வாராகளை யனுப்பியத.	அ௫௧
௪௩	மகாராஜர் வடதிசைக்குச் சதவலியென்னும் யூதபதியைக் கட்டின செய்தனுப்பியத.	அ௫௫
௪௪	பெருமாள சிறியதிருவடியிடத்தில் தமது மோதிரத்தைப் பிராட்டி யாருக் கடைபாளமாக அளித்தருளியத.	அ௫௬
௪௫	வாழ்வினையிலும் அனுப்பப்பட்ட வானரங்களெல்லோரும் பிரயாணப் பட்டத.	அ௬௦
௪௬	மகாராஜர் தாம் முன்பு பாாமுமுதாம் சுற்றியதற்குக் காரணத்தை தமமை வினையிருளிய பெருமானுக் குவாசெய்தத.	அ௬௧
௪௭	தென்திசைநீங்கலான மூன்று திசைகளிலும் சென்ற வானரங்கள் பிரா ட்டியாராகக் தேடிக் காணாமல் மீண்டெய்கவிட்டத.	அ௬௩
௪௮	தென்திசையிறசென்ற சிறியதிருவடி முதலா ினா றியில ஓரஸு- ரணை கண்கி சொடிய ராவனென்னெனவெனக் சொல்லியதது.	அ௬௪
௪௯	அங்கதன் முதலா ினா றிகள் பற்றும் பிராட்டியைத் தேடிவந்த.	அ௬௬
௫௦	சிறியதிருவடி முதலா ினா றிகள் நிகழ்பிலமென்றுவ குவாயினுள்ளே புருந்தவிட்டத.	அ௬௭
௫௧	அங்க நிகழ்பிலத்தை வரலாற்றை அங்குள்ள சுமபிரபலியனப்பவள சிறியதிருவடி முதலா ினா றிக் குவாசெய்தத.	அ௭௦
௫௨	சிறியதிருவடி சுமபிரபலிக் குத் தாங்களா ிக வந்ததற்குக் காரண முவாசெய்தத.	அ௭௧
௫௩	வானரங்களெல்லோரும் நுகழ்பிலத்து நினமும் பற்றதகல வந்த மகா ராஜர் கெங்விட்ட காலம் கழிந்தும் பிராட்டம் யாகாரக் குமல் போன தைக்குறித்து மிகச் சிறித்தது வெறுப்புற்றிருந்த.	அ௭௩
௫௪	சிறியதிருவடி அவசரனுக் கிவந்தால்.	அ௭௬
௫௫	வானரங்களெல்லோரும் தமக்குக் குறித்த காலம் தீர்ந்தவிட்டதன் மேல் அச்சகுகொண்டு பிராயோபவேசஞ்செய்தத.	அ௭௮
௫௬	பிராயோபவேசஞ்செய்த வானரங்கள் ஸம்பாத்தியைக்கண்கி ஸம்பா ஷணஞ் செய்தத.	அ௮௦
௫௭	வானரங்களெல்லோரும் ஸம்பாத்தியின் வினாவுக்கு விடை கூறியத.	அ௮௨
௫௮	ஸம்பாதி வானரங்களுக்குப் பிராட்டி யிலயகையிலிருக்கின்றனவென வுரைசெய்தத.	அ௮௪
௫௯	ஸம்பாதி வானரங்களுக்கு மீளவும் பிராட்டியின் சேதி கூறியத.	அ௮௬
௬௦	ஸம்பாதி தன்னுடைய முறையையே மீளவும் வானரங்களுக்கு மொழி வந்தத.	அ௮௯
௬௧	இதுவும்த.	அ௯௦
௬௨	வீசாசரமாமுனி ஸம்பாதிக்கு இதுமுறைத்தத.	அ௯௨
௬௩	வானரங்கள் ஸம்பாதியிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தென்கடலின் வடகரை சேர்ந்து அதனை ஏறணைந தாண்டுவதெனச் சிந்தையுற ற்த.	அ௯௩
௬௪	வானரர்களெல்லோரும் தென்கடலைக்கண்கி அதனைத் தாண்டுவதன் பொருட்டுத் தந்தமக்குள்ள திறமையை கூறாமறு நிச்சயஞ் செய்தகொண்டத.	அ௯௫

சுருக் கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
கூடு	அங்கதன முதலிய வாகாரர்களெல்லாரும் தந்தம் திறமையைக்கூறி	”
”	யசுககாரியத்தை முடிப்பவா யாவருளானசு சிறைதழறுகையில்,	”
”	ஜாம்பவாண சிறியசிறுவடியை யேவ முயன்றத	அகச
கக	ஜாம்பவாண சிறியசிறுவடியின மகிமையைப் புகழ்ந்த அவரைச்	”
”	சென்று காரியத்தை முடிக்கமாறு உடன்படுத்தியது. ...	அகக
கச	சிறியசிறுவடி யலைகடலை தாண்டுவதன்பொருட்டு மகேசநிரமலைமே	”
”	லேறி சினறு வாகாரகளை மஹிவித்த மஹிந்தத.	க0க

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தின் அட்டவணை

முற்றிறறு.

பம்பை விளங்குகின்றது ; இது பறபல மலாகள மலாநதம், குளிர்ந்த நீர் நிறைந்தும், தாயகாளினால் மறைந்தும், காணற்கினியதாகின்றது ; பாம்பு முதலிய கொடிய ஜந்துக்களும், பசு பகழிகளும் அடாநது, கறுத்தும், பசுமையாயுமுள்ள இந்நத இலம்புல் உள்ள பூயி பறபல மலாகள உதிர்த்து சித்திராசனம்போல விடங்குகின்றது , மலாநத மலாகளினால் நிறைந்த மரங்களின் துணிகளும், மலாநத கொடிகளினால் சூழப்படயின ; இக்காலம் மிகவும் இனிய மந்தமாருதமுள்ள தாதல்ன, காமம் மிக வளாகின்றது ; இச்சித்திராமாசத்தில எல்லாமலாகளும் மலாநதமையின், மணம் மிக கமிழுகின்றது , மலாநதை உதிரக்கின்ற இமமரங்களும், மழை பொழிகின்ற மேகங்களபோலக் காணப்படுகின்றன , அவைகளினின்றும் உதிர்த்து காற்றினால் தூறப்படட புஷ்பங்களைப்பார , எங்கும் பரவியிருக்கின்றன ; விழுந்தனவும், வீழுகின்றனவும், வீழ்வனவுமாகிய மலாகளுடன் காற்று வீளயாடுகின்றதுபோலும், மலாநத மரங்களின் கீளைகளை அசைத்து வீசுகின்ற காற்று வண்டுகளினால் பன்றொடாந்து கானம் செய்யப்படடு, மதமேறிய சூரில்களின் தொனிகளினால் மரங்களை ஆடடு விகுகின்றதுபோலும், குகைகளின் ப்ரதிதொனிகளினால் கானம் செய்கின்றதுபோலும், அதனால் அசைக்கப்பட்ட மரங்கள ஓன்றடனொன்று சேர்ந்து தொடுக்கப்பட்டனபோலும், இது சந்தமம்போலக் குளிர்ந்து, மணம் கமிழ்ந்து, மெல்ல மெல்ல நகாந்து, சீரமத்தைப்போக்குகின்றது ; வாயுவினால் அசைக்கப்பட்ட இமமரங்கள் வண்டுகளினால் கூவுகின்றன போலும், உயாநத மரங்களினால் இமமலைகளும் மிக உயாநது தோற்று கின்றன ; மலாகா நிறைந்த துணி உள்ளனவும், காற்றினால் அசைக்கப்பட்டனவுமாகிய இமமரங்கள் வண்டுகளினால் பாடுகின்றனபோலும், இந்நதக் கோங்குமரங்களும், மலர்கா நிறைந்து, பொன் அணிகளாநிந்து, பீதக வாடை உடுத்த மனிதாகளபோலத் திகழுகின்றன , இந்நத வசந்தகாலம் சீதையைப் பிரிந்த எனனை வெறுக்கின்றது , மனமதன் என்னை பீடிக்கின்றான் ; மகிழ்நத இக்குயில் எனனைக் கூவி அழைக்கின்றதுபோலும் ; இந்நத வானகொழியும், மலை அருவியில மகிழ்ந்து கூவி எனனை வருத்த முறச்செய்யும் , முன்பு, பஞ்சவடியில் இதன் தொனியை ஜானகி செவியுறறு, என்னை அழைத்து மிக மகிழ்ந்து புகழ்நதனள் , இவ்வண்ணம் பறபல பறவைகளும், பலவிதமாகக் கூவி, மரம், செடி, கொடி, புதல்களில் தத்தம் இனங்களருடன் கூடி, தத்தம் மனைவிகளுடன் புனாந்து மகிழுகின்றன , இவைகளின் தொனிகளால் இமமரங்கள் எனது வேட்கையை வளாக்கின்றன ; வசந்தமென்னும் அக்கினி, அசோகங்களின பூங்கொத்தெனனும் தண்டையும், வண்டுகளின் தொனி என்னும் இராச சலையும், தனிகள என்னும் செவ்விய சவாலைகையுமுடையதாகி என்னை எரிக்கும் ; அடர்ந்த இமைகையுடைய சுவலயம்போன்ற கண்களையும், சுரிசூழலையும், இனிய மொழியையுமுடைய சீதையைக் காணாமல் யான்

பிழைப்பதில் யாது பயன்? இக்காலமும், இவ்விடமும், அவளுக்கு மிக வினியனவாகும், காமவேட்கையினால் தோன்றி, வசநதத்தினால் வார்த்தைப்பட்ட எனனுடைய இத்துணைபெண்ணும் தீ என்னை விராவின எரிக்கும், அந்தோ? சீதையைக்காணாமல் இவைகளைக் காண்பதினால் எனது துவர்மம் பெருமபாலும் வளரும்; சீதை கடவுலனாகாமல் வருத்தங்கின்றனவோ? இவ்வசநதருதுவோவெனில், காணப்படவே வர்த்துக்கின்றது; இந்தத் தென்றல சீதையைப்பாந்து மிக நிரந்தரமானாடிருக்கின்றமையின, தவிக்கச்செய்கின்றது, இயமயினும் சிறைவீர்த்துக்கொண்டு தங்களை பேடுகளினால் சூடுபடப் புகழ்ந்தாட்கின்றன; அடா லசந்தமனா! ஆணமயில் ஆட்ககணம், பெணமயில் வெடகைக்கொண்டு, அத்தரு எதரில் ஆய்கின்றது பாராய, அதைக்கண்டு இயமயினும் வெடகைக்கொண்டு ஓடிச் சிறகுகளை விரித்து, தொனிகளினால் மயக்குகின்றதுபோலும், இக்காட்டில் சீதை ராவணனால் பறிக்கப்பட்டிரா, அகல்ன, இது காந்தையுடன் கூடி ஆடுகின்றது; இக்காலத்தால் பக பகூழ்க்ரும, மிக வேடகைக்கொண்டு புணராத மகழ்கின்றமையின, சீதை அன்றி நான இவகிருப்பது மிகவும் கடினம், சீதை இருப்பா யின, இப்பெணமயில் ஆணமயில் மகிழ்விக்கின்றதுபோல என்னையும் மகிழ்ச்சிப்பாளல்லவோ? பாரடா லசந்தமனா! இயமயினும் மலாசநம், என விஷயத்தில் பயன்றன வாக்கின்றன, இமமலாசா வினும் வளரிகளினால் தராய்ல உதிராது விழுநின்றன, சட்டமகூட மயக்ககூடி கூவுகின்ற இப்பறவைகளும், எனது காமவேட்கையினால் பருகிசூடாந, சீதை இருக்குமிடத்திலும் இந்த வசநதகாலநிருக முடியாந, என்னையேபோலவே அவளும் வருந்துவா ளல்லவோ? இது அவ்விடத்தில்ராது, இருக்குமாயின, என்னை விட்டு அவள் எவ்வண்ணமுயவாள? ஒருகால் இந்த வசநதநிருகருமாயின, பிறாகால வெருட்டப்பட்ட அவள யாது செய்வாள? வெளவனமுடைய வளும், தாமரை இதழ்போன்ற கண்களை யுடையவளும், இனிதாகவும், மெதுவாகவும், முன்பு மொழிபவளமாகிய என நாயகி! இக்காலத்தில் உயிராயே விட்டு விடுவாள, இவ்விஷயத்தில் என மனம் சிறிதும் ஐயமுறுகின்றிலது,—

மயிபாவஸுதவைசேஹயா ஸாதவதோவிநிவேசித:

மமாபிபாவஸஸீதாயாம ஸாவதாவிநிவேசித:

மயிபாவஸுதவைசேஹயா ஸாதவதோவிநிவேசித:

மமாபிபாவஸஸீதாயாம ஸாவதாவிநிவேசித:

வைதேகிகுரு என்னிடத்திலும், எனக்கு அவ்விடத்திலும், ஆசையும் தீர்ப்பும் உணமையாக உள அல்லவோ? மணம் கம்மந்தும், குளிர்ந்தும் கடின்ற இக்காற்றும், அவளைப்பிரிந்து வருந்துகின்ற எனக்குத் தீப்போ

லத்தோற்றுகின்றது, யான சீதையுடன்ருககையில், இக்காற்றை எப்பொழுதும் குளிர்ந்தே யிருக்குமென நினைத்திருந்தேன்; இப்பொழுது அது சீதையின்றி, தீப்போலத தீக்கினறதே? இக்காகையும, முன்பு வன்மையாகக் கூவி இப்பொழுது இனிமையாகக் கூவுகின்றது; இக்காக்கையே முன்பு சீதையினால் ரக்ஷிக்கப்பட்டி, இப்பொழுது பிரதி உபகாரம் செய்கின்றதுபோலும், ஆதலின், இது என் நாயகியின் சமீபத்தை அடைவிக்கும், மலாந்த மலாகளினமேல மகிழ்ந்து கூவுகின்ற இப்பற்றவை களைப் பாராய், காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட நிலகமரத்தின பூங்கொத்தை இந்த வண்டு மதததினால் மயக்குகின்ற நாயகியைப்போலச் சோகின்றது; காமிகளை மிகச் சோகமுற்செய்கின்ற இந்த அசோகமரமும் காற்றில் அசைகின்ற பூங்கொத்துகளினால், என்னை வெருட்டுகின்றது போலும்; அடா ஸக்ஷ்மணு! தளிர்ந்து மலாந்த இம்மாளுசோலையும் மகிழ்ந்து செருக்குறறு, நற்சாந்தமபூசிய மனிதாபோல விவாகுகுகின்றது கின்னரங்கனும், இப்பமபையின் நார்புறங்க்களிலும் உலாவுகின்றன மலாந்த செந்தாமரைகளும், அப்பொழுது தோன்றிய சூரியனபோல விளங்குகின்றன, இப்பமபையும் நிரமலமான ஜலமுடையதும், தாமரை நெய்தல்கள நிறைந்ததும், அன்னம முதலிய நீர்ப்பறவைகள் ஒலிப்பதும் சுருமபுகள் அருந்திய மகாந்தங்க்களையுடைய செந் தாமரை திகழவதுமாகி க்காணப்படுகின்றது; யானே, மான முதலிய விலங்குகளுயிறவகி நீர குழை கின்றன, கமலய்களும் காற்றினாலுயாந்த அலைகளினால் மோதப்பட்டு அசைகின்றன, தாமரை இதழ்போலவகன்ற கண்களையுடைய நிரந்தரப் தாமரைமீது விருப்பற்ற சீதையைக்காணாமல், என உயிர வாழுககையை நனகு மதிக்கிவாறிலேன, அந்தோ? காமனது கொடுமையை எனனென உரைப்பேன், நெடுநாடாயப்பிரிந்து பாரககவரிய நாயகியை அவன் நினைக்கச் செய்கின்றானே? இந்த வசந்தருது மலாந்த வனங்க்களையுடையதாகி என்னை வருததாதாயின, காமனை வெலவேன, சீதையுடன் கூடி யிருக்கையில், எவை எனக கினியன வாயினவோ? அவை எல்லாம் இப்பொழுது இனியன ஆகின்றில, தாமரை இதழ்க்களை என் கண சீதையில் கண்களென எண்ணுகின்றது;—

పర్వ కేసరసంస్పృష్టో వృక్షాంత రవినిస్సృతః

విశ్వాసఞ్చనీతాయా వాఞ్చివాయుషన్ సహారః

பதமசேஸரஸம்ஸாருஷ்டோ வநக்ஷாந்தரவிநிஸ்ருதஃ

நிசவாஸஇவலீதாயா வாநிவாயாமத்ரேஹா:

தாமரை தாதுக்களுடன் கூடி இனியமரங்களின் இடையினின்றித் தோன்றிய இக்காற்று, சீதையின்பூசுக்காற்றுபோல வீசி என் மனத்தை எரிக்கின்றது; பாரடா ஸக்ஷ்மணு! பம்பையின் தென்கரையில் மலை

தாழ்வரைமேல மலர்ந்த காணணிகாரமரம் மிகத் திகழ்கின்றது; அம் மலையும் பற்பல தாதுககள நிறைநது, வாயுவினால் மோதப்பட்டு, பறபல நிறமுள்ள தூளிகளைப் படைக்கின்றது, மலையின தாழ்வரைகளும், மலர்ந்தனவும், இலை உதிர்த்தனவுமாகிய பலாசு மரங்களினால் எரிகின்றன போலக்காணும்; பம்பையின்களாயில் முளைத்த ஜாதிமலலிகை, அரளி, தாழை, நொச்சி, சிறுமலலிகை, பெருமலலிகை, குருக்கத்தி முதலிய பூஞ்செடிகளும், புற்கம், இருப்பை, ஓசூரம், வஞ்சளம், சண்பகம், திலகம், புன்னை, கடம்பு, காசுசூரம், மாவளிகை, அசோகம், ஆனைவணக்கி, அழிஞ்சில, மா, பாதிரி, மலை அகழி, வஞ்சி, காடவிவாகை, சிமிசபம், மருதாணி, சந்தனம் முதலிய பற்பல மரங்களும் மலர்ந்து, தேன் பொழிந்து, மலர்ந்த கொடிகளினால் நுழப்பபட்டு, அடாந்து விடங்குகின்றன, தூரத்திலிருக்கின்றனவும், காற்றினால் அசைந்து அருகில் இருக்கின்றனபோலக் காணப்படுகின்றன; காமிகள காமினியர்களைப்போல இம்மரங்கள் கொடிகளைத் தழுவுகின்றன, இக்காற்றும் மரத்தினின்றும் மறறொருமரத்திற்கும், மலையினின்றும் மலைக்கும், வனத்தினின்றும் வனத்திற்கும் சென்று பறபல ரசங்களையும் முகந்து கமழ்ந்து வீசுகின்றது; சில மரங்களும் மிகுதியும் மலர்ந்து மதுவைப்பெருகுங்கின்றன, சில முகிழ்த்துகக்ருமை யாகத் தோற்றுகின்றன, இது காணற்றினியது, இது ருசியுள்ளது, இது மலர்ந்து, என்று பேராசைகொண்ட வணடும், அங்கங்குத்திரிந்து ஆலைந்து உட்காந்து, உடனே எழுந்து வேறு இடத்திற்கு நிகழ்கின்றது, இந்தப் பூயியும் தானே மலர்ந்து உதிர்த்த மலர்களினால் பரப்பப்பட்டுப் படுகக்கைபோல விடங்குகின்றது, வெவ்வேறு வண்ணமுள்ள மலர்கள நிறைந்த சிலைகள் தனித்தனிக் காணப்படுகின்றன, இந்த வசந்தகாலத்தில் மலர்ந்த மலர்கள் எவ்வண்ணம் நிறைந்திருக்கின்றன பாராய, மரங்கள யாவும் ஒன்றுக்கொன்று பகையினால் முற்றும் மலர்ந்து வணடிகளின் ஒலியினால் ஒன்றுக்கொன்று கூவி அழைக்கின்றனபோலும், இந்த நீர்க்காக்கை நீரில் மூழ்கிப் பேமிடன புணர்ந்து மகிழ்கின்றது; இவைகளைக் காண்பதினால் என்னைக் காமத்திப்பற்றி யெரிக்கின்றது, இந்தப் பம்பை எவ்வளவு அழகுற்றிருக்கின்றதோ? மந்தாகினியும் இவ்வளவும் அழகுற்றதே? ஆதலின், அது உலகினில புகழப்படுவது தகும, அடா லக்ஷ்மண! என் பிராணநாயகியும் காணப்பட்டு, இவ்விடத்திலும் வாழவோமாகில், யான இந்திரன் பட்டத்தையும் விரும்பேன், நிருவயோத்தியையும் நினைவேன், மிகவும் அழகிய இவ்விடங்களில சீதையுடன் கூடி மங்கழவே னாகில், வேறு சிந்தை எவ்வண்ணந்தோற்றும்? தளிர்த்து மலர்ந்த இந்தச் சீதலைகளும், சீதையைப் பூரிந்த என்னைப் பேதைமை செய்கின்றனவே? லக்ஷ்மண! இந்தப் பம்பை மலர்ந்த தாமரை முதலிய மலர்களால் வளிகின்ற அனனம் முதலிய பறவைகளாலும், சுற்றிலுமுள்ள மான் லிய விலங்குகளாலும், பெரும்பாலும் விளங்குகின்றது; மகிழ்ந்து

கூவுகின்ற இப்பறவைகளும், எனது காமத்தை வளர்க்கின்றனபோலும் ; முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டலத்தையும், தாமரை யிதழ்போன்ற திருக்கண்களையுடைய என் நாயகியை நினைக்கையில், சோகம வளாகின்றதே ? பறபல வண்ணமுற்று அழகிய தாமவகைகளில், மான்கள் பெணமான்களுடன் கூடிப் புணர்ந்து, சீதையையிழந்த என்னைத் துயருறச் செய்கின்றன ; இவ்விடத்திலு யான சீதையைக் காண்பேனாகில், உயவேன் ; வைதேகி எனனுடன் கூடி இர்த்தப் பமபையின் காற்றைச் சேர்ந்து மகிழ்வாளாயின, யான பிழைப்பேன், அடா லக்ஷ்மண ! தாமரை செங்கழுநீர் முதலிய நறுமலராகளின் மணங்கமழாதம, குளிர்ந்தின்பத் தருவதும், காந்தையாகளுடன் சோநதோகர்து சோகத்தைப் போகருவதுமாகிய இப்பமபாசரோவரத்தையும், அருகிலுள்ள சோலைகளையும் தாக்கிவருகின்ற மந்தமாருதத்தை நல்வினையாகாலலரோ ? மகிழ்ந்தெதிர் பார்த்து அனுபவிக்கின்றனாகள, ஜனகராஜன் திருமகனும், யௌவன முடையவனும், தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண்களையுடையவனும், சற்புடையானுமாகிய என பிராணநாயகி ! இக்காலையில் எவ்வண்ணம் இறக்காமல வாழ்வாள ? யான சீதையைப் பறிக்கொடுத்து வனவாஸந்தீராகது உரியவீடு சோந்து வாழ்கையில், ஜனகசககரவாத்தியாரொழுந்தருளி என்னைக்கண்டு என் மகள எங்கேயென்று கேட்டருளவாராயின ; யான் யாது மறுமொழி யுரைப்பேன் ? யான தந்தையினுலோட்டப்பட்டு அர சிழந்த காடு சோகையிலும், நலவழிபற்றி நமமைக தொடர்து வந்த என் நாயகி ! இப்போ தெங்கிருக்கின்றனள் ? அடா தம்பி ! யான அவனை விட்டெவ்வண்ணம் உயவேன் ? மிகவும அழகிய அவளுடைய திருமுக மண்டலத்தைக்காணாமல என மனம் மீடவும் வருந்துகின்றது, புன்னகையுடன் இனிதாகவும், இதமாகவுமுரைக்கப்பட்ட என்னாயகியின் வாககியத்தை யான் கேட்டின்புறுவதெக்காலம் ? யான் காட்டைந்து திரிந்து வருந்துகையில், அவள வருத்தமுறினும், வருத்தமற்றவளபோலவும், மகிழவுற்றவளபோலவும், எனபால இன்மொழிகள் மொழிவாளல்லனோ ? யான் மீடவும் படைவீடு சோகையில், என சீதை எங்கேயென்று கோஸலையா கேட்பாராயின், யான் யாது பதிலுரைப்பேன், ஆதலின், அடா லக்ஷ்மண ! நீயே திருவயோத்திக்குச்சென்று என்மீது மிகப் பத்தியுள்ள ஸ்ரீபாதனுக்குச் செய்கி கூறக ; யான சீதையின்றி, உய்யேன், என்று இவ்வண்ணம் மஹாத்தமாவாகியும், திறமையற்றவன்போலப் புலம்பி யமுதனர். இனையபெருமான அதுகேட்டவரை நோக்கிக் கேட்டருளீர் எமமையோ ! தேவா சோகத்தைபுள்ளடக்கி யருள்க ; தேவர்க்கு மங்கலமுண்டாகுக ; துன்புற்றக ; தேவா புருஷோத்தமரல்லீரோ ? தேவாபோன்ற பற்றற்ற தூயேராகது திருவுளம் இவ்வண்ணம் ! குறுமோ ? உலகத்தில் ஒருவாகுகொருவர் பிரிவதும், அதனால் தன்வதும் இயலபேயாகுமெனமெண்ணி, இஷ்டர்களிடத்திலும் நேச

மேற்கொள்ளாமல துறந்தருள்க; ஸ்நேஹம் (எண்ணெய்—அன்பு) மிகுதியாயிருப்பதினாலன்றோ? தீர்வீரமாயினும், எரிக்கப்படுகின்றது; அந் ராவணன் பாதாபத்திறகாயினும், மறறெங்கேயாயினும் ஒடியொளித்துக்கொள்ளினும், அவன் நமக்குத் தப்பிப் பிழையான; முன்பு அவனது செயதியைமாதிரி அறிந்துகொள்வேண்டும்; அவன் பின்பு பிராட்டியாராயினும் விடுவான், அல்லது, உயிராயினும் விடுவான்; பின்பு, அவன் அதிதியின் காப்பதில் ஒளித்துக்கொள்ளினும், அங்கும் அவனைக் கொல்வேன், ஆதலின், தேவா தீரமுறறு நிலைகொண்டு தீனத்தைத் துறந்து மகிழ்க; ஒரு பொருளும முயற்சியின்றிப் பெறப்படாது எமமையரோ! உறசாகமென்பதே சிறந்த பலமுடையது; இதற்கு நிகரான பலம் ஒன்றுமில்லை; உறசாஹமுடையோர்க்கு இவவுலகினில பெறக்கரிய பொருளொன்றுமில்லை; உறசாகமுடையோர்க்கு ஒரு விஷயத்திலும் சிந்தையுறுகின்றிலா, ஆதலின், யாழ உறசாஹத்தை யே மேற்கொண்டு பிராட்டியாரைப் பெறுவேம, ஆதலின், தேவர் சோகத்தைப் பின்னடக்கிக் காமத்தைம வென்று தீரமுறுக, தேவா மஹாதீரமுடையோரென்பதையும், பெரியோர்களுடன் பழகிய மதியுடையோரென்பதையும், பரம்புருஷரென்பதையும், மாயாமாறுஷவிகிரகரென்பதையும் அறிவியாறிலீரோ? என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தேற்றினர் உடனே பெருமான சோகத்தையும், மோகத்தையும் துறந்து தீரவகொண்டு, மிகவும் அழகிய அந்நப பம்பா புஷ்கரிணியைத்தாண்டி எழுக தருளிப் பறபல மரங்களுடியும், மலையருவிகளுடியும், குகைகளையும் கடாக்கித்துக்கொண்டே இனையபெருமானுடன் கூடிப் புறப்பட்டருளினர். இனையபெருமானும் இவ்வண்ணம மிகவும் ஊக்கத்துடன் தருமத்தினாலும், பலத்தினாலும், புத்தியினாலும், பெருமானைக் காத்துக்கொண்டிருந்தனா. இவ்வண்ணம எழுந்தருளுகின்ற இவ்வீரவரையும் ரிசியமுகமலையினருகி லுலாவிக்கொண்டிருந்த மஹாராஜாக்கண்டு, வியப்பும், மயக்கும், ஐயமுமுறறு டுடுங்கித் திகைத்து நின்று, நமமைக் கொல்செய்வதன் பொருட்டு வாலியே அனுப்பியிருப்பானென்று மஹாபயமடைந்து மிகவுந் துயருற்று வருத்தினர். மற்றுமுள்ள வானரமுதலீகரும், இவர்களைக்கண்டஞ்சி நூற்றிசைகளிலும் ஒடினாகள.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில முதலாவது சருக்கம

முற்றிற்று.

ஆரணயகாண்டத்தில தீனஜனபரிபாலன ருபமான தருமம் அனுஷ்டிப்பிக்கப்பட்டது; இக்காண்டத்தில மித்திரஸுமரக்ஷணருபமான தருமம் அனுஷ்டிப்பிக்கப்பட்டது; இக்காண்டத்தில மோக்ஷபரதவருபமான பரதவசிற்றனம் அருளிச

செய்யப்பட்டது; இதில் அஸங்கேயே கல்யாண குணகரதவம் அருளிச்செய்யப்படுகின்றது, அன்றியும், சரணுகதிமந்திரத்தின் உதரகண்டத்தின், ஸ்ரீமச்சபதாத தம பாலகாண்டத்திலும், நாராயணசபதாததம், ஸாவஜனவியாமோஹகரதவ பரதிபாதகமான அயோதயாகாண்டத்திலும், சதுரததயாததம், பஞ்சவவலாஸபாயநதமாக முனிஜனகருதகைகவகாய பரதிபாதகமான ஆரணயகாண்டத்தின் பூரவபாகத்திலும், நமச்சபதாததம், கராதிவத பரதிபாதகபாகத்திலும் கூறப்பட்டன; அதன்மேல் சேதனாகள் உஜ்ஜீவீகரும வகை கூறப்படுகின்றது; அதனுள் மாரீசதாசன வருத்தாநததநால் ஸ்ரீபகவானுடைய நிரந்தரானுபவததுகஞ்சிய சேதனாகள் அதைத் துறந்து விஷயங்களில் காமுறதலைவாரகனென்பதும், ராவண விருத்தாநததநால் அதனால் மோகமமேறகொள்வதும், ஜடாயு வருத்தாநததநால் காமமாத்மிரத்தநால் ராவணன்போல் ஸமஸாரம் நீங்காதென்பதும், லங்கையில் புருந்ததினூல் சரீராதர பராபதிபும், ருக்ஷக்ராக்ஷஸ் வியாபாரங்களினூல் தாபநரயாதிதகமும், பெருமான தேடுவதினூல் பெருமான்கு ஆசிரிசாபாலுள்ள அவியாநகாருணயமும், ஆக ஆரணய காண்டத்தில் உரைக்கப்பட்டன, இத்தக காண்டத்தில் ஆசாயமுக்கத்தாலே சேதனாகளுக்குத் தம்மேல் பத்தியுண்டாகச்செய்து வீடேறறுவதன்பொருட்டு, பெருமான அதைத் தேடுவது கூறப்படுகின்றது, அதனுள் முதலசாககத்தல் பெருமான நித்திய கைகவகாயம்பண்ணும் நித்திய ஸூகிக்ஷைககண்டு இவாகளைப்போலப் பத்தாகளும் ஏன் எனனை யடைநது மகிழுகின்றிலென்று கலேசிப்பது கூறப்படுகின்றது, —

இதில் வஸந்த வானன வியாஜதநால் ஆசாயலக்ஷணங்களும், சிஷ்யலக்ஷணங்களும், வாணசரமோசித வியாபாரங்கள் அவா ஜஸீயங்கனென்பதும், ஞான பரிகளுடையோகளது தன்மையம், நித்திய விபூதியிலும், லீலாவிபூதியிலும், அவாபுரிநகும் பிரகாரங்களும், மறறும் பறபல ரஹஸயங்களும், காமுகாளது செயல்களும் குசனை செய்யப்பட்டன, மதியுடையோகள் வாக்கியங்கள்தோறும் இவ்வாசத்தகளைக் கண்டு கொளவாரகள், விரிவாக உரைசெயின, சிரந்தம் வளருமாதலின, கூறுகின்றிலென, —

த னி ச் ளோ கி .

(பதமகேஸரஸமஸுருஷ்டு) என்பதினூல் ஸாவபராணிகளுக்கும பராண ஹேதுவான காறறுத்தானே நமமை ஸாவஸவாபஹாரம் பண்ணுகின்ற தென்கிருா; (பதமகேஸரஸமஸுருஷ்டு) இக்காறறின் காரியம் துளியெழுந்த செல்லாநின்றது, தாமவாயாள கைவிட்டபடியாலே தாமகாததாதம் பிரதிகூலித்தது; (பாதாருகத்தமேவபவகஜரஜு)என்று அவளதனக்கு மகப்பட்ட பாதகமானது நமக்குப் பாதகமாகச் சொல்லவேண்டாவிறே ? இதினூடைய ராஜஸம் இருக்குமபடி நமமையும் மதிக்கிற தில்லையே ? இதுககு அடி கண்டகிகளோட்டை ஸமஸாககமிதே ? இதைக் காறறென்றிருந்தோம்; இது கேஸரியாயிருந்ததீ ? தனக்கு மேலே கூட்டுப்படையுந் தேடி வாராநின்றது; ருபவான்களிறே அசகாய ஞாராயிருப்பார, இது ருபஹீனமாகையாலே துணைதேயிதே ? இப்படி பாதகமாய வந்ததாசில், அநிந்தருகவே பரிஹரிக்கத்தட்டெனெனண ? (வருக்ஷாநதரவிநிலஸருத) துரத்திலே கண்டு பரிஹரிக்கவொண்ணாதபடி குணறுபுபொழில் துழைந்தேனென்கிறபடியே மரகைனிலே வந்த பதிக்கூறது கடுவே புறப்படக் கண்டித்தனை, செவ்வப்பினைகள் வெயில்பொருமல் நிறுலிலே வருமாபோலே இதுவும் மரத்த நிறுலிலே வாராநின்றது; கீழே பதமீகேஸரஸம்ஸுருஷ்டு, என்று ஸௌரபயஞ்சொல்லிறது; விருக்ஷாநதாவி நிலஸருத;

என்று மரத்திலே தேநகி இடைவெளியாலே யொழுதப் புறப்படுகையாலே மாந்தயஞ் சொல்லிறது, மரத்து நிழலிலே வருகையாலும், தாமதாயிலுள்ள தேனிலளாவி வருகையாலும், சைத்தியஞ்சொல்லிறது, ஆகசைத்தியமும், ஸௌரபயமும், மாந்தியமும் சொல்லிறது; (வருகூநந்தரவிநிலருத்) விடாயத்த நமமை மரத்தடியிலே யொதுங்குவொட்டுகிறதிலை; இப்படி பாதகமாய வந்தால் நமமைக்கொண்டகலு யித்தனை யன்றோவென, (நிசவாஸ இவதீதாயா) முகமபுகிஞ்சுப்போலே யிருக்கையாலே யதுவஞ் செயயப்போகிறதிலை, மைதிலியுடைய மூசசுகாதறுப்போலே யிருக்கையாலே, அவளதானிமமாதத்தடியிலே யொளித்து நின்ற வருகின்றனோ? என்கின்ற நசையாலே போகப்போகிறதிலை; ஆமோதமுபுகிநகரத்தென ஸவசிசவாஸாறுவாதினம், என்று நிசவாஸத்துக்குப் பரிமளமுண்டாகச் சொல்லக்கடவகிதே? ஸப்சனமாய நல்கிறத்குமேல ஸமாரகமாயும் நலியாநின்றது, இப்படிக்கொத்த காற்று தோன்றினவளவோவெனளில், (வாதி) சாமி தன பரப்புந்தாளுமபடி யலாவாநின்றது; அனதியிலே, வாதி யென்று பாதகமென்று கொண்டுபோக வொண்ணாதபடிதான சம்பாதித்த கத்தத்தாலே துவக்காநின்றது, இத்தான கத்தவாஹமி? இப்படி பாதகமாக வந்து தோன்றி யுலாவுகிறதுதானே தெனளில், (வாயு) ஸாவோஜ்ஜிவ நஹேதவான காற்றுக் கெடரிப்படி பாதகமாகிறது, பரப்பிரஹமமான இவருக்கு அஞ்சித் திரிகிற காற்றிதே? இவா தமமை யருசுப்பண்ணிக் கிரிகிறது; இப்படி யருசுப்பண்ணுதிறபடி எனனெனளில், (மநோஹர்) மேலெழுந்ததனறியும், உள்ளுள்ள பதாரத்தமகப்படி சபகரியாநின்றது; இது லோகத்திலே ஒருவழிப்பயி காரா ஸ்மரியாய நடக்கிறது, (புத்தகேசரஸமஸருஷ்டி) என்கையாலே தங்களை இனனொன்று அநியாஸமசுகும், கண்டால் பயப்படுகைக்குமாகவும், அவர்களும்தள்ளாமபலாசி வருகின்றபாடுலே யிருக்கிறது, (வருகூநந்தரவிநிலருத்) என்கையாலே, அவர்கள் வழிப்போகிறவர்களை வருகூறாயும், மரத்தடியிலே புகிடென்று அவர்கள் அணுகவந்தவாறே பறப்படுமாபோலே யிருக்கிறது, (நிசவாஸ இவதீதாயா) என்கையாலே, அவர்கள் கைசுழியப்போகாமே தவக்கறும்படி பண்ணுகண்டறியுமா போலே யிருந்து உமமுடைய ஊர்சொல்லி, போ சொல்லி, என்றப்போலே முகமறிவுசொல்லி யுகப்படுகுமாபோலே யிருக்கிறது, (வாதி) என்கையாலே காரியம் கைப்புக்கருந்தனையும், அவர்கள் நின்றவிடத்திலே நில்லாதே பாருபரகென்று சருசுரிக்குமாபோலே யிருக்கிறது, (வாயு) என்கையாலே, யாரோடும் துடாந்து பிக்கப்புக்கால் உடம்போடுடம்பு தாககா நிக்சசெயதேயும், கைகருப் பிக்கொடாதே யிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது, (மநோஹர்) என்கையாலே, மேலெழுந்த கீழ்ச்சீனாயனறியிலே, உள்ளுள்ள தடைய அபகரிக்கும்படி சொல்லுகிறது;—

இரண்டாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் பெருமாள் இனையபெருமாள்களை இனனொன்று அறிவதன் பொருட்டுச் சிறிய திருவடியை யனுப்பியது.

அந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் சிறந்த ஒளியுள்ளவர்களும், சிறந்த படைகளைக் கையிலேந்தியவர்களும், யிக வீரமுடையவர்களும் அங்கே உலாவினமையின, மஹாராஜா கண்டி ஐயமுற்றுப் பத்துத் திசை

கனையும் சுற்றிப்பார்த்து, எங்கும் நிலைகொள்ளாமல் நடுங்கி, மனமபதைத்து, மிகச் சிந்தைகொண்டு, தன்னுடன தொடராதிருக்கின்ற வானரர்களைக் கூட்டி யவர்களை நோக்கிக் கேள்வி நடப்பினாகளை ! இவ்வீருவரும் புகழ்கரிய இக்கூட்டில் நமமைக கொலைசெய்வதனபொருட்டே வாலியினுலேவப் பட்டு வந்தனாகளெவதே நமபுடனதேன , ஆதல்ன, கபடத்தினுல மரபுரி யுயித்தது முனிவாபோலத் திரிகுனநனாகளெனறனன அவ்வானராகளும் அமமொழிகேட்டு அவாணையும்பாதது சாதேதகயகொண்டு உவவிடத்தை விட்டு மறறொருவா வந்து புத்தகரிய சிகரத்திவமேபசென்று மஹாராஜ னாச் சூழ்ந்து நின்றனாகா. அவர்கா ஓங்கிறவேகத்தில மரபுகளும் முற்ற தன , அங்குள்ள விலபகுக்கா அச்சயகொண்டோடின , இவ்வணணம யாவரும் பயந்தோடி யொளித்துச் சிந்தையுறுகையில், மஹாபல பராக்ரம முடையவரும், புத்தி நடபமுடையவரும், மொழிவதற சிறந்தவருமாகிய சிறியதிருவடி மஹாராஜனா நோக்கி, வானரா கோமாளே ! வாலிககு அஞ்சி என ஓடி யொளித்துக்கொள்ளுகின்றீர்களா , அச்சமுற்றக , இது ரிசியமுக்கமலையாதலின , இயகு வாலியின பயமில்லையே ? நீங்கா அஞ்சத் தக வாலியையும், இயகே காண்கின்றீலேன , ஆதல்ன, நீர் அஞ்சத்தக்க காரணம் ஒன்றும்இல்லை ; இயகுல சூயகயத் தனமையே நனயகு வெளிப பட்டது ; சஞ்சலித்ததமுடையவராகையா, மனைக அடக்கி தீர்த்ததை மேறகொளருகின்றீர், தவா அரசாதல்ன, புத்தியினுல இயகிதசேஷடை களை அறிந்த எல்லாககாரியயகையுரு செயயவேண்டுமனறே? புத்தி அற வன அரசனுகி அரசகாதிசெயயான், ஆதல்ன, அச்சமதறநது, தீரமபூணடு, நன்யகு ஆராயந்து, இனி நடக்கவேணமவதை உனாயினொ மொழிந்தனா, மஹாராஜரும் இவ்வணணம சிறியிருவடி மொழிந்த வாககயத்தைக்கேட்டு அவ்வா நோக்கி, கேள்வி அனுமாளே ! நீண்டுருண்ட திருக்கைகளை யுடைய வாகளும், செந்தாமலாம்பலாபோலகனற திருக்கைகளை யுடையவாகளும், வில், கண்ண, வாலி முதலிய ஆயுதங்களை தரித்தவாகளும், தேவகுமாராகா போன்றவாகளமாகிய இருவா எழுந்தருளுகின்றனா பாரீர் , இவர்களைக் காணின, எவாக்குத்தான அச்சம தோனறது , வாலியினுல ஏவப்பட்டு நம்மைக கொலைசெய்யும்பொருட்டே இவாகள இங்கே வருகின்றனொன்று நமபுகினதேன் , அரசாகா பற்பல வீராகளுடன நடபுகொண்டிருப்பாக எல்லரோ ? ஆதல்ன, நாம இவாகளை நமபி யிருத்தல தீது , ஆதல்ன, மாறுவேஷமகொண்டு இவாகளின எண்ணத்தை அறியவேணமும் , நாம நமபி யிருக்கின, சமயமபாதது இவாகள நம்மை கொலைசெய்து விடுவா கா ; ராஜகாரியங்களில் வாலி மிகவும் ஊக்கமுடையவன் , ராஜாகளின் றுல, பற்பல உபாயங்கனையும் அறிந்தவாகளல்லரோ ? ஆதல்ன, கபட வேஷத்தினுலையே இவர்கா தனமையை அறியவேண்டும ; ஆதல்ன, நீர் அறபமனிதனபோல வேஷம்பூணடு அவர்களிடமசென்று இயகிதவகளினுலும், வியாபாரங்களினுலும், வாக்கியங்களினுலும், அவர்களுடைய கரு

த்தை நன்கு அறிந்து கொள்க; நல்ல எண்ணமுடையவர்களாயின், அவர்களை பலவாறாகப் புகழ்ந்து விசுவாசத்தை உணர்ப்பண்ணி, அவர்களை குலகோத்திரங்களையும், இவகே வந்ததற்குக் காரணத்தையும், நான்கேட்பதாகக்கேட்டு அவர்களை உணர்ச்சும பரநி உத்திரத்தினால் உண்மையை நன்கு அறிந்துகொண்டு வாரீரொன்று மொழியுதேளினன சிறிய திருவடியும் மஹாராஜரால் எவ்ப்படங் ஆவணணமே யாகுகவென்று மொழியுது, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணாக னெழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டனா *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இரண்டாவது சருக்கம

முதற்பது

மூ ன ரு வ து ச ரு க க ன .

சிறியதிருவடி, பெருமான இனையபெருமானாக கிடடி புத்திரது குலகோத்திரங்களின வினுவ, இனையபெருமான பெருமானால் எவ்ப்படங் விடை அருளிச்சொடுத்தது

~ ~ ~ ~ ~

பின்பு சிறியதிருவடி, மஹாராஜா வாககியத்தின்படி ரிசியமுகப்பருவத்தின நினறு எழுந்து வாநரநுபத்தை விடயி பரஹமசாரிருபநதரித்து, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணாகனெழுந்தருளியிருக்குமிடம் வந்து அவர்களுக்கு தண்டம சமாப்பித்து அவர்களை நோக்கி, இனிதாகவும், மெதுவாகவும் மொழிய லுறறனா மஹாநுபாவாகனோ ! தேவர்களா ராஜரிஷிகளோ ? தேவரிஷிகளோ ? தாபசவேஷம்பூண்டிருக்கின்றார்களா, மிகவும் அழகுடைய தேவர்களா இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளிய வாயம யானோ ? தேவர்களைக் கண்டு மான முதலிய விவயங்கள் அஞ்சுகின்றன; பம்பாதிரத்திலுண்டாகிய பற்பல மரங்களையும் கடாஷ்டத்துக்கொண்ட இவ்விடமெல்லாம் திகழ்ச்செய்கின்றீர்கள், தீரமுடையவாகுந்ம, தங்கயபோன்ற திருமேனியைய யுடைய வர்களுமாயியும், மரவுரி உடுத்தருக்கின்றீர்கள், தேவர்கள் யாவரோ! சியகம் போன்ற நோக்குடையவர்களும், மஹாபல பராகயிரமங்களை யுடையவர்களும், இந்நிரதனுஸ்ஸ-போன்ற கோதண்டத்தை யுடையவர்களும், காளை

* முதல சருக்கத்தில் சில சேதனாகள விழயாரதாதத்தில் ஷ்லுறுற்றிருப்பதைக் கண்டு, பெருமான சிந்தைகொண்டது உரைக்கப்பட்டது, இரண்டாவது சேதனாகள தாம் செய்த அபராதத்திற்கு குற்றதண்டன கிடைக்குமென்று அச்சமுற்றதம, அப்படி அஞ்சாமல் தமமையே சேருமபடி தாம் அபிமுகவகொண்டு எழுந்தருளினதும் உரைக்கப்பட்டது, இனி பெருமானை அடைவதற்குக் காரணமான சூசாரிய கிருத்தியம் இத்தன்மையதென்று உரைக்கப்படுகின்றது.

போன்ற நடை யுடையவர்களும், யானை துதிககைபோன்ற திருத்தோள்களை யுடையவர்களும், பூமண்டலத்தை ஆளத்தக்கவர்களுமாகியும் இவகு-எவ வண்ணம் எழுந்தருளிநீர்கா; மிகவும் சூராகளும், ஜடாதாரியுமாகியும் ஒருவாகக்கொருவா நிகராநி, காந்தியினால் தேவலோகத்தை நீண்டும் தற்செய லாய வந்த சந்திர சூரியாகாபோல விளங்குகின்றீர்கள், அகன்ற திருமா லும், தேவாபோன்ற திருமேனியும், சிங்கத்தின் தோலாபோன்ற திருத் தோலாகளும், உற்சாகமுடிகொண்டு தேவாகா மதமேறிய காலைகாபோல விளங்குகின்றீர்கள், நீலநீருண்ட திருபுஷ்பங்களும், பரிமலபோல விளங்கு கின்றன, இவைய பழபல அணிசனை அணிவதற்குரியனகாகியும், ஏன் அணி நறில்? தேவா ஒருவரும் துப்பாழுமுதும் பாதுகாக்கவல்லிகளென எண்ணுகின்றேன், இவ்விரண்டி கோதண்டங்களும், தங்கத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இவ்விருள் வசவிராயுதம்போல விளங்குகின்றன; நெட டியிப்படி விடுகின்ற நசசரவம்போன்ற நாராயகா நிறைந்த அம்பறத்தாணி களும், மிக வொளியிடுகின்றன, நீண்டகன்ற தங்கப்படி அமைந்த இவ்விரண்டு வாங்கும், அன்று புறாவிட்ட பர்நகந்தாபோலத் திகழ கின்றன; இவ்வண்ணம யான வினாவியும், ஏன் மறுமொழி அருளிச்செய் கின்றீர்? சுககீர்வென்றும வானரரான தமையனால துரத்தப்பட்டு உலக மெய்குந்திரிந்து வருந்தியிருக்கின்றன, மகாததுமாவான அநந்தச் சுககீர் வனால் ஏவப்பட்டு யான இங்கு எய்தினேன்; அனுமான என்னும் பெயர் உடையேன்; அந்தச் சுககீர்வன தேவாக்களுடன நேசிக்கொள்ள விருமடி கின்றான, அந்தச் சுககீர்வமஹாராஜனுக்கு யான மந்திரி, வாயுபகவான மைந்தன், சுககீர்வ றுக்கு இடம் செயவநென்பொருட்டு எனது விஜ்ஞபத்தை மறைத்தி, இந்த பாடிமசாரிரூபத்தை தரித்து வந்தேன், யான் வேண்டு மிடம் செல்லுவேன், வேண்டிய ரூபங்களையும் தரிப்பேன், என்றிவ வண்ண முறாசெய்து மெளனமடைந்தனா. பெருமான அம்மொழியைக் கேட்டு இனையபெருமானே நோக்கி, அடா தம்பி! நாம் சுககீர்வனயே தேடி வந்தோமே? அவருடைய மந்திரியே தற்செயலாய நம் ஸமீபத்திற்கு வந்தனா, இந்த மந்திரியும் மொழிவதில் மிகவகு சிறந்தவா; ருக்கு யஜு-ஸ்ஸு ஸாமம் எனனும் மூன்று வேதங்களையும் ஒத்ததவன் இவ்வண்ணம் நன்றாக வார்த்தை சொல்லான்; ஒன்பது வியாகரணங்களையும், இவா நன் கோதி யுணர்ந்திருக்கின்றனரார்போலும், வெருவாக இவர் மொழிந்திருக்கிறும், சிந்தேனும் பிழைமொழி யுரைத்தலா; முகத்திலாவது, கண்களி லாவது, நெற்றியிலாவது, புருவங்களிலாவது, மதுறுள்ள எந்த அங்கங்களி லாவது மொழியுக்காலையில், சிந்தேனும் விகாரந்தோன்றியிலது; மிகவும் விஸ்தாரமின்றியும், சந்தேஹமின்றியும், விரைவின்றியும், மெதுவின்றியும், வாககியங்கள மார்பில் தோன்றிக் கண்டத்தில ஒலித்தது மத்யமஸ்வரத்தில மொழியப்பட்டன; நன்றாகப் பழக்கவகொண்டு பிழை சிந்தியினறி, மெதுவும் வேகமுமில்லாமல் நடுத்தரமாக மிகவும் இனிமைபாச

மொழிந்தனர் உச்சநீசன்வரிதங்களுடன மிகவு மினிதாகவுரைத்த இவருடைய வாக்கியத்தைக் கேட்கின், கொலைசெய்வதன்பொருட்டு வானையுருவிககொண்டெந்தாதது வருகிற பகையாவிக்கும் சினநதணிந்து, பெருமகிழவு மேலெழுந்து பெருகாதோ? அடா ஸாஹ்மண! இவ்வண்ணம் மிகத் தீரமைபுள்ள தூதன் எந்த அரசனாகவில்லை? அவருடைய காரியங்கள் எவ்வண்ணங் கைக்கூடும், இவாபோன்ற தூதர்கள் எவர்களுக்கிருப்பார்களோ? அவர்களுடைய காரியங்களெல்லாம் தடையின்றி கையேறும்; ஆதலின், இவருடன் நீ மிகவும் அன்புடனும், உரக்கத்தடனும், பதில் உரைசெய்க, என்று மிக மகிழவுகொண்டருளிச்செய்தனா இனையபெருமானும் உவவருளிச்செயலைக்கேட்டு, சிறியந்ருவாயை நோக்கிக் கேளீர் அனுமானே! யாங்கா மஹாராஜருடைய நமருணங்கலையெல்லாம் கேட்டுணர்ந்திருக்கின்றனம், யாங்களும அவரைத் தேடிக்கொண்டே இவகெய்திலேம, மஹாராஜா உரைசெய்ததாக நீர் உரைத்தபடியே செய்ய யாங்களும விருப்பயகொண்டிருக்கின்றனம், இவவிஷயத்தில் சிந்திக்கும் ஐயுறத்தக்கதில்லை, என்று அருளிச்செய்தனா. சிந்தியந்ருவாயும் அம்மொழியைக்கேட்டவுடனே பெருமகிழவுகொண்டு இனி நமசாரியமெல்லாம் நிறைவேற்றிப்பென்று விசயமுறது இவர்களுடன் மஹாராஜாக்கு நட்புச் செயலிக்கவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டனா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிறம்

சிறியந்ருவடி பெருமான இனையபெருமான்களுடைய ந்ருவுகள் எந்தவுத யறியும் படி மாறுவேஷம்புணரி வந்தும், அதை யறிந்துகொள்ளாமலில் தாமேயவர்களுடன் தான் மாறுவேஷங்கொண்டு வந்தெனன்று உரைசெய்த தென்னெனவில், பெருமான மாயமாறுஷல்க்கிரஹணாலும், நித்திய நீலிகார நிரஞ்சன நாமாய ஸ்சி தானந்த பரிபூண பரம்பருஷணுகையால், இவரை சேவித்தவுடன் சிறியந்ருவடி கரு ஸத்தவந்திலெடுத்தது, மனநசெளிபுறது விளங்கினமையின், பொய்மொழிய வாயெழாமையாலும், மிகவும் புத்திதுட்பமுடையவராதலின், அவர்களைக் கருசுரையறிந்து வீட்டபடியாலும், தாமே முன்னதாகத் தான் வந்த செபகியை யுலாததுவிட்டன னெ ஷனாக.—அனுமார மஹாராஜருக்குத் தூதராகவந்தமையால், கேரதர்கள் தூதர்களுடன் மந்திரிமுகமாக வராததைசொல்வார்களே யன்றித் தாமே நேராகப் பேசார்களாதலின், பத்துரைப்பதற்கு இனையபெருமானே ஏவிலுரை வதிக் ;—

ஆசாரியமுகத்தாலேயே எம்பெருமானைச் சேரவேண்டுமென்பதை வெளிப்படுத்தித்தூதராக மஹாராஜா பெருமானைச் சேரவதற்கு சிறியந்ருவடியை யாசாரிய ராக்கினார்; பெருமான வேதவேதாங்கைகளையும், அனுமார அறிந்திருப்பாரென்றருளிச் செய்தமையால், ஆசாரயருண்பூததி சொல்லப்பட்டது; இரத அனுமான போன்ற வர்கள் தூதராயிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் சித்திகருமென்றதனால், சிவியனிடத்தில சிவியருண பூததியல்லாவிட்டாலும், ஆசாரய மாஹாததுமியத்தால் சிவியன் சித்தியடைவானென்பது அறிவிக்கப்பட்டது.

நான்காவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி, இனையபெருமான் தங்கக் குலகோத்திரங்க்ளையும், முறையே

இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளிய காரணத்தையும் அருளிச்செய்ய

ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களைத் தந்திருந்தோர்களில் எழுந்

தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்து மஹா

ராஜரிடஞ் சோத்தது

அநந்தரம் மிகவும் மனமகிழவுகொண்ட சிறியதிருவடி இனையபெருமா
 ளருளிச்செய்த வாகங்கியதைக்கேட்டு, மனதில் மஹாராஜனா நினைத்து,
 இனி யவர்க்கு கிஷ்கிந்தாராஜநியம கிடைக்கமுடைய ரிச்சயங்கொண்டு
 பெருமான் நோக்கி, ஸ்வாமி! தேவா மிகக் கொடிய இரூப பம்பாணியத்
 திறகுத் திருத்தமய்யாருடன் என எழுந்தருளிப்பது, என்று வினாவுதலும்,
 பெருமானந்தருப பதினாறுக்குமபடி இனையபெருமானே ஏவியருளினார்.
 இனையபெருமானதுகேட்டு மாருதியை நோக்கிக் கேள்வியுண்டானே!
 கோளலநாட்டில் திருவயோத்திமாநகரநதனில் மஹாபலபராகிரம
 ரூபலாவனைய சொரியாதிருணங்களை நிறைந்தவரும், தருமவழி வழுவாத
 வரும், நான்குவாணங்க்ளையும், தருமமாகப் பாதுகாத்தளிப்பவருமாகிய
 தசரதனொழும் சககரவாதத்யார வாழ்ந்திருந்தனா அவர் ஒருவரையும்
 பகைத்திலா, அவரமீதும் ஒருவரும் பகைக்கொண்டிடிலா, அவர் எல்லா
 வுயிரகளுக்கும், மறறொரு பிதாமஹதேவாபோல இவியராகி, அககினிஷ்
 டோமம் முதலிய யாகங்களை விதப்படி செய்து முடித்தனா இவர அந்தத்
 தசரதசககரவர்த்திக்கு மூத்த திருமகனா, ஸ்ரீராமனொழும் திருநாம
 முடையோர், எல்லாவுயிரகளுக்கும் தஞ்சம், பிதாவாக்கிய பரிபாலனத்தில
 மிகவும் சிரத்தை யுடையவா, மிக வீரமுடையவா, சககரவாதத்திருக
 குமாரர்களுள்ளும், இவர் திருக்கலயானகுணங்களுளும் மிகச் சிறப்புற
 வா, ராஜலக்ஷணங்கா யாவும பூணமாயுள்ளவா, மிகச் செல்வமுடையவ
 ராகியும், பிதாவின வாகங்கியதினபடி ராஜஜீயநகைத்ததறந்த, புலன்களை
 யடக்கிக் கானகத்தில வாழ் விருப்புறறு, என னுடனும், சீகையெனனும்
 பிராட்டியாருடனும் கூடிப் புறப்படடிங்கே தண்டகாவனத்திற்கெழுந்தரு
 ளினா. காந்தி கதிரவனை எப்பொழுதும் விட்டுப் பிரியாததுபோலப்
 பிராட்டியாரும் இவரை விட்டுப் பிரியார்; யானும் இவருக்குத் தம்பி;
 இலக்ஷ்மணனெனனும் பெயருடையேன; இவரது திருக்கல்யாண குணங்
 களிலீடுபட்டு, போகங்களையுறந்து, தொண்டிபூண்டு, உடன் வந்து,
 பணிவிடைசெய்து வருகிறேன; மிகச் சிறந்தவரும், இன்புறவதற்கே
 தக்கவருமாகியும், அரசிழந்து, காடுசேர்ந்த வாழ்கையில், யாவனொவொரு

ராசூணை நாங்கள் ஒருவருமின்றித் தனியே யெழுந்தருளியிருந்த பிராட்டி யானாப் பறித்தொடி யொளித்துண்டனன, அவன யாவனோ? எங்கிருக்கின்றவனோ? எத்தனமையனோ? அந்நையும் யானகனாயோம; பின்பு, நாங்குள் பராட்டியானாத் தேடிக்கொண்டு வருகையில், தனுவென்னும் அஸூரன் சாபத்தினால் ராசூணைநுகிக் கபந்தனென்னும் பெயாபெற்று அக நாட்டில் வாழ்ந்த அவஸூரன் எங்களால் கெடலெசெய்யப்படும் சாபம் தீர்த்து மகிழ்ந்து எங்களை நோக்கி, மஹாஹுவாகளே! ஸுகீரீவ்வென்னும் வானரராஜன் மிதிவழக்கமலயில் வாழுகின்றனன், அவனுடன் நட்புக் கொள்வீர்களாயின், அவன் சீதை யிருக்குமிடத்தைத் தேடி யழ்வான்; ஆதலின், அங்கெய்துகவென்று உலாதது விடும் வானேறினீட்டனன்; ஆதலின், யாம் மஹாராஜனைத் தேடிக்கொண்டே இங்கெய்தலோம், இவ்வண்ணம் யானகா இங்கெய்தியதற்குக் காரணம் முதல்ய யாவும் உலாசெய்தேன், யானும் எமமையரும் மஹாராஜனையே தபுசமடைந்தோம்,

ஸுஹஸ்யஸுஹஸ்யம் (ஸாஸ்யநாஸு ஸுஹஸ்யம்;
 ஸுகீரீவாபுராஹுஸ்யம் ஸுகீரீவாபுராஹுஸ்யம்;
 ஸுஹஸ்யஸுஹஸ்யம் ஸுஹஸ்யம் ஸுஹஸ்யம்;
 ஸுஹஸ்யஸுஹஸ்யம் ஸுகீரீவாபுராஹுஸ்யம்.

எவ்வகவாசவீதநாமி பராபயசாஸுஹஸ்யம்
 லோகநாதபுராஹுஸ்யம் ஸுகீரீவமநாதமிச்சம்.
 பிதாயஸபுராஹுஸ்யம் சசரணயோதாமஸ்சசலம்;
 தஸ்யபுதரசசரணயசச சுகீரீவமசரணஹகம்;

இந்த எமமையர் முன்பு, ஸுகீரீவலோகநாதனும், ஸாலாந்தர்யாமியு மாகித் தன்னைச் சாரந்தோரொல்லோகரும நறெசெல்லவகையெளித்து மிகப் புகழ்பெற்றும், இப்போழுது சுகீரீவனைத் தமக்கு நாதனாகக் கோருகின்றன ராதோ? யாவருடைய தந்தை எல்லோரும் தஞ்சமடையத்தக்கவரும், மிகவும் தருமமுடையவருமாயினரோ? யாவா தந்தையைப்போலவே எல் லோரும் தஞ்சமடையத்தக்கவராகிச் சககரவாத்தித்தருமகனும் மாயினற னரோ? அந்த எமமையரே இப்போழுது சுகீரீவனைத் தஞ்சமடைகின்றன ராய்மோ? இவர் முன்பு, எல்லாவுலகங்களுந் தஞ்சமடையத்தக்கவராகியும், எனக்குத் தமையனாகியும், மஹாராஜனாகத் தஞ்சமடைகின்றனர்;—

ஸுஹஸ்யஸுஹஸ்யம் (ஸுகீரீவாபுராஹுஸ்யம்;
 ஸுகீரீவாபுராஹுஸ்யம் ஸுகீரீவாபுராஹுஸ்யம்;
 ஸுஹஸ்யஸுஹஸ்யம் ஸுகீரீவாபுராஹுஸ்யம்;
 ஸுகீரீவாபுராஹுஸ்யம் ஸுகீரீவாபுராஹுஸ்யம்.

யாவருடைய அருளிணல் மூவுலகங்களிலுமுள்ள இவவுயிர்களெல் லும் மகிழ்ந்து வாழவுறுமோ? அந்த எமமையரோ வானரங்களுக்கு ராஜ னுடைய அருளைக் கோருகின்றனா; எவருடைய தந்தையைப் பாரிலுள்ள தார்வேந்தர்களெல்லோரும் பணிந்து மகிழ்ந்து இனபுற்றனர்களோ? அந்த எம்மையா உலகினில் மிகப் புகழ்பெற்றும், வானரராஜனைச் சரணமடை கின்றனா; எம்மையா மிகத் துயரமடைந்து தஞ்செமெனச்சேர்ந்தமையின; மஹாராஜர் இவர்மேல அருளசெய்யக்கடவா. எனந்வ்வணணம் கண்ணிர் பெருககிக் தினமடைந்து வருந்தி மொழிந்தனா சிறியதிருவடி இவ்வண் ணம இனையபெருமானருளிசெய்த வாககியத்தைக்கேட்டு மிக மகிழ்ந்து அவரை நோக்கிக் கேட்டருளீர் இனையபெருமானே! மிகவும் நன்மதி பூண்டிம, சினத்தையடக்கியும், புலனகளைவெனறம, திவவிய சத்தியுற்றும் விளவகுகின்ற தேவர்களைப்போன்ற மஹாதுபாவர்கள் தற்செயலாயிருக்கு மிடந்தேடி எழுந்தருளுகையில், மஹாராஜா தேவர்களைகணமி சேவித்து தன்னியரகத்தக்கவராகாரோ? மஹாராஜரும் அரசிழந்து, வாலியினுல பகைக்கப்பட்டு, மனைவியையும் பறிகொடுத்தக காடடிலைந்து வருந்து கின்றனர், கதிரவன திருமகனான அந்த சுககிரீவமஹாராஜர் அப்படி துன்புற்றவராயினும், எவர்களுடன் கூடித் தேவர்களுக்குத் தடையின்றி யுதவி செய்வார்; ஆதலின், நாமெல்லோரும் மஹாராஜர் இருக்குமிடத் திற்குச் செல்வோம எழுந்தருளுக, என்று இனிமையாக விண்ணப்பஞ் செய்தனர். இனையபெருமான அதைக்கேட்டு மகிழ்ந்து அவரைப் புகழ்ந்து பெருமானே நோக்கி, எமமையரே! இந்த மாருதி மகிழ்வுடன் கூறுகின்ற மையின், இவா உரைப்பது உண்மையே யாகும், ஸுககிரீவர் சீதாதேவி யைத் தேடுவதற்குத் துணையாகுவாரொன்பதில ஐயமில்லது; ஆதலின், தேவா காரியம் முடிந்ததெனவே எண்ணுக, இவர் வாய்பகவான புத்திர ராதலாலும், மகிழ்வினூ முகமலாந்து, ஒளிதிகழ்ந்து மொழிந்தமையாலும், பொய்யுரைத்திலா, இனியும் பொய்யுரையார; ஆதலின், நாம இவருடன் செல்லுவோமெழுந்தருளுக, என்று விண்ணப்பம் செய்தனர். உடனே சிறியதிருவடி மகிழ்ந்து அந்த பிரஹமசாரிரூபத்தை விட்டு நிஜரூபத்தை தரித்து, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களிருவரையும் தமது தோளகளினமேலேற்றி எழுந்தருள்பண்ணிக்கொண்டு இனி எல்லாககாரியங்களும் முடிந்ததென நிச்சயித்து, மஹாராஜர் வீற்றிருந்த அந்த ரிசியமுக மலையை நோக்கி, எழுந்தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நான்காவது சருக்கம்

முற்றிறம.

ஐந்தாவதுசுருக்கம்.

பெருமாள் மஹாராஜருடன் அக்கினிஸாகியாக நட்புசெய்துகொண்டு
வாலியைக்கொலைசெய்த உனகருப பட்டங்கட்டுகிப்பேனென்று
முன்னமே பிரதிஜனஞ்செய்த அபயங்கொடுத்தருளியது.

பின்பு, சிறியதிறுவடி, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை எழுந்தருளப்பண்ணிக்
கொண்டு ரிசியமுகமலை சேர்ந்த, அவவிடத்திலே இவர்களை யிறக்கி யேரரி
டத்திலெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்து, இவர்களைக்கண்டு அச்சங்கொண்டு
ஓடி மஹாராஜர் ஒளிந்திருந்த மலயமலைகருச்சென்று மஹாராஜரை
நோக்கிக் கேள்வியானாராகோமானே ! ரகுமஹாராஜாவின் திருவம்சத்தி
லவதரித்து மிகச்சூரமுடையவர்களும், தசாதசக்கரவர்த்தகித்திருக்குமார்
களும், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களென்னும் திருநாமமுடையவர்களுமாகிய இவ்
யிருவரும் மிகவுந் தருமகுணமுடையவர்களுமாகிய பிதாவின் வரக்கியத்
தைப பரிபாலனஞ்செய்வதன்பொருட்டுத் தண்டகாவனத்தில் வாழ்கையில்,
ராவணன் ஸ்ரீராமபத்தினியாகிய சீதையெனனும் பிராட்டியாரைத் திருடிச்
கொண்டோடிவிட்டான் ; ஆதலின், அவரைத் தேடிக்கொடுப்பதன்பொரு
ட்டு உம்மைத் தஞ்சமென வந்தடைந்தனர்கள் ; பற்பல யாகங்களசெய்து
அளவற தானங்களபண்ணிப் பாரமுமுதம ஒரு குடைகீழாண்ட சக்கர
வரத்தியாரின் திருக்குமாரர்களாகியும், சீதாபிராட்டியாரினபொருட்டு உம்
மைச் சரணமடைந்தனர்கள் ; உம்முடன தோழமைகொள்ளவுங் கோரு
கின்றனர்கள் ; யாவராலும் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள் ; ஆதலின, நீர் அவர்களைக்
கண்டு பூஜைசெய்து நட்புசெய்து கொள்ளுக ; என்று மொழிந்தனர்.
மஹாராஜா அமமொழிகேட்டு மிக மகிழ்ந்து அச்சம் நீங்கி, மனந்தேர்ந்து,
மானிடருபம்பூண்டு, ரிசியமுகமலைசேர்ந்து பெருமானைக்கண்டு ஸ்வாமி !
தேவர் மிகவும் தருமமுடையீடுகளவும், ஒப்பற்ற தனிவீரனொளவும், ஸர்வ
பூத தயார்பொளவும், மற்றும் பற்பல திவ்விய கல்யாண குணகாரொளவும்,
மாருதி யுரைசெய்யக் கேட்டு மகிழ்ந்தேன் ; தேவர் ஸர்வலோக சரண்ய
ராகியும், அறவானரான அடியேனுடன் நட்புச்செய்யத் திருவுளங்
கொண்டதென்பது, அடியேனுடைய பாககியமே ? இதுவே அடியேனுக்
குயர்ந்த மீரியாதை ? தேவாக்கு இவ்வண்ணம் திருவுளமிருப்பது உண்மை
யாயின், அடியேன் இதோ வலதுகையை நீட்டினேன் ; தேவர் இதன்மேல்
கைபோட்டுப் பிடித்துக்கொண்டருள்க ; தக்க ஏற்பாடுஞ்செய்தருள்க ;
என்று மொழிந்த கையை நீட்டினார். பெருமாளும் மகாராஜர் இவ்வண்ண
முரைசெய்த வரக்கியத்தைக்கேட்டு,—

நீசுப் பூஷ்யபூஷ்யம் ஸீதயாமாசுபாஷீஸா
 பூஷ்யம்ஸூபூஷ்யமாலங்க்ய பூஷ்யபூஷ்யபூஷ்யம்

ஸபரஹ்ருஷ்டமஹூஸ்தம் பீடயாமாஸபாணிண
 ஹ்ருதயம்ஸௌஹ்ருதமாலமபய பாயஷ்வலஜதபீடிதம.

மிகவும் மகிழ்ந்தவராகித் தமது திருக்கரத்தினால் மஹாராஜருடைய காத்தைப் பிடித்துத் திடமாக அணைததாலிககனஞ்செய்துகொண்டு மகிழ்ந்தருளினா. உடனே சிறியதிருவடியும் பிரஹ்மசாரிவேஷத்தை விடமிவிட்டு மறுபடியும் நிஜரூபத்தை யெடுத்திக்கொண்டு, இரண்டரணாக்கட்டைகளைக் கடைந்து தீயை யுண்பெண்ணி வளர்த்து மலாகளினால் பூஜித்து எரிகின்ற அத்தீயை மஹாராஜர் பெருமாள் இவ்விருவர்களின் நயிவில கொணர்ந்து வைத்தனர். உடனே ஸ்ரீராம ஸுகீரீவாகளிருவரும் அச்செழுந்தீயை வலம் வந்து ஒருவாககொருவா நட்புச்செய்துகொண்டு ஒருவர்கொருவர் பார்த்து மகிழ்ந்தும், தழுவிடும், புகழ்ந்தும், நீரோ எனக்குத்தோழரும், இனியருமாகினதீர்; இனி நமக்குத் துன்பமும் ஒன்றே? இன்பமும் ஒன்றே? என்று சொல்லிக்கொண்டு மகிழ்ந்தனர். அப்பொழுது மஹாராஜர் தாமே ஸாலமரத்தினது மலர்ந்த கிளைகளை முறித்துத் தலாயில் பரப்பிப் பெருமானுடன் வீற்றிருந்தனா. உடனே சிறியதிருவடியும் சந்தனமரத்தின் மலர்ந்த தழையையமுறித்துத் தலாயில் பரப்பி இனையபெருமானை எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தனர். அப்பொழுது மஹாராஜா பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி! அடியேன் தமையனான வாலியினால் ராஜஜியத்தையும், மனையாளையும், அபகரித்துக்கொண்டு வெருட்டப்பட்டுப் பாரொஹ்கும் அலைந்திங்கே திரிந்துகொண்டிருக்கின்றேன்; அந்த வாலி எனமீது தீராப்பகைகொண்டிருக்கின்றமையின், துயிலுயினறி, நிரந்தரம் அச்சங்கொண்டு வருந்துகின்றேன்; மஹாபாகராகிய தோழரோ! அந்த வாலியினபயம் எனக்கு எவ்வண்ணம் நீங்குமோ? எவ்வண்ணம் யான் இன்புறுறுச சிந்தையினறி வாழவேணு? தேவர் அவ்வண்ணஞ் செய்து அடியேனைக் காத்தருள்க; இவ்வண்ணம அடியேனுக் கபயமுந்தந்தருள்க; அடியேன் தேவவாயே தஞ்சமடைந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனா. இவ்வண்ணம் மஹாராஜா உடைசெய்த வாக்கியத்தைப் பெருமாள் திருச்செவிசார்த்தித் தரும முணர்ந்தவரும், தருமத்தில விருப்புடையவருமாதலின், கருணைகூர்ந்து புன்னகைசெய்துகொண்டே மஹாராஜரை நோக்கி,—

ஓகாரஹ்ருஷ்யம் விதிஸீக்ஷயிஷ்யே
 வாலிஸீக்ஷயிஷ்யே ஸீக்ஷயிஷ்யே

உபகாரபலம்மிதரம் விதிதம்மேமஹாசேப
 வாலிஸீக்ஷயிஷ்யே தவபார்யாபஹாரிணம்.

கேள் வானராஜா! எனக்குத்தோழராயினவர்கள்; என்னால் செய்யப் பட்ட உபகாரத்தையே நரபலனாகவுடையார்; என்பது எங்கும் வெளிப்பட விளங்குகின்றதன்றோ? ஆகலின், உம்முடைய பாரியையைப் பறித்த அந்தக் கொடிய வாலியை யான் விராவில் கொலைசெய்யவேன்; யான் எவ்வண்ணம் அவனைக் கொலைசெய்யவேனோவென்று ஐயமுற்றக; என்னுடைய இக்கண்ணகா குறி தப்பாதவைகளும், கதிரவனை நிகர்த்தனவும், கூடாகத் தீட்டப்படடனவுமாகி விளங்குகின்றன; இவை யந்த வாலியின்மேலே விராவாகப்பாய்ந்து அவனைக் கொலைசெய்யப்போகின்றன; இந்தக் கணிகள் கழுகின் இறகுகள கட்டியும், கூரிய முனை பொருந்தியும், கோணுமல் நீண்ட கணுக்கள அமைந்தும், ஒலித்துஞ் செல்லுகையில், சினங்கொண்ட நச்சரவங்களபோல விளங்கும்? அந்த வாலி இந்தக் கணிகளினால் அடிபட்டு வச்சிராயுத்தினுலடிபட்ட மாமலைபோலத் தனாயிலவீழ்ந்து கிடக்கையில், விராவில் நீ கண்ணுற்று மகிழ்வீர்; என்று அருளிச்செய்தனர்! மஹாராஜர் இவ்வண்ணம் பெருமாள அருளிச்செய்த வாக்கியங்களைக் கேட்டுப் பரமாதந்தமடைந்து பெருமானை நோக்கி, ஸ்வாமி ராகவகுல தாரந்தரா! புருஷோத்தமா! தேவருடைய திருவருளினால் அடியேன் மனையானையும், ராஜஜியத்தையும், இப்போழதே பெற்று மகிழ்வேன்; என் அண்ணனான அந்தப் பகைகொண்ட வாலி இப்பொழுதே எவ்வண்ணம் மரணமுறுவானோ? அவ்வண்ணஞ்செய்து அடியேனைக் காத்தருள்க; என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வேண்டினார். இவ்விருவரும் இவ்வண்ணம், ஐதாழமைகொண்டு ஸம்பாஷணஞ்செய்யுங்காலையில், பிராட்டியார்க்கும், வாலிக்கும், இராவணனுக்கும், முறையே தாமரை மலரையும், பொன்னையும், தீயையும் நிகர்த்த இடதுகண்கள ஒரோகாலத்தில் துடித்தன;—

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

தேவியியல்

சிறியதிருவடி மறுபடியும் பிரஹ்மசாரிவேஷத்தை விட்டு நிஜரூபநரித்தர ரெனறிருப்பதால் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை நிரியமுகுகிரியில் எழுந்தருளப்பண்ணி விட்டு மஹாராஜரிடஞ்செலுங்காலையில், அவா மனநெனிவுறுமளவும் அவரொதிரில் அவர் வாக்கியத்தின்படி மீளவும் பிரஹ்மசாரிவேஷை தரித்தனானைத் தோற்று வினாது;—

பெண்களுக்கிடதுகண்டுககின, விராவில் மங்கலமுண்டாருமென்றும், புருஷர்களுக்கிடதுகண்டுககின், தணபம நேருமென்றும், சகுனநூலிலிருக்கின்ற மையின், இங்கு பிராட்டியார்க்கு யின்பமும், வாலி ராவணர்களுக்கும் தன்பமும் விளையுமென்பதை துடித்த இடதுகண்கள அவரவர்களுக்கறிவித்தன;—

பெருமாள முன்னமே வாலியைக் கொலைசெய்யவேனென பிரதிஜ்ஞை செய்த சீனூல், இவரே மும்முர்த்திகளுள் முதனமையானவொன்றும், ஒப்பாருயிக்காரும் ஹல்லாதானமும், ஸர்வவல்லமை யுடையொன்றும், பாவு முணர்ந்தவொன்றும் அங்கு விளங்கும்;—

ஆரூ வ து ச ரு க் க ம் .

மஹாராஜர் பிராட்டியார் ஆகாயத்தில் செல்லுகையில், கீழேபோட்ட திருவாபரணங்களைக் காப்பாற்றி எடுத்துக்கொண்டுவந்து பெருமாளிடத்தில் ஸமாப்பித்தது.

மீளவும் மஹாராஜர் மகிழ்ந்த மாயாமானுஷவிக்ரஹனான பெருமான் நோக்கி, ஸ்வாமி எனினிய தோழரே ! மஹாபலபராக்கிரம முடையவரும், மிகச் சிறந்த புத்தியுடையவரும், அடியேனுக்கு நன்மந்திரியுமாகிய இந்த ஆஞ்சனேயா என்னை நோக்கித் தேவர் பிதாவின வாக்கியத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்வதன்பொருட்டுத் திருவயோத்தியை விட்டுத் தண்டகாவனஞ்சேர்ந்து தேவியாருடனும், இனையபெருமாளுடனும் எழுந்தருளியிருக்கையில், ராவணன் கபடஞ்செய்து ப்ரீஜனகராஜன் திருமகளாகிய ப்ரீலீதாபிராட்டியாரைப் பறித்துக்கொண்டோடி விட்டதாகவும்; அந்த ராவணன் றடுவில் ஜடாயுவையும் கொன்றுவிட்டதாகவும், அந்தப் பிராட்டியாரைத் தேடிக்கொண்டே தேவர்கள் இங்கெழுந்தருளியதாகவும் தெரிவித்தாரா. இது உண்மையாயினும், துயரமாக; வினாவில் துயரநதீர்த்து பிராட்டியாரைச்சேர்ந்து மகிழ்ந்தருள்வீர்; மதுகைடவர்களினால் வேதசருதியைப்போல ராவணனால் ஒளிக்கப்பட்ட அந்தப் பிராட்டியாரை யான் வினாவில் தேடிப் பிடித்தெழுந்தருள் பண்ணிக்கொண்டிருவேன்; பிராட்டியார் பாதாளத்திலாயினும், விண்ணுலகிலாயினும், மற்றும் எவ்விடத்திலாயினும் எழுந்தருளியிருந்தாலும், யான் தேடிக்கண்டெழுந்தருள்பண்ணி வருவேன்; அன்றியிலே, அடியேன் ஒரு விண்ணப்பருசெய்கிறேன்; இதை யுண்மையென்றே அறிந்தருள்க; தேவர் தேவியாராகிய பிராட்டியாரை இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், தானவர்களும் கூடிக் கெடுக்க முயலினும், திறமைகொள்ளார்கள்; அவருடைய கற்பு யாவரையும் பறழி யெரிசுகும்; ஆதலின், தேவர் துன்பத்தைத் துறந்தருள்க; அவரை யான் எவவிதத்திலும் தேடி எழுந்தருள்பண்ணிக்கொண்டு வருவேன்; அடியேன் முன்பொருநாள் இவ்விடத்தில் இந்நாள்கும்மந்திரிகளுடன உடகார்ந்திருக்கையில், ராவணன் ஒரு பெண்ணையெடுத்தாத் தேரிலேற்றிக்கொண்டு ஆகாயத்தில சென்றான். அப்பெண்ணும் ராமா ! ராமா ! எனறும், லக்ஷ்மண ! லக்ஷ்மண ! என்றும், கூலி யழுதுகொண்டே சென்றான். அந்தப்பெண் பிராட்டியாராகவேயிருக்கவேண்டுமென் நிப்போழ்து ஊழிக்கிறேன்; அப்போழ்தவா எங்களைக்கண்டு உத்தரீயத்தையும், திருவாபரணங்களையும் கட்டிப்போட்டனர். அவைகளை யாங்களும் எடுத்துவைத்திருக்கின்றனம்; இப்போழ்தவைகளை யழைப்பித்து ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்;

கடாக்ஷித்து அறிந்துகொண்டருள்க; என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பெருமானும் அம்மொழியைக் கேட்டவுடனே மஹாராஜரை நோக்கித் தோழரே! ஏன் இன்னும் ஆலவியம் செய்கின்றீர்; வினாவாக அந்த ஆடையாபரணங்களைக் கொணர்; என்று நியமித்தருளுதலும், மஹாராஜர் உடனே எழுந்து புகறகரிய அம்மலையின் குகைககுட்புகுந்து பிராட்டியாருடைய அந்த உத்தரீயததையும், திருவாபரணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டிவந்து பெருமானைக்கிடடி ஸ்வாமி! இத்தோ கொணர்ந்தேன்; கடாக்ஷித்தருள்க; என்று காட்டி யளித்தனர். பின்பு பெருமாள் அவைகளைக் கைக்கொண்டு பனிநீர்த்துளிகளினால் சந்திரன தடையுண்டு ஒளி சூலைவதுபோலச சோகநீர்களினால் சூழ்ந்து தடுக்கப்பட்டு அந்தோ? என் பிராணநாயகி! என்று கூவித் தீரததை விட்டுச் சோகத்தை மேற்கொண்டு தரையில் வீழ்ந்து அந்த அணிகளைத் தமது திருமாற்பின்பமேலே வைத்துக்கொண்டு கோலினால் துண்டிச சினமுறுத்தப்பட்டிப புற்றிலுறைகின்ற ஸ்சரவம்போலப் பெருமூசசெறிந்து கண்ணீரைத் தாரா தாராயாகப் பெருக்கி அருகிலிருந்த இனையபெருமானை நோக்கிப் புலம்பலுற்றனர். பாசடா லக்ஷ்மண! வைதேஹி ராவணனால் பறிகப்படுகையில்; இவைகளைக் கீழே யெறிந்தனள; இந்த ஆடையாபரணங்கள் பசும்புல்லுள்ள இடத்தில் போடப்பட்டனபோலும், ஆதலின், பசுசை நிறமுற்றிருக்கின்றன; இவை சீதையின் ஆடை யணிகளே யல்லவோ? என்றிவவண்ணம் பெருமாள் புலம்பி யழுது வினாவுகையில், இனைய பெருமாள் பெருமானை நோக்கி, எம்மையரே!—

నాహంజూనామి? యూరే నాహంజూనామిక్ష్మణే
 నూపురేష్యభిజూనామి నిత్యంనాదాభివందనాత్.

நாஹம்ஜானாமிகேயூரே நாஹம்ஜானாமிக்ஷ்மண்டலே

நூபுரேதவபிஜானாமி நிதயம்பாதாபிவந்தனத்.

அடியேன் கேயூரங்களையும், (வங்கிகளையும்) அறியேன்; அடியேன் குண்டலங்களையும் அறியேன்; தினந்தோறும் திருவடிகளில் தண்டம் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருந்தமையின், பிராட்டியாரது நூபுரங்களை (கச்சை கொலுசுகளை) மாத்திரமே நன்றாக அறிந்துணர்மின்றேன்; இவைகள் பிராட்டியார் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்திருந்தனவே? என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பின்பு, பெருமாள் தினமடைந்து மஹாராஜரை நோக்கி, மந்திகளின் கோமானே உலாயிர்; எவ்விடத்தில சீதையை ராவணன் எடுத்தோடுகையில் நீர் கண்டீர்; அவள் எனக்கு உயிரினும் இனிபளாயினளே? எனக்கு மிகவுந் துயரமளித்த அந்த அசக்கள் எவரு உறைகின்றனன்; அவனொருவன் பொருட்டே யன்றோ? யான் எல்லா வரங்கர்களையும் கொலைசெய்யப்போகின்றேன்; அவன் சீதையைப்

பறித்து யான் சினமுற்செய்ததென்பது தான் இறப்பதன்பொருட்டு வலுவில் மரணமுறும் வழியைத் திறந்து கொண்டதுபோலாயிற்று; எந்த அரக்கன் என்னுடைய மிகவும் இனியளான மனையானே மோசனஞ் செயது பறித்து வந்தனனோ? அவன் யாவன்; எங்குமைகின்றான்; வினாவிலுரையீர்; உடனே யவனைக் கொலைசெய்து யமலோகத்திற்கனுப்பிவிடுவேன்; என்று முனிந்தருளிச் செய்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஆறாவது சருக்கம்
முற்றிறது.

ஏழாவது சருக்கம்.

பெருமாள் பிராட்டியாராத் தேடுமபடி மஹாராஜர்க்குக் கட்டினாயிட்டு
வாலியையென்று உம்மை ராஜனாக அய்ஷேகஞ்செயவிப்பே
என்று பிரதிஜனஞ்செய்துகொடுத்து மஹா
ராஜரை மகிழ்வித்தருளியது.

இவ்வண்ணம் பெருமாள வரந்திக கண்ணீர்ததும்ப வினாவக்கேட்டு மஹாராஜா தாமும் நொழமையினால் வரந்திக் கண்ணீர்பெருகெடிக் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு பெருமானே நோக்கி, ஸ்வாமி! அடியேன் இப்போழுது அந்தக் கொடிய ராவணனுடைய இருப்பிடத்தையும், பல பராகிரமங்களையும் நன்றாக அறிகின்றிலேன்; நீசருலத்தில பிறந்த அவனுடைய குலத்தையும் அறிகின்றிலேன்; ஆயினும், அடியேன் தேவருக்கு உண்மையாக ஒரு பிரதிஜனஞ் செய்துகொடுக்கிறேன்; தேவர் துயரத்தைத் துறந்தருள்க; தேவர் எவ்வண்ணம் பிராட்டியாரைப் பெற்று மகிழ்ந்தருளவிரோ? அவ்வண்ணம் அடியேன் முயற்சிசெய்வேன்; யான ராவணனைக் கூண்டிடன் கொலைசெய்து எனது தோள்வலியைப் பயன்படுத்தி வினாவில் தேவர் திருவுளம் மகிழுமாறு செயவேன்; இது

* பிராட்டியாருடைய னுபுரமும், முதலவடமும், நடுவழியில் நடுவி வீழ்ந்த விட்டன; மற்றுள்ள அணிகளையே பிராட்டியார் சுழறிக் கீழேயெறிந்தனர்; சிறிய திருவடி முதலானோர் காட்டில் திரிந்து னுபுரத்தையும், முதலவடத்தையுடக்கண்டெடுத்த வைத்திருந்தனாகள்போலும்; ஆதலின், இங்கே னுபுரத்தையும், மஹாராஜா தந்தளித்தனொன்றிக;—

ஆபரணதர்சன வயாஜத்தால் பகவான், யாத்தர்சனிக் ப்ராஸங்கிக் கூக்குத்தர் சனத்தர்சனம், சேதனனம்ரக்ஷணத்தில் உத்யுத்தனஞ்சுவானென்பது னுஞ்செய்யப்பட்டது; மேல்சருக்கத்திறும் இதுவே கூறப்படுகின்றது.

வரையில் தீனமடைந்ததுபோதும், இயல்பாய் அடங்கியுள்ள தீரத்தை நினைந்தருள்க; இவ்வண்ணம் தீனமுறுவது தேவர்போனறவர்களுக்கு உரியதன்று; யானும் பெண்டாட்டியைப்பறிக்கொடுத்து மிகவுந் துயர மடைந்தேன்; ஆகிலும், யான் இவ்வண்ணம் தீனமுறுகின்றிலேன்; தீரத்தையுந் துறந்து வருந்துகின்றிலேன்; யான் அறபவானரனாயினும், மனையாளை நினைந்து சோகமுறுகின்றிலேன்; தேவர் மஹாததமாவும், பறபல நூலகளைப் பயின்று குருகுலவாஸஞ்செய்தவரும, தீரமுடைய வருமாகியும் இவ்வண்ணம் வருத்தமுறுவது தகாதெனபது வினாவல் வேண்டுகோ? ஆதலின், தீரத்தை மேற்கொண்டு மேலெழுந்த கண்ணீரையடக்கி யருள்க; நிறமையும், வலிமையும் கொண்டவர்களுக்கு எல்லையாயுள்ள தீரத்தைத் துறந்து வருந்தற்க; துன்பம் நேரினும், பொருந்நியுயினும், அசசம் வாயக்கினும், உயிர் மாயினும், தீரமுடையோன் தன்புத்தியினாலேதானே நன்காராயந்து மேன்மைகொண்டு மகிழ்வானே யன்றித் தீமையுறான்; யாவனொருவன் எப்பொழுதும் தீனமுறுகின்றானே அவன் மடையனெனப்படுவான; அவன் சுமப்பதற்கரிய பாரமேற்றிய படகு கடலில் மூழ்கிவிடுவதுபோல சோககடலில் மூழ்கி யழிவான்; அடியேன் நட்பினால் இவ்வண்ணம் கைகூப்பி வேண்டி யுரைக்கின்றேன்; சோகத்திற்கிடங்கொடாமல் பௌருஷத்தை மேற்கொண்டருள்க; சோகத்தையே மேற்கொள்பவர்களுக்கு ஒருக்காலையிலும் இன்பமில்லது; அவர்களுக்குத் திறமையும் அழிந்துவிடும்; ஆதலின், தேவர் துயறாற்க; மிகவும் சோகமுற்றவன் பிழைப்பதிலும் ஐயமே? ஆதலின், சோகத்தைத் துறந்து தீரத்தையே மேற்கொண்டருள்க;—

ஹீனம்வயஸ்யபாவேந பருமிநோபநிசாமிதே
வயஸ்யதாம்பூஜயனமேந த்வமசோசிதமர்ஹஸி.

ஹிதம்வயஸ்யபாவேந பருமிநோபநிசாமிதே

வயஸ்யதாம்பூஜயனமேந த்வமசோசிதமர்ஹஸி.

அடியேன் தேவர்க்குத் தோழனென்பதினால் இத்ததை விண்ணப் பஞ்செய்து அறிவிக்கின்றேனே யன்றி, யுபதேசமாவது, கட்டளையாவது செய்கின்றிலேன்; தேவரும அடியேன்மேல் அருள்செய்து தோழமையை விளங்குவிப்பதன்பொருட்டு இவ்விண்ணப்பத்தைத் திருவுளம்பறறித் துயரத்தைத் துறந்து தீரத்தை மேற்கொண்டருள்க; என்றிவ்வண்ணம் விண்ணப்பஞ்செய்தனர். பெருமாளும் இவ்வண்ணம் மஹாராஜர் இனிமையாகத் தேற்றின வாக்கியங்களைத் திருச்செவீசார்த்தி உத்தரீ யுத்தின் முனையினால் சோககீர்த்துளிகளைத் துடைத்துக்கொண்டு மனந் தேர்ந்து தீரமுற்று மஹாராஜரை மகிழ்ந்தாலிங்கனஞ்செய்துகொள்

டவனானோககிக் கேளீர் வானார் சீமானே ! நேசமும், அன்பும், பிரியமும், இதுமுழுடையோர்கள் தோழருக் குரைப்பதுபோலவே தருதியுற்றதும், காலதிற்குத் தக்கதும், இனியதுமாக நீர உரைத்ததைக்கேட்டு மகிழ்ந்தேன் ; அவ்வண்ணமே யான உமமால் தேற்றப்பட்டி இயலபாயுள்ள தீரத்தை மேற்கொண்டேன் ; இத்தருணத்தில இவ்வண்ணம உம்மைப் போல இதுமுரைக்கத்தக்க தோழர் வாயப்பதரிது ; அன்றியிலே, சிதை யைத் தேடும் விஷயத்தில் நீர் மிகவும் முயற்சிசெயல்வேண்டும் ; எனன லுமக்கு ஆகவேண்டிய காரியம் யாதோ ? அதனையும் ஐயமும், கூச்சமு யின்றி, யுரைசெய்க ; மழைகாலத்தில் நல்ல நிலத்தில விதைத்த எல்லா விதைகளும், தப்பாமல் முளைப்பதுபோல என்னிடத்தில் இறக்கப்பட்ட எக்காரியமும் கைக்கடும்மென்றே நம்புக ; இப்போது யானுரைத்த இந்த வாக்கியம் அபிமானத்தினாலாவது, அன்பினாலாவது, கசடினாலாவது உரைக்கப்பட்டதாக நினையறக ; யான உரைப்பதெல்லாம் உண்மை யெனவே நம்புக ;—

அந்யுதவீக்ஷுபூர்வமீந சவக்ஷீகவாசன

புஷ் ஶ்ரீகமீஜானாஹி சக்ஷீநைவக்ஷீஷீ

அருதம்நோகதபூராவம்மேந சவக்ஷயேகதாசந
ஏததேபரதிஜாநாமி ஸதயேகைவசதேசபே.

யான் இதுவரையில் பொய்மொழி மொழிந்தேயிலேன் ; இனிபும ஒருக்காலும் மொழியேன ; இவ்வண்ணம் உமக்கு யான் பிரதிஜ்ஞை செயுகொடுக்கிறேன் ; எனது ஸத்தியத்தின்மேலும் ஆணையிட்டிக் கொடுக்கிறேனென்று தாமே பரப்ரஹ்மமென்பது விளங்க அருளிச் செய்தனர். மஹாராஜரும் மந்திரிகளுடன் பெருமாளிவ்வண்ணம் அருளிச்செய்ததையும் பிரதிஜ்ஞைசெய்துகொடுத்தருளியதையும் கேட்டுப் பரமானந்தமடைந்து நிகழ்ந்தனர். இவ்வண்ணம் ஸ்ரீராம ஸுக்கிரீ வர்கள் மிக நட்புக்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் துன்பவின்பங்களை மொழிந்துகொண்டு மகிழ்ந்தனர். மஹாராஜரும் பெருமாள் அருளிச் செயல்களை முற்று முணர்ந்து தன் மனதில் தன் காரியம் முழுதும் முடிந்துவிட்டதாகவே எண்ணி மிகவும் மகிழ்வுகொண்டனர்.

கிஷ்கிந்த்ராளஸ்தத்தில் ஏழாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

இந்தச்சருக்கத்திலே ஆபரணதர்சன வியாஜத்தினாலே சேதனனுடைய பாத்துச் சிக ப்ராஸத்திக ஸுக்ருததர்சனத்தினாலே பவோலுக்கு அந்தச் சேதனை யடையும் விஷயத்தின்பாடிய தரை யுரைசெய்யுகின்றது ; இதில் மஹாராஜர் ராவன

ஹுடைய இருப்பிடத்தை யாவது பலப்ராக்ரமங்கனையாவது அறியேனென்று விண்ணப் பஞ்செய்தா. மேலே பிராட்டியை காத்தேடுவதற்கு வானரர்களை யனுப்புங்கனையினை, தென்கடலின்நடுவில் ஹாய்யோஜனம் அகன்ற இலங்கைநீலியிருக்கின்றது; அதுதான் ராவணன் உறையுமிடமென்று சொல்லுகிறார்; ஆதலின், இது எப்படி பொருத்தமெனில், பொருத்தம்; முதலில் பெருமானுக்கு ராவணன் செய்கின்ற யறிவித்தவிட்டால் உடனே ராவணனைக் கொலை செய்யும்பொருட்டுத் தாமே இளைப்பெருமானைத் துணையாகக் கொண்டு எழுந்தருளியிடுவரோ என்று எண்ணி, அப்படியானால் தான் உதவி செய்து பெரும்புகழ்பெற்று ந்ருதாத்தனாகுவதற்கில்லையே யென்று மறைத்தனா மஹாராஜனானாக. வாலி மரணமுதமளவும் தான் மதங்காசிரமத்தை விட்டுப் புறப்பட அச்சங்கொண்டிருக்கின்றமையின், இப்போது எவ்வண்ணம் பெருமானுக்கு உதவி செய்ய வார; வாலியை முதலில் கொல்லுவதற்கான அபிஷேகங்கொண்டபின்பானால் அகே கங்கோடி வானரர்களைக் கொண்டும் தாமும் பெருமானுக்கு உதவியெனலும் கைக்கரிய ன்செய்து தனயராகுவாரல்லவோ? ஆதலின், மறைத்தனா; ஆதலாலேதானே இதுயித் திரத்தரோஹமாகாதெனவுணாக. முன்பு மஹாராஜா ராவணனுடைய செய்கியை யறிந் தேயிலா, பின் தானா இளைப்பெருமானுடன் விண்ணப்பஞ்செய்த வாக்கியத்தைக் கேட்டே தெரிந்தகொண்டனா; என்று சிலா உவாகள். அது பொருத்ததாது; முன்னே தான் வாலியினால் வெருட்டப்பட்டி லோகாலாகமலைவரையில் எங்கும் ஓடியதிர த்தாக மகாராஜா உலககின்றமையாலும், ராவணன் வாலியுடன் பகைத்தததோலவி யுறறுப ன்பு நட்புகொண்டிருந்தமையாலும், ராவணன் செய்கியை மஹாராஜா அறியா ரென்றுரைப்பதுவே அறியாமை; மஹாராஜர் அறிந்தே தனக்குக் கைக்கரியம் ரேராமல் போகுமோ என்று மறைத்தனா, ஆகையாலேதான் எவ்விடத்தில் சீதை ராவணனால் பறிக்கப்பட்டனளோ உலாய் என்று பெருமாள் வினாவி யற்றும் மஹா ராஜா விடையுரைத்திலா; சிலா, ராவணன் இருப்பிடம் முதலியவற்றை நன்கறியேன; சிறிது அறியேன; என்று மஹாராஜா உரைத்ததாகப் பொருள் கூறவாகள்; அதுவும் பொருத்ததாது, ஆங்காயின் அறிந்தவரையிலுமாவது உரைத்திருக்கவேண்டு மன்றோ? சிறிதும் உரைத்திலா, ஆதலின் அறிந்தே மறைத்தனானேறேயுணாக. இவ வண்ணமாயின் பெருமானுக்கு இவாமீது பொய்யானெனலும் யித்திரத்தரோஹனு செய பவொன்னும் அவிசவாஸம் தோற்றத்தோவெனில், தோற்றது; பெருமாள் ஸாவலுக்கு ஸாவசகத ஸத்தியஜ்ஞானாரந்தஸவருபியும், ஸாவாரதாயாமியுமாகிய பரபிரஹமே யாதலின், தாமே ஸவஸகலபானுகுணமாக மஹாராஜாக்கு புத்தி பிரதானம் செய்த ருளியிருக்க அவிசவாஸம் தோற்றதுவ தெவண்ணம், ஆதலின், பெருமானுக்கும் இது தான் திருவுளமெனவறிக, மஹாராஜர் ராவணன் இருப்பிடத்தை யறிவாராயின், பிரா ட்டியைத்தேட நூற்றிசைகளிலும் வானரர்களை யனுப்பியதென்னெனில், ராவணன் ழாயாவியாதலாலும், பிராட்டியைப்பறித்தோடி நெடுககாலமாயினமையாலும், ஒரு ககால வேறிடங்களில் ஒளித்தவைத்திருப்பானென்று ஐயறறு அனுப்பினானவறிக; ஒருவருஷமவரையில் ராவணன் பிராட்டியைக் காவலிலவைத்த வருத்தவிட்டால் அவன்செய்த சிவபூகையினுணடாகிய தபோமகிமை குறையாத, அதுகுறையாவி ட்டால் பெருமாள் ஸாவணன் கொலைசெய்யப்பட்டான், ஆதலின் அதுவரையில் மஹாராஜருக்கு ராவணன் செய்கி தோன்றாமலிருக்குமாறு சிவசங்கல்பயிருந்ததெ ன்று அப்பயக்கித்தன சொன்னான், இது யிகவும் மடமையினுணாகசெய்தது, அதன் மையதாயிய தபோமகிமை ராவணனுக்குள்ளதாயின் சிவனா ஏன் பிராட்டியைப்பறிக்கு ம்படி செய்தார்; அதற்கு ஒரேவருஷமென்று என்ன ஏப்பாடு, அது உண்மையாயின் இத்திருமுன்னமே பறப்பரதையைக்களைப்பறித்த வருத்தியதினாலேதானே அந்திர

எட்டாவது சருக்கம்

மஹாராஜர், பெருமாள் வாலியைக் கொலைசெயவேனென்று பிரதீஜன்கு
செய்தபின்னர், தான் யுவராஜாவாக யிருந்ததையும், பன்பு,
வாலி தன மனையானே யபகரித்ததுகொண்டி தனனை
வெருட்டியதையும், வாலியுடன் பகைநோந்த
காரணத்தையும் உரைசெயலுற்றது.

இவ்வண்ணம் பெருமாள் அருளிச்செய்த வாக்கியத்தை மஹாராஜர்
கேட்டு மிக மகிழ்ந்து, இன்னையபெருமான்க்கெதிராகப் பெருமானை நோக்கிக்
கேட்டருளிர் எனனருமை நடப்பினரே ! திருக்கல்யாணகுணங்கள் யாவும்
குறைவின்றி நிறைந்துள்ள தேவனோ அடியே நான்குத் தோழராயினமையின்,
தேவர்களும், தெய்வங்களும், எனமேல் உருவடையாகளாயினர்களா ;
இவ்விஷயத்தில் ஐயமென்பதேயில்லை, தேவா திராபுள்ளத்தில் கருதின்
அடியேன்குத் தேவோதிரன்பட்டமும் பெறலரிடாகாது ; அவ்வண்ண
மாயின், இஃத கிஷ்கிந்தாராஜஜியத்தைப்பெற்று மகழேனோ ? அடியேன்
அக்கினிஸாக்ஷியாக தேவருடன் நட்புகொண்டமையின், இனத்தார்,
சுற்றத்தாரா, தோழர்கள் யாவரும் இனி எனனைச் சோந்த மகிழ்வார்கள் ;
அடியேனும் தேவர்க்குத் தகுத்யான தோழனென்று தேவனோ ஸ்வாஸில
அழந்தருளினார் ; எனனுடைய குணங்களை யானே இப்போ புகழ்ந்து
கொள்ளேன ; பிரஹமஜனான முடையவர்க்குத் தீரம் ஒருக்காலும்
அழியாததுபோல தேவாபோன்ற மஹானுபாவர்களினுடைய அன்பும்
ஒருக்காலும் அழிவுறாது ; வெள்ளி, தங்கம், ஆடையாபரணம் முதலிய
யாவும் தோழர்க்குப் பகுதியற்றவென்றே தோழர்கா நனைக்கின்ற
னாகள ;—

மையழிந்திராதோ ? இதனை மூடா மயங்கினும் உணராதோ மயங்குவாரோ ? மயங்கு
காரா ; ஆனால் அவனசெய்த சிவபூஜைக்குப் பயனயாதெனில், பிருகுமஹாமுனிவர்
சாபமிட்டபடி பரதையைக்களைப்பறிப்பதம் பெரியோர்களைப் பகைப்பதம் நல்லொ
முகத்தைத்தடுத்த தீச்செயலபுரிவதம் பாவஷ்டியாகித் தீர்வதமே பயனெனவு
ணாக, இப்பிறவியில் பயனநேரின மறுபிறவியில் பயன கற்பிக்கக்கூடாதென்று
மீமாமலாதி நியாயயிருப்பதால் இத்தான நன்கு அமைபும், மஹாராஜா இதற்குமுன்
பெருமானுடன் வாராததையுரைசெய்கையில் கைகளைக்கப்பாமல் இப்போது கைகளை
யுக்கப்பிக் கண்ணீர்பெருகி சீராகசெய்யத்தடவெனமையின், தாம், உணமையை
மறைத்தப் பொய்யுரைப்பதைப் பொறுத்தருளவேனமென்னும் கருத்தடையொ
ன்று நன்றாகவிளங்கும் ; ஆகையாலேதான் உடனே இரண்டாவதுசலோகத்தில் பிரதி
ஜன்குயும் செய்தார் ; இவைகளை நன்காராயின், பொருந்தமென்றே யுணர்வினர்க்
குணர்வுடீர்கள்.

அபகாரமும் அடையாளமாதலின், யான் இப்போழ்தே அந்த வாலியைக் கொலைசெய்த உம்மை மகிழ்ச்செய்யவேன் ; என்னுடைய இந்தக் கண்கள மிக வேகமுள்ளனவும், இறகுடையனவும், கொடிய வொளி யுடையனவும், கார்திகேயவனததிலுண்டாயினவும், தங்கக்கட்டமைந்தனவுமாகி விளங்குகின்றன ; இவை பகைவர்மேல் நசசரவம்போலவும், வச்சிராயுதம்போலவும் பாயந்து கொலைசெய்யும் ; உமக்கு அண்ணனென்னும் மாறு பெயருள்ள சத்துருவை இக்கணையினால் அடிபட்டிறந்தனெனவே எனணுக ; இக்கணையினால் அவன சிதறுண்ட மாமலைபோல வீழ்நதிறப்பனேயன்றி, யுயரானென்றருளிச்செய்தனர் மஹாராஜா இமமொழியைக்கேட்டு மகிழ்ந்து நன்குநன்கென்று புகழ்ந்து அவரை நோக்கி, ஸ்ரீராமசந்திரரே ! அடியேன மிகவும் சோகத்தினால் வருந்தி யிருக்கின்றேன் ; சோகமடைந்தோர் கண்களுக்குத் தேவரே தஞ்சம் ; தேவரே தோழராயினமையின், அடியேன தேவரிடத்தில முறையிட்டமுகின்றேன் ; தேவர் அக்கினிஸாகழியாகக் கைகொடுத்தமையின், அடியேனுக்குத் தோழராயினால்லீரோ? ஆதலாலும், மிகவும் பலபாக்கரமுடையீனொன்பதாலும், அச்சமின்றி யுரைக்கின்றேன் ; இவவிஷயத்தில் சதத்யததின்மேல ஆணையிட்டிடுதருவேன் ; துன்பத்தை இதுவரையில் உள்ளே யடக்கிவைத்திருந்தமையின், என் மனதை யறுத்துக் கொண்டிருந்தது ; என்றிவவண்ணமுரைத்துக் கண்ணீர்ப்பெருக்கினால் மேலே கட்டியாகக்கூறுவதற்குத் திறமையற்றவராயினும், தீரத்தினால் சோகத்தையும், கண்ணீர்ப்பெருக்கையும் உள்ளே யடக்கிக்கொண்டு, பின்பு, கண்ணீராயுந் துடைத்துக்கொண்டு பெருமூச்செறிந்து மனந்தேறி, மீளவும் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளிர் இளியதோழரே ! முன்னே வாலி எனனை வன்மொழிகளமொழிந்து நாட்டினின்றும் வெருட்டி யோடடி விட்டான் ; என்னுடைய இனிய மனையானையும் பறித்துக்கொண்டான் ; என்னுடைய தோழர்களையும் சிறையில் வைத்தனன் ; எனனைக் கொலை செய்வதிலும் மிக முயற்சிகொண்டிருக்கின்றனன் , பல தடவைகளில் என்னைக் கொலைசெய்வதன்பொருட்டு அவனலேவப்பட்டு வானார்கள் இவ் கெய்கிழ்' என்னுடன் போசெய்து மடிந்தனாகள் ; தேவரும் வாலியினு லேவப்பட்டவரோ என்று எண்ணியே தேவவாக்கண்டவுடன் எதிரில் வராமல் ஒளித்திருந்தேன் ; அச்சமுற்றகாலையில், யாவரும் எதைக் காணினும் அச்சமுறுகின்றனர்களல்லரோ ? இந்த அனுமான் முதலிய நாலவரே எனக்குத் துணையாகி யிருக்கின்றனர்கள் ; ஆகையாலேதான் இவ்வண்ணம் மிகவும் துன்புற்றும இறக்காமல்பிழைத்திருக்கின்றேன் ; இவர்களே என்னை விட்டுப் பிரியாமல் சென்றவிடத்தில் சென்றும், இருந்தவிடத்திலிருந்தும், என்னைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு வருகின்றனர்கள் ;—

என் தோழரே ! இதுதான் என்னுடைய விண்ணப்பத்தின் சுருக்கம், வீரியாக உரைப்பதினால் யாதுபயன் ; மிகவும் சிறந்த பலமுடைய என் தலைப்பின் அந்த வாலியே எனக்குச் சத்துரு ? அவன் இறந்தானெழிய

என் துன்பம் தீராதது; எனக்கு இன்பமும், உயிர்வாழ்வும், அவன் அழிந்த பின்புதான் நிலைக்கும்; இதுதான் எனதுடைய துன்பத்தின் முடிவு; தேமுனைக்குத் துன்புற்றவனாயினும், துன்புற்றவனாயினும், தேமுனை தஞ்சுமாதலின், உரைசெய்தேன்; என்று மொழிந்த மொளையடைந்தனா. பெருமானும் அம்மொழியைக்கேட்டு மஹாராஜனா நோக்கி, வானரா சீமானே! உமக்கும் வாலிக்கும் பகையேனாடாபீற்று, அதை யான் கேட்டுணர விரும்புகின்றேன்; அதைக்கேட்டபின் பலாபலங்களை எளிதாக வுணர்ந்து தோந்து, மேலே நடக்கவேண்டியத்தை நடத்துவேன்; உம்மை இவ்வண்ணம் துன்புறுத்தியதைக்கேட்டு வாலியின்மேல் எனக்குக் கடுஞ்சினந்தோன்றி, மலையாளத்தில் ஆற்றினவேகமபோல என மனத்தைப் பிளந்து மேலெழுகின்றது; ஆதலின், யான் கோதண்டத்தில் ஞானகட்டு வதற்குள் அதனை மகிழ்ந்துரைசெயீர்; யான் உணர்வதை தொடுத்தெய்திவ னாகில், உடனே வாலி இறந்தனெனவே நம்புக; என்று வினாவி யருளி னா மஹாராஜா அதுகேட்டு நான்கு வானரர்களுடன் மிக மகிழ்ந்து பெருமானை நோக்கி, வாலியுடன் தமக்குப் பகைநோந்த காரணத்தை மொழியலுற்றனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் எட்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர், மாயாவியுடன் வாலி பகைகொண்டு போர்செய்தது முதலிய செய்தியைப் பெருமானுக்கு அறிவித்தது.

கேட்டுள்ளீர் ஸ்ரீராமசந்திரரோ! வாலியென்கிற என் தமையன் மஹா வீர முடையவனும், எம் தந்தைக்கும், எனக்கும், மிகவும் இனியனுமாகி யிருந்தனன்; பின்பு, தந்தை பொன்னலைகமடைகையில், மந்திரிகளெல் லோருஞ்சேர்ந்து மூத்தவனென்பதினால், வாலிக் குடிப் பட்டககடமின்க் தனர்கள். பின்பு, அவன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில், யான் எப்பொழுதும் பிரியாமல் விநயம்பூண்டு தொண்டன்போல அருகிலேதானே யிருந்து கொண்டிருந்தேன்; தந்துபிக்கு மூத்தவனும், மயானைப் பிள்ளையுமாகிய மாயாவியென்பவன் அப்பொழுது ஒரு பெண்ணை நிமித்தமாக வாலி யுடன் பகைகொண்டிருந்து ஒருநாள் அத்தராததிரியில் எல்லோரும் உறங்கியபின், கிஷ்கிந்தையின் கோபுரவாயிலில் வந்து கோரமாகச் சிங்க னுற்றுசெய்து வாலியைப் போர்வதற்குத்தானன்; அறிவொன்றும்

வாலியும், அந்தக் கூக்குரல்க்கேட்டுத் துயிலுணர்ந்த அதனைப்பொருமல் வினாவாகவெழுந்து அவவஸுரனுடன் போர்செய்யும்படி புறப்படுகையில், அந்தப்புரத்திலுள்ள வனிதைபாகரும், யானும் பலவாராகத் தடைசெயினுறு கேளாமல சினங்கொண்டு புறப்பட்டு வந்தனன் ; யானும் அவன்மீதுள்ள பத்திமையினால் அவனுடன் புறப்பட்டுச்சென்றேன் ; அந்த மாயாவி எங்குளிருவராயுங்கண்டு அச்சங்கொண்டு மிகவும் வேகமாக ஒடிப்போயினன அப்பொழுது சந்திரனெழுந்து வழியெங்கும் பிரகாசமாக விளங்கினமையின், யான்களும் அவனை வெருட்டிக்கொண்டோடினோம் ; அந்த அஸுரனும் புலவெழுந்த மூடிய பூமியிலுள்ள ஒரு பிலத்தினுள்ளே புகுந்து மறைந்தன யான்களும் அங்கே சென்று நிறகையில், வாலி மிகவுஞ்சினமுடையவனாதலின், மீளாமல எனனை நோக்கி, அடாதம்பி ! யான் வருமளவும் இவ்விடத்திலேயிருந்து மிகவும் ஊக்கத்தான இவ்வாயிலைக் காத்துக்கொண்டிரு ? யான இன்னுள்ளே புகுந்து அந்த அஸுரனைத்தேடிக்கொலைசெய்து வருவேனென்று மொழிந்தனன். யான அம்மொழிகேட்டு யானும் உடன் வருவேனென்று பலவாராகவேண்டினேன் ; அவன் அதற்குடன்படாமல் ஆணையிட்டித் தகைந்துவிட்டு பெரிய அக்குகைகளுள்ளே புகுந்தன யான் அவன கட்டளையின்படி அககுகையின் வாயிலைக் காத்துக்கொண்டிருக்கையில், ஒருவருஷமாகியும் அவன் வாராமையால், அந்தோ ? அண்ணன் இறந்துவிட்டனனெனவென்று ஐயமுற்று மிகவுந்துயரமடைந்திருந்தேன் ; பின்பு, நெடுநான்கு அககுகைகளுளே அநேகமாயிரம் அசுரர்களின இராச்சலும், வாலியின் கூக்குரலும் கேட்கப்பட்டன ; உடனே துறையுடன் கூடிய குருதியும் வெருவாக அக்குகையினின்றும் தோன்றற்று ; யான இக்குறிகளினால் வாலியே இறந்தவிட்டனெனன்று நிச்சயித்த மிகவும் துன்பமடைந்து அந்த அசுரன் மீளவும் இங்கெய்தி எம்மையும் கொலைசெய்வானே என்கின்ற எண்ணத்தினால் மலைபோன்ற பெரிய குண்டிக்கல்லை அந்தக் குகையின் வாயில் அடைத்து மூடிவிட்டு நீரிலாடி வாலியைக்குறித்துத் தருப்பணஞ்செய்து சோகத்தை யடக்கி இதன் உண்மையை அறியுமளவும், யான்கும் அறிவித்தலாகாதென்று இதனை யொருவாக்கும் கூறாமல் மறைத்திருந்தேன் ; ஆயினும், மந்திரிகள் இதனை எப்படியோ அறிந்துகொண்டு எல்லோருஞ்சேர்ந்து ஆலோசனைசெய்து எனனை நிராபந்தித்து அபிஷேகஞ் செய்வித்தனாகள். பின்பு, யான நீதிவழுவாமல சிறிதுகாலம் அரசாட்சி செய்துகொண்டிருக்கையில், வாலி அந்த அஸுரனைக் கொலைசெய்துவிட்டு யான அடைத்து வந்த கலினையுந்தாளி, யந்தக்குகையாலேதானே வந்து யான் அபிஷேகம் கொண்டு அரசாட்சிசெய்வதையுங்கண்டு கடுஞ்சினம்பூண்டு கண்டிள் சிவந்து என்னுடைய மந்திரிகளையுங்கட்டிச் சிறையில்வைத்து, என்னையும் நோக்கி, வன்மொழிகள மொழிந்தனன் ; அப்போழ்து ராஜ்ஜியம் யாவும் என்வசத்திலிருந்தமையின், அவனை வெல்லுந்திறமையும்நிருந்தேனாயினும்,

அவன்மீதுள்ள அன்பினாலும், பத்திமையினாலும், யான் அந்த எண்ணக் கொள்ளாமல் அவனைக்கண்டவுடனெழுந்து விதியின்படி வந்தனம் செய்தேன்; ஆயினும், அவன சினந்தணிந்து மகிழ்ந்து ஆரோவாதஞ்செய்யாமலிருக்கையில், மீளவும் யான் வணங்கி வேண்டுகையிலும் சினந்தணியாமையால் அருளசெய்திலன் மஹாபிரபுவாகிய என் தோழரே; 'என்று மொழிந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில ஓனபதாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

ப த் தா வ து ச ரு க் க ம் .

மஹாராஜா பெருமானே நோக்கி, வாலி என வேண்டுகோளுக் கிரங்காமல் வெருட்டினென்றுரைத்ததும், பெருமாள அவனைக் கொலை செயது உமக்கந்த ராஜ்யியத்தை யளிப்பேனென்று அபயமளித்ததும் .

மீளவும் மஹாராஜர் பெருமானே நோக்கிக் கேட்டருளீர் என் பிரிய முள்ள தோழரே! மறுபடியும் யான் மிகச் சீறமுடைய வாலியை நோக்கி, எழுந்தருளாக எமமையரே! என்னுடைய நல்வினையினால் நீர் குசலமுற் றெழுந்தருளினீர்; உமமால் பகைவனும் கொலைசெய்யப்பட்டனன், யான அநாதனாயினென்று துயருற்றிருந்தேன், எனக்கு நீர் ஒருவரே கருணை கூர்ந்த நாதனாகின்றீர்; இத்த நூறு சலாகைகளை யுடையதும், முழுயதி போன்றதுமாகிய வெண்குடையீரையும், வெண்சாமரங்களையும், உமமிடத் திலே ஒப்பித்துவிட்டேன், உளமகிழந் தேற்றுக்கொண்டருளாக; என்னை யனே! எனனுடைய இவ்விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருளாக; யான் உம முடைய கட்டளைபின்படி அந்தக்குகையை யொருவருஷம்வரையில் காத்தகொண்டு உம்மை எதிர்பார்த்திருந்தேன்; ப்னபு, அதினினமும் துரையும் ரத்தமும் மிகுதியாகத் தோன்றற்று; அதைக்கண்டு உமக்கே தீமை நோந்ததென்று எண்ணி மிகவுஞ் சோககடலில் மூழ்கி யவவணுரன் மீளவும் வந்து எமமையுக் கொலைசெய்வானெவென்று அச்சகொண்டு மலைபிள்ளை சிகரத்தினால் அக்குகையை மூடி யங்கிருந்து புறப்பட்டிங்கெய்தினேன்; ப்னபு, யான் துயரங்கொண்டிருந்தமையின, மந்திரி முதலானோர்கள் யானிவ்வண்ணம் எண்ணிவந்ததை யறிந்துகொண்டு வலுவில் அடிசேக கஞ்சு செயவித்தனர்களுள் இதிற் ஒருமொழியேனும் பொய்யுரைத்திலேன்; ஆயினும், இதனை நன்குணர்ந்து இப்பிழையைப் பொறுத்தருள்க; இனி

கீரோ அரசாகிப் பாதுகாக்கக்கடவீர். யான முன்போலவே தொண்டிழைந்
 திருப்பேன; நீர் இல்லாமையினால் யான் அரசுசெய்து வந்தேனெய்ன்றி,
 வேறல்லலை, லைப்பாகயிருந்த இந்த ராஜஜியத்தைப் பகையினைப்பாது
 காத்து மீளவும் உமக்களிககன்றேன்; ஆதலின், எனமீது சினமுறமக;
 இவவண்ணம் யான் கைகூப்பி வேண்டுகின்றேன்; அரசுற்ற ராஜஜியம்
 செழிப்புறுதென்று அமைச்சர் முதலானோ எனக்கு நிரபந்தம்பண்ணி
 அபிஷேகஞ்செயவித்தனாகளேயன்றி, வேறல்லலை, என்றவவண்ணம் உரை
 செயது வேண்டினேன்; வாலி இதைக்கேட்டு அருளசெய்யாமல் எதிர்த்து
 அதட்டி யடா நீசா! சீச்சி உன்னை யிகழக; என்று பலவாறாக வல்லுரை
 யுரைத்து, நாடடார் நகரத்தோர்களையுங் கூட்டி என்னையுகுறித்து அவர்
 களை நோக்கிக் கேளீர்களே அன்பாகளே! முன்பொருநாள் இரவில் மாயாவி
 யென்னும் அசுரன் கெடுமதிழைந் தி என்னைப் போசெய்வகனபொருட்டு
 அழைத்தனனே? அது உககெல்லீர்க்குந் தெரியுமன்றோ? அப்போது
 யான அவனது வீரவாதத்தைக்கேட்டுப் பொருமல புறப்பட் டேன்;
 அப்போது இந்தக் கொடிய சுககீரீவனும் எனபன்றொடாந்து வந்தனன்;
 அந்த அஸுரன் எங்களிடுவரையுங்கண்டு அச்சவகொண்டோடினன்;
 யாவகனும் அவனைத் தொடாந்தோடினோம்; அந்த அசுரன் வினாவாக
 ஓடி யொரு பெரிய குகைக்குள் புகுவதைக்கண்டு யான இவனை நோக்கி,
 அடா தம்பி! யான வருமளவும் நீ இந்நகக் குகையைக் காத்திரு? யான்
 அந்த அஸுரனைக்கண்டி கொலைசெய்யாமல் மீளேனென்று உரைத்துவிட்டு
 இவன இவவண்ணமேயிடுபபானென்றெண்ணி அந்தக் குகைக்குள்புகுந்து
 சென்றேன்; பின்பு, அவனைத் தடிப்பிடிப்பதற்கு ஒருவருஷமாகிவிட்டது;
 பின்பு, அவனைக்கண்டு இவனத்தா சமரத்தார்களுடன் எளிதில் கொலை
 செய்துவிட்டேன், அப்போது அவனுடைய குருதி அக்குகையின் வாசில்
 வழிபாகப்பெறுகிற்று, பின்பு, யான் அவவழியைத்தேடிவந்து வழியைக்
 கல்லினில் அடைத்திருப்பதைக்கண்டு, அடா சுககீரீவா என்று பலதடவை
 கெட்டியாகக்கூவியும் தொடொழுகேளாமையினால், மிகவுந்த யாமடைந்து
 வெகுவாகக கால்களியல்ல உரைத்து அககல்லைத் திறந்துகொண்டு அந்த
 வழியினால் புறப்பட்டிங்கேய்தினேன்; ஆதலின, இவனே ராஜஜியத்தைத்
 தானே யானவேண்டுமென்றெண்ணி, யான் இறக்கனும் இறக்குகவென்று
 கெடுமதிழைந் தி அககுகையின் வாயிலே மூடிவிட்டு வந்தனன்; இவன்
 கொடுமையுண்டு அண்ணனென்னும் அன்பினையும் மறந்து இவவண்ணஞ்
 செயதனன், என்றவவண்ணமாக இகழ்ந்துரைத்து, மனையாளையும் அப
 கரித்துக்கொண்டு உடுத்த துணியுடன் வெருட்டி யடித்தோட்டி விட்டான்,
 அவனும் வெருட்டப்பட்டே இப்பாப்புழுதும், காடு மலை யடங்கலும் தீரிந்
 தலைந்தேன்; பின்பு, வேறொருகாரணத்தினால் வாலி இவ்விடத்திற்கு வரக்
 கூடாமையை யறிந்து இந்த ரிசியமூகமலையைச்சேர்ந்துறைகின்றேன்;
 கேட்டுள்ளீரோ எம் தேழாரே! யானிவ்வண்ணம் சிந்தும் பிழைகின்

றியே கடுந்தயரமடைந்தேன்; இவ்வண்ணம் வாலிக்கும் எனக்கும் பகை நேர்ந்ததற்குக் காரணத்தை யுரைத்தேன்; ஆதலின், இனி வாலியின் அச்சநீர்ந்து இனபுற்று அடியேன் மகிழ்ச்சியுற்று வாழ்மான அருள் செய்க; தேவர் அராதரகூடரும், ஆபத்தவதும், இனியதோழருமாகின்றீ ரல்லீரோ? என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வேண்டினர். பெருமானும் அம் மொழியைத் திருசசெவிசார்த்தி அஞ்சன்மின் என்று அபயமளித்து, அவரை நோக்கிக் கேளீர் மஹாராஜரோ! குறிதபாமல் வினாவாகப் பாய் கின்ற என்னுடைய இக்கணைகா கஞ்சரவனபோல ஒளிகொண்டி வாலியின் மேலே விழப்போகின்றன; மிகவும் தீச்செயல் பொருந்திய அந்த வாலி எனக்குக் கடபுலனாகுமவரையிலுமே பழைத்திருப்பான், யான் துன்புற் றிருப்பதினாலே நீரும் மிகவும் சோகக்கடல் மூழ்கிக் கிடக்கின்றீரென அறிகின்றேன்; உமது பாரியையைப் பறித்துக்கொண்ட அந்த வாலியை வினாவில் கொலைசெய்து உம்மைக் கரையேறறுவேன்; பின்பு, நீர் கோரிகையிதேறி இன்புற்று வாழவீரென்று புன்னகையுடன் அருளிச் செய்து தேற்றியருளினர். மஹாராஜரும் அயமொழியைக்கேட்டு மிக மகிழ்ந்து பெருமானை நோக்கி, மொழியலுற்றனா. *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பத்தாவது சருக்கம்

மும்பிறறு.

ப தி னெ ன் று வ து ச ரு க் க ம் .

மஹாராஜர் பெருமானுடன் வால்சுருநேர்ந்த மதங்கமாமுனியின் சாபத்தை யுரைசெய்து அவனுடைய தோள்வலியைப் புகழும் பெருமாள் மாஹாராஜர்க்கு விசுவாஸம் வருவதற்காக துந்துபியின் சரீரத்தை இடதுகால் கட்டைவிரலி னால் பத்துக்காதவழி தூரம் தள்ளியருளியது.

அந்நகரம் மஹாராஜர் பெருமாள் அருளிச்செய்க திருவாய்மொழி களைக் கேட்டதினால் பெருமகிழ்வுகொண்டு டொளருஷம்பெருகிப் புரழ் ன்து ழுத்திப் பெருமானைநோக்கிக் கேட்டருளீர் அருட் ாழியம்மாணே ! தேவர் திருவுளான சீறிபுள்ளியாகில், கொடிய கூரிய கணைகளினால் மூவு கைக்களையும் ஊழிகாஸையில் கொழுத்தெழுந்த செங்ககிரோன்போல

* மாயாகபெண்பவன தாதுபிககு உடன்பிறாதோனும் ஒருவனான்; இக்கே ழினான் தாதுபியின் மகனெனவே தோற்றுகின்றது.

எரித்தருள்விரொன்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லது ஆயினும், வாலியினுடைய தீரத்தையும், வீரத்தையும், பொருஷத்தையும், அடியேன் உரைக்கின்றேன்; இதனைக்கேட்டருளிப் பின்பு, தக்கவண்ணஞ்செய்தருள்க; வாலி தினந்தோறும் பின் மாலையிலெழுந்து, மேலசமுத்திரத்திலிருந்து கீழ்சமுத்திரத்திறஞர் தென்சமுத்திரத்தலிருந்து வடசமுத்திரத்திற்கும் கதிரவன் உதிப்பதற்குமுன்னமே வருததமின்றிச் சுற்றிக்கொண்டு வருவான்; மாமலையின் சிகரங்களைக் கையிலெடுத்ததுகட்காண்டு அடிமாளையரிவான்; காட்டிலுள்ள பற்பல புகிரந்த சிறந்த மரங்களையும், வேகத்தினால் முறித்துச் சாயப்பான, ஒருக்கால தூதுப்பெய்னும் அசுரன்கயிலைமலையின் சிகரம்போலப் பருத்தயாந்த காட்டெருமைக்கிடாவின் வேஷத்தை யெடுத்ததுகொண்டு ஆயிரம் யானை பலம் தனகளுதென்றும் செருக்கினால் மதமேறி வரம்பெற்றிருந்ததினால், ஒருவரையும் மதிக்காமல சமுத்திரராஜனைக்கிட்டிக கேளீர நீரக்கடவுளே! எனனுடன் போர்செய்யவருக; என்று அழைத்தனன் சமுத்திரராஜனும் எழுந்து அவனைநோக்கி, அடா தூதுப்! யான இப்போது போர்செய்ய வல்லமை கொள்ளுகின்றிலேன்; உன்னுடன் போர்செய்ய வல்லவன் யாவனோ? அவனையுரைசெய்கின்றேன் கோராய; முககண்ணனுக்கு மாமனும், மாமலைகளுக்குக் கோமாயும், பற்பல சனை, காடு, ஆறுகளையுடையனுமாகிய வராயராயன் யி, ககின்றனன், அவன் உன்னுடன் போர்செய்யவல்லவன் அந்ருச செல்லாயென்று உரைசெய்தனன். தூதுப்பி யதுகேட்டு சமுத்திரராஜன் தன்னைக்கண்டு அச்சங்கொண்டதாகினைத்தது, கீலலினின்றும் விடுக்கப்பட்ட பாணம்போல வினாவாகப் பாயந்துவந்து இமயமலையைச் சேர்ந்து வெண்மைநிறமுள்ள சிறந்த சிகரங்களை முட்டிக கீழேதள்ளிச் சிங்கநாதரு செய்தனன். வராயராயனும் அதுகண்டு நீரற்று வெண்மைபொருந்திய மேகம்போன்ற இனியரூபம் தரித்துக்கொண்டு தனது சிகரத்தின்மீதில் வீற்றிருந்து தூதுப்பயை நோக்கி, அடா தானவா! நீயென்னையென் தயருறுத்த கின்றனை; யான போர்செய்யத் தக்கவனல்லேன்; மாமுனிவாகளெல்லோரும் எனனைச் சேர்ந்து தவமபுரிந்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்; ஆதலின், எனனை வருத்தற்க; என்று மொழிந்தனன். தூதுப்பி யதுகேட்டுச் சினத்தினால் கண்சிவந்து அவனை நோக்கி, அடா மாமலை மன்னவா! உன்னைப் போரில் சிறந்தவனென்று கூறுகின்றனர்களோ? எனனிடத்தில் அச்சங்கொண்டே இவ்வண்ணம் உரைக்கின்றனையோ? ஆகில், எனனுடன் இப்போது யாவன் போர்செய்யவல்லனோ அவனையுரைசெய்க; என்று வினாவினன். பர்வதராஜன் அதுகேட்டு அவனை நோக்கிக் கேளடா தூதுப்! வாலியென்னும் வானராஜன் தேவேந்திரனுக்கு நிகரான பல பராகரமமுடையவனுக்கி கிஷ்கிந்தையில் அரசு செய்து வருகின்றனன்; அவன் உன்னுடன் போர்செய்ய மிகவும் வல்லவன், அவன் நமுசிக்கு வாணவன்போல உனக்குத்தக்காரன், உனக்குப்

போர்செய்ய விருப்பமுளதாயின், விரைவாக அங்குச்செல்லுக; என்று உரைசெய்தனை. துந்துபி அதுகேட்டு உடனே புறப்படிக் கிஷ்கிந்தா யுரிசேர்ந்த மழைகாலத்தில் நீருண்டகொண்டல்போலப் பருத்துயர்ந்து மகிஷவேஷுத்தடன் கோட்டைவாயலிலவந்து ரணபேரிமுழங்கியதுபோலக் கூவினை; அருகிலுள்ள மரங்களுமே முறத்தனை; பூமியையும் கால் களின் குரவகளினால் பிளந்தனை; கோட்டைக்கதவீனையும் யானைபோலக் கொம்புகளினால்மோதி முட்டிக் கொந்தினன்; அந்தப்புரத்தில்படுத்திருந்த வாஷ யந்த ஒஷயைக்கேடடெழுந்து சினங்கொண்டு தாரா முதலிய பெண்களுடன் கூடி விணமீன்களுடன் கூடிய சந்திரனபோலப் புறப்பட்டு வந்து துந்துபியை நோக்கி, அடா தானவா! எல்லாவானரங்களுக்கும் வாஷ ராஜனாகியிருக்கையால், நீயேன் இவ்வண்ணம் கோட்டைவாயல் கூவுகின்றனை, அடா உன் செய்தியை யான் அறிவேன்; கப்பி என்றாமல் ஓடிவிட்டால் பழைப்பாய; ஏன் உயிரை மாயத்தகுகொளருகின்றனை; உயிரைப் பாதுகாத்துக்கொளாடா? என்று மொழிந்தனன். துந்துபி யதுகேட்டுச் சினங்கொண்டு அவனை நோக்கி, அடா வால்! நீ பெண்களின் நடுவிலிருந்து இவ்வண்ணம் மொழிவது உன்னுடைய வீரத்திற்குத் தக்கதன்று, என்னுடன் நீ இப்போது போரசெய்க; பின்பு, உனது பலம் இத்தன்மையதென்று யான் அறிந்து கொள்வேன்; அன்றியில், இன்றிரவுமுழுதும் சினத்தையடக்கப் பொறுத்திருக்கின்றென; அதற்குள் நீ இனபங்களை யனுபவித்து, அன்பாகளை யணைந்துகொண்டு, கோரினையை யளித்துவிட்டுத் தோழர்களை யுண்கண்டு இலங்கரியையும் நன்கு கண்ணுற்று, உனக்கு நிகரான மறறொருவனுக்குப் பட்டமும் கட்டுவித்து, மனைவிகளுடனும் புணர்ந்து வாழ்க; பின்பு, நாளையதினம் உதயத்தில உன்னுடன் போர்த்து உன் கொழுப்பை யடக்கிக் கொலை செய்து மகிழவேன்;—

యోహిషు త్తప్రముత్తంవా సుప్తంవారహితంభ్యశం
 హున్యాశ్చక్షూణాణాం కీశ్వర్ష్యధంమద మోహితం

யோஹிமததமபரமததமவா ஸுபதமவாரஹிதமபருசம
 ஹந்தயாதபைருணஹாலோகே த்வதவிதம்மதமோஹிதம

கள் முதலியவற்றைக் குடித்து மதங்கொண்டு மயங்கியிருப்பவனையும், ஊக்கமற்றுப் பராக்காயிருப்பவனையும், துயில்கொண்டவனையும், ஆயுதமின்றித் தனித்திருப்பவனையும், உன்னப்போலக் காமவேடகை கொண்டு மயல்கொண்டவனையும், யாவனொருவன் கொலைசெய்வானே? அவன் உஷ்ணில் கருவையழித்த பாவத்தையும், வேதியரைக் கொலை செய்த பாவத்தையும் அடைவானென்று தருமமுணர்ந்தோர் மொழிகின் றனர் அஃதல்லவோ? என்று செருகருற்று மொழிந்தனன். வாலியும் அம்

மொழியைக்கேட்டு நகைத்துச் சினமுற்றுத் தாரா மூதலிய பெண்களை யறுப்பிட்டு அவளை நோக்கி, அடா மூடா! நான் மதங்கொண்டிருக்கே னென்றெண்ணறாக; நீ போரிட அச்சமற்றவனாயின், எதிரோடு நின்ற இப் போர்தே போசெய்யடா? என்னுடைய இந்த மதத்தையும், இந்தப் போர்க்கு வீரபானமென்றெண்ணடா? எனறிவ்வண்ணமுரைத்த தன் தகையான தேவேந்திரனால் அளிக்கப்பட்ட பொன்மயமான மாலை யை தோள்களில் உயர எடுத்தாக கட்டிக்கொண்டு போசெய்யசன்னத்தமாகி னிவறான். உடனே ஊந்த தூந்துபியும் போர்வதற் கெதிர்த்தவருகையில், வாலி யவனுடைய இரண்டி கொம்புகளையும் பிடித்துச் சுழற்றிக் கீழேயடித் துச் சிங்கநாதஞ்செய்து மிகமுந்தனன் அப்போது அந்த தூந்துபியின் காதுகளினின்றும் குருதி தாராயாகப்பெருகிற்று; பின்பு இரவரும் மிக ச்சினங்கொண்டு கோரீமர்கச சண்டைசெய்கையில், வாலி முஷ்டிகளினு லும், முழங்காலகஷ்டினுலும், குண்டுககல்லுகளினுலும், மரங்களினுலும் அடித்தனன். தூந்துபியும் கொம்புகளினுலும், கால்களாலும் அடித்தவன். இவ்வண்ணம் போராகையில், வாலிக்குக் கார்தியும், பரமும், பராசுரம மும் வளர்ந்தன; தூந்துபிக்கு அவைமுறையே குறைந்தன; அப்போது வாலி தூந்துபியைப் பிடித்துச் சுழற்றித் தரையில் அடித்தவன். உடனே தூந்துபி தரையில் வீழ்ந்திறந்தனன். வாலியும் அப்போது அந்த தூந்துபி யின் சரீரதையெடுத்துக் கைகளால் சுழற்றிப்பெறுகையில், அது ஒருகாத வழி தூரந்தாண்டித் தரையில் வீழ்ந்தது; வேகமாகத் தரையில் அந்த உடல் வீழ்ந்தமையின், வாலியினின்றும் இரத்தவெள்ளம்தோன்றிக் காற்றினால் மத ங்கமாமுனியின் ஆசிரமமெங்குமபோய்ப்பாபந்தது; அங்கே வீற்றிருந்த மதங்கமாமுனிவர் அதைக்கண்டு மிகமுனிவுகொண்டு யாவன அவன் இவ் வண்ணம் செய்தவன்; அவன் எனமீதும் குருதிபடியாமாறு செய்தன னல்லனோ? எவன் இவ்வண்ணம் மதியற்றவனும், மதிக்கட்டவனும், மடமையுடையோனும், பெரியோர்களிடத்தில் பழக்கமற்றவனுமாகின்ற னன்; என்று அருளிச்செய்து ஆசிரமத்தின் புறதகிலெழுந்தருளி மாம லைபோல இறந்து வீழ்ந்துகிடந்த காட்டு மகிஷத்தைக்கண்டு ஞானககண் ணினால் இவ்வண்ணம் வாலியினால் செய்யப்பட்டதென்று அறிந்து அவன் மேல் மிகத்திருவுளஞ்சீறி அந்தவாலி இன்றுமுதலிவவிடக்கிற்கு வரக்கூட வனல்லன்; மீறிவருவானாகில் உடனே இறக்கக்கடவன். அவன் இந்த தூந் துபியின் உடலையெறிந்து மரங்களையும் முறித்து, சோணித்தத்தையும் இறைத்து, என்னுசிரமத்தைக் கெடுத்தனல்லனோ? அவன் சுற்றிலும் காதவழி தூரமுள்ள இந்த ஆசிரமத்தில் புகுவானாயின், உடனே யுவன் இறந்துவிடுவென்பதில் சிந்தேனும் ஐயமில்லது; அவனுக்கு மித்திரர் களான வானர்கள் யாவருளரோ? அவரும் இவ்விடத்தில் வாழக்கூட வால்வர்; அவர்கள் என்னுடைய இம்மொழியைக்கேட்டு வேறிடத்தேடி போகக்கூடவர்கள்; இத்தனைக்கேட்டும் இங்கிருப்பார்களாயின், அவர்கள்

மேலும், சாபயிடுவேன்; யான் அருமையாகப் பிள்ளைகளைப்போல வளர் த்தவந்த என்னுடைய இந்த ஆசிரமத்தை யந்தப்பாவி யழித்தானே? இன்றுதினம்மாத்திரமே இங்குள்ள வாலியைச் சேர்ந்த வானாரக்குக் குக் கெடுவுகொடுத்திருக்கின்றேன்; நானையதினம்முதல யான் யாவனை பாயினும் காண்பேனாயின் அவன் அநேகம் ஆயிரம் வருஷங்கள் கல்லூகிக் கிடக்கக்கடவன்; எனறு சாபமிட்டருளினார். அங்குள்ள வானாரகன் எல் லோரும் அம்மொழியைக்கேட்டுணர்ந்து உடனே புறப்பட்டிக் கிஷ்கிந் தைக்கோடிச சேர்ந்தனாகள். வாலியும் அவர்களைஊண்டு வாரீகள் வான ராகளோ! நீங்கொல்லீரும் மதங்கவனத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தீர் களே? இப்போழுது ஏன் இங்கேகூடி யோடிவருகின்றீர்கள்; அவ்விடத் தில் உங்களுக்கு ஊன்மைபுளதா? யாதேஊக தீமை நோகத்தோ? என்று வினாவினா பின்பு, அந்தவானார்களும் வாலியை நோக்கிக் கேட்டருளிர் எடயிறையே! தேவராலே எறியப்பட்ட தூதுயின் குருதிபாய்ந்து மதங்கமாழனி யின் ஆசிரமமெங்கும் அழிந்தமையின், அவர் முனிந்து தேவலாயும், தேவரைச்சேர்ந்த எங்கணையும், இவ்வண்ணம் சாபமிட்டன றொன்று நீகழ்ந்தவாறு மொழிந்தனர். வாலியும் அம்மொழிகேடிக் வினாவாக வோடிவந்து அந்த மதங்கமடமுனிபைககண்டி வணங்கி யந்தச சாபத்தைப் போககுட்படிவேண்டினன். அம்முனிவர அதுகேட்டும் இரங் காமல் அவனை இலக்கியஞ்செய்யாமல் நிராகரித்துவிட்டு ஆசிரமத்துக் குள் புருநகனர். வாலி யதுகேட்டி அச்சங்கொண்டு கிஷ்கிந்தை சேர்ந்து அன்றுமுதல இந்த மதங்காசிரமத்துக்குள் புருகினறிலன். பின்பு, அவன் இங்கே வரக்கூடாதென்பதையறிந்து அச்சந்தீர்த்து மந்திரிகளுடன் இன் புற்று வாழ்கின்றேன்; இதோ கண்டருளிர் அந்த தூத்துயின் எலும்பு களின் குவை காணப்படுகின்றது; இதுதான் வாலியினுல எறியப்பட்டி மலைபோல வீழ்ந்திருக்கின்றது; இதோ காணப்படுகின்ற இந்தப் பருத்த யர்ந்த ஏழு ஆச்சாமரங்களும் நுகுகின்றனவே! இவைகளுள் வால் யொரு மரத்தைப்பற்றி யசைப்பானாகில, அது இலைகளையாவமுதூர்ந்து மொட்டை யாகிவிடும்; ஸ்வாமி என தோழரோ! வாலியன்பலம் இவ்வண்ணம் ஒப்பற்றதாக யிருக்கின்றதே அத்தனைமையனாகிய அந்த வாலியைப் போரிட தேவர் எவ்வண்ணங் கொலைசெய்தரு. லீனொன்று மொழிந்தனர். மஹாராஜர் இவ்வண்ணம் மொழிந்ததை இனையபெருமான் கேட்டருளி னகைத்து அவரைநோக்கி மஹாராஜரோ! இப்பொழுது எந்தகாரியத்தைச் செய்தால் என்னையர் வாலியைக் கொலைசெய்வாண்டு நீர் நம்புகிறீரோ? ஆதனை யுகாசெய்வென்று வினாவியருளினார். மகாராஜர் அதுகேட்டு அவரை நோக்கிக் கேளிர் இனையபெருமானே! வாலி இந்த ஏழு ஊலமரங்களையும் தனித்தனியாகச் சாபிட்டு பலதடவைகளில் இலைபுதிரசெய்திருக்கின்றனன்; ஆதலின், பெருமான் இவற்றுள் ஒன்றை யொருகணையினும் அழித்துநீர்தன் னிருக்கும், இந்த தூத்துயின் எலும்பைகொடுத்து என்னுடைய முழந்தீர்த்

தில் எறிந்தருள்வராயினும், பெருமாள் வாலியைக் கொலைசெய்து விடுவாரென்றி யான நமது யசசந்திரந்து மகிழவேனென்று மொழிந்து முகூர்த்தகாலஞ் சிந்தையுற்றிருந்து பன்பு, பெருமானையும் நோக்கிக்கேட்டருளீர் தோழரே! அந்த வாலி மிகவும்கூரணும், சூரர்களைக்கொலைசெய்பவனும், உண்மையாகப் புகழப்பட்ட பெளருஷமுடையவனும், சிறந்த பலமுடையோறும், போரில் ஒருக்காலும் தோலையுருதவனுமாகின்றனன்; அவனுடைய செயல்களில் ஒவ்வொன்றும் தேவர்களுமும், வியப்புறத்தக்கதாகின்றது; அவைகளை நினைந்தேயான் மிகவும் அச்சநகொண்டு அவனுடன் போர்செய்யாமல் இந்த ரிசியமுகமலையைச் சேர்ந்து வாழுகின்றேன்; அந்த வாலி வெல்லவெண்ணாதவனெனவும், மிகச் சினமுடையவனெனவும், எண்ணியே இந்த இடத்தைவிட்டு நீங்காமலிருக்கின்றேன்; இங்கே வாழுகையிலும், அச்சமுற்றே யாக்ககாணிணும் அவனால் ஏவப்பட்டவர்களே என்று ஐயமுற்று நடுங்குகின்றேன்; இந்த அனுமான் முதலான நன்மந்திரிகளினாலேதான் நான் இன்புற்றிருக்கின்றேன்; தேவரும் அடியேனுக்குச் சிறந்த தோழராக நேர்ந்தருளினீர்; தேவரும் என்னுடைய சோகத்தை போக்கியருளத் திருவுளங்கொண்டிருக்கின்றீரென்பதையும் அறிவேன்; எனனுடைய தாபத்திரும்படி. இமையமலையைப் போலத் தேவரைத் தஞ்சுமடைந்தேனாதலின், 'இனி யெனக்குக் குறையிலலை யென்பதையும் அறிவேன்; ஆயினும், அந்தக்கொடிய வால்யின் பல பராக்ரமங்களைக் கண்ணாரக் கண்டவனாகலின், ஐயுறுகின்றேன்; தேவருடைய பல பராக்ரமங்களை யடியேன் நோக்கக் கண்டிலேனலேனோ? ஆதலின், யான் இவ்வண்ணம் மொழிகின்றேனே யன்றி வேறில்லை; அடியேன தேவரைப் பரிகேசு பார்க்கின்றேனென்றாவது, இகழுகின்றேனென்றாவது, அச்சமுறுத்துகின்றேனென்றாவது எண்ணி யருளற்க; அந்த வாலியின் செயல்களினால் அடியேன இவ்வண்ணம் விண்ணப்பம் செய்கின்றேன்; ராகவகுலதூரந்தரா! தேவருடைய திருவாய் மொழியும், தீரமும், ஆகாரமும், இமமூன்றுமே நீ மபூதநெருப்புப் போல திவ்விய தேஜஸ்ஸும் தேவரிடத்தில் உளது என்பதை யறிவிக்கின்றேன்; ஆதலின், வேறுவிதமாகத் திருவுளம் பற்றற்க; என்று விஜ்ஞாபநஞ் செய்தனா. இவ்வண்ணம் மஹாராஜா செயத விண்ணப்பத்தைப் பெருமாள் கேட்டருளிப் புனனகைசெய்து மஹாராஜனா நோக்கிக்கேளீர் தோழரே! உமக்கு நம்முடைய திறமையில் நமபுதல இல்லையாயில் நீர் நம்புமபடி செய்வோம பாரீரென்று அருளிச்செய்து அங்கே கிடந்த அந்த துந்துபியின் காயத்தைத் தமது இடதுகால் கட்டை விரல்லை லசைத்துப் பத்துக்காதம் தூரம்போய்ச செல்லுமாறு எறிந்தருளினார். மஹாராஜர் அதனைக்கண்டும் நம்புதலுமால் பெருமானே நோக்கித் தோழரே! இந்த துந்துபியின் காயத்தை வாலி எறியுங்காலையில், இது அபிவதாய் மாம்ஸங்களுடனும், இரத்தத்துடனும், தோலுடனும் சேர்ந்து

ஈரமாய் மிகவும் பாரமாயிருந்தது ; இப்போழ்தோவெனில், குருதி மாம் சங்களின்றி யுலர்ந்து எலும்புகள்மாத்திரம் மிகுந்து எளிதாகியிருக்கின்றது ; அளறியிலே வாலி இதனை எறியுங்காலையில், அவனுடன் நெடு நேரம் போசெய் தினைத்திருநதனன். தேவர் இப்போழ்தினைப்பின்றி மகிழ்ந்து எறிந்தருளினீர் ; ஆதலின், 'இதனாலே தேவர் வாலியை விடச் சிறந்த பலமுடையீர் என்று நம்புவதற்கிடமில்லை ; முன்பு, இது ஈரமாயிருந்ததற்கும், இப்போது உலாந்திருப்பதற்கும், கணத்தில வெகுவாக ரற்றததாழ்வுண்டு, ஆதலின், தேவருடைய பலமே உயர்ந்ததோ ? அவனுடைய பலமே யுயர்ந்ததோ ? எனனும ஐயம் அப்படியே யிருக்கின்றதே பளறித் தீராதிலது ; ஆதலின், இந்த ஸாலமாக்களுள் ஒன்றினைத் தேவர் பிளந்தருள்வீராயின, அப்போது தேவருடைய பீலம் விளங்கும் ; ஆதலின், இந்தக் கோதண்டத்தில் கணையைத் தொடுத்து கிட்டருள்க ; தேவரால எய்த இக்கணை இந்த மரத்தைப் பிளக்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை ; ஆதலின், தேவா ஆலோசனை செய்யற்க ; இவ்வண்ணம் அடியே னுடைய வேண்டுகோளே செய்தருள்க ; ஐனிகளுள் கதிரவன்போலவும், மலைகளுள் இமயம்போலவும், நாலுகாலுடைய பசுக்களுள் சிங்கம்போலவும், வீரமுடைய மனிதாக்களுள் தேவரே சிறந்தவராகின்றீர் ; இவ்வண்ணம் அடியேன் பிரதிஜைஞ்செய்து பிரமாணம் பண்ணுவேன ; ஆதலின், இவ்வண்ணம் கிருபைசெய்தருள்க ; என்று வேண்டினர்.

கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில பதினொன்றாவது சர்க்கம்

முற்றிற்று.

பன் னிரண்டாவது சர்க்கம்.

பருமாள் ஸப்தஸாலங்களையும் பிளந்து மஹாராஜரை வாலியுடன் போர் செய்கித்துப் பின்பு பேதமதெரியாமையால் தோல்வியுற்றேடி வந்த அந்த மகாராஜருக்கு அடையாளங்கட்டி மீளவும் போசெய்யத் தூண்டியருளியது.

இவ்வண்ணம் மஹாராஜர் உரைசெய்த வாக்கியத்தைக்கேட்டருளிப் பருமாள் கோதண்டத்தைக் கிருக்கரத்திலேந்தி மஹாராஜர்க்கு நம்புதலுண்டாவதன்பொருட்டு அகில கூரிய கணை யொளறினைத்தொடுத்து அந்த ஆசாமரங்களைக்குறித் தெய்தருளினர். அந்தக் கணை யுடனே போலிகொண்டு புறப்பட்டு அம்மரங்களேழினையும் பிளந்துகொண்டு கிஷ்கிந்தாழ்வகையையும் பிளந்து யாதாளத்திற்சென்று உடனே தரை

யைப் பிளந்துகொண்டு மேலெழுந்து பெருமானுடைய அம்பரூத்தாணி யில் முன்போலச சேர்ந்து நிகழ்ந்தது; மஹாராஜா இயனைக்கண்டு வியப்படைந்து மகிழ்ந்து கைகளைக்கூப்பி பெருமானை திருவடித் தொழுது பெருமானே நோக்கி, ஸ்வாமி! ஸ்ரீசக்கரவர்த்தித்திருமகனாரான தோழனே!—

ஸ்வாஸுருகாஸர்வாஸ்யம் ஸ்வாஸ்யைஃபுருஷஃ
ஸமுர்த்தஸ்ய ரேஹ ஸ்ருங்கீஹுஸர்வாஸ்யைஃ
ஸேநஸத்ருஸாஸாலா ௩௦௩ ஸுபுஷ்பாஸிதா:
ஸாஸ்யைஸேநஸகாஸ்யஸ்யாஸ்யைஃ

ஸேநஸாஸ்யைஸாஸ்யைஸாஸ்யை தவம்பாஸ்யைஃபுருஷாஸ்யை
ஸுமர்த்தஸ்யைஸாஸ்யைஸாஸ்யைஸாஸ்யைஸாஸ்யைஸாஸ்யை
ஸேநஸாஸ்யைஸாஸ்யைஸாஸ்யைஸாஸ்யைஸாஸ்யை
பாஸ்யைஸாஸ்யைஸாஸ்யைஸாஸ்யைஸாஸ்யைஸாஸ்யை

தேவர் ஓரோ பாணத்தினாலே ஏழு ஆச்சாமரங்கண்டும், தாழ்வகையையும், பூமியையும் பிளந்து கணப்பொழுதில் மீயவும் 'அம்பரூத்தாணியில் அந்தக கணையைச் சேர்க்கும் திறமையுடையிராதலின், தேவா இந்தரன் முதலாகியுள்ள தேவர்களெல்லோரையும் போரில் பாணங்களினால் அடித்து வெற்றிக்கொள்ளவும் வல்லீர் எனின் இந்த வாஸி யொருவனை வெற்றிக்கொள்ளீரோ? போர் முகத்தில் தேவர்க்கெதிராக நிற்பவன யாவ னான்; இப்போதுதான் யான் ஐயந்தீர்த்தேன்; துன்பத்தையும் துறந்தேன்; மிகவும் மகிழ்ந்தேன்; இங்கிர வருணர்களுக்கு நிகராயுள்ள தேவரே அடியேனுக்குத் தோழராயினமையின், யாது குறையுடைய என்னை மகிழ்விப்பதென்பொருட்டு அந்த வாஸியை இப்பொழுதே கொலை செய்தருள்க; அவன் எனக்கு உடன்பிறந்தோலுயினும், பகையே யல்லனோ? இதனொருபொருட்டுக் கைகூப்பி வேண்டுகின்றேன்; என்று மொழிந்தனர். பெருமானும் அம்மொழியையகக்கேட்டருளி மஹாராஜனை மகிழ்ந்து தழுவிக்கொண்டு துணையபெருமானுடைய அபிப்பிராயத்தையும் அறிந்து மஹாராஜனை நோக்கித் தோழனே! இவ்கிருந்து கிஷ்கிந்தைக்குச் செல்வோம் வாரீ; நீர் முன்சென்று வாலியைப் போர்வதன் பொருட்டுக் கூடியதென்று அருளிச்செய்தனர். உடனே எல்லோரும் விரைவாகக் கிஷ்கிந்தைதேர்ந்து அடர்ந்திருந்துதழைத்துள்ள மரங்களில் மறைந்நிருந்தனர். பின்பு, மஹாராஜமாத்நிரம் முன்சென்று கிஷ்கிந்தைக்குச் செய்த வாலியைப் போருக்கழைத்தனர். வானெங்கும் புகழும்படி பொலிவத அந்த வாலியை வாலிகேட்டு மிகச் சீனமாய் வெய்யோன் அந்தகிரியினின்றும் புறப்பட்டாப்போலே புறப்பட்டார்.

ஹாராஜரைக்கிட்டிப் போர்ந்தனன். பின்பு, வாலி சுக்கிரீவர்களிருவரும் பெருஞ்சண்டைவினைந்து விண்ணிடைபில் புதனுக்கும், அங்காரகனுந்மீபரலக் கோரமாக நடக்கையில், வசசிரங்கள்போன்ற கரதலங்களிலும், கைக்குதகுகளினாலும், இவ்விருவரும் ஒருவாககொருவர் அடிக்க்கொண்டு ஓயாமல் போர்கையில், பெருமாள கடாக்ஷிதது இவ்விருரும் ஒருவர்க்கொருவர் பேதமின்றியிருந்தமையின, இவன் வாலி இவர் ஹாராஜொன்று அடையாளந்தெரியாமல் அசுவினி தேவர்கள்போலவே ணையாக விளங்கினமையின், தோழனுக்கே ஒருவேளை தீங்கு நேருமோயன்று ஐயுற்றுக் கண்ணதொடுக்கத் திருவுளமுற்றமல் மயங்கி நின்றருளிர்; அததருணத்தில மஹாராஜா வாலியினால் அடிக்கப்பட்டுத் தமைப் பாதுகாத்தருளாவல்ல பெருமானைக் காணாமல் அச்சகொண்டாடி மீளவும் ரிசியமுகம் சேர்ந்து, மெயமுழுதுங் குருதிபடிந்து வாடிவங்கி அடிகளினால் மெயமுறிந்து வாலியினால் வெருட்டப்பட்டு பெருங் டடினிடையேசொந்து ஒழிங்கி யிருந்தனர். வாலியும் வெருட்டிக்கொண்டு து மதங்கமாமுனியின் சாபத்தினாலே அவ்வனத்திடையில் செல்லாவிட்டு மீண்டு மஹாராஜா நோக்கி, அடா சுக்கிரீவா ! இன்று தப்பி ட்டனை; மீளவும், என்கையில் அகப்படாமல் போவாயோ ? ஆகுக; றறு மிதட்டிவிடிக கிஷ்கிந்தை வந்து சேர்ந்தனன், பெருமானும் ளயபெருமானுடனும், சிறியதிருவடியுடனும், மீண்டெழுந்தருளி ஹாராஜரிருக்குமிடஞ் சேர்ந்தருளினார். மஹாராஜரும் பெருமானைக் ற்டி நானதத்தினாலே தலைகுனிந்து, தரையை நோக்கிக்கொண்டு வாயி ! நீ போய வாலியைச் சண்டைக்கழையென்று அருளிச்செய்தனு டிவிட்டுத் தேவர் பராக்ரமத்தை நன்கு விளங்கச்செய்தீர்; தேவர் றனை வாலியைக்கொண்டு கொலவித்ததலை யாது செய்யப்பட்ட யிற்று; அப்போதே நான் வாலியைக் கொலைசெய்யேனென்று உண் மைய யுரைத்துவிடுவீராயின், நான இங்கிருந்து சென்றிரேனே ? வ்வண்ணம் எனனை வருந்தச்செய்வது தருமோ ? என்று சினமும், பருங்கொண்டு மொழிந்தனர். பெருமானும் இவர் இவ்வண்ணம் தினங் றாண்டிசெய்ததைக் கேட்டருளி யவரை நோக்கி, மஹாராஜரே ! றத்தைத்துறந்து யான இப்போது வாலியைக் கொலைசெய்யாமல ற்த காரணத்தை யுரைசெய்க் கேளீர்; அலங்காரத்தினாலும், வேஷத்தி லும், உயரம் பருமன்களாலும், நடையினாலும், கண்டவொலியினாலும், ற்கியினாலும், கண்ணைக்கிணாலும், மொழிகளாலும், தோள்வலியி லும், நீரும் வாலியும் ஒரோரீதியாயிருந்தமையின், அடையாளந்தெரி றன் உமக்கொருக்கால் தீங்குநேர்ந்துவிடப் போகிறதேயென்று அச் ற்டி சூறிதப்பாமல் பாபவல்ல கூரியகணையைத் தொடுத்திலேன்; வஸரப்பட்டு பாணத்தை விட்டுவிடுவேனாகில், நம்மிருவருக்கும் றாசம்நேருமே ? யான் அறியாமையினால் பாணத்தை விடு

ப தி ன் மூ ன் ரு வ து ச ரு க் க ம் .

மஹாராஜர் கிஷ்கிந்தைக்குப் போகும்வழியில் ஸப்தஜனர்களி

னுடைய ஆசிரமத்தின் மகிமையைப் பெருமா

ளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தது.

அநந்தரம் தர்மத்துமாவான அந்தச்சக்கரவர்த்தித்திருமகனார் இனைய பெருமானுடன் அந்த ரிசியமுகமலையினின்றும் வாலியினிலே பாதுகாக்கப் பட்ட கிஷ்கிந்தையை நோக்கி, எழுந்தருளத் திருவுளங்கொண்டு கோதண்டத்தையும் திருக்கரத்திலேந்திக் கூரிய கணைகளையும் கையிறபிடித்து அம் பறத்தாணிகளையும் கட்டிகொண்டு புறப்பட்டருளினர். அப்போது முதலில் மஹாராஜரும் அவரைத்தொடர்ந்து, இனையபெருமானும் அவரைத் தொடர்ந்து, பெருமானும் அவரைத்தொடர்ந்து, சிறியதிருவடியும் அவரைத் தொடர்ந்து, நளனும் அவனைத்தொடர்ந்து, நீலனும் அவனைத்தொடர்ந்து, தாரனும் சென்றுகொண்டு, மலர்ந்து தழைத்த பறபல மரங்களையும், தெளிந்து குளிரந்து பெருகுகின்ற நதிகளையும், மலைகளையும், குகைகளையும், கற்பிளவுகளையும், வீழிபோன்ற கந்தரங்களையும், சிறந்த மலைச்சிகரங்களையும், சுணைகளையும், காணாறுகளையும், வைரீரியமணிகள்போல நின்மலமாயுள்ள இலைகளையும், மலர்ந்த தாமரைகளையும்பொருந்தித் திகழும் மடுகளையும், குளங்களையும், அன்னம், நாரை, ஸாரஸம, வஞ்சுளம், நீரககோழி முதலிய நீர்ப்பறவைகள் ஒலித்தும், மெல்லிய இளம்புறகளை மேயந்து அச்சமின்றித் திகழும் மான்கூட்டங்களி நிறைந்தும் திகழியிடங்களையும், வெண்மைநிறமுள்ள இரண்டி தந்தங்களையுடைய யானைகா குளங்களிலிழிந்து கலக்கியும், கரையை மோதியும், மகிழ்வதையும், சில யானைகள் மாமுகில்களபோலவும் உருவங்கொண்டு திரியும் மாமலைகளபோலவும் மதமேறித் திரிவதையும், மற்முள்ள பசுபகுகளையுங்கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டே வினாவாகச் சென்றனர்கள. இவ்வண்ணம் யாவரும் செல்லுகையிலே அடர்ந்திருண்ட தொருகாட்டைப் பெருமாள் கண்ணூற்று மஹாராஜரை நோக்கித் தொழறே! இந்தக் காடு கொண்டல்போலக் கறத்திருண்டுயாந்திருக்கின்றது; சுற்றியும், மேகமலைபோன்ற வாழைத்தோட்டங்களினால் சூழப்பட்டுள்ளது; இஃது யாருடையது; என்னபெயருடையது; இதனை யறியவேண்டு

கிஷ்கிந்தை கற்பித்த விவரக்கிராமம் செய்தனாகள. அந்த வசனமும் இந்த கோசத்தி னின்றும் குறித்திலர்; எங்கும் கண்டிலோகீ; வெய்யொருகில வின்பினகள் விக் கா ளினிள், இவ்வண்ணம் பெருள்கறவேண்டுமென்பதே அவர்கள் கருத்த, ஆனால் மகாராசாஸ்திரத்தையர்கள் ஆரய்ந்திருப்பார்களாயின், இவ்வண்ணம் கற்பனை யவர்கள்; ஆனால் அதற்கு என்னவழியெனின், அபூதோபுமலங்காரமென

மென மிக விருப்பங்கொண்டிருக்கின்றேன் ; நன்றாக உரைசெய்கவென்று வினாவி யருளினர். மஹாராஜரும் அதகேட்டு நடந்துகொண்டே பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளிர் தோழரோ! யிகவும் விசாலமுடையதும், இளைப்பைப்போக்குவதும், மாஞ்சோலை பூஞ்சோலைகள் அடர்ந்ததும், மதுரமான காய் கனி நீர்களை யுடையதுமாகிய இந்நத ஆசிரமம் ஸப்தஜனரென்னும் மாயோகிகளினுடையது ; ஏழுவர்களாதலாலே ஸப்தஜனரென்னப்பட்ட அம்முனிவர்கள் இவ்விடத்திலே தலைநிழாக் நின்றும், நீலவிறைந்தும், ஏழுதினத்திற்கொருதரம் காற்றைப் புசித்தும் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்து அநேகமாயிரம் வருஷம் வாழ்ந்து கடையில் சரீரத்துடையே பொன்னாடு சேர்ந்தனர். இஃது அம்மாதவர்களின ஆசிரமமாதலின் இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும் அழித்தற்கரியது ; அதனுள்ளே பறவைகளும், மற்றுள்ள வனத்திலுறையும் விலங்குகளும் புகுகின்றில ; யானும் அறியாமல் அதனுள்ளே புகுவாராயின், மீண்டு வராகள் ; அவ்விடத்திலே இப்போதும் நிருத்த கீதவாத்தியங்களின தொனியும், மணியன்களினொலியும் கேட்கப்படுகின்றன ; துவவியகநத்தின் புரிமளமும் வீசுகின்றது ; கார்ஹபத்தியம், ஆஹவநீயம், தக்ஷணம் என்னும் முத்திகளுடையனாகின்றன ; அவற்றின் புகையும் மேலெழுகின்றது ; அப்புக்கை மாடபுறக்களின் கண்டம்போன்ற நிறமுடையதாகி மாங்களின சிகரங்களைக் குழந்து பற்றுவதுபோலத் திகழ்கின்றது ; அப்புக்கைகளினாலே குழப்பட்ட இந்த மாங்களும் மஞ்சலாவும் வைரேயமலைகளபோல விளங்குகின்றன ஆதலின், அந்தப் பஞ்சஜனமாமுனிவர்களினபொருட்டு இளையபெருமானுடன் விநயம்நூண்டி கைகூப்பித் தலைவணங்கி வந்தனஞ்செய்தருள்க அம்முனிவர்களினபொருட்டு யார் வந்தனஞ்செய்கின்றனர்களே? அவர்களுக்கு சரீரத்திலே ஒரு நோயும் உண்டாகாது ; முன்புள்ள நோய்களும் தீர்ந்துவிடுமென்று கூறினர். பெருமானும் இளையபெருமானுடைய அம்மொழியைக்கேட்டு அம்முனிவர்களைக்குறித்துப் பிரணமஞ்செய்தருளினர். பின்பு, மஹாராஜர் முதலிய வாரர்களும் பிரணமஞ்செய்தனர். உடனே யாவரும் புறப்பட்டு நெடுந்தாரம் நடந்து வாலிவினாலே பாதுகாக்கப்பட்ட கிஷ்கிந்தையைக்கிட்டி சுற்றிலும்பூர்த்து ஆயுதங்களைக் கையி ஏந்தி வாலியைக் கொலைசெய்யும்படி நிச்சயம்செய்து வினமனர்கள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதின்மூன்றாவது

முற்றிற்று.

பதினாட்காவதுசுருக்கம்.

மஹாராஜர் பெருமானால் ஏவப்பட்டி வாலியைப் போருக்கழைத்தது.

அநதப் பெருமாள் இனையபெருமாள் வானரர்கள் எல்லாரும் கிஷ்கிந்தையைச்சேர்ந்து அடர்ந்த காடழல மறைந்துகொண்டிருக்கையில், மஹாராஜர் எங்கும் சுற்றிப்பார்த்த வாலியீதுள்ள பகையினாலும், கோபத்தினாலும், ஆகாசம்கூட பிளக்கும்படியாகக் காற்றினால் மோதப்பட்ட காளமேகம் போலக் கர்ஜித்த, பாலசூரியனபோன்ற காந்தியும், மதமேறிய சிங்கம் போன்ற நடையும் கொண்டவராகியும், மனதில் அசமகொண்டு பெருமானை கோக்கி, தோழரோ! வாலி எனனும் வலையினால் சூழப்பட்டும், பொன்னாற்செய்த தோரணகோபுரம் கட்டப்படும், மணிமாடகளினால சூழப்பட்டுமுள்ள கிஷ்கிந்தையை வந்து சேர்ந்துவிட்டோம்; இனி வாலியைக் கொலைசெய்வெனென்று தேவரால்செய்யப்பட்ட பிரதிஞ்ஞையைப்பயனுளதாகச் செய்தருளுக என்று வேண்டினர். பெருமாள் அதுகேட்டு மகாராஜரை நோக்கி, கேளீரோ தோழரோ! கஜபுஷ்பி என்னும் இந்தக் கொடி லக்ஷ்மணனாலே அடையாளமாக உமது கழுத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றமையின், இந்தக் கொடியினால் உற்பாதகாலத்திலீ சூரியன் விண்மீன்களினால் சூழப்பட்டு விளங்குவதுபோல நீர் விளங்குகின்றீர்; ஆதலின், இப்பொழுது ஒரே பாணத்தினால் வாலியினிடத்திலுண்டாகிய உம்முடைய அசசத்தையும், பகையையும் போக்கி விடுவேன்; உமக்கு அண்ணன் எனப்படட அந்தப் பகையாளியை என் கட்டபுலனாகச்செயீர்; அவன் என கண்ணில் படுவானுகில், உடனே இறந்து தகையில் விழுந்து துகளபடிந்து தடிப்பானேயன்றி, மீளவும் பிழைத்துச் செல்லான; பின்பு, யான் திறமை அற்றவென்றாவது, கபடமுற்றவென்றாவது நினைக்கமாட்டீர்; ஆதலின், இப்பொழுது இகழற்க; உமக்கெதிராகவே சப்தசாலங்களைபும ஒரு கண்ணினால் பிளந்தேனன்றோ? அவவண்ணமே வாலியையும் இறந்தனெனவே எண்ணுக;—

ಅಸೃತಂತ್ಯೈಃ ಪುಷ್ಪೈಃ ಪಿರಕೃತ್ವೈಃ ಕಿಷ್ಕಿಂತ್ಯಾ

ಧೃತ್ಯಲೋಽಪರೀತಿನ ನಪಪತ್ಯೈಃ ಕಥಿಷ್ಠಿನ.

ಅநதம் தோசத்பூர்வம்மே வீரகருசோபிதிஷ்டதா

தர்மிஸோபபரீதேந நசவ்யுயேகதஞ்சக.

நான எவ்வளவு சங்கடத்தை அடைந்திருக்கையிலும், பொய்யொழி
மொழிகளிலேன்; தர்மத்திற்கஞ்சி இனிமேலும் பொய்யுணாயேன்; ஆத
லின், என் பிரதிஞ்ஞையை நிறைவேற்றுவேனெனயன்றி, தவிளேன்; நீர் ஐய

முாதக; நீர் விவாவாகச்சென்று வாலி உடனே புறப்படடுவரும்படிகயாக வீரவாதம் செய்க; வெற்றியுடையவனும், தோளவலியினால் செருக்கும்ற வனும், உம்மிடத்தில் தோலவியடையாதவனுமாதலின், உம்முடைய தொனியைக்கேட்டுப் பொறாமைகொண்டு வாலி உடனே எதிர்த்து வருவான்; பகைவர்களின் வீரவாதத்தைச சூரர்கா ஒருகாலும் பொறுத்தாராகள். அந்த வாலி தன்பலத்தை நன்கு அறிந்தவனாதலின, ஸ்திரீகளின் நடுவிலிருந்து உம்முடைய தொனியைக்கேட்டு உடனே எதிர்த்து வருவானென்று அருளிச்செய்தனர். மஹாராஜர் அதனேக்கேட்டு மகிழ்ந்து ஆகாசம் பிளந்து இமமபடியாகக கர்ஜனைசெய்கையில், நீதியற்ற இராஜனுடைய தோஷத்தினால் அலைகின்ற குலமகளிர்களபோலப் பசுக்கள அச்சுற்றுகொண்டு நடுங்கின; போரில் அடிபட்ட குதிகைகளபோல மானகளும் பயந்தோடின; நல்வினை தீர்ந்த விண்மீன்களபோலப் பறவைகளும் தரையில் வீழ்ந்தன; மஹாராஜர் மறுபடியும் உற்சாகத்தினால் செளரியம வளர்ந்து பெருங்காற்றினால் மேலெழுந்த திகைநையுடைய பெருங்கடலபோலவும், வானமெங்கும் நிறைந்த நீருண்ட கொண்டலபோலவும் கர்ஜனைசெய்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதிநான்காவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ப தி னை ந் தா வ து ச ரு க் க ம் .

வாலி மஹாராஜர் தொனியைக்கேட்டு தான் சினங்கொண்டு புறப்படுகையில், தனைத் தடுத்தப பலவிதமாக இதுமுறைத்த தாரையை நிராகரித்துப் புறப்பட்டது.

இவ்வண்ணம் மஹாராஜர் செய்த வீரவாதத்தை அந்தப்புரத்தித் தாரா முதலிய பெண்களுடன கூடியிருந்த வாலிகேட்டு உடனே காமமுப் மதமும் தணிந்து பொறாமைகொண்டு சினமுண்டு கேதுவினால் பிடிக்கப்பட்ட சூரியன்போல ஒளிகுன்றி, சினத்தினால் எழும்பெதிரிகின்ற தீபோஜொலித்து, யானையினால் கலக்கி வேருடன களைந்த தாமரைபொருந்தி பெருமடுப்போலக் கலங்கி விராவாக எழுந்து அடிவைப்புக்களினால் தரையை பிளப்பவன்போலப் புறப்படுகையில், தாரா கண்டு அச்சமுழ் நடுங்கும்பொன்று அன்பினால் தழுவிக்கொண்டு அவளை நோக்கி, கேளீர் என் பிராணநாயகரே ! ஆற்றுவெள்ளம்போல மேலெழுந்த இச்சினத்தை அணர்ந்த மானியைப்போலக் காலையில் துயிலுணர்ந்தபின் போக்கியருள்க; இயலில் போர் செயற்க; இந்தச் சக்கிரவனுடன் பொழுது விடிந்த பின்பு

போர் செய்க ; இதுதான் பகையாளிக்கு ஏற்றமும், தேவாக்கு ஒரு தாழ்வு மிஸ்தை ; இப்பொழுது ஆராயாமல் தேவர் விரைவாகச்செல்வது எனக்குத் தகுமெனத்தோற்றது ; இவ்வண்ணம் யான தடுத்தவைப்பதற்குக் காரணத்தைபும கூறுகின்றேன கேளீர் ; அநதச் சுக்கீர்வன இனறையதினமே வந்த உம்மைப போருக்கழைத்து உம்முடன் போர்செய்து உம்மால் சிதற அடித்து வெருட்டப்பட்டு ஓடிவிட்டனனல்லனோ ? அவன மறுபடியும் இப்பொழுதே வந்த உம்மைப போருக்கழைப்பதென்பது, சநதேகிப்பதற்கு இடமாகின்றது ; அவனுடைய காஜ்ஜனையினால் மதமும், செருக்கும், மன உறுதியும், ஆடம்பரமும், மிக விளங்குகின்றன ; இதுதருச் சிறந்த காரணமிருக்கவேண்டும் ; இவன் இப்பொழுது சிறந்த சகாயத்தடன் வந்தனனேயன்றி, சகாயமின்றி வந்தானென்று நான் நம்புகின்றிலேன் ; அதினுல்தான் அவன் இவ்வண்ணம் கர்ஜ்ஜனையெய்கின்றான், சுக்கீர்வன இயலபாகவே திறமையுடையவனும், புத்தியுடையவனுமாதலின், அவன் நன்கு பரீக்சை செய்யாமல அறபகாத் துணையாகக்கொண்டு இங்கு வரமாட்டான ; அன்றி யிலே குமாரனான அங்கதன் ஒருசங்கதி கேளவியுற்று என்னுடன் சொல்லி யிருக்கின்றான் ; அதை உரைசெய்யவேன் கேளீர் ; அங்கதன் காடெங்கும் திரிகையில், அன்புள்ள சாரர்கள் அவனைக்கண்டு திருஅயோத்திக்கு அரசா யிருந்த தசரதச்சகரவர்த்தியாருக்குத்திருக்குமாரர்களும், செளரியமுடைய வர்களும், போரில் பிறரால் வெல்லவொண்ணாதவர்களும், இக்ஷ்வாகு குலத்தில் பிறந்தவர்களும், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணாகளெனனும் திருநாமங்க ளுடையவர்களாகி இரண்டு குமாரர்கள் சுக்கீர்வனுடன் நட்புக்கொண்டு அவனுக்குப்பிரியமசெய்வதன்பொருட்டு வந்திருக்கின்றவர்களென்று உரைத்தனர்களென அங்கதனவந்து சொன்னான். ஆதலின், உமது தம்பிக்கு துணையாகவந்த அந்த ஸ்ரீராமன் போரில் கொடுமைகொண்டு பிறரை வெல்லுந்திறமையுற்று ஊழிகாலத்திபோல ஜொலிப்பவரும், நல்லோர்களுடைய காபத்தைத்தீர்க்கத்தக்க தன்மைகொண்ட விருக்ஷம்போன்றவரும், துன்புற்றுத்தஞ்சமென அடைந்தவர்களுக்கரசு சிறந்த தஞ்சமாகியவரும், கோருபவர்களுக்கு புகலிடமாகியவரும், புகழுக்குறைவிடமும், ஞானசொருபியும், ஞானமுடையவரும், பிதிரவாக்கியபரிபாலனம் செய்பவரும், பற்பல தாதுக ளுக்கு இமயமலைபோலப் பறபல நற்குணங்களுக்குப் புதையலிடமாகியவரும் ஆகின்றனர் ; ஆதலின், மகாத்துமாவும், வெல்லவொண்ணாதவரும், போரில் அளவிடத்தகாத தோளவையுற்றவருமாகிய அந்த ஸ்ரீராமனுடன் பகைகொள்வது தகுதியற்றது ; ஆதலின், யான் ஒருவாக்கியம் உரைசெய்கின்றேன் ; இஃதாமலும், சினமுறமலும் கேட்டு அவ்வண்ணமே செய்தருள்க ; இப்பொழுது சுக்கீர்வனுடன் போர்செய்யாமல் அன்புடன் அழைப்பித்து இளவரசுப்பட்டும் கட்டுவித்தருள்க ; சிறந்த பலமுடைய அவனுடன் போர்செய்வது தகாதது ; பகையைத் தூரத்தில் துறந்து ஸ்ரீராமனுடன் தோழமைகொண்டு தம்பியிடத்தில் அன்புகூர்ந்திருப்பது இப்பொழுது

உமக்குத்தகுமென எண்ணுகின்றேன்; சுககிரீவன் உமக்குத் தம்பியாதலால் அன்புசெய்யவேண்டியது தர்மமனனோ? அவன் அங்கிருக்கினும், இங்கிருக்கினும், எவவிதத்திலும் அவன் தம்பியேயன்றோ? சோதரனுக்கு நிகரான பந்து உலகத்தில் ஒருவனுமில்ன்; ஆதலால், தானமானுதிகளாலே அவனுக்கு மரியாதைசெய்தருளுக; அவனும் பகையைத்தறந்து உம்முடன சேர்ந்து மகிழ்வான; ஆதலின், இப்பொழுது சுக்கிரீவனுடன் நேசம் கொள்வதை விட உமக்கு வேறு உய்யும் வகையில்லை; எனக்கு இதம் செய்பவேண்டுமென்று உமக்கு இஷ்டமுள்ளதாயினும், யான் உமக்கு இதமே உரைப்பென்று நீர் அறிந்திருப்பிராயினும், என்னுடைய வேண்டுகோளுககு இரங்கி இவ்வண்ணம் செய்தருள்க; யான் உரைத்த இமமொழி இதமெனவே நம்புக, நீ சென்ற வழியே செல்லற்க; கோபத்தை நீக்குக; தேவேந்திரனுக்கு நிகரான பராக்கிரமத்தையுடைய கோசல ராஜன் திருக்குமாரான ஸ்ரீராமசந்திரனுடன் நட்புக்கொள்வது தகுமல்லது, பகைகொள்வது தகாது, என்று இவ்வகையாகத் தகைந்து வேண்டி இதமுரைத்தனள, வாலி அவ்வாக்கியத்தைக்கேடும் மாளுங்காலங்கிட்டினமையின், மதிக்கெடு அவ்வாக்கியத்தை நலமெனவுகந்து உடன்பட்டிலன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டததில பதினேந்தாவது சருககம்

முற்றிற்று.

ப தி ன ர வ து ச ரு க் க ம் .

வாலி தாராக்குச் சமாதானமுரைத்துப் புறத்தில வந்து மஹா, ராஜருடன போர்செய்து பெருமாள எய்த பாணத் தினால் அடிபட்டித் தயையில் விழுந்தது.

இவ்வண்ணம் வேண்டி உரைசெய்த முழுமதிபோன்ற முகத்தைபுடைய தாராயை வாலி மிதட்டி அவனை நோக்கி, அடி நாயகி! என்னுடன் கடும் பகைகொண்ட இந்த சுக்கிரீவன் வீரவாதம் செய்து எனனைப் போருக்கு அழைக்கையில், யான் அச்சம்கொண்டு அடங்கி அதனை எவ்வண்ணம் பொறுத்திருப்பேன்;—

புறஃசாஃஸூஃஃ சமஃசேஃஸ்யஃப ஸ்ரீஃ
 ட்ரு ஃஸுஃஃஃஃஃ மஃசஃஃஃஃஃஃஃ

அதர்விதானும்சூரானும் மஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ
 தர்ஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃஃ

அடி அச்சமுடையவளே! பிரதால் வெல்லப்படாமலும், போர்முகத்தில் பின் செல்லாமலுமிருக்கிற சூரர்களுக்கருப பகைவனுடைய வீரவாதத்தை கேட்டுப் பொறுத்திருப்பதென்பது, மாணமுறுவதினும் சிறந்ததன்றோ? ஆதலின், போர்வதின்பொருட்டுக் கூவுகின்ற சுக்கிரீவனுடைய கூக்குரலுக்கேட்டு யான் ஒருபொழுதும் பொறுத்திரேன்; சூராமர் என் விஷயத்தில் தீங்குசெய்வாரென்று நீ துன்புறற்க; தர்மமுணர்ந்தவரும், நன்றி அறிந்தவருமாகிய அவர் என்விஷயத்தில் ஏன் தீமைசெய்வார்; ஆதலின் பெண்களுடன்கூடி நீ திரும்பிச் செல்லுக; ஏன் மீளவும் பின்றொடர்ந்து வருகின்றனை; என்னிடத்தில் உனக்குள்ள அன்பும், ஆசையும், இதினால் நன்கு வெளியிடப்பட்டது; ஆதலின், நீ அச்சம் தீர்ந்து செல்லுக; யான் சுக்கிரீவனுடன போராது அவனுடைய கொழுப்பை அடக்கி வருவேன்; அவனை உயிர்மாளக் கொல்லியாயேன்; பொரின மரங்களாலும், குத்துகளாலும், என்னால் பிழைப்பது அயன் ஓடிவிடவோன்; அவன் என்னுடைய காவததையும், நியமனையாம பொறுத்திரான்; அடி அன்புடைய நாயகி! புத்தியினால் உன் செயல் போறும் அன்பும் நன்கு வெளியிடப்பட்டது, என்னுடைய மரங்களால் ஆணையிட்டுத் தடுக்கப் படுகின்றனை, ஆதலின், ஜயத்துடன் மீளுக, யான் போரில் அவனை வெற்றிகொண்டு மீளுவேனென்று உன் உயதான். தாரை அதுகேட்டு மெதுவாக அழுதுகொண்டு வாலினை வலம்செய்து மந்திரங்களினால் நலங்களை வேண்டி வாழ்த்திப் போகின்றான் சோகத்தினால் மயக்கம் கொண்டு அநாதப்பிரம் சோகநனை உன்ப, வாலியையும் சிறி நச்சரவம் போலப் பெருமூச்செறிந்து புறத்துல வந்து நார்புறங்களிலும் சுற்றிப் பார்த்துப் பொன்னினவண்ணம்பொருடைய சுக்கிரீவன் ஓடிவருவதைக் கண்டு ஆடையை இறுக்கிக்கட்டி முஷ்டடியை மேல் எடுத்துக்கொண்டு அவனுக்கெதிராக ஓடி அவனை நோக்கி, அடா சுக்கிரீவா! என்னுடைய இந்த குத்தானது உன் பிராணனை உண்டு செல்லப்போகின்றது; என்று உரைத்துக் கையை நோக்கினன். மஹாராஜரும் அதுகேட்டுச் சினம் கொண்டு அடா என்னுடைய இந்தக் குத்துதான் உன்னுயிரைப் பருகப் போகின்றது; என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையிலே வாலியிலுள் குத்தப்பட்டு அருவியைப்பெருகுகின்ற மாமலைபோலக் குருதியைப்பெருக்கிச் சினமடிகரித்து, ஆசாமரத்தை வேருடன்களைந்து வேகமாகச் சுழற்றி அடித்தான். வாலியும் அதனால் அடிபட்டு வச்சிராயுதத்தினால் அடிபட்ட மாமலைபோலத்திகைத்து நின்று கடலில் மிகவும் பாரத்தையுடைய தூம்புபோல அழுந்தினன். இவ்வண்ணம் சிறந்த பலமுடையவர்களும், கருடனுக்கு நிகரான வேகமுடையவர்களும், அச்சமுறத்தக்க சீரமுடையவர்களும், சந்திரசூரியரைப்போலக் காந்தியை யுடையவர்களும் மாகிய இவ்விருவரும் ஒருவர்க்கிவோருவர் அடித்துக்கொண்டும், சமயம் பரக்கக்கொண்டும் பொருந்தினார்கள். அப்பொழுது முறையே வாலி

பலத்தினால் உயர்ந்தும், மஹாராஜர் தாழ்ந்தும் ஆகுகையில், மஹாராஜர் வாலியினால் அடிபட்டு சினமதிகரித்து நாமரங்களினாலும், கிளைகளினாலும், மலைச்சிகரங்களினாலும், வசசிரம்போல் கொடிய நகங்களாலும், குத்து களாலும், முழுககால்களாலும், கால்களினாலும், கைகளினாலும், பலமுறை வாலியைச் சிதற அடித்தனா. இவ்வண்ணம் இருவரும் ஓயாமல் விருத்திச வாசவர்கள்போலப் போர்செய்து குருதிதோய்ந்து மேகங்களபோலக் கர்ச்சனைசெய்து அடாகையில், மஹாராஜா இளைத்து நரறிசைகளையும் அடிககடி நோக்கிக்கொண்டு வருந்துவதைப் பெருமாள கடாக்கித்து வாலியைக்கொலைசெய்ய சங்கலபித்து, நச்சரவமபோன்ற ஓகணையைக் கோதண்டத்தில்தொழித்து காலாந்தகன்காலசக்கிரத்தைப்போல அக்கோ தண்டத்தையிழுத்தருளுகையில், நாணின ஒலியினால் சிறந்த பறவைகளும், விலங்குகளும், ஊழிகாலத்தின்போல அச்சமும், மோகமும் கொண்டு ஓடின; உடனே அக்கணை பெருமாளால் எயம்பட்டு வசசிரமபோல ஒலித்ததுப் பேரிடிபோலஜொலித்துவாலியின் மார்பில பாயந்தது. உடனே மதங்கொண்ட வாலியும், அதனால் அடிபட்டு ஆகவயுஜமாசத்தில் பூ ணிமைதிதியில உயாத்திக கட்டப்பட்ட இங்கிரதுவஜம்போலசசாய்ந்து தரையில்விழுந்து மோகமடைந்தனன். இவ்வண்ணம் புருஷோத்தமரான ஸ்ரீராமசந்திரன் ஊழிகால யமன போன்றதும், பொன்கட்டமைந்ததும், புகைவரைக்கொலவதுமாகிய அந்தச்சிறந்த பாணத்தைச் சிவன் முகத்து கின்றும் புன்கயுடன் பயின்ற தீயைப்போல விழித்துத் திகழ்ந்தனர். அந்த திகழ்தான், குமாரான வாலியும் அக்கணையினால் அடிபட்டிக குருதி ன்றுந்து மலர்ந்த அசோகமரம் தீயினால் எரிககப்பட்டது போலவும், இக்கிரதுவசம் சாயக்கப்பட்டதுபோலவும் தரையில் விழுந்து மூாச்சை யடைந்து கிடந்தனன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதினாறாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ப தி னே ழா வ து ச ரு க் க ழ்.

வாலி பெருமானே இகழ்ந்தது.

இவ்வண்ணம் பெருமான் எய்தக்கணையினால் அடிபட்ட வாலி வேரில் செட்டுண்டழரம்போலவும், தயிற்றறத்தளத்திய இங்கிரதுவஜம்போல வும் தரையில் விழுந்துகிடக்கையில், இவ்வால் சந்திரன் தம் தூசாய்க்கொல அப்பூதலம் திகழ்ந்திலது; அதுதான் அடிபட்டித் தரையில் விழுந்துகிடக்க

தும், இந்நிராணுஸடிக்கப்பட்ட விரமிழைத்த பொன்னணிமாலையின் மகி
 மையினாலே அவனுடைய காந்தியும் அழிந்திலது; பலபராக் கிரமங்களும்
 குறைந்தில; உயிரும் மாயங்கிலது; வீரான அவ்வாலி அம்மாலையினு
 லே சந்தியின் செம்மையினாலே சூழப்பட்ட மேகம்போல விளங்கினமை
 யின, அவனுடைய காந்தி அம்மாலையிலும், மெயயிலும், ஸ்ரீராமபாணத்தி
 லுமாக மூவகையாகப் பிரிந்து தோன்றிற்று; வாலியிககொடியனானும்
 ஸ்ரீராமனால் விடுக்கப்பட்டபாணம் அவனுக்கு நற்கதியை உண்டிபண்ணி
 ற்று; இவ்வண்ணம் அடிபட்டு தரையில் வீழ்ந்து தீ அடங்கிய நெருப்பு
 போலவும், ஸலவினை தீர்ந்தவுடன விண்ணுலகினின்றும் நழுவிவீழ்ந்த
 யயாகிபோலவும், ஊழிகாலத்தில் தரையில் வீழ்ந்த சூரியனபோலவும்
 திகழ்பவனும், மிகவும் சூரரான பெருமானைககணிசித்துப் பார்ப்பவனும்,
 மகேந்திர மலைபோல அசைக்கவொண்ணாதவனும், மகேந்திரன்போல
 வலவொண்ணாதவனும், பொன்மலை அணிந்தவனும், சிங்கத்திற்கு நிக
 ரான மார்பை உடையவனும், நீண்டுருண்ட புஜங்களை யுடையவனும், ஆ
 கிய அந்த வாலியைப் பெருமான் இனையபெருமானுடன்கடாகூழ்த்து, அரு
 கில எழுந்தருளினா. வாலியும் மோகந்தெளிந்து பெருமானையும், இனைய
 பெருமானையும்பார்த்து, இனியதும், கொடியதும், தர்மமுற்றதாமாக மொழி
 ந்திகழ்வுற்றனன். கேட்டருளிர் ஸ்ரீராமசந்திரரோ! தேவர் தசைதச்சகீ
 ரவர்த்திககுத்திருக்குமாரரும், தர்மமுடையோரென்று யாவராலும்புகழ்
 பட்டவரும், இனியருபமுடையவரும், நற்குலத்தில பிறந்தவரும், சந்
 துவகுணமுடையவரும், சிறந்த பல பராக் கிரமங்களை யுடையவருமாயி
 யும் யான் பராக் கிரமங்களைத் தமபியுடன் போர செய்துகொண்டிருக்கையி
 தேவர் இவ்வண்ணம் கூரியகணையை மார்பிலநாட்டி என்னை வருத்தவது
 தர்மமா? சூருக்குக கருமமா? இதனால் தேவருக்கு யாதுபயனுள்ளது?
 தேவர் அருளுடையினவரும், உயிர்களுக்கிதஞ்செய்பவரெனவும், பிறரைத்
 துயருறச்செய்யாப பண்புடையினவரும், காலமறிந்தவரெனவும், மேற்
 கொண்ட விருத்ததைத்தவருமல முடிப்பவரெனவும், தேவருடைய குணங்
 களை யாவரும் புகழ்கின்றவராகளே!—

दशरथमुखात्तुर्ध्वं षुशिसृष्ट्यंक्षराक्रमः
 सर्धिवानांखुंराजै र्दृष्ट्वाप्यक्षरादिषु

தமசசமுகமாநர்மோ த்ருதிஸ்ஸதயமபராகரம்
 பார்ந்திவாநர்மஞ்சூராஜை தன்ட்சசாய்பராதிஷு.

அரங்களுக்கு உட்பட... தமம் தவறுமரிருப்
 பதம்...

தும், பிழைசெய்தவரைத்தண்டிப்பதும், இயல்பாயுள்ள குணங்களல்லவோ? அக்குணங்கள் யாவும் தேவரிடத்தில் சூடிக்கொண்டிருப்பதையும் நம்பியே யான் தாராயினால் தடைசெய்யப்பட்டும் அவனை நிராகரித்து வந்து சக்கிரீவனுடன் போர்செய்தேன்; தேவரை நான் காணாமலிருக்கையிலேயும், பிறருடன்போர்செய்துகொண்டு ஊக்கமற்றிருக்கையிலேயும், என்மீதுதேவா கனையை எயயிரென்றே எண்ணியிருந்தேனே யல்லது, இவ்வண்ணம் மனதில் கெடுமதிபூண்டும், புறத்தில் தருமவேஷங்கொண்மீடும், புல்லெழுந்த பாழங்கிணறுபோலவும், நீறுமுடிய நெருப்புபோலவும், இவ்வண்ணம் தீக்கிசெய்தவரின்மீது நான் நினைத்திலேன்; தேவருடைய நாட்டிலாவது நகரத்திலாவது ஒருக்காலும் யாருக்கும் தீங்குசெய்திலேன்; தேவரையும் இகழ்ந்திலேன்; பிழையற என்னெவன் இவ்வண்ணம் கொலைசெய்தீர்; காய்கனி கிழங்குகளைப்பிசித்துக் காட்டி, லநிரிந்துகொண்டிருக்கும் வானரனை நான் தேவரையும் எதிர்த்திலேன்; பிறருடனும் போர்ந்துகொண்டிருந்தேன்; இததருணத்தில் என்னைகொல்லியதல் தருமோ? அன்றியில் பற்பல நூல்களையும் கசடறக்கற்று மமவேஷத்தையும் மேறகொண்டு, இவ்வண்ணம் உமமைப்போல எவளதான் தீசெய்யலுரிவான; ஸ்ரீராமா! நற்குலத்தில பிறந்து, தாமதாய போனெனவும் புகழ்பெற்று, கொடுமைகொண்ட நீயேன் இவ்வண்ணம் அலைகின்றீர்; இனியமொழி மொழிதல், பொருளளித்தல், அருளுடையம், தருமம், சததியம், தீரம், தோள்வலி, பிழைசெய்தவரைத்தண்டித்தல் என்னும் இக்குணங்கள் அரசர்களுக்கு முக்கியமானவை அல்லவோ? அன்றியிலே யான் காட்டில் அலைபுவன்; நீர் நாட்டில் உடைபவர, யான் காய்கனி உண்பவன்; நீர் அறுசுவை உண்பவர்; யான் வானரன்; நீர் நரர்கோமான்; இவ்வண்ணம் தேவர்க்கும் எனக்கும் ஏற்றத் தாழ்வு யிகவுமுளது? உலகத்தில் ஒருவர்க்கொருவர் பகை நேருவதற்கு மண், பொன, பொருள்களுள் ஏதேனும் ஒன்று காரணமாகவேண்டும்; எனனுடன் நீர் பகைகொள்வதற்கு யாதுகாரணமுளது; யான் உண்ணும் கனிகளில் உமக்குவிருப்பமுளதோ? நீதியும் அருளும் நல்வேந்தரின தருமங்கள், நீதியின்மையும் கொடுமை யும் அற்பராஜரின் தர்மம், இவ்வண்ணம் ராஜதர்மம் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமின்றி, தனித்தனி விளங்குமேயன்றி, அவர்கள் ஒவ்வொரு வேளை ஒவ்வொருவிதமாக மனமபோனபடி செய்யார்கள். தேவரோ வெனில், காமத்தை முதன்மையாக வுடையவரும், சினம்பூண்டவரும், உறுதி யற்றவரும், ராஜநீதி யற்றவரும், காதுமூலிக் கண்தொடிக்பவருமாகின்றீர்; தேவர்க்குத் தர்மத்திலும் உறுதியும்; நீர் இராஜநூலி யிருந்தும், நிலைகெட்டி ஐம்புவன் தனிநூலுடன் தனித்தவரின்மீது; காருத்தரீர் இவ்வண்ணம் நீதி தப்பிட்டு, உன்மீது தீரமற்றவரின்மீது தீரமற்றவரின் குரர்கள் வினாவுகையில், அந்தக்குரர்க்கு உன்மீது தீரமற்றவரின்

யைககடநது நடப்பதும், தர்மமென்னும் அஞ்சுசத்தை மீறியதுமாகிய ராமன் என்னும் மதயேழத்தினால் அனியாயமாகக் கொலைசெய்யப்பட்டேனே? தீமை தருவதும், தருகியற்றதும், இகழ்ப்பட்டதுமாகிய இத்தீசசெயலைப் புரிந்து பெரியோர்களால் இகழ்ப்படவரோ? ஊக்கமுற்றிருந்த எனமீது வெளியிட்ட இத்தோள்வலியைப் பெண்டாட்டியைப் பறித்துக்கொண்டோடிவிட்ட பகைவர்கள்மேல செல்லவிடக்கானேனே? இராஜகுமாரரோ! எனக்கெதிரில் நின்று என்னுடன் போர்செய்வீராயின், இப்பொழுதே நீர் யமதர்மராஜனைக் காணுமாறு செய்துவிட்டு இருப்பேனே? அவ்வண்ணமன்றி, பதிகிடந்து மறைந்திருந்ததினால்ன்றோ? நான்உம்மால் மதத்தினால் மோகக்கொண்டு மயங்கிக்கிடக்குமானிடன் மதயானையினால்போல கொலைசெய்யப்பட்டேன்; நீர் சுக்கிரீவனைத்தேடி வந்த விஷயத்தை முன்னமே எனக்கு அறிவித்திருப்பீராகில, அன்றுதினமே பிராட்டியைத்தேடி எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்து அளித்திருப்பேன்; இராவணன் பொருடனன்றோ? சுக்கிரீவனுடன் தோழமைகொண்டு எனனைக்கொலைசெய்தீர், அசசெய்தியை எனனுடன் உரைத்திருப்பீராகில, அந்த இராவணன் கழுத்தில் கைகொடுத்த நெட்டித்தள்ளிக் கொணர்ந்தாவது, போரில் கொலைசெய்தாவது, உம்மை மகிழ்வித்திருப்பேன்; இவன் பிராட்டியைக கடலிடையிலாவது, பாதாளத்திலாவது, விண்ணுலகிலாவது மறைத்திருந்தாலும் தேயருடைய கட்டளைபினால் மதுகைடபாசுராகளினால் பாதாளத்தில் தகையப்பட்ட அசுவதரி என்னும் வேதத்தை ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு அயகிரீவ அவதாரம் செயது கொணர்ந்தது போல் யானும் பிராட்டியானைக் கொணர்ந்து அளித்திருப்பேன்; சுக்கிரீவன் யான் இறந்தபின் என்னுடைய ராஜ்யத்தைப் பெறுவதென்பது தருதியே? தேவர் என்னைத் தருமயின்றி இவ்வண்ணம் கொலைசெய்ததென்பது மாத்திரம் மிகவும் தருகியற்றது; உலகினில் பிறந்தவன் இறப்பதென்பது இயல்பே? நீர் இவ்வண்ணம் மறைந்து அடித்தது தகாதது; இத்தற்குத் தக்க பதிலுளதாயின் உரைசெய்யீர்; என்று இவ்வண்ணம் உரைசெய்து ஸ்ரீராமபாணம் மார்கில் நன்றாக நாப்டியிருக்கின்றமையின், வருந்தி யாய் உலர்ந்து பெருமானைப்பார்த்துக்கொண்டே பேசாமலிருந்தனன்.

கிஷ்கிந்தாளண்டத்தில் யதிசேஷனது சூட்சுமம்

முற்றிற்று

பதினெட்டாவது சருக்கம்

பெருமாள் வாலிக்கு சமாதானம் அருளிச்செய்ததும், வாலி
அபராதக்ஷாபமை செயதுக்கொண்டதும்.

இவ்வண்ணம் இனிமையாகவும், அறம்பொருளுடையதாகவும், வாலி
உரைசெய்த வாக்கியத்தைப் பெருமாள் கேட்டருளியும், ஒளியிழந்த சூரி
யன்போலவும், மழைபொழிந்து நீரற்ற மேகம்போலவும், எரிந்தணைந்த
அக்கினிபோலவும், தரையில் வீழ்ந்திருக்கின்ற அவ்வாலியை நோக்கி,
தர்மார்த்தசகிதமாக அருளிச்செய்யலுற்றனர். அடா வாலி ! அறம்
பொருள் இனபங்களையும், லோகாசாரத்தையும், நன்கறியாமல் இள
மையினால் நீ நமமை இவ்வண்ணம் ஏன் இகழ்கின்றனை ; புத்தியுடை
யோர்களும் ஞானத்தினாலும், வயதினாலும், மூத்தோர்களும் ஆகிய
ஆசிரர்களுடன் பழகாமலும், அவர்களைக் கேளாமலும், குரங்கின் தன
மையினால் நீ நம்மை நோக்கி, இவ்வண்ணம் உரைசெய்வது தருமா
காடு கடல் மலைகளுடன் கூடிய இப்பார்முழுதும் இக்ஷ-வாகுருலத்தில்
பிறந்த எமக்குரியதேயாதலின், இதிலுள்ள துஷ்டங்களைச் சிவசிந்தையும்,
சிவடர்களை ரக்ஷிப்பதும், நமது தொழிலேயன்றோ ? இப்பொழுது இந்த
பூமியை தர்மமுணர்ந்தவனும், சததியம் தவறாதவனும், கபடமற்றவனும்,
கர்மகாமார்த்தங்களை அறிந்தவனும், நீதி தவறாதவனுமாகிய பரதன்
அரசாக்கி செய்து வருகிறான். நீதியும், துஷ்டரிககிரகமும், பொய்யா
மையும், தோள்வலியும், எவரிடத்தில் நிலைத்திருக்கின்றனவோ ? எவன்
தேசகாலங்களை யறிந்தவனோ ? அவனே இராஜனாகக்கடவன். நாமும்
மற்றும் பல இராஜர்களும் அந்த பரதன்பொருட்டு தர்மங்களைப் பாது
காப்பதற்காகப் பார்முழுதும் திரிந்துவெண்டு தர்மங்களை வளர்த்து வரு
கிறோம். மிகவும் தர்மமுள்ள அந்த பரதன் பார்முழுதும் பாதுகாத்து
வருகையில், எவன்தான் தர்மத்தைத்தறந்து நடப்பான் ; அந்த இக்ஷ-
வாகுருலத்தில் பிறந்த நாமும் தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதன்பொருட்டு
பரதனுடைய ஆஜ்ஞையை மூன்றிட்டு தர்மத்தைத் தறந்தவர்களை விதி
பின்படி தண்டனைசெய்து வருகிறோம் ; நீ தர்மத்தைத்தறந்தவனும்,
கீட்செய்யலுடையவனும், கர்மத்தை மூன்றும்பாகக்கொண்டவனுமாத
லின், நீ இராஜமார்த்தங்களைவிருக்கின்றனவோ ? நீ தீர்ப்பியன்றோ இருக்
கின்றனவோ ?

யாவனொருவன் காம அவஸ்தையினால் பெண்ணையும், தங்கையையும், தம்பி மனையாளையும் சேருவானோ ? அவனுக்குக் கொலைசெய்வதே சிதைவென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது ; இப்பொழுது பரதன் அரசனாகவும், யாங்கள் அவன் கட்டளையின்படி நடப்பவர்களாகவுமிருக்கையில், தர்மத்தைத் துறந்த உன்னை எவ்வண்ணம் உபேகைசெய்கிறுபபோம் ; பரதன் துஷ்டர்களைச் சிதைசெய்துகொண்டு உலகத்தைப் பாதுகாத்து வருகிறான் ; யாங்களும் அவன் கட்டளையை விதியாகக் கொண்டு உன்னைப்போன்றவர்களைத் தண்டிப்பதன்பொருட்டித் திரிந்து கொண்டிருக்கின்றோம் ; அன்றியிலே, சுககிரீவருக்கும் எமக்கும் லக்ஷுமணனுக்கும் எமக்கும்போல அழியாத் தோழமை உண்டாயிற்று ; அப்பொழுது உன்னைக் கொலைசெய்து இராஜஜயத்தையும், மனைவியையும், உன்னுடன் சோப்பேனென்று பிரதிஜனையும் செய்துகொடுத்திருக்கிறேன் ; ஆதலின், யான செயத பிரதிஜனையைத் தவிரவேனோ ? ஒருககாலும் தவிரேன் ; ஆதலின், இது முதலாயுள்ள சிறந்த தர்மமான பல காரணங்களினால் இப்பொழுது உன்னைக் கொலைசெய்தேன் ; ஆதலின், இதைத் தருமமெனவே அறிக ; அன்றியிலே, மகாராஜர் எனக்குத் தோழரான மையின், அவருக்குச் சத்தருவான நீ எனக்கும் சத்தருவல்லையோ ? இதைலும் உன்னைக் கொலைசெய்தது ராஜதர்மமே யாகும் ; மனுவினால்கூறப்பட்ட இரண்டு சிலோகங்களையும், நீ கேட்டியோ ? அதனைக்கேட்டுணர்வாயாகில், யான செயதது தர்மமெனவும், உனக்கும் து நறகதி வினைப்பதெனவும், நன்கு அறிவாய ; பாபம் செய்தவர்கள் ராஜர்களால் செய்யப்பட்ட சிதைவைய யடைந்து, அதனால் பாபம் தீர்ந்து, நல்வினை செய்தவர்கள்போலவே நிம்மலராகி நற்கதிபெறுவார்கள் ; களவுசெய்தவர்களும் ராஜனால் சிதைசெய்யப்பட்டாலும், விடுவிக்கப்பட்டாலும், பாவத்துநின்றும் விடுபடுவார்கள் ; பாபத்திருத்தக்கபடி ராஜா சிதைசெய்யயானாகில், அந்தப் பாபத்தை இவனே அடைவான் ; முறகாலையில் ஒரு பெண்த்சன்னியாசி உன்னைப்போலவே கொடிய பாபம் செய்கையில், என் முன்னோர்களாகிய மாந்தாதா இவ்வண்ணமே கொடிய சிதைசெய்கிறுக்கிறார் ; மற்றும் பல ராஜர்களும், இதரர்களும், உன்னைப்போல கொடிய பாபம் செய்கையில், அப்போதுள்ள நலவேந்தர்கள் அதற்கு பிராயசசித்தமாகக் கொடிய தண்டனை செய்தார்கள். அதனால் அப்பாவங்களும் தீர்ந்தன ; ஆகையால், நீயும் என்னால் சிதைசெய்யப்பட்டவனாகி பாவம் தீர்ந்து நறகதிபெறுவாய ; ஆதலின், தாபமுற்று வருந்தற்க ; அன்றியில், வேறொருகாரணத்தையும் உரைக்கின்றேன் கேளாய ; அதைக் கேட்டபின், சினமும் தயரமும் கொள்ளாய ; நீ அறியாமையினாலும், இளமையினாலும், என்னை இகழ்ந்ததற்கு நான் சிறிதும் சினமுறுகின்றிலேன் ;—

வாகுராஶிஷ்யஸாஸ்தேஷ்யகூப்தேஷ்யவிவிதேநரஃ
 தீதிஷ்யநாஷ்யத்யுஷ்யஷ்யக்ஷுஷ்யாஷ்யஸிஸபலாஶ்யுஷ்யாஷ்யா||
 ஸ்ரஹவிதாஶ்வவிதஸ்தா வஸ்ரஶ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யா
 ஸ்ரஶ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யா
 வித்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யா
 யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யாஷ்யா

வாகுராபிசசபாசைசசகூடைசசவிவிதைதாராஃ
 பரஶிசசனாசசதருசயாசசகருஶணநதிஸுபகூடைமருகாண.
 பரதாவிதானபாவிதரஸ்தான விஸரபதாமசசாபிரிஷ்டிதான
 பரமதநாநபரமததானவாநராமாமஸாததிஸுபருசம.
 விதயநதிவிமுகாணசாபிநசதோஷோதரவிதயதே
 யாநதிராஜாஷ்யசசாதர மருகயாநதம்மகோவிதாஃ.

மனிதர்கள் மறைந்தாவது, எதிரிலாவது இருந்து வலைகளினாலும், கயிறுகளினாலும், மறறும் பறபல கபடசெயல்களினாலும், பல்வகை விலங்குகளையும் பிடிக்கிறார்கள். அவைகள் ஒடிகொண்டிருந்தாலும், அச்சமுற்றிருந்தாலும், நம்பி உட்கார்ந்திருந்தாலும், ஊக்கமுற்றிருந்தாலும், ஊக்கமற்றிருந்தாலும், யாராமல பரக்காயிருந்தாலும், மாமிசத்திற்காகவாவது, வேடிககையாகவாவது, அவைகளைக் கொலை செய்கிறார்கள். இது இராஜர்களுக்குத்தருமமேயன்றிக் குற்றமாகிறதில்லை; தர்மமுணர்ந்த பறபல ராஜரிஷிகளும், இவ்வண்ணம் வேட்டையாடி இருக்கிறார்கள். ஆகையால், யான் உன்னைக் கணையினால் அடித்தேன்; நீ என்னுடன் போய்செய்யாவிடினும், பிறருடன் போய்செய்துகொண்டிருந்தாலும், நீ குரங்கேயாதலின், உன்னை எவ்வகையிலும் கொலை செய்து குற்றமே ஆகாது; ராஜர்கள் பிறர்க்கரிய தர்மத்தையும், இவ்வாழ்க்கையையும், இன்பத்தையும் கொடுப்பவர்களாதலின், அவர்களைப் பிடிப்பதும், இகழ்வதும், அவர் கட்டளையைத் தவிர்ப்பதும், பரிசுஷில்லாத மொழிகளை மொழிவதும், தகுதியற்றது; தேவர்களே இராஜர்களாகப் பூலோகத்தில் அவதாரம் செய்திருக்கிறார்களல்லவோ? இவ்வண்ணம் யான் தொல்லையாயுள்ள தருமத்தில் ஊக்கங்கொண்டு தருமப்பிரகாரம் செய்த என்னை நீ மாத்திரம் தருமத்தை யறியாமல் சினத்தையே மேற்கொண்டிவ்வண்ணம் இகழ்ந்தனையென்றி, வேறில்லை; என்றிவ்வண்ணம் பெருமான அருளிச்செய்த வாக்கியங்களை வாலி முற்றுஞ்செய்யுற்று நன்கராய்ந்து பெருமாளீது சிறிதும் தருமக்குறைவைக்காணாமல் அறியாமையினால் இவ்வண்ணம் பெருமான இகழ்ந்துரை செய்துவிட்ட

டேனேயென்று மனம் வருந்திப் பெருமானே நோக்கிக் கைகூப்பிக் கேட
டருளீர் புருஷோத்தமரோ !—

యత్స్వనూత్తరశ్రేష్ఠ తదేవం నాశ్రసంశయః
ప్రతివక్తుః ప్రకృష్టేహి నాపకృష్టస్థైశ్చ క్షయః ||

யதவமாதநரசரோஷ்டட ததேவம்நாதரமசயః
பரதிவகதமபரகருஷ்டேஹி நாபகருஷ்டஸதசகனுயாத.

தேவர் அருளிசெய்த வாக்கியங்கள் தேவர் அருளிசெய்தபடி தருமங்களே யாகின்றன; இவ்விஷயத்தில் சிறிதேனும் ஐயமிலது; உயாந்தவாகளிடத்தில் தாமுந்தவன் தகுந்த பதிலுரைசெய்ய வல்லவனாகு வாறே? ஒருபொழுதுமாகான்; ஆகவின, அடியேன் முன்பு, தேவர் விஷயத்தில் அறியாமையினாலே அயுத்தமாகவும், தருமமறதாகவும், பிரியமல்லாததாகவும், தேவரை இகழ்ந்துரைத்தேன்; அந்த அபராதத்தையும் பொறுத்து உகந்தருள்க; தேவர் தத்துவங்களை யுணமையாக அறிந்தவரும், உலகங்களுக்கு இதஞ்செய்யவருமாதலின், தேவருடைய புத்தி ஒருவன செய்த பாவங்களை யறிந்து அதற்குத்தக்கபடி சினசூ செய்வதில் தெளிவுற்றிருக்கின்றது; அருளாழியம்மானே! இவ்வண்ணம நற்செயல்களை ததும்பும், தீசெயல்களைப் புரிந்தும் கெட்டழிந்த அடியேனுடைய அபராதங்களைப் பொறுத்தருளினேனென்று அன்பு கூர்ந்து அருளிசெய்து அடியேனுடைய அசசத்தைத்தீர்ந்து அடியே னைப் பாதுகாத்தருள்க; சுவாமி தீனதயானு! நான் இறந்துவிடுகிறேனே என்று என்னைக்குறித்தும், இனிய மனைவியான தாரையைக்குறித்தும், அன்புள்ள பந்துக்களைக்குறித்தும் சோகமுற்றிலேன்; மிக்க நற்குண முடையவனும், பொன்னாசெய்த தோளவளைகளை யுடையவனுமாகிய அங்கதனைக்குறித்தே மிகவும் சோகத்தை அடைகிறேன்; அவன் என்னைக் காணாமல் பிறப்புமுதல் அருமையாக வளர்க்கப்பட்டமையின், மிகவும் சோகமடைந்து நீர்வற்றிய தடாகம்போல் கீலர்ந்து வருந்துவானன்றோ? அவன இளமையுடையவனும், தூல்களைக் கற்குமையின நிலையுறாத புத்தி யுடையவனும், ஒரே புத்திரனுமாகையாலு, அவனைத் தேவர் பாதுகாத்து அளித்தருளால்வேண்டும்; சுக்கிரீவனிடத்துப்போலவே அவனிடத்திலும் சரியான அருள்செய்து காத்ததலவேண்டும்; தேவரே ஒன்றைசெய்வ தற்கும், தடுப்பதற்கும், தண்டிப்பதற்கும், காப்பதற்கும் வல்லவர்; பூரிபரதாழ்வானிடத்திலும், இனையபெருமாளிடத்திலும், சுக்கிரீவனிடத் திலும், தேவர்க்கு எவ்வளவு அருளுளதோ? அவ்வளவு அருள் அங்கத னிடத்திலும் வைத்தருள்க; என்மீதுள்ள பகையினால் சுக்கிரீவன் தாரை யை வருத்தாமலிருக்குமாறு பாதுகாத்தருள்க; தேவருடைய அணுகீச கத்திற்குப் பாத்திரானாகத் தேவருடைய திருவுள்ளத்திற்கு இசைந்தபடி

இருப்பவர்களே அரசாக்கிசெய்யத்தக்கவர்களாவார்கள்; தேவரீரை எதிர்ப்பவர்கள் நெடுங்காலம் வாழார்களென்பதை அடியேன் அறிவேனாகிலும், தேவரீர் திருக்கையினால் கொலைசெய்யப்பட்டு நற்கதி பெறவேண்டுமென்று நிச்சயங்கொண்டே தாரா பலவாராகத் தடைசெய்யினும் கேளாமல் வந்து சுக்கிரீவனுடனே போர்செய்தேன்; எனது இவ்வண்ணம் வேண்டி உரைசெய்து ஆயுளமாளும்காலங்கிட்டினமையின், மொழிவதற்குத் திறமையின்றி, பேசாதிருந்தனன. பெருமானும் அப்பொழுது அவனை நோக்கிக் கேளாய வானரர் கோமானே! நீ அங்கதன்விஷயமாகச் சோகமுறற்க; எம்மையும் தர்மமனறிக் கொலைசெய்தோமென்று எண்ணற்க; நீயும் இறந்துவிடுகிறேனென்று துஞ்சற்க; உன்னுடைய பாபத்தைப்போக்கி உன்னை நற்கதி அடைவிப்பதன்பொருட்டே நாம மஹாராஜருடனே தோழமைகொண்டு பிரதிஜனாறு செய்துகொடுத்து அவ்வண்ணம் உன்னைக் கொலைசெய்தோம்; யாவனொருவன் தக்கபடி சிணை செய்கிறானோ? யாவனொருவன் தக்கபடி சிணைசெய்யப்படுகின்றனனோ? அவ்விருவரும் நற்கதி பெறுவார்களே யன்றி, அழியார்கள்; ஆதலின், நீயும் எமமால் சிணைசெய்யப்பட்டவனாகிப் பாவந்தீராத நல்வழிபெற்று பெருவீழி பெறுவாய்; ஆதலின், துன்பததையும், மோகத்தையும், அச்சத்தையும் தீர்த்து மகிழ்க; தெய்வத்தை மீறி நடப்பதற்கு உன்னால் முடியுமோ? ஆதலின், தெய்வசெயலினால் நோந்த இவ்விஷயத்தில சிந்தையுறற்க; அங்கதன் உன்னிடத்திலபோலவே சுக்கிரீவனிடத்திலும், என்னிடத்திலும், அன்பும் பகதியும்கொண்டு நடப்பானென்பதில் சந்தேகமில்லை; என்று இனிமைவாகவும், தர்மமாகவும் அருளிச்செய்து தேற்றியருளினார். வாலியும் பெருமானே அருளிச்செய்த மதுரமான வாக்கியத்தைக்கேட்டுப் பெருமானை நோக்கி, அடியார்க்கினியராகிய ஸ்ரீராமா! பாணத்தினால் அடிபட்டு மதிமயங்கித் தேவரை அடியேன பலவகையாக இகழ்ந்துதாதுபு பெரும்பாவி ஆயினேன்; இந்த அபராதத்திற்கு பிராயச்சித்தம் செய்ய வகையின்மையால், இத்தனைத் தேவர் பொறுத்து அடியேனை ரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று பலவாராக வேண்டினன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பதினெட்டாவது சருக்கம்

மூற்றிற்று.

பதினெழுவது சருக்கத்தில் வாலிகேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் இந்த சருக்கத்தில் பெருமானே சமாதானம் அருளிச்செய்தவிட்டமையின், நாம் கூறவேண்டிய தொன்றுமில்லை; பெருமான் வாலியை எதிரில் வந்த ஏன கொலைசெய்யுதலொன்றின், பெருமானே வாலி காண்பானாகில், பெருமான் தாடகை ஸ்பாகு மாரீசன் விராதன் கபந்தன் கரணஞ்சூழி ராக்ஷசர்கள் முதலானோர்களைக் கொலைசெய்தாரென்பதையும், சிவன வில்லை முறித்தாரென்பதையும், பரசுராமனையும் வெற்றிகொண்டாரென்பதை

பத் தொன்பதாவதுசருக்கம்.

வாஸி இறந்ததைக்கேட்டுத் தாரா அவகதனுடன் அங்கோடி வந்தது.

அந்த வானராகோமானான வாலியும் பெருமாள் அருளிச்செய்த வாக்கியங்களைக்கேட்டுத் தருமென உணர்ந்து மகாராஜா எய்த கலலுகளி னாலும், மாங்குளினாலும் அடிபட்டு ஸ்ரீராமபாணத்தாலும் வருந்தி உயிர் மாறும் தருணத்திலுமோஹமடைந்தனன். தாராயும் அந்தப்புறத்திலிருந்து பெருமாளையத் பாணத்தினால் வாஸி இறந்தனெனக்கேட்டுக் கூடுவென்று கழற் பெயர்நடுங்கி யுள்ளையுடன் வீராவாக விழுந்து அம்மலைக்குகையினின்றும் ஓடி வந்தவள. அங்குள்ள அங்கதனுடைய பரிவரங்களும அங்கே விலலும் கண்ணியம் கையிலேந்திப் பெருமாள் எழுந்தருளியிருப்பதைக்கண்டு அச்சங்கொண்டு ஓடின; யூகத்தலைவன் இறக்கையில் அச்சங்கொண்டு ஓடுகிற மறமுள்ள யானைகளைப்போல ஓடி வருகிற அந்த வானராகளைத் தாரா கண்டு அவர்களை நோக்கி, சூரர்களே! வானராகோமானான வால்கு நீங்கா டுனசெல்லத்தக்கவாகளாகியும் ஏன் அச்சம் கொண்டு ஓடுகின்றீர்கள்; மண்ணைசையினால் சுககிரீவன கொடிய ராமனைக்கொண்டு கூரிய பாணங்களை எய்வித்து என்னாய்களைக் கொன்றனோ? ஆயினும், அதனால் நீங்கள் அஞ்சுவதென்னென்று வினாவினள். அவ்வானரர்களும் அவவாக்கியத்தைக்கேட்டுத் தாராயைநோக்கி, அம்மாராணி! நீ மகனுடன் பிழைத்துத் திரும்பிச் செல்லீர்; அருமையான அங்கதனையும் பாதுகாத்தருளீர்; நமனே ராமனாக வந்து வாலியைக் கொலைசெய்தனன். வாலி சுககிரீவனால் போடப்பட்ட கல்லுகளையும், மரங்களையும் தடுத்து அடித்தும், வசசிரம்போன்ற ராமபாணத்தினால் அடிபட்டு விழுந்தனர். இத்திரனுக்கு நிகரான நம வேந்தர் அடிபட்டு

யுக் கேட்டிருக்கின்றமையின், அவரைக்கண்டதான அவருடைய தோள்வல்கரு அருகித் தருமென வந்தடைந்தவிடுவாண்டு, பின்பு, தருமடைந்தவர்களைக் கொலை செய்க்கூடாமையின், தூலியைக் கொலைசெய்யவேண்டி தாம செய்த பரதிக்கை பொய்யாழிவிடும்; இவ்வண்ணம் எண்ணக்கொண்டே பெருமாள் மறைந்த வாலியை பிடித்தருளினயோனறி, வேறில்லை; வாலியுடன் எதிராகின்ற போசெய்பவர்களுடைய பலத்தில் பாதி முறையே வாலியைச் சேர்ந்த விடுகிறதென்று வாலிகு இந்நிரன் வரமளித்தபு பொன்னாலை வெட்டுத்திருக்கின்றமையின், பெருமாளும் வாலிக்கெதிராகப் போசெய்தால் பலக்குறைந்த தோல்வி யுறுவாராதலின், மறைந்தடித்தாரென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்; அது சரியன்று, நெடுநேரம் போசெய்தின்பே பலக்குறையுமே யன்றி, முதன் முதலில் குறையாதாதலின், முதலிலேதானே ஒரு கணியைத்தொடுத்த அவனைக் கொலைசெய்தவிடலாகுமன்றோ? மஹாராஜரும் நெடுநேரம் போசெய்தின்பே பலக்குறைந்த வருத்தினயோனறி, முதலில் வருந்தி விட்டோ? ஆதலின், நாம் உரைசெய்ததே சரியென வுணாக.

விழுக்கையில், மற்றுள்ள சேனைகள் யாவும் அச்சங்கொண்டு நாற்றிசைகளிலும் திரிந்தலைகின்றன; ஆதலின், கோபுரவாயலகளைக் காவலகள் வைத்து அங்கத்தனுகுப பட்டாபிஷேகஞ் செயவித்தருளீர்; வானரர்கள் எல்லோரும் அங்கத்தனையே வேந்தரெனப் பணிவார்கள்; உமககு இஃத கிஷ்கிந்தையில் இருப்பதற்கு மனமிலதாயினும், வேறு அரணுளத் திடம் தேடிச்செல்லுவோம்; முனடி, வாலியினால் தூரத்தப்படட சுக்கிரீ வாத்களிடத்துின்றும் நமக்கு இங்கு மிகவும் பயமுளது; என்று உரைத்தனாகள். தாரா அம்மொழிகளைக்கேட்டு அதற்கு உடன்படாமல அவர்களை நோக்கி, அன்பர்களே! வானர்சீமானான மிகச் சிறந்த என கணவன் இறந்தபின்னா, எனக்கு அங்கத்தனாலாயினும், ராஜ்ஜியத்தினாலாயினும், என் உயிரினாலாயினும் யாது பயன; ச்ரீராமபாணத்தினால் அடிபட்டு விழுந்த என பிராணநாதனுடைய பாதமுலத்தையே போய்ச்சேருவேன்; என்று உரைத்துவிட்டுத் துன்புறறுக கூவி அழுதுகொண்டு தலையிலும் மார்பிலும், கைகளால் அடித்துக்கொண்டு வினாவாக ஓடிவந்து சிறுத்தானவாகையும அடிப்பவனும், உயர்ந்த மலைகளையும் பேர்ப்பவனும், பெருங்காற்றினால் மோதப்பட்ட மகாமேகம்போலக் காஜ்ஜிப்பவனும், இந்திரனுக்கு நிகரான பராக்கிரமமுடையவனுமாகிய தன பாத்நா ச்ரீராம பாணத்தினால் அடிபட்டு மடைபொழிந்தொழிந்த மேகம்போலவும், புலியினால் வசைதப்பி அடிபட்டு விழுந்த ஆண்சிங்கம்போலவும், யாவராலும் அர்ச்சிக்கப்பட்டும், குளிகை நாட்டியும், திண்ணை கடடியும்முகாயுள்ள தோரணவாயில் அடங்கியிருந்த பாம்பைப் பிடிப்பதன்பொருட்டுப் பெரிய திருவடியினால் இடித்துத் தள்ளப்பட்டாப்போலவும், சாயந்து படுக்கிருக்ககண்டு சிறந்த கோதண்டத்தை ஊன்றிகொண்டு நின்று கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமானையும், இனையபெருமானையும், மகாராஜரையும் தாண்டி வாலியைக்கிட்டிச் சோகத்தினால் மனங்கலங்கித் தரையில் வீழ்ந்து மோகமடைந்து மீளவும் துயிலுணர்ந்த பெண்போலெழுந்து பிராணநாதாவென்று கூவியமபாசத்தினால் கட்டப்பட்ட பதியை நோக்கிப் புலம்பி அழுதனர். மஹாராஜர் தாரா இவ்வண்ணம் அழுவதையும், அங்கத்தன் வந்து தழுங்கி நிற்பதையுங்கண்டு தாழும் மிகவும் துயரமடைந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் பத்தொன்பதாவது சருககம்

முற்றிற்று.

இருபதாவதுசருக்கம்.

தாரா புலம்பியழுதது

இவ்வண்ணம் பெருமானுடைய கோதண்டத்தினின்றும் புறப்பட்டதும், ஆயுளை மாயப்பதுமாகிய கண்ணை யொன்றினாலே அடிபட்டுத் தரையில் வீழ்ந்திருக்கின்ற வாலியை முழுமதிபோன்ற முகத்தையுடைய தாரா கண்ணுற்று வினாவாகக்கிட்டி யவனை யணைந்துகொண்டு மதங்கொண்ட யானை போன்றவனும், மஹேந்திரமலைக்கு நிகரானவனுமாகிய அந்த வாலியின் குணங்களை நினைந்து மிகவுந் துயரங்கொண்டு கூவியழுது புலம்பலுற்றனள். என பிராணநாதரோ ! போரில் பகைவாமேல் கொடுமையுடையோரோ ! மிகச் சிறந்த தோளவலி யுடையோரோ ! சிறந்த வீரமுடையோரோ ! வானார் கோமானே ! மிகவும் சோகக்கடலில் முழுகினவனும், தேவரிடத்திலுள்ள நற்குணங்களுையே கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டிருந்தவளுமாகிய எனனுடன் இப்பொழுது என இனியமொழி மொழிகின்றிலீர்; வலிமுகா சீமானே ! எழுந்திருந்தருள்க; சிறந்த பஞ்சணை மெத்தனையில் படுத்தருள்க; தேவாபோன்ற சிறந்த வேந்தர்கள் இவ்வண்ணம் தரையில் துள்ளப்படியப படுத்திருப்பார்களோ ? தேவாக்கு என்னை வீட இப்பார்மடந்தையே மனத்துக்கினிய மனைபாள்போலும், இப்போழ்து உயிரமாயந்தும், என்னைதறந்து இப்பாரமனை யங்கங்களினால் தழுவிக்கொண்டு படுத்திருக்கின்றீரல்லீரோ ? மிகவும் வீரராகிய என் பிராணநாதரோ ! தேவர் நலவினையினாலே விண்ணுலகினில் இந்தக் கிஷ்கிந்தைபோன்ற சிறந்த மறறொருபட்டணத்தைப் படைத்திருக்கின்றீர் போலும், ஆதலாலேதான மிகவும் இனிய இந்தக் கிஷ்கிந்தையைத் தறந்து விட்டீர்; எந்தெந்த இடங்களில் தேன்பொழியும் பூஞ்சோலைகளில் எங்களுடன் கூடிச் சூலாவி இன்புற்றீரோ ? அந்தந்த இடங்களுக்கெல்லாம் தேவரால் அழிவு நேர்ந்தது; தேவா இவ்வண்ணம் ஆயுளமாண்டபுரிந்தமையின், யான் ஆசையும், ஆணந்தமும் குன்றிச் சோகக்கடலில் முழுகினேனாந்தோ ? என்னுடைய இந்த இதயம் கலவினும் கடினமானது போலும், என பிராணநாதனை நோக்கி ஆயுளமாண்டிருக்கையிலும், இந்த இதயம் ஆயிரஞ்சித்தறுண்டபுரிந்திலதன்றோ ?—

வானார் கோமானே ! தேவர் முன்னே மஹாராஜருடைய பத்தினியான ருமையையும் அபகரித்துக்கொண்டீர்; அந்த மஹாராஜரையும் வெருட்டினீர்; அந்தத் தீசசெயலின்பலம் இப்போழுது தேவரால் அடைப்பட்டது; தேவருக்கு நன்மையையே கோருகின்ற என்னையும் அறிவாமையாலும், மோகத்தினாலும் இகழ்ந்து நிராகரித்தீர்; யான் தேவருக்கு இதத்தைக் கோரியே இப்போழுது போர் செயற்க என்று தகைத்தேன் ;

இனியரூபயௌவனங்களினாலும், காமநூல பயிற்சியாலும் செருக்குற்ற தெய்வப்பொதுமடந்தையர்களைச்சேர்ந்து மகிழ்விராபோலும், இக்காலம் தேவருடைய ஆயுளை மாய்க்குங்காலந்தானபோலும், இல்லாவிடின் இந்த ஸுக்கிரீவனுக்கு வசமாகி இப்படி யழிந்திப்பிரோ? இதுவரையிலும் யான் தேவராலே சிறிதுந் துன்பமின்றி வளர்க்கப்பட்டமையின், இனி கைம்பெண்ணுகி நாதனினர்த் துன்பக்கடலில் மூழ்கி வாழ்நாளே எவ்வண் ணம் போக்குவேன, இவ்வாறு தேவரும் வானேறிச் சிறறப்படுன சுக்கிரீவனும் பகைகொண்டு சினமுற்றிருக்கையில், துயரமென்பதையே அறியாமல் இதுவரையிலும் வளர்த்துச் சீராடப்பட அங்கதன் இனி எப்பாடு படுவானே? அறிகின்றிலேன; அந்தோ? என்னுடைய பிரிய முள்ள பர்த்தாவே! தேவர் மீளாப பிரயாணம புறப்பட்டமையின், தேவ ருடைய இந்தப் பெறலரும் புதல்வனைக் கண்குளிரக்கண்டு தழுவி யுச்சி மோந்து இகமுனாததுத தேற்றி யருள்க; இந்த ஸ்ரீராமன் தேவரையும் கொலைசெய்தமையின, யாவரும் வியப்புறத்தக்கவனாயினா; சுக்கிரீவன் பொருட்டுச் செய்த பிரதிஜனையுந் தீர்த்துக்கொண்டனர் என்றிவ் வண்ணம் பதியை நோக்கிப் புலமபி யங்கதனை நோக்கி, அடா என கண் மணியே! தந்தையைக் கண்ணாசகானாய, இனி நீ தந்தையைக்காண்ப தரிதாரும்; எனறு புலமபி மஹாராஜனாயும் நோக்கி, மைததுனரே! நீரினி மனங்குளிராக; ருமையையும் பெற்று மகிழ்க, இனி யசசத தீர்த்தாசாக்ஷி செய்க; உம்முடைய அண்ணனா வானேறிவிட்டனரல்ல ரோ? எனறு புலம்பி மறுபடியும் பாத்தாவை நோக்கி, என்னுயிர்க காவலரே! யானிவ்வண்ணம் புலம்பி யழுகையிலும் என்னுடன் மாறற முனாககின்றிலீனோன; தேவருடைய மனைவியர்கள யாவரும் இங்குவந்து புலம்புகின்றனாகள கண்டருள்க; என்றிவ்வண்ணம் தாரா புலம்பிய புலம பலைக்கேட்டு மறறுள்ள வாலியின் ஸ்ரீவீரர்களும் அங்கதனைத் தழுவிக்க் கொண்டு கூவென்றுகூவியமுதனர்கள.. மீளவும் தாரா வாலியை நோக்கி, என் பிராணநாதரே! தேவருக்கு மிகவும் இனியனான இந்த அங்கதருமா ரனை விட்டு விட்டு இவ்வண்ணம் நெடுந்தாரம் மீளாமல் செல்லல் தருமோ? யானுயினும், அங்கதனாயினும், தேவா விஷயத்தில் யாதேனும் பிழை செய்தேமோ? ஏன இவ்வண்ணம் எம்மைத் துறந்து செல்லுகின்றீர், ஒருக்கால யான் அறியாமல் பிழைசெய்திருப்பேனாயினும், அதனைப் பொறுத்தருள்க; தேவர் திருவடியிணையைத் தலைவணங்கித்தொழுவேன்; என்றிவ்வண்ணம் மறுபடியும் சக்களத்திகளுடன் கூடிப் புலம்பி வாலியின் சமீபத்திலேதானே பிராயோபவேசம்பண்ணி இறப்பேனென நிசசயங்க் கொண்டனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபதாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

இருபத்தொன்றாவது சருக்கம்.

பிராயோபவேசஞ்செய்த தாரையைச் சிறியதிருவடி

இனியமொழிகளினாலே தேற்றியது.

தாரா இவவண்ணம் உறுதிகொண்டு விரண்ணினின்றும் நழுவி விழந்த விரண்மீனபோலத் தரையில்விழந்து படுத்திருக்கையில், சிறிய திருவடி கண்டு அருகில வந்து அவளை நோக்கிக் கேளீர் அம்மா!—

சுலக்ஷ்மீ க்ஷயம் சந்தி ப்ரஹ்மணியே நம: ||
 லக்ஷ்மீ க்ஷயம் சந்தி ப்ரஹ்மணியே நம: ||
 லக்ஷ்மீ க்ஷயம் சந்தி ப்ரஹ்மணியே நம: ||
 லக்ஷ்மீ க்ஷயம் சந்தி ப்ரஹ்மணியே நம: ||

குணதோஷகருதஞ்சந்தஸ ஸவகாமபலஹேதுகம்

அவயகரஸததவாபநாதி ஸாவமபதோதயசபாசபம

சோசயாசோசலிசமசோசயம தீநநதினாகமபஸே

கஸயகோவாறுசோசயோஸதி தேஹேஸமினபுதபுதோபமே.

எல்லா உயிரகளும அறிந்தாலது அறியாமலாவது செய்த நல்வினை தீவினைகளின்படி இம்மையிலும் வாழ்ந்து இறந்த பின்பும், அக்கருமம் கூறின் பலனை மறமையிலும் அடைபிறர்களு, ஆதலின், ஒருவன இறப்பது, பிறப்பதும், வாழ்வதும், தத்தம் முன்வினைகளினால் வாயப்பதே யன்ற, வேறொருவ்வராலும் நேராத, ஆதலின், வாய்வை ஸக்கிரீவனே கொலை செய்வதென எனண்ணறக; இவ்வீ நிமித்தமாத் திரமேயனறி, வாலி தன் முன்வினையாலேதானே இறந்தனர். ஆதலின், அவாபொருட்டு நீர துன்புறுவதும் சரியன்று; நாம எவவண்ணம் நற்கதியடைவோமென்று உமமை நீரே சோகித்துக்கொண்டவேண்டுமேயன்ற, மறறெவனைகருமித்து நீர் சோகமுறுகின்றீர்; கடையேறும் வழி யறியாமல் நீரே தீனமடைய வேண்டி யுடையால், திறமையற்ற நீர மறறெவனைகருமித்து அருள செய்வது; யாகாகு எவன் சோகிக்கத்தக்கவனாகின்றனன; ஒருவர்க்கும் ஒருவனும் இலன, எல்லோர்க்கும் இந்த யாககை நீரினெழுங்குயிழிபொல் சஞ்சலமே யன்றோ? அளபயிலே, நீர் மகட்பேறு அற்றவராயின், இவ வண்ணம் துன்புறுவது தரும், இந்த அங்கதகுமானே நீர் பாதுகாத்த னித்தல் வேணாமன்றோ? இனி இவனுக்கு வாழநாள்களில் இதமுறும் படி கணகாராயந்து மனத்தேர்த்தெழுந்திரீர்; எல்லாவுயிர்களும பிறப்பதும்

இறப்பதும் பிழைப்பதும் நிலையற்றனவெனறுநீர் அறிந்திலீரோ? ஆதலின், அறிந்தவாகா இம்மையில் நலம் வளமாய், தக்க நற்செயல்களைச் செய்ய வேண்டுமேயன்றித் தயநறுவது நலமற்பது ; இங் வாலியையே அடித்து பதினாயிரம், லக்ஷம், கோடி, தூறுகோடி, என்று மேனமேலுமுயாந்த கணக் குடையதும், கணக்கிறந்ததுமாகிய பறபல பிரிவாயுள்ள வானரசேனைகள பிழைத்தனர்கா அததனமையராகிய வாலி தம்முனவீனையின்படி வானே றினராதலின், அவரபொருட்டு ஏன் தயமுடிகளநீர், அன்றியிலே, இவர் நியாயமாகவே அரசாக்கி செயதற்கும், ளாமதானங்களிலும் பொறுமை யிலும் ஆவலுடையவருமாகலின், நலவீனையினா பெறும் பொன்னாடி சோந்து மகிழ்வாரா ; ஆதலினால், இவரபொருட்டுத் தயமுற்றும் இவருள்ள வானரசேனைகளுக்கும், இங் அங்கதகுமுாரமும, இங் கிஷ்கிந்தி, ஆயமும, உம்முடைய அநீனமேயாகும், ஆதலின், இங் சோகதமும, ஸந்தா பத்தையும் சூறந்து மகிழ்க்க ; உமமால் கட்டளையிடப்பட்டு இங் அங்கத குமாரரும் அரசாக்கிசெய்யக்கடவா ; உலவிலைய யாவரும் மக்கடபேற்றி னைக் கோருவது தாநிறந்தபினனா, சமக்குத தயபண்ப முதலானவை செய்வதனபொருட்டே யன்றோ ? இப்போது செய்யவேண்டிய காரியமும் உம்முடைய கணவனுக்குச் செய்யவேண்டிய சரமகைக்காரியமே யன்றோ? ஆதலின், இப்பொழுது வேந்தாபொருட்டிச் செய்யவேண்டும் கருமங்களை அயக்கருமாரனைக்கொண்டு செயவிக்கக்கடவீர், இக்காலத்திற்கு இதுவே தகுமன்றி, இவ்வண்ணம் துன்புற்று வருவதுவது தகாது, வானரா கோமானான வாலிக்கு தஹனஸம்ஸ்காரஞ் செயவித்தது பின்பு, அங்கத குமாரனுக்கும் அபிஷேகஞ்செய்விக்கக்கடவீர். பின்பு, சிங்காளத்தில் வீழ்நிற்கும் குமாரனைக்கணனுற்றுச் சோகந்தணிந்து மனசுவீர் ; என றிவ்வண்ணம் இனியமொழிகளை மொழிந்து தானாயத்தேற்றினா, தானா யதுகேட்டும பாத்தாவின் சோகத்தினாலே மிகவும வருந்தி எதிரில நிற்கின்ற சிறியதிருவடியை நோக்கிக் கேளீர் மாருதி ! அங்கதன்போன்ற ஆயிரம் பள்ளைகளைக் காண்பதைவிட வானரா சீமானான என்னுயகர் திரு மேனியைத் தழவி மகிழ்நதிருப்பதே மிகச் சிறந்தது ; அன்றியிலே, இப் பொழுது என் பர்த்தாவுக்கு ஸம்ஸகாரம் செயவிப்பதற்காவது, அங்கத னுக்கு அபிஷேகஞ்செய்விப்பதற்காவது, யான் உரியளலேன் ; அங்கத னுக்குச் சிறற்ப்புகைய மஹாராஜரோ ! இனி நடக்கவேண்டிய காரியங்க ளெல்லாவற்றிற்கும் நியாமகர் ; அங்கதனைக்குறித்தது நீர் இவ்வண்ணம் ளண்ணக, தந்தையற்ற மகனுக்குச் சிறப்பினே படுத்துவாருவானல்லது,

தாய பந்துவாகாள; எனக்கு என கணவரைச்சேர்ந்து செல்வதையிட இம்மையிலாவது, மறமையிலாவது, நலநருவது வேறென்றுமில்லது; ஆதலின், பகைவருடன் போர்ந்திறந்த என் பிராணநாதா படுத்திருக்கின்ற இவவிடத்திலேதானே படுத்திறப்பது எனக்கு மிகவுந் தகுந்தது; எனறு மொழிந்து வருந்தினாள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில இருபத்தொன்றாவது சருக்கம்

முற்றியது.

இருபத்திரண்டாவது சருக்கம்.

வாலி மூச்சைதெளிந்து மஹாராஜா அங்ககன் இவாகருடன

மேலே நடக்கவண்டிய விதத்தை யுளையெய்து அவ

வண்ணமே செய்யுமபடி வேண்டிது

பின்பு, வாலி மூச்சைதெளிந்து அங்கதகுமாரனுக்கெதிராகத் தனக்கெதிரில் வின்ற மஹாராஜனா முதன் முதல் பார்த்து அபவா நோக்கிக்கேளடாபு யான தீமையை வினக்கதக்க தீவினையினுலே மதிமயங்கிச் செருக்குமறு உளையுடைய பாரியையையும் அபகரித்துக்கொண்டு உன்னையும் வெருட்டினேன; ஆதலின், அப்பகையை என்மேல்கொண்டு என்னை தியோனென்று எண்ணி இகழற்க, தலைவி யாவராயும்தான் செலவும் வழியிலேதானே பற்றி இழுகின்றான்றோ? உனக்கும் எனக்கும் ஒரே காலத்தில் கூடி இன்புறும்படி சீமந்நாராயணன் ஸங்கமபித்திலனென வெண்ணுகிறேன்; அடா சக்கிரீவா! ஆகையாலேதான் எனக்கு அவவண்ணம் மதிமயங்கித் தீசெயல புரிந்தேன்; தலைவிநியைத் தவிரப்பது ஒருவராலும் முடியாதன்றோ? இனி நீ தாமஸஞ்செய்யாயல் இப்போழ்தே அபிஷேகம்பூண்டு இந்த வானாகளெல்லோருக்கும் ராஜ்ஞகி யாசாக்ஷி செய்க; யான் இப்போழ்தே யமகாமராஜன் உடனமடோகின்றேனென மெண்ணுக; இப்பொழுதே உயிரையும், வாலி யொருவராலும் கொலை செய்யப்படாநென்னும் புகழையுந்தறந்து செல்லுகின்றேன; இக்கால யிலே யாவு சொன்னவண்ணம் செயலதென்பது அருமை; ஆயினும், என்மீது அன்புவைத்து இவ்வண்ணமே சீக்கடவை எனனருமைக்கு முந்தையான இந்த அங்கதன் இன்புறும்படி செய்யலும், இதுகாறும் துன்பமென்பதை யறியாதவனும், இளைசு வேண்டாம, நல்லறிவினால்

பெரியோனுமாகியும், இப்போழ்து துன்புற்றுத் தரையில் வீழ்ந்து வருந்து கின்றனன் பாராய்; இந்த என்னுயிரினும் பிரியமுள்ள பூமமடையே ஜீவன்! என்னை நீனைநது வருந்தாவண்ணம உன்மகனாக எண்ணிய பாதுகாத்தனிக கக்கடவை. இனி நீயே இவனுக்கு வேண்டியவைகளை யளிப்பவனும், பாதுகாப்பவனும், அச்சமநேருவகால் அச்சத்தைத்தீர்ப்பவனுமாகின்றனை; யானிறந்தபின், நீ தவிர வேறொருத்தருமில்லா அன்றோ? அன்றயிலே, தாராகுமாரனான இந்த அங்கதன் உனக்கு நிகரான பல பராக சமமுடையோனானவீன, அரசகாருடன் போசெய்யுகாலையில் முன்னன்று போசெய்வான்; யெளவனமுடைய இம்மைந்தன் போககனதத்தில் யா யக வென்பதற்குத் தக்கபடியே பறபல செயல்களையும் செயவான, புகழ் ஸுஷேணன் மகளாகிய தாராயும் மேலவையும நன்மை தீமைகளை பாராயந்தறிவதில் மிகவும் துட்பமான நன்மதி யுடையவனாதலன், இவன எந்தசெயலே நன்கென்று மொழிவனோ? அச்செயலே ஸ்யமுறாமல வினா வாகச்செய்க; எதனைத் தீகென்று விலகருகன்றானோ? அச்செயலை யொருகாலையிலுஞ்செய்யாது, இவன் அரசாயந்து போந்த விஷயம் ஒருக்காலும் மாறுபட்டதில்லை, சகசரவா சந்திபுமகளுருடைய காரியங்களைப்புக, தடை யினறி வினாவாகச்செய்க, நீ செய்யாவிடில், பாவமும் சேரும், பெரு மாளுஞ்சீறி யுனக்குத் தீமை செயதருவாரா, யான கழுத்திலணர்ந்திருக்கின்ற இந்தப் பொன்மலாமாலையை யான இறப்பதன்புன்னமே கமுறறி யுன்சமுத்திலணநதுகொள்க, யானிறா சன்னா, இந்நிலவன் சிறந்த திவ்விய காந்தி யழிந்துவிடுமென்று மொழிந்தனன் மஹாராஜரும் தமையன் இவவண்ணமுனாசெய்த வாககிபத்தைக்கேட்டு அவன்மீதுள்ள கினந்தணிந்து மகிழுகுளையிச் சோகம் அநிகரித்து ராகுள்ளால் புகுகப்பபட்ட முழுமதிபோல ஒளியிழந்தது சாந்யடைந்து அமயொழிகளையெல்லாம் நல மெனவே உடன்பட்டு வாலயின அதுமதியினபடி அநசப் பொன்மலாமாலையை வாங்கி யணிந்து கொண்டனர், வாலிபும் மாலையை யளித்த பின்பு, பொன்னாட்டுக்குப் புறப்படச் சித்தமாகி எதிரில் தேவகி நிற்கின்ற அங்கதனை நோக்கி, அடா என்னருமபுதல்வா! காலதேசங்களை யறிந்து இனபமுறின மசிமாமலும், துன்பமுறின வருந்தாமலும், இரண்டினையும் பொறுத்து உன் சிறப்பனுடைய கட்டளையினபடி நடந்துகொள்ளக் கடவை, நீ எவ்வண்ணம் இதுவனாயில் என்னிலே எப்படியிருக்கினும் நிரந்தரம் பாதுகாத்தனிககப்பபட்டு இனபுறறனையோ? அவ்வண்ணம் ஸுக கிரீவன் நீ எப்படியிருக்கினும் உன்னை நனகுமதியான; ஆதலின், இவனுடைய மதப்படியிருந்து இவன் மகிழும்படி நடந்துகொள்வாயாகில், இவனும் உன்மீதன்புசெய்து அளிப்பான; ஆதலின், இந்த சுக்கிரீவனுடைய பகைவர்களுடனாவது, அவரைச் சேர்ந்தவர்களுடனாவது தோழமை கொள்ளற்க; எப்பொழுதும் இவனுடைய இசத்தையே கோரிக் கொண்டு இவனுக்காடப்பட்டிருக்கக்கடவை.

सचाभिप्रायःकार्यः कर्तव्यप्रणयश्चै
 क्षण्यंशुशुद्धोऽस्तु स्तुतन्तरद्वयुर्वै॥

நசாதிபரணய:காராய: காதவயோபரணயச்சேத

உபமஹிமஹானதோஷஸத ஸமாதந்தரதருபவேத

யாருடனும் மிகவும் நெருங்கியு மிணங்கிக்க, இணங்காமலும் தனித்து நிலலக்க; இவ்விரண்ம மிக்க தீமைக்கிடமாகும்; ஆகவே, யாருடனும் தக்கபடி நடபுகுகொண்டு வாழ்ந்து மகிழ்க; என்று மொழிந்தது கணகளை மெரளவிழித்துக் கணையினால் வேதனையுற்று நன்குவிழித்து பயங்கரமான பாரவைகளினாலே பார்த்து மேலெழுந்த உயிரையுடையனாகிய யறநன்னன், பின்பு, தாரா முதலிய வானரமாதாகளும், வானரா படைத்தலைவர்களும் கூடுவென்று கூவி ஐயையோ இப்பொழுது கிஷ்கிந்தை பாழாயிற்றே? தோட்டங்களும, மலைகளும், காடுகளும் அழிந்தன, வானரங்களும் ஒளிவிழந்தவாகாயினாக, எந்த மஹாவீரருக்கு அருகிக் காடுகளும் எக்காலையிலும் தளிர்ந்துப பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்தனவோ? உவாபோல் இனி யாவன் இவ்வண்ணம் செய்வான்; எங்க மஹானுபாவா கோலபென்னும் கந்தர்வனுடன் பத்தினிநதுவருஷம் ஓயாமல் பொசெய்து, இரவென்னும் பகலென்னும் வேறறுமையினறியே போர்த்து பதினாறுவது வருஷத்தில அவனை யடித்து வெற்றுகொண்டு நமமெல்லோரையும் மஹாவித்தனரோ? அத்தன்மையரான தனிவீரராகிய இவா எவ்வண்ணம் கொலைசெய்யப்பட்டனராகோ? எனறிவவண்ணம் புலம்பி யழுது சிங்கத்தைபுடைய பெருங்காட்டில பெருங்காளை இறந்துவிடுகையில், அதனைச் சோந்த பசுக்களபோல வருந்தினாகளே யன்றிச் சிறிதும் இன்புறநிலர்கள, அப்பொழுது தாரையும் பதி இவ்வண்ணம் இறந்ததைக்கண்டு வெட்டுண்டு சாய்ந்த மரத்தினமேல் படாநதிருந்த வல்விபோலசசாய்ந்து வாஸ்பைத்தழுவிக்கொண்டு சோகலாகரத்தில் மூழ்கி வருந்தினள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்துமூன்றாவது சருக்கம்.

தாரையின் புலம்பல்.

அந்தரம் தாரா வானரா கோமானுள் வாலியின் முகத்தை மோந்து இந்த அவவாலியைக்குறித்துப் புலம்பலுற்றனள் அந்தோ? என்னருயிர்க்

காவலரோ ! எனனுடைய மொழிகளைக்கேளாமல் ஏன் இவ்வண்ணம் தரையில் படுத்திருக்கின்றீர் ; இப்பார்ம்கள தேவர்ககு என்னினும் பிரியமுடையாளபோலும், என்னுடன பேசாமல் இவளையே தழுவிப் படுத்திருக்கின்றீர் அல்லீரோ? அந்தோ தெய்வம் இப்பொழுது சுககிரீவனுக்கு வசமாகியதோ? இப்போது ஸுககிரீவனேயல்லனோ வீரமுடையவனாயினன், ரிசூவானரத்தலைவர்களெல்லோரும் தேவனாயே தொழுதுகொண்டிருந்தனரோ ? அவர் மொல்லோரும் இங்கே கூடிப் புலம்புகின்றனராக, அங்கத்தனும் வருந்துகின்றனன் ; இவர்களின் புலம்பலையும், எனனுடைய இமமொழிகளையும் கேட்டும் ஏன் மறுமொழி மொழிகின்றீர் , எந்த இடத்தில் பற்பல பகை வீரர்களும் தேவரால் கொலைசெய்யப்பட்டிப் படுத்தனாகளோ ? அவ்விடத்திலேதானே தேவர் இப்பொழுது ஆயுர்மாணடி படுத்திருக்கின்றீராதோ ? நற்குலத்திற்பிறநவநமும், கசடற்ற தோவலி யுடையவருமாகிய என் பிராணநாதோ ! எனனை அநாதையாக விட்டு விட்டு மீளாமல் சென்றீர் சயயோ ? உலகினில் ஒருவரும் குரனபொருடிகள்களனிகையை விவாஹஞ்செய்து கொடுக்கக்கடவரல்லா, யான குரனுக்கு மாலையிட்டு மணம்புரிந்திவ்வண்ணம் கைம்பெண்ணையினேவல்லேனோ ? எனது மாணமும் அழிந்தது ; நங்கதியும், இன்பமும் தொலைநதன், ஆழமுடைய சோக்ககடலில் மூழ்கினேன், எனனுடைய இநத இதயமும் கல்லினுங் கடினமாகியது ; இது கணவனிறக்கக்கல்லும் சிதறுண்டி பிளந்தழிந்திலதன்றோ ? பிரியமுடையோரும், பாதுகாப்பவரும், பிரியஞ்செய்பவரும், போக்களத்தில் தோல்வியுறுதவருமாகிய என் பர்த்தா இப்பொழுதிறந்தனரோ ? ஒரு பெண்மக்கட்போறுடையவளாயினும், பெருஞ்செல்வமுடையாளாயினும், நற்குண நற்செய்கையுடையவளாயினும் ஆகுக ; அவ்வா எப்படியிருக்கினும் கணவனற்றவளாயின, கைம்பெண்ணையெயன்றோ ? யாவரும் இகழ்ந்துரைசெய்வார்களா ; வீரமுடைய வென்னுதரோ ! தேவருடைய திருமேனியினின்றும் பெருகிய குருதி பாய்ந்து செவப்புற்ற இவ்விடத்திலே இத்திரகோபம்போல் செவநத பட்டினுடையற்றிய பஞ்சணமெத்தைபோலவே படுத்திருக்கின்றீரோ ? தேவருடைய சரீரமும் துகளபடிந்து உதிரம தோய்ந்திருக்கின்றமையின, கைகளினுலே தழுவிக்கொள்ளத் திறமைகொள்ளுகின்றிலேன் ; இநத சுககிரீவனுடைய தீராப்பகையும், அச்சமும், ஸ்ரீராமனெயதருளிய ஒரோ கணையினுலே தீர்க்கப்பட்டமையின், இவன் மனங்குளிர்ந்தான் ; அந்தோ ? என் நாயகரோ ! தேவர் இறந்திருக்கையிலும், தேவரைத்தழுவிக்கொள்வதற்கு மார்பில் நாடடப்பட்ட இந்தக் கூரிய கணைதடைசெய்கிறது என்று புலம்பினா, அப்பொழுது சேனாபதியான ஸீலன் மலைக்குகையினுள் புகுந்திருந்த நச்சரவம்போன்ற அக்கணையை வாலியின் மார்பினின்றும் பேர்த்தெடுத்தான். அப்பொழுது அக்கணை அஸ்தகிரியில் மூலப்பொழுதில் கதிர்வனது கதிர்போலத் திகழ்ந்தது ; உடனே வாலியினது தேக்கத்தினுள்ள காயத்தினின்றும் குருதியானது மலையினின்றும்

காவிபடிந்த கணைநீர்போலத் தாரா தாராயாக நர்ப்புறத்திலும் பெருகிற்று; இவ்வண்ணம் தகன்படிந்து குருகிதோய்ந்த வாலியின் சரீரத்தைத் தாரா கண்ணீர்களினாலே துடைத் தலமபுகின்றவளபோலக் கண்ணீரைப்பெருகி அங்கத குமாரனை நோக்கி, அடா என பெறலரும் புதல்வா ! உன தந்தையின் மாணவஸ்தையைக் கண்ணுறைய, தீராப்பகையென்னும் பாவச் செயல் இப்போழுது முடிவுபெற்றது; பாஸஸூரியன்போன்ற மேனியுடையவரும், பொன்னுலகினை நோக்கிப் புறப்படுபவருமாகிய உன்னுடைய தந்தையைத் தலைவணங்கி வந்தனஞ்செய்யடா ? என்று புலம்பி யுரை செய்தனள. அங்கதகுமாரனும் தாரா யுரைசெய்த அம்மொழியைக்கேட்டு டெழுந்து கைகளைக்கூப்பித் தந்தையைத் திருவடித்தொழுது அபிவாதனம் பண்ணினள். அப்பொழுது தாராயும் வாலியைக்குறித்தது என பிராணநாயகரே ! முனடி அங்கதன் பணியுறுகால்களில் தேவா மகிழ்ந்து நெடுங்காலம் வாழ்க, என்று மகிழ்ந்து வாழ்த்தி யருளவீடு ? இப்போழுது ஏன் அவ்வண்ணம் ஆசிரவாதம் செய்கின்றிலீர், அருளிச்செய்க; காட்டிடையில் சிங்கத்திலுலாடிப்பட்ட காணையைச் சேர்ந்து கன்றுடன் கூடிய பசு துளபுறுவதபோல யானும் அங்கதனுடன் தேவரைச்சேர்ந்து வருந்துகின்றேன் ; என்னபுள்ள நாயகரே ! உலகினில் யாகஞ்செய்யவள ; கையுடன் கூடியே அவயிருத்தல்நாநஞ்செய்வாரானே யன்றித் தாண்டுகதா செயயாகளலலரே ? தேவர்மாத்திரம் போர்க்களமென்றும் யாச்சுரலையில் போர்வதென்னும் யார்க்கதைச்செய்து முடித்தது ஸ்ரீராமனெய்த கணையென்னும் தீரத்தத்தில் தருமபத்தினியான என்னைவிட்டு எவ்வண்ணம் மாணவண்ணம் அவயிருத்தல்நாநஞ்செய்தீர் ; போர்க்களத்தில் தேவருடைய போர்வலியைக் கண்டு மகிழ்ந்த தேவராஜனை தேவா தந்தையினால் அழைக்கப்பட்ட பொன்மலர் மாலையை இப்போழுது காண்கின்றிலேனே ? கதிரவன் மறைந்துவிடினும், வெய்யோனொளி மேருமலையைவிட்டகலாகதபோலவே தேவா மாணமுறறிருக்கினும், ராஜலக்ஷ்மி தேவருடைய திருமேனியைவிட்டகலுகின்றிலது ; தேவா போர்செய்வதன்பொருட்டுப் புறப்படுகையில், யான வேண்டி யுரைத்த வார்த்தையும் தேவாகரு இதமென்று தோளறியிலது ; ஆதலின, யானும் தேவரைத் தடைசெய்யுந் திறமைகொண்டவளாகியிலேன் ; தேவர் எனது வாககியத்தைக்களாமல வந்திறந்தமையின, தேவரால் யானும் மீகனுடன் வருந்திக் கைம்பெண்ணுகி யழகிளையும் இழந்தேனந்தோ ? என்று புலம்பி யழுது வருந்தினள.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிறறு

இருபத்துநான்காவதுசுருக்கம்.

இவ்வண்ணம் தாரா துன்புறமதைக்கண்டு மஹாராஜா தாரும் சோகமடைந்து தியிலீழ்ந்திறப்பெனென்று பெருமானை வேண்டியதும், பெருமானாகேட்டருளித் தாராயைத் தேற்றுவதன்பொருட்டுச் செல்லுகையில, தாரா பெருமானை நோக்கிப் புலம்பியதும், பெருமானும் அவளை நன்மொழிகளினால் தேற்றியருளியதும்

இவ்வண்ணம் தாரா தீராததுயரங்கொண்டு சோகக்கடலில் மூழ்கி வருந்துவதை மகாராஜா கண்ணுறறுப பகை நீங்கித் தமையனை யறியாமையினாலே கொல்லித்தேனையென்று மிக வருந்திக் கண்களில் சோகநீர்பெருக்கி மகிழவுகுன்றிப் பெருமானெழுந்தருளியிருக்கும்படிஞ்சென்று வல்லகைக்கையிலேநதி நச்சரவத்துக்கு நிகரான கணையக கையிற்பிடித்து கடிபீரமாய் நிழ்கின்ற அநதப் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளிர் நலமுள்ள தோழகா ! தேவா பிரதிஜைஞ செயதவண்ணம் நிறைவேற்றி யருளினீர் ; தேவருடைய தீர்மை கைகண்ட மருந்தாயிறும், அடியேனாக கிப்பொழுது போகுகளினும், உயர் வாழ்தல்லும், மனம் வெறுப்புறற்றிருக்கின்றது ; இரத்தம் தாரா இவ்வண்ணம் வருந்துகையிலும், அயகதகுமாரன இவ்வண்ணம் துயருறுகையிலும் எனககு அரசாக்கிசெய்யவேண்டுமென்று எவ்வண்ணம் மனமுளதாகும் ; முன்பு, வாஷி காரணமின்றி என்னை வெருட்டியோட்டினமையாலும், வன்மொழிகளை மொழிந்தமையாலும், தீராப்பகை கொண்டு மனையானையும் அபஹரித்துக்கொண்டு மிகவும் வருத்தினமையாலும், அவனைக் கொல்லும் விஷயத்தில உடன்பட்டித் தேவரை வேண்டினேன் ; அவனிப்போழ்திறந்தபின்னா, மிகவும் பச்சாததாபமடைந்து வருந்துகின்றேன் ; இப்பொழுது நான் முன்பு ரிசியமுகமலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்ததே நலமென்று எண்ணுகின்றேன் ; இப்போதிந்த வாஷி இறந்தபின்பு, பொன்னாட்டிறகரசனாகி வாழ்கைதனையும் நனகு மதிக்கின்றிலேன் ; மஹாததுமாவான என்னண்ணன் எனனுடன் போர்செய்து என்னை வெருட்டுகையிலும், என்னை நோக்கி, அடா சுக்கரீவா ! யான உன்னை யுயிரமாய்க் கொலைசெய்யேன் , நீ என்னை எதிர்த்தமையின், உனது கொழுப்பைமாத்திரம் அடக்கிவிடுகிறேனென்று எனமீது தமையென்னும் அன்பினால் உரைத்தனனே ? அவ்வண்ணமுநாசெய்வது பெருந்தகவுடைய அவனுக்கே தரும் ; இவ்வண்ணம் அன்பின்றி யவனைக் கொல்லிப்பது கொடும்பாவியான எனக்கே தரும், அண்ணனைக் கொலைசெய்து அரசாக்கி செய்வதெனும், பின்பு நோர்ந்த துயரத்தைப் பொறுப்பது மிகவும் கடின

மென்பதை யறிந்தாராயாமல் மண்ணாசை பெண்ணாசையையே முக்கியமாகக்கொண்டு கொடுமபாவிபான என்னேப்போல் மறமெவன்தான் இவ்வண்ணம் மிகவுந்திறமையுடைய அண்ணனைக் கொலைசெய்விக்கத் துணிவு கொள்ளுவன் ; என் தமையன் மஹாமகிமை யுடையோனாதலின், என்னைக் கொலைசெய்ய நினைத்திலன் ; யான் கொடுமதி யுடையோனாதலின், அவனைக் கொலைசெய்விக்க மனந்துணிந்தது ; எனனைக் கிளையினுலடித்து வருத்தி அடா தமடீ ! நீ இனி இவ்வண்ணம் எனனை எதிர்த்துப் போர் செயற்கு ; என்று மதிசூழிக் கொலைசெய்யாமல் விடவிட்டமையின், அவனால் தருமமும், உடம்பிறப்பும், பெருந்தகவுடைமையும், நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டன. என்னாலோவெனில, சினமும், பகையும், காமமும், குரங்கின் தன்மையும் நன்கு விளக்கப்பட்டன. ஸ்ரீரகுந்தன ! நினைத்தறகரியதும், தறககத்தககதும், விருப்புறறகரியதும், காணற்கரியதுமாகிய கும்பாவத்தை யண்ணனைக் கொலைசெய்வித்தமையின், விசுவருப்னைக் கொலைசெய்த தேவேந்திரன்போல அடைந்து வருந்துகின்றேன் ; இந்நிானுடைய பாவத்தையாயினும், பூமி, ஜலம், மரங்கள், பெண்கள், இந்நரல்வரும் ஏற்றுக்கொண்டு, வேழமண, நூலா, பிஷின, தூமை என்னும் இந்நான்கு விதங்களாக முறையே தாங்கினாகா. இந்த என்னுடைய கொடும் பாவத்தையே எவன்தான் ஏற்றுக்கொள்வான், தருமமின்றிக் குலத்தை யழித் திவ்வண்ணம் வருகத்தமுற்ற பிரஜைகள் என்மீது அச்சத்தினாலோ அந்ருளினாலோ அன்பினாலோ செய்யும் மரியாதையையும் விருமபுகின்றி லேன் ; இளவரசனாகுவதையும் விருமபேன், அரசனாகுவதையும் வேண்டேன் ; கொடுமபாவஞ்செய்த உலகினில் பெருமபழியையும், இகழ்வையுமடைந்து வருந்துகின்றமையின், பெருமழையில் நீர்வெள்ளம் பள்ளத்தாக்கில் பெருகி வளர்வதுபோலச சோகமென்னும் பெருவெள்ளம் உலகினில் தாழ்ந்த என்மேல் பெருகி வளர்கின்றது. அண்ணன் கொலை யென்னும் பினபுறமும் வாலுமுடையதும், ஸந்தாபமென்னும் துதிகதை, கண், தலை, தந்தங்களை யுடையதுமாகிய பாவமென்னும் மதயானை நதியின் கரையைத்தாக்கி இடித்தாச சாயபபதுபோல என்னையும் மோதி இடித்தாச சாயக்கின்றது ; ஸ்ரீரகுலதுராதரா ! நெருப்பில் காய்ச்சின தங்கம் அழுகுசுசிட்டத்தைவிட்டகலுவதுபோல என மனதில் விவேகம் பாவத்தைச்சோராமல் அகலுகின்றது. ஸ்ரீராகவா ! இந்த அங்கதகுமாரன் இவ்வண்ணம் சோகமடைந்து தவிக்கின்றமையின், இவ்வாநார்களெல்லோரும் மரணமுறுபவாபோலத தவிக்கின்றனர்கள உலகினில் நற்குண கற்செய்கையுடைய மகன் பெரும்பாலுமுன்னாயினும், இந்த அங்கத னுக்கு நிகரான குமாரன்மாத்திரம் எங்குமில்ன் ; என்னண்ணனைப் போன்ற சோதார்களும் எங்குமில்ர், இனி அததனமையான அண்ண னுடன் வாழ்வதேது ; ஸ்ரீராமசந்திரா ! இந்த அங்கதன் சோகத்தினு ஶ்ரீராமல் பிழைப்புபானாயின், தாரையும் பிழைப்பார். அங்கதனின்று

மாத்திரத் தாரா மொருக்காலும் உய்யானென்று, லம்புகின்றேன் ; ஆதலின், யான் அண்ணனுடனும், அங்கதருமாரனுடனும், மறுபிறவியிலாவது நட்பினைக்கோரித் தீரில விழந்திறப்பேன் ; இவ்வானரர் தலைவர்கள் தேவருடைய கட்டையின்படி ப்ராடடியாராத் தேடி யளிப்பார்கள். யானிறந்துவிடினும், தேவர் எல்லாக்காரியங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளவல்லீர் ; ஆதலின், அண்ணனைக் கொலவித்த கொடுமபாவியான யான் இறப்பதன்பொருட்டினுமதி கேட்கின்றேன் ; என் வேணுகோளுக்கிரங்கி யனுமதி கொடுத்தருள்க, என்றிவவண்ணம புலமபி லேவக்டினர். பெருமான் அம்மொழிகளைக் கேட்டருளித் தாமும் கண்ணீர்பெருககி வருந்தி முகூர்த்தகாலம் சிந்தையுற்றிருந்து யாவராலும் யாது பதிலருளிச செய்வானென்று பார்க்கப்படடுப பாராமடந்தைபோல மிகப் பொறுமையுடையவராதலினாலும், அனைத்துலகங்களையும் பாதுகாத்தளிப்பவராதலாலும், இவ்வண்ணம இவர்கள் துயருறுவதைப்பொருமல இவர்களைத்தேற்றி மகிழ்விப்பதன்பொருட்டுத் திருஷாங்ககொண்டு சோகக் கடலில் மூழ்கி வருந்துகின்ற தாராயைக்கடாக்ஷித்து அவளருகிலெழுந்த்ருளினர். உடனே அங்குள்ள வானரத்தலைவர்கள் கணவனைத்தழுவிக்கொண்டு புலமபுகின்ற அந்தத் தாராயைப் பெண்களைக்கொண்டு எழுந்திருக்கச்செய்கையில், தாராயும் பதியைவிட்டுத் திரும்பி விலலும் கணையுங் கையிலேலங்கிக் கதிரவனபோலக் காங்குகொண்டு விளங்குகின்ற ஸ்ரீராமபத்திரனைக் கண்டு இவருடைய திவ்விய தேஜஸ்வினாலும், ராஜலக்ஷணங்களினாலும், இவரே ஸ்ரீராமபத்திரனென்றறிந்து தனபுற்றுக் கொண்டே பெருமானுடைய சமீபததையடைந்து சோகத்தினால் மெய்நடுங்கி வருந்திப் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் சககரவாத்தித் திருக்குமாரரோ!—

ஸ்வஸ்வமேய்யுநுராஸதஸ்ய ஜீஸ்தீயிஸ்யுத்ஸுநா ரிஷ்ய
 அக்யுஸ்தீஸ்துவிசக்ஸஸ்ய கீஸிசுநுவாஃசுசுஸீஸநாக்ஷி

தவமபர்மேயசசுதாராஸதசச ஹி?தநதரியசசோத்தமதாராயிசசச
 அக்ஷயயகோதிசசவிசக்ஷணசசக்ஷிதிசக்ஷமாவாணக்ஷதஜோபமாக்ஷி.

தேவர் அளவிடத்தகாதவரும், தீவினையோர்கள் அடைவதற்கரிய வரும், புலன்களுக்கு வசப்படாமல புலன்களையே தன் வசமாக்கி யருளிய வரும், தருமமுணர்ந்தோர்களுள்ளும் தருமமுடையோர்களுள்ளும் சிறப்புற்றுயர்ந்தவரும், ஒருக்காலிலும் குறைவும் அழிவுமுறாத பெரும்புக முடையவரும், உபய விபூதிகளையும் தக்கபடி நடாத்துவதிலுமிகத் திறமையும் வலிமையுமுடையவரும், பார்மகட்டு நிகரான பொறுமைபுற்றுத் தஞ்சமடைந்தவர்களின் பிழைகளைப் பொறுத்துப் பாதுகாத்தளித்தருள்பவரும், உகிரம்போலச் சிவப்புற்றும் செந்தாமரைமலர்போல வியன்றகன்றுமுள்ள

திருக்கண்களை யுடையவருமாகிய ச்ரீமந்நாராயணனை ஆகின்றீர்; தேவர் அப்பிராகிருதமான சுத்தஸத்தமயமான திவ்விய சீரா வயலங்களை யுடையவராகியும், தீயோர்களை வென்று நலலோகனைப் பாதுகாப்பதன்பொருட்டு லீலாமானுஷ திவ்வியமங்கள் விகிரஹததையுடையராக அவதரித்துக் கோதண்டததையும் பாணத்தையும் திருக்கைகளிலேந்தி அதிமானுஷ பல பராக்கிரமங்களை யுடையராய அலிகளும், ஆண்பிள்ளைகளும் கூடக்கண்டு மயங்கிப் பெண்ணுருக்கொண்டு புணர விரும்பத்தக்க திவ்வியாவயவ ஸௌந்தரிய முடையவருமாகியும், யின பிவவுருவை விட்டு முனபோலவே அப்பிராகிருத திவ்வியமங்கள் விகிரஹமுடையராசுவீரர்; எனறு பெருமானுடைய திவ்வியமங்கள் விகிரஹத்திலீடுபட்டுப் புகழ்ந்து மீளவும் வானர ஜாதியாகையால, மதிகலங்கிப் பெருமானை நோக்கி, ஸவாமி! தேவர் எந்த பாணத்தினால் என பர்த்தாவை யடித்தருளினீரோ? அநதக் கணையிலுலே தானே எனையும் அடித்தருளாக; என் பர்த்தா! என்மீது மிகப் பிரிய முடையவராதலின, பொன்னுலகிலும் எனனைப் பிரிந்து மகிழவுறார்; இவா பொன்னுலகை யடைந்தும் முற்றும் சுறறிப்பார்த்து என்னைக் காணு ராயின், சிறந்த ஆடையாபரணங்களை யுடைய தெயவப்பொதுமகளிர்களைக் கண்ணுறினும், மகிழந் தவாகளுடன சோந்தின்புறார்; மிகவும் அழகிய இந்த மலையருகில தேவா எழுந்தருளியிருந்தும் பிராட்டியாகைப் பிரிந்திருக்கின்றமையின, எவ்வண்ணந தன்புற்று வருந்துகின்றீரோ? அவ்வண்ணமே விண்ணுலகிலும் என பதி! எனனைப் பிரிந்தா, மகிழவுருன்றி, யொளியிழந்து, மெய்வாடி, வருந்துவாராய்யோ? தேவர் பெண்டாட்டியைப் பிரிந்தவர்களுறந் துன்பம் மிகவும் பொறுத்தறகரியதென்பதை நன் சுறிந்தருளவீரலீரோ? ஆதலின, என் பிராணநாதன் என்னைப் பிரிந்து வருந்தாவண்ணம எனனைக் கொலை செயது என் பர்த்தாவிடம எனனைச் சோத்து மகிழ்வித்தருளாக, தேவர் என்னைக் கொலைசெய்யும் விஷயத்தில் பெண்டுகொலைசெய்வது தருமமனறே என்று எண்ணறாக; என்னை வாலியின் ஆத்தமாவாகவே யெண்ணிக் கொலைசெய்தருளவிராகில், பெண்டுகொலைத் தேவகா யணுகாத; பதிககுப் பாரியை பாதி யாத்தாமாவென்றும், பத்தினி பதிக்கு வேறல்லென்றும், முதனூல்களில் குறிககப்படுகின்றதன்றோ? பாரியையைப் பதிககளித்த மகிழ்விப்பதை விடச் சிறந்த தருமம் வேறொ ள்றும்மில்லையென்று தருமமுணாநதோர்கள் உரைக்கின்றனாகனே! ஆதலின், எனனைப் பதியுடன் சேர்த்துச் சிறந்த தருமத்தை யடைந்தருள்க; இவ்வண்ணம் எனனைப் பதியுடன் சேர்ப்பிராகில், இது நல்வினையே யாகு மல்லது, தீவினை யாகாத; கொலைசெய்த பாவமும் சேராத; இவ்வண்ணம் நாதனின்றுத் தயருறறு வருந்துகின்ற எனனைக் கொலைசெய்து பதியுடன் சேர்த்து இன்புற்று வாழுமாறு செய்தருள்க; யான் மதயானேபோ லுலாவுகின்றவரும், வானரப்படைகளைத் துக்கும் இறையவரும், மிகவும் புத்தி யுடையோரும், சிறந்த பொன்மணி மாலை யணிந்தவருமாகிய என்

கணவனை விட்டுப் பிரிந்து வருந்தி நெடுங்காலம் வாழவுற விருப்பம் கொள்ளுகின்றிலேன; எனறிவயண்ணமுராததுப் புலம்பினள. பெருமாளும் தானா யுரைசெய்த வாக்கியங்களை யெல்லாம் கேட்டருளி யவளைத் தேற்றி யவளை நோக்கிக் கேளாய் வீரபத்தினியாகிய தானாயே 'நீ யுலக வழக்கத்திற்கு விருத்தமாக எண்ணமுற்றக; எல்லாவுலகங்களும் தெய்வத்தினுலியற்றப்பட்டு அதன சங்கறப்படி நடப்பன வல்லவோ? ஒருவர்க்குத் துன்பம் நோவதும், இன்பம் நோவதும், தெய்வசெய்கையெயென்று யாவரும் உரைக்கின்றனர்களல்லரோ? மூவுலகத்தவா தெய்வத்தினுலனிக கப்பட்ட துன்பத்தையோ இன்பத்தையோபெற்று அதற்கு வசப்பட்டிருக்கின்றனர்களே யன்றித் தெய்வத்தை மீறி நடப்பவர் ஒருவருமில்; ஆதலின், தெய்வத்தினால் அளிக்கப்பட்ட முன்போன்ற இன்பங்களையும் அடைந்து மகிழ்வாய்; உனது மகனும் யுவராஜனாகி மகிழ்வான்; இவ்வண்ணமே தெய்வத்தினால் ஸங்கற்பிக்கப்பட்டுளது; ஆதலின், நீ துன்புறற்க; ரணகுரன மனைவியாகள இவ்வண்ணம் வருந்திப் புலம்பார்களே? என்று அருளிச்செய்து தேற்றியருளினா. தானாயும் இவ்வண்ணம் பெருமாளாலே தேற்றப்பட்டவளாகிச் சோசத்தை யுளடக்கி மனநதோரது மௌன மடைந்தனள

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்துநான்காவது சருக்கம் முற்றிற்று.

தனிசலோகி—புஜயுத்தத்தாலும், வாக்யுத்தத்தாலும், வாலியைச்சென்று கோன்று வெற்றிகொண்டு பெருமாள நிறைவளவிலே பாதருவதஜனிதமான சோசக குரோதகங்களாலே விக்ருதைய என்னுணமகளைக்கொன்றவனை வாயற வெயய வேணுமென்று கடடி யுதித்து வந்த தானாயானவள பெருமாள்க்கண்டு அவருடைய மகிமையினாலே கோபநதனிகது ஸத்துவகுணநதலையெடுத்தது அதனகாரியமான ஜனூரம்பிறநது தெளிவுற சிந்தையளாகையாலும், அவவஸதுவை யொரு போகியாக ஸாக்ஷாதகரித்தது நிரணயமபணணி, வெயயபபுக வாயாலே வாழ்த்துகிருள. பகவதஸாக்ஷாதகாரம்பிறநதால பிரதிபநதகம்போய தத்துவாதுபவமபணணக குறை வில்லையிறே? ஸ்ரீவால்மீகிபகவான, அலலாத ரிஷிகளையும், வேதகளையும்போலே தாரதாம் பகவானுடைய பரதவோபரதணமபணணததுடகி 'வசனூநதரககளாலே ஸாமய சங்கை பணணுமபடியாவது, தேவதாரதரககளினுடைய ஆதிக்கியசங்குத பண்ணுமபடியாவது, பூவாபரவாக்கியங்களும் தாமிகரஹக பரமணககொண்டு ஸாமானுதிகரணய வாக்யககருகக்கும், அநதாயாமி பாயநதீனுலநதானத்தாலே எனதும், அவ்வோதேவதைகளைச்சொல்லுகிற ப்ரதேசககள தானும் தத்வபரமனது; பரசம்ஸாபரமென்றும், ஆகாச, பராண, வாமதேவேநதர ப்ரஹ்லாதாதிககருகுப பரத்வம்வரிலரயித்த; ருத்ராதிக்ககருகுப பரத்வம் வருவதெனகிற துல்யநாயத் தாலும் உபபாதிக்கவேண்டி கஸேசபருளமாயிராதபடி ஆணபெண்ணடக்கலும் பிர சித்த வைபவமுடையவர் பெருமாளென்று உறிவிககைக்காக தாராங்கதாதிகளை விட்டித் ததவநிர்ணயம் பண்ணுகிருள.—இதில் இத்ததைக்கு முன்பு கண்டறியாதிருக்கச்செய்தேயும், திருமெனியில் ஸவயம்வரித்தககிடக்கிற ராஜஸகூண்ங்களாலும், பெருமானுக்கு அஸாதாரணமான கண்ணமகாலும், என்னுடைய பர்த்தாவைக் கொன்ற பெருமாள இவர்தானென்று அறிந்தானென்று ஸௌலபயத்தி கொடு

யோஜனையும், லௌலபய சிஹங்களாலே மறைநிறுக்கச்செய்தேயும், ஊகுகேத தகக பரத்வகுணங்களுமும், பரதவ ஸகுசகமான நிருக்கணகளாலும், கண்டவாத் தீர்ந்தனதே யுலகே நின்றொனையும், நிழலெழுநிற புருஷகார பர்தானயததாலும், இசுசக்கரவாத்நிதிரமகரூ அப்பரவஸததானென்று அநிநதானென்று பரதவத திலே ஒரு யோஜனையுமீறே? அவவீரணடையும சோதத யோஜிககிறத; (தவம்) இவளுடைய பாதருபகதியிருக்கிறபடி ராஜாககனையும் நீயெனகிறாள். (தவம்) மேசே அப்ரமேயச்ச என்று துடகுகி ஏறப்புகுகிற குணபாரததககு அநிஷ்டானமுண்டாம் படி ஆசிரயநதனைப் பாரிக்கிறாள். (தவம்) அநவநிகாதிசயாஸநகயேய கல்யாண குணகளுடைய ஒரு சிராநகையாமபடியான ஸ்வரூபத்தின கன யிருநதபடியென் ; (தவம்) ராவண தூதுயி முதலானோகனை யகப்பட தலையுழித்த வாலியைககொன்று வெற்றிகொண்டு ஒன்றுஞ்செய்யாதார்ப்போலே நின்ற நிலை யெனெனென்றாள் (தவம்) வாலிககளுகிக கிடககடைநத கிடநத மஹாராஜருக ககப்பட வெற்றிகொடு தது சராணகதவசலரான நீர் (தவம்) பெண்களும், இளையோகளுமான நாயகளும் அகப்பட மதியாதே வரது கிடமபடியான நீர் (தவம்) ஒரு வஸதுவை வேறு வஸ்துவாகுமார்ப்போலே வாயாற வெய்யவரத எனனை வாழ்த்துமபடி பணணியைத்த நீர் நீ வாழ்த்துகைக்கு உருப்படாயாகில, அது தனைத் துடககலாகாதோவென்ன? (அப்ரமேய?) உம்மையுமநியாதே எனையுமநியாதே முகககொள்ளலாமோவென்று பாரததனை; அது முகககொள்ளவொண்ணாதாயிருநதது; (அப்ரமேய?) நானே யன்று வேதமும் அகப்பட மீளும்படியன்றோ? தேவனா அளவிடககடாமையிருப்பது (அப்ரமேய?) பரமைககு விஷயமாவது, பிரமேயமீறே? பிரமையாகிறததான நன்ற அனுபவத்தலிதே? அதாவது, பரதயக்ஷாநுமாகுமகஜனயஜ்ஞாகநமீறே? அமுழுந்துக் கும் விஷயமலலீராயிருநதீர், (அப்ரமேய?) பிரமானககளுககு விஷயமலலீரொணு மிடஞ சொல்லவேண்டுமோ? தேவா மகிமையை யளவிட ஸாவஜ்ஞரான தேவரால் தான முடியுமோ? நித்தியமாகையால், காலத்திலை அளவில்லை; விபுவாதலின், தேசத்தினாலும் அளவில்லை; எல்லாவுயிரகளும் தேவாக்கு சரீரூதககளாகையாலே வேறே சேவியிலலாமையால், வஸதுவினாலும் அளவில்லை; (தவம்பரமேயச்ச) என் கண் முகப்பே நிறகசெய்தேயும் எட்டப்போகிறதில்லை; இவன என்று சொல்லும் படி கிட்ட இருக்கையிலும், அவெனன்று சொல்லுமபடி அளவிடவாயிராகினதீர், கணனிட்டுப்பாராததவாதே எளியிராயிருநதீர், நெஞ்சிடமபாராததவாதே அநியீரா யிருநதீர்; கையும் விலலுமாய் எளியிராயிருக்கிற நீர் கையும் சககுசக்கரககளுமான பரவஸ்தவாயிருநதீர்; பரதவம் எட்ட ஒண்ணுதெனநிருநதோம்; லௌலபயக தானும் எட்டப்போகிறதில்லை; ஒரு பரிசுரமனதிககே தனிமைப்பட்டார்ப்போலே யிருக்கிற நீர் அபரிமித பரிசுரார்ப்போலே உள்கொள்ள வொண்ணாதபடியாயிருநதீர்; பிதாவின் நியோகத்தாலே தாபஸராய வனவாஸமபண்ணப்போநதீர்; விராதகக பரத வாலிகனைககொன்று திரியாநின்றீர்; உம்முடைய நினைவும் செயலும் அநிதி யிடப்போகிறதில்லை; அநதீகரணத்தக கெட்டவொண்ணுதென்றொழிநதால் பாந்தய கரண தனககெட்டலாமோவென்றிருநதோம்; (தராஸதச) அதுவும் செய்ய வெண்ணுதபடியாயிருநதது; மனஸஸால் கிட்டவொண்ணுதையோ? சரீரத்தால் கிட்டலாகிறத; நலவழியே போவாரககுக் கிட்டலாமத்தனைபோக்கி, வழிகெட்டு நின்றவர்களுக்கு ஒருகாலும் கிட்டவொண்ணுதாயிராநின்றது; (தராஸத) ஷதல் விசரணகத்யவஸாதநேஷு, இறே - அப்படிக்கு விசரணத்தமாய் பொடியாக்க வென்று பார்த்தால் ஸுஸகுக்ஷம் என்று ஸகுக்ஷமவஸதவாணியாலே பொடியாக்க வெண்ணுது; கதியாய் நின்ற விடத்திலும், ககக வடிக்க வென்று பார்த்தால் என்

கும் பரததுளனுகையாலே கடக்க வடிக்கப்போகாத, அவஸாதமாய முடிக்க வென்று பாததால நித்தியமாகையாலே நாசம்பண்ணவொண்ணாது; வாலி வதருபித ரானவாகளும் வந்த அடாந்த பிரதி பண்ணலாமோவெனநிருந்தோம்; அப்படி வருவார்க்கு அணுகவுக்கடவொண்ணாதபடியிருந்தீர்; இப்படி காலிதராய பரதார ராஜ்ஜியங்களைப் பதிததாருவதாகக் கொன்றொனநிருந்தோம்; (ஜிதேநதிரியசச) அப்படியனநியிலே, மஹாராஜாக்குக் கொடுத்தபடியாலே விஷயசபஸரன்றியிலே யிருந்தீர்; புலன்களும் அடங்காதே கண்ட விஷயங்களிலே சபலங்களாகையன் திககே அவை உம்முடைய கீழே யடங்கும்படி அமுககி யாள வல்லீராயிருந்தீர்; ஆளும் ஒரு புருஷனும், ஏதேனும் ஒரு ஸதிரீயைக்கிட்டிலை ஏறிட்டுப்பார்க்கக் கடவதாய் வாய்த்திருப்பது; அப்படியிருக்க, நான இத்தனைபோது நிற்கிறவிடத்தில் முகமெடுத்தப்பாராதே நிற்பதே என்ன விரகதரோ இவா என்கிறார். நாட்டோ பதிககிவை படைத்திரத்தனைபோககி நாட்டாராப்போலே புலன்களுக்கு ஆள்பட்டு இருந்தீரல்லீர்; இப்படி விரகதராயிருக்கிறவா நம்மை நலிவானேன்; அதார்பிகரோ வென்றிருந்தோம்; (உத்தமதாமிகி) இந்த வியாபாரமெல்லாம் பரமார்த்தமாக உபகரிகையாயிருந்தது; தனக்கென்று செய்யுமவன அதமதாமிகன; தனக்கும் பிறருக்குமென்று செய்யுமவன மதயமதாமிகன, பிறாக்கென்று செய்யுமவன உத தமதாமிகன, அனநிக்கே, தார்பிகன, உத்தாமிகன, உத்தரதார்பிகன, உத்தமதா மிகன, என்று தாமிகாக்களும் நாலவா, தாமிகராகிரூ; வாணூர்மோசுததாம முடையவர்கள், உத்தாமிகராகிரூ; பகதிமாக்கமுடையவா, உத்தரதார்பிகராகிரூ; எல்லாவுயிசகளுக்கரு தஞ்சமாயிருப்பவா, உத்தமதாமிகராகிரூ; புருஷகார வசிகார்பர், இப்படி உத்தமதாமிகராயிருந்தீர்;—ஒரு நோயஸஸாதனமான தாமமே யாய பல பாயநமனரேவென்றிருந்தோம்; (அக்ஷயகீர்திசச) மனனும் பெருழ் புகழாயிருந்தீர்; ஒருவராலும் மதிக்கவெண்ணாத புகழுடையீராயிருந்தீர்; அதாவது, தனிவீரனான வாலியைக்கொன்று தேடிப்படைத்த புகழ்க்கு, மறைந்து கொன்றொன் றும், பிழையின்றி கொன்றொன்றும், பயனின்றிக்கொன்றொன்றும், இப்புடைகளிலே அநேகம் கண்ணழிவுஞ்சொல்லி யழிக்கலாமோ வென்று பராததோம்; தேவா என பர்த்தாவுக்கு அருளிச்செய்த உத்தரவகளிலை அப்படி யழிக்கவொண்ணாத புகழுடை யீராயிருந்தீர்; இப்படி மாறாத புகழ்படைக்கக்கடியெனனென்றிருந்தோம்; (விச க்ஷண்சச) ஸாவசகதிமுடைய தேவாக்கிதவும் ஒரு ஏறமோ? மேனமேனும் பதிதுரைத்த ஏறகளை வாத்ததையடக்கவல்ல பொறிவாளராயிருந்தீர்; வாலியைக் கொன்று மஹாராஜாக்கை கூட்டினீராகையாலே, நல்லாரறிவீர், தியாரறிவீர், இவ்வுல கத்தெல்லாமறிவீராயிருந்தீர், இப்படி விசக்ஷணராகையாலே சததருசேஷும் கூடா தென்று அக்கதனையும் முடிப்பிப்பீரோ வென்றிருந்தோம்; (கூதிக்கூமாவான்) பொறுமையிலும் பூயியாயிருந்தீர்; வாலிமேலுறற கோபத்தினால் அக்கதனையும் என் னையுந் தொலையாதிது நிறறறகென்னென்றிருந்தோம்; (கூத்தஜோபமாக்கி) உயிர்க் கெல்லாம் தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைகண்ணென்றும், ஸர்வரக்ஷகதவஸஞ்சக மான இக்கண்ணினைவைஸ்க்ஷிணய மிருந்தபடியென்கிறார், வாலிமேலுறற திறத்த தால் தோறநிய கண் சிவப்புமாறாதிருக்கினும் என்னைக்கண்டு கொலைசெய்யாதிருந்த தேன்; இந்தக் கண் சிவப்பு பிராட்டியின் பிரிவினாலோ? வாலிமேலுறற தீற்றத்தி னாலோ? மஹாராஜாபீதனான அன்பினாலோ? தெரிசிறந்திலும்; இங்குற்ற சகாரங்கள் இறகு கூறாத திவ்விய கலயான குணங்களையும் சேர்க்கின்றன; அபஹதபாப்பம்ந்து வாதிகளுக்கு எதிர்த்தட்டாக வேறொரு என்ருணங்கனையும் காட்டினார். தனிகலோகி யிலே இது மிக விரிந்துளதாகையின், வீரிவினிற்சஞ்சித் தொக்குத்துரைத்தனம்.

இருபத்தைந்தாவது சருக்கம்.

மஹாராஜர் பெருமானுடைய கட்டளையின்படி அங்கதகுமாரன் முதலான
வர்களுடன் வாலிகு ஸம்ஸ்காரஞ்செய்வித்து நீக்கடனையும்
முடித்துவிட்டுப் பெருமானருகில் வந்து சேர்ந்தது.

அந்தரம் பெருமாள் இளைப்பெருமானுடன் கூடி மஹாராஜர் முதலானோர்களுடைய சோகத்தினால் மிகச் சோகமடைந்து மஹாராஜர் தாரா அங்கதகுமாரன் முதலானோர்களை நோக்கிக் கேளீர் அன்பாகளே! சோகமுற்றுப் பரிதாபமுறுவகினாலே பொன்னாமிசேர்ந்த வாலிக்கு நலம் விளைவதிலது; ஆதலின், சோகத்தையடக்கி மேல் நடக்கவேண்டிய காரியம் யாதுவோ? அதனைச் செயது வாலி நற்கதியடையுமாறு செய்க; எக்காலையிலும் உலகவழக்கம் யாதுவோ? அதனை யாவரும் செயல் வேண்டும்; ஒருவன இறந்துவிடுகையில், கண்ணாவிட்டழலவேண்டிய வழக்கமும் செய்யப்பட்டது; ஸாவலோகநியாமகனான ச்ரீமந்நாராயணனை மீறி யொருசெயலும் எவராலும் செய்து முடிப்பதற்கும்; உலகத்தில் யாவும் உண்டாவதற்குத் தெய்வமே காரணம்; தெய்வமே எல்லாச் செயல்களுக்குத் துணையாகும்; எல்லாவுயிரகளையும் ஒரு செயலைச் செய்யும்படி யேவுதற்கும் தெய்வமே காரணம்; ஒருவனும் எச்செயல் செய்வதற்கும் கர்த்தாவல்லன்; ஒருவனை ஒருசெயல செய்யும்படி யேவுதற்கும் திறமைகொண்டவனல்லன், எல்லோரும் ஈச்வரனுக்கு வசப்படடே யிருக்கின்றனாகள; எல்லாவற்றிற்கும் தெய்வமே தஞ்சம்; தெய்வமும் ஒருவா நல்வினையுறுவதற்கும், தீவினை யுறுவதற்கும், உரிய காலத்தைக் கடந்து நடக்கின்றிலது; தெய்வம் ஒருக்காலும் அழிகின்றிலது; ஆதலின், தத்தம் முன வினையை யடைந்து ஒருவனும் தெய்வத்தை மீறி நடவான்; தெய்வமான ச்ரீமந்நாராயணனுக்கு இவர் இனத்தாரொன்றாவது, இவர் வீரமுடையோன்றாவது, இவர் தோழனொன்றாவது, இவர் சுற்றத்தாரொன்றாவது பகஷ்பாதஞ்செய்து தன்னு சங்கற்பத்துக்கு வேறாக ஒன்றுஞ்செய்தருளார். ஆதலின், பெருமாள் ஒருவர்க்கும் வயப்படார்; ஆகையால், எவரொருடைய காலம் எப்படி யெப்படி முடிகிறதோ? அது தெய்வசெயலெனவே யறிந்து வருந்தா திருத்தல்வேண்டும்; அறம்பொருளின்பம் வீடு என்னும் நால்வகைச் சித்திகளும் ச்ரீமந்நாராயணனாலேதான் கிடைக்கும்; ஆதலின், வாலியும் இப்போது தன் முனவினையின்பயனையடைந்தனன்; அன்றியிலே, அவன் அறம்பொருளின்பங்கனையும் சேர்ந்தமையின், நற்கதியையே யடைந்தனன்; தரும்த்தையே மேற்கொண்டு போரில் பின்செல்லாது வெற்றி கொண்டு உயிரைத் தரும்பாக நினைந்து மடிந்தமையின், அவன் பொன்

னாடு பெறுவதிலும் ஐயமுண்டோ? இப்போழ்து வாலி எந்தக்கதியை யடைந்தனனோ? அக்கதி மிகச் சிறந்தது; ஆதலின், வருங்கியதுபோதும்; இனிச செய்யவேண்டிய கருமங்களைச்செய்க; என்று தேற்றி யருளிச செய்தனர். அப்பொழுதினையபெருமானும் சோகமுற்று வருந்துகின்ற மஹாராஜரை நோக்கி, மஹாராஜரோ! பெருமாள்வவண்ணம் அருளிச செய்கையிலும், ஏன் துன்புற்று வருந்துகின்றீர்; உன் தமையனாகுச் சரமகைங்கரியங்களை வினாவாகச செயலிக்கக்கடவீர். தாராயையும், அங்கதனையும் தேற்றி யவர்களுடன சோந்து வாலிகு ஸம்ஸ்காரஞ் செய்வதற்குப் போதுமான உலர்ந்த காஷ்டங்களை மிகுதியாகக் கொண் ருமபடி கட்டளைசெய்தழைப்பிக்கக்கடவீர். அக்கடடைகளும் சிறந்த சந்தனக்கட்டைகளாகவே யிருப்பது நன்று; மிக வருந்திப்புலம்புகின்ற இவ்வங்கதனையும் தேற்றுக; இனி இந்நகரமெல்லாம் உன்னதினமாயின மையின், புன்மதி கொள்ளாமல பெருமதிபூண்டு தக்கபடி கட்டளைசெய்க; அங்கதன் சிறந்த மாலையையும், பலவகை யாடைகளையும், கந்தங்களையும், எண்ணெய் பெய முதலிய மற்றும் வேண்டிய திரவியங்களையும் கொணா வான்; வாரீர தாரரோ! நீர வாலியை முதுகாட்டிதருக் கொண்டுபோவ தற்காகச சிவிகையை வினாவாகக் கொணர்க; எச்செயலும் வினாந்து செய்வதே தகுதியானது; இப்படிப்பட்ட தருணத்திலே மிகவுந் துறா யுடன செயல்களைச்செய்து முடித்தல்வேண்டும்; அச்சிவிகைக்கு வாஹர்களும் ஸநந்தராகக்கடவாகள வாஹர்கள மிகவும் பலமுடையோர்களாகவேண்டும், என்று அருளிச செய்துவிட்டுப் பெருமானுடைய அருகில வந்து நின்றருளினா. தாரனென்னும் ஸோபதியும் வினாவுடன கூடிச் சிஷ்கிந்தாசூகைகளுள் புரந்து சிவிகையை எடுப்பித்தகுகொண்டு புறத்திலே வந்து சிறந்த தோள்வளைகளுடையவர்களினாலே தாங்கிக் கொள்ளப்பட்டதும், சிறந்த பக்ஷிவகைகளாகவும், செடி கொடி வகைகளாகவும், சித்திரமெழுதி யலங்கரிக்கப்பட்டதும், சிறந்த இனிய பீடங்களை யுடையதும், சிறந்த தேர்க்கு நிகராகியதும், சித்திரங்களின் வரிசைகளினாலே அடர்ந்ததும், தேவவிமானம் போன்றதும், சாளரங்களை யுடையதும், அகலமாகவும், நீண்டதாகவும், விசுவகாமனாலே இயற்றப்பட்டதும், வினையாட்டுக்குரிய மலைபோன்ற சிகரத்தை யுடையதும், நன்றாகத் துடைத் தலங்காரஞ்செய்யப்பட்டதும், சிறந்த மணியணிகளினாலும், முத்துவடங்களினாலும், சிறந்த மாலையினாலும் சிங்காரிக்கப்பட்டதும், சூகைகளாகவும், காடுகளாகவும் செய்து இயற்றப்பட்டதும், செஞ்சாந்த மப்பியதும், நறுமலர்கள் தூவப்பட்டதும், தாமரை மலர்மலைத் தோரணங்கட்டியதும், ஆகியப் பாலசூரியன்போல வெள்ளிவிடென்ற தங்கச் சிவிகையைப் பெருமானாக்கெதிரில் கொணர்ந்து சேர்த்தனர். இத்தன் மையதான சிவிகையைப் பெருமானும் கண்டு மகிழ்ந்து இனையபெருமானை நோக்கி, அடா தம்பி! வினாவாக வாலியை இச்சிவிகையிலேற்றி

முதுகாட்டிற்குச் சேர்க்கும்படியும், தகனாதி ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்யும் படியும் செய்யடா என்று நியமித்தருளினர். உடனே மகாராஜர் வாலியை யெடுப்பித்து அங்கதனுடன் அழுதுகொண்டே அச்சிவிகைபிலேற்று வித்து, உடனே அருகிலுள்ள தலைமையானவர்களை நோக்கிக் கேளீர் அன்பர்களே ! என் தமையருக்குக் கந்தபுஷ்பாக்கிளாயுள்ள அலங்காரங்களினாலே அலங்காரஞ்செய்து அவருக்குத் தககபடி எல்லாச்சடங்கு களையும் குறைவறச் செயலிக்கக்கடவீர்கள். சிறந்த பலவகை மணிகளையும் மிகுதியாகக் கொடை யளிக்கக்கடவீர்கள். வானரர்களெல்லோரும் ஆசந்திக்ஞ்ச சமீபத்திலே முனனே செல்லக்கடவர்களென்று கட்டளை செயதனா. உடனே அவர்களும் மிகச் செலவமுடைய வேந்தர்களுக்கு எவ்வண்ணம் செய்வார்களோ ? அவ்வண்ணமே சடங்குகளையெல்லாஞ் செயலித்தனர்கள. தாரன் முதலிய வானரர்களெல்லோரும் அங்கதனைப் பிடித்துக்கொண்டு துன்புற்றுக்கொண்டே சென்றனர். தாரா முதலிய வாலியின் மனைவியர்களும், பலாககணமபாடி யமுதுகொண்டே வாலியைப் பினரொடர்ந்து சென்றனர். அந்த வானரப்பெண்கள் அப்போழ்து அழுகையில், அவர்களினுடைய அழகுரலினாலே அங்குள்ள காடி மலை யாறுகளடங்கலும் கூவி யழுதனபோலொலித்தன ; உடனே மலையினின்றும் பெருகி வருகின்ற மலையாற்றினது மணற்குன்றிலே இவ்விடம் மிகவும் தூயதும், ஏகாநதமுடையதுமாகின்றதென்று அநேகம் வானரர்கள் வாலிக்ஞ்ச சிதை யடுக்கினர்கள். வாஹுகளும் சிவிகையை யவ்விடத்திலிறக்கி வருந்தி நின்றனர். அப்பொழுது தாரா தன்பர்த்தா சிவிகையிலே படுத்திருக்கக்கண்டு அவன தலையைத் தனது மடிமேலெடுத்து வைத்துக்கொண்டு கடுந்துயரங்கொண்டு ஐயையோ ? வானரர்களெல்லோர்க்கும் நல்வேந்தரோ ! அந்தோ ? என் பிராணநாதரோ ! அய்யோ ? எனமேல் ஆவலும், அன்புமுடைய இனியரோ ! அந்தோ ? மிகச் சிறந்தவரோ ! நீண்டிருண்ட திருத்தோள்களை யுடையவரோ ! அய்யோ ? என்னுயிரிக்காவலரோ ! நான் இவ்வண்ணம் வருந்திப் புலம்பி யழுதுவாக்கானீரோ ? இங்கெல்லோரும் துயர்கொண்டு வருந்துவதைக்கண்டு என் இனியமொழிகளை மொழிந்து தேற்றுகின்றிலீர். அந்தோ ? என் தாய்கரோ ! தேவர் உயிர்மாண்டிருக்கையிலும், தேவருடைய திருமுகம் மகிழ்வுற்றதுபோல மலர்ந்து விளங்கி அத்தகிரியை யடைந்த ககிரவனுக்கு நிகரானவண்ணமுடையதாகிக் காணப்படுகின்றது ; அந்தோ ? என்னுயகரோ ! இந்த ஸ்ரீமந்நாராயணரோ ஸ்ரீராமசந்திரருருவங்கொண்டு

தேவரைப்பற்றி யிழுக்கின்றனர்; இந்த ஸ்ரீராமனொருவராலேதானே ஒரு கணையினால் யாங்களெல்லோரும் கைமபெண்களாயினோ மல்லோமோ? அந்தோ என்னாய்களோ! தேவர்க்கு மிகவும் பிரியமுள்ள இம்மனை வியர்கொல்லோரும் தேவரைத் தொடர்ந்து நெடுந்தூரம் நடந்து வருந் திப் புலம்புகின்றனர்களே? தேவர் ஏன் அறிகின்றிலீர்; இப்போதுது மஹாராஜர் வானரர்கொல்லோராகருந் தலைவராகி எதிரிலிருக்கின்றாரோ? ஏன் காணுகின்றிலீர்; தாரன் முதலிய சேனாபதிகொல்லோரும் நகரத் தார்களுடன் வந்து உமமைச சூழ்ந்து வருந்துகின்றனர்களே? இவர்களுக்கருத்தக்கபடி மரியாதை செயது விடைகொடுத்தனுப்பு; பின்பு, நாயிருவரும் மற்றுளா தேவர் மனைவியர்களுடனும் கூடித் தேன்பொழி யுஞ் சோலைகளிலே இனபுறது மகிழ்வோம், என்று புலம்பினள். இவ்வண்ணஞ் சோகநதினால புலம்புகின்ற தாரையை மறமுள்ள வானரர் கள் பற்றியெடுத்து எழுந்திருக்கச்செயது வருந்தி நின்றனர்கள்; அங்க தனும் மஹாராஜருடன் அழுதுகொண்டே வாலியைச் சிதையிலேறறி விதியின்படி அக்கினி ப்ரதானஞ்செயது சடங்குகளை முடித்து நீரிலாடி நீர்க்கடனை முடிப்பதன்பொருட்டு நன்னீரையுடைய நதியை யடைந் தனள். உடனே மஹாராஜர் தாரை முதலிய யாவரும் அங்கதனை முன் னிட்டுக்கொண்டு நீரிலாடி வாலியின்பொருடிக் தருப்பணஞ்செய்தனர் கள். மஹாராஜர் துன்புறறிருந்தமையன், பெருமானும் துன்புற்று வாலிக்குச் செய்யவேண்டிய சரமகைங்கரியங்களுையெல்லாம் விதியின்படி செயவித்தருளினார். மஹாராஜரும் வாலிக்குச் செய்யவேண்டிய சடங்கு களையெல்லாம் முடித்துவிடபெ பெருமாளுடைய அருகில் வந்து சேர்ந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில இருபத்தைந்தாவது சருககம்

முற்றிற்று.

இருபத்தாறாவதுச் சூக்தம்.

மழைகாலம் கேர்ந்தமையின், அது முடியுமாவும் சீதையைத்தேட முடியா

தாதலின், இப்போழது நீர் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொள்க

வென்று பெருமான மகாராஜருக்கு அருளிச்செய்து

பட்டமும் கட்டுவித்து, அங்கதகுமாரனு

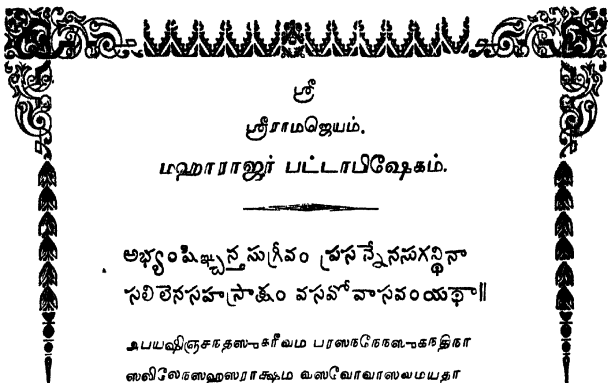
கும் இளவரசுப்பட்டல் கட்டு

விததருளியது.

அநந்தரம் மஹாராஜா வாலிக்குச் செய்யவேண்டிய கிரியைகளை முடித்துவிட்டு ராவாடையுடன் வானராகளெல்லோர்களாலும் சூழப் பட்டிச சோகத்தினால் வருந்திப் பெருமானுடைய அருகில வந்து கைகு வித்து நிறகையில், மேருமலைபோலப் பருத்தயாந்தவரும், பாலஸூரியன் போன்ற முகமுடையவருமாகிய சிறியதிருவடி பெருமானுக்குத் தண்டம் மைர்ப்பித்து அவரை நோக்கி, ஸ்வாமி! தேவருடைய அனுக்கிரஹத்தினால் மஹாராஜா தாதை மூதாதை முதலிய குலமுறையாக வந்த வானர ராஜஜியத்தைப் பெற்றகரியதாயினும் பெற்றனா. ஆதலின், தேவர் இப்போழது அனுமதிசெய்தருளுமாயின், மஹாராஜா கிஷ்கிந்தைக்குள் சென்று ராஜகாரியங்களையெல்லாம் திட்டஞ்செய்து குறைவற நடப்பித்து இனத்தார சுறறத்தார தோழா முதலானோர்களுடன் கூடி விதியின்படி அபிஷேகம்பூண்டு நவமணி யணிகாளும், நறுமலா மாலைகளாலும், தேவர்க்குபூஜைசெய்து மகிழ்வாரா, ஆதலின், தேவா மஹாராஜருடைய தோழமையைப் பாராட்டியருளித் தேவரும் கிஷ்கிந்தைக்குள்ளே எழும் தருளி வானராகளெல்லோரையும் மகிழ்வித்தருள்க; என்று விஜ்ஜா பனஞ்செய்தனர் பெருமானும் அதைத் திருசெவிசார்த்தித் திருவடியை நோக்கிக் கேளீர் அன்புள்ள மாருதி! பதினான்குவருஷங்கள் கழியுமளவும் யான் நகரிகளுள்ளாவது, ஊருக்குள்ளாவது புகேன்; இவ்வண்ணம் எந்தநகையின் கட்டையாதலின், அதனை யொருக்காலும் தவிரேன்; ஆதலின், மஹாராஜர் மிகச் செல்வமுடைய கிஷ்கிந்தைக்குட்புகுந்து விதியின்படி விராவாகப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொள்ளக் கடவர். அவ்வண்ணம் நீவிடொலீரும சேர்ந்த நடப்பிக்கக்கடவீர்கள் என்று அருளிச்செய்து மஹாராஜாரையும் நோக்கிக் கேளீர் தோழரே! உம்முடைய தமையனார் குமாரனும், தோளவலியினால் உமக்கு நிகராவ வனும், பெருந்தன்மையுடையவனும், இளவரசுப்பட்டத்துக்கு உரி யோனுமாகிய இந்த அங்கதனுக்கும் இளவரசுப்பட்டல் கட்டுவிக்கக் கடவீர். இப்போது கார்காலமாதங்கள் நான்கில முதலாவதான ஆடி

மாதம் இப்போது நோந்துளது ; இது முதல் நான்குமாதங்களும் மழை பொழிவதினால் போர்செய்வதற் குரியனவல்ல ; ஆதலின், யான் இந் நான்குமாதங்களையும் லக்ஷ்மணனுடன் கூடி இம்மலையிலேதானே வாழ்ந்து போசிக்கொண்டிருப்பேன் ; கார்த்திகைமாதம் பிறப்பதன்முன் நீர் ராவணனைக் கொலைசெய்ய முயற்சி செய்க ; நம்மிருவர்க்கும் இது தான ஏற்பாடி, இப்போது நீர் கிஷ்கிந்தைக்குடசென்று அபிஷேகஞ் செயது கொள்க ; தோழர்களும மகிழ்ச்செய்க, என்று அனுமதி செய்தருளினார். மஹாராஜரும் உடனே பெருமாளிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அநேகமாயிரம் வானரர்களினால் பணிந்து சூழப்படிக் கிஷ்கிந்தைக்குள் புருந்து தம்மைக்கண்டு தலைவணங்கித்தொழுத நகரத்தாரொல்லோரையும் தக்கபடி மரியாதைசெய்து ஆதரித்து வால்யின் அந்தப்புரஞ்சேர்ந்து முற்றும்பார்த்து ஏறபாடிசெய்து புறத்தில வருகையில், வானரர்களொல்லோரும் தேவர்கள தேவேந்திரனுக்குக் கொப்பாக அபிஷேகஞ் செயயவேண்டிமென்று நிச்சயஞ்செய்து வெண்குடையினையும், வெண்சாமரங்களையும், பற்பல சிறந்த மணிகளையும், நவதானியங்களையும், பற்பல ஒஷ்திரஸங்களையும், பாலுள்ள மரங்களின் முளைகளையும், மலர்களையும், வெண்பாடிகளையும், வெண்சந்தனத்தையும், நன்மணமுள்ள மாலைகளையும், நிலத்தாமரை மலர்களையும், திவ்விய சந்தனங்களையும், பலவகை கந்தங்களையும், அக்ஷதங்களையும், தங்கத்தையும், யவதானியங்களையும், தேன ரெய்களையும், தயிரையும், புலித்தோல்களையும், பன்றித்தோலினால் செய்த பாதரசக்ஷகளையும், பூசிக்கொள்ளுந் திரவியத்தையும், கோரோசனத்தையும், மனசசிலையையும் கொணர்ந்தனர். சிறந்த மகிழ்ந்த பதினாறு கன்னிப்பெண்களும் வந்து சீசாந்தனர். அந்தரம் வானரர்களெல்லோரும் ஆடையாபரணங்களாலும், பலவகை யுண்டிகளாலும் வேதியர்களை மகிழ்ச்செய்து, தீயை வளர்த்துத் தருபவங்களைப் பரப்பி விதியின்படி மந்திரத்தினால் ஹவிஸ்சை ஹோமஞ்செய்து, தங்கமயமான காலகளை யுடையதும், சிறந்த சித்திராஸனமுடையதும், பலவகை மாலைகளினால் அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டதும், மிக வழகியதுமாகிய மேல் மாளிகையிலே சிறந்த சிங்காஸநத்தைப்போட்டு கடல்களினின்றும், பலவகை நதிகளினின்றும், மற்றுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களினின்றும் தீர்த்தங்களை யழைப்பித்து, தங்ககருடங்களிலவைத்து மந்திரித்து மஹாராஜரை யந்தச் சிங்காஸநத்திலுட்காரச்செய்தனர். அப்போது கஜன், கவாசுன், கவயன், சரபன், கந்தமாதனன், மைந்தன், துவிவிதன், அநுமான், ஜாம்பவான், நளன் என்னும்,

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மஹாராஜர் பட்டாபிஷேகம்.

ಅಭ್ಯಂಷಿಷ್ಯಂತು ಸ್ತ್ರಿವಂ ಶ್ರಸನ್ನೆನಸುಕೃಷ್ಣಾ
ಸಲಿಶಸಸಸಾಸ್ರಾಹಂ ವಸವೋವಾಸವಂ ಯಥಾ||

அபயவிஞ்சநதஸு-கரீவம பரஸநேநஸ-கநதிரா
ஸலிஸேஸஸஹஸராசும உஸவேவாஸஸமயதா

மந்திரிகள பத்துபேர்களும், நனமறைமுள்ள தெளிந்த புண்ணிய தீர்த்தததினால வஸ-தேவதைகளை தேவேந்திரனுக்குப்போல மஹாராஜர் க்கு ஆயிரம் கண்களையுடைய ஸஹஸ்ராராம என்கிற தட்டினால அபிஷேகஞ் செயதனர். அதனை கண்ணுற்று வானராகொல்லோரும் மகிழ்ந்து புகழ்ந்து களித்தனர். பின்பு, மஹாராஜரும் பெருமானுடைய வாக்கியத்தின்படி அங்கதருமாரனை மகிழ்ந்து தழுவிக்கொண்டு இளவரசுப்பட்டங்கட்டுவித்து அன்பு செயதனா. அதைக்கண்டு வானரர்கள் நன்குநன்கென்று புகழ்ந்து, பெருமானையும், இளையபெருமானையும் சிலாகித்துத் துதி செயதனர். அப்பொழுது மலைகளுக்கையிலுள்ள அந்தக் கிஷ்கிந்தாபுரியானது, மனக்களிப்பும், மேனியழகுமுற்ற ஜனங்களை யுடையதாகியும், தோரணங்கடடி ச குளிகைநாட்டப்பட்டதாகியும், மிக வழகியதமாகித் திகழ்ந்தது; மஹாராஜரும் இங்கே நிகழ்ந்த செய்திகளை யெல்லாவறறையும், பெருமான எழுந்தருளியிருக்கமுடிஞ் சென்றும் அறிவித்துவிட்டு அவரிடதல் விடைபெற்று மீளவும் அந்தப் புரம சேர்ந்து ராஜ்யியத்தையும், மனையான ருமையையும் பெற்று விண்ணுலகினில் தேவராஜன்போல மகிழ்ந்தின்புறறு வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தாராவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

கார்காலம் ஆவணி புரட்டாசி இரண்டுமாதகளே யாதலின், நான்கென்பது எப்படி சரியாகுமெனின, மழைகாலத்தாகு முன்கொருமாதமும், பின்பொருமாதமும் மழையிருக்குமாதலின், ஆடி ஐப்பதியையும் கூட்டிக் கார்காலமெனநனர்; எனது தீலர்கூறினர்கள். பதினாறது தினமான ஒருபக்தத்துக்கே மாதமெனறு வேத

இருபத்தேழாவது சநக்கம்.

பெருமான் இனையபெருமானுடன் மழைகாலத்தை மலைக்குகையில்
பேர்க்கிப் பிராட்டியாரை நினைந்து வருந்துகையில், இனைய
பெருமான சோகந்தணியத தேற்றி யருளியது.

இப்படி மஹாராஜா பட்டாபிஷேகமபூண்டி பெருமாளிடத்தில்
அனுமதிபெற்றுப் பரிஜன பரிவாங்களுடன் கிஷ்கிந்தாகுகையை
நோக்கிச் சென்ற பின்னா, பெருமானும் இனையபெருமானுடன் புறப்
பட்டு மாள, புலி, கரடி, சிங்கம், குரங்கு, கோலாங்குலம், பூனை முத
லிய விலங்குகளினால் கூவப்பட்டும், காடு, மரம், செடி, புதாகள அடர்ந்
தும், எந்நாளும் குளிர்ந்தும், மணங்கமழ்ந்தும், தெளிந்தும், தூயமை
கொண்டுமுள்ள நன்னீருடைய குளங்களை யுடையதும், நீருண்டகொண்டல்
போல நீண்டிருண்டியாந்த தூமாகிய பிரஸ்ரவணமென னும் மலையை யடை
ந்து அதன் சிகரத்தில் வியன்றகன்ற தோர குகையைக் கண்டி இக்காள்

த்தில் பெயா கூறப்பட்டுளதாயின, அவனி புட்டாசி இரண்டிமாதங்களும் நான்கு
மாதங்களெனப்பட்டன; என்று சிலா கூறினார்கள

ஐப்பசி மாசத்திலேதானே சீதையை தேட முயற்சியெய்யும்படி பெருமான்
கட்டளைசெய்தனா; அப்போது வானரர்களைச் சோபபதற்காகவே கட்டளையிட்டருளி
னா. சுயமபரப்பிலததநினதும் அனுமான அங்கதன்முதலிய வானரர்களெல்லோரும்
புறப்பட்டவுடன் இளவேனிற்பரும ஸமீபித்கதாக்க கூறுகின்றமையின, இக்காலங்
களின விவரம் முறையே கூறப்படுகின்றது. ஒருபக்கத்தில் இளவேனிற்பருவம் பன
குனி சித்திரா இரண்டும் என்று உகாக்கப்பட்டன. பெருமான சித்திராமாஸத்தில்
அயோதிகியினதும் புறப்பட்ட றுளியது; அகஸ்தியாசிரமசந்நகெழுந்தருளுகையில்,
பத்துவருஷங்களாயினவென்று கூறப்பட்டன பஞ்சவடிகல் மூன்றுவருஷம், பதி
னான்காவது வருஷம் சித்திராமாதத்தில் சூரபண்கையின நாசியை யறுத்ததும்,
கராதிகளைக் கொலைசெய்ததும், அமராசத்திலேதானே ராவணன் பிராட்டியாரைப்
பறித்தது. ஆம்மாசத்தில் வாலியைக் கொலைசெய்தது முன் பனிப்பருவத்தில் சேனை
களைச் சேர்த்தது. மார்கழி மாசத்தில் வானரர்களை யனுப்பியது. பனகுனிமாசத்தில்
சக்கைப்புகூதிரயோதகியில் சிறியதிருவடி கடைத் தாண்டியது. மதுராள் மீண்டு
வந்தது. பூர்ணிமையில் பெருமான சேனைகளுடன் புறப்பட்டருளியது. என்று முறை
யுணர்ச்சி இனிமேல் யுத்தகாண்டத்தில் கூறப்படுகின்றன.

முற்காலையில் வானரர்களும் நரர்களபோலவே இரண்கொல்களினால் நடந்து
கொண்டிருந்தனவென்று தோற்றுகின்றது. பாஷையும் வட்டமொழியே? அன்றியில்,
இவர்கள் தோமசமாகையால், இவர்கள் மாதிரி மனிதர்போலிருந்தனர்களெனி
னும் ஒக்கும்; வானரர்களுள்ளும் பிராணமணசி ஜாதிகளுளவாகும்; அன்றியில், அந்
ருள்ள வேதியர்களை யழைப்பித்து அபிஷேகத்திற்கு ததியாராதனஞ் செய்வித்தனர்
களெனினும் ஒக்கும்.

காலத்தைக் கழித்து வாழ்வதற்கு இஃது தக்க இடமென்று தேர்ந்து, இனையமெருமானே நோக்கிப் பாரடா தமயி ! இந்த மலைக்குகையானது மிக வழகியதும், விசாலமாகியதும், மங்கமாருத முடையதுமாகியது ; இக்காசாலங்களை இங்குறைந்து போக்குவேமாம் ; இம்மலைச்சிகரமும் மிக வயர்ந்தும், கறுத்தும், வெளுத்துமிருக்கின்ற பலவகைச் சிலைகள் பொருந்தியும், பற்பலதானுகளாநிறைந்தும், குகைபுதா முதலியவைகளுற்றும், பற்பல மாஞ் செடி கொடிகளாடர்ந்தும், பற்பல பறவைகளாவித்தும், குந்த திந்துக சிந்துவார மல்லிகா மாலதி குரண்ட கதம்பாஜா நஸர்ஜ காதிகளான செடி கொடிகள் மலாந்தும் திகழுகின்றது ; இந்தத் தாமரையோடையும் மலாந்த தாமராமலர்களாநிறைந்து இக்குகைக்கு அருகிலே விளங்குகின்றது ; இக்குகை இம்மலையின மேற்குத்திசையில் தெனமேற்குமுக்கமாக வாயிலை யடையகாய பின்புறத்திலுயாநிருக்கின்றமையின், கீழ்காறழக்காமல் கமமென்றிருக்கும், இக்குகையின வாயிலில் விளங்குகின்ற கலலும், ஏற்றத்தாறவின்றி மழமழவென்று வழமூண்டு பொடிசெய்திழைத்த மெய்யின குவைபோல மின் மின் என்று திகழுகின்றது ; அடா லகந்தமனா ! இம்மலைச்சிகரத்தின் வடபுறத்தைப் பாராய் ; அது அஞ்சனத்திரள்போலவும், நீர்கொண்ட கொண்டலபோலவும் உயர்ந்து விளங்குகின்றது ; தென்புறத்திலோவெனில், வெள்ளைகல்லொன்று கயிலைமலைச் சிகரமபோல உயாநிருக்கின்றது, இக்குகையின் கீழ்புறத்தில் கீழ்த்திசையை நோக்கிப் பெருகி விழுகின்ற இந்நதி மூன்று சிகரங்களை யுடைய திரிகூடமலையில் பெருகி விழுகின்ற கங்கைபோல விளங்குகின்றது ; சம்பக சாம்பேய திலகா மலக தாலத மால ஸரா வகுளா திமுக்த பதம ககேதக தவ லாரீர திமிச திரிட நீப வேதர கருத மால ஹிந்தாலாதியாயுள்ள பலவகை மரங்களும் அநநதியின் இருககைகளிலும் செழித்துத் தழைத்து விளங்குகின்றன ; இவைகளினால் இந்நதி தளிர் மலர்களை யே வஸந்தகாலத்தில அணியாக அணிந்துகொண்டிலாவுகின்ற தருணிபோலத்திகழுகின்றது ; பலவகைப் பறவைகளும், தனித்தனி காந்தைகளுடன்கூடி மகிழ்ந்து கூவுகின்றன ; மணற்குன்றுகளும், அன்னப்புள், சாரஸ்புள், சககரவாகம முதலிய நீர்ப்பறவைகளாநிறைந்தொழிக்கின்றன ; ஆதலின், இந்நதி மதமுற்ற மானினி மனமகிழ்ந்து நகைக்கின்றூப்போல விளங்குகின்றது ; இஃது சிலவீடத்தல் கருடுய்தல்களினாலும், சிலவீடத்தில செந்தாமரை செங்கழுநீர்களினாலும், சிலவீடத்தின் வெண்டாமரை குமுதங்களாலும் நிறைந்து மறைக்கப்பட்டு விளங்குகின்றமையின், பலகலனுமணிந்த காந்தைபோல வொளிக்கின்றது ; இது பலவகைப்பறவைகளாலும் ஒலிக்கப்படும், மாமுனிவர்களினாலடையப்படும் ; மிக வழகுற்றிருக்கின்றது காணாய் ; கடமபமரங்களும், சந்தனமரங்களும், தொழிக்கப்பட்டனபோல அடர்ந்து விளங்குகின்றன ; அநேறா இவ்வீடும் மிகவும் மனமகிழ்த்தக்கதாக்கின்றது ; ஆதலின், நாம் இவ்வீடத்

கடல் மலைகளுடன் கூடிய இப்பா முழுதையும் வேறுபடுத்தவல்லீர்; எனின் இவ்வரக்களைக் கொலைசெய்தலரிதாருமோ? இப்போழ்வு கார்காலம் நிகழுகின்றமையின, இக்காலக்கழிந்து கூதிர்காலம் நூருமளவும் எதிர்பார்த்திருந்தருளாக; அநந்தரம், ராவணனை நாடி நகரத்தவர்களுடன் கொலைசெய்தருளவீர்; நீறுபூத்த நெருப்பை நெய்யாகுதிகளினால் ஜொளிகரும்படி செய்வதுபோல மானிடபாவனையினால் உள்ளடங்கிய தேவருடைய இயல்பான பராக்கரமமெனனும் பெருந்தீயைத் தக்க காலங்களில் நினைவூட்டி மேலெழுந்தெரியச்செயவேன்; எனறிவவகையாக விண்ணப்பஞ்செய்து பெருமாளே சோகந்தனியுமாறு தேற்றியருளினீர். பெருமானும் அன்பும் பத்தியும் ஆவலும் பூணமி தேற்றிய இனையபெருமானுடைய இவ்வாக்கியமனைக்கேட்டருளி மகிழ்ந்து புகழ்ந்து அவனாரோக்கி, அடா எனன்னபுள்ள ஸஹோதரா! அன்பும் நேசமும் பிரியமும் இதமும் சத்தியமும் பராக்கரமமும் உடைய தோழன் சோகமுறுங்கால் எவ்வண்ணமுரைசெய்து தேற்றுவானே? நீயும் அவ்வண்ணமே யுரைசெய்தாய்; எல்லாக்காரியங்களையும் அழிக்கவல்ல சோகத்தை யான் துறந்து விட்டேன்; விக்கரமங்களில் தடையின்றிச் செல்லுகின்ற தேஜஸ்வை மேறகொண்டேன்; கூதிர்காலத்தையும் எதிர்பார்த்திருக்கின்றேன்; உன்னுடைய வாக்கியத்தினபடியே தீரமுறறிருக்கின்றேன்; மஹாராஜருடைய வும், நதிகளினுடையவும் பிரஸாதசதை (அனுகிரஹத்தை—தெளிவை) க்கோரியிருக்கின்றேன், மஹாராஜா நம்மிடத்தில் உபகாரத்தை யடைந்திருக்கின்றமையில, நமக்கும் அவா பிரதியுபகாரஞ்செய்வாரா; உபகாரத்தை யடைந்தவன் நன்றிகைய மறந்து பிரதியுபகாரஞ்செய்யானாகில், எல்லாருக்கும் பகையாகி எல்லோராலும் மனம் நொந்து பழிக்கப்படுவான்; எனறருளிச்செய்தனர் இனையபெருமானும் இவ்வருளிச்செயல்களைக்கேட்டு மகிழ்ந்து புகழ்ந்து ஞானகண்ணினால் முனவருவதையெல்லாமறிந்து அதனைப் பெருமாளிடத்திலும் விஜ்ஞாபனஞ்செய்து மீளவும் அவனாரோக்கி, எம்மையரோ! தேவா அருளிச்செய்தபடியே மஹாராஜர் தேவர்திருவுள்ளத்தையெல்லாம் நிறைவேற்றுவர்; கூதிர்காலத்தை எதிர்நோக்கி, இக்கார்காலக்கழியுமளவும் சோகத்தையும் கோபத்தையும் உள்ளடக்கி ஆடி ஆவணி புரட்டாசி ஐப்பசியெனனும் இந்நான்குமாசங்களையும் என்னுடன் கூடி இம்மலையிலேதானே கழித்துப் பின்பு பகைவரைக் கொலைசெய்வதில் முயற்சிசெய்தருளாக; என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தேற்றிப் பெருமானையும் மகிழ்வித்துத் தாமும் மகிழ்ந்து வாழ்ந்தருளினீர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் இருபத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவது சருக்கம்.

பெருமாள் இனையபெருமாளுடன் கார்காலத்தை
வர்ணனைசெய்தருளியது

அந்தப்பெருமாள் அவ்வண்ணம் வாலியைக்கொன்று மஹாராஜர்க்கு அபிஷேகமும் செய்வித்தருளி மாலியவந்தமென்னும், பரஸ்ரவணமென னுள் கூறப்பட்ட மலையின் சிகரத்தில வாழகையில், இனையபெருமானே நோக்கி, அடா தம்பிலசுத்மணு! இப்போழுது கார்காலம் நன்றாகத் தோன்றிற்று; மலைபோலப்பருத்துயாத நீருண்ட கொண்டலகளிலுல விண்டல மெவரும் மண்டிதமாய இருண்டிருக்கின்றது; விண்ணெனனும் ஒன் டொடியாள் கதிரவன் கிரணங்களினால் கடலினின்றும் ஆகாஷிக்கப்பட்ட உப்புநீரைக் கார்த்திகைமாதம் முதல ஆடிமாதமளவாக ஒன்பதுமாதம் கர்ப்பந்தரித்து உருசியுள்ளதாக்கிப் பெறுகின்றது; உலகிலுள்ள வரிதை யர்களும் தத்தம் நாயகனுடன் புணர்ந்திவ்வாறே கர்ப்பந்தரித்து நன்மகக னைப் பெறுகின்றனர்களல்லரோ? பிராடடியும் பிரிந்திலளாயின், இவ்வண் ணமே மக்கட்பேறுடையாராகுவாளாகதோ? மேககவளென்னும் படிவழி யாய விண்ணின்மிசையேறி கிரிமல்லி முதலிய சூறமலர்களினால் ஸூரிய மண்டலமத்தியிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற நங்குலதெய்வமான ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பூஜிப்பது தரும்; சந்தியின் செமமைபடாந்து இடையிடையில வெண்மையையும் பொருந்திக் கண்டகண்டமாயுள்ள மேககவளினால் ஆகாசம் மெய்முழுதும் காயமுற்று அதனை யாறறுவதனடொருடடு மருத் துச்சிலை (ப்ளாஸ்திரி) யுற்றிருப்பதுபோலக் காணப்படுகின்றது; விண்ட லம் மந்தமாருதமெனனும் பெருமூச்சுறறதும், சந்திசெவவியென்னும் செஞ்சாந்தமப்பியதும், வெணமேககவளினால் மெய் வெளுத்ததுமாகிக் காமாதரன்போலக் காணப்படுகின்றது; இப்பிராமகனும் தன் மகளான சிதைபோலவே தாபத்தினால் பிழிககப்பட்டும், தாராதாராயாயப் பெருகி வரும் தெளிநீரில் நனைந்தும், பாஷ்பததை (கண்ணீரை—ஜலதாமத்தை) விடுகின்றனள்; மேகத்திடையில் தோனறி செங்கமுநீர்மலர்களில்படிந்து தண்மையுற்று, தாழைமடல்களையுஞ் சேர்ந்து மணமுற்று விசுகின்ற இக் காற்றுகளும் கைகளினால் வாரி யணைந்தெடுத்துப் பருகத்தக்கன வாகின் றன; இந்த மலமலை மஹாராஜர்போல மலர்ந்த மலைமல்லி கடம்புகளை யுடையதாகித் தாழை மடல்களினால் மணமுற்றுத் திராத்த தாராகளினால் அபிஷேகஞ்செய்யப்படுகின்றது; இம்மலைகளும் கருமுகிலென்னும் கிரு ஷ்ணாதிந்ததையுடுத்து, வர்ஷதாரையென்னும் யஜ்ஞோபவீதம் பூண்டு, காற்றினால் பூரிக்கப்பட்ட குகைகளுடையதாகித் தொனியுற்றிருக்கின்ற மையின், வேதமோதும் மாணுக்கர்கள்போலக் காணப்படுகின்றன; ஆசாச

மேனி யுடையனவுமாகிக் கர்ஜனை செய்கின்றன; பாரடா தம்பி! இந்த வனங்கள் மழைநீரினால் செழிப்புற்ற இளம்புல்லுகளை யுடையனவும். எங்கும் பொன்சிறகை விரித்தாடுகின்ற மயிலினமுடையனவும், பொழிக்கின்ற மேகங்களை யுடையனவுமாகி இப்போழ்து மாலேப்பொழுதில் நன்கு விளங்குகின்றன; மேகங்கள் நீர்சூலுறறுக் கர்ஜனை செய்துகொண்டு கருவுடைய பெண்கள்போல டீலைசசிகரங்களில் இறங்கி யிறங்கி இளைப்பாறிச் செல்லுகின்றன; காப்பத்தை தரிப்பதனபொருட்டு மேகத்திற கெதிராக எங்கும் பறக்கின்ற நாராகளின் நிகாயானது வானிடையில் கட்டிய கூற்றிலுசைக்கப்பட்ட சிறந்த வெண்டாமரை மலர் மாலேபோல விளங்குகின்றது; இந்திர கோபங்களுடன் கூடிய இளம்புற்களினாலே கிளிபோன்ற காந்தியுள்ள செம்புள்ளிசையுடைய பட்டுகத்த பான்மொழியாளபோலப் பார்மகா விளங்குகின்றன. துயில் மெல்ல மெல்ல முகிலவண்ணனான கண்ணைச் சேர்கின்றது, ஆறுகள் விரைவாகச் சாகரத்தைச் சோகின்றன; நாரா நீருண்ட கொண்டலை மகிழ்ந்து தாவிச் சோகின்றது; காயினியான காமவேட்கை மிகுந்து கூந்தலைச் சோகின்றனாகள. காடெங்கும் மயிலின மாடுகின்றது; கடம்பமரங்களெங்கும் முகிழ்த்தன; காளைகள் ஆவல கொண்ட ஆணினாகளுடன் கூடி வேட்கையுறுகின்றன; பாரொங்கும் பயிர்களினால் செழித்துத் திகழுகின்றது; நதி மேகம் மதவேழம் வனம், வரிதை யைப் பிரிந்தவா மயில குரங்கு இவைகள் முறையே பெருகுகின்றன; மழை பொழிக்கின்றன; பிளிறுகின்றன; செழிப்புறறு விளங்குகின்றன; சிந்தை யுறுகின்றனர்கள்; ஆடுகின்றன; இளைப்பாறுகின்றன; மதயானைகள் தாழைமடலின் மணத்தை மோந்து மலையருவிகள் மலைததாமுவகா களின் வீழுகின்ற தொனியைச் செவியுற்று வெருண்டோடி மயில்களுடன் கூடிக் கூவுகின்றன; மழைவேகக்கினுலடிபட்டு வணங்கிய கடம்பமரங்களின் கிளைகள் தாழ்நதசைகின்றன; அநிலிருந்த வண்டுகளும் மழையினு லடிபட்டு அந்த மாத்தின மலாஃனிலுள்ள மதுவைப் பானஞ்செய்ததன லுண்டான மதமுமிழ்ந்து அலைகின்றன; கரிகளபோலக் கறுத்த பழங்கள் நிறைந்த நாவல்மரங்கள் வண்டுகளினால் சூழப்பட்டனபோல் விளங்குகின்றன; மேகங்கள் முன்னே கூறியபடி போககளத்தல் நிமிக்கின்ற யானை களபோலவே விளங்குகின்றன; சிறந்த யானையானது தன் வழிபற்றிச் செல்லுகையில், மேக காஜனத்தைக் கேட்டுப் பகை யானையென்றெண்ணி எதிர்த்துச் செல்லுகின்றது, காடுகள் கூவுகின்ற வண்டுகளினாலே சில விடத்தில் பாடுகின்றனபோலும், மயில்களினால் ஆடுகின்றனபோலும், யானைகளினால் மதமுறறனபோலும் காணப்படுகின்றன; காடெங்கும் கதம்பாஜன ஷாஜகந்தளிகளினாலே நிறைந்து, மழைநீர் தேங்கி, மயில்கள் மதமேறிக் கூவி யாடியுயிருக்கின்றமையின், சாராயக்கடைபோல் விளங்குகின்றது; மழைநீர் இலைகளினிடையில் வீழ்ந்து முத்துபோல விளங்குகின்றது; பறபலவண்ணமுற்ற சாதகப்பறவைகள் மழைநீரை வானிட

பிலேயே பாநஞ்செய்கின்றன ; வண்டிகளாகிற வீணையின் தொனியோங்கியும், தலனைகளின் ஊண்ட வொலயினூல தாளமுயர்ந்தும், மேகத்தின் தொனியினூல் மர்தனம் முழங்கியும் விளங்குகின்றமையின, அவவனம் பாடுகின்றதபோலும், மயில்கள சில விடங்களில ஆழக்கொண்டும், சில விடங்களில் கூவிக்கொண்டும், சில விடங்களில் மரங்களின துனிகளிலுட்கார்ந்து சிறகை விரித்துத் தாழத்திகொண்டுமிருக்கின்றன ; மேகங்களின் னுடைய தொனியைக கேட்கும், மழை தாராயினூலடிக்கப்படும், தலனைகள் கூவுகின்றன ; நதிகளும் நீரில நீநதுகிறை சககரவாகப் பறவைகளென்னும் கொகைகளை யுடையனவும், ஆடை நடுவியதுபோல இடிந்து வீழ்ந்த ககைகளை மோதிகொண்டும், பறபல மலாததுளிகளினூல மதங்கொண்டும், நீரில் வீழ்ந்த புதிய பூ கனி முதலியனவென்னும் உபகாரங்களை யலைகளென்னும் கைகளிலேநதிகொண்டும், காமவேடகைகொண்ட காரணையர்கள் விராவாக நாயகனிடஞ் செல்வதுபோலத் தம் நாயகனான ஸமுத்திரராஜனை நோக்கி, விராவாகச் செல்லுகின்றன ; நீரைப் பருகிக்கறுத்த மேகங்கள் தமபோன்ற மேகங்களின்மேலே சென்று காட்டுத்தியிலெறிககப்பட்ட இந்திர நீல மலையினமேலே வளர்ந்த மலைகளபோல விளங்கின ; மதயானைகள் மகிழ்ந்து கூவுகின்ற மயில்களையுடையனவும், பட்டுப்பூச்சிகளுடன கூடிய இளம்புலலுடையனவும், கடம்பப்பூ முதலிய வற்றால் மணமுற்றனவுமாகி யழகிய கானகங்களிலே மகிழ்ந்து திரிகின்றன ; வண்டிகள் புதிய மழையினூல மடக்கப்பட்ட தாதுகையுடைய தாமரை மலர்களை விட்டு விட்டு அன்று மலர்ந்த கடம்பமலர்களைச் சேர்கின்றன ; காடுகளில யானைகளும் மதங்கொண்டன ; காளைகளும் மகிழ்ந்தன ; சிங்கங்களும் இளைப்பாறின ; மலைகளும் அழகுறறன ; வேந்தர்களும் போர் முயற்சியை விட்டடங்கினாகள, இந்நிரனும் மேகங்களுடன விளையாடுகின்றனன் ; மேகங்கள் ஊழிகாலத்திய பொங்கோதமபோல வொலிகின்றனவாகி மழையினூல் ஆறு ஏரி குளம் நடவாபி கின்றுகளை நிரப்பிப் பாரொங்கும் பெருகச் செய்கின்றன ; மழைநீர் வேகமாகப் பருத்தது வீழ்கின்றது ; காற்று மொலியுற்று வீசுகின்றது ; ஆறுகளும் ககைகளை யுடைத்துக்கொண்டு வழிகடந்து வேகமாகப் பெருகுகின்றன ; தாரவேந்தர்கள மனிதர்களினூலே போலச் சிறந்த மலைகளை மேகங்களினூலே அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டனவாகி யழகிய தமமழகினைக காட்டுகின்றனபோலும், ஆகாயமெங்கும் அம்புதத்தினூல் மறைக்கப்பட்டது ; ஸூரியனகண்ணுக்குக காணப்படுகின்றிலன் ; பாரொங்கும் நீர் பாய்ந்து நனைந்தது ; தீசைகளெல்லாமிருளமுடி விளங்குகின்றில ; பருத்துயர்ந்த மலைசககரவர்கள் அருவிநீர்களினூலே முத்துமலை பூண்டனபோலத் திகழ்கின்றன ; அந்த அருவிகளை கீறகளில சிதநற்ற மயில்கள் கூவுகின்ற குகைகளில் தேங்கி அறுபட்டுதிர்ந்த மணிவடம்போலக்காணப்படுகின்றன ; நார்புறங்களிலும் மழை தாராகளும் புணருங்கலைபி லறுந்துவீழ்ந்த விண்ணுலகிலுள்ள

பெண்களின் முத்துவடங்கள்போலவே விளங்குகின்றன ; பறவைகள் கூடிகளிலடங்குகின்றமையினாலும், தாமதமலர்கள் சூழிகின்றமையினாலும், ஜாதிமலர்கள் மலர்கின்றமையினாலும், கதிரவன் அத்தநிரியை யடைந்தன னென்றறிகின்றேன ; ராஜாக்களின் யுத்த யாதனினா தீர்ந்தமையின், சேனைகா மீண்டி வருகின்றன ; பகை யடங்கிற்று ; வழி மழை நீரினால் நிரப்பப்பட்டது ; ஸாமவேதிகளுக்கரு அத்தியயகாரம்பகாலமான புரட்டாசிமாதம் வந்தது ; பரதன் இப்போது எல்லாசெயல்களையும் நிறுத்திவிட்டு வேண்டிம பொருள்களையெல்லாம் ஸம்பாதித்தச சித்தஞ்செய்துகொண்டு கோஸலநாட்டிலே சாதுர்மாசிய ஸங்கல்பஞ் செய்துகொண்டு விரதம் பூண்டிருப்பன் ; நான வனவாஸம் புறப்படுகையில், அயோத்தியிலே எவ வண்ணந் தொனியுண்டாயிற்றே ? அவ்வண்ணமே இப்போழ்து ஸாயு நதியிலே மேல் வெள்ளத்தினாலே பேரொலி யெழுந்திருக்கும் ; இந்த மழை காலங்களில் மஹாராஜரும் பகையின்றி யாகபெற்று மனைவியுடன் சோர்க்கிளபுற்று மகிழுகின்றனா ; யானொருவனே இப்பொழுது பாரிழந்து, பத்தினியையும் பற்கொடுத்தது, நதியின் கரைபோலக் கரைந்து கைந்து வருந்துகின்றேன ; அடா லக்ஷ்மண ! என சோகமும் மிக வளர்ந்தது ; காப்பநயமும கழிகின்றிலது ; பகைவனே கொடிய அரக்ககோனான ராவணன் ; ஆதலின், இம்முன்றும் முடிவற்றதெனத் தோற்றுகின்றது ; இப்போழ்து யுத்த யாதனிகளுக்குத்தக்க காலமன்றென்பதையும், வழி யெங்கும் சேராகி யாறுகளினால் தடுக்கப்பட்டுளதென்பதையும் கண்டே மஹாராஜா இப்போழ்தே பிராடடியைத்தேட முயற்சியெய்யக் கட்டளை செய்தருளகவென்று வணங்கி வேண்டிகையிலும் உடன்படாமலிருந்து விட்டேன் ; அன்றியும், நெடுநாளாய மிகவுந் துன்புறு இப்போழ்தே இல்லாளுடன கூடிய மஹாராஜனாச சிறிதுகாலமாவதின்முற்செய்யாமல் என காரியத்தையே பெரிதாக நினைந்து வருத்தமுறுவிக்க மனங்கொண்டிலேன் ; அவன் இப்போழ்துந்புறறு இளைப்புத்தீர்த்த சரக்காலம வருகையில் தாமே யறிந்து நன்றியுடையனாகி என் காரியத்தையே செய்வென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை ; ஆதலின், யான் அநதக் காலத்தையே எந்நாபார்த்திருக்கின்றேன ; மஹாராஜரும் நுகுகளும் எப்போழ்து தெளிவுறுவார்களோ ?—

ఉపకారేణవీరింహి ప్రతికారేణయుభ్యేతే

అశ్రుశక్తో ప్రతిశ్రుతో హుచ్ఛి సశ్రవణామ్నః

உபகாரோணவீரோஹி பரதிகாரோணயுஜ்யதே

அக்ருசஜனோப்ரதிக்ருதோ ஹநிஸைதவவதாம்மஸஃ.

சூரனான அவனை நாம் செய்த உபகாரம் பிரதிபுபகாரஞ் செய்யும் படி செய்யும் நன்மையை மறந்து பிரதிபுபகாரம் செய்யாதான் பெரிதேயார்

கனினுடைய மனத்தை வருத்தமுறச் செயவானல்லனோ ? என்றிவவ
ண்ணமருளிச்செய்கையில், இளைப்பெருமானதைச்செய்யுற்று மகிழ்ந்து
பெருமானை நோக்கி, எம்மையோ ! தேவரருளிச்செய்தது உண்மையே ?
மஹாராஜர் இம்மழைகாலம் கழிந்ததும் பிராட்டியைத்தேட முயற்சிசெய்
வதில் தடையிலீ; ஆகவே, தேவா சாதகாலத்தையே யெதிராநோக்கி
இக்காலத்தை துன்புறாமல் கழித்தருள்க; என்று வேண்டி விண்ணப்பஞ்
செய்தனர்

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில இருபத்தெட்டாவது சருக்கம
முற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாவது சருக்கம.

சிறியதிருவடி மஹாராஜர்க்குணாலுட்டிச் சேனைகளை
யழைப்பிக்குமபடி கட்டளை செயலித்தது

அங்கே மஹாராஜர் கார்காலம் நீங்கியாகாசம மேகமின்றி நினமல
மாங்கி அன்னப்பறவைகளினொலிகொண்டு சந்தனமபொலக சூளிரந்தம்
வெண்மைநிறமுற்றுமுள்ள நிலவினால் திகழ்ந்திருக்கையிலும், காமமயக்
கினாலறியாமல் தர்மாததங்கையுந்துறந்து நல்வழிதபய்யெப்பொழுதும்
அந்தப்புரத்திலேயேயிருந்து மதுபானஞ்செய்து மதங்கொண்டு தன்
கோரிகையெல்லாமீடேறித் தன் மனைவியான ருமையையும், மனததுக்கி
னிய தாரையையும் அடைந்து அச்சமநீர்த்து அல்லும பகலும் இடை
விடாமல விஹாரஞ்செய்துகொண்டு நந்தநவனத்தில் தெய்வப்பொதுமக
ளிர்களுடன் கூடி வினையாடுகின்ற விண்ணவா வேந்தன்போல மகிழ்ந்து
ராஜ்ஜிய காரியங்களை மந்திரிகளாதினஞ்செய்து அவர்கள் யாது செய்த
தையும் ஆராயாமல் காமமோகிதனுகியிருப்பதைச் சிறியதிருவடி கண்டு
விகவும் ராஜபத்தியுடையவரும், காலதேசவிசேஷங்கையறிந்தவரும், மிக
வும் துண்ணறிவுடையவருமாதலால், இவா இப்பொது பெருமானுடைய

* இந்நூல்க்கத்தில் பெருமான் அடைகலமாக அடைந்தவர்களைப் பிரிவதில
கமகருள துன்பத்தை அனயாபதேசமாய சலோகாதோமம் அருளிச்செய்திருக்கி
ன்றனர் ; அதனை முறையே சருக்கமாகக் காட்டுகின்றன, சில சேதனாளுக்கு
புராதன காமபரிணாமத்தால் மடமையைத்தருகின்ற காமமே நேர்ந்தது ; மனம் இரு
ளாலே மூடப்பட்டது ; சிலர் நல்வினையினாலே எண்ணத்தொழுவின்றனர் ; சிலர்
காமக்குரோதிகளாலே பிடிக்கப்படுகின்றனர் ; என்மீயவகையாகவே தன்
னாதிவினால உணர்ந்து கொள்க.

காரியத்தில் முயற்சியில்லாமலிருப்பது சகுதியற்றதென்று மையுட்பார் த்து மதூரவாகசியவகனிளூலே மஹாராஜாமகிழவித்து தற்காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும் மறுமையிலும் நன்மை விளையுமாறு பிரீதி விசுவாஸ பூர்வமாக மஹாராஜரைககிட்டிமொழியலுற்றனர். கேள்ரி மஹாராஜரே ! தாங்கள் கிஷ்கிந்தாராஜஜியதைகப்பெற்று கீர்த்தியுற்று குலமுறையாகவந்த செவ்வத்தையும் அடைந்து மகிழந்தீர்; ஆயினும், மித்திரர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு மகிழவிக்கவேண்டும்; தங்களுக்கு அந்த காரியமொன்றே மிகுந்துள்ளது; யாவன் மித்திரர்களிடத்தில காலத்தை யறிந்து நடந்து கொள்ளுகின்றானே ? அவனுக்கே இராஜஜியம் கீர்த்தி பராக்கரமங்கள் வளரும்; யாவனுக்கு பொருள சேனை தோழர் செங்கோலிவை சேர்ந்திருக்கின்றனவோ ? அவனே நெடுங்காலம் பாராளவான; ஆதலின், தாங்களும நற்குண நற்செயலுடையீரும், நலவழி அறநிவீரும் ஆகினதீர்கள்; ஆகையால், முன்னமே யுதவிசெய்த தோழருடைய காரியத்தை முயற்சி செய்து முடிக்கக்கூடவீரகள, யாவனெருவன் எல்லாககாரியங்களையும் விட்டு விட்டாவது மித்திரகாரியத்தையே மேற்கொண்டு செய்து முடிக்கின்றானே ? அவனுக்கு ஒருககாலும் தீமைகள் நேரா; இப்போது நமக்கு மித்திரகாரியம் வலீதாபிராட்டி யெழுந்தருளியிருக்குமிடத்தைத் தேடிவதே யாகின்றது; அந்தக் காரியம் செய்யும் காலமும் நோந்துள்ளது; செயற்குரிய காலம் கட்டப்பின்பு, யாவனெருவன் மித்திரகாரியங்களில் முயற்சியுறவானே ? அவன் அக்காரியத்தைச் செய்து முடித்துத்தரினும் உதவி செய்தவனாகான்; பெருமானுக்கு உடனே பிராட்டியானாத் தேடி விககவேண்டுமென்று கிருவுாயிருக்கினும் தாங்ககோப்படுததரிய காலங்கழிவதன்முன்னம் அவஸரப்பட்டித தங்களுக்க கறிவித்தருளார், தங்களுடைய குலஞ் செழிப்பதற்குக் காரணமுந், நீங்கா நடபுடையவரும், அளவிடற கரிய பிரபாவமுடையவருமாகிய அந்த ஸ்ரீராமசந்திரருக்குத் தாங்களும் நிகரான தோழராகின்றீர்கள்; அவர் தங்களுக்கு முன்னமே யுதவிசெய்திருக்கின்றமையில், அவர் காரியத்தைத் தாங்கள ஆவலுடன் செய்க; வானரசேனைகளைச் சேர்ப்பதற்காகத் தூசாங்களுக்குக் கட்டளைசெய்தருள்க; பெருமாள தங்களை ஏவுமளவும் மித்திரகாரியஞ் செய்யவேண்டிய காலம் கழிந்திலதென்றே யெண்ணவேண்டும், ஏவிப்பின்பு, அந்தக்காலங்கழிந்து விட்டதாகவே யாகும்; முன்னம் உபகாரஞ் செய்யாதவர்களுக்கும் தாங்கள உபகாரஞ் செய்தவர்களாகின்றீர்கள்; ராஜஜியத்திலும், தனத்தினாலும் உபகாரஞ்செய்த பெருமாள விஷயத்தில் கேட்கவேண்டாமா ? அநேகமாயிரம் ருக்ஷவானர கோலாங்குலாதிகளுக்கு இறையாகிய தாங்கள் அந்தக் காரியத்தைச் செய்யும் திறமையுடையீராகியும், கட்டளையிட ஏன் தாமஸஞ் செய்கின்றீர்கள்; பெருமானும்முடைய உதவியின்றியே ஸூரா ஸூரமஹாரகராக்ஷஸ்சாதினையும்கொன்று வெற்றிக்கொள்ளத்திறமையுடையவராகியும், தாங்கள் பிராட்டியிருப்பிடத்தை, யானே வானரர்களைக்

கொண்டி தேடுகின்றேனென்று பிரதிஜனஞ்செய்திருக்கின்றமையின், அந்தப் பிரதிஜனஞ்செய்த நிறைவேற்றுவதல்பொருட்டு எதிர்பார்த்திருந்தருளுகின்றனர்; பெருமாள் தங்களுக்குத் தம்முயிரை விடுவதிலும் அச்சமின்றி மஹோபகாரஞ்செய்தருளினார், ஆதலின், பிராட்டி மண்ணுலகிலோ? வின்னுலகிலோ? எங்கிருக்கினும் தேடி வருவோம், தேவாஸூர கந்தர்வ யக்ஷகினனரோரகாதியாகனும் பெருமாளுக்கும் தீமைசெய்யத் திறமை கொள்ளார்களாயின், அரசுகாசனம் எவ்வண்ணம் தீமைசெய்யவல்லவராவார்கள். ஆதலின், அத்தன்மையான பெருமாளுக்கு உதவ்செய்ய முயற்சி செய்க; தங்களுடைய கட்டளையினாலே யாங்கள் செல்வோமாயின், பாதாளத்திலாயினும், பூமியிலாயினும், ஜலத்திலாயினும், வானிடையிலாயினும், வின்னுலகிலாயினும் தடையிலது, ஆதலின், கட்டளை செய்தருள்க; யாவன எவ்விடத்தில் யாது செயல செய்யக்கடவன், அநேகமகோடி வானராகள தங்கள் கட்டளையை எதிர்பார்த்திருக்கின்றனர்களல்லரோ? என நிவ்வண்ணமுஞ்செய்த சிறியதிருவாடி வாக்கியத்தை மஹாராஜா கேட்டு மனநெதிரிந்து ஸேநாபதியான நீலனை யழைத்து நாரதரிசைகளிலுமுள்ள வானரசேனகளை யெல்லாம் அழைப்பிக்குமபடி நிச்சயித்தது அவனை டேனாக்கிக கட்டளையெயலுற்றனா கேளடா நீலா! அங்கங்குள்ள சேனகைகள் கட்டளையைக் கேட்டவுடனே சிறிதுந் தாமஸமின்றி எவ்வண்ணம் புறப்படல் வருமோ? அவ்வண்ணம் வேகமுள்ள வானரஸேநாந்த பாலாகள விரைவாகச் சென்று அழைத்துவரக் கடவாகள நீயுமருகிலுள்ள சேனகையை யழைத்து வருக; பதினைந்து நாளைக்குள்ளே எல்லோரும் இங்கே வந்து சேர்ந்துவிடவேண்டும்; அந்நாள கட்டுந்து யாவன் வருவானே அவனுக்குடனே விசாரணையின்றி உயிர வாங்குந் தண்டனை விதிக்கப்படும். ஆதலின், நீ யிப்பொழுதே அங்கத்தொழுவன் சேனாது ஜாம்பவான முதலிய பெரியோர்களைக்கண்டு என் கட்டளையை நன்காராய்ந்து தடையின்றிச் செய்க; என்றிவ்வண்ணம் மஹாராஜா கட்டளையெய்தவிட்டந்தப்புரத்தினுள்ளே சென்று மகிழ்ந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில இருபத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மு ப ப த ர வ து ச ரு க் க ம் .

காகாலம் கழிந்தும் மஹாராஜா முயற்சியின்றி யிருப்பதறிந்து
பெருமாள் திருவுளஞ சீறி யருளியது.

அங்கே பெருமானும் காகாலம் நீங்கி, மேகங்களின் தடையின்றி, யாகாயம் நின்மலமாக விளங்குகையில், காகாலம் நான்கு மாதங்களையும் காமசோகமோக பிடையினால் வாடி வருந்திக் கழித்து ஆகாயம் வெண்மையுற்றிருப்பதையும், சந்திரன் நின்மலமாக விளங்குவதையும், சரத்கால ராத்திரியும், நிலவென்னும் வெண்சாந்தம்பூசி யொளிப்பதையுட்கண்டு மஹாராஜா முயற்சியின்றிக் காமவேட்கைகொண்டிருப்பதையும், சீதாதேவி பிரிந்து வருந்துவதையும் நினைந்து மிக வருந்தி மோகமடைந்து பின்பு தெளிந்து பிராட்டியையே நினைந்து கொண்டு திரிந்து நாநாவித தாது ராகமுறற அம்மலையின்மிசை யுட்காந்து நின்மலமான வாளை நோக்கி, யன்னப்புள்ளின் ஒலியையும் கேட்டு நாயகியை நினைந்து வருந்தி யழததொடங்கினர். அந்தோ ? முன்பு ஸாரஸப்பறவைகளின் தொனிகளை என்னுடன் சேர்ந்து செவியுறறு மகிழ்ந்த பானமொழியளான எனனாயகி இப்போழுது அவைகளின் தொனியைக்கேட்டு எவ்வண்ணம் மகிழவுறு வார் ; மலாந்த பொன்போன்ற பந்துகமலர்களைக்கண்டும் என்னைக் காணாமல் எவ்வண்ணம் மகிழ்வார் ; முன்பு யாவள களஹம்ஸங்களின் கலநாதத்தினால் தயிலுணர்ந்து மகிழ்ந்தனளோ ? அவள இப்போது எவ்வாறு மகிழ்வார் ; மகிழ்ந்தொலிக்கின்ற சகசரவாகப்புள்ளின் தொனியைக்கேடும் எவ்வண்ணம் என்னைப்பிரிந்து உயவள; அந்த மனததுக்கினிய மனையாளின்றி, வாபிகூபதடாககிரிகானனங்களைக் காணினும் மகிழவுறு கின்றிலேன் ; என்னைப்பிரிந்து வருந்துகின்ற என மனையாளை சரத்கால குணங்களினால் நிறைந்த காமன நன்கு வருத்தாது அருளசெய்வன கொலோ ? என்றிவ்வண்ணம் பெருமாள் நீரின்றிச சாதகம் புலம்புவது போலப் புலம்பி வருந்திக்கொண்டிருந்தனா. அப்பொழுது காய் கனிகள் கொணர்வதன்பொருட்டுப் புறத்தில் சென்றிருந்த இளையபெருமாள் எழுந்தருளிப் பெருமாளிவ்வண்ணம் சோகமுறறு வருந்துவதைக்கண்டு பெருமானை நோக்கி, எம்மையரோ ! தேவர் இப்பொழுது காமஊக்குக்குறியாகி வருந்துவதினாலாயினும், இயல்பாயுள்ள பெளருஷத்தை அழகுவகினாலாயினும், பிராட்டியைத்தேடுவதில் முயற்சிசெய்யவேண்டிவெவ்விதத் தறப்பதினாலாயினும் யாது பயன் ; மனந்தேறி யுகந்தருள்க ; காரியத்தில் முயற்சியையும், மனந்தெளிவுற்றிருப்பதையும், தைரியம் உபாயங்களை மேற்கொள்ளத்தக்க காலம் நேர்ந்ததையும், மஹாராஜர் முதலானோர்களின் உதவி செய்யுந் திறமையையும், தேவபூஜை முதலியவைகளால் வாய்த்த

நல்வினையையும் கண்டு மகிழ்ந்தருள்க; தேவருடன் கூடிய பிராடடியை மன்கினால் விரும்புவதற்கும் வேறே யொருத்தனும் திறமைகொள்ளான்; தீயின ஜுவாலையைக் கிடடிய எவன்தான எரிந்தழியான்; என்நிவ்வண் ணம இதமாகவும், உண்மையாகவும், இனிதாகவும் மொழிந்து தேற்றிவர். பெருமானும் அதுகேட்டு மனந்தேறி யவரை நோக்கி, அடா தம்பி லக்ஷ மண! நீ மொழிந்தவாறு சீதாதேவியைத் தேடுவதில் முயற்சிசெயல்வேணா யிமே? போர்செய்வதற்குரிய உற்சாஹாத்களையும் மேற்கொள்வேண்டும்; சீதையைப்பெறும் உபாயம் நன்றாக ஆலோசனை செயல்வேண்டுமே! இவ விஷயத்தில் சிறிதும் ஐயமிலது; என்று அருளிச்செய்து பிராடடியை நினை ந்து முகம் முகிழ்ந்து வருங்கி மீளவும் இளையபெருமானை நோக்கி, அடா தம்பி! பரஜன்யதேவனும மழைபொழிந்துலகங்களை மகிழ்வித்து மீண்டுச சென்றனன்; மேகங்களும் நாடு நகா காடு மலை முழுதலும் பரவி முழங்கி மழை பொழிந்தினைத்த மால்யானைகள் மதமேறி யெங்குமலைந்து மதம் நீங்கி யிளைபுறநனபோலாயின; மழைக்கூற்றுகளும் குளிராந்தும், குடஜம், ஆஜாணம், கேதகிகளின மணங்கொண்டு வீசி யினைத்தொழிந்தன; மேகங் களினுடையவும், மதவேழங்களினுடையவும், மயில்களினுடையவும், மலை யருவிகளினுடையவும், மிக்க வெரலிகள குலைந்தன; மலைகளும் மழையி னால் நின்றுமலமாகிப்பற்பல தாதுக்களின் காந்திகொண்டி நற்சாந்தம்பினை டேபால விளங்குகின்றன; இக்காலத்திலாறுகள முதன்முதல் நாயகருடன் புணாகின்ற குலமகளிரகள வெட்கத்தினால் மெல்ல மெல்ல ஜகனத்தைக் கப்புலனுக்குவதுபோல மணற்குன்றுகளை வடிவினால் மெல்ல மெல்லக் கப்புலனுக்குகின்றன; இப்பொழுது இந்த சரக்காலம் தன்னுடைய செல் வத்தை யேழிலை வாழைமரங்களின் கிளைகளிலும், ஸூரியன் சந்திரன் விண்மீன்களின் ஒளிகளிலும், சிறந்த யானைகளின் லீலைகளிலும், பகிர்த்து க்கொண்டு விளங்குகின்றது; இவ்வண்ணம் பற்பல இடங்களில் பலவகை பபட்ட சரக்காலத்தின் செல்வமானது இப்பொழுது கதிரவன்கிரணத்தி னால் மலாக்கப்பட்ட தாமரைமலர்களினமேலே மிகவும் அதிகமாக விளங் குகின்றது; ஏழிலம்பால மலர்களின் மணங்கொண்டு களிவண்டுகளின் ஒளி மிகுந்து வீசுகின்ற காற்றும் மதவேழங்களினுடைய திரவீ மணம் வெகுண்டு மதம்மிகுந் துலாவசசெய்கின்றது; மழைகாலத்தில் புறத்தில் போயவந்து அழகிய சிறகுளையுடைய கமலமலர்களின் தூளிகள படிந்து றீரிலுலாவி மஹாநதிகளின் மணற்குன்றுகளிறகூடிய சக்கரவாகங்கருடன் சேர்ந்து அன்னப்பறவைகள் விளையுடுகின்றன, மதங்கொண்டு பிளிறுகி ன்ற, கீளிறுகளும், இறுமாப்புற காளைகளும் கலககமின்றித் தெளிவுற்ற ஆறுகளும் மிகவும் ஒளிகொண்டு விளங்குகின்றன, மயில்களும் கருமுகிவி னால் விடப்பட்டு நின்றுமலமான விண் தலத்தைக்கண்டு, தோகைகையுமுதி ற்த்து ஒளிசூர்நி பேடுகளினிடத்திலாவழிந்து சிந்தைகொண்டிருக்கி ன்றன; இளையகந்தங்கள் பொருங்கி மலர்களின் பாரத்தினால் முன்பில்

வணங்கிப் பொன்னிறமுற்றுக் காணற்கினிடி பந்துகமரங்களினால் காடெங்கும் மிகவும் ஒளிகொண்பி விடாங்குகின்றது; வசைகளுடன் கூடவையும்; தாமரைகளின் மேல் ஆசையுடையனவும். காடெட்டுமலை உது ஏழிலைமபாலே மலர்களின் பரிமளத்தை மோந்து மதயகொண்டனவுமாகிய யானைகள் இப்போது மெல்ல மெல்ல நடக்கின்றன; ஆகாசம் மேகங்களினிழ்த தீட்டிய சஸ்திரமபோன்ற வண்ணமுற்று விளங்குகின்றது, ஆறுகளும் நீர்வற்றி மெதுவாகப் பெருகுகின்றன, காற்றும் செங்கழுநீர்மணம்பொருந்திக் குளிர்த்து வீசுகின்றது, திசைகளும் இருளினிழி விளங்குகின்றன; பூமியும் ககிராவன் கிரணன் காயவதனால் சேறுலாந்து துகளெழுகின்றது; ஆகவின், ஒருவர்க்கொருவா பகையும் பொருமையுயகொண்ட அரசர்களுக்கூ; இது போய் முயற்சி செய்யுங்காலம் நோந்து, சரந்தால் குளங்களினால் வளபந்து உத்தமநாகியுற்று மகிழ்ந்து தூளிபடிந்து மதங்கொண்பி போருகின்ற காளிகள் சம்மினத்திடைபுல ஒலிக்கின்றன; காமவேடகைகொண்டி காட்டிடைபில் மெல்ல மெல்ல உலாவுகின்ற மதயானையை யாசையுடன வசைகளும் சூழ்ந்து செல்லுகின்றன, மயில்களும் தமக்கணிகளபோன்ற தொகையை யுதித்ததுவிட்டு அன்னங்களின் ஒலியினால் மிதடப்படனபோலத்தினங்கொண்பி நடிகளின் கரையில் மதபகுன்றி யிருக்கறவ, மயக்குற்ற யானைகள் பிளிறல்களினாலே காரண்டவம் முடவிய நீர்ப்பறவைகளை யசமுற்றோட்செய்து தாமரைமலாகளமலாந்தபுகாய குளங்களின்றங்கிக் கலக்கிகலக்கி நீர் சூழ்கின்றன, கலக்கலத்தொடுந்து மணறகுன்றுகள் தேர்ன்றி உருகியுற்ற நீர் பொருந்திக் கோகுலங்களுடன் கூடி ஸாரஸபுள்ளின் தொனியும் பொருந்தி விளங்குகின்ற நடிகளில் அன்னப்பறவைகளை மகிழ்ந்து வந்தடைகின்றன; இப்போது நடிகளின் அடையவும், மேகங்களினுடையவும், மலையருவிகளின் அடையவும், பெருங்காற்றினுடையவும், மயில்களின் அடையவும், மண்கேட்களின் அடையவும் ஒலிகளை அழிந்தன, பறபலவண்ணமுடைய கார்ப்பருவத்தில் புறநிலடங்கி யிழைத்திருந்த நாகங்களும் பசியின்ற சினங்கொண்பி விடம் மிகுந்து இரைதேடித் திரிங்கின்றன; சந்திரனென்னும் காந்தனுடைய கிரணங்கொன்றும கைகளின் ஸம்பந்தத்தினால் மகிழ்ந்து மலாந்த தாரகை (விணமீன்—கருவிழி) யுடைய சந்தியென்னும் காரகை ராக (செமமை—ஆசை) முற்றுத் தானுக்கீவ அயப்பறத்தை (ஆகாயத்தை—ஆடைய) விட்டுவிடுகின்றன. அந்தோ? இரவென்னும் வரிதையும், சந்திரனென்னும் முகத்தையும், விணமீன்கொன்னும் கண்களையும், நிலவென்னும் வெண்பட்டிம உடையாகி விளங்குகின்றன பக்குவமான செம்பாக்கதிராகளைத்தின்று மகிழ்ந்து ஸாரஸப்பறவைகளின் நிரையானது வினாவாக ஆகாயத்தில பறந்து செல்லுகையில், காற்றினால் லசைக்கப்பட்ட தோரண மாலேபோல விளங்குகின்றது; ஓரன்னப்பறவையுறங்குகின்ற குமுதங்கள் மலாந்த இக்குளமானது மேகங்களினிழி, விணமீன்கள் நின்றிந்து சந்திரனையுமுடைய விண்ணிடைபோல விளங்குகின்றது;

கும்பலாகக்கூவுகின்ற அன்னகைளபொருந்நி மலர்ந்த கமல குமுத கல்கார மலர்கின்ற சிறந்த வாயிகளின் காந்தி பலகலனுமணிந்த காமினிகளின் காந்திபோல விளங்குகின்றது ; மூங்கில்களின் தொனியினுல தாரியமுய் கியும், காலையிலோங்கிய காற்றினுல வளர்ந்து முள்ள கடைகனற தைதர்ப்ப பாணைகளினுடையவும, காணைகளினுடையவும, பசுக்களினுடையவும, மிகு தந் வொலியானது தமமுள் ஒன்றனை யொன்று வளரக்கனறதுபோலும், நதிகளின் கரைகள மலர்ந்த மலர்களினுல வெவண்ணையிமுற நானல களினுலே வெண்பட்டணிக் கனபோல விளங்குகின்றது ; காந்தரிலே வேக முற்று மதுவுண்டு மதமேறிய வண்டுக்கா மகமுந்து காற்றைப பிளறொடர் ற்து கமல தூளிகள படுகது செலலுகின்றன, நீர் தெளிவுறந்து, ஆமபல் மலர்ந்தது ; அன்னமொள்குகின்றது, செம்பாப்பயிர கதிர பழுத்தப பொன்னிமுற்றிடுக்கின்றது, மந்தமாருதம் வீசுகின்றது, சந்திரனும் நிலவுகின்றன ; ஆதலின், கார்காலய கழிந்ததென்று வங்கு விளங்குகின்றது ; மீன்களுலாவுகின்ற நதிகளின் வேகமும் மந்தமாயிற்று ; அது உதய காலத்தில காந்தனைப புணர்ந்தெழுந்து சோம்பலுறமுச் செலலுகின்ற காந்தையர்களின் கமனம்போல விளங்குகின்றது ; நதிகளின் முகங்கள சக்கரவாகம வேலம்பாசி நானல மலாகளுடன் கூடி யிருக்கின்றமையின், கோரோசனாதிஸகம மகரி காபத்திரம வெண்பட்டு இவைகளையுடைய காமினி முகம்போல விளங்குகின்றது ; மலர்ந்த பாணை அஸநம இவை களின் மலர்களினுலே பலவண்ணம் பொருந்தியும், மதமேறிய வண்டுக லொலித்துமுள்ள வனங்களில் காண பாணைஸமுடையனுக கொடுமை கொண்டிருக்கின்றன, மேகங்களும் மழையினுலகங்ககொ மகிழ்வத் தும், ஆறு குளங்களை நிறைத்தும் பயிர்களைச் செழிப்பித்தும் மறைத்து விட்டன ; மடுகளும் குாரி சக்கரவாகம முதலிய பறவைகளினுலொலிக கப்பட்டு தெளிந்து விளங்குகின்றன, மலைத்தாழ்வாகைகளிலே அஸநம் கோவிதாரம ஸபதபாணம் பந்து ஜீவம் என்னும் இவைகள் மலர்ந்து விள க்குகின்றன, பாசடா லக்ஷ்மண ஹம்ஸஸாரஸ சக்கரவாககுரங்குகளி னுலே நதிகளின் மணங்குன்றுகா விளங்குகின்றன, ஆதலின், பகை கொண்ட வேந்தர்கா படையெடுத்தப பகைவாடேமல் செலலும் வேளை நோந்துளது ; ஆதலின், இப்போழதே மஹாராஜரும் முயறசியசெயல வேண்டமவறே ? அவனாயும் காண்கின்றலேன ; அவ்வண்ணமான முய றசியையும் அறிகின்றிலேன ; கார்காலமான நான்கு யாதங்களும் எனக்கு அநேகமாயிரம் வருஷங்களபோலக் கழிந்தன ; சக்கரவாகப்பெண் தன பர்த்தாலை விட்டுப் பிரியாமல கூடவே செலவதுபோல என்னாயிரும் கோரமான தண்டகாரணியத்தையும் உத்தியாவவனமாக எண்ணி என்னு டன்றொடர்ந்து வந்தனவல்லனோ ? அடா தம்பி ! யான் அத்தன்மைபளான மனைவியையுமிழந்து, ராஜஜியத்தையுந்துறந்து துன்புற்றிருக்கையிலும், மஹாராஜர் என்மீதருளசெய்கின்றிலரந்தோ ? யான் அநாதனென்றும்,

யிருக்கின்றனையென்றி, எம்மேல சிறிதும் தயையசெய்கின்றிலன்; ஆதலின், நீ கென்று யான் சிவமுறுவேனாகி லெவவண்ணமிருப்பேனோ ? அந்த கோரருபததைடும் அலனுக்கறிவித்து யானுரைத்ததாக மீளவுமீவ்வாறுரை செயாய்,—

ननुःकुचिरेषोऽपि यैः नवालीहोऽरुः

समुयैः शिष्यसूत्रिण मन्वालिषदमन्सुः

நசஸந்த்ருசிரிபந்தாயேந வாலீஹோரகசு

ஸமயேதிஷ்டஸுகரீவ மாவாலிபதமனவகா

கேளாய் ஸக்கிரீவா ! வாலி யென்றாலடிபட்டு எந்தவழியிலே சென்றானோ ? அந்த வழி யின்னும் புலலெழுந்த மறைந்த குறுகியிலது, ஆகையால், ஸத்தியத்திலே உறுதியாய நின்று வாழ்க ; வாலி சென்ற வழிபற்றிச் செல்ல விருப்பமுற்றக ; முன்பு யான் வாலி யொருவனையே கொன்றேன் ; இப்போது நீ சத்தியம் தவறுவாயாகில், உன்னை இனத்தார் சுற்றத்தார்களுடன் கொலை செயவேனென்றித தனியே கொல்லேன், ஆகையால், காரியம் இவ்வண்ணமிருக்கையில் யாது செயின் நலமோ ? அதனைச்செய்க ; என்றதைது மேலும் யாது யாது உரைசெயின் தருமேஃ ? அவ்வாறு மொழிக ; காலம் கழிகின்றமையின், துரை செய்க ; மஹாராஜனே ! ஸத்தியம் செய்தபடி செய்க ; வாலியின் வழியைச் சேரற்க ; என்று மேன்மேலும் உரைசெய்க ; என்றிவ்வண்ணம் கட்டினையெதருளிப் பெருமாள் சிவமும் சோகமும்கொண்டு மனம் வருந்துவதை இனையபெருமாள் கண்டு ஸக்கிரீவனமேல கடுஞ்சினங்கொண்டு அவன விஷயத்தில் கெடும்கொண்டு ஜொலித்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பதாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மு ப ப த் தொ ன் று வ து ச ரு க் க ம்.

இனையபெருமாள் சினங்கொண்டு கிஷ்கிந்தைக் கெழுந்தருளுகையில் அங்கதன் அதுகண்டு மஹாராஜருக் கறிவித்தது.

பெருமாள் இவ்வண்ணம் காமசோக பிடிதராய்ச் சினங்கொண்டதைக் கண்டு இனையபெருமாள் அவரை நோக்கிக் கேட்டருளிர் எம்மையுரை ! அந்த ஸக்கிரீவன் நன்னடக்கைகொண்டு ஸத்தியத்தில் நிலையுள்ள ; இது

செயின நன்று, இது செயின தீது என்பதையும் அறியான்; ஆதலின், இந்த வானராஜஜியத்தையும் கெடும்படி ஐடசியெயது இன்புறா; அவன் புத்தி இப்போதும் நங்காரியத்தில ஊக்கங்கொண்டிலதனறே? அவனைக் கொன்று வாய்புடன சோத்தலவேண்டும்; தீக்குணமுடைய இவனுக்கு ராஜஜியமளிப்பதற்கு தகுதியுடையதன்று; மிகவும் பெருந் வளருங்கோபத்தைப் பொறுக்கவுந் திறமடிகொள்ளுகின்றிலேன் யான; ஆதலின், ஸத்தியம் நவந் அவனை இப்போதே கொலையெயது வருவேன்; வாலி புத்திரனை அங்கநகுமாரனே அடிவே கமழ்ந்து வானரசேனைகளுடன கூடிப் பிராட்டியானாத தேடக்கடவன் ஆதலின், இவ்வண்ணம் அனுமதி செயதருக, என்று விண்ணப்பஞ்செயது விலலும் கீணையுங் கையிலேந் திச சினத்தலை படைத்தனா பெருமான அவா மிகவுந் சினமுற்றிருப்பதைக் கடாக்கித்து அவனா நோக்கி, அடா தம்பி லக்ஷ்மண! உன்னைப் போன்றவா உலகத்தில் இவ்வண்ணம் பாவுசெயலே யொருவரும் செய்யா, நலவியேகத்தினுலே இவ்வகையான கெடும்மதியை யாவன் போக்கி நற்செயல செயவாறே? அவனை யன்றே சிறநவன்; அடா இவ்வண்ணம் கொலையெயதை நற்செயலென்று எண்ணற்க, முன்பவன்மீதுள்ள அன்பினையும், நட்பினையும், ஆராயநதந்நது செய்க, அவன் காலநதப்பி யிருக்கினும், வலமொழி மொழியாமல நன்மொழியாலேயே செயதெய்ய யந்நிக் கக்கடவை என்று இதுமுனாததுத தேற்றச சினத்தைத் தணித்தருளினர் இனையபெருமானும் இவ்வண்ணம் பெருமான மொழிநததைக் கேட்டுத் தோந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு விராவாகச சென்று கிஷ்கநதையைக் கிடப்ப பட்டணத்தினுள்ளே புருநது இந்நிரன் வில மலைமுடிகள் போன்ற கோதண்டத்தைக் கையிலேநதிக காலநதகவபோல ஜொலித்து மந்தரமலைபோலசைநது தேவகுருவுக்கு நிகரான புத்தியுடையராசலின், தான் கக்கிரீவனுக்குரைக்கவேண்டிய வசனங்கனையும், அதற்கு அவன் இது பதிலுணாப்பான் என்பதையும், அதற்கு பதிலிது உரைக்கவேணம்மெனப தையும் நன்காராயநது கொண்டு பெருமானுடைய காமசோக கோபங்களிலுலே தாமும் மிகச சினங்கொண்டு பெருங்காறறுப்போல எழுநதருளி ளால தால தமால அசுவகாணம் முதலிய பறபல மரங்களை வேகத்தினுல் முறித்தும், மலைசசிகரங்களை யுருட்டியும், காலகனிஞலே சிலைகளைப் பொடிசெய்துக்காணம், நெடுநதாரமாயினும் ஓரடியையபோல வேகமர்க மதயானைபோல நடநது மலைகளினிடையிலிருக்கின்ற பறபல வானரசேனை கள நிறைநத அநதக் கிஷ்கநதைபைக் கண்டு சுககிரீவன்மேலுள்ள கோபத்தினுலே உதடுகள துடித்து அநதக் கிஷ்கநதைக்குப் புறத்திலே திரி கின்ற வானராகளைக்கண்டு கிட்டிச் சென்றனா. அந்த வானரர்கள் இவா இவ்வண்ணம் சினங்கொண்டு வருவதைக் கண்டு போர்செய்ய வருவதாக நினைத்து அவர்களும் மரங்களையும், சிலைகளையும் கையிலெடுத்தகுகொண்டு போர்செய்யச சித்தங்கொண்டு நின்றனர்கள. இனையபெருமானும் அவர்

கள் இவ்வண்ணம் நிற்பதைக்கண்டவுடனே மிகுதியாக வீறஞ்சுனை யுடைய தீபோல இருமடங்கு சிவங்கொண்டு ஜொலித்து விளங்கினர். அந்த வான ராகனும் இவர் இவ்வாறு மிகச் சினமுறநதைக கண்டு அசசங்கொண்டு பிரளயகால மிருத்தியுவாகவெண்ணிப் பததுத்த்சைகனிவாமோடி மஹா ராஜர் மனை சோந்து இனையபெருமாளிப்படி சிவங்கொண்டு வந்திருப் பதை யுரைத்தனர். ஆயிதும், சுக்கிரீவன் தாரை முதலிய வந்தையர்க ளுடன் கூடி மதுவண்டு மகிமயங்கி யிருக்கின்றமையின், அவர்கள் இவ் வண்ணங் கூவி யுரைத்ததைச் செவியுறாமல் அநதப்புரத்தினுள்ளே யிருந் தனர். பின்பு, மந்திரிகள் எல்லோரும் யோசனைசெய்த யானை மலை மேகங்களுக்கு நிகரான வானரர்களை யேவினாகா ; அவர்கள் எல்லோருங் கோரநுபமுடையவாகளும், சிங்கம் புலிகள் போன்ற வீரமுடையவாகளும், சிலா பததுயானை பலமுடையவாகளும், சிலா நூறு, சிலா ஆயிரம், சிலா பதினாயிரம், சிலா லக்ஷம், எனவவண்ணம் மேனமேலுயாந்த யானை களின் பலமுடையவாகளுமாதலின், யாவரும் கோடடையாயில் வந்து தடுப்பவாகளாக நின்றனர். அவாசுளில்வண்ணங் கறகையும், கிளைகளை யும், மாங்களையும் கையிலேந்தி யெதிர்த்து நிற்பதை இனையபெருமாள கண்டு சினம மூண்டு வானரர்கள் இவ்வண்ணம் உளளும் புறமும நிறைந்தி ருப்பதையும், சுக்கிரீவன் மதிமயங்கி யூக்கமற்றிருப்பதையும், பெருமாள தாமமும் சோகமுமுறறு வருந்துவதையும் ஆராய்ந்து வெமமைகொண்டு றெட்டுயிரத்தக கண்சிவந்து புகையுடைய பாவகம்போல மூண்டெரிந்து பாணங்களின் முனைகொன்னும் நாயினையும், கோதண்டமென்னும் உட லையும், கேஜஸ்ஸென்னும் விஷத்தையமுடைய ஐந்தலை நாகம்போலச் சீறி எளிகின்ற ஊழிகாலத்தீபோலவும், தூண்டப்பட்ட நசசரவம்போலவும் திகழ்ந்தனர். இவா இவ்வண்ணம் இருப்பதை யங்கதகுமாரன் கண்டு தன் புறறு நினறன்ன ; இனையபெருமாள அந்த அங்கதனையழைத்து அடா குமாரா! யான உரைத்ததாக மஹாராஜரிடம் சென்று லக்ஷமண்ண தங்களை ககான்பதன்பொருட்டு வந்திருக்கின்றனன்; அவன் தம்மையரின் துயரத் தினால் மிகத்துயரங்கொண்டு வாயிலில் நிறகின்றனன்; அவருடைய வாக்கி யத்தில் தங்களுக்கு ஆவலுளதாயின்; தாங்களே யங்கேசெல்வதோ? அவ ரையே இங்கேயழைப்பிபதோ? இரண்டிலொன்று செய்க; என்றுரை செய்து அவர் அதற்குபதில் யாதுமொழிவதையுற கேட்டுணர்ந்த விரை வாக வந்து செய்திசொல்லய; என்று உரைசெய்ததுபயியருளினர், அங்க தகுமாரன் அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு விரைவாக வோடிவந்து மஹாரா ஜர் தாரை ருமை யிவாகளைத்தொழுது பின்பு நிகழ்ந்தவண்ண முகாசெய் தனன். ஸுக்கிரீவன் தூக்கத்தினாலும், மதத்தினாலும் மயக்குற்றிருக்கிந் தமையின், அதனை யுணராமல் காமமோஹிதனாயிருந்தனன்; பின்பு, அங் கதன் விரைவாக வராமையினாலே இனையபெருமாள சினங்கொண்டு வரு வதை யங்குள்ள வானரர்கள் கண்டு அவரை நல்வார்த்தைகளினால் ஸயா

தானஞ்செய்து யாது செய்வரோவென்று கிலகிலென்று கூவினாகள சிலா பெருவெள்ளம்போல வேகங்கொண்டு வசசிராசனிபோல கொலியுற்று வருகின்ற இவரைக்கண்கி சிங்கநாதம் செய்தனாக்கள இவ்வையாசுப பேரொல்யெழுநதுபட்டணமெங்கும் ஒல்குகையில் சுககீர்வன் அது கேட்டுத் கிடுக்கிட்டு மலா மலை மணிடவடங்கொல்லாமசைநது எழுநானன். அததருணத்தில அங்கதன ஒடி யழைக்க சுககீர்வனுக்கு மிகவும் இனியாகளும், அந்தப்புரத்திற் சென்று இராணிகளைப்பாக்கத்தக்கவாளுமாசிய இரண்கி மந்திரிகளான பலசூன பரபாவன் எனனும் இரண்கிபோகளும் உளவோ சென்று இனையபெருமாளிவவணணம் வந்திருக்கின்றனரென்பதை யறிவித்தனாகள. தேவேநந்ரனைபோல போகமுடைய அந்த ஸுககீர்வனை யவாகள நலவாக்கியங்கனிணுல புகழ்நது தேற்றக் கேள்ரி மஹாராஜரே ! ஸத்தியந்தவாறாதவாகளும், மஹாராக்கியமுடையவாகளும், பரா ளத்தக்கவாகளும்மீகிய ராமலக்ஷ்மணனொன்னுமிருவா தங்களுடன நட்புசெய்துகொண்டி வாலியையும் கொலைசெய்து கிஷ்கிந்தாராஜஜியததையும் தங்களுக்களித்தது உபகாரஞ்செய்தனாக்களே? அவாகளும் ஒருவரான இனையபெருமாள விலலுங்கணையுமாக நங்கோட்டைவாயிலில் வந்து நிற்கினறனர், அவரைக்கண்டு அசசங்கொண்டே வாரநாக்கொல்லேளரும் கூவுகனறனர்களா. அந்த லக்ஷ்மணா பெருமாளுடைய கட்டளையைத் தங்களுக்கறிவிப்பதன்பொருட்டே வந்திருக்கின்றனா, இந்த அங்கதனும் அவரால தங்களிதம் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றனன், இவரோ கண்களாலே வாரநாக்களை யெரிப்பவாபோலச சினங்கொண்டு வாயிலில் காத்திருக்கின்றனா, ஆதலின், தாங்கலோ இதைதார சுற்றத்தார்களுடன கூடி யங்குச்சென்று அவரைத் தலைவணங்கி வேண்டிச சினத்தைத்தணித்தருளாக; பெருமாள யாது கட்டளைசெய்தனுப்பியிருக்கின்றனரோ? அதனை யவவண்ணமே செய்க; நல்லொழுக்கங்கொண்டு ஸத்தியத்தைப் பாதுகாத்து மகிழ்க, என்று அங்கதனுடன கூடி யுரைத்தது மனநதெளிவித்தனாகள.

கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில முப்பத்தொன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மு ப ப த் திர ண டா வ து ச ரு க் க ம் .

சிறியதிருவடி மஹாராஜாக்கு இதழுவா செய்தது.

பின்பு, ஸுககீர்வன் இவவண்ணம் அங்கதனும் மந்திரிகளும் உரை செய்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு அறிவுற்று அசசங்கொண்டு சினமுற்ற இனைய

பபெ நுமான் பெவவணணம ஸமாதானஞ்செயவேனென்று சிந்தைகொண்கி ஆஸநததை விட்டறங்கி ஆலோசனைசில மிகவும் புத்தியுடைய மந்திரிகளை நோக்கக் கேளீர் அமைச்சராகளே ! யான பெருமானவிஷயத்தலாயி னுட, இனையபெருமான விஷயத்தலாயினும், சிந்திதும் வன்மொழி மொழிந்திலேன, தீச்சொல்லுஞ் செய்கிலேன, ஆயினும், இனையபெருமான ஏன் சினமுறநவனென்று சிந்தை செய்கிறேன் ; ஒருக்காலையில் எனமீது பகை கொண்ட யாரேனும் எனக்குக் தீகஞ்செய்யச் சமயம்பாராதது என்மீதிலலாக கோஷங்களையுரைத்து இனையபெருமான சினமுற செய்தனாகளகொலோ ? இவ்விஷயத்தல் நீயிலொலீரும் நனகாராயந்து, அவர் சினமுறுவதற்குக் காரணம் யாதாகுமோ ? உண்மையாக அறிந்தாராயின, பெருமாளிடத்தலாயினும், இனையபெருமாளிடத்திலாயினும் எனக்கு அச்சமுற விரகிலேயே ? ஆயினும் காரணமின்றித் தோழமைகொண்டவர் என்சினமுற்றனொன்ற எனணுகினெறென, அதனாலேயே நடுக்கமுறுகினறேன, யாவருடனும் தோழமை செய்துகொள்ளக்கூடாது எனிதே ? ப்னடி, அததோழமை யுறியாணணம் பாதகாதற்குகொவது மாதகிரம அரிது ; சிததஞ் சஞ்சலமாதல்ன, அற்பவிஷயத்திலும் பிரீதி யழிந்துவிடுகற்களறே ? ஆதலாலேதான யான அச்சமுற மறிந்தேன, பெருமான எனக்குச் செயத் மஹோபகாரத்தற்கு யான் எனனசெயநாலதான் பிரதியுபகாரமாகும், என்றவவண்ண முறாசெயகையில், அருகிலுள்ள சிறியகிருவடிக்கேட்டுத் தாமே கமகதன ஊகித்து மஹாராஜனா நோக்கிக் கேளீர்மஹாராஜரே ! தாங்கள பெருக்கவுடையராதல்ன, இவ்வண்ணம் நன்றிமறவாமலி ருப்பெருனபது இயலபே யாதல்ன, அச்சரியமுறத்தக்கதனது ; பெருமாள நங்கநக குபகாரஞ்செயவானபொருட்டே யன்றே ? அச்சமின்றித் தேவேந்திரனுக்கு நிகரானபராககரம முடைய வாலிபைக கொலைசெயதருளினா எவ்வகையாலோசனை செய்யும் பெருமாளிப்போது தங்க்காமீது கொண்டிருக்கின்ற தோபம் ப்ரணயதோபமாகக் காணப்படுகின்றதேயன்றி, யுணமையானதாக தோழறுகன்விலது ; தாங்கா மதிமயசகுற்றிருக்கின்ற மையின, சாரகாலம் கழிந்து கூடகாலம் புகிரந்ததென்பதையும் அறிக்கின்றலீரொன்று காலகலை யுறியிப்பதனபொருட்டே பெருமான இனைய பெருமான் யிங்கண்புய நளிசிருக்கின்றனா, மலாந்த எழிலம்பாலை மரங்களினுல அழகுற சாதகாலம் வந்திருக்ககறதனறே ? ஆகாசமுட மேகங்களின மறைவின்றி நினைமலமான விண்ணமீன்களையுடையதாகி விடாக்குகின்றது, ஆறு குளங்களும் தெளிவுறநன் ; தீசைகளும் விளங்குகின்றன் ; இவ்வண்ணம் உதயோக்காலம் நோங்கிருப்பகையும் தாங்களுணாகின்றிலீர் ; ஆதலின, தாங்களிவ்வண்ணம் ஊககமற்றுப்பதையற்றதே இனைய பெருமாளிகெழுந்தருளினா பெருமான பாரிழந்து பத்தினியையும் பறி கொடுத்தத் துயருறறிருக்கின்றமையின ; அவராலேவப்பட்ட இனையபெருமான் ஏதேனும் வன்மொழி மொழியினும் சினமுறமல் பொறுத்தருள்க.

க்யூதாஷரா஢ஸ்யஹி தேநாஸ்ய ஸ்ப்யூஷ்யஹுஃகூஹம்
 ல்ந ரீஷாஜ்ஜலிஃஷட்யூ லக்ஷ்ணஸ்யஸூத்ரா஢ா஢ாஹீ

க்ருதாபராசஸ்யஹிதே நாராயதபசயாமயஹமக்ஷமம்
 அநதரோணாஞ்சலிமபதவா லக்ஷமணஸையபரலாதனாத.

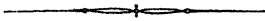
தாங்கள பெருமாளவிஷயத்தி லீவவண்ணம காஸந்தப்பினமையின், அபராதஞ்செயதீராயினா , ஆதலீன், இப்போழுது தாங்கள கைகூப்பித் தொழுது இனையபெருமானே இனியமொழிகளினால் சினந்தஸ்யுமாறு தேற்றிச் சமாதானஞ் செய்வதைவிட மற்றொன்றும் தங்களுக்கிப்போது தக்கதாக எண்ணுகின்றீலேன, மந்திரிகாராயருப்பவா கேட்கும்நிலையில், இதமுரைக்கவேண்வது கடமையாதலீன், யான இப்போது அசசமினறியுரைசெயதேன ; பெருமாள சினமுறறுக கையில கோதண்டத்தை யெடுத்து நிப்பராகில், தேவாஸாரகநதாவாதிகளுடன கூடிய எல்லாவுலககளை யும் தமவசம செயது கொள்ள வல்லவரல்லரோ? ஆதலீன், அவரை இப்போது சினமுறவிப்பது தகுதியன்று ; பின்பும் சமாதானஞ்செய்யும்படியே நேருமனறே? அன்றியிலே, நனற்செயதவா விஷயத்தல இனியமொழி மொழியவேண்டுமெனபதை வினாவலவேண்டுமோ? ஆதலீன், தாங்கள புத்திர மித்திராதிகளுடனகூடி யவரை வணங்கிக் கணவனுக்குக் காரணையடங்கி யிருப்பதுபோலவே அடங்கியிருத்தலே நன்று, பெருமானுடைய வும், இனையபெருமானுடையவும், கட்டளைகளை தாங்கள மனதிலும் தவற நினைப்பது தீது ; தேவாகோணுகு நிகரான ரூப பல பராகரமமுடைய பெருமானுடைய திறமையும், தோளவல்யும், தங்கள சித்தத்ததுக்கு விச தமே யனறே? ஆதலீன், அவரை யன்புடனழைத்து வணங்கிச் சமாதானஞ் செய்தருள்க ; என்று அமைச்சர்களின நடுவில மேன்மையாக மொழிந்து தேற்றி மகிழ்ந்தனா

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில முப்பத்திரண்டாவது சருககம்
 முற்றியது.

மு பி ப த் து மூ ன் று வ து ச ரு க் க ம் .

சினங்கொண்டி வந்த இனையபெருமானே த தாரா இனிய மொழி
 களினால் தேற்றிச் சீற்றத்தை யாற்றியது

அநந்தரம் சிறியதிருவடி யுரைசெய்த வாககியங்களை மஹாராஜர்
 கேட்டு அதுவே இத்மென்றுணர்ந்து இனையபெருமானே எழுந்தருள்

பண்ணிகொண்டு வருமுபடி கட்டுளைசெய்ய அவ்வண்ணமே வாராகவால் அழைக்கப்பட்ட இனையபெருமான பெருமானுடைய நியமனப்படிக்காக கிஷ்கிந்தைக்குள்ளே சென்றனா வாயில காப்பவரெல்லோரும் இவ்வாக கண்டு கைகூப்பி நின்றனாகள இவா பெருமூச்செற்கின்ற நாகமபோல வருகின்றமையின, வாராகவெல்லோரும் அச்சங்கொண்டு கிட்டிச் சூழநதுகொள்ளாமல் ஒதுங்கி நின்றனர்கள இனையபெருமானும் இரத்தினங்கள்ளிப்புககப்படும் மலாநக காதி சோலைகளை யுடையதும், மாளிகை மேனமாளிகைகளிலே ஆடாந்தும், பலவகைப்பண்டங்கள் நிறைந்தும், வேண்டும் கணிகா பழுத்த மரங்களினால் மணங்கமழநது விளங்கியும், தேவ கந்தாவாதிகளின அம்சமுடைய வாராகவீராகா திவ்விய மாலய வஸந்திராகா தரித்து காணநகிலியராகி விளங்கியும், சந்தனம் அகரு சாமரை முதலிய வாஸனை திரவியங்களினால் பாணமுற்றும், ஸ்ரீமாதாதுக்களின வாஸனை வீசியுமுள்ள ராஜவீதி யுடையதுமாகிய அநதக் கிஷ்கிந்தைய யும், நின்மலமான மலையருவிகளையும், முறையே அங்கதன மைந்தன, துவ விதன, கவயன், கவாக்ஷன், கஜன், சரபன், விதயுனமாலி, மைப்பாதி. ஸ்ரீயாகக்ஷன் அனுமான், வீரபாகு ஸ்ரீபாகு, நான, குமுதன், ஸ்ரீஷே ணன், தாரன், ஜாமப்பவான், தத்வந்தரன். நீலன், ஸ்பாலன், ஸ்பேந்தரன் முதலிய வாராகர் தலைவர்களுடைய மாளிகைகளையும் கண்டு அம்மாளிகை கள் மிகச் செல்வமுடையனவும், வெண்மைநிறமுற்ற சரக்கால மேகம் போன்ற வண்ணமுடையனவும், திவ்விய மலைகளுடையனவும், மிகந்த தனதான்யங்களுடையனவும், சிறந்த பெணமணிகள் நிறைந்தனவுமாகி விளங்குவதைக் கண்டு விடப்பற்றி வெண்மைநிறமுள்ள கோட்டைச் சுவரி னாலே சூழப்பட்டுப் பகைவர்கள் புகழ்க்கரிய மஹாராஜருடைய தேவேந்திர பவநம்போன்ற மாளிகை கைலாஸமலைச் சீகரங்களோன்ற மேலமாளிகை களின் சிகரங்களாலும், பலவகைப் பழங்களா பழுத்த மலர்கள் மலாந்து மணங்கமழநது தழைத்த பற்பல மரங்களினாலும், தேவேந்திரனாளிக்கப் பட்ட கற்பக மரங்களினாலும் மிக விளங்கியும், சந்திரபாணிகளான சிறந்த பலமுடைய வாராகர்களினால் வாயிலிலே காக்கப்படும், திவ்விய மலை களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், பொன் மணித் தோரணங்கள் கட்டப் பட்டும் விளங்குவதைக்கண்டு அதற்குள்ளோ கதிரவன் மேகமண்டலத் திடையில் தடையின்றிப் புகுவதுபோலப் புகுந்து ஏழு கோட்டைகளையும் தாண்டிச் சென்று பொன் வெள்ளிகளினாலே செய்யப்பட்ட கட்டில் முதலிய ஆண்களையுடையதும், பற்பல அலங்காரங்களையுடையதுமான மஹாராஜருடைய அந்தப்புரத்தைக்கண்டும், இனிய நிருத்த கீசவாதியங் களின் தொனியைச் செவியுற்றும், பற்பல ரூபயெனவநகர்விதாகரும், நற நலத்திற் பிறந்தவர்களும், சிறந்த ஆடையாபரணங்களைத் தரித்தவர்களும், சிறுபுத்தி யுடையவர்களும், காமபோகங்களில் ஆவலுடையவர்களும், சிற த போகோபகரணங்களை யுடையவர்களாகிய பெண்களையும், பரிஜன

பரிவாரங்களையும் கண்கம் அபரணங்களின் சதங்கைத்தண்டைகளின் ஒலியைக் கேட்கும் வெட்கமடைந்து அணிகளினொலியினுலே சினங்கொணர் நலவல்லாமுக்கே பூடையாராதலின், அபரணங்களைக்காணாது அச்சங்கொண்டு மறைபுமபடி செய்வதற்காக தந்தைநகராளுசெய்து அதனால் துரைகளெல்லாம் பூழங்குசெய்து எகாநகமான ஓரிடத்தில்தேன்று பெருமாளுடைய சோகத்தை நினைந்து வருத்தி நின்றனா, அந்த வொலியினுல இனையபெருமான அருகல எழுங்காருளினொன்பதை யறிந்து மஹாராஜர் அச்சங்கொண்டு சிறந்த சிங்காஸநத்தினினும் அசைந்து அங்கதன் முன்பென்னிடம் வாந்துகாசெய்த துணமையே? அவ்வண்ணமே யினையபெருமான அருகிலெழுங்கருளினிடனா, தந்தைநகரம கேட்கப்படுகின்றது என்று ஆராய்ந்தது முகமவாடிச சிந்தைக்கொண்டு நங்குகித தாராயை நோக்கி, கேளடி அனபுள்ள என்னுபகி! இயல்பாகவே சாந்தகுணமுடைய இனையபெருமானசினங்கொண்டவரபோல வருவதற்குக் காரணமயாகுகுமோ நீ டென்னென்று நினைக்கின்றனே நரசிங்கமான அவாகாரணமின்றிச் சினபுருரலலவரா? நாமசிந்தேனும் இவா விஷயத்தில திகுசெய்தனமோ? இத்தனை நீ விரைவாக ஆராய்ந்து கோத்துரைசெய்க; அன்றி, நீயே நோக்கிசென்று அங்காக்ககடைந்து இனியமொழிகளினுலே தேற்றிச் சீற்றங்கணிபுமாறு செய்ககடைவை அவா உனனைக் காண்பராயின், மநம் மகிழ்வாயேயன்றிச் சினபுரா, பெரியோர்கள பெண்களிடங்களில ஒருக்காலும் தீமைசெய்யாக்கள, நீயாய இனியவாக்கியங்களினுலே தேற்றக்கேட்டு மனமகிழ்ந்திருக்கையில், யான டுடையிலே வநுனையபெருமானைக் கண்டு வாரத்தைசொல்லித் தேற்றுவேன்னென்றுகாசெய்தனுபினாதாராயும் மகாராஜரால்வண்ணமேவப்பட்டு மதமயக்கினுல கண்கள் சுழன்று கால்களிடைய அரைநாளைத்தந்தாங்குவிடங்க கொடுக்ககளின் பாரத்தினுல வணங்க யினையபெருமான நுகறசென்றுள்ளனவா. அந்த இனையபெருமானும் ஓரந்த தாலைபைக் கண்டு பரத்தையல்களை யுறம்பராப்பது பாவமென்று கலைகுனிந்து பெண்ண நுகிலிருப்பதனால் கோபத்தணிந்து உகாசினமாக நின்றனா, ஆயி மம், அங்க தாராய மதுபானாளு செய்க்கினுலே நாணமின்றி இனையபெருமாளுடைய கண்ணோக்கங்குளியந்து தெளிந்திருக்கையின் அச்சபூங்காந்து இனையபெருமானே நோக்கி, யனபுகாந்து நலவாரத்தைக்களினுலே தேற்றி மகிழ்ச்சிக்க முயன்றனா, கேட்டருளிர்தயாதன் திருமகரான இனையபெருமானே! தேவா சீற்றங்கொண்டதற்கு யாதுகாரணமுள்ளது, தேவருடைய கட்டையினபடி யாவன நடக்கின்றிலன; உலாங்க காடெங்கும் பறறியொளிகின்ற காட்டுத்தியை யாவன அச்சமின்றி கொகாத துள்ளே செல்பவன் என்றவவண்ண மொழிந்த தாயின வாக்கியத்தை இனையபெருமாள கேட்டு அவளை நோக்கிக் கேளம்முபெண்ணரசே! நீ மிகவுமறணமகி யுடையளாயிருந்தும் உன்பாததாவாடி மஹாராஜர் இவ்வண்ணம் காமமயக்கும்று செய்கருமங்களை யுணராதிருக்!

ன்றொன்பதையும் அடகினறிலையோ? அவா எமமால் ராஜஜியம் தமக்கு வாயத்தென்பதையும், யாங்களிவவண்ணம் அவரை யடுதகருகுகனறே மென்பதையும், அறகினறலயோ? ஐனதகார சுபறசகார மடகிரிகள எல லோகளுடனும் மதுவுண்டே மயங்குக கிடககணறனறே? அவா எவகளுக்கு கானகு ம'தம் காரகாலம் கழிந்தவுடன பிராடலயயத ஸ்சயிவககினறே மெனறு ப்ரகஜைஞசெயது கொடித்து அது கழிந்தமைதபும் அறயாமல மதுவுணமனபுறறே மயங்குககிடககினறனறே?

நஹிதாமா கசவிதயா சசம பாநடுமவமபா சஸய'க

பாநாதாதசசதாமசச காமசசபரிநீய'த

நஹிதாமா கசவிதயா சசம பாநடுமவமபா சஸய'க

பாநாதாதசசதாமசச காமசசபரிநீய'த

பானதகினால் தாமாததகாமங்கள் மூன்றுங்குறைநதழிக்வடமையின தாமாததகங்கள் சித்திப்பதனபொருட்டாக இவவண்ணமபாநறசெயவலைத் ப்பெரியோர்கள் புகழுகினறிலாகள், நன்றி செய்வாகளுசகுப ப்ரநி யுபகாரம் செய்யாதார்ககுத் தருமம் மிகவும் குறைநதுவிக்கனறது குணவாற னதோழனைத் துறப்பதனவே பொருளும் அழிந்துவங்குகவாறது, தோழனே தருமத்திறகும், அதததததற்கும் காரணமல்லனே? மி, ந, துரீன யுபேகைசெயவதிலை அவவிரணமும் அழிந்துவிடுமனறே! இப்போது எமது கார்யம் இவவண்ணம் நோட்டுருககையல், மஹாராஜா இவவண்ணமிருப பாராயின. யாங்கா யாதுசெயில் சகுமோ அதனை துணைநடுவுடைய நீயே யாராயந்துராயய என்று மொழிந்தனா அந்தத் தாரையும் அவவாக்கயவ களைகேட்டு பெருமாளுடைய காரியதில் விசுவாஸம் தேற்றமபடியாக இனையபெருமானே நோக்கி மொழியலுறறனள. கேட்டருளீர் இனையபெருமாரோ! தேவா இப்போது மஹாராஜாமேல் சினமுறதகக காலமன்று, பெரியோர்கள் தமமையத்தவாகா மேலும் கமிஞ்சிவங்கொள்வார்களோ? தேவாகளாலேதானே பொருளினபங்கையுடைய இமமஹாராஜருடைய மதமயககினுணுகமறநிருப்பதாகிய இப்பிழையையும் பொறுத்தருள்க; ராஜகுமாரரோ! வீரமுடையோகள் தமக்கு நிகரான வல்மைகொண்டெதிர்க்கினற பகைவாமேலனறே சினமுறுவார்கள, தமக்கீடிலலாத எளியா மேலெவவண்ணஞ் சினமுறுவார்கள; அன்றியிலே, தேவாபோன்ற ஸத துவருணமுறறத் தவத்திறகும் ப்றப்பிடமானவாகள் யாமேலாயினும் சின்மென்பதை யெவ்வண்ணம் எவாதாஹுறிவார்கள, பெருமாள சினமுறறதையும் அறிவேன்; அதற்குக் காரணமான காலகழிவையும் அறிவேன்; நாங்கள் செய்த கனறியையும் அறிவேன்; இப்போது யாதுசெயலவேன் கீடுக அகனையும் அறிவேன்; காமனுடைய திறமை மிகவும் வலியதென்

பதையும் அறிவேன் ; அந்தக் காமனால் மஹாராஜன எந்த ஜனத்தின் மீதாசையுறுவிக்கப்பட்டனனோ ? அதனையும் அறிவேன் , தேவர் இவ்வண்ணம் சினமுற்றமையின், தேவா புத்தி காமதநிரதகிலாகக்கொண்டிலது; காமவேடகை மிகுந்த மனிதன தேசகாலவகையாயினும், அறம்பொருள்களையாடலும் அறிசினறிவலைலனோ ? எப்பொழுதும் என்னருகில்நுக்கின்றமையின், காமவேடகை யதிகரித்தது நாணமுமற்று மயங்கிக் கிடக்கின்ற மஹாராஜா தேவா தமையருகருத் தோழனொனனும் முறையினால் தேவா கருச சலோதரராதலிஷ, அவா மீதுள்ள இபச்சுழையைப்பொறுத்தருள்க; உண்டி சுருங்கிப் புலன்களைவென்று யோகஞ்செய்துகொண்டிருந்த மஹாமுனிவாக்ரம காமனுக்குகருர்யாகி மபநகவாகளெனின, இயலபாகவே சஞ்சலசித்தமுடைய கபஜாதியான இமமஹாராஜா விஷயஸூகங்களிலமுந்தி மயங்கிக் கிடப்பதென்பது விரிப்போ என்று தானா இவ்வண்ணம் மொழிந்து இனையபெருமானைமகிழ்வித்து மீளவும் அகரை நோக்கி, மஹாராஜாக்கித்தமாகமொழியலுற்றனா கேட்டருளீ ராஜகுமாரரோ! மஹாராஜர் காமக்கடலில் மூழ்கி மயங்கியிருக்கினும் தேவாகள காரியத்தில் முன்பே முயற்சிசெய்யும்படி கடடீளசெய்தேயிருக்கின்றனா , ஆதலால், நாநாதேச நகரவாலிகளான வாநராகள ஆயிரம், பதினாயிரம், கோடி, பத்துகோடி, நூறுகோடிகளாகச்சேராந்து வந்திருக்கின்றனாகளா, இதுவரையில் பரத்தை யலைக கண்ணுறலாகாதென்று புறத்திலேதானே நின்று தேவரால் நல்லோர் நடக்கை பாதுகாக்கப்பட்டது; தோழா தோழருடைய பாரியையைக் காண்பது கபடமின்மையினால் இகழப்படாததாதலன், அந்தப்புரத்தினுள்ளே எழுந்தருள்க; என்றிவ்வண்ணம் தாராயின் மொழியைக்கேட்ட இனைய பெருமான தாராயின்வேணுதலாலும், காலகழிவாகின்றதென்பதினாலும் உடனடபிள்ளேசென்று சிறந்த ஆஸ்தரணமுடைய சிறந்த தங்கச்சிங்காதனத்தினமேல கதிரவனபோல விளங்குகின்றவரும், திவ்வியாபரணங்களினால் நாநாவண்ணமுடையமேனியுடையவரும், சிறந்த மாமலர்மலைகளாகுடி நல்லாடையுடிகது அலங்காரஞ்செய்துகொண்டவரும், மஹேந்திரன்போல பிறரால் வெல்ல வொண்ணாதவருமான மஹாராஜா திவ்வியாபரணலங்காரங்களையுடைய காமினியாகருடனகூடிச் சூழப்பட்டிருக்கக்கண்டு இருமடங்கு சினங்கொண்டு கண்கள் சிவந்த ஊழிகால யமனபோல கோரருபமுறுச் சென்றனா. மஹாராஜரும் சிறந்த சிங்காஸநத்திலுட்கார்த்து ருமையென்னும் தனமனையாளீத் தழுவிக்கொண்டு இனையபெருமானெழுந்தருளவதைக்கண்டனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்துமூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

முப்பத்துநான்காவதுசூருக்கம்.

இளையபெருமாள் மஹாராஜாக்குப் பெருமாளுடைய
கட்டளையை யறிவித்தருளியது

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் தடையினரிசினங்கொண்டு வருகின்ற அந்த
இளையபெருமானைக் கணமி அசசங்கொண்டு மூண்டெரிசினற தீபோன்ற
வரும், பெருமாளுடைய வியஸனத்தினுலே பிடிக்கப்பட்டவருமான அவர்
கிட்டியதனமுன்னமே யாஸநத்திலிருந்து அலங்கரிக்கப்பட்ட நெடிய சக்
கரனுடைய நவஜம்போல வெழுந்து நிறகையில், ருமை முதலிய பெண்க
ளும் உடனே வானிடையிலெழுமினற சந்திரனைத்தொடர்ந்து விண்மீனக
ளெழுவுதபோல எழுந்தனாகள், அப்பொழுது மஹாராஜரும் கைகூப்பிக
கற்பகம்போல அசைந்து நினறனா; இளையபெருமானும் ருமை முதலிய
பெண்களுடன் கூடின மகாராஜா விண்மீனகள் சூழ்ந்த பூண்சந்திரனபோ
லொலிக்கக்கணமி சினங்கொண்டவரைநாகங்கு கேவீச மஹாராஜோ!—

சத்வாஹிநிஸ்சம்ஸந்நு ஸ்யநூத்ரீஸீஜதேந்திரியை:

சுத்யு: ஸ்யஸ்யவாடீய ராஜால் தீஸீஸாயுதீ.

ஸதவாபிஜனஸமபனன ஸஸாநுகரீராரீசாநிதீநததரியு:
கருதந்ரூஸஸதவாநிச ராரீராரீசாநிதீஸமஸ்யதீ

ஸததுவமுடையோனும், நறகுலத்திறிநிநகீதோனும், கருணை கூர்ந்த
வனும், புலனகளைவென்றவனும், நாற்றிமறவாதானும், சதகியந்தவறாதவனும்
மாகிய ராஜனே உலகினில புகழ்பபமிக்னறவன எனந வேந்தன அதரும்
முறறவனும், உபகாரஞ்செய்த கோழாகளவிஷயத்திலேதானே பொய்யாகப
பிரதிஜனஞ்செய்தவனும் மாகினறவனோ? உலகினில அவனிலுங் கொடுமை
கொண்டவன் யாவனுனன,—

சதஸ்யாஸ்யதீஸநி ஸம்ஸந்நுசவாஸ்யதீ

அஸ்யநம்ஸ்யஸநம்ஸநி புருசு:புருசாஸ்யதீ.

சதமசவாந்ரூசேஹேதி ஸஹஸந்ரூகவாந்ரூசே
ஆதமானஸவநமஹநதி புருஷு:புருஷாந்ரூசே

குதிரைவிஷயத்தில் பொய்யுரைப்பவன் தூறு குதிரைகளைக் கொலை
செய்தபாவத்தை யடைவன்; பசுவிஷயத்திலே பொய்யுரைசெய்பவன்,
ஆயிரம்பசுகளைக் கொலைசெய்த பாவத்தை யடைவான்; மனிதன் விஷய
த்தில் பொய்சொல்லுமவன், தன்னினத்தாராயுங்கொலைசெய்து தானுங்
கொலைசெய்து கொண்ட பாவத்தையடைவன், புருஷோத்தமரான பெரு

மாளவீஷயத்தில் பொய்யுரைப்பவன், யாது கதியை யடைவனோ ? நீயே யாராயந்தறியாய்; கேளாய வாரநராகோனோ ! முன்பொருவரிடத்தில நன்றி பெற்றுக்கொண்டு பின்பு, அந்நன்றியை மறந்து பிரதி யுபகாரம் செய்யாதவன்யாவனோ ? அவன் எல்லாராலும் கொலைசெயற்குரியவன் ; முன்பு, திசைமுகத்தேவா நன்றிமறந்தவனைக்கண்டு சினங்கொண்டொரு சுலோக முரைசெய்தனா. அதனை மொழிகின்றேன கேளாய, —

ब्रह्म षोडशसुखापैव नो र्षुः प्रथमम्

புத்திரிஷ்டஶசுகாபைஃ நு ர்ஷுஃ ப்ரதமம்

பரஹமக்ஷேசஸுராபேச சோரோபசனயரதேததா

நிஷ்கருதாவிஹிதாஸதபிஃ கருதகனேநாஸங்கிஷ்கருதஃ

பிரஹ்மஹத்திசெய்தவனுக்கும், ஸுராபானஞ்செய்தவனுக்கும், களவுசெய்தவனுக்கும், பிரஹ்மசாயம முதலிய விராததைகத்துறந்தவனுக்கும், முனிவர்கள் பிராயசசித்தம் விதித்திருக்கின்றனாகள், நன்றி மறந்தவனுக்குமாதிரும் பிராயசசித்தம் விதித்திலா, இல்லையென்றே கூறினாகள்; என னும் பொருளுடையசுலோகமே அது. நீயவவண்ணம லல்லொழுக்கமில்லாத வனும், நன்றிமறந்தவனும், பொய்யனும் ஆகின்றனை, முன்பு பெருநாளிட த்தில் உபகாரதைப்பெற்றுக்கொண்டு இப்போது அதற்கு பிரதி யுபகாரஞ்செய்கின்றிலையல்லையோ? நீ ஸ்ரீராமனுக்குப்பிரதியுபகாரஞ்செய்யக்கரு த்துற்றிருக்கின், இதுவரையில் பிராட்டியைத்தேடும் விஷயத்தில் முயற்சி செய்கிறார்களென்றுமன்றோ? நீயிவ்வண்ணம் அம்பமான கிராமியபோகவ களிலே விருப்பங்கொண்டு பொய்யாக பிரதிஜைஞ்செய்து தவளைபோலக் கறறித் தன்னிடத்தில் வரும் தவளையைத்தின்னும் நச்சரவம்போன்றவன் என்பதைப் பெருமாளிதுவரையிலுமறிந்திலா, ஆதலாலேதான் மஹாபாக ரான பெருமாள தூராததுமாவான உன்னுடன் தோழமைசெய்துகொண்டு வாலியையுங் கொலைசெய்து வாரநராஜ்யியப்பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்தரு ளினா நீ யிப்போது பெருமாள செய்த நன்றியை மறந்து மயக்குற்றிருப் பாயாகில், உடனே கொடிய கண்களினுலடிப்பட்டு முன்சென்ற வாலியைப் போய்க்காண்பாய்; வாலி சென்றவழி யின்னும் புல்லெழுந்தழிந்து மறைந ளிலது; ஆதலின், சத்தியத்தில் நிலைகொண்டு கட்டுண்டிருக்க; வாலிசென்ற வழியைச் சேரற்க; நீ பெருமாளுடைய கூரிய கண்கள் வச்சிராயுதம் போலப் பாயந்துவருவதைக் கண்ணுறக் கருதுகின்றனையோலும், ஆதலா லேதான் இவ்வண்ணம் நிரந்தரம் விஷய ஸுகங்கனையே யனுபவித்தாக் கொண்டு பெருமாளுடைய காரியத்தை மனதிலுங்கருதுகின்றிலே, என்று சிறிது தாக்ஷிண்யமின்றிப் பட்டபவென்று மொழிந்தருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்துநான்காவது சருக்கம்

முற்றிறது.

மு ப ப த் தை ந் தா வ து ச ரு க் க ம்.

மீளவும் தாரா இனையபெருமானே இனியமொழிகளினால்

ஸமாதானஞ்செய்து சீற்றத்தைத்தணிதது.

இவ்வண்ணம் கொடுமொழிமொழிந்திகழ்ந்த இனையபெருமானே ஒளி
கொண்டெரிகின்ற தீபோல ஜொலிக்கக்கண்டு முழுமதிபோன்ற முகத்தை
யுடைய தாரா இனையபெருமானேநோக்கிகேட்டருளீர் இனையபெருமானே!
தேவா இவா விஷயத்தில் இவ்வண்ணம் வனமொழிமொழிவதுத் தகுதிய
ற்றது; இவரும் கொடுமொழிமொழிவதற்கு இடமாகா, விசேஷமாக தே
வா வாக்கினால் கூறப்பட்ட கொடுமொழிகளை வாராராஜனான இவா செவி
யுறுவது தகுமோ? இம்மஹாராஜா தேவா உரைசெய்தவாறு நன்றி யறியா
தாருமலா; ஏகாந்தத்திலே தீங்குசெய்பவருமலா; கொடுமைகொண்டவரு
மலா, பொய்யருமலலா; குடிலமுடையருமல்லா, தாங்கள் செய்த உபகா
த்தை இவா மறந்திலா, பெருமானுடைய அருளிணாலேயே மீசுந்த கீர்த்தி
யையும், பெற்றகரியகிஷ்கிந்தாராஜனியத்தையும், ருமையையும், என்னையும்
அடைந்தனரல்லரோ? ஆயினும், இவா முன்பு நெடுங்காலம் ஆகாரநிதனினா
யின்றித் துன்புற்றமையின, இப்போது இப்பேரின்பத்தைப்பெற்று மய
ங்கி அவ்வகாலங்களில் செயற்குரியவைகளையும் செய்யுமுனாவற்றிருக்கி
ன்றனா; முன்பு விசுவாமித்திரமஹாமுனி நெடுங்காலம் தவருசெய்துகொ
ண்டிருந்தொருநாள கிருதாசியென நாம தெய்வப்பொதுமகளைக் கண்டு கா
முற்று அவருடன் புணர்ந்துகொண்டிருந்து பத்துவருஷங்கள் கழிந்தும்
அவைகளை யொரு பகலாகவே நினைத்தனரல்லரோ? அந் ந மஹாமுனியே
காமமயக்கிடைக்காலககழிவை யறிந்திலொனின, மறறவாகள மயங்கியிருப
பது வியப்போ? தேஹதாமமான ஆஹார நித்திராமைதுணங்கையே
முககியமாக எண்ணி நெடுங்காலம் துன்புற்று இப்போழ்தே இன்பமுற்று
மயங்கிய இவருடைய இப்பழையைப் பொறுத்தருள்க, உலகின் தன்மை
யை யாராய்ந்து உண்மையையறியாமல் மூடன்போல வினாவாகச சினந
தையேமேற்கொண்டு வருத்தற்கு; தேவா போன்ற ஸததுவகுணமுடைய
பெரியோர்கள் ஆராய்ந்தறியாமல் சீற்றமுறாக்களல்லரோ? மஹாராஜா
பொருட்டாக யானே தேவரை வேண்டுகின்றேன; இக்கடுங்கோபத்தைத்
துறந்து மகிழ்ந்தருள்க; பெருமானுக்குப் பிரியமாயின, மஹாராஜா ருமை
வையும, என்னையும், கிஷ்கிந்தாராஜனியத்தையும், மறறுமுள்ள தனதான
யாதிக்கையுக் துறந்துவிடுவொன்றே யான நமபுகினேன், மஹாராஜா ராவ
ணனைக் கொலைசெய்து பெருமானைப் ப்ராட்டியுடன் சேர்த்து ஹிரா
ணியுடன் கூடின சந்திரனைப்போல விளங்கசெய்வாரா; இலங்காபுரியிலே
அழீநக லக்ஷத் கோடி ராக்கஸர்கள் குவைகுவையாக மிகக் கொடியவர்களா

கவும், வேண்டியபடி ரூபந்தரித்துக்கொள்ள வல்லவர்களாகவுயிருக்கின்றனர். அவர்களெல்லோரையும் கொலைசெய்யாமல் ராவணனைக் கொலை செய்வது ஒருவராலும் முடியாது; அவனைக் கொலைசெய்யாமல் பிராட்டியை மீட்பதுமரிது; ஆதலின், அவனைக் கொலைசெய்வதற்குப் பலபோகளுடைய உதவிவேண்டும்; இவ்வண்ணம் வாலி யெனக்குரைத்திருக்கின்றனா; அவர் ராவணனுடைய ஸாரம எல்லாம் நன்றாக அறிந்தவா; யான் நேராகக் கண்டிலேனாதலின், கேட்படி யுரைசெய்தேன், அன்றியிலே, தேவர்களுக்கு ஸஹாயம் செய்வதன்பொருட்டே அங்ககருளா வாராவணைகளை யழைத்துவருமபடி தூதர்கள் அனுப்பப்பட்டனாக, அவர்கள் வருவதை யெதிர்பார்த்தே மஹாராஜா இதுவரையில் புறப்படாமலிருக்கின்றனா, இவா தூதர்களை யனுப்புங்காலையிலேயே இன்று முதல் பதினைந்து தினத்துக்குள் யாவன வருகின்றிலேனா? அவன் உடனே விசாரணையின்றி உயிரவாங்குந்தண்டனைக்கு உடனாகுவானென்று கண்டித்தமாகக் கட்டளைசெய்திருக்கின்றனா, இன்றியதினமே அவர்கள் எல்லோரும் வந்து சேரவேண்டியவேளை, ஆதலின், அநேகமாயிரங்க கோடி கரடிகளும், அவ்வளவு கோலாங்குலங்களும், அவ்வளவு கருகருகாக செங்குரங்கு வெண்குரங்குகளும், இப்போழ்தே இங்கு வந்து கூடப்போகின்றன; சீற்றத்தாற்றி மகிழ்ந்தருள்க, தேவருடைய திருமுகமண்டலம் சினத்தினால் ஜொலித்துக் கண்கள் சிவப்புறநிருப்பதைக்கண்டு மஹாராஜர் பத்தினிகளெல்லோரும் வாஷியைக் கொலைசெய்ததால் நினைந்து மகிழ்வுகின்றி வருந்துகின்றனாகளேயன்றி, இன்புகின்றிலர்கள்; ஆதலின், மகிழ்ந்தருள்க; எனது தாரை இனையபெருமானைத் தேற்றி மகிழ்வித்து மகிழ்ந்தனன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தைந்தாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மு ப ப த தா ரு வ து ச ரு க் க ம் .

இனையபெருமானும் மஹாராஜரும் சினமும் மயக்கமும்தீர்த்து
மகிழ்வுடன் ஸம்பாஷணை செய்து கொண்டது.

இவ்வண்ணம் தாரையுரைசெய்த வாககியம் விநயமும் தருமமும் இனிமையும் பொருந்தியிருந்தமையின, குளிராத தன்மையையுடைய இனையபெருமான அதற்குடன்பட்டிக் கடுகுசினந்தீர்ந்து அருள் கூர்ந்து மகிழ்வுகொண்டு திகழுகையில், மஹாராஜா அதுகண்டு அவரிடத்தில் தோன்றிய அச்சத்தை நனைத்த வால்மீகிரத்தைப்போலத் துறந்து தன் கண்டத்திலே

அணிந்துகொண்டிருந்த சிறந்த நறுமலர்மாலையையும் அறுததெறிந்து விட்டு மதுபானமயக்கும் காமமயசூந்திரநகு சிறந்ததோளவலியுற்ற இனைய பெருமானேநோக்கி மகிழவுறுமபடி மொழியலுறறனா கேட்டருளீர் இனைய கோவே! முன்பு என்னுடைய செல்வமும், புகழும், கபிராஜஜியமும் அழிந்துவிட்டன; பின்பு இப்போது பெருமானுடைய அருளினாலே தானே அவை என்னால் அடையப்பட்டன; அவ்வண்ணம் மஹோபகாரஞ்செய்த அந்த மஹானுபாவனுள் பெருமானாககுப் பிரத்யுபகாரஞ்செய்ய எவன் தான் திறமையுடையவனாகுவான; ஆதலின், பெருமாளே தமது திறமையினாலே பிராட்டியையும் அடைவா, ராவனாகியவரையும் கொலைசெய்வா; யான் ஸஹாயமாதிரிகாக அவருடன் சோநடுருக்கவல்லனையென்றி மறறு யாது செய்ய வல்லேன; அந்த மஹாபுருஷனுக்கு யாருடைய உதவிதான் விரும்பத்தக்கதாகும்; அவர் ஒரோகணையினாலேதானே ஏழு ஸாலமரங்க்களையும், மலையையும், பூமியையும் துணிகதுத துளைத்துப் பிளந்தருளினரல்லரோ? அன்றியிலே, இவர் தனுஷ்டங்காரரு செய்கைபிலே காடி மலை கடல்களுடன் கூடின பாரமுழுதும் கிடுகிடென்று நடுங்கியதன்றோ? அவருக்கு யாருடைய உதவிதான் வேண்டும்; பெருமான் புத்திர மித்திர களத்திராதிக்களுடன் கூடின ராவணனைக் கொலைசெய்வதனபொருட்டெழும் தருளுகையில், யானும் பின்றொடர்ந்துமாதிரம செலவேன; —

யுகிஷ்யக்திநாந் ० வஸ்யஸூரயஸநவ
 வீஷ்யஸ்யக்திமிசய ச்ஞேநக்யீஸாந்ரஹ்யதி,

யுகிஷ்யக்திநாந் ० வஸ்யஸூரயஸநவ
 பரோஷயஸயக்ஷமிதவயம மேநகசகினரூபராதயதி.

தேவர்கள் அடியேனிடத்தில மிகவும் அருளபுரிந்திருக்கின்றமையின், பிழைசெயினும் பொறுத்தருளவீரகொன்னும் விசுவாஸத்தினாலாயினும், தேவா விஷயத்திலே அபராதஞ்செய்தேனாயினும், யான் தொண்டு பூண்டவனென்பதினாலே அபாயமையைப்பொறுத்தருளாக; உலகினில் ஒருவனாயினும் அபராதம் செய்யாதானென்பதில்லை; ஆராயந்துணரில் எல்லோரிடத்திலும் ஏதேனும் ஒருபிழையிருக்கவேயிருக்கும்; ஆதலின், சினந்தணிந்து மகிழ்ந்தருளாக; என்றிவ்வண்ணமுரைசெய்தமஹாராஜருடைய வாக்கியத்தை இனையபெருமான் கேட்டு மகிழ்ந்து அவரை மொக்கிக் கேளீர் மஹாராஜரே! நீர் இவ்வண்ணம் வணங்கமுற்று அன்புகூர்ந்திருக்கின்றமையின், எமமையா எவ்வகையினாலும் உமமால் இறையுடையராயினர்; உம்மிடத்திலுமிருந்த வலிமையும் மகமையும், தாயமையும் குடிகொண்டிருக்கின்றமையின், இந்தக்கபிராஜஜியத்தை யாட்சிசெய்வதற்கு நீரே தக்கவர்; பெருமான் உமமைத்துணையாகக்கொண்டிவினாவாகவே ராவணனைக்கொலை செய்தருள்வாரென்பதிலையிலது; நீர் தருமமுணர்ந்தவரும், நன்றியுடை

யவரும், போர்க்களத்தில் மீளாது போர்பவருமாதலின், நீர இவ்வண்ணம் இனிமையாக மொழிந்தது மிகவும் தருகியானது;—

ஸ்வஜ்ஜஸ்யஸிஸாமுஹீயே ஸ்நீயேஷாஃசுமஹாதே
 ஶ்ரீஶங்கையஸ்யஸுமஸ்யேஷம் ஶ்யாஞ்சவாநரஸ்த்நம்.

தோஷஜ்ஜஸஸதிலாமாத்யே கோநயோபாஷிதமாஹதி
 வரஜயிதவாமமஜயேஷ்டம தவாஞ்சவாரஸததம.

தன்னை யிகழ்பவரை யழிகருந்திறமையிருக்கையிலேயும், தன்மீது நாட்டிய தோஷத்தை யுண்மையென்றுடனபட்டு அதனைப் பொறுக்கும்படியாரா வணங்கி யிவ்வண்ணம் மொழிபவா; உம்மையும் எம்மையரையும் விட்டு மற்றெவருளா; ஒருவருமிலா; ஆகலின், நீர தோளவலியினாலும், பலத்தினாலும், குணங்களினாலும், பெருமாளுக்குத்தககவராகவே நீங்கள துணைகூட்டினாகள; ஆதலின், நீர இப்பொழுதே இங்கிருந்து புறப்பட்டுச்சென்று மனைவியைப் பறிகொடுத்ததினால் மிக வருந்தி இளைத்திருக்கின்ற எமமையரைத்தேற்றி மகிழ்வித்தருளாக, பெருமாள் சோகத்தினால் மொழிந்த வாகியததைக்கேட்டுச் சினங்கொண்டு தும் விஷயத்தில் யான மொழிந்த வன மொழிகளையும் பொறுத்தருளாக, என்று மொழிந்தது மகிழ்வித்து மகிந்ருளினா

கிஷகிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தாறாவது சருக்கம்
 முற்றிறறு

மு ப ப த் தே ழ ா வ து ச ரு க் க ம் .

மஹாராஜருடைய கட்டளைபடி வாநரசேனையா வந்து கூடியது.

இவ்வண்ணம் இனையபெருமாளருளிச்செய்த வாகியத்தை மஹாராஜர்கேட்டு மகிழ்ந்து அருகிலிருந்த சிறியதிருவடியைநோக்கிக் கேளீர் மாருதியே! மஹேந்திரம், இமையம், விநத்யம், கைலாஸம் முதலிய வெண்மை நிறம்பொருந்தியும், செம்மையும் இளம்வெயிலபோலவும் விளங்குகின்ற நாற்றிசைகளிலுமுள்ள மலைகளிலும், மேற்றிசையில் கடலோரங்களிலும், உதயகிரி அஸ்தகிரிகளிலும் உள்ள சந்தனம் பனை முதலியுபறபல மரங்களடர்ந்த காடுகளில் வாழ்கின்றவர்களும், அஞ்சனமலைபோன்றவர்களும், கருமுகில்போன்றவர்களும், மதவேழத்தை நிகர்த்த தோள்வலியுடையவர்களும், ஆகியவர்களும், அஞ்சனமென்னும் மலையிலே வாழ்கின்றவர்களும்,

மேரு தூர்ரம் மஹாருணம் என்னும் மலைகளில் வாழ்பவரும், மறறும் பற பல காடிகளிலும், முனிவர்களின் ஆசிரமங்களிலும் வாழ்பவர்களுமான வாராகனை ஸாமதானங்களினாலே மகிழ்வித்தது வினாவாகவருது சேருமாறு செய்யு; முன்பு காண அவர்களை யழைப்பதன்பொருட்டே கட்டளைசெய்தனுப்பிய தூதர்கள் தாமஸனஞ்செய்யாமல் வினாவாக வருவதற்காக மீளவும் தூதர்களை யனுப்புக; காமமயக்கிலமயங்கி யாவர் தாமஸனஞ்செய்கிறார்களோ? அவர்களை எனனெதிரில் அழைத்துவருக; என்னுடைய கட்டளையின்படி பதனது தினத்துகளுளே எவா வந்து சேருகின்றலார்களோ? அவர்களுக்கருளே உயிராவாய்தும் தண்டனை விதிக்கப்படும்; ஆகலின், அநேகமாயிரய்கோடி வாராகள எனனுடைய கட்டளையினால் வினாவாக ஆகாயத்தை மறைத்தெழுந்து சென்று சேனைகளெங்கெங்கிருக்கின்றனவோ? அவைகளை யுணர்ந்து கையுடனழைத்துவரக்கடவாகா, என்று கட்டளையிட்டனா. சிறியதிருவடி யந்தக் கட்டளையைக்கேட்கி அவ்வண்ணமே சிறந்த பலமுடைய வாராகளை யனுப்பினர் அவர்களும் அவவாறே ஆகாயமாகக்கத்தல் வாயு வேகமனாலேவகமாய்ச் சென்று அங்கக்குள்ள வாராககொல்லோரையும் பெருமானுடைய காரியத்திற்காகத்துரைசெய்து மஹாராஜா கட்டளையை மறிவித்தனாகா அவ்வாராகளும் ஊழிகாலயமன்போன்ற அமமஹாராஜருடைய கட்டளையைச் செவியுறறவுடனே சிறிதூற தாமஸம் செய்யாமல் புறப்படனாகா. அவர்களுள் அஞ்சனகிரியிலவாழ்ந்துகொண்டு அஞ்சனவண்ணமுற்றிருந்தவர்கள், மூன்றுகோடி சேனைகா; அஸதகிரியில் வாழ்ந்து தங்ககிறம்பொருந்தியவர்கள், பததுக்கோடி சேனைகா, கைலாஸகிரத்தில் வாழ்ந்து சிங்கத்தின கேஸரம்போன்ற மேனியுடையவாகள, அநேகமாயிரகோடிகள, இமையமலையில் வாழ்ந்து வெண்மைநிறமுறறவர்கள், ஆயிரமாயிரய்க்கோடி சேனைகா; விரத்யமலையில் வாழ்ந்து அங்ககாரகள போன்ற வண்ணமுறறவாகள, அநேகமாயிரகோடிகள, திருப்பாறகடலின கரையில் பச்சிலை மரககாடிகளில் வாழ்ந்து பசிய நிறமுடையவாகள, கணக்கிறந்தவாகள; இவ்வண்ணம் வங்க்களினின்றும், குகைகளினின்றும், ஆறுகளினின்றும், அநேகமாயிரஞ் சேனைகா வானிடையில் பரவி கதிரவனை யுண்பனபோலப்புறப்பட்டன, முன் சென்றவர்களை துரைப்படுத்தி வதற்காக பின்சென்ற வானாகள அப்பொழுது இமயமலைபோய்ச் சோந்தனாகள. அம்மலையிலேதான் முன்பு சகல தேவர்களும் மகிழ்வுறும்படி மகாதேவன் சிறந்த யாகம் செய்தன; அந்த யாகத்தின் ஹோமதிரவியகங்களின் பெருக்கினால் மதுரமுள்ள கந்தமூலபலாதிகள உண்டாயின, அவைகளை யாவன் ஒருவன் ஒருவேளை புசிக்குன்றானே? அவன் ஒருமாதம்வரையில் பசிதாகமின்றி மகிழ்வான்; அக்கனி காய கிழங்குகளை அவ்வானராகள பறித்து உண்டும், மகாராஜாபொருட்டு அவைகளையும், மற்றுமங்குள்ள நறுமலாகளையும் பறித்தெடுத்ததுகொண்டும், அங்கக்குள்ள சேனைகளை வினாழாகவரும்படி துரைசெய்தும், மீண்டு அச்சேனைகளுக்கு முன்பே

கிஷ்கிந்தை வந்து சேர்ந்து மகாராஜகை கண்டு வணங்கி அவைகளை அளித்து அவனாரோக்கி வேந்தே' யாகன தங்கள் கட்டளையின்படி மலை, கடல், காடு முதலிய எல்லா இடங்களையும் சுற்றி அங்கங்குள்ள வானரப்படைகளையும் தூறப்படுத்தி வந்தனம் அவர்களும் வந்துகொண்டிருக்கின்றனர்; என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். மகாராஜரும் அதுகேட்டு மிகமகிழ்ந்து அவ்வுபாயனங்களையும் அங்கீகரித்தருளினார்

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ரூபபந்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

மு ப ப த் தெ த் த ட ா வ து ச ரு க் க ம் .

மஹாராஜா இளையபெருமானுடன் பெருமானெழுந்தருளியிருக்க

மிடத்திற்கு வந்து அவரைக்கண்டு மகிழ்ந்தது.

இவ்வண்ணம் மஹாராஜா அவ்வுபாயனங்களைப்பெற்றுக்கொண்டு அவ்வானரர்களை இனியமொழிகளினால் மகிழ்வித்தனுபவித்தமையும் பெருமானையும் கிருதாரத்தாகாக நினைத்து மகிழ்ந்தனா இளையபெருமானா அப்பொழுது அவரை நோக்கி, மஹாராஜரே! தமமனம் உககருமாயின், காலக் கழிவுசெய்யாது இப்பொழுதே இங்கிருந்து புறப்படுக, என்று மொழிந்தனர். மஹாராஜா அதுகேட்டு மகிழ்ந்து இவ்வண்ணமே ஆகுக வென்று உடனபட்டு தானா ருமை முதலிய மனைவியாகையும் அனுப்பிவிட்டுவருக வென்று வானரர்களைநோக்கி மொழிந்தனா வானரர்களும் அதுகேட்டு விரைவாக ஒடிவந்து கைகூப்பி நிழ்கையில், மஹாராஜா அவர்களுக்கு வினாவாகச் சிவிகையை கொணாகவென்று கட்டளையிட்டனா. அவர்களும் அவ்வண்ணம் விரைவாக சிறந்த சிவிகையைக்கொணாந்து அறிவித்தலும், மஹாராஜா இளையபெருமானையும் அதினமீது எழுந்தருளியிருக்கும்படி வேண்டித் தாமும் அவருடன் அதிலேறி இருந்து வெண்குடை பிடித்து, வெண்சாமரங்களினை, சங்கம பேரிமுதலிய வாத்தியங்களை முழக்கி மகிழ்வுகொண்ட பற்பல வானரர்களினால் புகழப்பட்டும், படையேறி கொடுமைகொண்ட பலகோடி வானரப்படைகளினால் சூழப்பட்டும் புறப்பட்டு பெருமானா எழுந்தருளியிருக்கும்படி சேர்ந்து இளையபெருமானுடன் இறங்கி பெருமானைக்கிட்டி வணங்கி கைகூப்பி நிறகையல, உடன வந்த வானரர்களை எல்லோரும் அவ்வண்ணமே தொழுது கைகூப்பித்தனாகள பெருமானும் முகிழ்ந்த கலகோசங்களை உடைய தேங்கிய தடாகம்போன்ற வானரசேனையைக் கடைக்கித்து மகிழ்ந்து தம் திருவடிகளில் தலைவணங்கிய மஹாராஜரையும் பிரீதியி

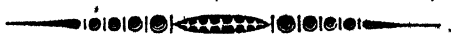
ஆயும், வெருமானத்தாலும் எடுத்தணத்த அருகில் வீற்றிருக்கும்படி
 செய்யுமா செயது அவரை நோக்கி, மஹாராஜா! அறம் பொருள் இன்ப
 ன்களை அவ்வவற்றிற்குரியகாலங்கள் அறிந்த யாவன் பகிர்த்தனுபவிக்கின்ற
 னானே! அவனே அரசுக்குரியனாகுவான்; யாவன் அறம்பொருள்களைத் துற
 ந்து காமத்தையே மேற்கொண்டு மயலுறுகின்றானே? அவன் மாத்துதனி
 யில் துயில்பவன்போல தன்னிலையினின்றும் விழ்ந்தே தாழ்மைகொண்டு
 விழித்துக்கொள்வான்; பகைவரைக் கொல்வதிலும், தோழரைச் சேர்ப்
 பதிலும் ஊககங்கொண்டு அறம் பொருளின்பம் மூன்றினையும் தக்கபடி
 உண்பவனே ராஜதர்மமுடையவனாகுவான்; ஆதலின, இப்பொழுது முயற்சி
 செய்யும் காலம் நேர்ந்திருக்கினும், ஊக்கமற்றிருப்பது தகுதி அற்றதன
 றே! ஆதலின, வானரமந்திரிகளுடன் கூடி நனகு ஆராய்க; என்று அருளிச்
 செய்தனா. மஹாராஜா அதுகேட்டுப் பெருமானை நோக்கி, இனியதோழரே!
 என்னுடைய செல்வமும், புகழும், கபிராஜியமும், மனைவியும், யாவும்
 தேவருடைய திரு அருளினாலேதான் மீளவும் அடியேனுக்கு வாய்த்தன;
 ஒருவன் செய்த உபகாரத்திற்கு பிரதி உபகாரம் எவன் செய்யானே? அவ
 ன் யாவரிலும் கடையாகி இகழப்படுவான்; ஆதலின, அடியேன் தேவர்
 காரியத்தில் ஊகமற்றிலேன்; இவ்வாநராகள பாரொங்கும் சென்று அங்கங்
 குள்ள கரடி வானரகோலங்குலங்களை அழைத்து வந்தனர்; அவா
 கள் காடு மலை கடல்களிலுள்ள எல்லா இரகசியங்களையும் அறிந்தவர்களும்,
 தேவகந்தர்வர் முதலான தேவகணங்களின் புத்திரர்களும், வேண்டிப்படி
 ருப்பவர்கள் தரிப்பவர்களும், சிறந்த தோளவலி யுடையவர்களுமாகின்றனர்
 கள்; அவர்கள் இப்பொழுது நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம், லக்ஷம், பத்து
 லக்ஷம், கோடி, அரபுதம், பிருநதம், கர்வம், நிகர்வம், மகாகர்வம், ஸரோஜம்,
 சங்கு, சமுத்திரம், அந்தம், மத்தியம், பாரார்த்தம் என்று ஒன்றுக்கொன்று
 பதினமடங்கு அதிகமுள்ள கணக்குடையனவும், கணக்கற்றந்தனவுமாகிய
 பற்பல வானரசேனைகளுடன் கூடி வழியில் வந்துகொண்டிருக்கின்றனர்; அவர்கள்
 மேருமந்தரம் போன்றவர்களும், சிறந்த பராகிரமமுடையவர்
 களுமாதலின, அச்சமன்றி நொடிப்பொழுதிலேயே எய்துவார்கள்; ராவண
 னையும் குலத்துடன் களைந்து வெற்றிகொண்டு பிராட்டியையும் மீட்டு
 அழிப்பார்கள்; ஆதலின, தேவா ஒன்றுக்கும் சிந்தையின்றி மகிழ்ந்து
 உகந்தருள்க; என்று விண்ணப்பஞ்செய்து மகிழ்வித்தனர். பெருமானும்
 அதுகேட்டு மஹாராஜருடைய முயற்சிக்கு உகந்து அன்று மலர்ந்த கருங்
 குவளைபோன்ற திருமேனிவண்ணமுற்று விளங்கியருளினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

முற்றியது.

முப்பத்தொன்பதாவது சூக்தம்.

வானரசேனிகள் எல்லாம் மஹாராஜரிடம் வந்து கூடியது.

இவ்வண்ணமுதானது கைகுவித்து நின்ற மஹாராஜரைப் பெருமாள் மகிழ்ந்து தழுவி அவரை நோக்கித் தோழரோ ! மேகம் மழைப்பொழிவதும், கதிரவன் இருளை அகற்றி வானை நின்மலமாகருவதும், சந்திரன் பூமியை நிலவினால் திகழவிப்பதும், எவ்வண்ணம் வியப்பன்றோ ? அவ்வண்ணமே தும்போன்ற தோழர்களும் பிரகதி உபகாரம் செய்வதும் வியப்பன்று ; உபகாரத்தை விரும்பாமலே உதவி செய்பவர்களுக்கு இது எவ்வண்ணம் வியப்பாகும் ; ஆதலின, நீர் என் காரியம்தலை இவ்வண்ணம் முயாசசியுறழி ருப்பதும் வியப்பன்று ; நீர் இத்தகவுடையவொன்பதை முன்னமே அறிவேன ; யான உமமுடல்சோரது போர்க்காத்தில பகைவாகளை எல்லோரையும் கொல்லவும் வல்லேன் ; ஆதலின, நீரோ எனக்கு தோழரும், இனியருமாகி உதவிசெய்க ; ராசுஷ்ணாதமனான இராவணன் அனுஹலாதன் இரத்திராணியை எடுத்தோடி ஒளித்ததுபோலச் சீமாதேவியை வஞ்சனைசெய்து பறித்தோடினன் ; புலோமாஸூரனைப் பெளலோமீமனான கொலைசெய்தா போலவே யான் அந்த ராவணனைப் போரில் கூரிய கணைகளினுலடித்துக் கொலைசெய்வேனென்று அருளிச்செய்துகொண்டிருந்தருளினார். அததருணத்திலேதானே பெருநதுகள பூமியினின்றமமெழுந்து வெப்பமுற்ற வெய்யோனுடைய கொடிய வெயிலையும் மறைத்திருள்மூண்டி வானெங்குமபரவியெழுந்தது , அத்துகளினுலே திசைகளும் காணப்படடில , காடு கடல் மலைகளுடன் கூடிய பூமியும் அசைந்தது, உடனே வருகின்ற கூரிய கோரப்பல்லுடையவர்களும், சிறந்த பலமுடையவர்களும்மாய கணககிறந்த வானரசேனிகளினுலே பததுத்திசைகளும் மறைக்கப்பட்டன ; அவர்களான ஒவ்வொருவரும் அநேகமாயிரங்கோடி பரிவாரங்களுடையவர்கள் ; சிலர் நதிகளிலும், சிலர் கடல களிலும், சிலா மலைகளிலும், சிலர் காட்டிலும் வாழ்பவர்கள் ; எல்லோரும் மாமலைபோன்றவர்களும், மேகம்போல் கர்ஜனை செய்பவர்களுமானவர்கள் ; சிலர் பாலஸூரியன் போன்றவர்கள் ; சிலா பூர்ணசந்திரனை நிகர்த்தவர்கள் ; சிலர் தாமரைத்தாதுவண்ணன் ; சிலர் வெண்மைசிறத்தவர் ; சிலர் மேருமலையில் வாழ்பவர்கள் ; அவர்களுள் முதன் முதல் சதவலியென்னும் யூதபதி பதினாயிரங்கோடி வானரசர்களுடன் காணப்பட்டன ; பின்பு, தானாயின் தாதையான ஸுஷ்ணன் அநேகம் பதினாயிரங்கோடி சேனிகளுடனும், ருமையின் பிதாவான தாரன் ஆயிரங்கோடி சேனிகளுடனும் காணப்பட்டனாகள் ; பின்பு, வானரசர்களானவர்களுள் சிறந்தவனும், புத்திமானுமாகிய சிறியநிருவடிபின் தகப்பனாராகிய கேஸரி யென்பவன் அநேகமாயிரங்கோடி சேனிகளுடன் காணப்பட்டனன் ; பின்பு, கவாசுஷன் ஆயிரங்கோடி கோலாங்குல சேனிகளுடனும், தும்ரன் இர

ண்டாயிரங்கோடி கரடி சேனைகளுடனும், பனைவன் மூன்றுகோடி சேனைகளுடனும், கீலன் பத்துக்கோடி கருங்குரவகு சேனைகளுடனும், கவயன் ஐந்துகோடி வாகரசேனைகளுடனும், தரீமுடன் ஆயிரங்கோடி சேனைகளுடனும், அசுவினி தேவர்களின் குமாரர்களான மைந்த துவிவிதர்களிருவரும் தனித்தனி யாயிரங்கோடி சேனைகளுடனும், கஜன் மூன்றுகோடிகளுடனும், ஜாம்பவான் பத்துக்கோடி கரடி சேனைகளுடனும், ருமன்வான் தூறுகோடி சேனைகளுடனும், கந்தமாதனன் பத்துலக்ஷை கோடி சேனைகளுடனும், யுவராஜனு அங்கதன் பதினாயிரம் லக்ஷைக்கோடி சேனைகளுடனும், ருமையின் தாதையன்றியிலே மற்றொருதாரனென்பவன் ஐந்துகோடி சேனைகளுடனும், இரதிரஜானு பதினென்றுகோடிசேனைகளுடனும், ரம்பன் பதினேராயிரத்தொருதூறுகோடிசேனைகளுடனும், தார்முடன் இரண்டுகோடி சேனைகளுடனும், அனுமான் ஆயிரங்கோடி சேனைகளுடனும், நளன் தூறாயிரங்கோடி சேனைகளுடனும், ததிமுடன் பத்துக்கோடி சேனைகளுடனும் காணப்பட்டனர் ; இவ்வண்ணமே சரபன், குமுதன், வற்றி, ரம்ஹன் என்பவர்களும் தனித்தனி பத்துக்கோடி சேனைகளுடன் வந்தனர் ; இவர்போன்ற மற்றுமுள்ள கணக்கிறந்த யூதபதிகளும், அநேகமாயிரங்கோடி சேனைகளுடன் காடு கடல மலையடங்கிய மண்டலமெங்கு நிறைந்துவந்தனாகா ; இவர்களுடையோரையுங்கணக்கிட்டுரைப்பது ஒருவர்க்கும் ஸாததியமன்று ; இவ்வண்ணம உலகினிலுள்ள வானராகளெல்லோரும் தூவிக்கொண்டும், மேலெழும்பிக்கொண்டும், கர்ஜனை செய்துகொண்டும், மேகங்கள் ஸூரியமண்டலத்தைச் சூழ்ந்துகொள்வதுபோல மஹாராஜரைச் சூழ்ந்துகொண்டனர் ; பின்பனவர்களும் தத்தம் நாமங்களை யுரைத்து மஹாராஜர்க்குத் தலைவலாங்கி யறிவித்தனாகள் ; சிலர்கள் விளையக்கொண்டு கைகூப்பி மஹாராஜரருகில நின்றனாகள் ; மஹாராஜரும் இவர்களுடையோரையுங்கண்டு மகிழ்ந்து சேனைகளுடையோரையும் காடு மலை முதலிய இடங்களில் சுகமுறையுற இறக்கிப் பெருமாளிடத்திலும அவரவர்களினுடைய ரூபபல பராகரமாதிகளை விண்ணப்படு செய்தனர். மஹாராஜா யாவும்பிறந்தவராதலின், அச்சேனைகளின் தன்மைகளை நன்கறிய வல்லவரல்லரோ ?—

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் முப்பத்தொன்பதாவது சருக்கம முறற்று.

இந்தச்சருக்கத்தின் கணக்கிறந்தசேனைகள் மஹாராஜரிருக்குமிடத்திற்கேந்த வுடையது கூறப்பட்டிளது, சிறியதான அவ்விடத்தில் அவ்வளவு சேனைகளுடையவண்ணமடங்கியிருந்தனவென்று சிலர் ஆக்ஷேபஞ்செய்வர்கள், ஆயினும், இச்சருக்கத்திலேயும் அங்கங்கு (காமருபிபி) வேண்டாமாறு ரூபநதிககவல்லர்கள், என்று விசேடண்புணர்ந்திருப்பதினாலேயே அந்த ஆக்ஷேபத்திற்கு சமாதானம் அறிந்தகொள்ளலாம் ; எல்லோரும் வானிடையிலிருக்க வலவாகளாதலினாலும், சிலர் ஆகாயத்தினால், புலர் பாரிதும், மேனியைச் சூக்கிக்கொண்டிருந்தனாகளென வுணர்ச்சு.

நாற்பதாவதுசூக்தம்.

பிராட்டியைத் தேடுவதற்காக விநதனென்னும் யூதபதியை மஹாராஜர்

கீழ்த்திசைக்குக் கட்டளைசெய்தனுப்பியது.

அந்தரம் மஹாராஜா பெருமகிழ்வுகொண்டு மஹாபல பராக்கரமுடைய பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளி அன்புள்ள தோழமோ ! காமருபிகளும், சிறந்த பலமுடையோர்களும், மதவேழம் போன்றவர்களுமாகிய என் கட்டளைக்குட்பட்ட வானூர்கொல்லோரும் வந்து சேர்ந்துவிட்டனாகள. இவர்களே அநேகமாயிரஞ் சேனைகளுக்கிறையவர்கள்; ஈதத்திய தானவாகளபோலக் கொடுமை கொண்டவர்கள்; வியப்புறத்தக்க செயல்களினாலே பெரும்புகழடைந்தவர்கள்; எவ்வளவுகாரியஞ்செயினும் இளைப்புறாக்கள்; முயற்சியெவனிலும், மேற்கொண்ட காரியத்தை முடிப்பதிலும் சிறப்புடையவர்கள்; சிலர் பாரிலும், சிலர் நீரிலும் நடப்பவர்கள்; இவர்கள் எல்லோரும் தேவர்க்குத்தொண்டர்களாகித் தேவருடைய கட்டளையை யே யெதிர்பார்த்து நிற்கின்றனர்; மிகவும் குருபத்தியுடையவர்கள்; இப்பொழுது தேவர் திருவுளத்திலிருக்கின்ற காரியத்தைச் செய்து முடிக்குந்திறமையுடையவர்கள்; அநேகமாயிரங்கோடி வானூர்களுடன் தேவவாயே யெதிர்பார்த்து நிற்கின்ற இவர்களுக்கு இப்பொழுது யாதுகட்டளைசெயின்தகுமோ? அதனை யருளிச்செய்தருள்க; இச்சேனைகொல்லாம் தேவருடையனவே? தேவராதினமாயினவே? ஆதலின், கட்டளைசெய்தருள்க; இவர்கள் செய்யவேண்டிம காரியத்தையும் யான் நன்குணாவேன்; ஆயினும், தேவலோ உண்மையாக அருளிச்செயல்வேண்டிம; என்று விண்ணப்படுத்துவது வேண்டினர். பெருமானும் இவ்வண்ணமொழிந்த மஹாராஜர் வாக்கியத்தைக் கேட்டருளி மகிழ்ந்து அவரைத் திருக்கைகளினால் தழுவி யவரை நோக்கி, மஹாராஜரோ ! இப்போழுது இவர்கள் செயல்வேணவேகைக் கூறுகின்றேன் கேளீர்; என பிராணநாயகியான ஜானகி பிழைத்திருக்கின்றனளோ? இவளோ? அந்த ராவணன் எங்குறைகின்றனனோ? இவ்விஷயத்தைமாத்திரம் இவர்கள் உண்மையாக அறிந்து வரல்வேண்டிம; அதனை, யறிந்த பின்பு நாமிருவரும் ஆலோசித்து யாதுசெயின் தகுமோ? அதனை யப்பொழுது செய்வோம்; இவ்விஷயத்தில் யானாயினும், லக்ஷ்மணனாயினும் பிரபுவல்லோம்; வானூர்கொல்லோருக்கும் இறையான நீரொருவரே பிரபு; ஆதலின், என்னுடைய காரியத்தின் நிச்சயத்தை நீரே கட்டளை செய்தனுப்புக; என்னுடைய காரியத்தை யுண்மையாக அறிவதற்கு நீரொருவரே நன்குணர்கின்றீரல்லீரோ? நீர் நமக்குத் தோழரும், குருகுலவாஸஞ்செய்து கலைகொல்லாவற்றையுமோதியவரும், மஹாபல பராக்கரம்

முடையவரும், காலதேசங்களை யறிந்தவரும், நம் காரியத்தை நன்குணர்ந்தவரும், பற்பல காரியங்களைச் செயது முடித்தவரும் ஆகின்றீர்; ஆதலின, நீரே இவர்களுக்குக் கட்டளைசெய்தனுபபுக; என்று அருளிச்செய்தனர். பெருமாஷிவண்ணம் அருளிச்செய்த வார்த்தையை மஹாராஜர் கேட்டு மகிழ்ந்து பெருமானினையபெருமானிருவருக்கென்றிலேயே விநதனென்கிற சேனாபதியையழைத்து அவனை நோக்கி மொழியலுறறனர். கேளாய் சேனாபதியே! சோமசூர்யாம்சமுற்ற வானரசேனாபதிகளும், நீயும் மிகுதியாயுள்ள சேனைகளுடன் கூடிக்காலதேசங்களுக்குத்தக்கபடி செயறகுரியனவும், செயற்கரியனவும் இவையெனத்தேர்ந்து, காடி கடல்களுடன் கூடின கீழ்த்திசையிற்சென்று அங்கே சீதாபிராட்டி எழுந்தருளியிருக்கும்படிததையும், இராவணன் வாழும்படிததையும் தேடி யோரிடமும் விடாமல் நனகாராயந்துவருக; அத்திசையில் வழியிலே பாசீரகி, ஸாயு, கௌசிகி, காளிநகி எனனும் நதிகளும், யாமுனமென்னும் மலையும், ஸாஸ்வதி, விரிந்து, சோணம என்னும் நதிகளும், பற்பல காடும்மலைகளடாந்த காளமலா என்னும் நாடும், பரஹம மாலம், விதேஹம், மாளவம், காசி, கோஸலம், மாகதம், புண்டரம், வங்கம் எனனும் தேசங்களும், கோசகாரனெனும் ராஜாக்களின் ராஜதானியும், வெள்ளிகனியுடைய பூமியும் முறையே யிருக்கின்றன, இவை யெல்லாவற்றையும் முறையே தேடுக; அதற்குமேல் குணகடல, அதனடுவில பற்பல மலைகளும், நகரங்களும், மந்தரமலையின சிகரமும் இருக்கின்றன; அவைகளில் செவியில்லாதவாசனும், உதடியிலே செவியுடையவர்களும், எஞ்சுபோன்ற முகமுடையவர்களும், ஜவனரென்பவர்களும், ஓகோகாலுடையவர்களும், அழிவற்றவரும், பல்முடையவரும், மனிதர்களைத் தீக்கின்றவர்களும், ஆகியவர்களும், கிராதர்களும், செவியில் சிகையுடையவர்களும், தங்கம்போன்ற மேனியுடையவர்களும், பசுசைமீனை யுண்பவருமாகிய பற்பல ஜாதிகள் வாழுகின்றனர்; அங்கு நீரினுள்ளும் பாதி புலியுருவமும், பாதி மாண்ட வுருவமுமமைந்த கொடியஜாதிகளுமிருக்கின்றனவாம்; இதுவரையில் ஜம்பூதீபம், அதன்மேல் சிலத்தீவுகள் மலைவழியாலும், சிலத்தீவுகள் நாவங்களினாலும் அடையத்தக்கவை; சிலத்தீவுகள் ஆகாசமார்க்கமாகவே செல்வத்திற்குரியன; அவைகளிலும் சென்று தேடுக; அதன்மேல் ஏழுகண்டமாகப் பிரிந்த யவத்தீபம், அது நவமணிகளுடையதும், வெள்ளி தங்கங்களின் நிறமுடையதும், தங்கக்கனியுடையதுமாகின்றது; அதனைத் தாண்டிச் சிசிரமென்னும் மலை, அதனுடைய சிகரம் வானுலகைச் சேர்ந்தது; அங்கு தேவதானவர்கள் வாழுகின்றனர்; கீழ்ச்சொல்லிய இடங்களில் ஓரிடமாயினும் விடாமல் காடி மலை யாறு ரூளும் குட்டை கோட்டை நாடி நகர்களைக்கும் பிராட்டியைத்தேடிவருக; அதன்மேல் செவப்பறமும், ஆழ்தும், விசாவாகப் பெருகுகின்ற சோணமென்னும் நீரிருக்கின்றது; அதன்மேல் கடலின் அக்கரை அங்கும் சித்தசாரணலேவிதமான பற்பல தீர்த்தங்களிருக்கின்றன; அங்கும் பிராட்டியாரையும் ராவணனையுந்தேடுக; அதன்

மேலும் பற்பலத் தீவுகளிருக்கின்றன; அதன்மேல் கரும்பின்சாற்றின்கடல் அது காற்றினால் மிக வெழுந்தலைத்தொலிக்கின்றது; அங்கு மிகவும் மாயா விகளான அஸூர்கள் வாழ்ந்துகொண்டு மேலே செல்பவர்களை நிழலைப் பற்றி யிழுககின்றனர்; அவர்களுக்கிவ்வண்ணம் திசைமுகத்தேவா வர மளித்திருக்கின்றனர்; அங்கு நீங்கள் உபாயத்தினால் தரையிலேயேசென்று தாண்டுக; அதன்மேல் லோஹிதமென்னுங் கடல் ரத்தம்போலிருக்கின்றது; அதன்மேல் ஒங்கியுயர்ந்த இலவமரம் (சால்மலி) இருக்கின்றது; அதனால் அதன்மேலுள்ள தீவுக்கு சாலமலித்விபமெனது பெயர்; அங்கு பெரிய திருவடிக்கு விசுவகர்மன கையிலேமலைபோன்ற திருமாளிகையை யியற்றி யளித்திருக்கின்றன; அங்குள்ள மலைகளில் பற்பல உருவங்களுற்று பயங்கராளான மந்தேஹரெனனும் அஸூர்கள் தொங்குகின்றனர்; அவர்கள்தான் தினந்தோறும் கதிரவனுக்கிகையில வேதியர்களளித்த ஆர்க்ய மென்னும் வச்சிரங்களினால்பட்டு நீரில் மடிந்து வீழுகின்றவாகள; கதிரவன் கிரணங்களின் வெப்பநதணிதலும் அவர்கள முன்போலவே எழுந்து மலைகளினமேலேறுகின்றனர்; இவ்வண்ணம் உப்பு, கரும்பின்சாறு, ஸூரை, நெய், தயிர் எனனும் ஐந்து கடல்களையும், ஜம்பூ, யவம், பலசூகம், சால்மலி, குசம், கரெளஞ்சம் என்னும் ஆறு தீவுகளையும்கடந்து செல்லின் வெண்மையுற மேகம்போன்றகூர்ரோதமென்னுந் திருப்பாறகடலிருக்கின்றது; அது அலைகளினிளையிழைமுதலுமடம்போலகாணப்படும்; அதனடு வில ரிஷபமென்னுமடமலை வெண்மைநிறமுறறு திவியகந்தரசங்களுடைய வெள்ளிபோன்ற மலாந்த மரங்களினாலும் விளங்குகின்றது; அதில் தங்கத்தாறுள்ள வெள்ளித்தாமரைகள் மலாந்த சுதாசனமென்னும் புஷ்கரிணியிருக்கின்றது; அங்கு தேவசாரண கந்தாவ கின்னர கிம்புருஷாதி தேவகணங்கள் மகிழ்ந்து விளையாடுகின்றன்கா; அக்கடலையும் தாண்டிச் செல்வீர்களாயின், நலனீர்க்கடல காணப்படும், அதனிடையில்தான் படபாநலம எரிந்துகொண்டிருக்கின்றது; அதனிலேதான் ஊழிகாலத்தலை எல்லா நீரிரும்பருகப்படுகின்றது; அக்கடலிடையில வாழ்கின்ற சிறந்த உயிர்களுள் அந்தத் தீயைக்கண்டசசங்கொண்டு கூவுகின்றன; அங்கு அவ்வொலி மிக வொலிக்கின்றது; அத்தண்ணீரக்கடலினக்கையில பதின்முன்று காத்திலே ஜாதருபசிலமென்னும் சிறந்த தங்கமலையொன்றுளது; அம்மலையின்மேலே சந்திரன்போல ஒளிவிட்கின்றவரும், தாமரையிதழ்போன்று கண்களையுடையவரும், ஸகல லோகங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவரும், ஆயிரம் தலையுடையவரும், நீலவஸ்திரமுடித்தவருமாகிய திருவநந்தாழ்வான எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; அம்மலையின் துனியிலேதானே மூன்று கிளையுள்ள பருததுயர்ந்த தோர் தங்கப்பனைமரம் கீழ்த்திசைகெல்லையாகநாடடப்பட்டு வேதியுடன் விளங்குகின்றது; அதற்குமேல பொன்மயமான உதயகிரியிருக்கின்றது; அதன் சிகரம் தூறுயோஜனம் உயர்ந்துளது; அதிலுள்ள ஸால தால தமால் கர்ணிகாரம் முதலிய மரங்களும் பொன்மயமாக

வ மலர்ந்து விளங்குகின்றன; அதில் ஒரு யோஜனம் விஸ்தாரமும், பத்த யோஜனம் உபரமுமுள்ள ஸௌமனஸமெனனும் ஒரு சிகரமிருக்கின்றது; தன்பு, பெருமான உலகத்தை யளக்குகையில், அதன்மேலேதான் முதலடியும், மேருவினமுனையிலிரண்டாவதடியையும் வைத்தருளினார்; கதிரான் தினந்தோறும் மேருவுக்கு வடபுரத்தைச் சுற்றிவருகையில், அச்சிகரத்தை யடையும்பொழுதுதான் தென்புறத்திலுள்ளோர்களினால் காணப்படுகின்றனன்; அங்கு வைகாரசுரன்மும், வாலகிலயரன்மும் வேற்றுமைபுடைய மாமுனிவர்கள் தவஞ்செய்துகொண்டு கதிரவனுக்கு நிகராகக் காணப்படுகின்றனர்கா; அதற்கு எதிரிலிருக்கின்ற ஸ்தாவரத்தில கதிரவன் யாவராலும் காணப்படுகின்றமையில், அதற்கு ஸுதர்சன தவீபமென்று பெயர் கூறப்பட்டுள்ளது, அம்மலைகளின் சிகரங்களிலும், குகைகளிலும், ராவணனும் பிராட்டியும் இருக்கின்றனராமோவென்று தேடிவருக; அம்மலையினொளியும், கதிரவனொளியுஞ்சேர்ந்து செம்மையுற்று விளங்குகின்றமையின், காலேசசநதியென்பப்படுகின்றது; பிரஹ்மா உலகினைப்படைக்கையில், முதன்முதல பூலோகத்திற்கு உதயகிரியை துவாரமாக்செய்து சூரியனையும் அந்த இடந்தொடங்கிச் சுற்றும்படி செய்தமையின், அதிதசைக்குப் பூரவதிசை (கீழ்த்திசை) யெனனும் அம்மலைக்கு உதயகிழிமென்று பெயரிடப்பட்டது; அம்மலையின் பின்புறங்களிலும் தேடுக, அம்மலையினப்புறத்திலே ஸூரிய சந்திராதிகளின் ஒளிகளினறி இருள்முடியிருக்கின்றது; ஆதலின், அங்குச்செல்வது ஒருவராலும் முடியாது, அதுவரையிலும்தான் வானராகாள் செல்லலதகும், ஆதலின், நீங்கா அதுவரையிலுமுள்ள இடங்களில் ஓரிடமாயினுமவிடாமல் முழுதும் தேடிவரக்கடவீர்கள், அதற்குமேல் இருள்முடியிருக்கின்றமையினின்று அதன் முடிவையாமறிந்திலோம்; இவ்வாவிடங்களுக்கும ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவே சென்று பிராட்டியையும், ராவணனையும் தேடி இன்றைக்கு முப்பதாவதுதினம் தப்பாமலிங்குவந்து சேரக்கடவீர்கள், ஒருவரும் மாதக்கடந்து வரல்கூடாது; அப்படி வருபவன் உயிராவாங்குந் தண்டனைக்குள்ளாகுவான், ஆதலின், நீவிரெல்லீரும் இந்திரன் திசையான கீழ்த்திசையையடைந்து யான் கூறினவும், கூறப்படாவுமாகிய இடங்களெல்லாவற்றிலும் பிராட்டியையும், ராவணனிருப்பிடத்தையுந்தேடி ஒரு மாதத்துக்கு ஈடுபட இவ்மலையை வந்து சேர்ந்து செய்துகூறி பின்புறறு வாழவுறக்கடவீர்கள், என்று மஹாராஜர் விநதனென்னும் யூதபதிகுக்க கட்டளைசெய்து முடித்தனார்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நூறப்பதாவது 8 ருக்கம்

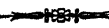
முற்றிற்று.

இதழ் சருகத்தில கீழ்த்திசையின் எல்லை கூறப்பட்டுளதே? இது கிஷ்கிந்தை முக்கலாகவா? மேருகிரிமுதலாகவா? திருவயோத்திமுதலாகவா? என்று சிலர் சங்

சிப்பார்கள் ; இமையம், வீர்தியம் என்னும் இரண்டு மலையின் நடுவில் சராவதியெ
 ன்னும் ஒரு நதியுளது ; அதுமுதலாகவெனமுணர்க ; சூரிய சித்தாரந்தம், ஆர்யபடியம்
 முதலிய சோதிட நூல்களில் சூயி எண்ணுறு யோஜனமே நீளமுள்ளதெனயும், ஐந
 தாயிரஞ் சிலலகையோஜனமே பரிதியுள்ளதெனயும் கூறியிருப்பசூனும், இப்பொ
 முது ஊணா முதலியோகரும் அவ்வண்ணமே கண்டதாகக் கூறுகின்றமையினாலும்,
 சூயி யுருண்டைவடிவாக விளங்குகிறபோலச் சிந்திதாகவே யிருக்கின்றதெனயும், ஸ்ரீபா
 கவதம், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் முதலிய புராணங்களில் சூயிதட்டையாகவும், ஐம்பது
 கோடி யோஜனம் விஸ்தீர்ணமெனயும், மேரு முதலிய மலைகள மிகவும் உயரமுள்
 ளனவெனயும், உப்புநீர்க்கடல் முதலாக ஏறுகடல்களுளவெனயும், முறையே ஒவ்
 வொரு கடல்களும், ஒவ்வொரு தீவுகளும், லக்ஷம் லக்ஷம் யோஜனம் விஸ்தீர்ணமுள்
 ளனவெனயும் கூறப்பட்டது பொருந்தாதெனயும் சிலா சங்கிப்பாடள ; சோதிட
 நூல் செயதவாகளதாம் கிருஷ்ணாதிக்கினை ஸ்புடஞ்செய்வதற்கு எவ்வகை யெளிதோ
 அவ்வகையாகக் கணக்கோப்படுத்திக்கொண்டனாகளே யனறி, பிரபஞ்சத்தின் உண்
 மையைக் கூறவந்தவர்களல்லா, ஆதலின், அவர்களினுடைய வாககியம் திதி நிரணயா
 திவிஷ்யகங்களில் பிரமாணமேயனறி, தத்துவவிஷயத்தில பிரமாணமாகாது ; ஊணர்
 முதலியவர்களும், ஓர் சிந்தியகின்றறிவிருக்கின்ற ஆமை அக்கின்றமைவிடப் பெரிய
 ஆறு குளங் கடல்களிருப்பதாகவே உடன்படாததுபோல சாவாகாபோலத் தாம்
 கண்ணுலகண்டவகையிலுமே சூயியென்பவாகளாதலின், அவர் வாககியமும் தத்துவ
 விஷயத்தில் பிரமாணமாகாது , ஆதலின், அவர்களின் வாககியங்களைக்கொண்டு முக்
 காலப்பொருள்களையும் ஞானகண்ணினால் முறையுணர்ந்த ஸ்ரீசக செளரக வியாஸ
 பராசரர்களின் திருவாககுளைப் பொய்யெனத்தணிபவன் எந்த மடையன் ; அன்றி
 யிலே, சோதிடநூல்களுக்கும், புராணங்களுக்கும் ஆராயுகால விரோதமேயில்லை,
 ஏனெனின், சோதிடர்கள ஈயிப்பொழ்திருக்கும் இவ்விடத்தையே சூயியின் மேற்புற
 மாகவைத்துக்கொண்டு ககோளம் பூகோளத்தைச் சுழறுவதாகக் கூறினர்கள் ; இப்
 பொழுது ஈயிருக்கும்மடம் சூயியின் மேற்புறமேயனது ; இது மேருகிரியின் தென்
 கிழக்கான தரிழவகையே யனறி, சூயியின் மேற்புறம் அன்று ; ஆதலின், மேருமலை
 யின் அடிவாரம் இதற்கு மிகவும் நெடியனாரத்திலிருக்கின்றது ; அதற்குமேலேதான்
 சூயியின் விஸ்தீர்ணமிருக்கின்றது ; அதற்கு மேற்புறத்தில்தான் உப்புநீர்கடலின் விஸ்
 தீர்ணமிருக்கின்றது , அதற்குமேலேதான் மறற ஆறு கடல்களும், ஆறு தீவுகளும்
 மேன்மேலும் விஸ்தீர்ணமாயிருக்கின்றன , அதற்குமேல் லோகாலோக பாவதமிருக்கி
 னறது ; இவ்வுண்மையை மாமுனிவர்கள் கேசரகதி சித்தியினால் சென்று கண்டறி
 நது மேருவின் துணியை மேலாகவைத்துக் ககோளம் மேருவைச்சுற்றுகின்றதென்றும்,
 பூகோளத்தின் நிலை யித்தனமைத்ததென்றும், புராணங்களில் தத்துவத்தை யருளிச்
 செய்திருக்கின்றனர் ; ஊணா முதலானோர்களும் இப்பொழுது நாயிருக்கும் பரி
 தியைமாதிரிம் சுற்றி வருகிறோர்களேயனறி, மேருவின் துணியையாயினும், இதற்குத்
 தென்முனையையாயினுஞ்சென்று கண்டிலார்கள் ; அவர்கள் இதற்குத் தெற்கில் சுமார்
 இரண்டாயிரம் மயிலனாரம் சென்றிருப்பதம் அரிது ; அதற்குமேல் லக்ஷம் மயில
 னாரம் செல்லினும் சூயி முடிவுபெறாது ; அதற்குமேலேதான் சூயியின் விஸ்தீர்ண
 மிருக்கின்றது ; இதனுண்மையை யறியாமல் முனிவர்களின் மொழியைப்பழிப்பது
 மடமையென்பதிலும் ஐயமுறுவார்களோ சானறோர்கள் ; இப்பொழுதிந்த கண்டத்
 தைச் சுற்றியிருக்கும் கடலும் உப்புநீர்க்கடலின் முனையேயன்றி, யதன்விஸ்தீர்ணம்
 சூயியின் விஸ்தீர்ணத்தக்கப்பறமே யுளது ; அன்றியிலே, அவர்கள் சூயியே சுழன்று
 கொண்டிருக்கின்றதென்றும், சூரியன் ஓரோயிடத்தில் நிற்சின்றனெனவும், மற்றுள்ள

கிரஹங்கள்மாதிரம் சுழலுகின்றனவென்றும், வேகத்தினால் நமக்குப் பூமி சுழலுவதாகத் தோற்றுகின்றிலதென்றும், சூரியன் சுழலுவதாகத் தோற்றுவது பிராந்தியென்றும், இப்பூமியும் ககோளங்களபோலவே ஆதாரமினறி ஆகாயத்திலிருக்கின்றதென்றும் கூறுகின்றனான்கள்; இதுவும் மடமையை விளக்குகின்றது; பூமி மிழக்குமுகமாகச் சுமாரா ஒரு மினீட்டுக்கு இருபத்தைநத மயிலுக்குக் குறையாமல் சுழல்வதாக அவா கூறியிருக்கின்றமையின, அது மிகவும் பொருநதது, ஏனெனின், கலுழன் முதலிய சிறந்த பறவைகள் நாடோறுக காலையிலெழுந்த ஆகாயத்தில் பறந்த சுமாரா இரண்டு மூன்று மணியவாயிலும் கீழே யிறங்காமல் வேண்டும் திசைகளிறசென்று இரை தேடிக்கொண்டு மீளவும் தங்குகுகளில் மாலையில வந்தடைகின்றன வல்லவோ? அது எவ்வண்ணம் பொருநதும், அவை கீழே யிறங்குவதற்குள் இப்பூமி யெவ்வளவுமயிலனூரம் சுழன்றிருக்கவேண்டும், சுமாரா இரண்டாயிரம் மயிலுக்குமேலேயே சுழன்றிருக்கவேண்டுமே? இவ்வளவு வேகமாகப் பூமி சுழன்று கொண்டிருக்கையில், மறுபடியும் அப்பறவை யக்கூட்டைதான எவ்வாறடையக்கூடும், ரயிலவண்டி வேகமாகச்செல்லுகையில், யாராலாயினும் ஏற்ககுகின்றதோ? ரயிலவண்டி வேகமாகச்செல்லுகையில், அதன்மேற்புறத்திலொருவனிருந்தகொண்டு நூ பறவையை யுயர்ப்பறக்கவிட்டு ஒரு நாழிகை யப்பறவையை யாகாயத்திலேயே பறந்துகொண்டிருக்கச்செய்வான்கில, மீளவும் அப்பறவை யந்த வண்டியைச் சேருமா? சேராநென்பது மடையனுகடும் தெரியுமன்றோ? அதற்குள் அந்த வண்டி சுமாரா பறப்பது மயிலுக்குக் குறையாமல் சென்றிருக்குமே? பூமிக்குத்தான் சுழலும் வழியினேயே எல்லாவற்றையும் இழுகுமபடியான சக்தியுளதெனின், பறவைகள் எப்பொழுதும் கீழ்த்திசையைநோக்கியே செல்லவேண்டுமேயன்றி, மறந்ததிசைகளில் டுருக்காலும் செல்லல் கூடாத, ரயிலவண்டியிலும், நாவததிலும் இருப்பவர்களுக்கு டுருக்காலையில் பூமியும் நீரும் சுழலவதாகத் தோற்றினபோதிலும் ஆராயுகால ரயிலவண்டியும் நாவழுமே சுழலவதாக நன்கு விளங்குகின்றது; அவ்வண்ணமே சூரியன் டுழலவதாகத்தோற்றினும் நன்கு ஆராயந்த பாக்குக் காலையிலாயினும் பூமி சுழல்வதாகத் தோற்றவேண்டுமன்றோ? அப்படி யொருவர்க்குந தோற்றுகின்றிலதே? டுப்படியிருக்க முனிவர்களின் வாக்கியங்கனையும் பொய்யென்று வாதித்த அனுபவத டுசகும் விருந்தமாகப் பூமியே சுழலுகின்றதென்று சாதிப்பது எனன் மடமை, ஆதலின, சோதிடர்சனின் கருத்தையும், மாமுனிவர்களின் மகிமையையும் அறியாமல் திறந்துகின்ற பேதையர்களின் வாதத்தையிலை மயசுருறக்க, இதனைக்கண்டவா க்குக்கு ஒரு விரோதமும் தோன்றது, சூரியாதி கிரஹங்களின் நிலை சில விடங்களில் ஒருவிதமாகவும், சில விடங்களில் மறொருவிதமாகவும் கூறப்பட்டிருப்பதற்கு ஒன்று மண்டலங்களின் நிலையையும், மறொன்று அம்மண்டலாதிஷ்டான தேவகையின் நிலையையும் கூறினதாகப் புலவர்கள் கருத்தணாத் திருக்கின்றனான்கள்; ஆதலின, இவ்வண்ணமுரைப்பது ஒரு தூலுக்கும் விரோதமில்லை; இநதச சருக்கத்திலும் மஹாராஜர் கீழ்த்திசையின் விஸ்தீரணமுறைகளை யுரைத்திருப்பதை யாராயுக்காலையிலும் இப்பொருளே நன்கமையுமென் வனவாக்கும் விளங்கும்; இதிலுணாத் தருசூரியத வெருவாகவுளதாயினும் விரிவுக்கஞ்சி மெளனமடைநதனம்.

* இராவணனுடைய இருப்பிடம் தென்திசையில் இலங்கையென்பது மஹாராஜா க்குத் தெரியுமாயினும், அவன் மாயாவியாதலாலும், ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய தோள் வலிக்கஞ்சி வேறிடத்தினோடி யொளித்துக்கொண்டிருப்பினுமென்ற ஐயத்தினாலும், நாற்றிசைகளிலும் தூதனுப்பினனென் வதிக.—

நாற்பத்தொன்றாவதுசருக்கம்.

மஹாராஜர் தென்திசைக்கு வாரூர்க்குள் யனுப்பியது.

மஹாராஜரிவவண்ணம் கீழ்த்திசைக்கு விநதன் முதலிய வாரூரசேனைகளை யனுப்பிவிட்டுத் தென்திசைக்கும் சிறந்த வாரூரகளை யனுப்பும்படி நிச்சயங்கொண்டு அநலகுமாரனாகிய நீலனையும், அநிலகுமாரராகிய சிறிய திருவடிமையும், திசைமுகதேவா மைநத்தனான ஜாம்பவந்தனையும், ஸு-வேஹாதசிரன், சராரி, சரகுலமன், கஜன், கவாகூதன், கவயன், ஸு-வேணன், ரிஷபன், மைந்தன், துவிவிதன், விஜயன், கந்தமாதனன், உல்காடுகன், அஸகன், அங்கதன் முதலியவர்களையும் அழைத்தது இராவணனுற்றையிடமத்திசையிலென்பதையறிந்தவராதலன், சிறந்த மிகுந்த சேனைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு தென்திசையைத் தேடிமபடி கடடனையெது முழியலுற்றனர். கேண்மின அன்புடைய சேனாதிபாகளே! நீவிடொலீ ழென் சென்று தென்திசையில் எங்கெங்கு ஏகாந்தமான இடங்களுளவோ? அங்கங்கே சென்று சீதாதேவியாரையும், இராவணப்பயலையும் தேடி வருக; அதற்கு முறையே வழியுரைக்கின்றேன் கேளீர்; அநேக சிகரங்களையுடைய பற்பல காடுகளடங்க வந்தியமலையையும், கொடிய கருநாகங்களையுடைய டாந்தாநதியையும், கோதாவரி, கிருஷ்ணா, வரதா, மேகலா, உத்கலா என்னும் நதிகளையும், தசாரணதேசத்திலுள்ள நகரங்களையும், அசுவவந்தி, அவந்தி என்னும் சிறந்த காடுகளையும், விதாப்பம், ரிஷிகம், மாஹிஷகம், வங்கம், களிங்கம், கௌசிகம் என்னும் தேசங்களையும் முறையே தேடிப் பற்பல காடு மலைகளடங்க தண்டகாரணியத்தையும், அங்குப் பெருகி வருகிற அநதக் கோதாவரியையும், ஆந்தரம், புண்டரம், சோளம், பாண்டயம், கேரளம் என்னும் தேசங்களையும், அயோமுகமென்னும், ஸஹ்யமென்னும் பெயருடைய மலைகளையையும், அதினின்றும்பெருகிவருகின்ற காவேரியையும், அதன் சிகரத்தில் வீறறிருக்கின்ற அகஸ்த்ய மஹாமுனிவரையும் சென்று காண்க. பின்பு, அவரிடத்தில விடை பெற்றுக்கொண்டு தாம்பராணியென்னும் நதியையுந் தாண்டிச் செல்க; அந்த நதி இருகரையிலும் சந்தனமரங்களடங்கு தெளிவுற்றுப் பெருங்கடலைச் சேர்கின்றமையில், காமினி காழற்றுக் கந்தனிடம் செலவதுபோல விளங்கும்; அதன்மேல் பொன்மயமான பாண்டியராஜர்களின் ராஜதானி கட்டிலாகும்; அதன்மேல் தென்கடலின் கரையில் அகஸ்தியமுனிவராலே தாபிக்கப்பட்ட மகேந்திரமென்னும் மலை யிருக்கின்றது; அது பொன்மயமாகியும், பற்பல காடுகளடங்குமுளது; அதில் தேவகந்தர்வ வரித்தசாரண கிந்தரகிம்புருஷாதி தேவர்களும், தேவரிஷிகளும் வாழ்வுற்று மகிழ்கின்றனர்; அம்மலைக்குப் பர்வங்கள்தோறும் தேவேந்தி

ரன் வருகின்றனன் ; அதற்குமேல தூறுயோஜன தூரத்தில் இலங்கா தூவீபயிருக்கின்றது ; அதுதான் அந்த ராணனுக்கு வாழ்விடம் ; ஆதலின், அங்கு மிகவும் ஊக்கத்துடன் பிராட்டியை நன்கு தேடுக ; அங்கு மரிதர்கள் செல்வதரிது ; அதற்குச் செலலும் வழியிலே அங்காரகையெ ன்னுமொரு கொடிய அரக்கி கடலிடையில் வாழுகின்றனள் ; அவள் ஆகா சத்தில் செலலுமவர்களையும், அவர்களின் நிழலைப்பற்றி யிழுத்துக் கொலை செய்கின்றனள் ; ஆதலின், அவயிடங்களில் மிகவும் ஊக்கத்துடன் சென் று எவ்வெவவிடங்களில் ஐயந்தோற்றுக்கின்றதோ ? அவ்வவயிடங்களை நன் காராயந்து ஐயந்தீர்த்து பிராட்டியைத் தேடுக ; அந்த இலங்காபுரிக்குத் தெற்கில் தூறு யோஜனதூரத்தில் புஷ்பிதகமென்னும் சிறந்த மலை பல் சிகரங்களை யுடையதாகிக கதிரவன்போல ஜொளிகுகின்றது ; அதில் ஒரு சிகரம் பொன்மயமாபுது ; அதுதான் ஸூரியனுக்கு வாழ்விடம் ; மற ரென்று வெளளிமயமாயிருக்கின்றது ; அது சந்திரனுக்கு வாழ்விடம் ; அதில் மறறும் பறபல தேவகணங்களும் வாழுகின்றன ;—

நதஞ்சுமூஃஷ்யூஃ நந்யஸாநநாஃ

ஸ்ரணயூரீரஸூலெஃ ச்விமூர்த்வாநராஃ.

நதமகருதகணுபசயநதி நநஞ்சம்ஸாநநாஸதிகாஃ

பரணமயசிரஸாசைலம தமவிமாராகதவாநராஃ.

அம்மலையை நன்றியில்லாதவர்களும், கொடுமைகொண்டி ஜீவவழிம் ஸை செய்பவர்களும், வேதத்தைப் பிரமாணமாக உடன்படாமல் நிரீசுவர வாதம் செய்கின்ற நாஸ்திகர்களும் கண்ணூறாகள ; நீங்கள் அதனைக் கண்டு வணங்கிப் பின்பு, பிராட்டியைத்தேடுக ; அதற்குமேல் பதினான்கு யோஜனதூரத்தில் ஸூரியவான் என்னும் மாமலையிருக்கின்றது ; அதற்கு வழி மிகவும் செலவதற்கு அரியதாகும் ; அதற்குமேல் வைதயுதமென் னும் மலை பறபல மரங்கள தளிாததுப் பூததுக காயத்ததுக கனித்தன ; நீங்களங்கே சென்று காய கனிகளை யுண்டி தேனையும் பருகி மகிழ்ந்து மேலே செல்லக்கடவீரகள ; அதற்குமேல் மிகவும் கண்ணுறத்தக்க குள சரமென்னும் மலை யுளது ; அதன் சிகரத்திலேதான் விசுவகாமன அகத் தியமாமுனிவருக்கு ஆசிரமம் இயற்றி யளித்திருக்கின்றனன் ; அம்மலை யின்மேல் பதையோஜனமுயரத்தில் ஒரு யோஜனம் விஸ்தாரமுள்ள பேக வதியென்னும் வாழ்விடமிருக்கின்றது ; அதிலும் பன்னகர்களே வாழுகி ன்றனர் ; அங்கு நாகராஜனான வாஸுகியும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற னன் ; அங்கும் சென்று பிராட்டியைத் தேடுக ; அதற்குமேல் பறபல கூடமான இடங்களுள் ; அங்கும் நன்காராயந்து பிராட்டியைத் தேடுக ; அதற்குமேல் ரிஷபம்போலவே உருவமமைந்த ரிஷபமென்னும் மலை யுளது ; அந்த ரிஷபகிரியில் கோரோசனவண்ணமுறறதும், பதுமதள

வண்ணமுற்றதும், தமாலதளவண்ணமுற்றதும், தீப்பொறிபோன்றதுமாகிய திவிய சந்தனம் உண்டாகின்றது; நீங்களதைக்கண்டு விருப்புமுறுகையினுல தொடர்க; அவ்வநத்தை ரோஷிததொன்னும் கந்தர்வர்களபாதுகாததுகொண்டிருக்கின்றனாகள; அவர்களுக்கு இறையவர்கள் சைலூஷன், கிராமணி, சிக்குரு, சுபரன், பப்ரு என்னும் ஐவா வாழ்கின்றனர்கள்; சூரியன், சந்திரன், அக்கினிகள்போன்ற மேனியுடைய நல்வினை செய்தவர்களும் அங்கு வாழ்கின்றனாகள; வானுலகம பெற்றவர்களும் அங்கிருக்கின்றனாகள; அதுவரையில்தான் இவ்வுலகத்தவர்களால் செல்லலாகும்; அதற்குமேல் மிகவும் கொடியதான பிதிராகளின் உலக மிருக்கின்றது; அது உங்களுக்கரசு செல்வதற்குரியதாகாது; அது மிகவும் நளிருளினால் மூடப்பட்டிருக்கும்; அங்கேதான் யமதாமராஜனுடைய ஸம்யமினியென்னும் ராஜதானி யுளது; இதுவரையில்தான் நீங்கள் செல்வதற்கும், பிராட்டியாராத தேடுவதற்கும் திறமை கொள்வீர்கள; ஆதலின், நீங்கள் அதுவரையிலும் சென்று எல்லாவிடங்களிலும் நளருகப பிராட்டியைத் தேடி யவா செய்தியை யறிநது வரக்கடவீர்கள்; யாவனொருவன் இவ்வண்ணந் தேடி ஒரு மாதத்துக்குள்ளாக என்னிடம் வநது கண்டேன் சீதாதேவியை யென்று மங்களங்கூறுவானே? அவன் எனனுடன் கூடி எனக்கு நிகரான போகக்கலைப்பெற்று மகிழநது வாழ்வான்; அவனிலும் இனியன் எனக்கு மறறொருவனுமிரான; அவனை எனக்கு உயிரினும் இனியவன்; அவன் ஏதேனும் அபராதஞ்செயினும், எனக்கினியனாகவே எண்ணப்படுவான்; நீங்கள் அளவறற பல பராக்கிரமமுடையவர்களும், நற்குலத்திற பிறந்தவர்களும், துண்ணறிவுடையவாருமா கின்றீர்கள்; ஆதலின், நீங்கள் பிராட்டியை எவ்வண்ணங்கண்டு மகிழ்வீர்களே? அவ்வண்ணம் நன்முயற்சிசெயது சென்று காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வரக்கடவீர்கள; என்று மஹாராஜா, ஜாமபவான், அனுமான், அங்கதன் முதலானோர்களுக்குத் தென்திசையின் வழி யுரைத்து விடை கொடுத்தனுப்பினா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நார்ப்பததொன்றாவது சருக்கம்

முறநிற்று.

கீழ்த்திசையிறபோலத் தென்திசையில முழுதலும் செலவதற்கு நடுவில் யமலோகம் புகறகரியதாதலின, தடையாகின்றது; தென கீழ்க்காகவாவது, தென்மேறகாகவாவது சுறறிக்கொண்டே பூமியினடிப்புறத்தை யடையவேண்டும்.

புஷ்பிதகம் எனலும் மணுவரையிலுமே சூரிய சந்திரர்கள் தக்பிணியனத்தில் சாய்கின்றனாகள, அதற்குமேலுள்ளவார்களுக்கு சூரிய சந்திரர்கள் எப்பொழுதும் வடப்புறத்திலேயே காணப்படுவார்கள், ஒருவர்க்கு பல விடங்களில் வீசுபுப்பது

நாற்பத்திரண்டாவதுசுருக்கம்

மஹாராஜர் மேற்குத்திசைக்கு வாராகளை யனுப்பியது.

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் ஜாம்பவான முதலானோர்களைத் தென் திசைக்கு அனுப்பி மேற்றிசைக்கனுப்புவதற்காக தானாயின் தந்தையான ஸுஷேணனை யழைத்துத் தமக்கு மாமனாராதலின், அவரை வலஞ் செயது வணங்கி மொழியலுற்றனா. கேளீர் மரீசிமஹாமுனியின குமாரரான மரீசீரோ ! நீர் மறறுமுள்ள மரீசி குமாரர்களுடனும், மற்றுமுள்ள ரிஷி குமாரர்களான வாரர்களுடனும் புறப்படடு மேற்றிசைக்கு இரண்டி லகூழம் சேனைகளின் திரள்களுடன் சென்று தேடுக, சராவதி நதியினின றும் மேற்காக நீங்கள் செலவீர்களாயின, முறையே ஸுராஷ்டரம், பாஹ லீகம், சூரம், பீமம் முதலிய செழிப்புள்ள தேசங்களும், பறபல நகரங் களும், புனகைவகுளோததாலகககளின திரளுடைய பெரிய வனமும், தாழஞ்சோலைகளும் காணப்படும்; மேற்குத்திசைநோக்கிப் பெருகுகின்ற பற்பல நதிகளும், பறபல யோகிகளின் ஆசிரமங்களும், பற்பல காடு களும், மீலைகளும், நீர் மாஞ் செடி கொடிகளற்ற மருகாரநதாரமும், உயாரநத சிலைகளும், முறையே காணப்படும், அங்கெல்லாம் பிராட்டியை நன்றாகத்

போலவே ஸூரிய சந்திராகஸ்திய வாஸுதி முகலானோர்களுக்கும் வேண்டிக்காலன களில் வாழ்வதற்காக அங்குக்கு வாழவிடங்களுள்வென்றுணராக. அவர்கள் செய்வத தன்மை யுடையவாகளாதலின், ஒருவரே பலவிடங்களிலும் பல உருவங்கொண்டிருப் பார்கள்

மஹாராஜா முன்பு பெருமானுடன் ராவணநிருப்பிடநதெரியாடுன்றுகாத திப்பொழுது இராவணநிருப்பிடத்தை யுராததனா, ஆதலின், அவா பொய்யரல லரோவெனின், பொய்யரலலா, முன்பு ராவணனுக்கு வாழவிடம் இலங்கையாயினும், பிராட்டியைப் பறித்தவராத பின்பு, அங்கு வாழ்கின்றானென்பத நிச்சயமில்லை, அச்சத்தினால் வேறிடத்திலும் ஒளிந்த வாழ்வான; அப்பொழுது அவநிருக்குமிடத்தைத் தேடுவதற்குச் சேனைகளும் ஸவாதீனத்திலில்லை; ஆதலின், அப்பொழுது பெருமானுக்கிருந்த துரையில சந்தேகமா யுகாசெயினும், அப்பொழுதே பிராட்டி கையத்தேட முயற்சி செய்வாரா; அவவண்ணம் இலங்கைக்கு வந்த பாதத இராவ ணன் அங்கிரானுகில், பின்பு செய்வது யாத; ஆதலின், பெருமான காரியம் அப் போழுது முடிவுபெறாமல் சிரமமாததிரம் அதிகமாகும், எனது ஆராய்ந்தே அபு பொழுது அநதச் சங்கதியை யுகாசெய்யாத மறைததனொனவுணாக; ஒருவருக்குத் தீங்கு நேரும்படியான பொய்யே பொய்யாகுமலதை, ஒருவர்கூர் தீமகில்லாமல் ஒருவர்க்கு இதனான பொய் பொய்யாகாத; மஹாராஜர் முன்னமே பெருமானுக்கு இராவணநிருப்பிடத்தை யுகாசெயின, தமது காரியம் முடிவுபெறுதெனது பொய் யுகாசெய்தனொனது சிலர் கூறுவார்கள்; அது தோழமைக் குரியதானாதலின், பெருந்தாத.

தேடி அதற்கு மேற்கில் செல்வீர்களாயின், பச்சிமசமுத்திரம் தென்படும்; அதன் தீரத்தில் தாழை தமாலங்களின் காடிகள் மிகுந்தன; வாநார்கள அவ்விடங்களில் மிகவும் மகிழ்வுறுவார்கள்; அங்குள்ள காட்களிலும், மலைகளிலும், பிராட்டியையும், இராவணனையும் தேடுக; அன்றியிலே, அங்கே முரசிபட்டணம், ஜடபுரம், அவந்தீபுரம், அகலோமை, மிகவும் மரங்களடர்ந்த அலக்ஷிதமென்னும் வரம், மறறும் பறபல நாடு நகரங்களுமுள்; வலிந்து நதிக்கும், ஸாகரத்திற்கும், ஸங்கமஸூயியிலே ஹேமகிரியென்னுமொருமலை பறபல சிகரங்களை யுடையதாகி விளங்குகின்றது; அதன் தாழ்வகாளிலே சிறகுக்கையுடைய சிங்கங்கள் வாழுகின்றன; அவைகள் திமிதிமிங்கிலங்களையும், யானைகளையும் ஏடுததுப் பறந்து தத்தம கூடிகளுககுச் செல்லுகின்றன; மதமேறி யிறுமாப்புற்று மேகங்களபோலப் பிளியுகின்ற களிதகளும அக்காடுகளில திரிகின்றன; அம்மலையின் சிகரமும் பொன்மயமாகி வியன்றுயர்ந்துளது, அவ்விடங்களிலும் தேடுக; அதற்குமேல் பச்சிமசமுத்திரத்தில் பாரியாத்திரமென்னும் மலையுளது; அதனுடைய சிகரம் பொன்மயமாகி தூறுயோஜனம் வியன்றுயர்ந்துளது; அதன்மேலே வேண்டிமாறு ரூபநதரிக்கவல்லத்தீபோல விளங்குகின்ற இருபத்துநான்குகோடி கந்தாவா வாழுகின்றனர்கள்; அவர்கள் மிகக் கொடியாகளாதலின, நீங்களவருகிற் செல்லற்க; அங்குள்ள காய கனி முதலியவைகளையும் விரும்பற்க; அவர்கள் அவைகளைக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனாகள; அவ்விடங்களில நீங்கள மிகவும் ஊக்கத்துடன் முயற்சிசெய்து பிராட்டியைத் தேடுக; வாநாஜாதியுடைய வாசனக்கு அவர்களிடத்தில் அச்சமுறல் வேண்டிவதில்லை; அதற்குமேல் வைரீயவண்ணமுறறு வச்சிரமணிகளுடையதாகிப் பறபல மாருசெடிகளடர்ந்துள்ள வச்சிரமென்னும் மாமலை தூறுயோஜனம் உயர்ந்தும், அகன்றும, ஒளிகொண்டு விளங்குகின்றது; அங்குள்ள குகைகளிலும் பிராட்டியாரைத் தேடுக; அதற்குமேல் கடலில் நான்காவது பாசத்தலே சக்கரவான் என்னும் மலை யுளது; அங்கு முன்பு விசுவகாமன் ஆயிரம் அரமுடைய திருசசக்கரத்தையிற்றினன்; ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஓரவதாரத்தில் ஹயககிரீவனென்றும் தானவனைக் கொலைசெய்து அவனால் பறிக்கப்பட்ட சக்கரத்தையும், பஞ்சஜனென்னுந்தானவனைக் கொலைசெய்து அவனுடைய பிள்ளையுண்டாகிய பாஞ்சஜன்யமென்னும் சககத்தையும் பறித்தருளினா. அந்தச்சக்கரவானென்னும் மலையின்தாழ்வகைகளிலும், குகைகளிலும், இராவணனையும் பிராட்டியாரையும் தேடுக; அதற்குமேல் அறுபதினாயிரம் யோஜனதூரம் தாண்டிச்செல்வீர்களாயின், வரரஹமென்னும் மலை பொன்மயமான சிகரங்களையுடையதாகி யாழ்ந்த கடலிடையில் விளங்குகின்றது; அதன்மேலேதான் ப்ராக்க்யோதிஷ்டமென்னும் பொன்மயமான பட்டணமிருக்கின்றது; அதில் மிகவுங்கொடிய தன்மையுடைய நகரஸூரன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றான்; அவ்விடங்களிலும் இராவண

னையும் பிராட்டியாராயுந் தேதிக; அதனையும் தாண்டிச் செல்வீர்களா
 யின்; மேகவான் என்னும மாமலை பொன்மயமாகி யெங்கும் விளங்குகி
 ன்றது; அதில பனநி, யானை, புலி, காடி, சிங்கம், முதலிய விலங்கு
 கள் கர்ஜனை செய்து அதனால் தோன்றிய பிரதி தொனியைக்கேட்டு மிக
 வும் கூவுகின்றன; அதன்மேலேதான் முதலில தேவேந்திரன தேவராஜ்ஜிய
 பட்டாபிலே கஞ்செய்யப்பட்டன; அதனைக்கடந்து முறையே அறுபதின
 யிரந்தகமலைகளைக்கொண்ட பிராகா; அதிலுள்ள மரங்களும் பொன்மயமாகிப்
 பூத்துத் தழைத்து விளங்குகின்றன; அம்மலைகளின் நடுவிலே ஸாவ
 ர்ணி மேருவென்னும ஒரு மலை மறதுள்ள மலைகளுக்கு அரசன்போலவே
 விளங்குகின்றது; அது வையோனிடத்தில் வரம்பெற்று ஒரிசவும் புகலும்
 தன்மேல் வாழ்ந்த தேவகந்தர்வ தானவ பசு பக்ஷி முதலிய வெல்லா வஸ்
 துக்களையும் பொன்மயமாகுகின்றது, தேவகந்தாவாதிகளும், ஸபதரிஷி
 களும், அஷ்டவஸுக்களும், விசுவேதேவர்களும், மறறுமுள்ள தேவ
 முனிக்குழாநகளும் தினந்தோறும் அவகெய்தி மாலைப்பொழுதில் ஸூரி
 யனை நோக்கிப் பூஜை செய்கின்றனாகள; அவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவு
 டனேதான இரவி இங்குள்ளோராக்ரால காணற்கரியதுகி அஸ்தகிரியை ய
 ஸூகின்றனன்; அவகிருந்து அஸ்தகிரிக் குப் பதினாயிரம்யோஜன தூரமிருக்
 கின்றது; அவவளவுதூரதையும் கதிரவன் அரை முகூடததத்தில் தாண்டி
 மறைந்து விடுகின்றனன்; அம்மலையின் சிகரத்திலே பொன்மயமாகியும்,
 பொன்மயமான பசு பக்ஷி முதலியவைகளையுடையதும், பலவகை மரங்க
 ளடர்ந்ததுமாகியதோர்பட்டணம் விசுவகர்மனலே இயற்றப்படடுளது;
 அதிலேதான் பாசஹஸ்தனான வருணன் வாழுகின்றனன்; அந்த ஸாவ
 ரணி மேருவுக்கும், அஸ்தகிரிக்கும், இடையில பதது பூனையுள்ள பருத்
 தயர்ந்த பனைமரமொன்றுளது; அதுவும் பொன்மயமாகியதும், விசித்திர
 ரமான வேதியுடையதுமாகி விளங்குகின்றது; அங்குள்ள எல்லாவிடங்க
 ளிலும், ஆறுகுளங்களிலும், பிராட்டியாரைத்தேதிக; அந்த ஸாவாணி
 மேருவின்மீது மேருஸாவாணி யென்றும் மஹாயோகி தமது தேஜஸ்வலி
 னாலேயே விளங்குகின்றனா; கதிரவன்போல் ஒளிக்கின்ற அம்மேரு ஸாவ
 ர்ணி மாமுனிவரை நீங்களெல்லோருங் கண்டு பணிந்து பிராட்டியின் சங்
 கதியையும் கேட்டறிந்து கொள்க; இவ்வளவுதூரம் வரையிலேதான் கதிர
 வன் ஒளிக்கச்சீயெய்து இருளையகறறி யஸ்தகிரியை யடைந்து மறைகின்ற
 னான்; இதுவரையிலும்தான் உங்களாலே செல்லத்தகும்; அதற்குமேல்
 கதிரவனெனியின்றி யிருள்முண்டி ஆளவற்றிருக்கின்றது; அதற்கும்

மேலே நாம் சென்றிலோம்; கேட்டறிந்தமில்லோம்; இதுவரையில் நீங்கள் சென்று பிராட்டியின் செய்தியையும், இராவணனொளித்திருக்குமிடத்தையும் அறிந்துகொண்டு ஒருமாதத்திற்குள் மீண்டெய்திச் செய்தி யுணர்த்தக்கடவீர்கள்; ஒருமாதத்திற்குமேல் ஒருவனுயிருக்கக்கடவனல்லன்; அப்படியிருப்பவன் உயிர்த் தண்டனைக்குள்ளாகுவான்; உங்களுடன் கூடவே எனக்கு மாமனாகும், மிகவும் வீரமுடையவருமாகிய இந்த ஸுஷேணர் வருகின்றனா, நீங்களெல்லோரும் இவருடைய கட்டளையின் படி நடந்துகொள்க்கடவீர்கள், இவரும் சிறந்தவா; நீங்களும் சிறப்புற மவர்கள்; ஆதலின், நீங்களிருவரும் எனக்கு முதன்மையானவர்கள்; ஆதலின், இவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு மேறறிசையைத் தேடிவருக; பெருமானுடைய பிரிய மஹிஷியான பிராட்டியாரைக் கண்டு வருவீர்களாயின், பெருமானுடைய உபதாரத்திற்குப் பிரதியுபகாரமாகுமாதலின்; எல்லோரும் நல்வினையாக்குவோம்; ஆதலின், யானுடையாவிடினும், காலதேசங்களுக்குத்தக்கபடி யெவ்வண்ணஞ் செயலவேண்டுமோ? அவ்வண்ணஞ் செய்து காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வருக; என்றிவ்வண்ணம் மஹாராஜா கட்டளைசெய்தனா ஸுஷேணன் முதலிய வாராகளும் அதனைக்கேட்டு மகிழ்ந்து அவ்வண்ணமே மேல்கிசைமுழுதும் தேடிவருவோமென்று உடன்பட்டு அங்குரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு பிரயாணப்பட்டனாகள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில நாமபத்திரண்டாவது சருக்கம்

முற்றிறது.

கீழ்த்திசையைப்போலவே மேல்திசையிலும் ஸூரியகிரணம் முழுதலும் வியாபிக்கின்றமையின், ஸஞ்சரிகததக்கதாசினறது, தென்திசையில் அவ்வண்ணமில்லாமல் இருள்மூடியிருக்கின்றமையின், செல்லறகரியதெனறே யியம்பினாயெனறி, முடிவு கூறவில்லை; இதற்கிசையிலும் ஏழுகடல்களும் அதனதனது தீவுகளும் உள்; விசேஷமினவமயின், எடுத்தக கூறப்படாவாயினும், கூறப்பட்டனவாகவே எண்ணலவேண்டும், இவ்வண்ணம் நாமறிசைகளிலும், ஏழுகடல்புக கடந்த லோகாலோக பாவதம் சுறறியிருக்கின்றது, அதற்குமேலும் இருள்மூடி யளவறற இடமுயிருக்கின்றது; இப்படி லோகாலோகநதாண்டி கெடுநதாரம் இருளில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான அாஜுணனை யழைத்துக்கொண்டுபோய பிரகிருதி மண்டலத்தக்குள்பட்ட ஸ்ரீவைகுண்டமெனலும் வேறொரு திவ்விய லோகத்திற்கு எழுந்தருளினானென்று ஸ்ரீமஹா பாரதாதிக்களியிருக்கின்றது, இவ்வண்ணமாராயுக்கால் முனிவர்கள் முக்காலப் பொருள்களையுமுனாரது உண்மையாகக் கூறியதைப் பிழையென்று பழிப்பவகாவிட மகடையருமுளரோ? ஆதலின், எல்லோரும் இவ்விடக்களிலெழுதிய நோட்டிக்களை நன்காராய்ந்து பழிப்பவர்களுக்குத்தக்க ஸமாதானக கூறக்கடவர்கள்.

நாற்பத்துமூன்றாவதுசூக்தம்.

மஹாராஜா வடகிசைக்குச் சதவலியென்னும்
யூதபதியைக் கட்டளைசெய்தனுபயிது.

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் தமமாமனாகிய ஸ-ஷேணனை மேற்குத் திசைக்கு வழியுரைத்தனுப்பி விட்டுப் பின்பு சதவலியென்னும் நிகவும் வீரமுடைய வானரனை யழைத்து ராஜதருமத்தை நன்குணர்ந்தவராதலின், தமக்கும பெருமாளுக்கும் நலம் விளையுமாறு மொழியலுற்றனா. கேளாய் சதவலி 'நீ உனனைப்போன்ற சிறப்புற்ற அநேகமாயிரம் வானர சேனைகளுடனும், யமகாமராஜன் குமாரிகளுடனும், அமைச்சா்களுடனும் கூடிப் புறப்பட்டு இமயமலையையே அலங்காரமாகவுடைய வடகிசையை நோக்கிச் செல்லுக, அங்குள்ள விடங்களுள் ஒரிடமும விடாமல பிராட்டியாரைத் தேடிக, இக்காரியம் நிறைவேறுமாயின, பெருமான் திருவுள் முகந்தருளுவா, அப்பொழுதுதான் நாம கடன தீர்த்தவாகளாகுவோம்; நமக்குப் பெருமான் பேருதவிசெய்தருளினரல்லரோ? ஆதலின், அதற்குப் பரதி யுபகாரஞ் செய்தோமாயின, நமபிறவி பயன்பட்டதாகும்;—

ಅಧಿಪಃ ಕಾರ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿ ಸುಕುರುಪಿಯಶ್ಚ ರீಃ
ಶಸ್ಯಸ್ಯಾಸ್ತಿಸ್ತಲಂಜನ್ಯ ಕಿಂ ಪುನಃ ಪೂರ್ವಕಾರಣಃ

காததின்ஃகாயநிவருத்தி மகாதரபியசசரோத
தஸயஸ்யாதஸபலகுசனம் கிமபநஃபூவகாரிணஃ.

ஒருவன் நமக்குபகாரஞ் செயதிலனாயினும், அவன் காரியத்தை யாவன் செய்கின்றனனே? அவனுடைய பிறப்பும பயனுளதாகுமெனின, முன்பே நன்றி செய்தவனுடைய காரியத்தைச் செய்பவனுடைய பிறவி பயனுளதாகுமென்பதில் ஐயமுறல வேண்டுமோ? ஆதலின், இதனை இதயத்தில் நினைந்துகொண்டு நமக்கிதஞ்செய்பவர்களாதலின், பிராட்டியார எவ்வண்ணம் காணப்பட்டவரோ? அவ்வண்ணம் முயற்சிசெய்து தேடிக; அன்றியிலே, இந்தப் பெருமானும் ஸர்வ பூதங்களுக்கும் இறையவரும், பூஜை செய்துகொள்வதற்குரியவரும், நமக்கும இனிய தோழருமாகின்ற னர்; ஆதலாலும், நீங்கள இக்காடுகளிலும், நதிகளிலும், மலைகளிலும், நன்கு தேடிக; அங்கிருந்து புறப்பட்டு மலேச்சம, புளிந்தம், சூரவேனம், ப்ராஸ்த்தலம், பரதம், குரு, மத்யம், காம்போஜம், யவனம், சகம், ஆரட்டம், பாஹ்லீகம், ரிஷிகம், பெளரவம், கண்டகம், சிணு, பரமசிணு, நிஹாரர், தரதம் என்னுந் தேசங்களையும் சென்று தேடிக; அங்கிருந்து

இமயமலை சேர்ந்து லோதரம், சந்தனம், தேவதாரு முதலிய காடிகளிலும், இராவணனுடன் பிராட்டியாரைத் தேடுக; அங்கிருந்து தேவகந்தர்வ ஸேவிதமான சோமாசிரமத்தையும், அங்கிருந்து காளமென்றுமுயர்ந்த மலையையும் சேர்ந்து அங்கங்குள்ள காடி குகை முதலிய விடங்களிலும் பிராட்டியாரைத் தேடுக; அங்கிருந்து செல்லின பொன்மயமாகிய ஸூதர் சனமென்னும் மாமலையும், அதற்குமேல் அநேகவகோடி பறவைகளுடைய தேவஸகமென்னும் மாமலையும் காணப்படும், அவ்விடங்களிலும் தேடுக; அங்கிருந்து தூறியோஜநமவகாயில ஆறு சூளங் குட்டை காடி செடி பசு பசுவி மிருகங்களொன்றாயின்று மருகாந்தரமாயிருக்கின்றது; அதனை மிகவும் விரைவாகத் தாவிச் செல்வீர்களாயின், வெள்ளிநிறமுள்ள கைலாஸ மெனனும் மாமலையையடைந்து மகிழ்வீர்கள், அம்மலையினமேலேதான் சாதகால மேகமபோன்ற பொன்னுலலங்காரஞ்செய்யப்பட்ட சிறந்த பெருமாளிகையை விசுவகாமன் குபேரனுக்கு இயற்றி யளித்திருக்கின்றன; அவ்விடத்தில்தான் விசாலமான மாளஸமென்றும் ஸரோவரம தாமரை அலவி ஆம்பல் கருநெய்தல் செங்கழுநீர் முதலிய மலரகன மலாந்தம, ஹம்ஸஸாரஸாநியான நீர்ப்பறவைகளொன்றும், கெய்யப் பொது மகளிராகினாலே நீர்விளையாடலாடப்பட்டும்விளங்குகின்றது, அங்கேதான் யக்ஷர்களானவர்க்கும் இறைவனாகிய குபேரன் யக்ஷர்களுடன் மகிழ்ந்து வாழ்கின்றன; அங்கும் அகைச்சூழ்ந்த மலைகளிலும் பிராட்டியாரையும் ராவணனையுந் தேடுக; அங்கிருந்து க்ளொஞ்சமென்றும் மலையையேசோ நது மிகவும் ஊககத்துடன் அதனது பிலத்தினுள்ளே செல்லுக; அங்கு தேவர்களாலும் பூஜைசெய்யப்பட்ட சிறந்த மாயோகிகள் வாழ்கின்றனர்; அம்மலையிலுள்ள எல்லாவிடங்களிலும் பிராட்டியாரைத் தேடுக; அங்கிருந்து அவருக்கும், காமசைலம், மாளஸம், விஹுகாலயம் என்னும் நான்கு மலைகளையும் சேர்ந்து தேடுக; அங்கு தேவதானவ ராக்ஷஸர்களொருவரும் செல்லுகின்றிலர்; அங்குள்ள விடங்களிலும் தேடுக. இம் மலைகளெல்லாம் க்ளொஞ்சகிரியையே சூழ்ந்துள்ள மலைகள்; அங்கிருந்து செல்லின் மைநாகமலை, அங்கேதான் மயாஸூரன் தனக்கு அரண்மனை கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன; குதிராயின முகமுள்ள கிம்புருஷர்களின் பெணடர்களும் அங்கு வாழ்கின்றனாகளா, அவ்விடங்களிலும் தேடுக; அங்கிருந்து செல்லின், சித்தா, வைகானஸர், வாலகில்யர் முதலிய மாயோகிகளின் ஆச்சரமமிருக்கின்றது, அங்குச்சென்று அவர்களைக்கண்டு வணங்கி விநயம்பூண்டு பிராட்டியாருடைய செய்தியையும் வினாவி யறிந்து கொள்க; அங்கு பொற்றாமரைகள் மலர்ந்து பாலஸூரியன்போன்ற அன்னப்பறவைகளொலித்து வைகானஸமென்னும் சிறந்த ஸரோவரமென்றது; அவ்விடத்திலேதான் குபேரனுக்கு வாஹனமான ஸர்வபெணம மென்னும் திக்கஜம் பெண் யானைகளுடன் கூடி புலாவிக்கொண்டிருக்கும்; அந்த வைகானஸ் ஸரஸ்ஸைத் தாண்டிச் செல்லின், ஸூரியசந்திர நூல்த்

திரங்கொன்றுமின்றியும், மேகங்களின்றியும், அளவற்றும் இருக்கினும் அங்குள்ள மாயோகிகள் கதிரவன் கிரணங்கள்போல வொளிக்கின்றமையின், அவ்விடமெங்கும் எப்பொழுதும் பகல்போலவே அம்முனிவர்களின் தேஹ காந்தியினுலே விளங்கும்; அவ்விடத்தைத் தாண்டிச் செல்லின் சைலோதையென்னும் பெரிய நதியிருக்கின்றது; அதன் இருகையிலும் சீசகமென்னும் வேய்கள அடாந்திருக்கின்றன; அவைகளே அங்குள்ள சித்தர்களை இக்கலாயிலிருந்து அக்கலாயிலும், அக்கலாயிலிருந்து இக்கலாயிலும் சாய்ந்து ஏற்றிக்கொண்டு கொண்டுவந்து விடுகின்றன; அவ்விடத்திலேதான் உத்தரகுருநகேத்திரமிருக்கின்றது; அந்த இடத்திலும் நலவினை யறவாகள வாழவுறாகள; அதற்குமேல் பொற்றாமரை மலர்க்களையும், இந்திரநீல வையோயமயமான இலைகளையுமுடைய பற்பல தாமரைகளையுடைய ஆறுகள் பலவாறாக இருக்கின்றன; அங்குள்ள மடுவுகளும், கதிரவனபோலொலிக்கின்ற பொற்றாமரைகளினாலே விளங்குகின்றன; அவ்வாறுகளிலும் சிறந்த மணிமயமாகிய இலைகளையும், பொன்மயமாகிய தாதுகளையுமுடைய கருநெய்தல்களும், பொன்மணலுற்று முததுக்கள குழந்த மணற்குன்றுகளும், நவமணிமயங்களும், பொன்மயங்களுமாகி ஒப்பொழுதும் தளிர்ந்து மூத்துக் காயத்தும் கனித்துமுள்ள மரங்களும், மணிமயமாகிய பறவைகளும் விளங்குகின்றன; அன்றியிலே அம்மரங்கள் அங்குள்ளவர்களுக்கு வேண்டியவைகளையெல்லாமளிக்கின்றன; சில மரங்கள் அங்குள்ள காமினியர்களும், காமிகளும் அணிவதற்குரிய பற்பல அணிகளையும், ஆடைகளையுமளிக்கின்றன, சில மரங்கள் பற்பல விநோதமான சயனங்களையும், மலர் மாலையுமளிக்கின்றன; சில மரங்கள் பல வகைப் பானங்களையும், பற்பல பசுயங்களையுமளிக்கின்றன; அங்குள்ள பெண்களும் நற்குண நற்செய்கையுற்றவர்களும், ரூபயௌவனமுடையவர்களும் ஆகின்றனர்கள, அவ்விடங்களில தேவகந்தாவ கின்றன கிம்புருஷ லித்த வித்யாதர நாக யக்ஷாதி தேவகணங்களும், காந்தையர்களுடன் கூடி இன்புறுகின்றனர்கள; அங்குள்ள யாவரும் கதிரவனபோன்ற மேனியுடையவர்களும், நலவினை செய்தவர்களும், இன்பமுடையவர்களும், வேண்டியவைகளை யெல்லாம் பெற்று மகிழ்ந்தவர்களும், காமினியார்களிடன் சேர்ந்திணைபிரியாதவர்களாகின்றனர்கள, அவ்விடத்தில் நிருத்த சீத வரத்தியங்களினொலியும், மந்தஹாஸவொலியும் கூடி யாவருக்கு மினிமையாகக் கேழ்க்கப்படுகின்றது; அவ்விடத்தில் மகிழ்வற்றவனும், மகிழ்வியைப் பிரிந்தவனும் ஒருவனுமில்லை; தினந்தோறும் அவ்விடத்தில்

நற்குணங்கள் வளர்கின்றன ; அதனைக் கட்டித்து செல்லீன வடகடல கட்டிபுல
 னாகும் ; அதனிடையில் ஸோமகிரியெனனும் பொன்மலை யொன்றானது ;
 இந்நிரலோகத்திற்கும், பிரஹ்மலோகத்திற்கும் செல்லுகின்ற தேவர்கள்
 அவவழியாகவே செல்லல் வேண்டுமாதலின, அதனைக் கண்ணுறுவார்கள் ;
 அவ்விடம் இரவில் கதிரவனுடைய காந்தி யுற்றிலநாயினும், அம்மலையி
 னெளியினாலே பகலபோலவே விளங்கும் ; அம்மலையினமேலும் விசுவ
 ரூபியும், ப்ரீயடிபதியுமாகிய பகவானும், பதினென்று ருத்திரரும், நான
 முகனும், பறபல பிரஹ்மரிஷிகளினாலே சூழப்பட்டவர்களாகி எழுந்தருளி
 யிருக்கின்றனர் ; அந்த உததாரகுருகேந்திரத்திற்கு மேலே நீங்க
 னொருக்காலையிலும் செல்லற்க ; அதற்குமேல் ஒருவாகும் செல்லவெளி
 தாகாது ; அந்த ஸோமகிரி தேவர்களாலும் செல்லற்குரியதன்று ; ஆதலின,
 அந்த ஸோமமலைவரையிறசென்று அதனைக்கண்டு உடனே மீண்டெய்துக ;
 இதுவகையிலுமே வானாகால செல்லற்குரியது ; அதற்குமேல் கதிரவ
 னெளியின்றியும், முடிவின்றியும் இருத்தலால் அதனமேல் யாமந்நதி
 ஸோம ; இதுகாலம் எம்மால் கூறப்பட்ட இடங்களிலும் கூறப்படாதுள்ள
 இடங்களிலும் சென்று பிராட்டியாகாயும், இராவணனையும் தேடி வருக ;
 இவ்வண்ணம் நீங்கள் சென்று பிராட்டியாகாத தேடி வருவீர்களாயின்,
 பெருமாளுக்கும் நமக்கும் இனிது செய்தீர்களாகுவீர்கள் ; அன்றியிலே,
 நம்முடன் சேர்ந்து பகைவார்களையும் வென்று பிராட்டியாகாயும் பெரு
 மாளுக்களித்து எம்மால் பூஜை செயதுகொள்ளப்பட்டவர்களாகி புத்திர
 மித்திர களத்திராடுகளுடன் கூடி வாழ்வீர்கள் ; ஆதலின, இக்காரியத்தில்
 மிகவும் ஊக்கவகொண்டி தேடி வாரீர்கள் என்று மஹாராஜா கட்டின
 செய்தனுப்பினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நாரபதது முனராவது சமுக்கம்

முற்றிறறு

மஹாராஜர் வடதிசைக்கு வழி கூறுவதில் மேருமலையைக் கூறியிலரே யென்று
 சிலர் கேட்பார்கள் ; அநேகமாயிரம் பொன்மலைகளுள்வெனையிடத்திலேதானே
 மேருகிரியுமிருப்பதாக வெண்ணுக ; அன்றியிலே, முன்னா தாம் நேராகச்சென்றி
 கண்ணால் கண்ட வழியையமர்த்திரம் முறையே கூறினாதலின, தாம் செல்லும் கால
 யிலும் மேருகிரிக்குச்செல்லாத அந்நது சிழ்க்குபடக்கமாகச் சென்றிருப்பாராத
 லின், அவ்வாறே கூறினொன்ற வுணாக ; வடதிசையிலும் மற்றத்திசைகளிற்போலவே
 ஏழுக்கடல்களும், தீவுகளும் உளவாயினும் தாம் சென்றிலராதலானும், மஹாயுஷ்டு
 சாரமதற்குமேல்லாமையானும், மஹாராஜா கூறியில ; இவ்வண்ணமுறைசெய்ததி
 னால் அனுபவத்திற்கும், சோதிடத்திற்கும், புராணங்களுக்கும், சிந்தும் விரோதமி
 லலை ; ஆதலின, இவ்வண்ணமே யுண்மையென்றுணர்ந்த அறபர்களின் வாக்கியங்க
 ளினால் ஐயமுற்ற ;—

நாற்பத்துநான்காவதுசூக்தம்.

பெருமாள் சிறியதிருவடிபிடத்தில தமதுமோதிரத்தைப் பிராட்டியாருக்

கடையாளமாக அளித்தருளியது

மஹாராஜா இவ்வண்ணம் நானகுதிசைகளுக்கும் வாகார்களை யேவி விட்டு மீளவும் சிறியதிருவடியை யழைத்து இவரோ மிகச் சிறந்தவரும், யாவும்நிந்தவரும், தாம் மேற்கொண்ட காரியத்தை யூக்கத்தடன் செயது முடிப்பவருமாதலின், இக்காரியத்தையும் எவ்வகையிலும் செய்து முடிப்ப றென்று நிச்சயங்கொண்டு மொழியலுற்றனா. கேளீர் வாயுகுமாராகிய அனுமானே! உமக்குப் புஷியிலாயினும், ஆகாயத்திலாயினும், வானுலகி லாயினும், பொன்னுலகிலாயினும், நீரிலாயினும், தீயிலாயினும் தடைகண் டிலேன்; நீரே தேவரஸூர நாககந்தர்வ நரகிந்தரா முதலானோகளையும், எல்லாவுலகவகளையும், காடு கடல் மலைகளையும் நன்குணாகினறீர்; கதீயும், வேகமும், தேஜஸும், உபாயமும், உமமுடைய தந்தையிடத்திற் போலவே உமமிடத்திலும் குடிக்கொண்டிருக்கின்றன, தோளவலியிலும், வலிமையிலும், காந்தியிலும், புத்தியிலும், உமக்கு நிகரான பூதம் ஒன்று மில்லது; ஆதலின, பிராட்டியார எவ்வண்ணம் கட்புலனைருவாரோ? அவ ள்ணணம் நீரே யாராயநது செயக்கடவீர் அதற்குத்தக்க பல புத்தி பராகசிரமங்கள் உமமிடத்திலேதானிருக்கின்றன; காலதேசங்களுக்குத் தக்கபடி நீரே நடக்க வல்லவா; எனது மகிழ்ந்த மஹாராஜா மொழிந் தனர். மஹாராஜரிவவண்ணம் சிறியதிருவடியிடத்தில நம்புதலுற்று மீள வும் மொழிந்தமைதினாலும், இவரும் தாம் மேற்கொண்ட காரியத்தை முடிப்பவாபோலவே தோற்றப்படுகின்றமையினாலும், இவரே இக்காரி யத்தை ஸாதித்தக்கொண்டு வருவாரென்றாயந்துணர்ந்து தீரமும, முயற்சியும், ஊக்கமும்கொண்டு விளங்குகின்ற அவகை கடாக்கித்துப ப்ராட்டியார தமது திருக்கரத்தினுள்ளிருப்பதாகவே எண்ணி மகிழவு கொண்டு அவ்வாயுகுலழைத்துத் தமது திருநாமத்துடன் விளங்குகின்ற கணையாழி மோதிரத்தைக் கழற்றி யவா னகையிலளித்தது அவரை நோக்கிக் கேளீர் நல்லன்போ! ஜனகராஜன் திருமகளாகிய எனையகிக்கு இஃது நல்லடையாளமாகும்; அவள இதனைக் கண்ணுறுவளாயின் நீர் நம்மிடத்தி லிருந்து வந்தீரெனவே நிச்சயங்கொண்டசசந்தீரந்து கண்டு செய்தியுரை செய்வாள்; உம்முடைய முயற்சியும், பலமும், பராகசிரமமும், சிறந்த நல்லறியும், மஹாராஜர்க்குமமிடத்திலுள்ள நம்புதலும் சோந்து எனது காரியம் கைக்கூடித்தென்று நம்புகிக்கின்றனபோலும் என்றருளிச் செய்த னார். அந்தச் சிறியதிருவடியும் அம்மோதிரத்தை வாங்கிக்கொண்டு தலைமே லுஞ்சலி செய்து வணங்கிப் பெருமானுடைய திருவடிகளைத் தொழுந்

சிறந்த யிருந்த சேனைகளுடன் கூடிப் புறப்படுகையில், காற்புருவந்தீர்ந்த மேகங்களின் மறைவின்றி விளங்குகின்ற வானிடையில் விண்மீன்களுடன் கூடிய முழுமதிபோல விளங்குகையில், மீளவும் பெருமாளவரை நோக்கிக் கேளீர் மகாபல பரக்கிரமமுடையோரே ! உம்முடைய தோளவலியைச் சோந்தே யான எனது காரியத்தை முடித்துக்கொள்ள நிச்சயங்கொண்டிருக்கின்றேன; ஆகையால், அந்த ஜனகசககரவாததியின திருமகள் எவ வண்ணம் காணப்படுகின்றனோ? அவ்வண்ணம் முயற்சிசெய்து காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு மகமுநது மீண்டெயதுக; என்று அருளிசெய்து வாழ்த்தி யனுப்பயருளினர். *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில நார்பத்து நானாவது சருக்கம

முறற்றறு.

நாற்பத்தைந்தாவது சருக்கம்.

நாற்றிசையிலுமனுப்பப்பட்ட வாரூர்கொல்லோரும்

பிரயாணப்பட்டது

பின்பு மஹாராஜா மீளவும் வாரூரசேனாபதிகொல்லோரையும் அழைத்து அவர்களை நோக்கிக் கேளீர்கள அன்பாக்களே ! நீவிடெல்லீரும் சென்று யானுவாத்தவண்ணம் எல்லாவிடங்களிலும் ப்ராட்டியாராத தேடிப் பெருமானுடைய காரியத்தை எவ்விதத்திலும் நிறைவேற்றிக்கொண்டு யானிட்ட அவதிக குள்ளாக வந்து சேரந்து செய்தி யுரைசெய்யக்கடவீர்கள; என்று கட்டளைபிட்டனா அவ்வாரூரப்படைதலைவர்கொல்லோரும் அக்கொடிய ராஜசாஸனத்தைக்கேட்டு உடனே வானிடையிலெழுந்து மீன்மின் பூசிக்களபோல எங்கும் பரவிப் பூவியை மறைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர். பெருமானும் இனையபெருமானுடன் அந்த ஒரு மாஸம் வரையில் அந்தப் பிரஸ்ரவண மலையிலேதானே யெழுந்தருளியிருந்தனா. அப்பொழுது சதவலியென்னும் பூதபதி யநேகமாயிரம் வாரூரசேனைகளுடன் கூடி

* மஹாராஜா மீளவும் சிறியதிருவடியை யழைத்தப புழந்தாரைசெய்தமையினாலே, மஹாராஜாகதம் தெய்வத்தன்மையுளதெனறும், முக்காலப்பொருளறிவுள தென்றும் கங்குவிளகரும்; பெருமானும் கணையாழிமோற்றமளித்தருளினமையின, தாமே பரதெய்வமென்பதும், தமது சகைறபடி இவ்வண்ணமே யுளதென்பதும் தேரற்றுவதற்காகவே அவ்வண்ணஞ் செயதருளினொன்றிக; அங்ஙனமிலதாயின, அநேகமாயிரம் பூதபதிகளிருக்கையில், சிறியதிருவடியையே மீளவுமறைத்து ஏன் கணையாழி ய்ளித்தருளினர் பெருமானாயின.—

மேருகிரியினால் விளங்குகின்ற வடநீசையை நோக்கிச் செல்வதற்குச் சன்
 னுகளு செய்தனன. விநதனும் அவவண்ணமே கிழக்கு நோக்கிச் செல்ல
 முயன்றான். சிறியதிருவடியும் தாராங்கதாதிகளுடன் கூடித் தென்திசை
 நோக்கிப் புறப்பட்டனா. ஸ-ஷேனை மேற்றிசையை நோக்கிப் புறப்பட்
 டனன். இவ்வண்ணம் மஹாராஜர் எல்லாத்திசைகளுக்கும் வாராகளை
 யேவிவிட்டு மனமகிழவுகொண்டனர். அவ்வாராகளும் இவ்வண்ணம்
 மஹாராஜனால் ஏவப்பட்டவாகனாகித் தத்தம் திசையை நோக்கிப் புறப்
 பட்டனர்கள. அவாகள செல்லுங்காலையிலேயும், எவ்வகையிலும் பராட்டி
 யாகா யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வருவோம், 'இராவணனையும்
 கொலைசெய்வோம்; எனறு கூவிககொண்டும், காஜனை செயதுகொண்டும்,
 துளளிக்கொண்டும், தாவிக்கொண்டும், ஓடிக்கொண்டும், வீரவாதம் பேசி
 க்கொண்டும், யான் ஸு ஹனே இராவணனைப் போக்காத்திற கொலை
 செயது விடுவேன்; அவனை வலுவிலடித்தப பராட்டியாரையும் மீட்பேன;
 யானொருவனே செல்வேன்; நீவிரொல்லீரும் நினமின; இராவணன பரா
 ட்டியாரைப் பாராளக ரில் மறைத்திருப்பானாயினும் கணமி பிடித்தது
 மீட்டுக்கொண்டெயதுவேன; மரங்களையும் முற்ப்பேன; மலைகளையும்
 போத்துத் தளளுவேன; பூமியையும் பிளப்பேன; கடல்களையும் கலக்
 குறச செய்வேன்; யான தூறுயோஜனம் தாண்டவேன; யான் ஆயிரம்
 யோஜனம் தாண்டவேன்; யான் எவ்வளவுயோஜனமாயினும் தாணி
 வேன்; எனககுப் பாரிடையிலாயினும், கடலிலாயினும், மலைகளிலாயினும்,
 காடுகளிலாயினும், பாதாளத்திடையிலாயினும் செல்வதற்குத் தடை சிறிது
 மிலது; என்று வாராகளெல்லோரும் தனித்தனி விறு கூவிககொண்டும்,
 மஹாராஜரிடத்தில விடை பெறறுக்கொண்டு புறப்பட்டனாகள.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில நாதபததைந்தாவது சருக்கம்

முறற்றறு.

நாற்பததாரூவதுசருக்கம்.

மஹாராஜர் தாம் முன்பு பார்முழுதும் சுற்றியதற்குக் காரணத்தைத்
 தம்மை வினாவியருளிய பெருமானாக் குரைசெய்தது.

இவ்வண்ணம் வாராகளெல்லோரும் தத்தம் திசை நோக்கிச் சென்ற
 பின்னர், பெருமான் மஹாராஜரை நோக்கித் தோழரே! நீர் நூற்றிசைக்
 கும் வழியுரைசெய்தனரே? அதனை யெவ்வண்ணம் நீர் அறிகின்றீர் என்று
 வினாவியதற்குத் தனும், மஹாராஜர் பெருமானை நோக்கிக் கேட்டருளீர் என்

பெருமானே ! யாவற்றையும் விரைவாக வுரைசெய்கின்றேன் ; முன்பு மஹிஷவேஷங்கொண்டு வந்த தூந்துபியெனனும் அஸுரனை என் தமைய னுன வாசி தூரத்திக்கொண்டு எப்பொழுது மலயமலையை நோக்கி யோடினானே ! அப்பொழுது தூந்துபி அமமலயமலையின் குகைக்குள்ளே சென்றனன் ; வாலியும் அவனைக் கொலைசெய்ய நீனைதது அதற்குள்ளே புகுந்தன்ன ; பின்பு யான் ஒரு வருஷம்வரையில் அக்குகையின் வாயிலைக் காத்துக்கொண்டிருக்கையிலும் வாலி வந்தனன் ; பின்பு, அதினின்றும் மிகுந்த இரத்தந்தோன்றி அக்குகை நிறைந்துவிட்டது, யானதனைக்கண்டு வியப்புமறு வாலியே பிறநதுவிட்டனென்றெண்ணி இதுகாறும் வாலி மீண்டெய நாகமயினால் பிழைத்திலவென நேரிசசயங்கொண்டு அந்தமஹிஷன வெளியே புறப்படாமல் அக்குகையினுள்ளேயே அழிந்தறக்கக்கடவென்று அக்குகையின் துவாரத்தைப் பெருஞ்சிலையிலொழுமிட்டு இனி யண்ணன் வநவானெனனுமாசை நீங்கக் துன்புறறுக ளிஷகந்தைக் செய்தித் தாரையுடனும், நுமையுடனும் கூடிக்கிஷ்டந் தாராய்ச்சைப் பெற்றுத்தோழர்களுடனும் கூடியசையினறி யாராட்செபது வாழ்ந்துகொண்டிருந்தேன் ; பின்பு, வாலியும் அந்தக் தூந்துபியைக் கொலைசெய்து வெற்றிக்கொண்டெய்துனன் ; யானவனைக்கண்டவுடனே மகிழவும் பயமுமொணங்கொளவஞ்செய்து தலைவணங்கி வேண்டிக் கப்பராஜஜிபத்தை யளித்துவிட்டேன் ; இவ்வண்ணமே யான் உணமைகூடி வேண்டி வணங்கியிருக்கையிலும், வாலி பென்மீது சிங்ககொணங்கி எனனைக் கொலைசெய்யத்துணரிந்து கொடுமைகொண்டு மதிக்கெட்டு என்னை காட்டினின்றும் ஓடிவிட்டனன் ; யானும் அவ்வண்ணமே அனுமான் முதலிய நான்குமங்கிரிகளுடன் கூடி காடுவிட்டோடுகையிலும், அவன் சிங்கதனியாமல் பிற்றொடர்ந்தோடிவந்து தூரத்தினுள் ; அப்பொழுது யான் அவனால் தூரத்தப்பட்டவனுக்கிச செல்லுகையில், காடு செடிமலை யாறு கடல் நாடு நகர் தீவுகளுடன் கூடின இப்பொழுதுமே அலாத சக்கரமபோலக் காணப்பட்டு மாட்டின்குளப்படிபோல் தாண்டவும்பட்டது ; அப்பொழுதுதான் யான் வாலியினுலே தூரத்தப்பட்டு முன்பு கிழத்திசையிறசென்று பறபல காடு கடல் ஆறு தீவுகளையும், உதயகிரியையும், திருப்பாறகடலையும் கண்டு மீண்டு வந்து தென்திசையிலோடிப் பறபல மலைகளைக்கண்டு மீண்டெய்கி மேறறிசையிலோடிப் பறபல தேசங்களையும், கடல்களையும், அந்தகிரியையும் கண்டு மீண்டு வடதிசையிலோடி இமயம மேரு முதலிய மலைகளையும், வடகடலையும் கண்டு அக்குந் தூரத்தப்பட்டு எவரும புகலிடமின்றித் தவித்தேன் ; அப்பொழுது மிகவும் புத்தியுள்ள அனுமான் என்னை நோக்கி, மஹாராஜே ! இப்போதுதான் எனக்கோரிடம் நினைவில்வந்தது ; மதங்கமாமுனி தம்மாசிரமத்தில் வாலி வருவானாயின், தலையிற சிதமுண்டு இறக்கக்கடவென்று சாபமிட்டிருக்கின்றனாடி அவ்விடத்திற்கென்று யாம் னாழ்வுறுவோமாயின், அச்சந்தீர்த்தின்புறுவோம் ; என்று சொழிந்த

னர். யானதுகேட்டுணர்ந்து உண்மையென்றுடன்பட்டு ரிசியமுகமலை
சேர்ந்து வாழ்வுற்றேன்; வாலியும் மதங்கசாபயத்தாலே அந்த மதங்கா
சிாமத்தினுள் வந்திலன், ஸ்வாமீ ! இவ்வண்ணம் யான் முன்பு பார்முழு
துள் திரிந்து பின்பு ரிசியமுகஞ்சோந்தேன், ஆதலால்தான் யான் கண்ட
வண்ணம் வழியுரைசெய்தேன் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர்.

* கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் நாரபத்தாராவது சருக்கம
முற்றிறறு.

நாற்பத்தேழாவதுசருக்கம்.

தென்திசைநீங்கலான மூன்று திசைகளிலும் திசைநா வாரங்கா
பிராட்டியாரைத்தேடி க காணாமல மீண்டெய்திவிட்டது

முன்பு, பிராட்டியாரைத் தேடிப் பாபபதனபொருட்டு மஹாராஜ
ராலே கட்டினசெய்தனுபப்பபட்ட வாரங்காஎல்லோரும் புறப்பட்டு
ஆறு, குளம், குட்டை, புதருகள், ஆகாயம், நாடு, நகரங்கா, கோட்டைகள்,
கட்டல்கள், மலைகள் முதலிய எல்லாவிடங்களிலும் பிராட்டியைத் தேடித்
கொண்டு மஹாராஜராலே கூறப்பட்ட ஆறு, கடல், மலைகளிலும் தேடி-
னர்கள்; எல்லோரும் இவ்வண்ணம் பகல முழுதும் ஆகாயத்தினமேற
சென்று தேடி இரவில் பாரிலிறங்கினாகா; இவ்வண்ணம் புறப்பட்ட
தினம் முதலாகக்கொண்டு ஒருமாசம் வரையிலும் தேடி யெங்கும் பிராட்டி-
யைக் காணாமல ஆசை யொடுங்கி மீண்டெய்தி மஹாராஜரைக் கண்டு
செய்தி யுரைசெய்து மாலியவந்த மலை சோந்தனாகள் இவ்வண்ணம்
மஹாபலமுடைய விந்தன் அமைச்சர்களுடனும், சேனைகளுடனும்,
கீழ்த்திசை முழுதலும் தேடிப் பிராட்டியைக் காணாமல ஒரு மசத்திற
குளளாக மஹாராஜரிடம் வந்து விட்டனா; பின்பு, வட்திசையி-
னின்றும சதவலியும் அவ்வண்ணமே மகிழ்வுகுன்றி வந்துவிட்டனர்.
பின்பு, ஸ்வேணனும் சேனைகளுடன் மேல்திசை முழுதலும் தேடிப்
பிராட்டியாரைக் காணாமல மாதம் முடிவுதினத்தில் வந்து சேர்ந்தனர்;
இவ்வண்ணம் எல்லோரும் மீண்டு வந்து அந்த பிரஸ்ரவணகிரியில்
பெருமானினையபெருமான்களுடன் வீற்றிருந்த மஹாராஜரைக் கண்டு
வண்ணங்கி மஹாராஜரோ ! எங்களால் எல்லாமலைகளும், எல்லாக் காடிகளும்,
எல்லாப் புதர்களும், எல்லா நதிகளும், எல்லாக் கடல்களும், எல்லாத்திவு-
களும், எல்லாநாடுகளும், எல்லாக்குகைகளும், தங்களால் கூறப்பட்டன
வுள், கூறப்பட்டனவும், பற்பல செடி கொடிகளடர்ந்த குஞ்சுக்களும் தேடி-

ப்பட்டன ; புகற்கரிய தேசங்களிலும், புகற்கரிய ஏற்றத்தாழவுள்ள இடங்களிலும் சென்று தேடினோம், மிகப் பெரிய உயிர்களுையும் கண்டு கொலைசெய்தனம், எங்கும் பிராட்டியாரைக் கண்டு மகிழ்ந்திலோம் ; ஆயினும், பிராட்டியாரா எந்தத்திசையை நோக்கி எழுந்தருளி யிருக்கின்றனரோ ? அந்தத் தென்திசையை நோக்கியே சிறந்த பல பராக்கிரமமும், நற்குலமும், நற்செயலும், ன்னமதியும், நற்புகழும், மகாமஹிமையும் பொருந்திய மஹாபல குமாரராகிய அனுமான சென்றிருக்கின்றனர் ; ஆதலின், அவரோ தப்பாமல் பிராட்டியாரா எங்கிருக்கினும் தேடிக்கண்டு மகிழ்ந்து வந்து நற்செய்தி யறிவிக்கப்போகின்றனா ; என்று எல்லோரும் ஒரு மொழியாக மொழிந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில நார்ப்பத்தேழாவது சூருக்கம்

முறற்றறு.

நாற்ப்பத்தெட்டாவது சூருக்கம்

தென்திசையிறசென்ற சிறியதிருவடி முதலானோடு நடுவழியில் ஓரஸர்னைக் கண்டு கொடிய ராவணனென்றெண்ணிக் கொலைசெய்தது.

அங்கே சிறியதிருவடியும் தாரண, அங்கதன் முதலிய வானரர்களுடன் கூடி மஹாராஜர் கட்டளையின்படி நெடுந்தூரஞ்சென்று விந்திய மலை தொடங்கி யதனுடைய குகைகளிலும், புகற்கரிய காடுகளிலும், அதனைச் சூழ்ந்துள்ள மலைகளிலும், ஆறுகளிலும், குளங்களிலும், அடாந்துயர்ந்து வளாந்த காடுகளிலும், காடுகளடாந்துள்ள பறபல குன்றுகளிலும் தேடியும், ஜனக சக்கரவர்த்தியின் திருமகளாகிய வீதாதேவியை யெங்கும் கண்ணுற்றிலர்; ஆயினும், மேன்மேலும் முயற்சியுறறு அவகத்துள்ள காய்கனி கிழங்குகளைப்புகித்துக்கொண்டும், அங்கங்கிரவிலுறைந்துகொண்டும் செல்லுகையில், பறபல குகைகையுறறும, நீர மரஞ் செடி கொடிகளினறியும், பசு பசுநி மிருகம் முதலிய உயிர்களினறியும், கோமாயுள்ளதோர் தேசம் காணப்பட்டது ; அந்த'வானர யூதபாகெல்லோரும் அவவிடத்தையுந் தாண்டிச் சென்றும், அத்தன்மையதாகிய காடுகளே நோந்தமையின், அங்கும் பிராட்டியானாத் தேடி யிகவும் இளைப்புறறு வருந்தியும், அச்சமின்றி மறறொரு காட்டினுள்ளே புகுந்து அங்குள்ள மரங்களும், னளிர் மலர் காய்கனிகளினறியும், ஆறுகள் நீரின்றியும் இருந்தமையின், கிழங்குகள் கூட வாய்க்காமல் எருமை, மான், யானை, குதிரை, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும், காட்டினுள்ள பறவைகளுமின்றியும், மாஞ்செடி கொடிகுளி

வீர்ப்பும், குணங்களிலும் நீர் வற்றித் தாமரை முதலியவை யுலர்ந்து தும்பி யன்னம் முதலியவைகளினொலியற்றும் இருந்தமையின், மிக வாடிப் பசி தாகங்களினால் வருந்தினர்கள்; முன்பு, அவ்வனம் செழிப்புற்றிருக்கையில், கண்டி வென்னும் மாமுனி யங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர். அப் போழ்தொருநாள பதினாறுவயதுள்ள அம்முனிவருடைய குமாரன் வழித ப்பி யக்காட்டினுள்ளேசென்று மீண்டெய்தாமலிற்றதுவிட்டான். அதனால் அம்முனிவர் மிகச் சீற்றங்கொண்டு அந்தக்காடழிந்து மாஞ் செடி கொடிக ளின்றியும், நீரின்றியும், பசு பசுடிகள் முதலிய உயிர்களின்றியும், கோர மாண மருகாந்தாரமாகும்படி சாபிட்டனர். அதுமுதல்தான அக்காடி அவ் வண்ணமாகிவிட்டது; அந்த வானர்கள் அந்தக் கோரமான காட்டிலுஞ் சென்று மலைகளின் குகைகளிலும், ஆறுகளின் பிறப்பிடங்களிலும், மிக வும் ஊக்கவகொண்டு தேடியும், பிராட்டியைக்கண்டின்புற்றிலர்கள்; ஆயினும், இவர்கள் இளைப்புறாமல மேனமேலுந் தேடிச் செலலுகையில், மிக வுந் கொடுஞ்செயலுடையோனும், கொடிய ரூபமுடையோனும், அச்சமந் றோணமாகிய ஓரசுரனைக் கண்டி அவனுடன போரவதன்பொருட்டு ஸந் நாஹஞ் செய்துகொண்டனர் அவனும் இவர்களைக்கண்டி வாரீர வானரர் :களே! நீங்களெல்லீரும் என்கையிலகப்பட்டுக்கொண்டு இப்போழ்தே இறக் கக்கடவீர்கள்; என்று வீரவாதஞ்செய்து மலைபோலசைந்தெதிராதேடி வந்தனர்; இவ்வண்ணமவன்கையை யுயரவெடுத்திக்கொண்டு முட்டி யால் சூத்தும்படி வருவதை யுவராஜனை அங்கதன் கண்டி சினமுண்டு இவனிராவணனே யென்று எண்ணங்கொண்டு எதிர்த்து வந்து கரதலத் தினாலோங்கி யோரறையறைந் றன; அந்த அஸூரன் உடனே வாயினால் உதிரத்தைக் கக்கிக்கொண்டு ஊழிகாலத்தில காற்றினால் சாயக்கப்பட்ட மாமலைபோலச் சாய்ந்து தரையிலவிழ்ந்துயிராமாயந்நிறந்தனர், அவ்வா ரு வீரர்களும் அவனிறந்ததைக் கண்டி மகிழ்ந்து வெற்றியினால் விளங்கு பவர்களாகி அங்குள்ள மலைக்குகைகளிலெல்லாவற்றிலும் ஓரிடமாயினும் பாக்கியின்றித் தேடி அங்கிருந்து புறப்பட்டு மறறோ காட்டிற்சென்று அந் ஞந்தேடிப் பிராட்டியைக்காணாமல மகிழ்வு குன்றி இளைத்து எல்லோருஞ் சேர்த்தோர்மரத்தடியிலுட்கார்ந்து சிந்தைகொண்டனாகள்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில நாற்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

முற்றிறறு

நாற்பத்தொன்பதாவது சூக்தம்.

அங்கதன் முதலானோர்கள மற்ரும் பிராட்டியைத் தேடியது.

அநந்தரம் அங்கதருமாரன் மிக வருத்தமுறறிருக்கினும் யாவுபுணர் நதவனாதலின், நன்காராயந்து முகூர்த்தகாலஞ்சென்றினைப்பாறி அவ்வாந ரங்கெளல்லோரையும் நோக்கி மொழியலுறறனன. கேளீர்களைப்பர்களே! காடு, செடி, புதா, மலை, குகை, யாறு, குளம், குட்டைமுதலிய எல்லாவிடங் களிலுஞ் சென்று நன்றாகதேடியும் ப்ரீ வந்தாதேவியையாயினும், அந்த ராவணனையாயினும் கண்டிலோம்; மஹாராஜா கெடுவிட்டமாதம் ஒன்றி லும் வெருதினங்கடந்துவிட்டது அவரோ மிகவும் கொடுமையான தண்ட னைசெய்பவரீ; ஆகையால், நீங்கெளல்லோரும் கூடிச் சோம்பலையும், துள் பத்தையும், துயிலையும் னுறந்துவிட்டுப் பிராட்டியாரை நன்றாகதேடக்கட வீர்கள்; இவ்வண்ணஞ் செயவோமானால் பிராட்டியாரைக் காண்போம்.

అనన్తరమ్ అంగదః ప్రథమః కఠినః కఠినః కఠినః
 కఠినః కఠినః కఠినః కఠినః కఠినః

அநிவேதனஞ்சதாசுபஞ்ச மனஸ்சபராஜயி
 காரயசிதநிகரணயாஹு ஸதஸமா தேததபரமீமயஹம்.

வெறுப்பினமை, துண்ணறிவுடைமை, செயதிறமை, மனங்குன்றாமை, இவை யெவரிடத்திருக்கின்றனவோ? அவர்கள் மேற்கொண்ட காரியம் கைக்கூடுமென்பாராகள், ஆதலின, யானிவவண்ணஞ் சொல்லுகின்றேன்; ஆதலின, இப்போதும் துன்புறாமல் அந்தக்காடுமுழுதலுந்தேடிப் பிராட் டியைப் பாரக்கக்கடவீர்கள்.

అవశ్యంకీయమాన్స్యద్యవ్యతేకర్తృణిఫలం
 అలంబివ్యేదమాగమ్య నహినోమీలనంక్షమం

அவச்யநக்ரியமானஸ்ய த்ருசயதேகாமனஸ்பலம்
 அஸம்நிவேதமாகம்ய நஹிநோமீலநம்க்ஷமம்.

ஒருவன் மிகவும் ஊக்கங்கொண்டொருகாரியஞ் செய்வானானால் எவ விதத்திலும் அதற்குப் பலன் கிடைக்குமேயன்றிக் கிடையாமல்போகாது; ஆதலின், இதுவரையிலும் வெறுப்புற்றிருந்ததுபோதும், இனிமேல் யாமி வ்வண்ணம் கண்களை, மூடிக்கொண்டிருப்பது தகுதியற்றது; மஹாராஜர் மிகச் சிளமுடையவரும், கொடுத்தல்களை செய்யுபுருமாதலின், எப்பொ முதும் அவரிடத்தில் அச்சமுறல்வேண்டும்; பெருமானும், மஹானகிணும்

யுடையவராதலின், அவரிடத்திலும் அச்சமுறல்வேண்டும்; எல்லோரும் இதுமுறல்வேண்டுமென்றிவவண்ணமுரைசெய்தேன்; பின்புங்களுக்கெவ வண்ணந் தேற்றுகின்றதோ அவ்வண்ணஞ்செய்க; அனறியில், யாதுசெ யின் தருமோ அதனை யுரைசெய்யக்கடவீர்கள். என்றிவவண்ணம் யுவரா ஜன் மொழிந்த வாக்கியத்தைக் கந்தமாதனனென்பவன் கேட்டு தாகத்தி னாலே மிகவும் வருத்தமுற்றிருந்தமையின், கூவியுரைக்கத் திறமையின்றி, மந்தமாக மொழியலுற்றானை. கேட்டுணர்த்தீர்களே ழீரர்களே! யுவராஜர் மிகவும் நலந்தருமாறுமொழிகின்றனா. இதுமாகவும், அனுகூலமாகவுமுள்ள இவருடைய வாக்கியத்தின்படிசெய்க; மறுபடியும் மலைகளையும், குகைகளே யும், ஆறு, மலையரிசி, காடு முதலிய விடங்களையும்டைந்து திரிவோம்; மஹாராஜா உரைசெய்தவிடங்களிலுஞ் சென்று தேடுக; எனறு, கந்தமாத னனும் மொழிதலும், வாகரர்களெல்லோரும் மீள்வுமெழுந்து விரங்கியமலே யின காடுகள் துடங்கித் தென்திசையைநோக்கிச்சென்று தேடிக்கொண்டு வருகையில், சரத்தாலமேகமபோன்ற குகைகளையும், சிகரங்களையுமுற்று விளங்குகின்ற வெள்ளிமலையையும், அதனமேலுள்ள ஏழிலம்பாலைமுதலிய காடுகளையும்தேடியும் பிராட்டியாரைக்காணாமல் மிகவும் இளைப்புறறு மணக் குன்றி அங்குள்ள மரத்தடிகளில் முகூர்த்தகாலமிருந்திளைப்பாறி மீள்வும் புறப்பட்டுச் சிறிய திருவடி முதலாகவுள்ள வானராகளும், ஒன்றாகச்சே ர்ந்து விரங்கியமலையினடிதொடங்கித் தென்திசை முழுதலும் தேட முயற்சி கொண்டு அங்கங்குச் சுற்றி யலைந்தனாகள.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில நாரபந்தொன்பதாவது சருக்கம் -

முற்றிறறு.

ஐ ம் ப தா வ து ச ரு க் க ம் .

சிறியதிருவடி முதலானோள ரிஷபிலமென்னும் குகையினுள்ளே புருந்துவிட்டது.

மீள்வுமீவவண்ணம் தாரன, அங்கதன் முதலானோர்களுடன்சேர்ந்து விரங்கியமலையின குகைகளிலும், அதனைச் சேராதான காடுகளிலும், சிங் கம், புலி, கரடி முதல்ய விலங்குகளுள்ள புதாகளிலும், ஆறுகளிலும், மேடு பள்ளங்களுள்ளமாமலைகளிலும், மலையருவிகளிலும், அம்மலைகளின கொடி முடிகளிலும் தேடிக்கொண்டு வருகையிலேதானே மஹாராஜா கெடுவிட்ட அந்த ஒருமாதமும் கடந்துவிட்டது; அவ்விடங்களில் புகழகரிய இடங்க ளெங்கெங்குள்ளவோ? அவ்விடங்களிலெல்லாம சிறியதிருவடி தப்பாமல் தேடிவந்தனர். அன்றியிலே, கஜன், கலாசூன, கையன், சரபன், கந்தமாத

ணன், மைந்தன், துவிவிதன், ஜாம்பவான், அங்கதன், ஸுஷேணன், நளன், தாராண முதலிய பூதபதிகளையும், அருகிலருகில் சென்று ஒரிடமாயினும் தப்பாமல் தேடி வரச்செய்தனர். இவ்வண்ணமெல்லோரும் பற்பல இடங்களிலுந் தேடிக்கொண்டு வருகையில், புகழகரிய ரிக்ஷபிலமெனனும் பெரிய தோரபிலத்தின் துவாரத்தைக்கண்டு பசிதாகத்தினால் மிகவும் வருந்தி இளைத்து நின்றனர் அந்தக் குகை மயனெனனுந் தானவலை பாதுகாக்கப் படுகின்றமையில, யாவராலும் புகலரிது அதினின்றும் குரொளஞ்சம், அனனம், ஸாரஸம், சககரவாகம் முதலிய நீர்ப்பறவைகள் நீரினால் நனைந்தும், தாமரைத்தாதுபடிந்து செமமையுறறும் புறப்பட்டன; சூளிர்த்து நனமணமுறறு மந்தமாருதமும்வீசிற்று; அந்த வானரர்களெல்லோரும் அதனைக்கண்டு வியப்பற்று அதனுள்ளே தாமரைக்குளமொன்றிருத்தல் வேண்டி மென்றுகைக்கொண்டு மிகவும் பல பராககரமமுடையவாகளாகையாலே அசுசெமென்பதின்றி யூத பிலத்தினுள்ளே புகுந்நனாகா அது பற்பல ஜந்துகளை நிறைந்தும், பாதாளமபோல் கண்ணுறறகரியதாகிப் புகுவதற்கும் கூடாமலிருளமுடி யிருந்தது; மாமலையின் சுகரமபோன்ற அனுமான் அதுகண்டு காடுகளையெல்லாம் நன்குணர்ந்தவராதலின, மற்றுள்ள வானரர்களெல்லோரையும் நோக்கிக் கேளீர் அன்புள்ள நேசாகளே! யாம காடு, மலை, புதா முதலிய எல்லாவிடங்களிலும் தேடினோம், ஒரிடத்திலும் பிராட்டியாரைக் காண்கின்றிலோம்; பெருமபாலும் இளைப்புறறனம், இரத்தக் குகையினின்றும் அனனம், ஸாரஸம், குரொளஞ்சம் முதலிய நீர்ப்பறவைகள் நீரில் நனைந்து மகிழ்ந்து வருகின்றன; இதனால்குகைககுகுள குளமோ நடவாபியோ சிறந்த நீருறறிருத்தல் வேண்டும்; இந்தப் பிலத்தினவாயிலிருக்கின்ற மரங்களும் நனைந்தீரமுறறிருக்கின்றன; ஆதலின, எல்லோரும் இதனுள்ளே புகுந்து நெடுந்தாரம் சென்று பாரப்போம் என்று மொழிந்தனர். வானரர்களெல்லோரும் அதனைக்கெட்டு உடனபட்டு மிக விருளமுடிய அந்தக் குகைக்குள்ளே புகுந்து சிங்கம் முதலிய மிருகங்களையும், பறவைகளையும் பாததுக்கொண்டே இருளமுடிய இடஞ்சோந்து அதனுள்ளேயும் வாயுவேகமாகசசென்றனாகள. கணமாத்திரம் ஒன்றினையுங்காணாமல் பயனறறிருந்தது; இவ்வண்ணம் அவர்கள் கண்களைமுடிக்கொண்டு வேகமாகசசெல்லுகையில் நெடுந்தாரம் சென்றபினனர் பிரகாசத்தைக்கண்டு கண்களைத்திறந்து பார்க்கையில், அங்கு மிகவும் அழகுற்றதாகியும், பற்பல மரங்களடாந்துமுள்ள இடத்தைக்கண்டாநந்தமீடைந்தனர். அதுவரையிலும் எல்லோரும் ஒருவாக்கொருவர் கைகளைப் பறற்கொண்டும், கட்டிக்கொண்டும் சென்றனர்; இத்தற்குள்ளாக அவர்களுக்குப் பசியும் தாகமும் அதிகமாகி மதியங்கி நீர் நீரென்று நீரையை கோரிக்கொண்டு ஒருகாதத்திற்குமேல் நடந்து இளைத்து முகமவாடி வெளிச்சத்தைக்காணாமல் இனிப் பிழைத்துப் புறத்திற் செல்லவாமென்னுமெண்ணங்குன்றி இறப்போமென்றே நிச்சயங்கொண்டு சிறிது காலஞ் சென்ற பின்புதான் அந்த வெளிச்சம் காணப்பட்ட

டது. பின்பு, அதனுள்ளே பொன்மயமாகி எரிசின்ற அக்கினிபோலொலிக்
கின்ற ஸால, தால, தமால, புனஞ்சு, குடஜ, வஞ்சுகள், தவ, சம்பக, நாக,
கர்ணிகாராதிக்களான மரங்கள பொன், வெள்ளி, நவமணிகள் மயங்களான
பூங்கொத்துகளினாலும், செவ்விய தளிர்களினாலும், அதன்மேலே கிரோ
பூஷணம்போல்படர்ந்த கொடிகளினாலும், பொன்னணிகளினாலும் திகழ்வு
ற்று பால சூரியனபோல விளங்கி வைரீரிய மணிமயமான வேதிகளையுடைய
யனவாகி விளங்குவதையும், இந்நிரலும் வைரீரியங்கள போன்ற தண்
ணீர்பொருந்திய தாமரைத் தடாகங்களிலும், பொன்மயமான கமலங்களும்,
கீர்ப்பறவைகளும், மீன முதலிய நீர்வாழ் முயிர்களும், ஸூரியன்போல
விளங்குவதையும், தகமம் வெள்ளிகளால செயத விமானங்களும், கோபு
ரங்களும், பொன்மயமாவகவாசுகளும், முத்துவடங்கள் தொங்க
விட்டும், நவமணிகளிழைத்தும் விளங்குவதையும், போன், வெள்ளி, வைரீ
ரியங்களால செயத சிறந்த வீடுகளை யுககண்டு மகிழ்ந்தனாகள். பொன்மய
மான மரங்களும், தளிர்ந்துப பூத்துக காயத்துப் பழுத்துப் பொன்மய
மான வண்டிகள பொருந்தித் தேன பெருக்கத்திகழ்ந்தன; நவமணிகளிழை
த்த சயனங்களும், ஆஸனங்களும், சிறந்த வாஹனங்களும், பொன்,
வெள்ளி, வெண்கலம், இவைகளினால்செய்த பாத்திரங்களும், அகநு, ஹரி,
சந்தனம் முதலிய நன்மண வஸ்துக்களும், நின்மலமான கந்தமூலபலாதி
களாயுள்ள உண்டிகளும், சிறந்த பானங்களும், உருசியுள்ள மதுவும், உயர்
ந்த விலையுற்ற ஆடைகளும், விசித்திரமான கம்பளங்களும், மானதோல்
களும், அங்கங்கு வைக்கப்படடி எரிதழலபோல விளங்கின; வானர்கள்
அவைகளை யுங் கண்டு வியப்புற்று அங்கங்கு தேடிக்கொண்டு செல்லுகை
யில், அருகில் ஒரு பெண்மணி மாவுரி யுடுத்தது, மரையுரிபோதது, உண்டி
சுருங்கித் தவஞ்செய்து தேஜஸ்வலினால் ஜொலிக்கின்ற மேனியுறவு விளங்
கக்கண்டு அச்சமும் வியப்புக்கொண்டு சுற்றிலும்நின்றனாகள். அவர்களுள்
சிறியகிருவடி தீரக்கொண்டு அவளருகிறசென்று அவளைத்தொழுது கைக்
பிடி வணக்கமாக அவளை நோக்கி, அம்மா பெண்ணரசே! நீ யாவர்; இக்
குகையாருடையது; இங்குள்ளமணிகளும், பொன் வெள்ளிகளும் யாரு
டையன; இம்மாளிகைகளுள் யார் வாழுகின்றனாகள்; என்று வினாவினர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பதாவது சருக்கம்

முற்றிறவு.

ஐம் ப த் தொ ன் று வ து ச ரு க் க ம் .

அந்த ரீக்ஷபிலத்தின் வரலாற்றை அங்குள்ள சுயம்பிரபையென்பவள
சிறியதிருவடி முதலானோர்க் குறாசெய்தது.

சிறியதிருவடி இவ்வண்ணம் வினாவி மீளவும் மறையுரியுதித்தத் தவளு
செய்து தருமத்தை மேற்கொண்டு மஹாமகிமைகொண்ட அந்தப் பெண்
மணாயை நோக்கி, அம்மா ! நாங்கெல்லோரும் பசிதாகத்தினால் மிகவும்
இளைத்து வருந்தி நாளிருள் கொண்ட இக்குகையினுள்ளே விராவாகப
புகுந்து வந்தோம்; இங்கு வந்தும் மிகவும் ஆச்சரியமுறத்தக்கனவும், எங்
கா போன்றவாகளால் கண்ணுறுவதற்கும், வினாவுதற்கும் அரியனவுமாகிய
இவ்விடங்களைக்கண்டு வியப்பும், அச்சமும் கொண்டோம்; இங்குள்ள
பொன்மயமாகிப் பால்குரியன்போன்ற உத்தியானவனங்களும், சின்மலமான
காய, கனி, கிழங்கு முதலிய உணவுகளும், பொன்விமானங்களும், வெள்ளி
விடுகளும், பொன ஜாளரங்களும, நவமணி வடங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட
சயனங்களும், தளிர் ததுப பூததுக காயத்துக கனித்துமுள்ள பொன்மய
மான மரங்களும் எவருடையவைகள்; யாருடைய மகிமையினாலே பொற்றூ
மரங்களும், இவ்வண்ணம் பொன்மாளிகைகளும், பொன்மரங்களும் உண்
டாயின; மீன், ஆமை முதலிய ஜல ஜந்துக்களும் பொன்மயமாகி யுலாவு
கின்றனவே? இவ்விடத்திற்கு இவ்வளவு மஹிமை யாருடைய தபோபலத்
தினாலுண்டாயிற்று, யாங்களிமமகிமையை யறிந்திலோமாதலின், குறைவற
மொழிந்து எங்களுடைய ஐயத்தைத் தீர்த்தருளீர் என்று வினாவினர்.

அந்த யோகினியும், சிறியதிருவடி யிவ்வண்ணமுறாசெய்த வாக்கியத்
தைக்கேட்டு எல்லாவுயிர்களுக்கும் இதமேசெய்பவளாதலின், சிறியதிருவ
டியை நோக்கிக் கேளீர் மஹானுபாவரோ? மயலென்னுந் தானவன் சிறந்த
மாயைகளை யுடையானு கி யிருக்கின்றான். அவன்தான் தன்மாயையினாலே
இந்தப்பொன்மயமாகிய வந்ததையும், விமானங்களையும், மாளிகைகளையும்,
நடவாபிபொற்றூமரங்களையும் இயற்றினான். அவன்தான் முன்பு தானவர்க
ளெல்லோருக்கும் விஸ்வகர்மனாகிச் சிற்ப வேலைகளெல்லாவற்றையும்
செய்துவந்தான். அவன் இந்த வந்தத்தில் அநேகமாயிரவருஷங்கள் தவளு
செய்து நான் முகனைக்கட்புலனாக்கி யவரிடத்தில் சிற்பசாஸ்திரங்கள் யாவும்
குறையின்றி புணரும்படி வரம்பெற்ற பின்புதான் சிறப்புற்றான். பின்பும்
திறமையினால் இங்கு வெகு வினோதமான பொருள்களையுயியற்றிச் சிறிது
காலம் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான். இவ்வண்ணம் அவன் வாழ்ந்துகொண்
டிருக்கையில், ஹேமையென்னும் தெய்வப்பொதுமகளைப் பலாத்காரஞ்
செய்து புணர்ந்துகொண்டிருந்தமையின், அதனைத் தேயெந்திராஜரிந்து

இங்குவந்து வச்சிராயுத்ததினாலவனையடித்து வெருட்டிவிட்டான். பின்பு இந்தவந்தையும் அந்த மயன் அந்த ஹேமை பெனபவளுக்கே அளித்து விட்டான். யான் மேருவாவாணியின் குமாரி சுயம்பிரபையென்றும் பெயருடையேன்; யான் அந்த ஹேமைபின் வரமாகிய இவ்விடத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன் அந்த ஹேமை எனக்குத் தோழியாதலின், அவளுடைய வரத்தினால் மகிமையுற்றினைப் பாதுகாத்து வருகின்றேன்; இவ்வண்ணம் எனதுடைய வரலாற்றை யுரைசெய்தேன்; நீங்கள் இந்தக் கோரமான காடுகளில் திரிவதற்குக் காரணமயாது; யாது பயன்; புகற்கரிய இவ்வந்ததை யெவ்வண்ணங்களிடங்கள, நீங்கள் மிகவும் பசிதாகத்தினால் இளைப்புற்றிருக்கின்றமையின், இவ்ருளர் காயகனிசுழுகு களைப் புகித்து தண்ணீர் பருகி யிளைப்பாறிப் பின்பு விடை யுரைசெய்யக் கடவீரகள் என்று அன்புகூர்ந்து மொழிந்து மகிழ்வித்தனள

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தொன்றாவது சருக்கம்

முற்றிறறு

ஐ ம் ப த் திர ண் டா வ து ச ரு க் க ம்

சிறியதிருவடி சுயம்பிரபைக்குத் தாய்களங்கேவந்ததற்குக்

காரணமுரைசெய்தது

பின்பு, வானரகொளலோரும் சுயம்பிரபையின் வாககியத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து காய கனி சுழுகுகளையுண்டு, நன்னீர்பருகி, இளைப்பாறி மகிழுகையில், தருமபுத்தியுள்ள அந்த சுயம்பிரபை வீரமுடைய அந்தவான ராகொளலோவாயும் நோக்கிக் கேளீரகள் வானராகளே! கனிகளை யுண்ட தினால் உங்களுக்குப் பசிதணிந்திளைப்புத்திராகதா? யான் வினாவியதற்கு விடை யான கேட்பதற்குரியதாயின, உரைசெய்க; கேட்டு மகிழவேன என்று மீளவும் வினாவினா சிறியதிருவடி யவவாக்கியத்தைக் கேட்டு அவளை நோக்கி வருசமின்றி யுணமையாக முறையே மொழிபலுற்றவா. கோமமா பெண்ணரசே! சகலலோகங்களுக்கும் அறிபதியும், மஹேந்திர வருணர்களுக்கு நிகரானவரும், தசாதசக்ரவாததியின திருமகனானுமாகிய ஸ்ரீராமபத்திரா இளையபெருமானுடனும், சீதாதேவியென்னும் ஜனகசக்ர வர்த்தியின் திருமகளான பாரியையுடனும் கூடித் தந்தையின் சத்தியவாக்கியத்தை ரகிப்பதன் பொருட்டுத் தண்டகாரணியத்திற்கு எழுந்தருளினார். அந்தச் சீதாதேவியை இராவணன் கபடத்தினால் களவுசெய்து பறித்துக்கொண்டோடிவிட்டான்; பின்பு, அவா ரிசியமுகளுசென்று சுக்கீர்வ ரென்றும் மஹாராஜருடன் நட்புச் செய்துகொண்டு வாரியை வென்று

கிஷ்கிந்தா ராஜியத்தை யவர்களித்தருளினர். மஹாராஜர் அந்த நன்றியி னாலே எங்களை யந்தப்பிராட்டியாரா எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தைத் தேடி வருமாறு கட்டளை செய்தனர். அதனால் யாங்களெல்லோரும் இந்த யம திசையை நோக்கிப் புறப்பட்டுத் திரிகிழைமை; அவ்வண்ணம் திரிந்து எங்கும் பிராட்டியைக்காணாமல் பசிதாகத்தினால் இளைத்து வருந்தி மரத் தடியிலுட்கார்ந்தோம்; அங்கெல்லோரும் முகம வாடிச் சிந்தைகொண்டு சோகசாகரத்தின கரையைக்காணாமல் வருந்தி நாற்புறங்களிலும் பார்க்கையில, இந்த பிலத்தைக்கண்டனம்; இந்த பிலம் மரஞ்செடி கொடிகளடாந்து இருளமுடியிருந்தாலும் இதுவீருந்து ஹமஸஸாரஸாதிகளாயுள்ள நீபபறவைகள் நீரில்மூழ்கி யீரத்துடன் சிறகுகளை யுதறிக்கொண்டு புறப்பட்டன; யானதனைக்கண்டு இதுனுள்ளே புஞ்சுறு பாபபோம் இங்கே நீர் இருக்குமென்று எல்லோரையும் பார்த்துலாத்தமையின், யாவரும் அதற்குடன் பட்டு இதுனுள்ளே புஞ்சுறுதனாகன. பின்பு, எல்லோரும் ராஜகாரியத்தி லுறையுடையோர்களாதலின், வழியில நல்லிருளமுடியிருக்கினும் அச்ச முற்றமல ஒருவர்க்கொருவா கடடிக்கொண்டு இங்குவந்து கண்களைத் திறந்து விநோதங்களைக்கண்டு மகிழ்ந்தனம்; இவ்வண்ணம் யாங்கள் பிராட்டியைத்தேடிவதன்பொருட்டு முழுதூர்ந்திரிந்து இங்கெய்த யும்மையும் கண்டு மகிழவுகொண்டோம்; உமாமால் அதிபூஜையாக அளிக்கப்பட்ட காய் ஈளி கிழறகுகளைப் புசித்துப் பசிதீர்த்து நன்னிபாப பருகித் தாகமுந்தணிந்து உயிரமாய்ந்திறக்குககாலையிலே உமமால பாதுகாததளிக்கப்பட்டு மகிழ்ந்தோம்; நீர் செயத இந்த மஹோபகாரத்திறகு யாங்கள யாது பிரதி யுபகாரஞ் செய்ககடவோம் உரைசெய்யக்கடவீர்; எனறிவவண்ணம் சிறிய திருவடி யுரைசெய்த வாககியங்களை யாவுமுணாத அந்த சுயமபிரபை கேட்டு மகிழ்ந்து வாராயுதபதிகளெல்லோரையும் நோக்கிக் கேளீர் வாராயுதபதிகளே! நீங்களிங்கெய்தி என்னிடத்திலே, திறிபூஜையைப் பெற்றுக்கொண்டதனாலேயே யான மிகவும் ஆநந்தமுற்றேன்; தருமங் குன்றாமல தவஞ்செய்கின்ற எனக்கு உங்களால செய்யத்தக்க செயல் யாதுளது. ஒன்றுமில்லை; ஆதலின், நீங்களெல்லோரும் சுகமாகச்சென்று வாழ்க; என்று மொழிந்தனள்.

கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் ஐம்பத்திரண்டாவது சருககம்

முற்றிற்று.

ஐ ம் ப த் து மூ ன் று வ து ச ரு க் க ம் .

வாநராகளெல்லோரும் ருக்ஷபிலத்த நினமம் புறத்தில் வந்து மஹாராஜர்
கெடுவிட்ட காலங்கழிந்தும் பிராட்டியைக் காணாமல் போனத்
தைகருவித்தது மிகச் சிந்தித்தது வெறுப்புறறிருத்தது.

இவ்வுண்ணம் சுயம்பிரபை இனிமையாக மொழிந்த வாகவியத்தைச்
சிறியதிருவடி கேட்டு அவளை நோக்கக் கேளமமா உயோகினி! யாங்க
ளெல்லோரும் உமமைபே சரணமாக அடைந்தோம், மஹாராஜா எனக்
ளுக்குக் கொடுத்திருந்த கெடுவு இந்த பிலத்தில புருந்தலைத்தினால்
கடந்துவிட்டது, மீளவும் இதினின்றும புறத்திற செல்லும் உழியையும்
நனகற்கின்றிலோம், ஆதல்ன், நீர் அருள செயயது இதினின்மம் எங்களைப்
புறப்படுத்தக்கடவீர் மஹாராஜா கட்டனையை மீறித் திரிந்து அச்சங்
கொண்ட என்களைப் பாதுகாத்தருள, என்களால் மிகப் பெரிய காரியஞ்
செய்யத்தக்கதுளது, ஆயினும், இதனா புருந்து அத்தையும் செய்து
முடித்திலோம், என்று வேண்டினா அந்த ஸுயம்பிரபை யதுகேட்டு
அவரை நோக்கக் கேளீர் நல்லோளே! இத்தனாளே புருந்தவா மீளவும்
உயிருடன் புறத்திற செல்லார, ஆயினும், யான செயத் தபோநியமபலத்தி
னாலே உங்களைவெல்லோனாயும் புறத்திற சோப்பேன், நீங்களெல்லோரும்
கண்களை மூடிகொள்க, கண்களைத் திறந்துகொண்டுகிருந்து புறத்திற
செல்வதரிது; எனது மொழிதலும், வாநராகளெல்லோரும் உடனே கண்
களை மூடிகொண்டி கைகளினாலும் மறைத்துக்கொண்டனாகள். அவ்வண்
ணமே அவர்களை சுயம்பிரபை தன்னுடைய யோகமகிமையினாலே ஒரு
நொடிப்பொழுதுக்குள்ளாகவே அந்த பிலத்த நினமம் புறத்திறசோத்து
புறத்தில் வந்து நிசையநியாமல மயங்கிய அந்த வாநரர்களை நோக்கிப்
பாரீர்கள யூதபாகளே! பறபல மரஞ் செடி கொடிகளடாந்த இம்மலைதான
விந்தியம் என்னப்பட்டது, இங்கே காணப்படுகின்ற மலைதான பிரஸ்ரவண
மெனபது; எதிரில் காணப்படுகின்றதுதான தக்பிண சமுத்திரம்; இனி
நீங்கள சுகமாகச் செல்லுக, யானிருப்பிடமபோய்ச் சோகினறேன்;
உங்களுக்கு நலமுண்டாகக்கடவது. எனதுசெய்து தேற்றியந்த பிலத்தி
னுளே புருந்தனள். பின்பு, அந்த வாநரர்களும் அங்கிருந்தே அவ்வற்றுக்
ககாகாணமல் கோரமாக காஜனைசெய்கின்ற தென்கடலைக்கண்டு திகைத்து
நின்றனர்கள்; மயாஸூன் மாயையினாலியற்றிய அந்த குகைக்குள்ளே
இவர்களிருக்கையிலேதானே மஹாராஜா கெடுவிட்ட அந்த ஒரு மாதமும்
நீரகதுவிட்டது; ஆதல்ன், அவர்களெல்லோரும் அந்த விந்தியகிரியின்
தென்புறத்தில் உட்காந்து சிந்தையுற்று வருந்தினர்கள். அப்பொழுது
வஸ்ரதகாலத்தில் மலர்கின்ற மரங்களெல்லாம் மலர்ந்திருந்தமையின்

அவர்களதையுட்கண்டு வஸந்தகாலம் வந்ததென்றறிந்து காலம் கழிந்து விட்டதெயன்று அச்சமதிகரித்தது அங்கிருந்த ஜீமே யிறங்கினாகன. பின்பு, மூப்புடையவர்களும், சிறப்புடையோர்களும், நனமதியினாகரு மாகிப் வாகரபூதபதிகளெல்லோரையும் அங்கதகுமாரன நோக்கி மொழிய லுறறனன். கேளீர்கள தோழாகளே ! யாமெல்லோரும் மஹாராஜருடைய கட்டளையினுலன்றோ புறப்பட்டு வந்தோம், யாம பிலத்தலீருகைகிலே தானே அவா கொடுத்த கெடுவு சென்று விட்டதை யறிகின்றீர்களோ ? யாம ஐப்பசிமாசத்தலேயே பெருமான மஹாராஜருக்கிடமிருந்து வருஷா காலம் நானகுமாதங்களும் கழிந்துவிட்டனவென்று அறிந்தவாகளல்லோ மோ ? அதுமுதல் பிரயாண ளநநாஹஞ்செய்து புறப்பட்டோமோ ? பின்பு, மஹாராஜா நமக்கிட காலமும் கழிந்துவிட்டதே ? இனி யாம் செயல் வேண்டும் காரியம் யாதுளது, நீங்கள் மஹாராஜரிடத்தில் மிகவும் நம்பிக்கை யுடையவாகளும், நீதிமாக்கத்தை நன்குணாதவாகளும், பிரபுவின் இத்சசெயலில் அபிரிவேச முடையவாகளும், எல்லாசசெயல் களிலும் திறமை யுடையவாகளும், லெலாவிடங்களிலும் மேற்கொண்ட காரியங்களைசசெய்து முடிக்க லலலவாகளென்று புகமுறறவாகளுயாதலின், என்னை முன்னிட்டிக்கொணமி மஹாராஜருடைய கட்டளையின்படி வந்தீர கள; ஆயினும், இப்போழ்து மஹாராஜருடைய கட்டளையை மீன்மைபின், எல்லோரும் அவருடைய தண்டனைக்குளபட்டு இறத்தல்கீவணமிமென்பதி லேயமிலல், மஹாராஜருடைய கட்டளைபை மீறி எவன் தான இனபுதுவான, ஆதலின், காலம் சென்றுவிட்டமையின், நாமெல்லோரும் இறக்கே பிதா யோபவேசஞ்செய்திறப்பதே நலமென்று தோற்றுகின்றது; மஹாராஜர் இயலபாகவே கொடுமைகொண்டவா இப்போழ்து இறையாகவுமாயினா; ஆதலின், பிழைசெய்த நமமைப் பொறுத்தருளா; ஒருககால் சீதையின் செய்தியை யந்நதுகொணயி சென்றாலும் பொறுப்பார; இப்போழ்து காரியமின்றிச செல்லின், பொறுப்பாரா ? ஆதலின், பிள்ளை, மனைவி, பொருள, வீதி ருதலியவைகளை கதறந்து இடபோழ்திக்கே பிராயோப வேசஞ்செய்வதே நலமாகும், நாமிப்போழ்து மீன்யிச செலவோமாயின், மஹாராஜா நம்மைத் தண்டனைக்குட்படுத்துவாொன்பதிலும் ஐயமுளதோ? அங்கே சென்றிறப்பதைவிட இறக்கே இறப்பதே மேலாகும், அன்றியிலே மஹாராஜா எனமீது அனபுசுநாந்தளவரசுப்பட்டங் கட்டிவித்திலா; குறற மென்பதின்றி யருவபெருகி வளாந்த பெருமானே எனக்கு இளவரசுப் பட்ட மளித்தருளினா. முன்பு என தாகைமீதுள்ள பகையை எனமேலும் மிக்ககொண்ட மஹாராஜா எனமீதிந்தப் பழையை வியாஜங்கொணமி என்னைக் கொலைசெய்து விடுவா; நீங்கள் எனமேல அன்புடையீர்களாயி னும் மஹாராஜா எனனைத் தண்டனை செய்கையில், நீங்கள் துன்பங் கொண்டு தலைகுனிந்து துன்புறுவீர்களல்லது, வேறு யாதுசெய்ய வலலீர கள; அவ்வண்ணம் உங்களைத் துன்புறுத்துவதினால் யாது பயன்; ஆதலின்,

துய்மைகொண்ட இந்தத் தென்கடலின் கனாரிலேதானே பிராயோபவேகஞ்செயவேன; என்றிவவண்ணம யுவராஜன மொழிந்த வாக்கியத்தை யவர்களெல்லோரும் கேட்டு தினய்கொண்டு அய்க்தனைநோக்கி, இளவரசே! நீர் உனசெய்த துணமையே? மஹாராஜா கொடுமை கொண்டவா; பெருமான மனையாளமேல மிக மோகமுற்றவா; ஆகலின், சீதாதேவியைக் காணாமல் நாம அங்கே செல்வோமாயின், மஹாராஜா பெருமானாகரு மகிழ்ச்சி செய்வதற்காக நமமெல்லோராயும் கொலைசெய்வாரா; ஆதலின், பிழைசெய்துபின்பு மஹாராஜா அருகில் செல்வது தக்கதன்று, ஆதலின், இவ்விடத்திலேதானே பிராடடியானாத தேடிக் கண்டாவது; அந்நியில், உண்மையாக்செய்கி யுயிந்தாவது செல்லலாகுமேயன்றி, இல்லாவிட்டால் இங்கேதானே பிராயோபவேசஞ்செயலவேணமெ, இப்படியே மஹாராஜரிடம் செல்வோமாயின், யமலோகமடோயச சோவோமென்பதல் ஸந்தேக மில்லை; என்றுரை செய்தனராக. இவ்வண்ணம் அச்சன்கொண்டு சிந்தை யுற்றவாசெய்த வாநரர்களின வாக்கியத்தைத் தாரணென்பவன் கேட்டு அவர்களை நோக்கி, அனபர்கயோ! நீங்கள் அச்சன்கொண்டு துன்புற்றக; நீங்களெல்லோரும் உடனபநிவீரகாராயின், மீளவும் இக்குகையினுள்ளே சென்று வாழ்வோம், இந்த யுலம் மயாஸூரனால் மாயாபலத்தினலே இயற்றப்பட்டதாந்லின், பிரா புகறகரியதும், பறபல காய கணிகளைத் தருகின்ற மரஞ் செடி கொடிகளை யுடையதும், நன்னீர் நல்லுண்டுகளா யிருந்தது மாகின்றது; இங்கு நாம வாழ்வோமாயின், தேவேந்தரனுக் காவது, சககரவாதத்தித் தருமகளுருக்காவது, மஹாராஜருக்காவது அச்ச முறல்வேண்டிவதில்லை, என்று மொழிந்தன வநரகமெல்லாரும் அந்த அய்க்கதனுடைய வாக்கியத்தையும், தாரனுடைய வாக்கியத்தையும் கேட்டு இதமென்றுணர்ந்து எல்லோராயும் நோக்கி, நேசர்களே! எவ்வகையி லாயினும் யாம எவ்வண்ணம் மஹாராஜரால் கொலைசெய்யப்படாமல் இன் புற்று வாழ்வோமோ? அவ்வண்ணம் ஆலச்யஞ்செய்யாமல் உடனே செயது கொளல வேண்டிமென்றும் ஒரே மொழியாக மொழிந்தனாக.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பதது மூன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று

வந்தியமலை கிஷ்கிந்தைக்கு வடக்கே யிருக்கின்றமயின், அதனறிசையில் தேடப்போனவரான வடக்கே ஏன சென்றனாக: செல்லினும் மீளவும் கிஷ்கிந்தையை நாண்டிச செல்லுகையில், அங்குள்ளோர்களால் சாணப்படடிவாராளா? என்று சிலர் ஆசேபஞ் செய்வாராக; முன்பு சராவதிமெனனும் நதியை நயிவாக வைத்தகொண்டு அய்க்ருந்த கிழக்கு, தெற்கு, பேற்ற, வடக்கு என்று திசைகளை யவரவர்களுக்கே மஹாராஜா வகுத்தளித்தனொன்பதைக்குறித்தக கரட்டி யிருக்கின்றமையினால், அந்தச் சராவதி முதல்கொண்டு இவர்கள் தேடவேண்டிய பாக

ஐம்பத்துநான்காவதுசூக்தம்.

சிறியதிருவடி அங்கதனுக்கிதக்கூறல்.

இவவண்ணம் முழுமுகிபோன்ற காந்தியுடைய தாரண முதலிய பூத பதிகள் மொழிந்த வாககியத்தைச் சிறியதிருவடி கேட்டு அங்கதனுக்கு இவ்வரசுப்படத்தை யானுவதற்குரிய திறமையையும், ஒருவா மொழி வதை வினாவிலறிந்து கொள்ள, அதனை மறவாமை, நினைவுடைமை, அத்தனைப பிரமாக்குகாரக்ருந்திறமை, கற்பனை செயல, ஒருவா கூறிய வாதத் திறகுத தக்க பதில கூறி யத்தனை நிராகரித்தல், ஒருவா கூறிய வாககியத்தில பொருளுணர்வல, உண்மையை யாராயந்தறிதல், (கிரஹணம், தாரணம், ஸ்பர்சணம், பிரதிபாசனம், ஊஹம், அபோஹம், அராத விஜ்ஞாநம், ததவஜ்ஞாநம்,) எனனும் புதகிசுணங்கடெடும், பாகுபலம், மநோபலம், உபாயபலம், பரதுபலம், என்னும் நான்கு பலகளும் காலதேசங்களை யறிதல்; மனவுறுதி, எல்லாத்துணபங்களையும் பொறுத்தல், எல்லாவற்றையும் அறிதல், திறமை, தோவலி, இரஹவியத்தைப் புறப்படுத்தாமை, முன நடந்ததை யொத்தது நடத்தல், உற்சாஹமுடைமை, திறமை யறிதல், நன்றி யறிதல், தஞ்சமடைந்தவாமேல அருளுடைமை, பகைவாமேல் பொறாமைபுடைமை, சபலமுறமை எனனும் பதினான்கு குணங்களும் நிறைந்து தேஜோபல பராகரமங்களாலே சுகலபகூத்தில் மூன்றாவது பிறைச் சந்திரனபோல மேன்மேலும்வளர்கின்ற தன்மைபொருந்திப் புத்தியில தேவகுருவைபும், பராக்கிரமத்தில தந்தையைபும் நிகர்த்துத் திகழும் தன்மைபுடையவொன்று உணர்ந்து அவன் யாவும்பிறந்தவனுயினும், தாரண வாககியத்தைக்கேட்டு மகாராஜாமேல சந்தேகங்கொண்டு வருந்தி மயங்கு வதையும் கண்டு அவனைத் தேற்றி யுடனபடுத்த முயன்று ஸாமம், தானம், பேதம், தண்டம் என்னும் நான்குபாயங்களுள் மூன்றாவதான பேதோ

மாந்லீன, அதற்குத் தெற்கான விரதிய மலையையும் இவர்கள் தேடவேண்டிவது இயல்பேபன்னரே? முன்பு எங்கு காடாகவே யிருந்தமையின, இவர்கள் மீண்டு வருகையில், அந்தக் கிஷ்கிந்தைக்கு மேற்காகவாவது, கிழக்காகவாவது வந்திருக்கின்ற அங்குள்ளோர்களுக்கு இவர்கள் எய்வண்ணை தென்படக்கூடும், அன்றியிலே, வேறு கட்டுவதற்கு முன்பு அந்த விரதியமலையின் சிறுநுளறுகள் தென்கடல் சமீபம் வகாயிலுள்ளவெனவும், அவற்றிற்கும் விரக்யமென்றே பெயருளதெனவும் உடனபடல் வேண்டும்; ஆகையாலேதான் அந்த விரதியமலையினின்றும் வாராரண தென்கடலை கண்டனாகளென்று கூறப்பட்டினதம், ஸம்பாதிைய இவர்கள் விரதியுறையும் அருகிலுள்ள தென்கடலுக்கு எதற்காககொண்டு போயினாகளென்று கூறப்பட்டிதவும் பொருந்தினறன்; அன்றியில், தென்கடலருகிலுள்ள மலயம் என்னும் மலைக்கும் விரக்யமென்றும் பெயருளதாக உடனபடல்வேண்டும்; இப்படியானால் ஒரு விரோதமுயில்தென்று அறிக்கொணர் சரித்திரத்தில பவ்யுதி யுரைத்திருக்கின்றனர்.

பாயத்தை யெடுத்துரைத்து வானாகொல்லோரையும் பிராயோபவேசுஞ் செயலவேண்டுமென்னும் ஒருமைப்பட்ட மதத்தை விட்டு வெவ்வேறு மதமுறமாறுசெய்து அக்கதனையும் நோக்கி, அச்சமுறமாறு மொழிய வுற்றனா.

கேளாய் இளவரசே! நீ மிகவும் திறமைகொண்டு பல விதத்திலும் உன் தந்தைக்கு நிகராகியவனாதலின், தந்தையினால் பாதுகாக்கப்பட்ட இந்நகர் கபிராஜியத்தைப் பாதுகாக்க வல்லவனாகுகளானை; கய்க்கா இயல பாகவே நிலையற்ற புத்தியுடையவர்கள், அன்றயில், இப்போழுது மனைவி மக்கள முதலோரைப் பிரிந்து திரிந்து வருந்தி யிருக்கின்றமையான உனது கட்டளையினபடி பொறுமைகொண்டு நடவாக்கா, ஆதல்வ, சூதா சாயப வான், நீலன், ஸுதேறாதகிரன், கடையில யான், இவ்வல்லலாரும சாமதானுகுலகங்களினாலே யும்மதப்படி யொருக்காலையிலும் நடவோம, எல்லோராகும் எதிராகவே இவ்வண்ணமுடையசெய்கின்றேன, ராஜநீதி யுணர்ந்தோரும், பலமுடையோன பலமிலாதானுடன் பகைகதிருப்பது நலந்தருவதெனக் கூறினாகவோ யன்றிப் பலமற்றவன பலமுடையோ னுடன் பகைகதிருப்பதைப் புகழ்கின்றிலா; ஆதலின், பலமிலாசான நன்மை பெறலவேண்டுமாயின், பலவானுடன் பகையுறக்கடவனல்லவன், இப்போழுது மஹாராஜா வானாகொல்லோராகும் இறையும், பொருபா னுகருத தோழமுமாதலின், பலவானுகின்றனா, நீ பலமிலாதானுகின்றனை, ஆதல்வ, நீ மஹாராஜருடன் பகைகொண்டுவவண்ணமுடையபது சகுதி யற்றது, நீ இந்நகர் ப்லத்தை நல்லரணைக நிலைக்கின்றனையோலும், இன்ன யழிப்பது இனையபெருமானுடைய கண்ணகொரு பெரிதன்று, முன்பு ந திரன் வச்சிராயுத்ததினாலடித்தந்த ப்லத்ததற்கு துவாரம் மாந்திரஞ் செய தன்ன. இனையபெருமாளிதனைக் கூறிய கண்ணகினால் உலாந்த இயையப போலச சிதறுற வடித்தருளுவா; இனையபெருமாளிடதல்வவண்ணந் திறமைகொண்டு மாமலைகளையும் பிராககவல்ல கண்ணக வெகுலாகடி; நீ யூரைத்துறந்திங்கிருக்கவேண்டுமென்று எப்போழுது கருங்கயரீன யோ? அப்போழுதே இவ்வானாகொல்லோரும் உன்னையுடையது நிபும பிச்செல்வதுணமை; புத்தரயித்திரகயாததிரங்கனையுருதநது காக்களி லிலைந்து வருந்திப் பசிமுண்டு சிந்தைகொண்ட இவர்கள் உன்னையுடையது மீண்டு செல்வர்கொன்பதிலும் ஐயமுளதோ? இவ்வண்ணம் இனத்தார கூற்றத்தார் முதலிய எல்லோர்களாலும் தறக்கப்படந்த தனியே நிறபா யாகில், புல்லசையினும் அதனைக்கண்டு பகைவோ வருகின்றனாகளோ வென்று அச்சமுற்று வருகதுவாய; நீ இவ்வண்ணம் ஸவாமிகாரியத்தி னூக்கமற்றுப், பகைத்தத் தனியே நிறகின், இனையபெருமானுடைய கண்ணக உன்மேல் பாய்ந்து வருந்துமென்பதில் சந்தேகமிலைய; இவ்வ ன்ணமன்றியிலே விரயம்பூண்டு எங்களுடன் சேர்ந்து வருவாயாகில், நாம்

பட்ட பாடுகளை மஹாராஜா முறையே கேட்டுச் சரிதானென்றுடன் பட்டின் மேல் பகையினறி யுன்னையும் ராஜிபத்திலே நிலைக்கச்செய்வா, மஹாராஜர் உனக்கு சிறப்பினும், தருமபுத்தியுடையோரும், உன்மீதையுடையோரும், ஸத்தியம் தவறாதாரும், தூயடையுடையோரும், கசடறவருமாதலின், உன்னை யொருக்காலும் கெடையெய்த துணிவுகொள்ளாரா; உன் தாயார் மீது மிகவும் பிரியமுடையோராதலினாலும், அவர்களு நீயன்றி வேறே புத்திரனில்லாமையாலும், அவர் உனக்கொருதீய்க்கும் செய்யார்; ஆதலின், மீண்டெய்துக, என்று சிறியதருவடி யங்கதகுமாரனுக்கிதக்கூறியருளினா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில ஐம்பதது நான்காவது சருக்கம

முற்றிறறு.

ஐ ம ப த தை ந் தா வ து ச ரு க் க ம்.

வாநராகளெல்லோரும் தமக்குக்குறித்த காலம் தீர்ந்துவிட்டதனமேல் அச்சங்கொண்டு பிராயோபவேசன செய்வது.

இவ்வண்ணம் சிறியதிருவடி இதமாகவும், தருமமாகவும், மதுரமடக்கவும் உடையெய்த வாககியததை யங்கதகுமாரன் கேட்டு மாருதியை நோக்கிக் கீகளிர் ஆளுசநேபரோ! கலைகருறு புத்தியும், ஆத்தம சுததியும், மனசுசத்தியும், துன்புறுத்தாமையும், கசமுன்மையும், பராகரமமும், தீரமும், என சிறப்ப்பனிட்டுத்தில சேரறறுகினறில்; அவன் தமையனூ ராகிய என தநதை பிழைத்தியுக்கையிலேதானே அவருக்குப் பிரியமுள்ள பாரியையும், தமக்குத் தருமத்தினால் மாதாவுமாகிய என மாதாவைச் சோநதனலலலனே? அன்றியிலே, என தநதை யுத்தஞ்செய்வதன்பொருட்டுக் குகையினுள்ளெசென்றிருக்கையில், அகருகையின வாயைக் கல்லினு லடைத்துவிட்டு வந்தனலலலனே? அத்தன்மையானுகிய அவன் தருமத்தை யெவ்வண்ணமறிவான், அன்றியிலே, பெருமானுடன அககினிஸாக்ஷி யாகத் தோழமை செயதுகொண்டு அவரால் பேருதவியையும் பெறறு அந்நன்றியை மறந்து மயங்கிக்கிடந்தனனே? பின்பு, இனையபெருமானு டைய சீறறத்திறகச்சமுறறேயன்றே? பிராட்டியானாத தேடும்படி வாநரர் களுக்குக் கட்டினையிட்டான இத்தனமையனான என் சிறப்ப்பனிட்டுத்தில் தருமமெவ்வண்ணமுளதாகுய; அவ்வண்ணம் பாரியும், கன்றியற்றவனும், உணர்வறறவனும், சபலமுடையோனுமாகிய மஹாராஜனிடத்தில; உயிர் வாழ்ந்தாய் விருப்புற்ற எவனதான் விசுவாஸமுறவரன்; உயிர்விலில் அரசர்கள் தமக்கு ஓளரணனான மகன, நற்குணமுடையானவரன்.

அல்லோலாயினும், அவனுக்கேபட்டவகட்டுவிப்பார்களேயன்றிப் பகையின் மகனுக்குக் கட்டுவிப்பார்களோ? யான அவனுக்குப் பகையான வாலியின் புத்திரனும், பகைத்து வேறுபட்டிருப்பவனும், கட்டளையைமீறி யுயராசனா செய்வனும், அவனிலும் குறைந்த சத்தியுடையோனும், பலமற்றவனுமாதலின், மீளாடிக் கிஷ்கிந்தைக்குச்சென்றவெவண்ணமொடியாவாழுவேள்; அவன் கொடியவனும், தீயோனும், தீமைசெய்பவனும். தலின், யான அங்கே சென்றவுடனே கபட்டுசெய்து என்னேப்பற்றி விலங்குபோட்டிக் காவல் மீட்டாச, ஆதலின், யானங்கே சென்று இவ்வண்ணம் தீமைபுறு க்கை உட இங்கேதானே பராயோபவேசஞ்செய்திறப்பது நன்று, உட விவாஸேந்திர இவ்வண்ணமெனக்கணுமதி செயதருளி மீண்டு உடமேபோய்ச் சேராது வாழ்க, யானிங்கேகானே பராயோப வேசஞ்செய்திறப்பதுவிடுவேனே யன்றி, மீண்டெயதேனென்று பிரதிஜனஞ் செய்கவாசின மிகவும் பலவாங்கான சூராமலசகூடணர்களையும், என் றென்று மீளாயும் கணை யான் வந்தன பூரவமாகக் குசல முறாசெய்தே னென்ற மெய்திக, அவ்வண்ணமே ருமையையும், தானாயையும் கண்டு செய்து யுறக்குக் கேறற்க, என் றாய என்மீது மிகவும் அன்புடையவ ளாதலின், யானிவ்வண்ணமிகவே பூரந்தவிட்டுடெனென்பதைக் கேட்பா னாயின, உடனே சோகத்தினாலுயிரா விடுகிடுகொன்பதிலையமில்லை, எனறு மொழிககளை உடனே யெழுந்து தருப்பவகொணாந்து பரப்பி ஜாமபவான முத்திய பெரியோர்களைப்பணிந்து அழுதுகொண்டே யந்தப புல்லணையில் பராயோபவேசஞ்செய்து இனி இவ்வண்ணம் காலங்கடந்தும் பராமடியவககாணாமல் மீளுவதெல்லையென்றுறுத்கொண்டனம் இவ்வண் ணம் அங்கதன் பராயோபவேசஞ்செய்துவிட்டதை வானராகமெல்லோருங் கண்டு கண்ணீர் பெருக்கிக் துன்புறறுச சுகங்கீவனை நிரந்தனை செய்து கொண்டும், வால்யைப் புகழாதுகொண்டும், அங்கதருயாசனைச் சூழாது பராயோபவேசந் தாமுஞ் செயயத துணிந்து யுவராஜாவினுடைய கருத நதையும் உண்மையாக அறிந்து கால் கைகளை யலமபி யாசமனஞ்செய்து ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு கிழக்கு முகமாக தெற்கு தனியான தருப்பவ களின்மேல் படுதது இறப்பதற்குக் துணிந்து பெருமான வனவாஸமெழுந் தருளியதையும், தசரதசக்கரவாந்தி வானேறியதையும், ஜனஸ்தானத்தில் தசரதாஷ்டாயிரந்ததையும், ஜடாயு பெருவிசமபு பெற்றதையும், இராவ ன் பிசாட்டியாரைப் பறித்தோடியதையும், தனிவிசன வாலி யிறந்து கட்டையும், பெருமான மஹாராஜாமேல் சீற்றங்கொண்டதையும்,

முறையே முறையிட்டிக்கொண்டு புலம்பினீர்கள். இவ்வண்ணம் இவர்களினுடைய அழுஞ்சுரலினாலே மேககர்ஜனையினாலே போல, அம்மலையெங்கு மொலிக்கப்பட்ட ஸம்பாதியைப் புறத்தில வருமாறு செயதமையின, அவர்களுக்கு மஹாபயத்தை விளைப்பதாயிற்று ; *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில ஐம்பத்தைநதாவது சருக்கம

முற்றிறறு

ஐம்பத்தாறுவதுசருக்கம

பராயோபவேசஞ்செய்த வானாகல் ஸம்பாதியைக்கண்டு

ஸம்பாஷணஞ் செய்தது

இவ்வண்ணம் அங்குதான் முதலிய வானாகலெல்லோபும் ஏவியிடத்தில் பராயோபவேசம் செய்திருக்கலாம் உண்டா? அவ்விடத்தில் அங்கு கண்கிழைப்பு, ஜாதி, முதலானும், சிறுபொய்யுடைய ஸம்பாதி யென்னும் கருத்து உண்டாகிறது. அங்கு, அங்குமேயே அந்த மலையின் குகையின் புறப்பட்டி அவ்வானாகல் கண்டு மகிழ்ந்து இவ்வண்ணம் மெய்யுடையது ;—

விஷ்ணுநந்தர்ஷ்டி விஷ்ணுநந்தர்ஷ்டி

யுஷ்யம்விஷ்ணுஷ்டி விஷ்ணுஷ்டி

விஷ்ணுஷ்டிஷ்டிஷ்டிஷ்டிஷ்டிஷ்டிஷ்டி

யதாயமவிஷ்ணுஷ்டிஷ்டிஷ்டிஷ்டிஷ்டிஷ்டிஷ்டி

அந்தோ? தெய்வமானது தகுதியான ஸம்பாதிதனதுடன் கூடியே அகனவனை யனுசரித்து வருகின்றது ; அவனவன் வேறே உபாயம் தேட வேண்டிவதில்லை ; நெடுங்காலமாகப் பசியுற்ற எனக்கிவர்களைத் தெய்வமே உணவாகக்கொணர்ந்ததன்றோ? ஆதலின், பராயோபவேசஞ்செய்திருக்கின்ற இவ்வானாகலுள்ள முறையே இறப்பவர்களைப் பசித்துப் பசி தணிந்து மகிழ்வேன்; என்றிவ்வண்ணம் பராயோபவேசஞ்செய்த தம்மைப்

* வானாகலில் ஸோதரர்களுள் யாவன இறந்தவிடுகின்றனனோ? அவன் மனைவியை யிருப்பவன் பாரியையாக வைத்துக்கொள்வது ஜாதிரூபமென்று காணப்படுகின்றது, ஆகையாலேதான் பெருமான ருமையுடன் புணர்ந்ததற்கு வாலியைப் பழித்தருளினா. தாயையுடன் புணர்ந்த மஹாராஜனைப் பழித்தினர்; இச்செய்து இச்சருக்கத்திலும் அங்கதன் வாலியத்தாலும் விளங்கும் ;—

பாசதது அந்த ஸம்பாதி மொழிந்த மொழியை யங்கதகுமாரன் கேட்டு
 மிகவும் ஆயாஸமுதறுச சிறியதிருவடியை நோக்கிப் பாரீர் மாருதியே !
 சிதை யெனனும் வியாஜததினாலே யமதாமஹாராஜனே நம்மெல்லோரை
 யுக் கொலைசெய்யுவதற்காக விவ்விட மெய்தினன். பெருமாளுடைய காரியத்
 தையும் செயதோமல்லோம், மஹாராஜருடைய கட்டளைப்படியும்
 நடந்தோமல்லோம், இவ்வண்ணம் மம்மெல்லோர்க்கும் தற்செயலாகவே
 தீங்கு நோந்ததன்றோ? பிராட்டிபைப பாதுகாத்தளிப்பதன்பொருட்டுக்
 கழுநகளுக்கிறையான ஜடாயுவும் இராவணனுடன போசெய்து அவனுல்
 வாளாலறுக்கப்பட்டிற்றுந்தன்னென்பதை நீங்கலா கேட்டிலீர்களோ? அவ்வண்
 ணம் எல்லாவுரிசுக்கும் விவ்விடமற்ற ஜாநியாயி பசு பசுதி முதலியவை
 களும், அகில புவனசாரணிய ஸ்ராமசம்பரண பொருட்கு உரினா யிழந்
 தும் நாமப்போலவே உயிர் செய்கின்றன; நட்பும் தயையுமுடையவர்கள்
 பெருமான்பொருட்டிவ்வகையாகத் தனிதகனி யுபகாரஞ்செய்கின்றனர்கள்.
 ஆதலின், நீங்களும அவ்வண்ணமே யுபகாரஞ் செய்வதற்காக வுயிரா
 யிடுக; ஜடாயு சரும் முணாந்தவராதலின், பெருமாளுக்குப் பரியானசெய்து
 உயிரையும் விட்டு நலவீசிப்பெற்றுப் பரிமுத்தனன். நாம பெருமான பொருட்
 தீரினாவிடக் கருணியும், அவ்வாற மாயுமுடையம் விரைவாக நோநதில
 ளாகலன், அவ்வண்ணம் காப்பாணிய நூநதலைநய தேடி வருநதையும் பிரா
 டியையக் காணாவிடும், உயிர் மாயாமடும் வகுந்துகின்றோம், அந்த
 ஜடாயு ஸ்ராவணஞ் சூழப்பட்டு நமசிபுறா கிழந்தனன், நடமைப்போல
 மஹாராஜாக்கிவ்வண்ணமசசுபுறத ச சிவநாயகராளா விரகின்மையினுல்
 லவினையினராயினா முகலெல உநதக்கரலி, விபிறந்தமையின், ஜடாயு
 ஹ்நகருமபடி பொருத்தி, ஜடாயு பிழந்தமையின், இராவணன் பிராட்டி
 நயப்பட்டுக் கடுகாணிய சலையி அடி யோடிவிடும்படி நோக்கது; அவன்
 வடிவெட்டி நாயகன், நாலெல்லாநும் அவ்வண்ணமலைந்து உயிரா மாயக்
 தங்காலம் போந்தது, முகலெல தசரதமஹாராஜனே இறந்திலராயின்,
 பெருமான் நண்டகாரணியம் புருமான நேரது, அதனால் நமக்கித்தயா
 மம் சாரது; எனக்கைகாக்கப் பெருமானினையபெருமானிருவரும்
 இருவரண்பதநல வாஸஞ்செய்ததையும், இராவணன் வீதாதேவியைப்
 பரித்தகையும், ஜடாயு அவனுடன போசெய்திறந்ததையும், பெருமான்
 மஹாராஜருடன தோழமைக்காண்கி வாகியைக் கொலை செய்ததையும்,
 றுடையில் கரதுஷ்ணுதி ஸமஹாசத்தையும், இத்தமகெலலாம் கைகேயியின்
 ரமே மூலமாயிறமென்பகையும், முறையே யுசையெய்து வருந்தினன்.
 இவ்வண்ணம் வானாகளெல்லோரும் ப்ராயோபவேசஞ்செய்துபடுத்திருப
 தைப் பார்த்தும், அங்கதகுமாரன் புலம்பலைக்கேட்கும், கழுநகளுக்
 கிறையான ஸம்பாதி மனக்குன்றி வருந்தி யவர்களை நோக்கிக் கூவி
 மொழியலுற்றார். யாரடா அவன் என்னுயிரிலும் இனிமனுன ஜடாயுயின்
 ளுல் கொடுமொழி மொழிகின்றவன்; அதனால் என் மனம் நடுங்கு

கின்றது ; ஜனஸ்தானத்திலுள்ள தமபிக்ரம, இராவணனுக்கும், எவ்வண்ணம் போர நோந்தது ; அன்புள்ள ஸோதரனுடைய ஜடாயுவெனலும் பெயர் பெறிக் காலத்திற்கு இப்போதுதான் கேழககப்பட்டது ; புகழ்கரிய இமமலையினின்றும் இறங்க விருமபுகின்மேன் ; ஆதல் னுடைய விருமலீரும என்னைப்பற்றி யிறக்கக்கடவீரகள். மிகவும் தோளவலியினால் புகழப்பட்ட என் தமபியின பெயரை யுரைத்தமையின, உங்களுடத்தில மிகவும் மகிழ வுள்ளுகின்றேன் ; வாரீர வாரவீராகளே ! என தமபி ஜனஸ்கானத்தில் வாழுகின்றனனே அவன் இராவணனுடன் போரசெய்து ஏன் இறந்தனன, இவன் தசரதசக்கரவாத்திக்ரு எவ்வண்ணம் தோழனியினன, ப்ரீராம சந்திரன் அந்தத் தசரதமஹாராஜாக்கு இனிய திருக்குமாரரலலரோ ? இதுகளைக் கேட்டுவரை விருமபுகின்மேதைலால், குமையற மொழிக் ; யான கதிரவனுடைய கொடிய கிரணவகளிஞ்ஞெரிக்கப்பட்ட சிறகுடையே துதலால், இறங்கிவரத் திறமைகொள்கின்றினறிலேன, ஆதல் னால், என்னை யும் இறக்கிவிடக் கடவீரகள் ; என்று ஸமபாதி மொழியுந்தன

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஜம்பத்தாராவது சருக்கம
முற்றியது.

ஜம்பத்தாராவது சருக்கம

வாராகளெல்லோரும் ஸமபாதியின வினாவுக்கு விடை கூறியது

இவ்வண்ணம் ஸமபாதி சோகத்தினால் தீனமாக மொழியிடு அவ்வாகியத்தை யந்த வாராகளெல்லோரும் கேட்டிம் முதலில் இறந்த வாகளைப் புகிப்பெனென்றுரைத்தமையின், அவ்வாகியத்தை நமபாயல் இப்பறவை இவ்வண்ணம் அனபன்போல நமமருகில் வந்தெல்லோராயும் புகித்துவிடுமென்றே எண்ணங்கொண்டிம், நாம் எவ்விதத்திலும் பராயேயப்பேசமே செய்துவிட்டமையின, இது புகிகின் வருத்தமின்றியே யிறந்தது மகிழ்வோமென்று மனநதுணிந்து படுத்திருந்தனாகள். பின்பு அங்கத்தருமாரெழுந்து இது யாதுசெயினுள் செய்கவென்று உறுதி கொண்டு அப்பறவையை மலையினின்றும் கீழேயிறக்கி யதனை நோக் மொழியலுறறனன். கேளாய புள்ளிறையே ! ரிக்ஷாஜஸு என்னும் வாராஜன் மிகவும் வீரமுடையனாகி யிருந்தனன். அவனுக்கு வாலி, சுக்ரீவா என்னும் இரண்டு புத்திரர்கள் ; அவர்களுள் வாலி பென்பவர் மத்திரபு பராக்கிரமமுடையராகிக் கிஷ்கிந்தாராஜ்யத்தைப் பாதுகாத்து வந்தன பின்பு, தசரதசக்கரவாத்தியின திருமகனாகிய ப்ரீராமசந்திரன் இளை பெருமாளுடனும், பிராட்டியாருடனும், தந்தையின் வாக்கியத்தைப் பா

காப்பதன்பொருட்டுத் தண்டகாரணியத்துக்கெழுந்தருளினா. அத்தருண
 த்கிஷ் இராவணனெனனும் அரக்கர்கோமான உவவிருவாகீனையும் மோசன
 செய்து ப்ராட்டியாவாப் பறித்தோடினன. அந்தத் தசரதமஹாராஜாக்குத்
 தோழராகிப் ஜடாயுவென்னும் பகிராஜன அதனைக்கண்டு இராவணனை
 யெகிராததுப் போர்செய்து அவனுடைய தேரையும் முறித்ததுப் ப்ராட்டி
 யைக் கீழே விடுமபடி செய்து நெடுநேரம் போர்ந்து யினைப்பற்றனா
 இவவண்ணம் அவா மூப்பினாலும், நெடுநேரம் போர்ந்ததினாலும் வருநி
 யிருக்கையில, அந்தக் கொடிய இராவணன் அவரை வாளாலறுத்து
 வெற்றிக்கொண்டு மீளவும் ப்ராட்டியைத் தோமேலேற்றிக்கொண்டு ஓடி
 விட்டான். பின்பு, பெருமாள் ப்ராட்டியைக்காணாமல இனையபெருமா
 னுடன தேடிக்கொண்டு வருகையில், ஜடாயு அவர்க்குச் செய்தி யுரைத்து
 யிறந்தனா பின்பு, பெருமாள் அவாமேலருள்கொண்டு அவருக்கு தஹன
 ஸம்ஸ்காரம் செய்து நற்பேறு தந்தருளுதலும், உடனே யவா வானேறி
 மகிழ்ந்தனா அநந்தரம் பெருமாள் இனையபெருமாளுடன மீளவும் தேடி
 கொண்டு வருகையில், என் தந்தையுடன் பகைக்கொண்டு மருதிரிகளுடன்
 ரிசியமூகமலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த என் சிறப்பபருகிய சுக்ரீவனைக்
 கண்டு அவனுடன் தோழமை செய்துகொண்டு என தந்தையைக் கொலை
 செய்து சிற்றப்பனுக்கு முடி குட்டிவித்தருளினா. வானாகவெல்லோராக
 ரும் அதிபதியாகிய அந்த ஸுகீவன் அந்த நன்றிக்காகப் பிராட்டியைத்
 தேடி யளிப்பதாக உறுதிசூறி எமமெல்லோரையும் அழைப்பித்துப்
 பிராட்டியாரைத் தேடி வருமபடி நாமறிசைகளிலும் அனுப்பினா இவவண்
 ணம் யாங்கள பெருமாளாலேவப்பட்டுடனே புறப்பட்டு ஓரிடமும் விடாப்
 தேடியும் இரவில கதிரவனெளியைக் கண்பதரிதுபோலப் பிராட்டியை
 காண்கின்றிலோம்; இங்கு மயனுவியற்றப்பட்ட ரிகூயிலத்துக்குள் புருந்து
 அலைந்தமையின், மஹாராஜா எங்களுக்கிட்ட கெடுவு ஒரு மாதமும் தீர்ந்து
 விட்டது; அதனால் மஹாராஜாக்கு அஞ்சி பராயோபவேசன செய்து
 துணிந்திருக்கின்றனம், யாவகள் பிராட்டியையும் காணாமல காலமுங்
 கடந்து சென்றபின்பு, மகாராஜரும் பெருமானும் சிற்றங்கொள்ளிய யாங்கள
 உயிர் வாழவுறறு மகிழ்வது அரிதன்றோ? ஆதலின், அங்குச்சென்று
 இக்ஷ்வுற்றிறப்பதை விட இவவிடத்திலேதானே ப்ராயோபவேசனசெய
 திறப்பது நலமென்று கருதி இவவண்ணம் பராயோபவேசனசெய்திருக்
 கின்றனம்; என்று அங்கத்தருமான் ஸம்பாதியை நோக்கி மொழிந்தன.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில ஐம்பத்தேழாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம்

ஸம்பாதி வாநராகளுக்குப் பிராடபியிலகையி
 ஸிருக்கினறனொன வுசெய்தது

இவ்வண்ணம் வாநராகள் உயிரா விடுவதிலும் துணிவுகொண்டு தீன
 மாக மொழிந்த வாகையததை ஸம்பாதி செவியுறறுக கண்ணீர்பெருகங்
 யவாகளை நோக்கிக் கேளீர் வாநர வீராகளே ! எவனைக் கொடிய இராவண
 னுல கொலைசெய்யப்பட்டனெனவு மொழிகனறீர்களோ ? அநத் ஜடாயு
 னனகங்கையோனுகினறனன், ஆகலின, அவனைக் கொலைசெய்த ராவணன்
 மேல மிகவும பகைகொள்ளுகின்றேன், ஆயினும், மூப்புமும், சிறகுக்
 ளரிந்தும் இருக்கின்றேனாகலின், அந்ரப பகையைந தீர்த்துக்கொள்ள
 வல்லமை கொள்ளுகின்றிலேன், முன்பு மகேந்திரன் விருத்திராஸாரனைக்
 கொலைசெய்த காலத்தல் யானும் ஜடாயுவும் யெளவந பூதாயவர்களாயி
 னோம் ; அப்போழது யாநகளிடுவரும் உயரப்பறப்பதில யாந சிறந்தவா
 ளன்பதை யறிவதன்பொருட்டு ஒருவாக்கொருவா வாது கூடக் காணமி
 வெகு வேகமாகப் பறந்து ஸஞ்சீயமண்டலதசருகி சென்றோம் ; அந்ரு
 ணத்தில் நடுபபகலாயினமையின, ஜடாயு ஸூரியமூரடய வெப்பத்தை
 ஸஹிக்கமாட்டாமல் மிக வருந்தினன், யானது கண்டு அன்பினுல
 அவனைச் சிறகுள்ளினுல மறைத்துக்கொண்டேன், அந்ரின், யான் கதிரவ
 னொளியினுலெரிக்கப்பட்டு வந்தயமலைமேல் வீழ்ந்தேன், அதுமுதல
 யானிவமிடததில வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றேன், பின்பு, ஜடாயுளின்
 செய்தையை யறிந்திலேன் ; எனது மொழிந்தான யுவராஜனதுகேட்டு
 துணைநிமினனாகலின், மீளவும் அவரை நோக்கிக் கேளீர் ஸம்பாதி !
 நீர் ஜடாயுவுக்கு மூத்தோரொப்பது உணடையாயின, யானுதைத் வாக்கி
 யத்தைக் கேட்டபின்பு, அந்ரு இராவணன்மேல் கடுஞ்சமம் தோன்றி
 யிருத்தல் வேண்டுமன்றோ ? அவனைக் கொலைசெய்யுந்திறமையிலதாயினும்
 அவ்வாழ்விடத்தை யுணர்வீராயின மொழிக ; நன்காராயுந் தன்மையினறி
 இவ்வண்ணம் நமமெல்லோனாயும் பகைத் அந் ராவணன் அருகிவிருக
 கின்றனனோ ? நெடுநதூரத்திலிருக்கின்றனனோ ? எனது வினுவினன்,
 ஸம்பாதி யதுகேட்டு வாநராகளெல்லோனாயும் நோக்கிக் கேளீர் வாநர
 பூகபர்களே ! யான் எரிந்த சிறகுடையோனும், மூப்பினனும்மாதலின், யாது
 செய்வதற்கும் திறமை கொள்ளுகின்றிலேன் ; ஆயினும், வாயிலுலாயினும்
 பெருமாளுககு உதவி செய்கின்றேன் ; யான் அதலம், விதலம் முந்தலிய
 கீழேழு லோகங்களையும், பூர்புவர் முதலிய மேலேழு லோகங்களையும் நன்
 கறிகின்றேன் ; முன்பு, தேவாஸாராகள போர்செய்ததையும், அவர்கள்
 கூடித் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்ததையும் அறிவேன் ; யான் சூராமனுக்கு

உதவி செயவேனென்று முயன்றாலும் மூப்பினால் வெற்றியும், திறமையம் அறதிருக்கின்றேன்; யான ஒருநாள ஆகாயத்தில் அந்த ராவணன் ஒரு பெண்மணியைத் தேராமீதேற்றிக்கொண்டோடககண்டேன், அல்லா அந்தோ? ஸ்ரீராமா! அந்தோ? லக்ஷ்மணா! என்று கூவிகொண்டும், கால் கைகளை யுதறிக்கொண்டும், அணிகளை யறுத்தெடுத்துக்கொண்ட வரூந்தினன்; உங்களுடைய வாக்கியத்தைச் செவியுற்றமீனா, அவனே வீரதேவி யாதல்வேண்டுமென்று எண்ணுகிறேன், அவன் முல்லை போன்ற அந்த இராவணனுடைய அருகில் மின்னமகொட்டுவது போல் கினன் அந்த ராவணன் வாழுமிடத்தையும் உரைக்கின்றான், அவன் விசுவாஸம் என்றும் மஹாமுனிவருக்குப் புத்திரன், அந்த குததம், அவன்தான் இராவணனென்றும் பெயருடையது, அந்த இலங்கையில் வாழ்ந்தவர்கொண்டிருக்கின்றான், அந்த இலங்கையம் இங்கிருந்து நாயுயோஜனதூரத்தில் இருக்கின்றது, அதனை விசுவாசன் மிகவும் விரித்திரமாம் இயற்றினன், ஆகத்து பொன்மயமாகிய துவாரங்களுளும், நவமணிக றிழைந்து விசிக்கிரமான பொன் வேதிகளாலும், கிண்டி போல டொட்டென்ற மிக வுயரக மதிளாலும் அலக பரந்தெய்யுடையது, அவனிடத்தில் இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தி லுள்ள இராவணிகொல பாடிக்காட்டப்பட்டு வாடி வந்து முன்னுயிரக டிண்டி பட்டையே யுந்தருகின்றேன் சிந்தையுற்றி இருக்கின்றான் ஆகத்து, நீயிரொல்லீரும் நாயுயோஜனதூரம் கடலைக்கடந்து செலவீர்களாயின, அவ விடத்தில் பிராட்டியைக் காணலாகும், அங்கு இராவணனும் மிகவும் அரண் செய்துகொண்டிருக்கின்றான், அவனிடஞ் செல்வீக ராயின, தடையின்றிப் பிராட்டியைக் காண்பிரகா, யான ஒருநக்தல்லு இவ்வண்ணம் அறிகின்றேன், குலிங்கம் முகல்ய தானியத்தாலும், உயர பறவைகளுக்கு உண்ணோகம் முதனமையானது, காண்பிரகாய காய கணிகளினால் பிழைக்கின்ற பறவைகளுக்கு அவைகளைவிட இரும்பு கத்திகமானது; நீக்காக்கை, கரொஞ்சம், குரம என்னும் பறவைகள் அவைகளில் முமமடங்கு சிறந்தவைகள், பருந்துகள் அவைகளைவிட நாலுமடங்கு சிறப்புற்றன, கழுகுகள் அவைகளைவிட ஐம்பது சிறந்தன; பலம், வீரியம், சூபம், யௌவனம், இவ்வகையுடைய அன்னப்பறவைகள் அவைகளைவிட ஆறுமடங்கு சிறந்தன; அருணகருடர்கள் அவைகளைவிட ஐம்பது சிறந்தவர்கள், அந்த அருணகருட தது நின்றும் யானகளைவிடலோரும் பிறந்தனம்; ஆதலின், யானிகிருந்தே இலங்கைத்தீவில் இராவணன் வீரதேவி முதலானோ இருப்பதைக் காண்கின்றேன்; எமக்கும், அந்த அருணகருடர்களுக்குள்ள தீவிய தேஜஸ்ஸும், தீவிய க்ருடமும், சிறந்த பலமும் உள்; ஆதலாலும், உண்டியின் திறமையினும், இயல்பினும், யானிகிருந்தே நாயுயோஜனதூரத்துக் கப்புற இருக்கின்ற இலங்கையில் வாழ்கின்ற ராவணனையும், பிராட்டியையும்

கண்ணுறுகின்றேன் ; எங்களுக்கு நெடுந்தூரத்திலுள்ள உணவை யறியுந் திறமை இயல்பாகவே யுளது ; கோழிகள் காலினருகிலுள்ள பொருளையே யறியும் ; அந்த ராணனை யாவராலும் இகழ்ததக்க தீசெயல் புரிந்து என் தம்பியைக்கொலைசெய்தமையின், அசற்குப் பிரதிசெய்யவேண்டிவது ஆவசியகமாகியது, ஆதலின், யான அது செய்யுந் திறமையறவனாயினும், வாககினுலாயினும் ஸகாயம செய்கின்றேன், ஆதலின், நீங்கள் இக்கடலைத் தாண்டி இலங்காதீவுக்குச் செல்லும் உபாயத்தை யாராயந்துணரக் கடவீர்கள் ; அங்குச் சென்றபின்னா பிராட்டியைக்கண்டு ஸேவிதது மேற கொண்ட காரியம் கைக்கூடி வருவீர்களா, யான் சிறகற்றிருக்கின்றமையின், என்னைக் கடல்கையைச் சோக்க ; யான என தம்பி ஜடாயுவின்பொருட் டிக தருபபணஞ்செய்யக் கருதுகின்றேனென்று மொழிந்தனா வானாக ளெல்லோரும் அதுகேட்டு அவ்வண்ணமே யவரைக் கடல்கரை சோதது அவா நீரிலாடித் தருபபணஞ் செய்தின்பு, மீளவும் அவரை இருப்பிடஞ் சோததுப் பிராட்டியின் செய்தி யுணர்ந்தமையின், மிக மகிழ்ந்தவாகள். *

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தெட்டாவது சருக்கம

முற்றிறறு.

ஐ ம் ப த் தொ ன் ப தா வ து ச ரு க் க ம

ஸம்பாதி வானாகளுக்கு மீளவும் பிராட்டியின் செய்தி கூறியது.

பின்பு, வானாகளெல்லோரும் அழித்தத்துக்கு நிகராகிய அந்தச் சம்பாதியின் வாககியத்தைச் செவியுற்று மகிழ்தலும், அவர்களுள் புத்தி யினாலும், வயதினாலும் சிறந்த ஜாமபவான், மறறுள்ள வானாகளுடன் எழுந்த மீளவும் ஸம்பாதியை நோக்கிக் கழுக்குகளுக்கிறையே! ஸீதாதேவி யெவவிடத்தில் காணப்பட்டனள் ; யாரால் காணப்பட்டனள் ; அவளை யெடுத்தோடினவன் யாவன் ; இவைகளையெல்லாம் நீ குறையறமொழிக் ;

* ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கமுதல், அறுபத்த மூன்றாவது சருக்கம முடிவு வரையில், ஐந்த சருக்கங்கள் அநேகம் பிரதிகளில் எழுதப்பட்டன ; சங்கதிகளும் முன்பின் தொடர்ச்சிகளுக் கொஞ்சம் விரோதமாகக் காணப்படுகின்றன, ஆதலின், வேறு கிரந்தங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்டனவென்று எண்ணப்படுகின்றன ; ஆயினும், பல புத்தகங்களிலிருக்கின்றமையின், வியாககியானஞ் செய்யப்படுகின்றன ; எனது வியாககியானஞ் செய்தவர்களெல்லோரும் எழுதியிருக்கின்றனர் ; ஆதலாலே தானே யானும் அந்தச் சருக்கங்களுக்குத் தாஜமா செய்கின்றேன் ;—

எங்கொல்லோர்க்குத் தஞ்சமாகுக, பேரிடி விழுந்தாப்போல விழுகின்ற
பேருமாள்னையபெருமாள்களினுடைய கூரிய கண்களுக்கு யாவனினா
யாகப் போகின்றவன்; என்று வினாவினா ஸம்பாதிடும் அதுகேட்டு
முன்னமே மகிழ்வுகொண்ட அவ்வாநராகளை மீயவும் மகிழ்விப்பவராகி
மொழியலுற்றனா. கேள்வீ வானரயூதபாகளே! யான பிராடடியை இராவ
ணன் அபகரித்ததைக் கேட்டவண்ணம் கூறுகின்றேன், அப்போது பார்
த்தவனையும், பார்த்த இடத்தையம உளாசெய்கின்றேன்; அநேகம யோஜன
தூரம் அகன்ற இடம் மலையினமேலே வீழ்ந்து நெடுகாலமாய பல பராக்
கிரமங்கள் ஒடுங்கி யடங்கி வாழ்கின்றேன், யானிவண்ணம் பறக்குந
திறமை யற்றிருக்கின்றமையின, ஸம்பாசவன் என்னும் என புத்திரன்
தினந்தோறும் எனக்குணவுகொணாநதளித்துப்பாதுகாததுவருகின்றனன்.

இக் காமாஸ்தகாகாவாஸி க்ஷணசோபாபுஜகமாஃ
மருகாணுதுபயநிஷணம் ததஸி க்ஷணசுநாசாவயம்.

கந்தாவர்கள் கடுங்காமமுடையவர்கள்; நாகங்கள் கடுகுள்ளமுடைய
வை, மாளகளுக்கு அசசங்கிமையானது, யாங்கள் கடுமபசி யுடையவா
கூர்; என்பது இயலபன்றே? ஆதலின, எனக்கு வேளை தப்பாமல் என
புத்திரன் உணவுகொண்டளித்து வருகையில, ஒருநாள் எனக்குணவுதேடி
யெய்துமகப்படாமல் கதிரவன் மறைந்த பின்பு வானா வந்து சேர்ந்தனன்.
ஆதலின, யான மூபதினலும், பசிதாகத்தினலும், சினமதிகமாகி யவனை
யிகழந்தேன்; அப்போழ்தவன் எனனை வணங்கிச் சினநதணியுமாறு
இனிமையாக மொழியலுற்றவன் கேள்வீ அன்புள்ள பிதாவே! யான்
வழக்கப்படி யுமககாஹாரத்தைத் தேடிக்கொண்டே யாகாயத்திற்ப்பாது
மேஹந்திரமலையின் துவாரத்தை மறைத்துக் கடலிடையிலுலாவுகின்ற
அநேகமாயிரம் ஜந்துககளையும் கொலைசெய்யுமாறு அவைகளின் வழியை
மறைத்து நின்றேன்; அப்போழ்தொருவன் நன்றாகக் கூட்டப்பட்ட
மைபோன்ற மேனியுடையனாகி கதிரவனுதித்தாப்போல ஒளிகின்ற ஓர்
பெண்மணியை யெடுத்ததுகொண்டோடி வந்தனன்; யானவாகளைக்கண்டு
இவர்களே யின்று உணவாகக் கடவர்களென்று நிச்சயித்து அவர்களை
யெகிர்த்து வழியை மறைத்தேன்; அப்போழ்தவன் எனனைக்கண்டு வியம்
பூண்டு வணங்கி வழிவிடுமபடி இனிமையாக வேண்டி வருநதினன்.

நஹிஸாமோபபநகாநாம ப்ரஹாதாலிதயதேக்ஷசித்
நிசேஷவபிஜஃக்சித் திமிக்பதமத்விதீஃ

நஹிஸாமோபபநகாநாம ப்ரஹாதாலிதயதேக்ஷசித்
நிசேஷவபிஜஃக்சித் திமிக்பதமத்விதீஃ

இனிய மொழிகளை மொழிந்து தஞ்சமென்றடைந்தவர்களைக் கடுமை கொண்டு கொலை செய்வன இழிகுலத்தோர்களிலும் எங்குமொருவனும் இலன் ; அங்ஙனமாயின், நற்குலத்தறிபிறந்த எனனைப்போன்றவன் சரண மடைந்தவனைக் கொலை செய்வானே ! ஆ ! ஆ ! ஆதலின், யான் அவர்களைக் கொலைசெய்யாமல் வழிவிட்டருளினேன , ஆதலின், அவன் தடையின்றி யொளியினால் வானெங்குமொலிக்கச்செய்து சென்றனை ; அப்போழ்து ஆகாபத்தில் ஸஞ்சரிககின்ற பூதங்களெல்லாம் வந்து எனனைக்கண்டு மகிழ்ந்தனாகள. மகாரிஷிகளும் அபபா நீ நன்று செய்தனை ; நன்கு வாழுக ; என்று வாழ்த்தினாகள அப்போழ்து யான் அவர்களை நோக்கி, அவன் யாவனென்று வினாவுகையில, அவன் இராவணனென்றும், தசரத மஹாராஜன் திருமகனாகிய ஸ்ரீராமசுந்திரனுடைய தருமபத்தினியாகிய ஸ்ரீவீதாதேவியைப் பறித்தோடுகின்றனெனவும் மொழிந்தனாகள. அந்தப் பெண்ணினியும் அணிகளாய்ந்து சிதறியும், வெண்பட்டு நடுவியும், சோகத்தினால் மோகமடைந்தும், ராமா ! ஸக்ஷமனா ! என்று கூவிகொண்டிடும சென்றனை. யான் அந்நைப் பாதத்துக்கொண்டிருந்தமையின், காலக் கழிவாய விட்டது ஆதலின், இப்பிழையைப் பொறுத்தநாளாக ; என்று என் புத்திரனாகிய ஸுபார்கவன் வந்து கூறினன. அந்நை யான் செவியுறறும், அவன் பிராட்டி விஷயத்தில பட்ட அபபாதத்திற்குத் தக்க சினைசெய்யுநிறமை கொண்டிலேனாகலின், யாதுந்தோற்றமல அற்பன் போலிருந்தேன ; இப்போழ்து யான் வாக்கினால் மாததிரம ஸஹாயம் செய்வது முடியும் ; ஆதலின், உரை செய்கின்றேன் கேளீர்கள், உங்க ளெல்லோராகும் புத்தியினாலுதவியெய்கின்றேன் , பெருமானுடைய காரியம் யாதுளதோ ? அஃது எனனுடைய காரியந்தான் ; இதில சிறிதும் சூதேற்றமில்லை ; நீங்கா சிறந்தவாகளும், புத்தியுடையவர்களும், வாஸவ னாலும் வல்லவொண்ணாதவர்களும்மாத்தலின், மஹாராஜா உங்களை யனுப்பினாரா. பெருமாளினையபெருமாள் இவ்விருவர்களுடைய பாணங்களும் மூவுல கங்களையும் அழிப்பதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும் வல்லமை யுடையன ; இராவணனும் மிகவும் தேஜோபல பராக்கிரமமுடையவனே ? ஆயினும், மிகவுந் திறமை கொண்ட உங்களுக்கு ஒன்றும் அரியதன்று ; ஆதலின், இனி நீங்கள் காலக்கழிவு செயல்லவேண்டாம் ; உங்களைப்போன்ற புத்திமான் கள் செயற்குரிய காரியங்களில் அச்சமுற்றுக் காலக்கழிவு செய்யார்கள் ; ஆதலின், உடனே புறப்பட்டு இலங்கைக்குச்சென்று பிராட்டியைக் கண்டு மகிழுக ; என்று ஸம்பாதி மொழிந்தனர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் ஐம்பத்தொன்பதாவது சருக்கம்

முறற்று.

ஸுபார்கவன் ராவணனைக் கொலைசெய்யாமல் விட்டதற்கு மாயோகின் மகிழ்ந்த வாழ்த்தினதற்குக் காரணம் யாதெனில், சரணமடைந்தவனைப் பாதுகாத்த

அறுபதாவதுசூகம்.

ஈஸமபாதி தன்னுடைய நுறசெயலை மீளவும் வாநர்களுக்கு மொழிந்தது.

அநந்தரமவ்ணணம் ஸ்ரானஞ்செய்து ஜடாயுவின்பொருட்டுத் தருப் பணஞ்செய்து இருபபிடம் வந்து சேர்ந்த ஸமபாதியை யங்கதன முதலிய வாநர்களை எல்லோரும் சூழ்ந்துக்காந்தனாகன. ஸமபாதியும் அவர்களிட த்தில விசுவாஸமுற்று மகிழ்ந்து அவர்களை நோக்கி மொழியலுறறனா. மஹாபலபாக்கிரமமுடைய வாநர்களை ! எரைச்சலபோடாமல ஒரோமன முடையராசிக கேளீரகன யான் பிராடடியாரை எவ்வண்ணமறிக்கின்றேனே அதனுணமையை மொழிக்கின்றேன ; முனபு, யான் இமமலையின் சிகரத்தில் சிறகுகொரிந்து வீழ்ந்தேனே ? அப்போழுது உடனே மோகமடைந்து ஆறுதினங்கழிந்து மோகந்தெள்ளுத மனம வரூநி யெழூநு பத்துத திசைகளிலும் தன்நிறந்து பாக்கையில், யாதொன்றுந் தெரிந்தலது ; பின்பு, கடல், மலை, யாறு, குளம், காமி, கடறக்காக்களைக் கண்ணுற்றுப் பார்க்கையில், மகிழ்ந்த பறவைகளை யுடையதாகிக குகைகளையும், சிகரங் களையுமபொருந்தித் தெனகடலுக்கு வடககாயிலிருக்கின்றமையின், இஃது விந்திபமெனனும் பெயருடைய யலையென்று நிச்சயங்கொண்டேன ; மூன்பிவ்விடத்தில தேவர்களாலும் பூதிகபபட்டு மிகவும் புண்ணியகர மான ஓராசிரமமிருந்தது, அந்நில நிசாகாரொன்னும் மாயோகி கடுமை யாகத் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனா யான் அவகாக காணவேண்டுமென தென்னி இமமலையே சிகரத்து நின்றும் இறங்கி மிகவும் வருத்தமுறறு அவ்வாசிரமமடைந்தேன, அமமுனிவா முன்பு ஜடாயுவினாலும், என்ன லும் பலபூற காணப்படடவா, எங்காமேல மிகவும் அன்புள்ளவா ; அவருடைய ஆசிரமத்தல் எப்பொழுதும் மந்தமாருதம் வீசும் ; தளிாத துப் பூத்துக காயத்தக கனித்துத் தழையாத மரம் ஒன்றமில்லது ; அவ வாசிரமத்தில ஓர் மரத்தடியில் அவகாக காண்பதன்பொருட்டு உட்காந் தேன் ; பின்பு, அமமுனிவா நீரிலாடித் தயயத்துலுமிதது வடக்கு நோக்கி யருகிலெழூநுநறனகணடேன் ; அவகாக கரடி, சிவகம், யானை, நாகம் முதலிய கொடிய ஜந்துக்களும், உயிரகொலலோரும் திசைமுகதேவனைச் சூழ்வதுபோலச் சூழ்ந்து பகை நீங்கி வருகின்றன ; பின்பு, அமமுனிவா ஆசிரமஞ்சேர்ந்தபின்னர், அரசன் அரசன்மனை சேர்ந்தபின்னா அவனைச்

என் எனபத்தாலும், இராவணனைக்கொலைசெயின, கூடப் பிராடடியையும் கொலை செய்த விடுவெண்ப்பத்தாலும், ஒருக்கால இராவணனைமாதநிரம கொலை செய்தா லும் ராக்ஷசர்கள எல்லோரும் பெருமாளால் கொலைசெய்யப்பட்டார்கள எனபதி னாலும், அப்படிக்கொலையில்லாமல இராவணனைக் கொலைசெய்யாத விட்டுவிட்டதே மகிழ்ந்து வாழ்த்துவதற்குக் காரணமென்றுணர்

சூழ்ந்து வந்த சேனைகளெல்லாம் மீண்டுச் செல்வனடிபால அவைகளும் மீண்டுச் சென்றன; பின்பு, ஆம்முனிவர் என்னைக்கண்டு மகிழ்ந்து மீளவும் எழுந்து என்னருகில வந்து என்னை நோக்கிப் புள்ளிறையே! நீயிக்கு வந்த காரியம் யாது; உன்னுடைய உரோமங்கள் விகாரமடைந்திருப்பதைக் கண்டால் உன சிறகுகள தீயால் எரிககப்படவென்றும், உடல் மிகவும் விரணமுற்று மிகவும் நோயுடையதென்றும் அறியப்படுகின்றது; முன்பு, இரண்டு கழுக்குளைக் கண்டிருக்கின்றேன், அவை காற்றுக்கு நிகரான வேக முறறும், வேண்டுமாறு உருவந்தரித்தும், கழுக்குகளுக்கிறைகளாகவிருந்தன; அவற்றை மூத்தது ஸம்பாதி, இரண்டாவது ஜடாயு, அவர்களுள் நீ ஸம்பாதி யென்பவனலையோ? முன்பு நீங்கள் இருவரும் மானிடருபவகொண்டு என்னை வணங்கினீர்களல்லீரோ? அதன்மையனை உனக்கு இப்போது வியாதி யுண்டாகியதும், சிறகுகொரிந்ததுமேன், இவ்வண்ணம் நீயேதே னுஞ் செய்த பிழைக்காக யானோனுந் தண்டனை செய்தாரா? இவைகளை யெல்லாம் வினாவுகின்ற எனபொருட்டுமொழிக்; என்று மொழிந்தருளினா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபதாவது சருக்கம்

முறற்றறு

அறுபதொன்றாவது சருக்கம்.

இதுவுமது

கேளீர் வால்மீகியூதபாகோ! அநந்தரம் யான் அந்த நிகராமாமுனியை நோக்கிப் பிறரால் செயற்கரிய கொடியதாகிய யான செய்த ஸாஹஸ்ச செயலை யுரைசெயலுற்றேன்; கேட்டருளீர் மாதவச் செலவவோ! என்னுடைய சிறகுகளெரிந்து மெய்யெல்லாம் விரணமாயிருப்பதிலும், நாணத்தாலும், அதனை நனகு மொழியுந் திறமையறுகின்றிலேன்; யானும் என தம்பி ஜடாயுவும் கொழுப்பிலை செறுக்குற்று மதிமயங்கி யொருவாக கொருவர் வாது கூறிக்கொண்டு நமயிருவருள் யார சிறந்தவொன்பதை யறிவதன்பொருட்டு ஆகாயத்திலுயரப்பறகருமபடி கயிலைமையின சிகரத்தில் அவருள முனிவர்களுடைய முன்பாக ஸஞ்சியன் உதயமர்கும் பொழுது புறப்பட்டு சூரியன் அஸ்தமயமாகும்ளவும் அவனருகிறசென்று பின் செல்லல் வேண்டுமென்று பிரதிஜைஞ செய்துகொண்டோம்; பின்பிருவரும் ஆம்முனிவர்களின் உடனபாட்டினமேல் அப்படியே புறப்பட்டு வானிடையிற சென்று பூகலத்திலெங்கும் நகரங்களைத் தேர்ச்சக்கரம் போன்றனவாகவும், சில விடங்களில் நிருத்தகீதவாத்நிய கோஷங்களையும்,

சில விடங்களில் வேத கோஷங்களையும், சில விடங்களில் செவ்விய வஸ்திரங்களையுடைய மகிழ்ந்து பாடுகின்ற தெய்வப்பெண்களையும் கண்டோம்; இவ்வண்ணம் மேன்மேலும் பறந்து கதிரவன செல்லும் வழி சேர்ந்து கீழே பாக்கையில், பாரிலுள்ள பரபல உயாநக மங்கலாநக காடுகளும் புல்லுள்ள விடங்களபோலக் காணப்பட்டன; பூமி பற்பல உயர்ந்த மலைகளுடையதாகியும் சிறிய கற்களுடையதுபோலும், அகன்ற நகிகளுடையதாகியும் மெல்லிய நூல்களினுடைய சுறப்பட்டதுபோலும் காணப்பட்டது, இமயம், விந்திடம், மேரு முதலிய சிறந்த மலைகளும், மடுவினிடையில யானைககுட்டிகளிரும்பவபோலக் காணப்பட்டன, அவ்வண்ணம் மிகவும் உயர்ச்சென்றுகொண்டிருக்கையில், எங்களிருவாக்கும் அதிகமான வோவை நீரும், சிரமமும், அச்சமும், மயக்கமும், இருளும், மூர்ச்சையும் உண்டாயின, அப்பொழுது இது கிழக்கு, இது தெற்கு, இது மேற்கு, இது வடக்கு, என்று ஒரு திசையும் நன்குணரப்பட்டது; ஊழிகாலத்தில் உலகமெல்லாம் ஸங்காஷணாகங்களினாலுள்ள எரிக்கப்பட்டாப் போல காணப்பட்டது, யானை அத்தருணத்திலும் உட்புலனைக் கட்புலனுடன் சேர்த்துக் தீரங்கொண்டு கதிரவனை நீயிரந்து பார்த்தேன்; அப்போழ்தவன் எங்களுக்குப் பூமிக்குச் சரியாகக் காணப்பட்டன, அப்பொழுது ஜடாயு அந்த வெப்பத்தைப்பொருமல வருந்திக் கீழே வீழ்ந்தன யானது கண்டு அவனைப் பாதுகாப்பதன்பொருட்டுச் சிறகுகளினால் மறைத்துக்கொண்டே கீழிலிறங்கினான்; ஆகலால், ஜடாயு எரிக்கப்பட்டான், யான் அறியாமல் அவனுக்கு மேலே சென்றமையின, எரிக்கப்பட்டான்; அப்போழ்து யான ஜடாயுவை விட்டுச் சிறகுகொரிந்து மோகங்கொண்டு வந்தியமலையினுடைய மேல வந்து வீழ்ந்தேன், அப்போது ஜடாயு ஜனஸ்தானத்தில் வீழ்ந்திருப்பானென்று ஊஹித்தேன்; கேட்டருளீர் மாயோகயே! யான இவ்வண்ணம் சிறகுகளும் எரிந்து கழுகுகளின் ராஜஜ்யயந்தையுடையதற்கு உடன பிறந்த ஜடாயுவையும் விட்டுப் பிரிந்து கிறமையுமழிந்து இவ்வண்ணம் வருந்தவதை விட இறப்பதே சிறப்பென நினைக்கின்றேன்; ஆகலின, இதன சிகரத்திலிருந்து கீழே வீழ்ந்திறப்பேன்; என்று மொழிந்து வருந்தினேன்.

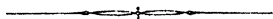
கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபத்தொன்றாவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாவதுசுருக்கம்.

நிசாகரமாமுனி ஸம்பாதிக்கு இதமுரைத்தது.

கேளீர் வாநரயூதபர்களே! யானிவவண்ணம் மொழிந்து கண்ணீர் பெருககியழுது வருநகிலேனெ, பேரருளபூண்ட அமுமுனிவரும் எனனுடைய புலம்பலைக்கேட்டு என்மீதருளகொண்டு முகூாததகாலந் தியானஞ செயது பின்பெனனை நோக்கிக கேளபபா ஸம்பாதி! நீ இவவண்ணந் தயா முறறக, உன்னுடைய பசுங்குகளும் முனைக்கப்போகின்றன; கண்களும் காண்பபோகின்றன, வலிமையும் உறுதியும் வீரமும் உளதாகும்; சாஸ்கிர ரஹஸ்யத்தில் உள விஷயமாகச் சிறந்த காரிய முண்டாகுமென்று கேட டிருக்கின்றேன; இப்போழது ஜனூநிருஷ்டியினால் பாரதத்திலும் அது உண்மையெனவே காணப்பட்டது; இசுஷ்வாகுமஹாராஜன் குலத்தில தசாதனனும் மஹாராஜா ஒருவா பிறக்கப்போகாரா, அவருக்கு ஸ்ரீராமனென்னும் திருக்குமாரா அவதரிக்கப் போகிரா. அவர் பிதாவின் வாக்கியத்தைப் பரிபாலப்பதனபொருட்டு லக்ஷ்மணனெனனும் தம்பி யுடனும், லீதையென்றும் பிராட்டியுடனும், தண்டகாரணியஞ்சோந்து வாஸஞ்செய்யப்போகாரார் அப்போது ராவணனெனனும் ராசுஷ்ஸராஜன் தேவதானவாதிகளினால் அழிவிலலையெனனும் செருக்கினால் அந்தச் சீதர் தேவியை ஜனஸ்கானத்திலிருந்து மோசஞ்செயது அபகரிததுகொண்டு போகப்போகிரா அந்தச் சீதாதேவியும் அவள் வீழ் சோகது வேண்டிம பொருளகளை உளித்து ஆசையுமுமபடி செய்யப்படவே பதி சோகத்தில முழுகி பொனறையும் இலக்கியஞ்சொடியாமல் உணவுமின்றி யிருக்கப் போகிரா. அதனைத் தேவேந்திரனந்ந்து அவளுக்கு இரஹலியமாயத் தேவர்களுக்கும் அரிய பரமானஸக கொணாநதளிக்கப்போகிரா. அத னைப் பிராட்டி கண்டு இந்நிரஹலிஃது அளிக்கப்பட்டதென வுணர்ந்து அதில் முதலில் ஒரு பாகமெடுத்தது என பாதா தமப்யுடன உயிரவாழந் துயயினும், தெய்வத்தன்மையை யடைநகிருக்கினும், இது அவாபொருட டாகக்கடவதென்று தனாயில வைத்துவிட்டு மிஞ்சியைப் புசிக்கப் போகி ரா, பின்பவனைத் தேடுவதன்பொருட்டு ராமனுனுப்பப்பட்டு வாரார்களே தேடிக்கொண்டு வரப்போகிராகா. கேளாய ஸம்பாதி! அப்போழ்து நீ யவாகளைக் கண்டு பிராட்டி யிருக்குமிடத்தை யுரைசெய்யக்கடவை. ஆதலின, நீ இத்தன்மைனாக எங்குஞ் செல்லறக; திறமை யற்றவனாகி எங்கேதான செல்வாய; ஆதலின், தேசகாலங்களை யுணா; இவவிடத்தி லேயே அவர்களுடைய வரவை எதிர்பார்க்க; அப்போழது உனக்குச் சிறகுகளும் முனைக்கப்போகின்றன; ஆதலின், உனக்கிப்போழ்தே சிறகு கள முனைக்குமாறு செய்வதற்குத் திறமைபிருக்கையிலும், மனமுறு

கின்றிலேன் ; நீ இங்கிருந்துகொண்டே இவ்வண்ணம் வாரநர்களைக்கண்டு பிராட்டி யிருக்குமிடத்தை யுனாசெய்வாயாக்ல, உலகங்களெல்லோர்க்கும் உபகாரஞ் செய்வனாகுவாய் ; அந்தக் காரியமே அந்த ராமலக்ஷ்மணாக ளிருவாககுமாத்தர மயனறு , அது பராஹ்மணாகள, தேவர்கா, முனி வர்கள, தேவேந்திரன, இவா முதல்ய எல்லோருடைய காரியமே யாகின றது ; யானும் அந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணாகளைக்கண்டு வேனிசதுக கண்கள குளிர்ந்து மனமகிழ்ந்தின்புறலவேணும்மென்று விருட்புகின்றேன ; ஆயினும், மூப்புறறுத் திறமையறற இநத சரீரத்தடன நெங்காலம வாழவுற விரும்புகின்றிலேன , ஆதலின, இநத சரீரத்தை விட்டு விடப் வாணேற விரும்புகின்றேன ; ஆதலால், நீ இவ்விடத்திலேயே வாழுக ; என்று முக் காலப்பொருள்களையும் உணாநதவராத்தலின, மனமகிழ்ந்து மொழிநது தேற்றி யருளினா

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபத்திரண்டாவது சருக்கம்
முற்றிறது.

அறுபத்து மூன்றாவது சருக்கம்.

: வாரநாகள ஸம்பாதிபிடத்தல விடைபெறறுகொண்டு தென்கடலின
வடகரா சோநது அதனை எங்கனந் தாண்டுவதெனச்
சிறுதையுறறுது.

கேளீர் வாரநாகளே ! அந்த நிசாகரமாமுனி இவ்வகையாகப் பற்பல இனிய மொழிகளை மொழிநது எனனைத தேற்றி விடைகொடுத்தனுபடுத தாமும் தமமாசிரமத்தினுள்ளே செனறருளினா. யானும் அந்தக் குகையி னினறும் புறப்பட்டு மெலல மெலல இமமலையின் சிகரத்திலேறி யுகள வரவையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன ; இப்போது அந்த நிசாகர மாமுனி யுனாசெய்து செனறது எண்ணியிரம வருஷயகளாகினறன ; அதுமுதல அவருடைய வாக்கியத்தைக் கருத்திற்கொண்டு தேசகாலங்களை எதிர்பார்த்திருந்தேன் ; அம்முனிவா மஹாப்ரஸ்தானஞ்சென்று பேறு பெற்றனர், யான் அதுமுதல் பறபலச் சிறுதைகொண்டு வருந்தி யுயிரா விடுவதில் துணிவுகொண்டிருந்தும் அம்முனியின மொழியை நினேந் திறந்திலேன் ; எழுந்தெறிகினற தீபம் இருளை யழித்து விடுவதுபோல அம்முனி வாக்கியமே எனனுடைய துயரத்தையும் அழித்துக்கொண்டி வத்தது ; இராவணனுடைய திறமை எனனுடைய புத்திரன் திறமை யினும் அப்பமானதென்று யான அறிநதிருக்கின்றேனதலின, அப்போது

இராவணனைத் தகைத்து பிராட்டியைப் பாதுகாத்து ஏன் மீட்டுகொண்டு வந்திலையென்று என மகனையும் இகழ்ந்து முனிந்தேன; அவன் அவ்வண்ணம் வரது விட்டமையின, பிராட்டியை விட்டுப் பிரிந்த அந்த ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களும் பாதுகாக்கப்பட்டிலர்கள்; ஆதலின், என் மகன் என் பொருட்டு நனடைசெய்தானாகியிலன், எனக்கும் தசரதசக்கரவாத்தியீ துள்ள நேசம் அததனமையது, எனறீவவண்ணம் மொழிந்துகொண்டிருக்கையில், அவ்வாநர்களுக்கெதிரிலேதானே அநத ஸம்பாதிக்குச் சிறகுக் களிசரணமும் முனபோலவே முனைத்து வளராதன; ஸம்பாதியும் தனக்கிவவண்ணம் செவவிய இறகுகளுள் சிறந்த சிறகுகளினால் தன்னுடைய சரீரம் திகழ்வதைக்கண்டு மகிழ்ந்து வானராகனையும் நோக்கிப் பாரீர்கள வானராகனே! எனது சிறகுகளிசரணமும் சூரியனொளியினால் எரிந்துவிட்ட போதிலும் மீளவும் முனபோலவே தோன்றி விளங்குகின்றன; யான் சிறகுகளெரிவதனமுன்னம் இருந்தவண்ணமாகவே சிறகுகளும், தோள வலியும், வலிமையும், திறமையும், பெளருஷமும், குறையின்றி யுண்டாயின; ஆதலின், நீதகளும் நன்றாக முயற்சிசெய்க; பிராட்டியாராக கண்டு மகிழ்வீர்கள், அவ்விஷயத்தில் எனக்கு இவ்வண்ணம் சிறகுகள் தோன்றியதே நற்குறியாகின்றது; எனறீவவண்ணமாக ஸம்பாதி யங்கதன முதலாகவுள்ள வானராகனே நோக்கி யுலாசெய்து தனசகு வானிடையிற பறக குந்திறமை யுண்டாகியதைப் பரிசுஷ செய்துகொள்வதன்பொருட்டு மேலெழுகுத பறந்து சென்றுவிட்டது; அந்த வானரயுகத்தலைவர்களும் அந்த ஸம்பாதியின் வாககியதைக்கேட்டு பெருமகிழவுகொண்டு சிங்கம் போலக் கர்ஜனைசெய்து அபிஜித்தென்னும் நடுபடக்கலேளையில அங்கிருந்தெழுந்து வாயுவேகமனேவேகமுறறவாகாரதாலும், ஸீதாபிராட்டியின் செய்கி கேட்டுப் பொருஷம் அதிகமானமையினாலும், எவ்விதத்திலும் பிராட்டியைத் தேடிக்க காண்போமென்னுமுறதிக்கொண்டு தென்திசை நோக்கிச் சென்றவாகா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபதது மூன்றாவது சருககம்

முற்றிறறு.

ஸம்பாதி வானராகனே நோக்கிச் சோதேவியை இராவணன் கொண்டுபோகும் போது என சிறகுகளெரிந்தத திறமையறறுமிருந்தமையின, அவனுடன் போசெய்திலென்னெறு மொழிந்தது; பின்பு, தன் மகன் அவர்களைக்கண்டும் சோதேவியைப் பாதுகாப்பாமல் வந்ததற்குச் சினங்கொண்டிசுழந்தேனென்றும் மொழிந்தது; ஸ்ரீராம னிடத்தில் அவ்வளவு பகஷ்கொண்டிருந்தும் பின்பு சிறகுகள் முனைத்தபின்னா தனக்கு பல பராககிரமங்கள் முனபோலவே தோன்றினவென்றுகொசெய்தும், அவர்களைமாத்திரம் பிராட்டியைத் தேடிப்படி சொலவித் தான் பறந்துவிட்டதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; இப்போது இதவல் அவர்களுடன் சேர்ந்த ஏந்தேட முயற்சி செய்கிலதெனின; ஸம்பாதிக்கு அம்முனிவர் உகாசெயும்போது அவர் மூக்கால்

அறுபத்துநான்காவதுசூகம்.

வாநரர்களெல்லோரும் தென்கடலைக்கண்டு அதனைத் தாண்டுவதன

பொருட்டுத் தந்தமக்குள்ள திறமையைக் கூறுமாறு

நிச்சயஞ் செய்துகொண்டது.

இவ்வண்ணமாக வாநரர்களெல்லோரும் ஸமபாதி யுரைசெய்த வாக்கி யத்தைக்கேட்டு மகிழ்ந்து இராவணனுக்கிருபபிடமாகிய இலங்காத்தீவில பிராடடியைத் தேடும்படி நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருந்து புறப் பட்டு உலகமனைத்துகரும பிரதிபிம்பமோ என்று ஐயமுறுமாறு ஸகல வஸ்துகளும் நிறைந்து விளங்குகின்ற கடவின் வடககாசேர்த்து சேனைகளை யிறக்கித் தாழ்மிருந்து பருந்து நீண்ட உருவங்கொண்டு கோரமாகவும், விகாரமாகவுமுள்ள பறபல ஜலஜநதுக்கள் வாய்திறந்து கூவி வீனையாடவும், பேரலை சிறழைகள மோதவும், நடுவி லுறநகுகின்றதபோலும், மறறே ரிடதகிலாங்கினறதுபோலும், சில விடததில மலைகளபோல மேலெழும் தோங்கியும், பாதாளதலத்தில வாழும் தானவாகளுறறதும், பாபபோக கச்சநதருவதுமாகிய கடலைககண்டனாகள் அவர்களுள் அறபாகளாகிய சிலர் அச்சமுறறறாகள், சிலா ஆகாசம்போல முடிவிடமின்றி வியறறகன ிறுளதே ? இதுனை எவவண்ணங்கடநது சென்று பிராடடியைத் தேடுவோ மென்று திகைத்தவாகு இவவகையாகக் கடலைக்கண்டு துயரங்கொண்ட வலீ முகங்களை யங்ககருமாரன தேறறி மொழியலுற்றனன கேளீர் அன்பாகளே !—

நவீஷா ஸீஷுநஃகார்யம் விஷா ஸீஷீஷவ த்ருஷம்

விஷா ஸீஷீஷுஷுஷம் ஷாபஞ்ஞஷஷீஷீஷீஷீ

நவிஷாசேமஃசாராயம் விஷாதோசோஷவகதமஃ
விஷாசோஷததிபுருஷம் பாலமகருதத இஷவாரஃ

துன்பத்தினமீது மனைச் செல்லவிடலாகாது ; துன்பமென்பதே மிகவுந் தோஷமுடையது ; சினங்கொண்ட ஈசரவம பாலகளைக் கொலை பொருளகையுமுணர்ந்தவாசலின, பிராடடியைச் சிறிததருவடிதே தேடி வந்த பொருமாளுகருச செயதி யுரைசெய்வார, ஆதலின, நீ யகாசுலகருச செயதிமாததி ரம உரைசெய்த நீ வேண்டிமிடத்திறகுச செலவென்றம உரைசெய்திருப்பார ; அதனை இவகு மொழிவது முககியமனெறன்று உரைசெய்திலொன்றம ஊகித்தல வேண்டும் ; இல்லாவிட்டால இராவணன் ஐடாயுஷவக கொலைசெய்தவிடதபோல கம்மமயும் கொலைசெய்வானென்று அச்சமுறறச் சென்றிலொன்றோதலவேண்டும் , இவ்விரவழியை விட்டு வேறு வழி யவ்வினாவுசுரு விடையாகாதென்றனாக.

செய்வதுபோலத் துன்பமே மனிதரைக் கொலைசெய்வது; பராகிரம காலத்திலும் துன்பமென்பதுளதாயின், அது அதனை யடக்கிவிடுகின்றது; இவ்வாறு உற்சாகமடங்கித் துன்பமடிகமாயின், யாது பயனதான் கைக் கூடும்; என்றிவ்வகையாக அங்கதகுமாரனுளைசெய்து தேற்றி யன்றிரவு போக்கி மறுதினமுதயத்திலெழுந்து மீளவும் ஸபைகூட்டி யாலோசனை செயலுற்றனன். அவ்வலீ முகசசேனையும் அந்த அங்கதகுமாரனைசூழ்ந்து தேவேந்திரனைச் சூழ்ந்த தேவசேனையோல விளங்கியது; அந்தக் கபி சேனையை யந்த யுவராஜனும், சிறியதிருவடியும் தவிர மற்று யாவனதான வசப்படுத்தியாள வல்லவனுள்ள, ஆதலின், அங்கதகுமாரன் அச்சேனையை யெல்லாம பேசாமலும், கூவாமலும், நகையாமலும், பகையாமலும், சதது செய்யாமலுமிருக்கசெய்து வானரயூதபாகளையும் உடனபடுத்தி யவாகளை நோக்கிக் கேளீர் நோசாகளே! இப்போழிவகுளனோரில யாவன இக்கட லைக்கடந்து மஹாராஜரை சததிபந்தவருநாவாகசசெய்துநமமெல்லோரையு ம மகிழவிக்க வல்லவன; நூறுயோஜனதூரம் இடையிலேபபுறமல தாண்டிந் திறமையுடையோள யாவன், யாவன் மஹாராஜா கட்டளையை நிறைவேற்றி நமமெல்லோரையும சண்டையினினமும் மீட்கவல்லவன; யாம யாவனுடைய திறமையினுல இங்கிருந்த மகிழ்ந்தது ந்ருமப்சசென்று வீதி சோந்த புத்திரயித்திரகளத்திராக்களுடன் சோந்தின்புழுவோம்; யாருடைய பேருதவியினுல மீண்டெய்திப் பெருமாளினையபெருமாள் மஹாராஜா இவாகளைக்கண்டு மகிழ்வோம், நமமில் இவ்வண்ணை திறமை கொண்டவன் யாவனே? அவன இப்போழிதகவனமே செய்து மஹாராஜா கட்டளையை நிறைவேற்றுவேனென்று அபயமளித்தருளக்கடவன. என்றவ வண்ணம் வாலீ மைந்தன மொழிந்த மொழியை எல்லோருங்கேடும் ஒருவரும் மறுமொழி மொழியாமல சித்திரமபோல அசைவற்றிருந்தனாகள். தாராகுமாரனதுகண்டு மீளவும்வரை நோக்கிக் கேளீர் யூதபாகளே! நீவிடொலீரும் பலமுடையோருள சிறந்தவாகள; அழிவற்ற திறமையுடையீர்கள; புகழுற்ற நறகுலத்திற பிறந்தீர்கள; பலமுறை யாவராலும் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டீர்கள; உங்களுக்கு முவுலகிலும் எவ்விடத்திலும் எவாக்காயினும் செல்லுங்காலையில் இதுவரையில் தடை நேர்தலது; ஆதலின, ஏன் சிந்தை யறுகின்றீர்கள, இத்தனைத் தாணமும் விஷயத்தில யார்க்கு எவ்வளவு திறமையுளதே? அதனை யுண்மையாக முறையே யுரைசெயமின்; என்று வினவினன்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில அறபத்து நான்காவது சருக்கம்

முற்றிற்று.

அறுபத்தைந்தாவதுசூக்தம்.

அங்கதன் முதலிய வாரார்களெல்லோரும் தந்தம் திறமையைக்கூறியந்தக் காரியத்தை முடிப்பவர் யாவருளொசை சிந்தையுறுகையில், ஜாமபவான சிறியதிருவடிபுயேவ முயன்றது.

அநந்தரம் அங்கதன் வாக்கியத்தை வாரார்களெல்லோரும் கேட்டுத் தத்தந திறமையை முறையே கூறலுற்றனா. அவர்களுள் கஜனென்பவன் யான் பத்தயோஜனா தாண்டிவேனெனவும், கவாக்ஷன இருபது யோஜந் தாண்டிவேனெனவும், கவயன் நுபபது யோஜனா தாண்டிவேனெனவும், சரபன் நாற்பது யோஜனா தாண்டிவேனெனவும், கந்தமாதனன் ஐம்பது யோஜனா தாண்டிவேனெனவும், மைந்தன் அறுபதுயோஜனா தாண்டிவேனெனவும், தவிவிசன் எழுபதுயோஜனா தாண்டிவேனெனவும், ஸ-ஷேணன் எண்பதுயோஜனா காண்டிவேனெனவும் முறையே மொழிந்தனாகள அப்போழுது ஜாமபவான் அதுகேட்கி அவர்களை நோக்கிக் கேளீர் பூதபாகளே! யான முனனம் மூப்பின்று இளைப்போன்கி யிருக்கையிலே எனக்கும் மிகவும காண்கிற திறமையும், தோவலியுமிருந்தன, இப்போழுது வயது சென்று மிகவும் மூப்புடையேனாயினேன், ஆதலின், மிகத் திறமைகொண்டேனே; ஆயினும், இக்கந்நாகத்தில் உபேசைக்கூடுவது தகுதியற்றது; இவ்விஷயத்தில் பெருமான மஹாராஜர் இந்நவரும் மிகவும் அன்புகூர்ந்து ஆவல்கொண்டு நமசி நமமைய உபயி யிருக்கின்றார்களாலவரோ? ஆதலின், எனக்கிப்போதுள்ள திறமையை யறிக்கின்றேன்; யானிப்போழுது தொண்ணூறு யோஜனா காண்டிவேனென்பதில் சந்தேஹமில்லது; என்று சொன்னால் அவர்களை நோக்கி, வீராகளே! தாண்டிவதில் எனது திறமை இவ்வளவேயென்றெண்ணற்க; மஹாபலிசக்கரவாதந் யாகத்தில் ப்ரீமஹாவிஷ்ணு கிரிவிக்கிரமாவகாரஞ்செய்தருளுகையில், அவரைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து மகிழ்ந்தேன்; இப்போழுது மூப்புடையேனாயின மைதின், தாண்டிவதிறமை குறுகினமையின, இப்போது எனது திறமை இவ்வளவேயென்று எண்ணுகின்றேன், யானிவ்வளவுதான் செல்வதினாலும் நமது காரியம் முடிவுபெறுகின்றிலது, ஆதலின், யாது செயவேனென மொழிந்தனா. அப்போழுது மஹாராஜனையுவராஜன ஜாம்பவானை நோக்கிக் கேளீர் ரிஷபதியே! யான இந்த நூறுயோஜனதா முஞ்சென்று அக்கரை சேர்வென்பதிலையமில்லது; ஆயினும், மீண்டுகொய்தவேனோ எய்தேனோவென்று ஐயமுறுகின்றேன்; எய்தவேனென்று மனம் உறுதி கொள்ளுகின்றிலது; என்று சொன்ன ஜாமபவானதுகேட்டு அவனை நோக்கி, இளவரசே! நீ இக்காரியத்தை முடிக்கத் திறமையுடையீரென்பதிலையமில்லது, துறென்பதெனனகணக்கு ஆபிரம, லக்ஷம் யோஜனையி

ஊம் நீர் தாண்டுவதற்கு மீண்டெய்துவதற்குள் திறமையுடையீரோ? ஆயினும், யாவரையும் கட்டளைசெய்தனுப்பவல்ல யஜமானன் எனரும அஊப்பத்தக்கவனாகான்; நீர் இவ்வானரர்களனவர்க்கும் யஜமானன் இவ்வொல்லோரும் உமக்கு அடிமை பூண்டவர்கள்; அன்றியிலே, பிரபுவென்பவன்படர்களுக்கு மனையான ரிகர்த்தவன்; இவவண்ணம் முனனோர் மொழிந்திருக்கின்றனர். ஆதலின், பாரியையைப்போல நீர் எங்களால் பாதுகாக்கத்தக்கவா; அன்றியிலே, இக்காரியமென்று கனிக்கு நீர் வேர்போன்றவர்; ஆதலின், கனி பழுப்பதன்பொருட்டு வேரோ பாதுகாக்கத்தக்கது; இதுதான் காரியவாதிகளின் நீதி; வேரோ அழியாதிருந்தாலன்றோ? தளிர், பூ, காய், கனிகள் உண்டாகும்; ஆதலின், இக்காரியத்திற்கு வேர்போலக் காரணமாகிய நீர் பாதுகாக்கத்தக்கவா; அன்றியிலே, எங்களுக்குலலாம் நீர் இளவரசனும், இராஜபுத்திரனுமாகினீர், ஆதலின், உம்மைப்பற்றியே யாங்கள் காரியங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றவேண்டும், ஆதலின், நீர் செலவது தகுதியற்றது; என்று மொழிந்தனா. அக்கதகுமாரன அது கேட்டு மீளவும் அவரை நோக்கிக் கேளீர் ஜாம்பவானே! யான ஓபுபோழ்து உமது வாக்கியத்தின்படி செல்லேனாயின், வேறே செல்ல வல்லவன யாவனுமில்லையே! ஒருவரும் செல்லாமல காரியம் செழிமாயின், மீளவும் நாமெல்லோரும் முன்போலவே பராயோபவேசம் செய்திறக்கவேண்டி மல்லது வேறு கதி யாதாது, மஹாராஜா கட்டளையைச் செய்து முடிக்காமல் அங்கே செல்வோமாயின், உயாவாழந்தெவவண்ணமின்புறயோம்; மஹாராஜா அருள்செய்வகற்கும், வெருண்டு தண்டனை செய்வதற்குள் திறமை யுற்றவரல்லரோ? ஆதலின், அவர் கட்டளையைச் செய்யால் அங்குச் செல்வோமாயின், உடனே யிறப்போமே? ஆதலின், நீர் யாவுமுணர்ந்தவராதலின, இக்காரியத்திற்குத் தீமை யெவவண்ணம் நேராமல் நிறைவேறுமோ? அவ்வண்ணம் நன்றாக ஆலோசனை செய்து மொழிக், என்று மொழிந்தனா. ஜாம்பவானும் அதுகேட்டாராய்ந்து மீளவும் அக்கதனை நோக்கிக் கேளீர் யுவராஜனே! நாம மேற்கொண்ட இக்காரியத்திற்கு ஒரு குறையும் நேர்வதில்லை; யாவன இக்காரியத்தைக் குறையின்றிச் செய்து வருவானோ? அவனைக்கண்டறிந்து ஏவுகின்றேன் பாரீர், என்று மொழிந்தபின்பு, வானரர்களெல்லோர்க்கும் சிறந்தவரும், பல பராக்கிரமமுடையவரும், நற்புகழும், நன்மதியும், நட்புமுடையவருமாகிய அனுமான் ஓரிடத்தில் தனியே வீற்றிருக்கக்கண்டு அவர் மகிழ்ந்தெழுந்த செல்லுமாறு ஏவுதல் செய்ய முயன்றனா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபத்தைந்தாவது சருக்கம்

முற்றிறறு.

அறுபத்தாறுவதுசுருதிநாமம்.

ஜாம்பவான் சிறியதிருவடியின் மகிமையைப் புகழ்ந்து அவரைச் சென்று காரியத்தை முடிக்குமாறு உடனப்படுத்தியது

அநேக நூறுபிரம் வாராசேனேகள் அலைகடலைகண்டசசங்கொண்டு வருந்துவதை ஜாம்பவான கண்டு சிறியதிருவடியையேநோக்கி, வாரீர மாருதி! நீர் மஹாவீரமுடையோரும், பறபல தாலகையுள் கறவரும், தீரமுடையோருமாகியும் ஏகாந்தமாக வீற்றிருப்பதேன், யாக்களிவவண்ணமாலோசனைகொண்டிருக்கையிலும் ஏன மமமொழி மொழிகின்றனரீர்? நீர் பராக் கிரமத்திலும், தேஜஸ்விலும், தீரத்திலும், மஹாராஜராயும், பெருமானாயும், இனையபெருமானாயும் நிகர்த்திருக்கின்றீர்; அரிஷ்டநேமியெனனும் காசியபருக்கு விரதையிடத்தலவதரித்த கருதமாளென்று புகழ்கொண்ட பெரியதிருவடி மகாபலமுடையவா, பறவைகொல்லாவற்றிற்குயிற்றை; அவா அடிககடி பனனகாசனைக கொலைசெய்வதனபொருட்டிக கருங்கட ள்டையில வேகமாகப் பறந்து வருவதை யான கண்ணுறற்றிருக்கின்றேன். அவருக்குச் சிறகிலுள்ள பலம உமக்குப் புஜத்திலிருக்கின்றது, உமது விகக்ரமமும், வேகமும், பலமும், புத்தகமும், தேஜஸ்வலம், வல்காரியும், அவருக்குக் குறைந்தவல்ல; இவவண்ணம எல்லாக்குணங்களும் சிறந்திருக்கையில், ஏன மொருமுறையிருக்கின்றீர், உமது தன்மையை நீர் அறிகின்றீரீரோ? புஞ்சிகஸதலைபென்னும் தெய்வப்பொதுமகா சாபத்தினால் அஞ்சனையெனனும் வாராசபெண்ணாகப் பிறந்த பெருமபுகழ்கொண்டு கேஸரியெனனும் வானரசிகாமணிக் குப் பத்தநியாக விரந்தனள, அவா முவுலிலும் மிக்க வடகுடையவள, சாபவசத்தாலேயே யவவண்ணம வானரியாகிக் குஞ்சரெனெனனும் வானரயூதபனுக் குப் புத்திரியாகிக் கேஸரிக் கு மணமாலே சூட்டினா அவள ஒருநாள மாண்டபெண்ணுரு வகடுகொண்டு மிகவும் அழகுடையளாகி பறபல கலனையும்ணிந்து வெண பட்டுதித்து மலைநினுனிநிலுலாவுகையில், அவளை வாய்புகவான் கண்டு மயல்கொண்டு வெணபட்டையசைத் தன்முத்தாட்டி திரண்டுருண்ட வீரண்டு துடைகளையும், பருத்துயாந்த கொங்கைகளையும், மலர்ந்த பூக்கத்தையும், பருத்தகன்ற நிகட்பங்களையும், துண்ணிய பிடியுடங்குத் துடிநிலையினையும், ஆழந்த நாபியையும், மறறுமுள்ள குறடிமறற அடியவங்கள் யாவற்றையும் கண்டு காமவேடலை யிருந்து அவளை இருகைகளாலுமெடுத்திணைத்துத் தழுவிக்கொண்டனன். உடனே யந்த அஞ்சனாதேவி கண்டு அசசங்கொண்டு வாரடா நீ என்னுடைய கற்பனையுழிக்க விரும்புகின்றவன்; என்று சினந்தோன்ற வினாவினள, வாய்புகவா துடேட்டு அவளை நோக்கிக் கேளாய பென்மணியே! யான உனது கற்பனை யுழிக்க வந்திலேன்; மனநினுனமீது மயல்கொண்டு மயல்

திருமாறு கைகளினால் தழுவிக்கொண்டேனல்லது, மற்ற யாது தீமையும் செய்யேன் ; இதனாலுனது கறபு அழியாது ; என்னருளினாலுனக்கொரு நற்புதலவன் பிறக்கப்போகின்றான். அவன் மிகவும் திறமையும், வலிமையும், மதியும், பலமும் பராக்கிரமமும், உடையனாகித்தாண்டிவதிலும், மெளமேல செல்வதிலும் பாயவதிலும் எனக்கு நிகராருவான் ; என்றுமொழிந்து மகிழ்வித்தனன், அஞ்சனையதுகேட்டுப்பெருமகிழ்வுகொண்டு உடனே கருவுடையளங்கு குகையில் உமமைப்பெற்றனன் ; உடனே நீ எழுந்து பாலஸூரியன் ? அப்பொழுதே உதயமாகக்கண்டு செவ்வியதோர் பெருவகனிபெனறெண்ணி யதனைப்பறித்தப் புசிப்பதன்பொருட்டு வானமீது அநேகமாயிரம் யோஜனதூரம்சென்று ! அநதக்கிரவனுடைய வெப்பத்தினு லெரிககப்படினும், சிறிதும் துன்புறாமல மேனமேலும், செல்வதை நவகிரஹங்களுவ கண்டசசங்கொண்டோடுகையில், தேவேந்திரனது கண்டோடிவந்து, சத்கோடியினு லுமமையடித்தனன் ; உடனே நீ அந்தமலையினுளியில் பககமாக வீழ்நதமையின் உமது கபோலம் கல்லறைப்பட்டு முர்ந்தும், அழிபாமல்நுத்தனால, உமக்கு அனுமான்எனும், திருநாம முண்டாய்ந்து , இவவண்ணம நீர்தம்போளியினும, கலவினாலும், கபோலங்களில் அடிபட்டுவீழ்நதை வாயுபகவானகண்டு சினங்கொண்டு, மூவுலகினிலெவகும வீசாமல நல்லோர்களுடைய வுயிரகளையும் அடக்கி, யடங்கியிருந்தனன் , அப்போழ்தெல்லோரும் மூச்சினறித்தவிக்கையில் இநதானமுதல்யதேவாகொல்லோரும் அச்சகொண்டோடிவந்து வாயுபகவானைக் கண்டு, நனமொழிமொழித்து சினத்தையாற்றி மகிழ்விக்கையில் அப்பொழுது நான முகதேவன் உமக்கு ஆயுதங்கொன்றினாலும் அழிவில்லையென்று வரமளித்தனன் , தேவேந்திரனும் நீவச்சிராயுத்ததாலடிபட்டும் அழிவற்றுகிருந்தது கண்டு மகிழ்ந்து, நீஎப்பொழுது மரணத்தைக்கொருவீரீரோ ! அப்பொழுதுதான் இறக்கக்கூடவீரொன்று வரமளித்தனன். ஆதலின் நீ அவவண்ணம கேசரிக்கு சேஷத்தினும, வாயுபகவானுக்கு, ஞாரசனும் அஞ்சனாதனனும் தேஜஸ்வலினாலும், தாண்டிவதினாலும், வாயுதேவனையே நிகாததவரும் ஆயுதாதிகளால் தீங்கும், இறப்பும, அறறவரும் ஆகிச்சிறப்புறறி நக்கின்றீர் ; யாங்கனிப்போழ்து திறமையற்றிருக்கின்றோம் ; ஆதலால், நீ ஒருவரே யிப்பொழுதெங்களைப்பாதுகாத்தளிக்கக்கூடவீர் நீ திறமையும், கேளியும், வலிமையும்கொண்டு பெரிய திருவடிபோலவே விளங்குகின்றீரல்லீரோ ; யானமுன்னே மூப்புறநீருக்கையில் பெருமாள த்ரிவிகிரமாவதாரஞ்செய்தருளுகையில் அவரை இருபத்தோருதரம் வலஞ்செய்துபணிந்தேன் ; தேவர்கள் திருப்பாறகடலைக்கடைகையில் அப்போழ்து அமிழ்ந்தோற்றுவதற்குவேண்டியமுலிகைகளைப்பறபலவிடங்களிலிருந்தும் விரைவாகக்கொண்டீர்தளித்தேன் ; அத்தனமையனாகியும் நானிப்பொழுது மூப்புற்றுத்திறமைகுன்றி யொடுக்கி,

யிருக்கின்றேன் ; இப்போத்து நீ ஒருவனோ எம்மெல்லோரினும் சிறப்பு
டைவீர்; ஆதலின் நீர் இப்போத்து பெருகிவளராத, கடலைத்தாண்டமுய
றசிகொள்க ; உமதுதிறமையைக்கண்ணாராகக் கண்டுமகிழ் இவ்வாறசேனைக
ளெல்லாம் விருமபுகின்றன; ஆதலின் யூதபாதலைவனோ எழுந்திருக்க, கடலை
த்தாண்டிக ; உமதுகதி, யெல்லாப்பூதங்கனையும் விடச்சிறந்ததன்றோ ;
இவ்வாறர்களைல்லோரும் துன்புறறிருக்கின்றாராகளே ; இகதருணத்திலும்
நீ உபேசைகூடியேன செய்கின்றீர் பெருமாள வளராத மூவுலகவகனையும்
முனாறபுகளாக அளந்ததுபோல நீருமவளராத இக்கடலையோடியாக அள
க்கக்கடவீர் என்றிவ்வகையாக ஜாமபவான்புமுநதவாசெய்தனா ; சிறிய
திருவடியதுகேட்டு மகிழ்வுகொண்டு அவவண்ணமேசெயவேனென்று உறு
திசூறி யவ்வாறர்களைல்லோரும் மகிழ்முமாறு பேருருவங்கொண்டெழுந
தமுள்ளீர்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில் அறுபத்தாறாவது சருககம்.

முற்றிறறு

அறுபத்தேழாவிதுசருககம்

சிறியதிருவடி யலைகடலைதாண்டிவதன் பொருட்டு மகேநதிர
மலைமேலேறினது வாராங்களை மகிழ்வித்தது மகிழ்ந்தது.

இவவண்ணம், சிறியதிருவடி தூறுபோஜநதாரக கடலைதாண்ட மு
யறசி கொண்டதை வாராக்களெல்லோருங்கண்டு பெருமகிழ்வுகொண்டு
கிலு! கிலு! என்று கூவியும், சிறியதிருவடியையபுகழ்ந்தும் வியப்புகொ
ண்டு பெருமாள உலகமளகருகையில, ப்ரஜைகளெல்லோராம கண்ணுறறு
ப்போலக் கண்ணுறறிருந்தனா. இவவண்ணம் புகழப்பட்ட சிறியதிருவடி
யும், மிகவளர்த்தலாங்கூலத்தை யுதறயடித்தமகிழ்ச்சினால் பல மகிழ்மகி
மிகவொளிகொண்டு பேருருவமபூண்டு யலைக்குகையிலசிறியசிக்கம் வார
வதுபோல வளர்ந்த கிழந்தனா ; அப்போதவருடைய முகம்பபூகக
காயசசின மடக்குபோலவும்; புகையினறி பெழுந்தெரிசினற, அககினி
போலவும், விளங்கிற்று அவா அப்பொழுது வாராக்களினிவினன்று,
எழுந்த பெரியோர்களைப்பணந்தவரை நோக்கிமொழியலுற்றனா. கேளீர்!
அனபுள்ளதோழர்களே ! எந்தந்தையாகிய வாய்புகவான், வானிடைபி
லெழுந்த, விசவாராகில மலைச் சிகரங்களையும் வேகத்தினால் முறித்துத்
தள்ளுவலலவர் ; அவருடைய வேகம், வைகதேயாதிகளுக்குமில்லது. யான
அவருக்கும் ஔரஸகுமாரனுகையால் வேகத்தில எனக்கு நிகராகியவன
ஒருவனுமில்ள். யானிக்கிருந்தே மிகவுயர்ந்துள்ளமேருகிரியையும் துடை
பிலெங்கு முட்காரதூழல் சென்றடைவேன். இவவண்ணம் ஒருதரமேயன்று
பலமுறை செலலிதும் வருத்தமுறேன. அலைகடலையும், கைகளினால்

கலக்கி, யதின்வேகத்தினால் ஆறு, குளம், கடல், மலைகளுடன் கூடிய பா முழுமையும் மூழ்த்தினிடவும் வல்லேன். இக்கடலும்; என்னுடையதுடையின வேகத்தால் மேலெழுந்து பெருமுதலைகளும்? புரண்டு கரைகடந்து, செல்லும் பெரியதிருவடி வானிடைபில், முன்னெழுந்துபறந்து, செல்லினும்; யான்பின்சென்று பலமுறையிலும் அவரைப்பிடிக்கவல்லேன்? உதய கிரியினின்றும் கதிரவனுடன், புறப்பட்டு அவன் அத்தகிரியையடைவதன், முன்னமேயான அத்தகிரிசேர்ந்து பூமியைத்தொடாமலேமீளவும் உதயகிரி வந்துசோவேன் இவ்வண்ணம் வானிடைபில், செல்லுகின்ற உயிர்களெல்லாவற்றையும் யான்வேகத்தினால் மீறிச்செல்லேன்; கடலையும், சொஷிகரும்படிசெய்யவேண்டிய பூமியையும் பிளப்பேன், மலைகளையும் பொடிசெய்யவேன்? தாண்டுகையில் ஊருவின வேகத்தினால், கடலையும்மேலெழச்செய்யவேன், யானிப்போமுது ஆகாயத்திலெழுமபிச்செல்லுகையில், பற்பல; மாஞ்செடிகொடிகளின மலாகள், பின்றொடாந்துவரும்; ஆகலின் எனது வழிவானிடைபில் சுவாநிசூத்திரத்தின் வழிபோல விளங்கும். யான் ஆகாயத்தில்பாயந்து, பறந்தும் உயாந்தமிறுங்கியும்செல்லுகையில், எல்லாப்பூதர்களும்எனனைக்கண்டிமகிழ்வார்கள், என்னுடைய மிகப்பெரியவுருவத்தையுட்கண்டு மா முகிலெனவும் எண்ணுவார்கள். அவ்வண்ணமயான செலவேனாகில் மேகங்களையுஞ்சித்தவடிப்பேன் மலைகளையும்அசைப்பேன் கடலையும் கலக்குமாசெய்வேன்; தாண்டும்விஷயத்தினானககுளத்திறமைவாய்புகவான் வைகதேயா இவளிருவாக்குமேயானமிறற்றவருக்குமில்லே. ஆதலின் யான்செலவேனாகிலெனனைத்தொடர்ந்து வரத்தக்கவெனருவனுமிலன்; மேகத்தினின்றும் மின்னறகொடிதோன்றி மின்னுவதுபோல மின்னி ஒருநொடிக்குள்ளாகவே நெடுந்தூரஞ்சென்று அக்கரைசேர்வேன். எனது உருவமும், உலகமளந்த மகாவிஷ்ணுவின் உருவம்போல வளரும்; என்னுடையமனம் மிகவும் தெளிவுற்றிருக்கின்றமையினாலும், செயலும் தீரையின்றிவளர்கையாலும் பிராட்டியையான்கண்டு களித்தே மீண்டெய்துவேனென்று நிச்சயமுறுகினறேன். ஆதலின் நீவிடொல்லீரும் மகிழ்க, தஞ்சறக, வேகத்தில் வாய்புகவானுக்கும், பலததில் பெரியதிருவடிக்கும் நிகராருவேன். பதினாயிரம்யோஜனதூரம், தடையின்றிசெல்லவேனெனவுறுகி செயவேன். சதகோடியைக்கையிலேநித்ய தேவேந்திரினும் நாலுமுகங்களையுடைய விதாதாவாயினும் அமிழத்ததைக்கையில் வைத்துக்கொண்டு பாதுகாக்கினும் அவர்களையும் வென்று, அவ்வமிழ்தத்தைப்பறித்துக் கொண்டிருவேன்; அநேகமாயிரம், அரக்கர்களுடன் கூடிய இலங்காததிவையே! வேருடன்பறித்தெடுத்துக்கொயிலேந்திருவேன். என்றிவ்வகையாக சிறியதிருவடி வாரர்களை நோக்கியிருக்கிறா

இவ்வண்ணங்கர்ஜனைசெய்து மொழிந்த சிறியதிருவடியின் மொழியை யவ்வானரர்களெல்லோரும் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், ஜாம்பவான மகிழ்வுகொண்டு சிறியதிருவடியை கோக்கிக் கேளீர் அனுமானே ! நீர் வீரங்கொண்டு இவ்வண்ணம மொழிந்ததினால் இவ்வானரர்களெல்லோருடையவும் சோகக்கடல் வற்றி யானந்தக்கடல் பொங்குகின்றது; இவ்வானரர்கள் உமகரு நலமவினையுமாறு கூடி வாழத்துகின்றனார்கள். ஆதலின், நமதுகாரியம் தடையின்றிக்கைக்கூடும்; இவர்களின் ஆசிரீவாதத்தினாலும், முனிவர்களுடையவும் ஆசிரியர்களுடையவும் அருளினாலும், காரியம் ஜயம் பெறுமாறு நீர்மேலெழுந்த தாண்டிக; நீர் மீண்டு வருமானவும், யாங்களெல்லோரும் ஒரு காவில் நின்றெனினார் பாராத்திருப்போம்; இனி எங்கெல்லோர்களினுடைய வயிரகனும் உம்முடைய அநீனமாயினவல்லவோ என்று வேண்டினார். சிறியதிருவடியதுகேட்டு மகிழ்ந்து அவர்களை நோக்கி, பூதபதிகளே ! யானிங்கிருந்தே மேலெழுவேனாயின், என்னுடையவேகத்தை இந்தப்பூயிப்பொருமலமுநகிவிடும்; இம்மகேந்திரமலையின் சிகரங்களா திடங்களாகவும், விஸ்தாரமாகவுயிருக்கின்றன; ஆதலின், அச்சிகரங்களின்மேலேறித் தாண்டுமாறு வேகங்கொளளுகிறேன், இச்சிகரங்களா பறபல மரங்காடாந்தும், பலவகை தாதுகளை நிறைந்தும் இருக்கின்றமையின், யான நூறுயோஜனதூரஞ்செல்லுமாறு வேகமுறுகையில், என்னுடைய பாதங்களின் வேகத்தைப் பொறுக்கும் என்று மொழிந்து அவர்களை யுடன்படுத்தி யந்த மகேந்திரமலையின் சிகரத்தின்மேலேறினர்; அம்மலை பலவகைப்பட்ட மரங்களாந்தும், மான்களாந்தும் புல்லுள்ள பூயியுடையதாகியும், பறபல மலாக்கள் மலர்ந்த கொடிகள் நெருங்கியும், எல்லாமரங்களும் எப்பொழுதும் தளிர்ந்தும், பூததும், காயததும், கனிததும், தழைததும், சிங்கம யானே புலி கரடிகளுலாவியும், பந்திப்பறவைகொலித்தும், மலையருவிக்கள் பெருகியும், சிகரங்களினால் மிகவுமுயாந்தும் இருக்கினும் மகேந்திரனுக்குநிகரான பராக்கிரமமுள்ள இரத்தச் சிறியதிருவடியின் திருவடிகளினால் பிடிச்சுப்பட்டதாகி யுயர்ந்திமையின், சிங்கத்தினுடையடிக்கப்பட்ட மதயானேபோல வொலிசெய்தது; மலையருவிக்களை மிகவும் பெருக்கிற்று; சிகரங்கள் முறிந்து வீழ்ந்தன; மரங்கள் சாய்ந்தன; மான்களும், யானைகளும், அச்சங்கொண்டன; மரபிரியாமல் மதுபானஞ்செய்தினபுறுகின்ற கந்தர்வர்களும், வித்தியாத நாமம், மற்றுள்ள தேவகணங்களும், பறவைகளும், அச்சமுற்று நின்றவர்களும், மலைநாகங்களும் அச்சமுற்றடங்கின; சிகரங்களனைச் சப்பொழுது

புற்றினின்றும் பாதி வெளியில்வந்த பாம்புகள் அப்படியே யழுந்திவிட்டமையின், அவைகளினால் அம்மலை பதாகைகளையுடையதுபோலவும், முனிவர்களும் அச்சங்கொண்டு தனைவிட்டோடினமையின் பெருங்காட்டில் துணைவிட்டுப்பிரிந்த வழிநடப்பவன் போலவும் விளங்கிற்று; அந்தச் சிறியதிருவடியும் இவ்வகையாக அமமகேதரமலையினமேலேறி இயல்பாகவே வேகமுடையராதலின, வேகஞ்செய்வதிலூக்கமுற்றும்; வாகார்களுள் யிகவீரமுடையராதலின், பகைவர்களைக்கொலைசெய்ய வல்லவரும், சிறந்த மகிமையுடையராதலின், நன்மனமுடையவருமாகியும், மனத்தைத் தன்வசமாக்கி யசசமென்பதை யகற்றி யிலங்கையை மனதினால் நினைந்து அங்குசென்று செயற்குரியகாரியங்களையெல்லாமசெய்துமுடித்தவருவே னென்று உறுதிக்கொண்டு தாமும் மகிழ்ந்து தமமுடன வந்த வாகார்களை லலோரையும் மகிழ்வித்தனா.

கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில அறுபத்தேழாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

கி ஷ் கி ந் த ர க ண் ட மு ம்

முற்றுப்பெற்றது.

பீடி. கை.

ஸ்ரீமத் வால்மீகிராமாயணம் ஏழு காண்டங்களுள் ஸ்ரீமத் ஸுந்தர காண்டம் மிகச் சிறந்ததும், நாடோறும் யாவராலும் பாராயணஞ்செய்யப் பட்டதும், அவரவர்கள் கோரிககையின்படி அறம்பொருளினையும் வீடுகளைத் தடைசீனறித் தருவதும் ஆகின்றதென்பது பிரபஞ்சஸாரம், உமாஸம்வழிதை முதலிய முசுணூல்களில் நனறாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; பதப்பொருளை யுணராமல் பாராயணஞ்செய்வது அவ்வளவு சிறந்ததன்று, என்றும் முனிவர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்டுளது, ஆதலால், இந்நகக் காண்டத்தைமாதிரிம தெலுங்கு லிபியில சலோகமும், தமிழெழுத்தில் அநவயவரிசையாகப் பதங்களும, பொழிப்புணாபோல் கதையுமாகச்செய்வது யாவாக்கும் இனியதாகுமென்று எண்ணி இவ்வண்ணமே செய்யத் தொடங்கலாயிற்று

இதையறிந்து பல கையொப்பக்காரர்களும் இவ்வாறே செய்கவென்று கேட்டுக்கொண்டி மிருக்கின்றனாகா; ஆதலின், இது லோகோபகாரமென்று எண்ணி கையொப்பக்காரர்களெல்லோரும் மகிழ்வுறுவாக்கின்றன நம்புகின்றன.

இதில கதை யிசைந்து தொடர்ச்சியாய் வருவதற்குப் பலவிடங்களில் விசேஷணங்களைப் பெய்சொச்சமாகவும், வினையெச்சமாகவும், வினைமுற்றுக்களை வினையெச்சமாகவும், சிலவிடங்களில் காணி பரயோகத்தைக் காதிரிபரயோகமாகவும் மாற்றியெழுதப்படும். பதங்களிலும், கதைகளிலும், ஒவ்வொருபதங்களுக்கும், அவ்வவற்றின் பொருள்களுக்கும், கடைசிலே ஒவ்வொரு ஷ்டடார (* என்றுகூற) போடப்படும்

ஒவ்வொரு சலோகங்களின் கடையிலும், அவற்றின் பொருள்களைக் கடையிலும் முறையே கணக்குபோடப்படும். ஆதலின், இப்பதத்திற்குது பொருளொன்று எளிதாக அறிந்துகொள்ளத் தடையிலலை, சிலவிடத்தில் கருத்துப்பொருளையும், பதப்பொருளாகவே சேர்த்தெழுதப்படும் நூலித அர்த்தங்களுக்கு இருபுறமும் () இக்கூறி போடப்படும். தலின், இப்பிழகையிலெழுதப்பட்ட சங்கதிகளை யாவரும் ஜனாபகத்திலுத்துப் பாராயணஞ் செய்யவேண்டும்.

ஹரிஓம்.

ஸ்ரீவீதாலக்ஷ்மண பரதசத்ருக்ந ஹநமத்ஸமேதாய

ஸ்ரீமதேரோநந்தந பரப்ரஹ்மணேநமः.

சு ந் த ர க ண் ட ம் .

ஸ்ரீமத்ராமாயணம் பாராயணஞ்செய்யுங்காலையில், முதலில தம் தம்
ஆசார்யர் முதல் பரமாசாரியனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் வரையில்
உள்ள தனியன்களை முறையே அநுசந்தித்துப் பின்பு, இத்
னடியில்வரும் தனியன்களையும் அநுஸந்தித்துப்
பின்பு, பாராயணஞ் செயல வேண்டும்.

ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் தனியன்.

கூபந் ராகுராஷே சுபுரந்நுபுராஷுநக்
அருஹ்யக்ஷிராஹாஃ ஸ்ரீவாழ்ச்சுபுநக்
கூஜநதமராாமேதி மதுரமதுராஹ்ரம
ஆருஹ்யகவிதாசாகாம வந்தேவால்மீகிகோகிலம்.

சிறியநிருவடி தனியன்.

ஸூயுஷ்டிக்யநாராஷிஷு சக்ஷிந்நாஷுநக்
ரானாயநகஸானா ரக்ஷுஃ ஸ்ரீநிலாந்நக்
கோஷ்பதிக்ரூதவாராகும மசகிக்ரூதராஷ்ஸம
ராமாயணமஹாமாலா ரநநவநதேநிலாதமஜம்.

ஸ்ரீமத்ராமாயணத் தனியன்

வாழ்ச்சுபுநக்ஷிரா ரானாக்ரகாமிந்
புநாக்ஷந்ஷிராஹாஃ ரானாயநகஸானக்
வால்மீகிகிரிஸம்பூதா ராமஸாகரகாமிந்
புநாக்ஷபுநமபுணயா ராமாயணமஹாந்நி.

வால்மீகிராமாயணம்

நூற்சிறப்பு.

பேசுபேசுவுருவீடுநி வாசகங்காத்தி

பேசுபேசுநாநாசி சாஸ்திரமாயநாத்தி.

வேதவேதயேபுபுவி ஜாதககரதாதமஜ

வேதபிராசேதஸாதாவீ தஸாஷாதராமாயணமகா.

நூலின்பொருள்.

தருவகசுமாநுநிநிமொகஸக கருவிரிசுநாநாக்யபந்
கருவகசுமாநுநிநிமொகஸக கருவிரிசுநாநாக்யபந்

தருவகசுமாநுநிநிமொகஸக கருவிரிசுநாநாக்யபந்
கருவிரிசுநாநாக்யபந்

திரயானம்

நெருவிரிசுநாநாக்யபந்

கருவிரிசுநாநாக்யபந்

கருவிரிசுநாநாக்யபந்

கருவிரிசுநாநாக்யபந்

கருவிரிசுநாநாக்யபந்

கருவிரிசுநாநாக்யபந்

கருவிரிசுநாநாக்யபந்

கருவிரிசுநாநாக்யபந்

சுந்தரகாண்டத்திரயானம்.

சுந்தரகாண்டத்திரயானம்.

சுந்தரகாண்டத்திரயானம்.

சுந்தரகாண்டத்திரயானம்.

சுந்தரகாண்டத்திரயானம்.

சுந்தரகாண்டத்திரயானம்.

சுந்தரகாண்டத்திரயானம்.

சுந்தரகாண்டத்திரயானம்.

சுந்தரகாண்டத்திரயானம்.

முதலாவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி கடலைக்கடந்து அககரைசோந்தருளியது.

ஓய்ச்சி சேராசனசீராயி சீராயுஞ்சுருக்கே நஃ
 ஐயுமபவமநீயுந் துரநாசரிசெயி.

(பத்ம.) ததழ்ச்சதருகாசசுராவணநீதாயாங்கீவரீதாயாழை *
 பதமகஅனவேலதமிகசரணசரிதேசுபதிக்குஇயைவக * (1)
 மயூரந்தசூரிசுயவ்வம் வகீமே நகுர்வாசர்:
 நமசுநீசீரோ குரவாஸந்திரவநா.

நிஷ்பரதிசுவரதவமகதவகரமககாமசிரிபோஷணைவாரநாழை *
 சமுதகரசிரோகரீயங்கவாமகபதிக்குஇயைவகபபௌ * .. (2)

அநபிரமாரியுநீய சாநீயுநீயுமமம்மஃ
 தீரநீயுலகநீய விரவாரத்தொடுபநாழை

அசுகமஹாபலுகுதிசூயைலீயவாயணைவக... .. *
 வலிலகலசுபவநாசாதவலேவகபதாஸுமகம்சசாரக * .. (3)

பிவாஃவிசாநயைத் தீ வநநசாசாசாசு வாரக
 மயூரமுநீயுமமமம்மஃ நசூயுசுருக்கேநீய

தீமானபரவருதசுக்கிசாரிசூயைதவிநானையசராஸயன * .. *
 உரலாசுபாநபானஹரணஸுபஹநுனமருகாமசசுகங்கண * (4)

தா த் ப ர் ய ம்.

அநந்தரமக பகைவாகளைக் கொல்லவல்ல சிறியதிருவடி * ராவணனா
 லயஹரிககப்பபட்ட * பிராடடியார * எழுந்தருளியிருக்கருமிடத்தை * த்தேழி
 வ்தனபொருட்டுசாரணனெனனம தேவாக்கா ஸஞ்சரிகங்குநத * யுகாசமாரக
 சந்தில * எழுந்தருளவேணமெனறு நீனைத்துத (க) தடையல்லாமல் *
 பிறரால் செயற்கரியகாரியத்தைசெய்ய நிச்சயங்கொண்ட * வானரநாதி
 யுதியும்மிக உயரந்த தலை கழுத்துகளைபுடையவராயக ஆவிகைகுசுப்பதி
 யுள்ள காளைபோலமிக விளங்கி (உ) பன்புக சிறநக தோளவளி புற்ற
 வநும * தீரமுடையவரும * (ஆதலில்) வைரேய மணிர்போனற வண்ண
 முடையனவும் * நனைர்போலக் குளிர்நதனவுமாய * இளம்புலனுடைய
 மகேந்திரமலையின மேற்புறங்களிலுமககாமகஉலாசி (ஈ) சிறந்த புத்தி
 புடையோராதலின, * முரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்ட * சீரிய சிங்கம் *
 தீபால * பறவைகளை * அச்சமுற்றோட்செய்தும், * மார்பினுலேமாரங்களை *
 முறித் திழுத்துக்கொண்டு * பற்பலமிகுக்கவகளை * யடித்தும்,.....(ச)

சிவபீடமாயிதம் உத்தரலீலாயிதம்

புத்தகாயிதம் உத்தரலீலாயிதம்.

(பதம்) நீலலீலாயிதம்மாளுகிஷ்டம்பதவாணீயவிதாவிததை... *
 ஸவபாவவிஷிததை... அதனை... தாயி... ஸமலலகருதம்* ... (௫)

சாமுபிதாயிதம் கந்திரீய...
 யதீ...
 யதீ...
 யதீ...

காமரூபியி... ஸபரிசசதை... கந்திரீய... கந்திரீய... *
 தெவகலபாயி... பநகைசச... அ... கந்திரீய... ம... கந்திரீய... * (சு)

புத்தகாயிதம் உத்தரலீலாயிதம்
 உத்தரலீலாயிதம் உத்தரலீலாயிதம்.

தலையகிரீவாயயயநாகவராயுதே... தலையகிரீவாய... *
 ஸ... கந்திரீய... கந்திரீய... * (ஏ)

புத்தகாயிதம் உத்தரலீலாயிதம்
 உத்தரலீலாயிதம் உத்தரலீலாயிதம்.

ஸ... கந்திரீய... கந்திரீய... *
 பு... கந்திரீய... கந்திரீய... * (அ)

நீலவண்ணமுற்றும்கு, செவந்தும், கந்திரீயவண்ணமுற்றும்கு, பசுசையிலே
 போலககுறுததும், வெளுத்ததுவகுறுத்தும், இயலபாகவே தோன்றியும்,
 பலவண்ணமுற்றுமிருககின்ற கைகிகாதி தாதுககளினாலே அலங்கரிக்கப்
 பட்டும், (௫) நினைத்தபடி ரூபத்தரிக்கவல்ல * இனப்புற்று வாழுவதற்குரிய
 பரிஜந பரிவாறகனையமுடைய * யசுகினனர கந்திரீயங்களாலும், * தேவர்
 களுக்கு நிகரானபனககளாலும் * இடைவிடாதெப்பொழுதும் எங்கும்*
 அடையப்பட்டதுமாகி (சு) (விளங்கியது எந்த இடமோ) அந்தவவா
 யபாயினு மதேஹந்திரமலையினுடைய * சிறந்த மால் யானைகள் நிறைந்த*
 அந்த * இடத்திலே * நின்ற * அந்தவவாநரர் கோமான * (விபநகன்ற) ம
 விநில * (நிறகின்ற) மதவேழம் * போல * மிகத் திகழத்தனா. (ஏ) (பின்பு)
 அந்தச சிறியநிருவடி * தமக்கு ஆசார்யனான ஸூர்யனுக்கும், * ஐந்தரவியா
 கரணத்தை இயற்றிய தேவேந்திரனுக்கும், * தமக்குப் பிதாவாகிய வரூபக
 வாணுகும், * தமக்கு வேண்டும் வரங்களை யளித்த ஞானமுகனுக்கும், *
 மற்றுமுள்ள பூதங்களுக்கும் * கைகடப்பித்த * தொழுது * வாள்மிகை செல்
 வதில் * மனங் * கொண்டு, (அ)

புளியொழுகி கீழ்ப்பாடிநாயுடைய
கீழ்ப்பாடிநாயுடைய

(பதம) தநிணை* ஆதமயோநயே* பவநாய* பராநமு* அஞ்சலீம்* ... *
கருதவா* தநிணை* திசம* கருதம* தநி* உவருதெளி* ... (க)

வள்ளலாடு வள்ளலாடு வள்ளலாடு
வள்ளலாடு வள்ளலாடு வள்ளலாடு

பலவகையானவை* தருவா* பலவகையானவை* ... *
பாலவா* ஸமுதர* இவ* 1ாமவருதயாததம* உவருதே* ... (க0)

நின்றுகாண்பீர்ப்பு* லிபு* ஸுய* ஸுய*
வாசுபாடி* ஸுய* ஸுய* ஸுய*

நின்றுகாண்பீர்ப்பு* ஸுய* ஸுய* ஸுய* ... *
பாலவா* ஸமுதர* இவ* 1ாமவருதயாததம* உவருதே* ... (க1)

நின்றுகாண்பீர்ப்பு* ஸுய* ஸுய* ஸுய*
வாசுபாடி* ஸுய* ஸுய* ஸுய*

ஸு* அசல* அபி* கபி* பி* ஸு* ஸு* ஸு* ... *
புலகபி* தரா* தரு* ஸா* ஸா* ஸா* ஸா* ... (க2)

யிகத் திறமையுடையோராதலின், * தமக்குத்தந்தையாகிய * வாயுபக
வான்பொருட்டி * க்கிழகருமுகமாகக் * ஸு* ஸு* ஸு* * த்தென * திசையை
நோக்கி* செல்வதன்பொருட்டி* பின்பும்* வளர்த்து* (க3) வாரா தலைவர்
களால்* பார்த்தப்பட்டி* மேலே எனினவதில * உறுதிக்கொண்டி* பாவகாலங்க
ளிலே* பொருதோதம்* போல* பபெருமாளுக்குருமடவளர்வதன்பொருட்டி*
த்தாமும் யிகவளர்ந்து* (ய) அளவிடறகரிய மேனியுடையராய* அலைகடலைத்*
தீண்டி* செல்ல விருப்பங்கொண்டி * கைகளினாலும், * காலகளினாலும் *
அந்த மறையந்திரமலையைப்பற்றி * பிடித்ததைத்தனர். (க4) அந்த *
மறையந்திரமலையும் * சிறியதிருவடிபினால் பிடிக்கப்பட்டதாகி * முகூர்த்த
காலம் * அசைந்து * மலர்ந்த கிளைகளையுடைய * பற்பல மாங்களிலுள்ள
எல்லா* மலர்களையும்* உதிர்த்து, (க5)

சுதவீசநீரீகாநி. சரணீவாசலீபக :

நநாசநகசுநாசாபஞ்சு கசசினீரீயந :

(பதம்.) ஸுரோமாணிச* துவே* அசலோபய* சகமபேச* ...
ஸுமஹாண* நோயத* இவ* ஸுமஹா* சம* சராச* ... (௩௨)

அநவாசீஸ்யஸுத் ஐ* லாஞ்சாலரீ* கஸிஸீதம்

சுதவீசநீரீகாநி. சரணீவாசலீபக :

ஆநுபூர்வயேண* வருததம* ராமபி* சித* ஸாஸகூலம* ...
பஷிராஜ* உரகம* இவ* உதபநிவ்யா* விசிடேஷபச* ... (௩௩)

சுதவீசநீரீகாநி. சரணீவாசலீபக :

சுதவீசநீரீகாநி. சரணீவாசலீபக :

ஆததவேகஸய* தஸய* பருஷ்டத* இலிததம்* ஸாஸகூலம* .. *
கருடேக* ஹரியமாண* மஹாரச* இவ* ததருசே* ... (௩௪)

சுதவீசநீரீகாநி. சரணீவாசலீபக :

சுதவீசநீரீகாநி. சரணீவாசலீபக :

கபி* மஹாபரிசஸநிபௌ* பாசு* ஸமஸசமபயாமாஸ* ... *
கடயாம* ஸஸாதச* சரணௌ* ஸருசகோசச* (௩௫)

சுதவீசநீரீகாநி. சரணீவாசலீபக :

சுதவீசநீரீகாநி. சரணீவாசலீபக :

வீரயவாண* சரீமாண* ஸு* அஜன* சதைவச* ரோதராம* ... *
ஸமஹருதய* தேந* ஸ* வம* ததா* வீரய* இலிவேச* ... (௩௬)

அம்மாருதியா* ரோமங்களைச* சிலீராத நம* பெருமலைபோ* லகைந்தம்*
நீருண் டயர்ந்து முழங்குகின்ற* லோகம* போல* பெரொல்யெழுமாறு* முழங்
கியும்* (௩௨) அடி முதல துனிவரையில் முறையே * நீண்டருணம்ம *
மயிரக* அடாந்து முள்ளுலங்குததைப * பெரிய திருவடி* பெருநாக
த்தை * (சமுதயவது) போல * வானயிசையெஈற விருப்பங்கொண்ட *
சுழற்றி யுகறினா* (௩௩) வேகமுற்ற* அந்த மாருதயினுடைய * பினமுந்
தல்* கமுற்றி யுத்தப்பட * அந்த லாகூலம * பெரிய திருவடியினுலே *
பறநி யிருக* பபட்ட * கொடிய நாகம * போல * க்காணப்பட்டது. (௩௪)
அம்மாருதி* பருந்து நீண்ட கோடடைவாயில் குறுககுத்தடி களபோல்த*
கைகளை* மலையைப்பறநி யசையாமலுன்றியுட* இயிப்பைச* நுகியுட*
கால்களை* மடக்கியும் (௩௫) (இயல்பாகவே) விரியமுடையவரும* கார்தி
புடையவரும்* புகமுடையவரும் * (ஆகியும்) புஜங்கையும் * அவ்வண்ண
மே* கமுறதையும்* சுருக்கியும் * தேஜஸ்சையும்* பலததையும் * அப்ப*
போல* விசயத்தையும் * அநிகமாக மேற்கொண்டும்...

அந்நெய்யினை நமஸ்கரிப்போம்

யுத்தியை நமஸ்கரிப்போம்

(பதம.) அந்நெய்யினை நமஸ்கரிப்போம் *

தரிசுவை நமஸ்கரிப்போம் (சக)

வாய்மீதிராமாயணம்

நமஸ்கரிப்போம்

... .. * *

... .. (சஉ)

அந்நெய்யினை நமஸ்கரிப்போம்

யுத்தியை நமஸ்கரிப்போம்

... .. * *

... .. (சங)

அந்நெய்யினை நமஸ்கரிப்போம்

யுத்தியை நமஸ்கரிப்போம்

... .. * *

... .. (சச)

அந்நெய்யினை நமஸ்கரிப்போம்

யுத்தியை நமஸ்கரிப்போம்

... .. * *

... .. (சட)

இவ்வகையே கந்தோடே தானே விண்ணுலகம் செல்வனே அந்த விண்ணாடிகளையும் வந்தாயிராடிகளையும் ஒச்சகாலம் காணாமல் போவேணுகில் வருத்தமின்றி எளிதாகவே (சக) அரசுகாக்கானவர்க்கும் அரசனான சராவணனைப்பறப்பட்டு நோத்துக்கட்டி உறுகுகொண்டிருவேனாயான எவ்வத்தத்தலும் காரியத்தை விடுகுகொண்டே பூராட்டியுடன் கூடிய வருவேன் (சஉ) இல்லாவிட்டால் ராவணனிக்கொண்டுகூடிய இலங்காபுரியை மேலுடன் போதகாவது எடுத்துக்கொண்டிருவேன் (என்று) வானகோணை சிறியதிருவடி அவ்வாறாகவே நோக்கி இவ்வணாமம் உரைசெய்து (சங) பன்பு மகாவேதங்கொணமி அச்சமற்று ஆராயாமல் விவகந்தனால் ஆகாயத்திலுமூழ்பிவாநரர்களுமா மிகவலிமையுற்றவரும் பெருமுகமுற்றவரு மாதலின் தமமை ப்பெரியிருவடியைப் போலவே நினைத்தனா (சச) (இவ்வண்ணம்) அம்மாருதி மேலே எழும்புகையில் அந்த அம்மலையில் முனைத்துள்ள மரங்களையாவும் வேகத்தாலே எல்லாக் கிளைகளையும் முறித்து நாற்புறங்களிலும் மேலெழுந்தன (சடி)

சாராஹிராணாஹி ஸந்தாஹிரிவாஹரம்.

அபிராமாயிஃ*உத்திராயிஃ*தாராயிஃ*அமபரம*இவ*அதருச்யத.(௫௫௭)

சந்த்யாஹரஃ*வாஹா ஸந்த்யாஹரஃ

*சந்த்யாஹரஃ*வாஹா ஸந்த்யாஹரஃ

பரஸாரிதேளஹம்பரகதேள*தஸய*பாஹஹ*பாவதாஹாத* ... *
விநிஷ்கராரதெள*பௌசாஸயெள*பநநகெள*இவ*ததருசாதே* ()

பிஹிஷ்கராரதெள*பௌசாஸயெள*பநநகெள*இவ*ததருசாதே* ()

ஸ்ரீமான*ஸோராயிமாலம*மஹாரணவம*பிபணனிவ*பபெள* ... *
மஸாகபிஃ*ஸி*ஆகாசம*பிபாஸுரிவச*ததருசே* . (௫௫௭)

சந்த்யாஹரஃ*வாஹா ஸந்த்யாஹரஃ

வாயுமாகாஹஸாரிணை*தஸய*விதயதபரபாகாரே*நயனே* ... *
பாவதஸதெள*அநபெள*இவ*விபரகாசேதே* (௫௫௭)

பிஹிஷ்கராரதெள*பௌசாஸயெள*பநநகெள*இவ*ததருசாதே* ()

பிஹிஷ்கராரதெள*பௌசாஸயெள*பநநகெள*இவ*ததருசாதே* ()

மிகவமுதமு*பபுறப்பட்ட*விண்மீன்களினாலே* விண்டலம*போல*
காணப்பட்டது*(௫௫௭) நீட்டப்பட்டி*ஆகாயத்திலு பரவிய*அந்த மாரு
தியினுடைய*கைகளை*மலைச் சிகரத்தினின்றும்*புறப்பட்ட * ஐந்தலைகளு
டைய*நாகங்களை*போலவே*காணப்பட்டன * (௫௫௭) ஞானவைராகதிய
மும் தேககாந்தியமுடைய அந்த அனுமான*தரங்கிரகங்களுடன் கூடின*
பெருங்கடலை*பபாணம் செய்பவாபோல*விளங்கி*பேருருவமுற்றவரும்*
பெரும்புகழ்பெற்றவரும்* (ஆதலின்) ஆகாயத்தை*பபாணஞ்ஞெய்ய விரு
ப்புறவாபோலவும்* காணப்பட்டனர் * (௫௫௭) காற்றின்வழியான வானி
டையைததொடாந்துசெல்லுகின்ற*அம்மாருதியினுடைய*மின்னின்காந்திக்
கூரிகரண*கண்களை*மலைமேலெரிக்கின்ற*தீகளை*போல*விளங்கின(௫௫௭)
பிங்களவண்ணமுற்று * பபெரிய * மண்டலாகாரங்களான* வலீமுகர் தலை
வரான அனுமானுடைய * கண்களிரண்டிம் * ஏககாலத்திலே ஒளியுற்
றுதயமாகிய * சந்திர சூரியர்கள்போலவே * விளங்கின*.....(௫௫௭)

யுகாநாநீகயாதீந்ய சாருயாசாருயாபநீ

நீந்யாநீகயாதீந்ய சாருயாசாருயாபநீ

தாமர்மதஸயமுமதாமரயாநாலிகயாஸுநதயயா ... *
ஸமபிஸபருஷ்டமததஸுயமண்டலமபதாஹபபெள... (சு09)

லாஸாலவநமாவிந் ஸ்வமாநஸ்யோஹீ

அவரையுதந்ய சகந்யசுஹீந்யூதீ

பலவமானஸயவாயுதநஸயஸமாவிததமலாவகூலம் ... *
உசசருடிசகரதவநயவிலகாமபொசோபதே... (சு09)

லாஸாலவநமாவிந் ஸ்வமாநஸ்யோஹீ

ஸ்யோஹீந்யுதந்ய சகந்யசுஹீந்யூதீ

மஹானசகலதமஷ்டாஹமஹாபாஹாஹிஅநிலாதமஹ... *
லாஹகூலசகரணபிநிவேஷிபாஸகரஹுஹாயரோச... (சு09)

ஸ்யோஹீந்யுதந்ய சகந்யசுஹீந்யூதீ

யுமாஸாஹிநஸ ரிநீரிகநாயு

ஸுமஹாகபிஅபிதாமரணஸபிகதேசேமஹதா ... *
தாரிதேநககிகதாஹநாகிரிபிவரராத... (சு09)

சுயாநரநீந்யுதந்ய ஸ்வமாநஸ்யோஹீ

கநீந்யுதந்ய சகந்யசுஹீந்யூதீ

ஸாகரமபலவமானஸயவாராவலிமயபகஸப... *
ககூலநதரகசுஹாயஸுஹீந்யூதீ... (சு09)

இயல்பாகவே செம்மைநிறமுற்றும் அம்மாருதருமாருடையமுமம்
செவந்தநாசியினுலேசகநீயின் செமமையினுலே வியாபககபபட்டஅந்
தசசுருயமண்டலம் போலவே விளங்கிற்று (சு09) கடலைதாண்
டுகின்ற அந்த வாயுருமாருடைய மேலுயாததி வளைக்கபபட்டலாஹ்
கூலமானது உயாததி நடபட்ட இநதரந்துவஜம் போலஆகா
யதகிலே திகழ்ந்தது (சு09) மகிமைபுறறவரும வெண்மைபொருந்
தய பறகையுடையவரும மிகசசிந்த புத்தியுடையவரும ஆகிய அநி
லநந்தணீசக்கரம்போல வேதமமைசகநி வளைத்த லாஹகூலத்தினுலே
பரிவேஷமுடைய பாஸகரன்போல விளங்கினர் (சு09) அந்தமாரு
தியே மிகச சிவந்த வாலின அடிபுறத்தினுலே பெரிய புகைக்கப்
பட்ட கைரிகமென்று காவிககலவினா மாமலைபோல வொளித்த
னா (சு09) ஸாகரத்தைத் தாணடுகின்டுவாராவலிவரான அந்த அஹ
மாருடைய ககூல்களினிடையினின்றும் தோன்றின காற்று கரு
முகில்போல முழங்கிற்று (சு09)

கவிதாச்சுபலவாஃ சுஹுதாச்சுநிச்சுபுதஃ

ஸாகரஞ்சுநிச்சுபுதஃ கஞ்சயுஸாநுஹுச்சுபுதஃ.

பலவாண்ஃநிச்சுநுதஃ கபிவாதசசுஃமேகவாதசசுஃ *
பீமநிர்ஃகோஷம்ஸாகரமஃபருசமஃகமபயாமாஸதஃ .. (௭௦௭)

விஃகஃநுமிஃகாலாநி ப்ருநுநுதஃபுதஃ

புநுநுநிச்சுபுதஃ கிச்சுநுநுதஃ.

லவணம்பலிஃபருஹுநிஃஊமிஊலாநிஃவிஃகாஷணஃ *
கபிசாநுலஃஃரோதலிஃவிஃகரணலிஃபுபலுலஃ (௭௦௭)

ஸுலஹுநுநுதஃ கஃக ஸுநுநுதஃ ஸுஹுநுநுதஃ

அபிஃகாநுநுதஃ கிச்சுநுநுதஃ கிச்சுநுநுதஃ.

மஹாவேகஃஃஸுஃமஹாணவேகஃஉதததானஃமேருமநுதரசஃகாசானஃ *
தரஹகானஃகணயனலிஃபுஅதிஃகராமதஃ * (௭௦௭)

சுஹுநுநுதஃ கிச்சுநுநுதஃ கிச்சுநுநுதஃ

அஃபுநுநுதஃ கிச்சுநுநுதஃ கிச்சுநுநுதஃ

தலயஃஃவேகஸமுதததமஃஸுஹுநுநுதஃ ஸுஹுநுநுதஃ *
ரஸதமஃஃஆததமஃசாரதாபரமிஃகவிஃபராஹுஃ (௭௦௭)

விஃகஃநுமிஃகாலாநி ப்ருநுநுதஃபுதஃ

புநுநுநிச்சுபுதஃ கிச்சுநுநுதஃ.

ததாஃவிஃகருதாஃகிச்சுநுநுதஃ கிச்சுநுநுதஃ *
பகாஷணஃகிச்சுநுநுதஃ கிச்சுநுநுதஃ * (௭௦௭)

மிகவும் வலிமையுடையதாகித்தேரற்றினசிறியதிருவடியின் வேகக்
காற்றும்மேகத்தின்மழைகாற்றும்(சோந்து) அசசமுறத்தக்கபேரொளி
கொண்டஃ ஆழகடலை மிகவும் அலைத்துக் கலககின (௭௧௭) உப்பு
நீர்க்கடலிலே பருகதுயாந்த அலைகளின் ஜாலகளை இழுத்துக்கொ
ண்டு செல்லுகின்ற வானரா தலைவரான சிறியதிருவடி ஆகசத்தையும்
பூமியையும் பிரிப்பவர்போலே தாவினா (௭௧௭) மஹாவேகமுடைய
அம்மாருத மைநதர் மஹார்ணவத்திலேமேமுந்த மேருமந்தரமலைக
ளுககு கிராகவயாந்த அலைகளைகணக்கிட்டெண்ணுகிறவாபோலவே
தாண்டினா (௭௧௭) அந்த அனுமானுடைய வேகத்தினுணடகிய
ஜலம் (மேகமண்டலம்வரையிலுயாந்து) மேகத்துடன்கூடி அப்
பொழுது ஆகாயத்திலே நின்ற வியன்றகன்றசரக்காலமேகம்போல
விளங்கிற்று(௭௧௭) அப்போது(கீர் நீங்கினமையின் பிரகாசமான மீன்
முதலை சிறுமீன்களும் ஆமைகளும் ஆடையை யவிப்பதினாலே
பிராணிகளுடைய சீரகவளபோல க்காணப்பட்டன.....(௭௧௭)

வ்லமாநாநமீயேந் னுபங்காந்நாநாஹயாஃ

வீரீயீயூதங்கீயாஹலம் ஸுபநாஹிஸிநி.

அதஃஸாகராலயாஃபுஜங்கஃஃவயோமநீபலவமாணம்* ... *
தமஃகபிசாநாஸமஃஸமீக்ஷயஃஸுபாணஇதி*மேநிரே* ... (௭௫௭)

தவ்யோபநவீநீநாஃ லிஷீஹீபநயாயீதா

ஹாயாவாந்நீயூந்யூ பஸாஹதராத்வீ

தசயோஜனவிஸதிராஹு*தரிமசதயோஜனம* ஐயதா* *
வாநரசிஹமஸய*சாயா*ஜலே*சாருதரா*அபவத* . . (௭௬௭)

த்யூதாஹ்ருபநாஃவா யுயுசாநாநாமிநீ

தந்யூநாநாநாஹாயா விதராலவீநாபஹீ

லவனாமபவியீ*விதசா*வாயுபுதராஹுசாமினீ*தஸய* *
ஸாகசாயா*சவேதாபரகநராஹீ*சுகபே* (௭௭௭)

சுசுநாநாநாநாஹாயா ஹாயாநாநாஹாயா

வாயுநாநாநாநாஹாயா ஹாயாநாநாஹாயா

மஹாதேஜாஃமஹாகாயஃமஹாகபிஃஃநீராலமபே* *
வாயுமாரகசே*பக்ஷவாண*பாவததி*சுகபே* (௭௮௭)

த்யூதாஹ்ருபநாஃவாஃ வெநீநாநாஹாயா

தெநாயாநாநாநாஹாயா ஹாயாநாநாஹாயா

பலவான*அஸள*பிசுருசரஃ*நீயந*நிவகே*யாதி* *
தேந*மாரகேண*ஸஹஸா*அணலஃ*நீரோணிகருதஇவ* ... (௭௯௭)

பின்பு * கடலிடையில வாழுகின்ற பன்னககரும * ஆகாயத்திலே *
தாவுகின்ற * அந்த * வானர சேனாதிபதியான அனுமானை * நோக்கிப்பெ
ரியதிருவடியெனறே * எண்ணி யசசநகொண்டன * (௭௫௭) பத்துக்கா
தம் அகலமுடையதும் * முப்பதுகாதம் நீாமுடையதுமாகிய * வானரசிவகத
தின் * நிழலானது * கடல்நீரில் * மிகவும் அழகுறறதாக * ததோறழிற்று (௭௬௭)
உப்பு நீரககடலிலே * விஸதாரமான * சிறியதிருவடியைப் பின்றொடாந்து
செல்லுகின்ற * அவருடைய * அந்த * நிழலானது * வெணமை நிறமுற்ற மேகங்
களினுடைய அடாதவரிசைபோலவே * விளங்கிறது * (௭௭௭) சிறந்த
தேஜஸ்ஸையுடையவரும் * மிகப்பெரிய திருமேனியுடையோரும் * வான
ரர்களுள் சிறந்தவருமாகிய * அந்தச் சிறியதிருவடி * ஆலம்பியில்லாத *
வரபுகூர்க்கததிலே * சிறகளுடன் கூடின * மலைபோல * விளங்கி
னார் * (௭௮௭) சிறந்த பலமுடையராதலின் * இந்த * க்கடுவன் கோனா
னமாருதி * எந்தவழியினாலே * வேகமாகச் செல்லுகின்றாரோ * அந்த *
வழியினாலேயே * விசுவாக * அந்தச்சாகரம * பெரியகப்பறையாகப் செ
ய்யப்பட்டதுபோல * (விளங்கிற்று) (௭௯௭)

யுபயஸ்துஸ்துஷ்யம் ப்ளவநமவிநாயஸா

பரஷ்ய பைந்நராயி: ப்ரணமஸ்தி: கஸாபஸம்.

மஹைராஜஸா * விஹாயஸா * பலவமாமம் * ரமம் * *
 ருஷ்யபசச * தஷ்யபிஷ்ய * தேவசரநதாவாசச * பசமஸநம் * இஷ்யபி: (அருட)

நாநாயுத்துஸ்துஷ்யம் ப்ளவநமவிநாயஸா

ப்ளவநமவிநாயஸா

நாகாயி: * யக்ஷாயி: * ரக்ஷாமஸி * விபதாயி: * ககாயி: * ஸாயேச * .. *
 விசதக்லமம் * சபிவரய * பரேக்ஷய * ஸஹஸ * தஷ்யபிஷ்ய * ... (அருட)

ப்ளவநமவிநாயஸா ப்ளவநமவிநாயஸா

ப்ளவநமவிநாயஸா

தஸயி: * பலவகசாராயி: * லக்ஷம * கமக * பலவமாயி: * *
 இக்ஷவாக்ருகுலமாத்ராசதி * ஸாகாயி: * சிந்தயாமாஸ * (அருட)

ஸாயஸ்யம் சந்நிபிஷ்ய யதிநாயமாயஸாத்

கரிஸ்யயி: பிஷ்யயி: * நகாயி: * விஷயாயி: * ..

வாநாயி: * நகாயி: * ஹநாமாயி: * அஹம * ஸாஹாயயாயி: * ரகரி: * .. *
 ஷ்யாயயி: * விஷயாயி: * சாவயாயி: * பவிஷ்யாயி: * (அருட)

அயமாயி: * காயி: * நகாயி: * விஷயாயி: * ..

அயமாயி: * காயி: * நகாயி: * விஷயாயி: * ..

அஹம * இக்ஷவாக்ருகுலமாத்ராசதி * ஸாகாயி: * சிந்தயாமாஸ * *
 அயமாயி: * இக்ஷவாக்ருகுலமாத்ராசதி * ஸாகாயி: * சிந்தயாமாஸ * (அருட)

மஹாவிசமுடையவரும் * ஆகாசமாக * ததிலே * செல்லுகின்றவரு
 மாகிய * இவதசசிறியநிருவடியை * ரிஷிகளும் * துதிசெய்தனாகா * தே
 வகந்தாவாகளும * புகழ்நிறு * கானஞ் செயதனாகள் * (அருட) நாகாக
 ளும் * யச்ய * காம * ரக்ஷஸாகளும் * விபுதாசுளும் * ககாகளும் * மற
 முமுள டே * ப * நாயகவெல்லோரும் * சிறிதும் வருததயினி * (செல்லு
 கின்ற) வானராதாமனை * ககண்டு * விரைவாக * பபுழந்தனாக
 ள் * (அருட) அநத் * வானரத்தலைவரான * அனுமான * ஆகாயத்திலே செல்
 லுகையில் * இக்ஷவாக்ருகுலத்திலே மரியாதைசெய்து மகிழ்விருப்பிய *
 சமுத்திரராஜன் * சிந்தையுறையின * (அருட) வானராதலைவரான *
 சிறியநிருவடிக்கு * யான் * ஸஹாயம் * செய்யேனாகில் * வாயுடையோர்கொல்
 லீலர்களுடைய * எல்லா இகழவுகளுக்கும் ஆளாக * ஆகுவேன் * (அருட)
 யான் * இக்ஷவாக்ருகுலத்திற்கு நாதனான * சகாசகரவாத்தியினாலே *
 வளர்க்கப்பட்டேன் * இவா * இக்ஷவாக்ருகுலதிலகனான ஸிராமனுக்கு ஸஹாயம்
 செய்பார் * (ஆதலின) துன்புறுவதற்கு * உரியவரல்ல * (அருட)

சதாபயாதிதாசாயு: சிவசுதயாசாயு:

சுதாபயாதிதாசாயு: சிவசுதயாசாயு:

யதாசாயு: சிவசுதயாசாயு: சிவசுதயாசாயு: *

யதாசாயு: சிவசுதயாசாயு: சிவசுதயாசாயு: (௧௦௨)

சுதாபயாதிதாசாயு: சிவசுதயாசாயு:

சுதாபயாதிதாசாயு: சிவசுதயாசாயு:

யதாசாயு: சிவசுதயாசாயு: சிவசுதயாசாயு: *

யதாசாயு: சிவசுதயாசாயு: சிவசுதயாசாயு: (௧௦௩)

சுதாபயாதிதாசாயு: சிவசுதயாசாயு:

சுதாபயாதிதாசாயு: சிவசுதயாசாயு:

யதாசாயு: சிவசுதயாசாயு: சிவசுதயாசாயு: *

யதாசாயு: சிவசுதயாசாயு: சிவசுதயாசாயு: (௧௦௪)

சுதாபயாதிதாசாயு: சிவசுதயாசாயு:

சுதாபயாதிதாசாயு: சிவசுதயாசாயு:

யதாசாயு: சிவசுதயாசாயு: சிவசுதயாசாயு: *

யதாசாயு: சிவசுதயாசாயு: சிவசுதயாசாயு: (௧௦௫)

சுதாபயாதிதாசாயு: சிவசுதயாசாயு:

சுதாபயாதிதாசாயு: சிவசுதயாசாயு:

யதாசாயு: சிவசுதயாசாயு: சிவசுதயாசாயு: *

யதாசாயு: சிவசுதயாசாயு: சிவசுதயாசாயு: (௧௦௬)

(ஆதலின) எவ்வண்ணம * இந்தசசிறிய திருவடி * இளைப்பாறியிரு
ருவரோ * அவ்வண்ணம * யான * செயலவேலாடம * என்னிடத்தில *
இளைப்பாறிய * (பபினபு) மிகுந்த வழியை * ஸுகமாக * தாண்டி * செயலக்
கடவா (௧௦௨) என்றவகையாக * நலமான * கருத்து * கொண்டு * சமுதராஜ
ன * நீரிடையில * மூழ்கி * மறைந்திருக்கின்ற * பொன்மயமான * மைநாகமென்
றும் * வரையரையனைநோக்கி * மொழியலுறறன்ன * (௧௦௩) கேளாய
தராதரததா வேந்தே * நீ * இவகே * பாதாள கலவ * எல்ல வாமுகின்ற *
தானவகணைகளுக்கு * விண்ணவாகோளுன * சசிமணானுலே * கோடடை
வாயிலே மூடவல்ல உழலமரமேபோல * தந்தையாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற
றனை * (௧௦௪) நீ * வானந்த தோளவலியுறு * மீ * வாம * மேலெழிறுமபுகின்
ற * இவ்வஸு * ராகளுக்கு * அளவீடறகரிய * கடலினுடைய * துறைமுகத்தை *
மறைத்து * கொண்டு * நிறுக்கின்றனை (௧௦௫) கேளாய * மைநாக * குறுக்காகவும் *
மேலாகவும் * கீழாகவும் * வளாவதற்கு * உனக்கே * மிகத்திறமை * (௧௦௬)
ஆதலால * உன்னையே * யேவுகின்றேன * மலைகளுள் சிறந்தவனையெழுந்தி
ராய * (௧௦௭) வீரமுடையவரும * கபிகளுள் சூரமுடையவருமாகிய * அந்த *
இந்த * அதுமான் * சககரவாதத்தி * திருமகனுடைய காரியார்த்தமாக * பய
க்கரமான * செயலுடையராய * ஆகாயத்தில் * மேலெழுந்து தாண்டி
கின்றனர் * (௧௦௮)

சு த் த ர க ண ண ட ம் : ப ர வ த ஸ்ய * ச ரு ங் கை கி :

ப ர வ த ஸ்ய * ச ரு ங் கை கி : ... *
ச ஸ த ர ஸ ன க ண ச ம் * ஆ க ண ச ம் * க ண ரு ச ர ப ர ப ம் * அ ப வ த * ... (௧௦௫௨)

த ப் த ஜ ண ம் ப்ர க ண தி * ஸ மு த் தி கை தி * ப ர வ த ஸ்ய * ச ரு ங் கை கி * ... *
ச ஸ த ர ஸ ன க ண ச ம் * ஆ க ண ச ம் * க ண ரு ச ர ப ர ப ம் * அ ப வ த * ... (௧௦௫௨)

ப ர வ த ஸ்ய * ச ரு ங் கை கி : ப ர வ த ஸ்ய * ச ரு ங் கை கி :

ப ர வ த ஸ்ய * ச ரு ங் கை கி : ப ர வ த ஸ்ய * ச ரு ங் கை கி :

ஜ ண த ரு ப ம யை கி * ப ர ஜ ண ம ண ண * ஸ வ ய ம் ப்ர பை கி * ... *
ச ரு ங் கை கி * ஸ கி * கி ரி ஸ த த மி * ஆ கி த ய ச த ஸ ங் க ண ச மி * அ ப வ த * (௧௦௬௨)

ச ரு ங் கை கி * ஸ கி * கி ரி ஸ த த மி * ஆ கி த ய ச த ஸ ங் க ண ச மி * அ ப வ த * (௧௦௬௨)

ச ரு ங் கை கி * ஸ கி * கி ரி ஸ த த மி * ஆ கி த ய ச த ஸ ங் க ண ச மி * அ ப வ த * (௧௦௬௨)

அ ஸ ங் கை கி * உ த தி த ம் * உ த தி த ம் * உ த தி த ம் * ... *
ல வ ண தோ ய ஸ ய * ம த யே * அ ய ம் * வி க ண * இ கி * சி சி தி * ... (௧௦௭௨)

அ ஸ ங் கை கி * உ த தி த ம் * உ த தி த ம் * உ த தி த ம் * ... *
ல வ ண தோ ய ஸ ய * ம த யே * அ ய ம் * வி க ண * இ கி * சி சி தி * ... (௧௦௭௨)

அ ஸ ங் கை கி * உ த தி த ம் * உ த தி த ம் * உ த தி த ம் * ... *
ல வ ண தோ ய ஸ ய * ம த யே * அ ய ம் * வி க ண * இ கி * சி சி தி * ... (௧௦௭௨)

ஸ * ம ஹ ல வே கி * ம ஹ ல க பி * அ த ய ர் த ம் * உ ச ரி த ம் * ... *
த ம * ஜி மூ த ம் * மா ரு த இ வ * உ ர ஸ ண * ப ர த ய ண ண * ... (௧௦௮௨)

ஸ * ம ஹ ல வே கி * ம ஹ ல க பி * அ த ய ர் த ம் * உ ச ரி த ம் * ... *
த ம * ஜி மூ த ம் * மா ரு த இ வ * உ ர ஸ ண * ப ர த ய ண ண * ... (௧௦௮௨)

ஸ * ம ஹ ல வே கி * ம ஹ ல க பி * அ த ய ர் த ம் * உ ச ரி த ம் * ... *
த ம * ஜி மூ த ம் * மா ரு த இ வ * உ ர ஸ ண * ப ர த ய ண ண * ... (௧௦௮௨)

த த * தி த * ச பி ர ண * ப ர தி தி * ஸ * ப ர வ தோ த த மி * ... *
த ஸ ய * க பி * வே க ம * ப த வ ர * ஜ ஹ ர் வ ச * ர த த ச * ... (௧௦௯௨)

த த * தி த * ச பி ர ண * ப ர தி தி * ஸ * ப ர வ தோ த த மி * ... *
த ஸ ய * க பி * வே க ம * ப த வ ர * ஜ ஹ ர் வ ச * ர த த ச * ... (௧௦௯௨)

த த * தி த * ச பி ர ண * ப ர தி தி * ஸ * ப ர வ தோ த த மி * ... *
த ஸ ய * க பி * வே க ம * ப த வ ர * ஜ ஹ ர் வ ச * ர த த ச * ... (௧௦௯௨)

உ ரு க கி ய த ன க ம போ ல * மே லெ மு ங் த * அ ம மை ண க ம லே யி னு டை ய *
சி க ர ங் க ண ி னு லே * எ ன் று போ ண் ற * ஆ க ண ய மெ ங் கு ம * பொ ண் னெ ண ி யு ண
த ர * யி ற் று * (௧௦௫௨) பொ ண ம ய மாயி ன வ ம * மிக லி ள ங் கு வ ன வ ம *
இ ய ல் பாக வே அ ழி ய லொ ண ி யு டை ய ன வ ம * (ஆ கி ய) அ ங் த ச் சி க ர ங் க ண ி னு
லே * அ ங் த * வ வாக ள ளு க கி றை ய ண மை னு க ம * ஞ ராயி று க ள் ற று வாக ள ளு க் கு
நி க ராக * த தி க மு ங் த து (௧௦௬௨) த டை யி ன் னி * மே லெ மு ங் து * எ தி ரி லே *
நி ன் ற * அ ம ம லே யை * (நோ க் கி) உ ப ப லீ க க ட லி னி டை யி லே * இ து * லி க்
கி ன ம் * எ ன் று * நி ச் ச ய ங் கொ ண டி * (௧௧௨) சி ற ங் த வ ரு ம் * ம காவே க மு டை
யோ ரு ம் * வ ண ர ர் க ள ளு சி ற ங் த வ ரு ம் * (ஆ த லி ன்) யி க வ ம * உ ய ர் ங் த *
அ ம் ம லே யை * க் க ரு மு கி லே * ம ரு த ம் எ ளி த ர க மோ த வ து போ ல * ம ர்
பி னு ல் * மோ தி க் கி தோ த ள ன ி னா * (௧௦௮௨) அ ப் பொ மு து * அ ங் த * ம ரு
தி யி னு லே * த ள ள ப் ப ட்ட * அ ங் த * ச் சி ற ங் த மை ண க ம லே * அ ங் த * ச் சி
நி ய தி ரு வ டி யி னு டை ய * வே க த் தை * ய றி ங் த * விய ப் ப மு ங் று * ம கி ற்
ந் த து * (௧௦௯௨)

தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி

தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி

அநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி ... #
பிசாநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி .. (ககரு)

தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி

தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி

தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி ... #
தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி .. (ககசு)

தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி

தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி

தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி ... #
தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி .. (ககௌ)

தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி

தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி

தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி ... #
தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி .. (ககஅ)

தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி

தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி

தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி ... #
தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி தீநீயி .. (ககஈ)

இந்த ஸாகரணலேதான் * யான் * தேவர் பொருட்டாக * பருமானத்தி
ணலே * யேவப்பட்டேன் * வாகராக கோமானே * (ஆதலின்) தேவர் * என்
மீதில் * இருந்தருள்க * இளைப்பாறியபின்னா * செலவாக * (ககரு) இந்த
அனுமான் * யோஜனங்கள் * நூறு * ஒரோதாவாகத்தாவுகின்றனர் * (ஆத
லின்) இவர் * உன்னுடைய * தாமதவரையிலே * யிளைப்பாறி * (பபின்பு)
மிருந்தவழியை * த்தாண்டிச் செல்லக்கடவர் * என்று * (சமுத்திரராஜனெ
ன்னை யேனின்) (ககசு) வலி முகர்தலைவரோ * ஆதலின் * அநதச * சிறப்புற்ற
இந்த * மணமுற்று * உருளிகொண்ட * மிகுதியான * கந்தமூலபலங்க
ளோ * ப்புசித்து * இளைப்பாறி * ப்பின்பு செலவாக * (ககௌ) வாகரப்படை
த்தலைவரோ * தேவருடன் * நமக்கும் * உறவானது * பெரியோர்களால்
ஆதரிக்கப்பட்டதாகவும் * மூன்று * லோகங்களிலும் * பிரலித்தமாகவும் *
இருக்கின்றதன்றோ * (ககஅ) வாயுபகவான் மைந்தரோ * எவ்வெவர்கள் *
தாவுகின்றவர்களெனப் பெயருற்று * மிகவும் வேகமுடையவர்களாகித் *
தாவுகின்றனர்களோ * வாகரசிகாமணி * தேவரை * யான் * அவர்களென்
லோர்களுக்கும் * மிகச்சிறந்தவரெனவே * யெண்ணுகின்றேன் * (ககஊ)

அறிவிப்புகளாக: ப்ரஹ்மீகிராமாயணம்

தர்மபுத்திரமாயணம் கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ளன,

தாமச*ஆஜ்ஞாஸமாநே* விஜாநதா*அதிதி*பராசுரதோபி* ... *
பூஜாநம*கில*தவாதருச*மஹாந*கிமபுந* ... (௧௨௦)

த்யூபாசீவரஹ்மீய நாயகந்யூயந்நீந;

புத்திரந்யூயந்நீந நய்யகீகபிந்யூயந்நீந.

கபிசுருசா*தவம*தேவவரிஷ்டஸய*மஹாதமண*... .. *
மாருதஸய*புதா*ஹி*வேகேந*தஸயவ*ஸதருச* ... (௧௨௧)

பூகீதீத்யூயந்நீந பூபா*பூபூ*நீநாயக:

தந்த்யூயந்நீநயூயந்நீந ச்யூயந்யூயந்நீந.

தாமஜன*தவய*பூஜீதே*மாருச*பூஜாம*பராபதேதி* ... *
தஸமாந*தவம*மே*பூஜீதீ*அதர*காரணரூபி*சுருண* ... (௧௨௨)

பூரந்யூயந்நீநயூயந்நீந தர்ம*தீந*தர்ம

தீந்யூயந்நீநயூயந்நீந கருதாபிந்யூயந்நீந.

தாத*பூவம*சுருதயுகே*பாவதா*பகிண*அபவன்* *
தே*சுருதாநிலவேகிண*ஸாவா*கிச*அபிஜகமு* ... (௧௨௩)

தீந்யூயந்நீநயூயந்நீந தீநயூயந்நீநயூயந்நீந

பூபூயந்நீநயூயந்நீநயூயந்நீநயூயந்நீந.

தத*தேவ*பரயாதேவ*ருநிபிஸஸஹ*தேவஸகா* ... *
பூதாநிச*தேவா*பதநசகயா*பயம*ஜகமு* ... (௧௨௪)

தருமத்தை * யுணரவிருபபங்கொண்ட * விவேகியாலே * அதிதிரெய
ன்பவன் * அறபனயிருந்தாலும் * பூஜை செய்வதற்குரியவனல்லவே *
(ஆதலின்) உவாபேனற * மஹாததுமா * பூஜைசெய்வதற்குரியவனென்
பதைக்கேடகவேண்டாமோ * (௧௨௦) கபிசிகாமணி * தேவா * தேவர்களுக்
கெல்லாந் தீநயூயந்நீநயூயந்நீந * மஹாமகிமையுடைய * வாயுபகவானுடைய *
புத்திரரல்லீரோ * வேகத்தினாலே * அநத வாயுபகவானுகே * கிராகின்
நீரல்லீரோ * (௧௨௧) (ஆதலின்) தாமமறிந்தவரோ*தேவா*எனனல் பூசை
செய்யப்பட்டிராயின * வாயுபகவான் * அநதப் பூஜையை * அடைந்தவ
ராகின்றார் * ஆகையாலேயே * தேவர் * எனக்குப் * பூஜிக்கத்தக்கவர்*
இவவிஷயத்தில்காரணமும் உரைக்கிறேன்; கேட்டருளீர் * (௧௨௨) வாயு
குமாரரே * ஆகியான * க்ருதயுகத்திலே * மலைகொல்லாம * (பறவை
கள்போல) சகிரகுடையனவாக * இருந்தன; அவைகள் * கருடனபோல
வும் வாயுபோலும் வேகமுடையனவாக * எல்லாத்கிசைகளிலும்*புறநது
சென்றன * (௧௨௩) பின்பு * அம்மலைகள் * இவவண்ணம் பறந்து செல்லு
கையில்*ரிஷிகளுடன் கூடிய*தேவகணங்களும * மந்துள்ள பூதங்களும்*
அம்மலைகள் * நம்மேல் வீழாமோவென்னுஞ் சங்கையினாலே*அசு*முந்
து நடுங்கின; (௧௨௪)

ஊர்வலாபுஜே சீட்டு) ஊர்வலாபுஜே
அபயஸ்தீவ்யவ்யாவி சிஷ்யஸாஹய்யாஹம்.

ஹிரண்யநாப*ஊசலேந்தடி*தே*பருசம*பரி தஷ்டடி*அஸம்* . *
ஸௌமய*தே*அபயம*பரயசசாமி*பதாஸ*ஊசதிஷ்ட* .. (௧௪0)

- ஸாஹ்யோக்யூத*தீஸுமஹா டிஸ்தாந் ஸ்யஹாஹுதீ:
- க்ருமலீயாஹநீதம் நிஹயஸ்யஹயேநி

பயே*ஸதி*சிபயஸய*டொஜனசதம*ஈரமு*விசராந்தஸட* . *
ஹதாமதி*ஸுமஹத*ஸாஹயம*தே*கருசம* . (௧௪1)

ராகுஸ்யேஹஹாஹீந யாஹிஹாஹீந
ஸுஸ்திரயாஹ்ருவாஹீந சிஷ்யஸாஹய்யாஹம்

ஹிஷ்டி*ஹரி*தாசரதே*ஈரமஸட*ஹதயே*டாக்ஹி*ஸஸட* *
ஸதகரியாம*ஹாவதா*ஹயயா*ஈருடம*ஈரஹி*அஸம்* (௧௪2)

ததீ*ஹாஹ்ருஹ்ருஹ்ரு டிஸ்தாந் ஸ்யஹாஹுதீ:

ததி*பாவதே*ததம*திவதாராம*பதி*சதகரதம* *
பரி தஷ்டடி*ஈருடம*ஹாவதா*ஹயயா*ஈருடம*ஈரஹி*அஸம்* . (௧௪3)

ஸுஸ்திரயாஹ்ருவாஹீந ஹிஷ்டி*ஹரி*
ஹாஹி*ஹாஹி*ஹாஹி*ஹாஹி*ஹாஹி*

தததவரி*ஹஸை*ஊசலி*ததா*அவஸதி*பதி* *
ஹதாமதி*ஹாவதா*ஹயயா*ஈருடம*ஈரஹி*அஸம்* .. (௧௪4)

(கௌய) பொன்மயமான சிகரநகரையுடைய*மலைகளுக்கிதையான
மைநாகனே * உன்மேலே * மிகவுட * சந்தோஷமுடையவ*னுக்கினறேன*
அடா தன்மை யுடையோனே * உனக்கு * அபயம் * தருகிறேன் * (இனி)
யதேசசையாக (நீரிடலாகாமல்) நிறக்கடவை * (௧௪0) அசசமுறுங்கா
ரண*மிருககையிலும்*பயமென்பது சிறிதுமின்றி* நூறுயோஜனந்தாரம*
தாவுகின்ற*ஹி*முடைய*இந்தசசிறியகிருவடி*கரு*மிகவுட பெரிய*உதவி*
யுன்னால்*செய்யப்பட்டதன்றே* (௧௪1) இந்த * அனுமான * சககரவாத்
தித்திருமகனான * ஸீராமசந்திரனுக்கு*தூ*தூ*தூ*செய்யும் காரியத்தினாலே*
செல்லுகின்றன*அவாபொருட்டு*பூஜை*செய்ய முயன்ற*உன்னாலே*
மிகவுட*ஸந்தோஷமடைந்தவ*னுக்கினறேன் * (என்றுரைத்தனன்) (௧௪2)
பின்பு * அந்த மைநாக பாவதம் * தேவதைகளெல்லோர்க்கும்*ஈரஜனு*
நூறு வேளவியாகிய இந்நிரை * சினம நீங்கி மகிழவுற்றதை * கண்டு *
மிகவுட*மனமகிழ்ச்சியை*யடைந்தது * (௧௪3) (இவ்வண்ணம் தேவேந்திர
ஸிந்தத்தில) வரம பெற்றமையின் * அந்த * மைநாகம்*அப்பொழுது*ஈரி
ஸமுந்தாமல மேலே நிலைகொண்டிருந்தது * (இவகே) சிறியகிருவடியும்*
ஒரு முகூர்த்தத்துக்குள்ளே*கடலைத்*தாவிச் சென்றனர். ... (௧௪4)

வ்யாதாயக்ரீடவிநிலஃ பிதாஸாகுருஃ
பிவமுக்ரஸுர்பயாருஃ ஹீநரஃ

ஸா*வநதரம*பிபுல*வயாகாட*மாரு*பி*... *
வாரபுககல*ஸ*ரஸட*வலம*உசு*... .. (கக0)

அபவீக்யுருநைக்யுஃ யேநயாவிபிபிபு
இக்யுருநைக்யுஃ ஹீநரஃ

யோ*மாம*விஷ்ணுவயஸிஸ(தத)வநதரம*... *
இ*ஸ*ரஸட*வலம*உசு*... .. (கக1)

ஹீநரஃ பிவமுக்ரஸுர்பயாருஃ
ஹீநரஃ

ஸா*வநதரம*பிபுல*வயாகாட*மாரு*பி*... *
வாரபுககல*ஸ*ரஸட*வலம*உசு*... .. (கக2)

ஹீநரஃ பிவமுக்ரஸுர்பயாருஃ
ஹீநரஃ

ஸா*வநதரம*பிபுல*வயாகாட*மாரு*பி*... *
வாரபுககல*ஸ*ரஸட*வலம*உசு*... .. (கக3)

ஹீநரஃ பிவமுக்ரஸுர்பயாருஃ
ஹீநரஃ

ஸா*வநதரம*பிபுல*வயாகாட*மாரு*பி*... *
வாரபுககல*ஸ*ரஸட*வலம*உசு*... .. (கக4)

அநதஸுரஸை * வாயை*விஸ்தாரமாகத*நிறநது * வாயுமைநதம் *
கெத்திரில் * நினறளை * வாரபுககல*வரும * ஸுரஸையினுலே * இவவலர்
ணம் * உரைககப்படமி * மிசுசினனகொண்டி * (கக0) (அவனேநோக்கி
டட நாகமாதாவே) எவவகையான வாயினுலே * எனனை * விழுநகுந் திற
மைபுறறவளாகுவாயே * அவவண்ணமாவ * வாயினே * ச்செயுதுகொ
ளக* (என்று) மொழிந்தனா * இவவண்ணம*அவனேநோக்கி யுரைத்தம்*
சினமதிகரித்தது * பபததுகாதம் * நீளமுறறு * (கக1) அனுமானென்
னும சிறப்புப்பெயருடையவராதலினால் அவா * அப்பொழுது * பத்துக்
காதம் * பருமனுடையோருமாயினா * மமலைககு நிகராகிப * பத்துக்
காதம் * பருததுயாதே * அநத அனுமானே * நோக்கி * (கக2) அந்
ஸுரஸையும் * தன்வாயை * யிருபதுகாதம் * அகலமுள்ளதாகத* திறந்
தனை * அனுமானும் * அதலே * வெகுண்டு * முப்பதுகாதம் * உயர்
ந்தனர் * (கக3) (பின்பு) ஸுரஸை * தன்வாயை * நார்பதுகாதம் *
உயர்ந்தகன்றதாகச * செய்தனை * வீரமுடைய*அனுமான் * ஐம்பது
காதம் உயரமுடையவராக * ஆயினா * (கக4)

கீவராக் காலாந் தந்நிஸூர்யவநிசிவீ

விநாநீகீவலாக்நிஸூர்யவநிசிவீ.

தேவராஜகஜாகராரதேசநரஸூராயபதேசிவீ... .. *
ஜீவலோகஸட* விதாநீக* விததேசபரஹமநிமிதே* (௭௧௧)

வசூக்சீபிவநிவீ விவாநிசூர்யவநிசிவீ:

சுமாமாயுசுநீகீ கருதநிவநிசிவீ.

வீரே* வரை* விதயாதரகணை* பருசு* விஸிதே*... .. *
வாயுமாரகேசமாருத* கருதமாளிவ* ஜகாம* (௭௧௨)

புருஷமந்நிசூர்யவநிசிவீ விவாநிசூர்யவநிசிவீ:

நீலிபரநிசூர்யவநிசிவீ விவாநிசூர்யவநிசிவீ.

ஸாவதர* பரதருசயமானி* மாருதாசமஜி* ஹனுமான* . . . *
ஸம்பபகூ* அதிரிராடஇவ* சிராமபம* தமபரம* பெரேஜ*... (௭௧௩)

புஷமந்நிசூர்யவநிசிவீ விவாநிசூர்யவநிசிவீ

சுமாமாயுசுநிசூர்யவநிசிவீ விவாநிசூர்யவநிசிவீ

விமஹிகாராம* ராகூவலீ* பலவமாநத* தம* தருவதவர* . . . *
காமருவிணி* பரவருததா* மரஸா* சிந்தயாமாஸ* .. (௭௧௪)

அரயநிசூர்யவநிசிவீ விவாநிசூர்யவநிசிவீ

ஜகாமாயுசுநிசூர்யவநிசிவீ விவாநிசூர்யவநிசிவீ.

நீககஸய* காலஸய* ஹம* அதய* சூசிதா* பவிஷயாமி* *
இதமஹி* மஹத* ஸதவம* சிரஸய* மெ* வசம* சூசதம* .. (௭௧௫)

தேவராஜனுடைய பட்டயானையாகிய ஐராவதத்தினால் உலாவட
பட்டிம * சந்திரஸூரயாகள செல்லும் வழியாகியும் * நனைமதருவதும் *
இமமண்னுலகினுககு * மேலகடடைநிகாததும் * விவனறும் * திசைமு
தேவனாலே யியற்றபபட்டிம * (௭௧௬) வீரமுடையவாகரும * சிறந்த
வர்களுமாகிய * விதயாதரகளின் நிரைகளால் * வெகுவாக * அடைய
யப்பட்டிம * வாயுதேவனுலாவுமிடமுமாகிய வானிடையிலீ * மாருதகுமா
ராகிய சிறியதிருவடி * பெரியதிருவடிபோலச * சென்றனர் * (௭௧௭)
(இவ்வண்ணம் ஆகாயத்திலெழுந்து) எவரும் * காணப்படுகின்ற * ஸத
கதியின் குமாரராகிய * அனுமானென்னும் பெயருற அந்தச்சிறியதிரு
வடி * தொகுக்கின்ற சிறகுளையுடைய * வரையரணபோல * ஆலம்
மற்ற * ஆகாயத்தை * தாவிவிளகினர் * (௭௧௮) (அப்பொழுது
விமஹிகையென்னும் * ராகூவலி * கடலைத்தாண்டுகின்ற * அந்தச சிறு
திருவடியை * கண்ணுற்று * காமருபமுடையளாதலின் * பருத்தி
ந்தவளாகி * மனதினால் * கணகாராயந்து * (௭௧௯) நெடுங்காலத்தி
யான் * இன்றுதான் * நன்குண்டவளாகி * யாகுவேன் * இரதச * சிறந்த
ஆந்து * நெடுநானைக்குப்பின * எனக்கு * வசமாக * வாய்த்ததன்றே * (௭௨௦)

ஸ்சீரஸ்யாநிபுஜஸ்தம் டய்யஸ்சீரஸ்யாநி

ஸ்ரீஸ்யாநம்யுதாசம்ஸ்ரீஸ்யாநம்யுதாசம்

ஸித்தசாரணம் தஸ்யாஃ * ஆஸ்யே * சீமஸ்யுந் தம * (கம) பாவணி * ... *
 ராஜமணம் கரஸ்யமாநம * பூணம * சந்தரம * பதா * ததருக * (கருந)

ஸ்சீரஸ்யாநிபுஜஸ்தம் டய்யஸ்சீரஸ்யாநி

ஸ்சீரஸ்யாநிபுஜஸ்தம் டய்யஸ்சீரஸ்யாநி

மஸஸமபாதவி கராஃ * மஸஸ * ததருக * தஸ்யா * மாமாணி * ... *
 திஷ்டிணம் * தஸ்யா * உதகருசய * அர * வெகே * உதபபாத * . (கருந)

ஸ்சீரஸ்யாநிபுஜஸ்தம் டய்யஸ்சீரஸ்யாநி

ஸ்சீரஸ்யாநிபுஜஸ்தம் டய்யஸ்சீரஸ்யாநி

ஆதமவாணம் * பிபாவரம் * ஸி * தாந * * குஷ்டயாச * தருதயாச * .. *
 தாக்ஷிணயேக * சிபாதயச * வெகாச * பு * * வவருதே * ... (கருந)

ஸ்சீரஸ்யாநிபுஜஸ்தம் டய்யஸ்சீரஸ்யாநி

ஸ்சீரஸ்யாநிபுஜஸ்தம் டய்யஸ்சீரஸ்யாநி

ஸ்சீரஸ்யாநிபுஜஸ்தம் டய்யஸ்சீரஸ்யாநி

ஹதமதா * ஹதமருக * ஸ * விதரா * தமபவ * பபாத * .. *
 வானரேண * திச * ஹதாம * தாம * வமிமலிசாம * பதிதா * வீஷய * ... *
 ஆகாசசாரணி * பூதாதி * பலவகோததம * தம * ஹச * ... (கருந)

(அப்பொழுது) ஸித்தசாரணாகா * அவளுடைய வாயினுள்ளே *
 யமிழுகின்ற * (அந்தச் சிறியதிருவடியை) பாவகாலததில * ராஹ - வினால் *
 விழுங்கப்பட்ட * முழு * மதியைப * போலக் * கண்டனாகள * (கருந)
 மனேவேகமுற்றுக் கருதியபடி செய்யவல்ல பராக்கிரமமுடைய * ஆம்
 ஸாருதியும் * பின்பு * அவவரககியினுடைய * மாமங்களைக * கூரிய *
 நகல்களினால் * கிண்டு * உடனே * வேகமாக * மேலெழுந்து * (கருந)
 ஆதமஜனமுடையவரும் * வானரயூககளுக்கையும * நமபுகழ்பெற்
 மவருமாதலின் * அவ்வரக்கியை * கண்கோக்கத்தாலும் * தீரத்தாலும் *
 திரமையினாலும் * வென்று * வேகமாக * மீளவும் * மேலெழுந்து வளர்ந்
 தனா * (கருந) (இவ்வகையாக) சிறியதிருவடியால் * குடலைக்கீறப்ப
 * அந்த லிம்ஹிகை * திரமையற்று * கடல்தையில் * உயிரமாய்ந்து
 * தள்ள * மாருதியால் * விரைவாகக் * கொலைசெய்யப்பட்ட * அந்த * வம்
 கையைத் * தரையில் வீழ்க * கண்டு * வானிடையிலுலாவுகின்ற *
 கங்கொல்லாம் * வானாரகோனுகிய * அமமாருதியை * (நேரக்கி)
 ஸிமாதியலுற்றன * (கருந)

நீராவநாவிதரூபநாபீ ஶ்ரீராமாயணாய நம: ||

புரீராக்யே நரிஷ்ணயா: ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே நம: ||

ஸுக்ஷ்மாநாநாவிதரூபநாபீ * பரமஸமுதாதீரமஶ்ரீமஸாமஸாதயபநாஶ்ரீ * *
அசக்யஶ்ரீ பரஶ்ரீபணணரூபஶ்ரீ ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே (௨௦௮)

தீர்த்தஸுலம்வநீரீரீசுயுஜீ விவித்ரகூடபிபவசககூட

ஶ்ரீசகீ ஶ்ரீபலகநாஶ்ரீ விவித்ரகூடபிபவசககூட

ததீ * விதிதரகூடபரஶ்ரீ * மஹாதம * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * *
விதிதரகூடபரஶ்ரீ * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * (௨௦௯)

தீர்த்தஸுலம்வநீரீரீசுயுஜீ விவித்ரகூடபிபவசககூட

தீர்த்தஸுலம்வநீரீரீசுயுஜீ விவித்ரகூடபிபவசககூட

ததஸத * பிபவசககூட * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * *
ரூபம * விதிதரகூடபரஶ்ரீ * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * (௨௧௦)

ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே

ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே

ஸுக்ஷ்மாநாநாவிதரூபநாபீ * பரமஸமுதாதீரமஶ்ரீமஸாமஸாதயபநாஶ்ரீ * *
மஹாதம * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * (௨௧௧)

தேவாகளித்ததில பறபல வரமபெறறவராதலின * அழகிய பலவகை
புருவநாநீரீததரிதது * கடலின அகீகரைடை * உடைநது * பகைவர்களால் *
வெற நிகெகாளா வெண்ணுதவராகி * முன் ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * (இது தகது
தாநு(விவனது) தனது புவையே கணஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * மேலே செய்யவேண்டிய
சொல்லி ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * (௨௦௮) பின்பு * விசிக்ஷிமாந மலைசசிகரத்
துகரு. ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * மஹாதம * புகழமலீந்தவருமாதலின *
துளிகாபபடல * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே *
நிறைநக * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே *
சிகரத * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * (௨௦௯) பின்பு * அமமா நுதி * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே *
யடைநது * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே *
வந்தை * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே *
அந்த * மலையில * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * (௨௧௦) பெருமபுகழ்ந்து * அநேகமாயிரம்
தானவாகையும பணனாகையுமுடைய * மேலெழுந்தோங்கிய பெரிய
திரைகளையுமுடைய * ஶ்ரீமதீசுவாமிநாமே * வலிமையினால் * தாண்டி * அம்மகே
ததியின * அககரையில * முடகாந்து * அப்பொழுது * இலங்கைக்கு *
அமராவதிபோல விளங்கக் * கண்டு மகிழ்ந்தனர் * (௨௧௧)

சுந்தரகாவீதத்தில் முதலாவது சருக்கம்
முறறிற்று.

ஸுந்தரகாண்டம் முதலாவது சர்க்கத்தின் நோட்டு.

சிறியதிருவடி இக்கணயினினதம் எப்போது புறப்பட்டு எவ்வளவு காலத்தில் அக்கரை சேர்ந்தனா என்று ஆராயுதலால் அவருடைய நிழல் நீரில் முப்பதாயோஜம நீளமும், பததயோஜம அகலமும் இருந்ததாகவும், பெரியதிருவடிகளுக்கு நிகரான வேகமுடையவொன்றும் குறித்திருப்பதற்கும், அது மாசிமாதமாதலாலும், நீளம் முப்பதில் கழிவடி நான்குபோக இருபத்தாறடி மிகுதிக்கு இருபத்தொன்பதற்கு நான்கு நாழிகையென்று கூறப்பட்டிருப்பதால் அப்பொழுது சுமார் நாலேகால் அல்லது நாலரைநாழிகைப்பொழுது மாலையில் மிகுதி யிருக்கலாம். எவ்வளவு உயரத்திலிருந்தபோதிலும் மாலையில் நிழல் இருப்பிடத்தை விட்டுக் கிழக்கில் அவ்வண்ணமே தோன்றாமன்றோ? ஆகாரம் வேண்டிமரணம் கொஞ்சம் சிறியதாகத்தெரியும்; அத்தலை கணித்தாலபடிக்குக் கணக்கிடக் கூறாய்லலை, அக்கரை சேர்ந்தபின்பு மெய்யடைச்சுருக்கிக்கொண்டு சிறியதிருவடி கதிரகன் எப்போது மறைவானொன்று இராலை எதிர்பார்த்ததாகக் கூறப்போகின்றமையினால், ஒரு முகூர்த்தத்துக்கு (கூற-நாழிகைக்கு) உள்ளாக அக்கரை சேர்ந்தானெ விளக்குகின்றது,—

சிறியதிருவடி தொண்ணூறுயோஜனம் முடிவில் வளர்ந்தாரெனவும், ஸுரஸை நூறுயோஜனம் வரையத்திறந்தனளெனவும் கூறப்பட்டுளதே? அப்போது இக்கரையில் அக்கத்தை ஜாம்பவான முதலாசிய வானரர்களும், அக்கரையில் ராக்ஷஸர்களும் கண்டிரார்களோ? அப்பொழுது அக்கதாசிகள் எதிர்த்தச் செல்லாதிருப்பார்களோ? ஸிம்ஹிஸையும் அப்பொழுதே அவா நிழலிப்பற்றி யிருத்திராளோ? என்று சிலா வினாவுவா.

அப்பொழுது தற்செயலாய ஒருவரும் கண்டிலாகளென்றும், அல்லது கண்டிம வியப்புமுறது திக்கத்த நின்றனளென்றும், அல்லது சிறியதிருவடி ஸுரஸை இருவரும் ஒருவாக்கொருவரே தத்தம யோகமக்கமயினால் காணப்பட்டனாகின யல்லது மற மெவருக்கும காணப்படவில்லென்றும் அவவினாவினாக்கூ விடையாரும், அல்லது இருவரும் ஆகையத்தில நெடுகநூரத்தில இயவண்ணம் வளர்ந்தமையின், இருக்கையிது முள்ள எவராலும் காணப்படவில்லெனவும் கூறலாம் இப்படி யேதேனும் ஒருவிதத்திற்கும் உடன்படார்களாயின், ஸ்ரீவாமன்பெருமாலுலகத்தை யோரடியாக அளக்கூங்காலையில் உயிரகளெல்லாம் எகநிருத்தன, திருவடிகளுள்ளடங்கி மிதிப்பட்டிறவது எவ்வண்ணம் உயரத்தன்; என்பதற்கு யாது விடை கூறலாகும்; ஆதலின், இவற்றின் ஒருவிதத்தை யுடன்படவேண்டும்.

வானரர்களெல்லோரும் விண்ணி செல்லவும் வல்லவாகளெனக் கூறியிருக்கின்றது; அவ்வண்ணமே மறறு மூன்று திசைகளிலும் சென்றவர்கள பறபல கடல்களை யும் கடந்து முற்றாக தேடிவந்தனாகள. அப்படி யிருக்க இருத நூறுயோஜன நூற்றை தானட ஏன் எல்லோரும் அச்சகொண்டனாகளெனின், இராவணன் முதலிய அனேகமாயிரக்கொடி ராக்ஷஸர்கள மிக்க கொடியாகளென்பதையும், இடையில ஸிம்ஹிக்கை யிருப்பதையும், எல்லோரும் அதிந்திருக்கின்றமையின், அகஞ்சசெல்லவினூலமாததிரம் யாது பயன்; மேற்கொண்ட காரியத்தை முடித்தகொண்டன்றோ? ஶரஸ்வேஸ்டிம். அதுவுமினிக் காரியக்கெடுதிநேரின யாது செய்வது என்று அச்சன் ஶீரண்டே உற்சாஹமும் தீரமும் குலைந்த தமக்கெவ்வளவு திறமையுனதென்பதையும் மறத்து அவ்வண்ணமகூறினாகளென வறிக; அச்சமுற்றவா இயவண்ணம் எண்ணு வது யாவர்க்கும் இயலவேயன்றோ?—

இரண்டாவது சூக்தம்.

சிறியதிருவடி திருமேனியைச் சுருக்கிக்கொண்டு இலங்கையில்
புருவதற்காக இருளை யெகிபாரத்திருந்தது.

ந்நாஊரகாஊய்யு கசித்தகூகஊய்யு

புருவதற்காக இருளை யெகிபாரத்திருந்தது.

மஹாபலமுடைய * அநத மஹாபல குமரரான சிறியதிருவடி ஒருவராலும் கலக்கவும் தாண்டவும் முடியாத * ஸாகர ததைத * தாண்டியும் வருத்தமின்றி இனபுறவராகி * த்ரிசூடமலையின்மேலே * லைபெறறுளள * இலங்காநகரியை * கணனுற்று * (க) பின்பு * பரபல மரவகனினின்று முதிர்ந்த * மலர் மாரியினாலே * திருமேனியெங்குந தூவப்பட்டவராகி * வீரமுடையவராதலினாலே * அம்மலையினமேலே * அசைவற்று நின்ற * மலர்களினருவையினாலே செயப்பட்டவாபோலவே * விளங்கி * (உ) தூறுயோஜன தூரம் * தாண்டியும் * திருமேனி வடாமல அழகுறறும் * சிறந்த பராக்கிரமம் பூண்டிம்கொடுபிரப்பின்றியும் * வாரசாதிபிற் பிறந்தோராதலின * அக்காடமுடையிலும் * இனாப்பெனபதைச சிறிதும் * உறாமல * (ஈ) யான் * காதல்கனிவவளவென்னும் கணக்கினறி * அநேகம் * தூறுபிரம் காதல்க்கீழும் * தாண்டிசெல்லேன் * இக்கடலின் * இக்கரையின் முடிவு * தூறுயோஜன மென்றும் * கணக்கிடப்பட்டினதும் * (ஆதலின்) இதனை தாண்டினவிஷயத்திலவியப்புறல் வேண்டுகோள் (என்றெண்ணி) (ச)

ததம் * பரதமுகதேந * புஷ்பவாஷேண * அபிவருஷ்டம் * *

அநிசுவஸை * கபி * ததர * லொடிக * அநிசசசத * *

யோஜநாராமசதம * தீரதவாயி * ஸ்ரீமான * உததமலிகரம * *

அநிசுவஸை * கபி * ததர * லொடிக * அநிசசசத * *

யோஜநாராமசதம * தீரதவாயி * ஸ்ரீமான * உததமலிகரம * *

அநிசுவஸை * கபி * ததர * லொடிக * அநிசசசத * *

யோஜநாராமசதம * தீரதவாயி * ஸ்ரீமான * உததமலிகரம * *

அநிசுவஸை * கபி * ததர * லொடிக * அநிசசசத * *

யோஜநாராமசதம * தீரதவாயி * ஸ்ரீமான * உததமலிகரம * *

அநிசுவஸை * கபி * ததர * லொடிக * அநிசசசத * *

யோஜநாராமசதம * தீரதவாயி * ஸ்ரீமான * உததமலிகரம * *

அநிசுவஸை * கபி * ததர * லொடிக * அநிசசசத * *

யோஜநாராமசதம * தீரதவாயி * ஸ்ரீமான * உததமலிகரம * *

அநிசுவஸை * கபி * ததர * லொடிக * அநிசசசத * *

யோஜநாராமசதம * தீரதவாயி * ஸ்ரீமான * உததமலிகரம * *

அநிசுவஸை * கபி * ததர * லொடிக * அநிசசசத * *

யோஜநாராமசதம * தீரதவாயி * ஸ்ரீமான * உததமலிகரம * *

அநிசுவஸை * கபி * ததர * லொடிக * அநிசசசத * *

யோஜநாராமசதம * தீரதவாயி * ஸ்ரீமான * உததமலிகரம * *

அநிசுவஸை * கபி * ததர * லொடிக * அநிசசசத * *

யோஜநாராமசதம * தீரதவாயி * ஸ்ரீமான * உததமலிகரம * *

அநிசுவஸை * கபி * ததர * லொடிக * அநிசசசத * *

யோஜநாராமசதம * தீரதவாயி * ஸ்ரீமான * உததமலிகரம * *

அநிசுவஸை * கபி * ததர * லொடிக * அநிசசசத * *

யோஜநாராமசதம * தீரதவாயி * ஸ்ரீமான * உததமலிகரம * *

அநிசுவஸை * கபி * ததர * லொடிக * அநிசசசத * *

சகலவியாபிதாஃ ப்ரஹ்மணஃ

சகலவியாபிதாஃ ப்ரஹ்மணஃ

வீரயவதாஃ*சோஷ்டஃ*பலவதாமிச*உததமஃ*... .. *
ஸத*வேகவான்*மஹோத்திர*ஸதகயிதவா*ஸதகாம*... (௫)

சாஹயஸிவஸிவஸி ஈஹஸிவஸி

ஈஹஸிவஸிவஸி ஈஹஸிவஸி

ஸீலாசி*சாட்வலாசி*சகநதவநதி*சண்டவநதி* *
நகவநதி*வநாசி*சமதடே*ஈஹம* (௬)

ஸீலாசி*சாட்வலாசி*சகநதவநதி*சண்டவநதி

ஸீலாசி*சாட்வலாசி*சகநதவநதி*சண்டவநதி

தேஜஸவீ*பலவகாஷ்டஃ*ஹநாமாஃ*சருஸருசனணா* *
ஸசலாஃ*புஷ்பிதாஃ*வநராஜி*சச*உபிசகராம* (௭)

ஸீலாசி*சாட்வலாசி*சகநதவநதி*சண்டவநதி

ஸீலாசி*சாட்வலாசி*சகநதவநதி*சண்டவநதி

பவநாதமஃ*ஈஹ*ஈஹ*சஸமின*அசலே*ஹிஷ்டண*... .. *
வநாசி*உபவநாசி*சககாசோ*சாம*ஸவகாம*ததாச* ... (௮)

ஸீலாசி*சாட்வலாசி*சகநதவநதி*சண்டவநதி

ஸீலாசி*சாட்வலாசி*சகநதவநதி*சண்டவநதி

ஸபுஷ்பிதாஃ*ஸரளாஃ*காணிகாராஃ*சஹஜஹாஃ* *
பரியாஃ*முசுளிரதாஃ*சுடஜாஃ*தேதகாஸி* (௯)

வீரமுடையவாகளுகளு*சிறந்தவரும*தாவிசெல்லவோகளுக்குள்
ஹம*சிறப்புற்றவரும்*புசமுபெற்றவருமாதலின*வேகமுடையவராகி*
மஹோத்திரையத*தாண்டி*ஹிஷ்டணகைய நோக்கி*செனறு* (௫) பசமை
நிறமுற்றச செழிப்புற * புலலுள்ள பூய்களையும் * நறுமணமுறறும *
பெருங்கருவகலலுகளடாந்தும * பறபல மரங்கள தழைத்துமுள்ள * காடி
களையும் (சோநது) அவைகளினிடையிலே * செனறு * (௬) தேஜஸ்ஸ-
பொருநதயவரும * தாவிவோகளுள் சிறந்தவரும * அனுமானெனனும்
பெருமபுகமுற்றவருமாதலின * பறபல மரங்களினால் மறைக்கப்பட்ட *
மலைகளையும்*மலர்கள மலாநத*பலவகையான வளவரிசைகளையும்*அடை
ந்து சுற்றிப்பாறது* (௭) வாயுமுமாரொண்ப*புகழமலிந்தவரும* வானா
கள் அனைவாகளுளும் சிறந்தவருமாதலின*அநத*மலையின்மேல்*நின்று
கொண்டே* வநங்களையும் * உபவநங்களையும் * த்ரிசுடமலையின்மேலிருக்
கின்ற * அந்த * லங்காபுரியையும் * கண்ணுறறனா (௮) (மேலும்) லன்
ருக மலர்ந்த * சிவதை * கோங்கு * காஜஹம * முறளம் * முசுளிர்தம் *
யிலைமல்லிகை * தாழை * (எனனும் மரங்களையும்) (௯)

ஸ்ரீயங்காஃX௦௪ஹீனாஃஸ்ய நிசாஃஸ்சுததாஃசி

பஃஸாஃஃவிதாஃஸ்ய கஃசிஃஸ்யஸ்யுதாஃ.

புஷ்பிதாஃகரிபாஃஸாஃகஃதபூஃஸாஃகஃபாஃஸாஃ *
ஸபதசசதாஃஸிஅஸரணஃகிவாஃவிதாரணசஃகஃரவீரணசஃ ... (60)

ஸுஸ்யுஹாராஃஸ்யாஃஸ்ய சஃதாஃஸுஃஸி

ஸாஃஸாஃஃவிதாஃஸ்யாஃ ஸஃஸாஃஸுஃஸி

புஷ்பபாராஃதிபதாஃஸாஃகஃதாஃமுருஃஸிதாஃஸி *
விஹாஃகாஃஸாஃஸபவநாஃஸாஃஸதமஸதாஃஸாஃஸபாஃதபாஃஸாஃ (61)

ஸாஃஸகாரஃஸாஃஸ்யாஃ ஸாஃஸிஃஸ்யுஃஸி

ஸுஃஸாஃஃவிதாஃஸ்யாஃ ஸிஃஸாஃஸ்யுஃஸி

ஹமஸகாரணஃஸாஃஸாஃஸாஃஸுஃஸிதாஃஸி *
விஹாஃஸாஃஸமயாஃஸாஃஸுஃஸிதாஃஸி (62)

ஸுஃஸாஃஃவிதாஃஸ்யாஃ ஸுஃஸி

ஸாஃஸாஃஃவிதாஃஸ்யாஃ ஸுஃஸி

ஸாஃஸாஃஸுஃஸிதாஃஸி *
ஸமயாஃஸாஃஸுஃஸிதாஃஸி (63)

ஸுஃஸாஃஃவிதாஃஸ்யாஃ ஸுஃஸி

ஸாஃஸாஃஃவிதாஃஸ்யாஃ ஸுஃஸி

ஸாஃஸாஃஸுஃஸிதாஃஸி *
பரிஃஸாஃஸுஃஸிதாஃஸி (64)

மலர்ந்த * பாதா * கந்தபூர்ணம் * கடம்பு * ஏழிலைப்பாலை * மருதை * மலையாத்தி * அலரி (என்பவைகளையும்) (60) மலர்களின் நிணங்களினால் வடாந்தர்த்தழைத்து முள்ளனவும் * அவ்வண்ணமே * முகிழ்த்துள்ளனவும் * பலவகைப் பறவைகளினம் நிறைந்தனவும் * காற்றினால் லசைக கப்பட்ட முனையுடையனவுமாகிய * பலவகை மரங்களையும் * (61) அன்னம் நீர்க்காக்கைகள் நிறைந்தும் * வெண்தாமரை செங்கமலம் செங்கமுநீர் கருநெய்தல் முதலியமலர்கள் அடாந்தம் உள்ள * நடவாபிகளையும் * பற்பல * அழகிய * வினையாடுமிடங்களையும் * பலவகைப்பட்ட * ஜலக்ரீடை செய்யும் மடுகளையும் * (62) ஆறுபருவங்களிலும் கனிததும் மலாந்து முள்ளனவுமாகிய * பற்பல * மரங்கள் * நெருங்கிய * அழகிய * உத்யானவனங்களையும் * வானநர் தலைவராகிய சிறியநிலை * கண்டனா (63) அழகுற அந்தச் சிறியநிலை * இராவணனாலே பாதுகாக்கப்பட்டும் * தாமரைகளுடன் கூடியும் * நெய்தல்களுடன் கூடியமுள்ள * அழகினினால் * அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டுமுள்ள * அந்த விலங்கையையடைந்து (64)

சிவசுந்தரமேனா ராசநீசுந்தரமேனா

நகராபிஷேகமேனா ராசநீசுந்தரமேனா

வீரபாகவதாராசநீசுந்தரமேனா... .. *
விசுவநாதமேனா... .. (௪௫)

சாண்டிலிசுந்தரமேனா ராசநீசுந்தரமேனா

கும்பகோணமேனா ராசநீசுந்தரமேனா

காஞ்சிபுரமேனா... .. *
கும்பகோணமேனா... .. (௪௬)

சாண்டிலிசுந்தரமேனா ராசநீசுந்தரமேனா

கும்பகோணமேனா ராசநீசுந்தரமேனா

பாண்டிச்சேரிமேனா... .. *
கும்பகோணமேனா... .. (௪௭)

சாண்டிலிசுந்தரமேனா ராசநீசுந்தரமேனா

கும்பகோணமேனா ராசநீசுந்தரமேனா

காஞ்சிபுரமேனா... .. *
கும்பகோணமேனா... .. (௪௮)

சாண்டிலிசுந்தரமேனா ராசநீசுந்தரமேனா

கும்பகோணமேனா ராசநீசுந்தரமேனா

காஞ்சிபுரமேனா... .. *
கும்பகோணமேனா... .. (௪௯)

சீதாதேவியைப் பறித்தொளிததுவைகதிருப்பதினாலே * இராவண
னாலே * நாரபுறங்களிலும் இடைவிடாதுலாவுகின்ற * சிறந்த வீரலோக
கையிலெங்கிய * ராசநீசுந்தரமேனா... .. (௫௦)
பொன்மயமாகிய * மதினா சுவரினாலும் * சரத்தால மேகங்களை நிகர்த்தன
வும் * நவகீர்த்தன போன்றனவுமாகிய * மாடமாளிகைகளினால் சூழப்
பட்டிம * அழகுற்றும் * பெரிய ராஜதானியும் * (௫௧) வெண்மைநிறை
முற்று * மிகவுயர்ந்தகன்றுநீண்ட * வீடுகளினால் * எங்குமடர்ந்தும் *
கோட்டை சுவர்களின்மேல் பிரங்குகள் வைககுமிடங்கள் பல்வடர்ந்தும் *
பதாகை துவஜங்களின் நிரா பொருந்தியும் * (௫௨) பொன்மயமாகிய *
சிறந்த * பறபல கொடிகளின் நிராகளினால் விசித்திரங்களாகிய * தேர
ணங்களினால் (விளங்கும்) அங்கிலங்கையை * வானிடைபில் * தேவநகரி
யாகிய அமராவதியைப்போல * அனுமானெனனும் சிறப்புறறோராதின் *
கண்ணுற்று * (௫௩) புகழுடையோரும் * வாகரங்களுள் சிறப்புறறோரும்
ஆதலின் * நரிக்கடம்பையின் சித்தரத்தில * நிலைபெறுவள்ள * அவலிவ்
கைய * வெண்மைநிறமுற்று * நலம்பொருந்திய * மாளிகைகளினால் *
வானிடைபிற்செல்லும் * நகரியைப் * போலவே * எண்ணி * ... (௫௪)

சக்யஸூசீவமீகரி ராஜ்ய சாஸாங்குசக்யஸாங்கு

வாசிசுபுரீசநிபந்த்ய கருகராஜ்யநிபந்த்ய.

மஹாதமமௌவாஸிபுதரஸு நில்ஸயகமமக்திமஸு *
ராஜ்யசுசக்யசுதரணுமவாநராணுமேகசுசுபந்த்ய (௩௦)

யானவாஸிபுதரணு மஹாதமமௌவாஸிபுதரஸு

சக்யஸூசீவமீகரி ராஜ்ய சாஸாங்குசக்யஸாங்கு

யத் தீவிரவாஸிபுதரணு மஹாதமமௌவாஸிபுதரஸு *
தாமசுதரணுமவாநராணுமேகசுசுபந்த்ய (௩௧)

சக்யஸூசீவமீகரி ராஜ்ய சாஸாங்குசக்யஸாங்கு

சக்யஸூசீவமீகரி ராஜ்ய சாஸாங்குசக்யஸாங்கு

ததீவிரவாஸிபுதரணு மஹாதமமௌவாஸிபுதரஸு *
சக்யஸூசீவமீகரி ராஜ்ய சாஸாங்குசக்யஸாங்கு (௩௨)

வாஸிபுதரணு மஹாதமமௌவாஸிபுதரஸு

வாஸிபுதரணு மஹாதமமௌவாஸிபுதரஸு

சக்யஸூசீவமீகரி ராஜ்ய சாஸாங்குசக்யஸாங்கு *
ராஜ்யசுசக்யசுதரணுமவாநராணுமேகசுசுபந்த்ய (௩௩)

வாஸிபுதரணு மஹாதமமௌவாஸிபுதரஸு

வாஸிபுதரணு மஹாதமமௌவாஸிபுதரஸு

உகரணஜஸு மஹாதமமௌவாஸிபுதரஸு *
ராஜ்யசுசக்யசுதரணுமவாநராணுமேகசுசுபந்த்ய (௩௪)

மஹாமகிமை பொருந்திய * அங்கதருமாரணசீலன் * யான்நன்மகி
புறம * மஹாராஜா * இந்நாணகுமாராகருக்குததான் * (இந்த இலககா
நகரியினுளளே) செலலுந்திறமை (புளதாசும்) (௩௦) (வந்தாதேன்) ஒரு
ககால்பிழைத்திருக்கின்றனளோ * அலலது பிழைத்திராளோ * (இத்தைய
யான) தெரிந்துகொள்வேன் * (பிளபு) அநத * ஜனகராஜன் திருமகளை *
ககண்டி * (இககு யார் யார் வந்து யாது யாது செய்வார் என்னும் அந்த
விஷயத்தல) அப்பொழுது * ஆராயவேன * (௩௧) (என்றெண்ணி) பிள்
பும் * அநத * மலைசசுகரத்தலேதாளே * பிருந்து * பெருமாளுடைய * மேள்
மையையே * கோரினவராகி * வானாதலேவனும் * மிகப்புகழுடையோரு
மாதலின * அந்தச சிறியிருவழி * முகூர்த்தகாலம் * சிந்தைசெய்தனர் * (௩௨)
கொடுமைகொண்டவரும் * சிறந்த பலம்பொருந்தியவருமாகிய * ராஜ்யஸர்
களால் * பாதுகாக்கப்பட்ட * ராஜ்யஸர்களுகரு * இருப்பிடமாகிய இந்நகரி *
யான் * இந்த * ருபத்துடனே * உள்ளே புருவதற்குத்தக்கதன்று * (௩௩)
கொடிய பரக்கிரமமுறறு * சிறந்த தோள்வலிகொண்டு * பலவந்தர்களாகிய *
எல்லா * ராஜ்யஸர்களும் * பிராட்டியைத்தேடுவதில் முயற்சிக்கொண்ட *
நம்மால் * வஞ்சனை செய்யத்தக்கவர்கள் * (௩௪)

புணர்ச்சிதாண்டிவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக
தாண்டிவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக

புணர்ச்சிதாண்டிவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக *
விதபுதகணிகளும்புணர்ச்சிதாண்டிவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக... .. (௩)

மதுரைநகரம்வாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக
தாண்டிவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக

இந்தநகரம்வாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக *
சாதாரணமேவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக... .. (௪)

இந்தநகரம்வாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக
தாண்டிவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக
விதபுதகணிகளும்புணர்ச்சிதாண்டிவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக

இந்தநகரம்வாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக *
ஆலயம்வாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக... .. *
புணர்ச்சிதாண்டிவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக... .. (௫)

மதுரைநகரம்வாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக
தாண்டிவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக

இந்தநகரம்வாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக *
வஜ்ஜரஸபடிமுகதாண்டிவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக... .. (௬)

தாண்டிவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக
தாண்டிவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக

தாண்டிவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக *
வஜ்ஜரஸபடிமுகதாண்டிவாழ்ந்து நமஸ்கரிக்கேமுக... .. (௭)

நச்சரவங்களுலாவுகின்றபோகவதி பட்டணம்போலவே * பாதுகாக்கப்பட்டும் * நலநதருவதும்புகழ்பெற்றதும் * மினைற்கொடிகளின நிராகளினால் பரவப்பட்டதும் * விணமீனகளின வழிகளடாந்ததுமாதல்ன் * அந்தச் சிறியதிருவடி * (கண்டி) (௩) தேவேந்திரனுடைய * அமராவதி யென்னும் விண்ணகரைப்போல * மந்தமாருதம் விசியும் * மாறறுயர்ந்த பொன்னாரசெய்த * பெரிய * மதிள சுவரினால்குழப்பபட்டும் * (௪) கீய்கிணரி மணிகளின் வரிசைகளெளிக்கின்ற * பதாகைகளினால் * அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டிருக்கின்ற * அந்த இலங்காபுரியை * வெய்யும் * மேளமேலும் பார்த்து * விசிய்ப்புற்ற மனமுடையராகி * யாருவ சென்றுமனமகிழ்ந்து * வினாவாக * அம்மதிசுவரினமேல் * ஏற்றா * (௫) பொன்மயமரகிய * துவாரங்களினாலும் * வைகேய மணிகளினாலும் * வேதகைகளினாலும் * லக்ஷம் படிம முத்துகளினாலும் * மணிகளினாலும் * தளம்பெய்த பூமிகளினாலும் * (௬) உருக்கிய பொன்னாரசெய்த மகமேறிய யானைகளினாலும் * வெள்ளியினாலும் * நிளமலமாகி வெண்மை பொருந்தியும் * வைகேயமணிகளினாலும் * படிக்கக்கற்களினாலும் * செய்திடையில் துவிய துகளுற்றும் * (௭)

காநஸம்சவநீபீதீ : ஐமிவீத்யூதீதீதீ :
கூஓவஹீகாநஸம்ஸூதீ ராஶமஓஸநீபீதீதீ :

சாருஸஞ்சவஓனூபேதீதீ : கம*உதபதீதீதீ : வ*சஸபீதீ : *
சேரளஞ்சபாஹீண ஸநாக்ருஷ்டை : *ராஶஹமஸநீதீதீ : (௧௦௪)

கூராயுதீரஓநீஹீ : ஶீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ :
ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ :
ஐமிவீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ :

தூயாபரணநீரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : *
வஸவீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : *
லஹகாம*ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ... (௧௨)

தாஓஶீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ :
அஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ :

ராமயாஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : *
தாஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : (௧௩)

ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ :
ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ :

உதயதாஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : *
ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : (௧௪)

ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ :
ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ :

கூமுதாஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : *
ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : ஶ்ரீதீ : (௧௫)

அழகிய சபைகளை கட்டியும்*ஆகாயத்தின*மேலெழுந்தனபோலவும்*
நலந்தருவனவும் * குரோளஞ்சம மயில முதலியவற்றால் ஒலிக்கப்படமெ *
சிறந்த அன்னபபறவைகளினால் சூழப்பட்டும் * (விளங்குகின்ற பற்பல
மாடமாளிகைகளை திகழ்ந்தும்) (௧௦௨) நிருத்தகீதவாத்நியங்களினுடைய
வும் பறபல கலன்களினுடையவும் சிறந்த வெரலிகளினால்* எங்கும்*ஒலிக்க
கப்பட்டும்*வெள்வோகஸாராயென்னும் நகரியை நிகர்த்தும்* புகழூற்றும்*
விண்ணிடையில*எழுந்ததுபோலவுமுள்ள * அந்த இலங்கை யெனனூ*
நகரியைக்*கண்டு*உடனே*சிறியநிருவடி*வாநராஜாத்யாதலின* யிக மகிழ்
நதனர்* (௧௨) அழகுற்று * இராவணனுக்கு*நலம்பெருக்கி * நிகரின்றி*
பபெருஞ்செல்வம் நிறைந்துள்ள * அந்த*இலங்கையைக்*கண்டு* (அவர்)
வீரமுடையவராகியும் * சிந்தை யுறநனர் * (௧௩) எப்பொழுதும் படை
களைக் கையிலேந்தி நிற்கின்ற * ராவணனுடைய சேனைகளினால் * பரத
காக்கப்பட்ட*இந்த*இலங்கை*பபகைகொண்ட மந்த்ரவராலும்* வலிமை
யால்*அழிக்க*முடியாத* (௧௪) (ஒருகால்) குமுதாநகதர்களுக்காவது *
கபிகளுள் சிறந்த*ஸூ*வேணனுக்காவது*மைந்தத்துவிதிதர்களுக்காவது*
இந்த*இடம்*புகுந்து காணற்குரியதாக*ஆகும்* (௧௫)

விவஸ்யதஃ*த நூஜஸய*ரு சபாவணஃ*ஹமோசச* ... *
யுக்தஸ்ய*கே துமாலஸய*மமசைவ*கதிஃ*டவேத* (௧௬)

விவஸயதஃ*த நூஜஸய*ரு சபாவணஃ*ஹமோசச* ... *
ரிஷ்யஸய*கே துமாலஸய*மமசைவ*கதிஃ*டவேத* (௧௬)

நமிய்யீகுகுமஃ*பாஸா ராஸுதந்யூ*ராக்ரமம்
லத்யந்யூ*பவிதாந் துபவந்ரீ*திமா*கபி:

மஹாபாஹ-ஃ*கபிஃ*ராகவஸய*பிராநரமம*லக்ஷய*ஸஸய* *
விகராதம*ஸமீக்ஷய*து*டரீ*திமா*க*அபவத* (௧௭)

சார்த்தவந்*புதாஃ* ஸ்ரீ*நாராவத*ஸ*
யஸ்ய*நார்த்த*நிக்ய*ஹம்* ப்ருக*தாமி*வ*ஸ*பி*தா*ம.

தாம*ரதநவஸநோ*பே*தாம*கோ*ஷ்டா*காராவதம*ஸகாம* *
யநதராகாரஸதநீ*ம*ரிததாம*ப்ய*பி*தாம*பரம*தா*மி*வ* .. (௧௮)

சாந்*பு*மி*ரா*ஃ*பி*தா*ம*ப்ய*பி*தாம*பரம*தா*மி*வ* .. (௧௮)
நகரி*ரா*க*பி*தா*ம*ப்ய*பி*தாம*பரம*தா*மி*வ* .. (௧௮)

திபதை* * ஸயவா*சச*மஹாகரு*ஹை*ந*ஷ்ட*தி*பிராய* * *
தாம*ரா*க*பி*தா*ம*ப்ய*பி*தாம*பரம*தா*மி*வ* .. (௧௯)

அந*ஸா*நகரி*ஹரி*சார*நூ*ம*பர*வி*ந*த*ம*
நகரி*ஸி*ந*ய*பி*தா*ம*ப்ய*பி*தாம*பரம*தா*மி*வ* .. (௨௦)

அத*ஸா*நகரி*ஹரி*சார*நூ*ம*பர*வி*ந*த*ம*
மஹா*பல*ம*பவ*நா*த*ம*ஜ*ம*ஸ*வே*ந*பே*ண*த*தா*ச*... (௨௦)

கதிரவஸ*திருக்குமாருணிய மகாராஜருக்குப*குசபர்வனெனஸும்*
வானரஸுகும*ரிஷ்ய*நெனபவஸுகும* கே துமாலநென்பவஸுகும*
எனகரும மாத்திரமே * யொருக்காஸீவலிலக்கைகருள புருமாறு * நேரி
ஸும நேரும* (௧௬) (என்றிவவகையாகத தமகருளாராய்ந்தம) சிறந்த
தோளவல்புறந*வாநரவி*ராதல்*ஸ* (அந்தசசிறயதிருவடி) பெருமாளு
டைய*பராக்கிரமததைய*இனையபெருமாளுடைய * தோளவலியையும*
நன்கு*நினைநத*மனமகிழவுறறவ*ராசி* (௧௭) அந்தச * சிறந்த மண்கள
ஊர்ந்துமுயாந்த ஆடைகா பொருந்தியும் * காராமபுக்கருறையமுயாந்த
மாளிகைகளென ஸும முடியணிகள் திகழ்ந்தும்*படைசாலைகளென்னும்
பருத்த கொக்கைகருயாதம*பலவகைச செவவியிருதம*அலங்காரளு
செய்யப்பட்ட * மதமுற்ற மடத்தை போன்றதும்* (௧௮) ஒளிமிகுந்து *
து*சு*நீ*று நிண்மலமாங் விளங்குகின்ற*சிறந்த மாடமாளிகைகளினால்*இரு
ளின்றிப்*புகழ்மலிந்த * அந்த ராசு*ஸர*ஜ*ஸு*ய*ராவணஸுடைய * நகரி
யை*அந்தச*சிறந்த வானரவுருவமுறறவ*ராவே*ஸு*ஸு*பா*த*த*னா* (௧௯)
பின்ன*ர*ந்த * ஸங்காபுரிக்கதிதேவதையானவள * வாநராகருள யிக வீர
முடையவ*ராசி*யிலங்கைக்குட்செல்லுங்னற * சிறந்த பலமுடைய* வாயு
குமா*ரா*கிய சிறியதிருவடியைத*தனக்கியஸபாயுள*பெண்ணுருவற்றவ
ள*க*வே*கண் ணுற்று* (௨௦)

ஸாஸ்சரிவரம்ப்யஸ்டு லங்காராசனசலிசா
 ஸ்யஸ்சீஸீஷ்சாசத்ர விஷ்சாஸநபவஃஸா

ததரஸவயமேவஃஉததிதா ராவணபாலிதாஸாரஸவகா *
 தமஹூரிவரமதநருஷ்டவா விசருதாநநதாசனா * (2க)

ஶுரஸூத்ரபிவர்யஸ்ய வாயுஸூநீரஸிஸ்த
 ஸுஷ்யஸாஸாகுஸஃஸாகுஸூபிஷ்யதஸா த்ரஃ.

மஹூநாதமமுஞசமாஸாகபியாயஸயஸவாயுஸூநோஃ ... *
 புரஸாததாதிஷ்டதபவநாதமஜமஅபரவீத * (2உ)

கஸ்தூஸநகசா ரீஸஸ ஐஸாஸூஸஸஸஸஸ
 கஸ்யஸ்யஸூஸஸஸஸஸஸ ஶஸஸூஸஸஸஸஸஸஸ

வநாஸயஸதவமகஃகேநசகாராயேணஹூஸபராபதஃ ... *
 தேபராஸூஸயாவததரநிஹூஸயதததவமகதயஸவ. (2ஃ)

ஸகஸ்யஸூஸஸஸஸஸஸஸ ஶஸஸூஸஸஸஸஸஸஸ
 ரகூஸாஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸ

வாநரஸாவணபஸூஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸ ... *
 இயமஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸ * (2ச)

ஸகஸாஸூஸஸஸஸஸஸஸஸஸ ஶஸஸூஸஸஸஸஸஸஸ
 கஸ்யஸ்யஸூஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸ

அதஸவீரஃஹூஸாஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸ ... *
 தவமபரிபருசஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸஸ * (2ரு)

அவ்விடததில்லதானேகட்புலனாகி நின்று இராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்டவனும் * மகிமையுற்ற * அந்த இலங்கைக்கு தேவதையாநியவனான மாதலிள் * அந்த வானராகோமானைக் கண்ணுறறவுடன் * விகாரமுற்ற முகமும் கண்ணோக்குமுடையவளாகி * (2க) பேரிசாசசஸஸஸஸஸ * வானரவீரரும் * மாருதகுமாரருமாகிய அந்த அனுமானுக் கெதிராக வந்து * நின்று * மேலுமவராரோக்கி * யிவவண்ணம வினாவினவ * (2உ) அடா காட்டிலு அபுயியியல்புற்றவானரானே * நீயாவன் * எனனை * காரியததினா * லிககே * வந்தனை * உன்னுடைய * உயிர் * எவவளவுக்குள் * போகாதிருக்கின்றனவே அதற்குள்ளாகவே * இவவிஷயததிலையாது * உண்மையே அதனை * முறையாதுரை * (2ஃ) அடா குரங்கே * ராவணன சேனைகளினால் * காக்கப்பட்டும் * நரப்புறங்களிவும * என்னாலுமுகமுறறப பாதுகாக்கப்பட்டிமிருக்கின்ற * இந்த * லங்காபுரியானது * உன்னால் * புகுதற்கும * அரியதேயாநின்றது * (2ச) எனறிவ்வண்ணமிலங்கை வினாவியபின்பு * வீரமுடைய * அனுமான் * எதிராக * நின்று * அந்த லங்கையை நோக்கி * (கேளடிபெண்ணே) எவவிஷயத்தை * பெயன்னை * நீ * வினாவுகின்றனையோ * அதனதுண்மையை * யுனக்குப் * பின்பு ாசெயவேன் * என்று மொழிந்தது * (2ரு)

சாக்யவீரபாசனம் நாகுரவாயீசவநிஷ்டம்
கேதவாஹாயித்யம் சாக்யவீரபாசனம்

விருபகவசா*தவம*கா*கிமாததருசாபி*மாம*ருத்வா* ... *
புரதவா*அவதிஷ்டஸி*தாருணா*பிபதஸஸி* ... (௨௬)

சாக்யவீரபாசனம் சாக்யவீரபாசனம்
சாக்யவீரபாசனம் சாக்யவீரபாசனம்

காமருபிணீ*ஸா*ஸவகா*ஹநாமதவசனம*சுருதவா* ... *
சுருததா*பவநாதமஜம*பருஷ்டம*வசனம*உவாச* .. (௨௭)

சாக்யவீரபாசனம் சாக்யவீரபாசனம்
சாக்யவீரபாசனம் சாக்யவீரபாசனம்

அஹம*ரா*காஸராஜஸய*மஹாதமனடி*ராவுணஸய* ... *
ஆஜ்ஜொபரதீ*ஆ*ஆதாஷா*இமாம*சகரிம*சகரிம*... (௨௮)

சாக்யவீரபாசனம் சாக்யவீரபாசனம்
சாக்யவீரபாசனம் சாக்யவீரபாசனம்

நகரி*தவயா*மாம*அவஜ்ஜொப*படுவேஷ்டம*சகசகயா* ... *
அதய*பயா*நிஹத*பராணை*பரிதயகத*ஸவபஸயஸே* (௨௯)

சாக்யவீரபாசனம் சாக்யவீரபாசனம்
சாக்யவீரபாசனம் சாக்யவீரபாசனம்

பலவகமடி*அஹம*ஸவகா*சகரி*ஸவயபேவ* ... *
ஸாவத*பரிசகா*மி*வததஹி*தே*மயா*கதித * ... (௩௦)

(மீர்வமவனோககி யடிபெண்ணே) கொடுமைகொண்டகண்ணுற்ற*
கீயாவள*என்*எனனை*த*தமித*து*கோபுரவாயிலில்*நின்று * கொடுமை
கொண்டு*பயமுறுத்*துகின்றனை*என்று வினாவினா (௨௬) காமருபமுற்ற*
அந்த*ஸவகாபுரியும்*சிறியநிருவடியின் வாககியததைக்*கேட்டு* சினவ்
கொண்டு*மாருத குமாரரை நோக்கி*வன்*மொழி*இவ்வண்ணம் மொழி
நதனா*(௨௭) (கேளடா வாரரா) யான்*ராசுணாகோணும*மஹாமகிமை
புற்றவனுமாகிய*ராவணனுடைய * கட்டளை யெதிர்பார்த்துச் செய்வ
ளும*பிரதால் தீங்கு செய்வதற்கரியவளுமாகி* யிந்த * லங்கநகரியைப்*
பாதுகாத்த வருகினறேன*(௨௮) (ஆடா) இந்நகரியானது*கீயென்னை*
பலகூயளுசெய்து*புத்தமகு*அரியதேயாகும் * இப்பொழு*தென்னுல*
கீ யடிக்கப்பட்டு*உயி*மாய்*த*தரையிலிழந்திருக்கப்போகின்றனை(௨௯)
ஆடா தாவுந்திறமைபுறற ரூபவே*யான்* இவ்வகையென னும் * இந்நகரி
யேயாகி * யானே யென்னை*நாற்புறவகனி லும*பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்
கினறேன் * இதுதான் * உனக்கு*நான் * உண்மையாக வுராசெய்தேன் *
(என்றான்) (௩௦)

ஸ்காயாகஸந்ஸுஞ்ச்ய ஸகாயாகஸகாஸ்த்யு

யத்துகாஸகாஸி ஸ்ரீஸுநிஸுஸ்யஸ்யஸகாஸி.

மாருதாதமஹிஃ*ஹரிஸகோஷ்டஃ*ஸுஃ*ஹநாமான*ஸவகாயாஃ*... *
வசனம*சருதவா*ஸ்ய தநவான*அபரஃ*சைஸஃ*இவ* (௩௧)

ஸகாயாகஸந்ஸுஞ்ச்ய ஸகாயாகஸகாஸ்த்யு

யத்துகாஸகாஸி ஸ்ரீஸுநிஸுஸ்யஸ்யஸகாஸி.

வாநரபுவகவஃ*பலவகா ஷபஃ*ஸுதவவான*மேதாவி*ஸுஃ*... *
அத*ஸதீரூபவிகருதாம*தாம*தருஷ்டவா*ஆபபாஷே* (௩௨)

ஸ்ரீஸுநிஸுஸ்யஸ்யஸகாஸி ஸ்ரீஸுநிஸுஸ்யஸ்யஸகாஸி

யத்துகாஸகாஸி ஸ்ரீஸுநிஸுஸ்யஸ்யஸகாஸி.

ஸாட்டபராகாரதோரணு*ஸவகாம*நகரீம*தரகூயாமி* ... *
இதயர் தம*இஹ*ஸுமபராபதஃ*மே*பரம*கென தாஹலம்ஹி (௩௩)

ஸகாயாகஸந்ஸுஞ்ச்ய ஸகாயாகஸகாஸ்த்யு

யத்துகாஸகாஸி ஸ்ரீஸுநிஸுஸ்யஸ்யஸகாஸி.

இஹ*வநாநி*உபவநாநி*ஸவகாயாஃ*காநநாநி*ஸாவதஃ*... *
கருஹமுகயாநி*தரஷ்டமி*மே*ஆகமனமஹி* ... (௩௪)

ஸகாயாகஸந்ஸுஞ்ச்ய ஸகாயாகஸகாஸ்த்யு

யத்துகாஸகாஸி ஸ்ரீஸுநிஸுஸ்யஸ்யஸகாஸி.

காமரூபினீ*ஸா*ஸவகா*தலய*தவசனம*சருதவா*... *
பூயவ*பருஷாஃ*ஸவகாம*புனஃ*பபாஷே* ... (௩௫)

வாயுருமாநம * வானாகளுள் சிறந்தவருமாகிய*அந்த*அனுமான்*
இலங்கையின*வாக்கியததைச்*செவியுற்று*அவனை வெற்றிக்கொள்ளும்படி
முயற்சிக்கொண்டிசுவேறெரு*மாமலை*போன்றவராகி* (௩௧) வானாகளுள்
சிறந்தவரும*பாய்ந்து போர்பவருள் முதன்மையாகியவரும * சிறந்த வளி
மையுற்றவரும * நுண்ணறிவுடையோரும * புகழூடையோருமாதலின் *
பின்பு * பெண்ணுருவத்தில மிகவும் விகாரமாகிய * அந்த இலங்கையை *
நோக்கி*மொழியவற்றனா* (௩௨) (கேளடி பெண்ணே) அட்டப்ராகார
தோரணங்களுடன் கூடிய*இவ்விலங்கா*நகர*யைக்கண்ணுறவேண்டும்*
என்பதற்காகவே*இவகே*யானையதினேன் * எனக்கிவ்வியத்தில மிக
வும் ஆவலுளதனறே* (௩௩) இவரு*இயல்பாயுள்ள காடுகளையும் * மாளி
களைச்சுற்றி வளர்க்கப்பட்ட உத்தியானவனவகையும * இலங்கைக்குப் *
பிரதானமாக வளர்க்கப்பட்ட பூநதோட்டகையும * நரபுறங்களிலு
முள்ள*சிறந்த வீடுகளையும்*கண்ணுறுவதற்காகவே * யான * இவகையதி
னேன்* (என்றனா) (௩௪) காமரூபமுள்ள*அந்த * இலங்கையானவள*அந்
தச் சிறியதிருவடியினுடைய* அவவாக்கியதைச்*செவியுற்று * மிகவும்*
கொடுமை*கொண்ட சொற்கருற்ற * வன்மொழியை * மீளவும் * மொழிய
வற்றனள* (௩௫)

சூரீசீகிருஷ்ணாநீச சாசிரீசந்யாயஞ்சுத:

ஸாநிரீசேதிசுமனயமானேநக*அதிகரோதஃஸவயம*கருதஃ* (ச௦௨)

சாகுசேந்ரவரீத விவ்யலஃஃநிசாக்ரீ

ஃசாதந்நசாகுநாநா விச்யுதாந்நதததத

ஸா துகிசாசரி*தேந*பரஹாரோண*விஹவலாகி* ... *

விகருதாநநதாசனா*ஸஹஸா*பூமௌ*நிபபாத* ... (ச௧௧)

ததஸுமநாநா ஸ்ரூஷ்யாந்யாநிபாதிதாம*தாம* *

க்யுஸாநகாரதேஃஸிசுந்ய மானநீ*யஸுதா

ததஸுத*பராஜரு*தேஜஸவீ*ஹனுமான*விநிபாதிதாம*தாம* *

தருஷ்டவா*தாந அ*ஸதரியம*மனயமான*கருபாம*சகார (ச௨௨)

ததீ*நெசுதந்நி*ஸா*ஸாக்ரீ*தா*தீ*த

சுசாக்ரீ*தீ*தந்நி*ஸா*ஸாக்ரீ*தா*தீ*த

ததோவையு*ஸா*ஸாக்ரீ*தா*தீ*தந்நி*ஸா*ஸாக்ரீ*தா*தீ*த

ஹநாமந்நத*தததததத*அகாவிதம*வாகயம*உவதச* (ச௨௩)

ஸ்ரீ*ஸு*ஸாக்ரீ*தா*தீ*தந்நி*ஸா*ஸாக்ரீ*தா*தீ*த

நகயே*ஸா*ஸாக்ரீ*தா*தீ*தந்நி*ஸா*ஸாக்ரீ*தா*தீ*த

ஸு*ஸாக்ரீ*தா*தீ*தந்நி*ஸா*ஸாக்ரீ*தா*தீ*த ... *

தராயஸவ*ஸதவவநத*தீ*தந்நி*ஸா*ஸாக்ரீ*தா*தீ*த

(அந்த மாநுநி யவனோப) பெண்ணெனறு*கருநிஜராதலின * கமிஞ்
சின*மவண் மீ து*தாநக*கொண்டிலா* (ச௦௩) அந்த*நிசாசரியும்*அநத*
அனுமான குத்தின குத்திலு*சலிவுறவவகங்கையுடையவரும்*விகார
முற்ற முகத்தைபும கணவிழியமுற்றவருமாகியுடனே*ததையில * வீழந்
தனள*(ச௧௨)பின்பு*தருமநாலுணாந்தவரும்*சிறந்த பராக்கிரமமுடைய
வருமாகிய*இவ்வனுமான*அடிபட்டித் ததையில் வீழந்திருக்கின்ற*அவ்வி
லங்கையையப்பாரதது* அவனேப*பெண்ணென*வெண்ணமுற்றவராதலின்*
அவண்மீதருள*செய்தனா* (ச௨௩) அந்த*தாமந்த * இலங்கையானவள*
மிகவுமசசங்கொண்டி * வாரா தலைவராகிய * அனுமானே நோக்கி*நன்ரு
புலப்படாமல தடையுற வெழுத்துகையுற்றம * செருக்கின்றி வினயம
பூண்டி*ஒருமொழி*மொழியலுறறள (ச௨௪) சிறந்த தோவஸியுற்றவ
ராகியும்*தண்மைகொண்ட*வாராதிபதே*என்மீதருளசெய்து*பாதுகாத்
தளித்தருள * ஸத்துவகுணமுடையவரும் * சிறந்த பலமுடையவரு
மாகிய பெரியோர்கள்*நறசமயங்களில*கட்புலனாகி நின்று பாதுகாக்கின்ற
ளர்களல்லரோ* (ச௨௪)

சாஸிச் சூட்சுமநதே நூர்யுஹாசுபுரஸூரே:

புரண்குங்குலகூரே நபுரண்குங்குலகூரே:

கூர்யுஹாசுபுரஸூரே நபுரண்குங்குலகூரே:

தூர்யுகோஷபுரஸூரேஹஸிதோதகநாஷுடநிரதேஃ *
வஜ்ஜராத்ருசுநிகாசைசசு*வஜ்ஜரஜ்வெபூஷிதேஃகருஹமேஹைஃ * .. *
ரமயாபுரீ*அமபுதேஃதயௌரிவ*பபாஸே* (௫)

புரண்குங்குலகூரே நபுரண்குங்குலகூரே:

சூரண்குங்குலகூரே நபுரண்குங்குலகூரே:

சூரண்குங்குலகூரே நபுரண்குங்குலகூரே:

சுபைஃ*ஸிதாபரசதநுசைஃ*சிததாஃ*பத்மஸவஸ்திகஸமஸ்திதேஃ*
ரகேநாகணகருஹைஃ*வாததம*எகருஹஸ்சாயி* ... *
ஸாவதேஃ*ஸ-வீபூஷிதா*ஸவகா*ததா*பரஜஜவா*ஸ* ... (௭)

சூரண்குங்குலகூரே நபுரண்குங்குலகூரே:

சூரண்குங்குலகூரே நபுரண்குங்குலகூரே:

கபிராஜஸ்திதகரே*ராகவா*ததம*சுரண*ஸ்ரீமான* ... *
சிதரமாலயாபரணை*தாம*ததா*சசு*நநதச* ... (௮)

சூரண்குங்குலகூரே நபுரண்குங்குலகூரே:

சூரண்குங்குலகூரே நபுரண்குங்குலகூரே:

பவனாதமஜே*பவநை*பவனம*க்சசன*ததஸ்தேஃ * ... *
வீவிதாசுநதிருபாணி*பவனநி*ததாச* (௯)

நிருதக்கிதவாததிரய கோஷுகளை முன்னிடடொலிகரும் * மகிழவுற
றவர் துயரமின்றிப் பேசும் பேரொலிகளுடனும் (கூடியதம்) ஐராவதம்,
வயிரம், அங்குசம் முதலியவைகளின்போலியறப்பட்டுடனவும் * வயிரமணி
களின திரகளாலவகாரஞ் செயப்பட்டுடனவும் சிறந்த ஜாசிரோமணி
களால் வாஸஞ்செயப்பட்டுடனவுமாகிய * சமுநத மாடமாளிகைகளினால்*
அழகுற * அங்க விலகாபுர்யானை* (காஜனையறறு மிரதிரன் வில்
திக்கழந்து மினையுமுதிகும) மேகவகளினால் * விண்டலம்போல விளக
கிறறு* (௫) (இவவணணம்) இன்பநதருவனவு*வணமைநிமபூண்ட
சாதகாலமேகங்களை நிகாதனவு* சித்திரவண்ணவகளுற்றனவும் * பது
மங்களேபாலவும், ஸ்வஸ்திக்கங்களேபாலவும் அமைக்கப்பட்டனவுமாகிய*
ராசூஸணவகளின் மானிகைகளினாலும்*வாததமானமென்னுங்கோபுரம்
போலுயாந்த வீடுகளினாலும்*எல்லாஷ்டகங்களிலும் * அலங்காரமாயுள்ள*
அவ்விலங்கையானது*அப்பொழுது * கதிரவிரித்தொலித்தமையின் * (௭)
மஹாசாஜாக்கதகருதமவவனுமான்*பெருமாளுடையகாரியாத்மகாக*
முபறசியுடையோரும*ஞானவராகசியமுடையோருமாதலின்*விசித்திர
மாகிய பூவடங்களை யாபரணமாகவுடைய * அவ்விலங்காபுரியை*கண்ணு
றறு*மிக மகிழவுகொண்டி* (௮) வாயுமைநதாதலின் * ஒரு வீட்டினின்
றும்*மறொரு வீட்டிறகு*வினாவாகச்செனது* அங்கங்கு*பற்பல விசித்
திரவுருவமைந்த*மாடமாளிகைகளையுங் கண்ணுற்றும* ... (௯)

சுபிராஹ்மணியம் சந்திரசூரியம்

சூரியமகாபகவதாஹம் சந்திரசூரியம்

திவிசு அபரணாமிவமதமநதநாஹம்* ...
தரிஸதானஸவரபூஷிதம* ... (க0)

சுபிராஹ்மணியம் சந்திரசூரியம்
சந்திரசூரியம் சந்திரசூரியம்

மஹாத்மநாமபலனே* ...
நிலவனம* ... (க1)

அந்நிபிஷிதாஹம் சந்திரசூரியம்
சுபிராஹ்மணியம் சந்திரசூரியம்

ததஸததிக* ...
ரகோகரு* ... (க2)

சந்திரசூரியம் சந்திரசூரியம்
சந்திரசூரியம் சந்திரசூரியம்

ததரக* ...
ராவண* ... (க3)

சந்திரசூரியம் சந்திரசூரியம்
சந்திரசூரியம் சந்திரசூரியம்

ரஜம* ...
மதயமே* ... (க4)

விண்ணாடம் லக்ஷ்மிசயவப்பொதுமகளிராகளபோலக் மதமுற்ற * பெண்
களினுடைய * ...
மததயவெனனுமுண்ட ஸவரவ * ...
ஸங்கீததைதச * ...
விட்களில் * ...
சூபிராகளின் * ...
எழுவையபீடாசைசுநையும * ...
ஓருவாக்கொவா விசுவாக்கொல * ...
சிங்ககாதவொலகணையு * ...
ஐயுஞ்செயவோகளின * ...
மேலுமவ்ளடவகர்ல * ...
மேதுவந்லவலுற * ...
ஹிண்டயபுகழ * ...
கணையு * ...
நிரம்பிநிபுக்ன் * ...
விட்களில் * ...
யும்கண * ... (க5)

பீகாஃபீலாஃமூலாஃ ஸீஸாஃபரஃசாநஃ

பரஃமூஸ்திரஃபரஃசாநஃ க்ஷாயஸ்தாஃ

திஷ்டிதானஃஜலானஃமுண்டானஃகோஜிமூபரவாஸஸஃ .. *
 தாபமுஷ்டிபரஃமரணானஃததஃஅகனிகுண்டாயதானஃ (௧௫)

கூலஃபரஃபீலாஃ பஸ்தாயஸ்தாஃ

பீகாஃபீலாஃபரஃபீலாஃ பஸ்தாயஸ்தாஃ

கூடமுதகரபானீஸஃதணடாயுததரானஃ . . . *
 ஏகாஃகாஃபரஃபீலாஃபரஃபீலாஃபரஃபீலாஃ தரபயோதரானஃ . (௧௬)

பீகாஃபீலாஃபரஃபீலாஃ பஸ்தாயஸ்தாஃ

பீகாஃபீலாஃபரஃபீலாஃ பஸ்தாயஸ்தாஃ

கராளானஃபுகனவகதரானஃகவிடானஃவாமணஃததஃ ... *
 தனவிஸஃகடகினசசைஃபசதகனீமுஸஸ்தாயுதானஃ (௧௭)

பீகாஃபீலாஃபரஃபீலாஃ பஸ்தாயஸ்தாஃ

பீகாஃபீலாஃபரஃபீலாஃ பஸ்தாயஸ்தாஃ

பரிகோததமஹஸ்தானஃகவிசிரகவசோஜலலானஃ ... *
 நாதிஸதூலானஃநாதிசருசானஃநாதிசீககாதிஹஸஸகானஃ . (௧௮)

(அன்றியிலே) யாகதீசைஃ பூண்டவாக்ஷியமஃதவமபூணமி நீஸசடை முடியினாக்ஷியமஃ * விரதம் முடிந்தமையின அன்று முண்டனஞ் செயது கொணமுருபவாக்ஷியமஃ * ஓரஹமநந்தர சித்தியின்பொருட்கு எருத்தன தோல்களையே யாடையாக்ஷியமஃ தவாக்ஷியமஃ * படிபடிய யாயுநத தருபவாக்ஷியமஃ மந்திரசித்திமுலமாயப பகைவா வலலுமாயுதமாக வுடையவாக்ஷியமஃ * அவ்வணணமே * ஓமத்தின்பொருட்கு கட்டப்பட அககினிகுண்டங்களையே யாயுதமாக்ஷியமஃயொக்ஷியமஃ * (௧௫) கூடமென்ஹம், முத்தகரமென்ஹம் ஆயுதங்களே கையிற்கொண்டவாக்ஷியமஃதணடாயுதத்தைத் தரித்தவாக்ஷியமஃ * ஓரஹைககண்ணாக்ஷியமஃ * ஓரஹைககாதாக்ஷியமஃசாயநத பொந்தியாக்ஷியமஃபநமுஸையினாக்ஷியமஃ * (௧௬) கோரவுருவத்தவாக்ஷியமஃநிவில வணைநத முகத்தவாக்ஷியமஃநீளாக்ஷியமஃ சூறளர்களையும் * அவ்வணணமே * விலவிலளாக்ஷியமஃவரளாக்ஷியமஃ துபபாக்ஷியமஃ * முஸஸம் எனறுமாயுதமுடையொக்ஷியமஃ * (௧௭) சிறநத பரிகீதத்தைக் கையிலுடையொக்ஷியமஃ * விசித்திரமங்கிய கவசகனினூல திகழுவோர்களையும் * மிகப பருககாதாக்ஷியமஃ * மிகவுமிளைவுருதார்களையும் * மிக நீளாதார்களையும் * மிகக் குறுகாதார்களையும் * ... (௧௮)

ஸூட்சிகண்டிற் பூரம் கருக்யக்யுக்ஷி
 ரகிஷிஸ்யகூட்சி ச்ய ஸகூட்சாநிஸ்யுநீரம்
 ராஜ்நாடிபசீரவ் மாவீரநிபீரம்

மததைச்சம்ருகபகிபிஃரகிபிஃஸூட்சிஹீரீயைஃ *
 ஸஹஸைசஃபா துதானஃபுஷிதமஃநசிரதவரஃ .. *
 ரூபதமஃராஷ்ணாதிபதேஃநிவேசனமஃஆவீவேச * .. (௨௮௭)

நீசுகூஷாம்பாநத ச்ரவாரம்
 கனஃமாஃகூஷா கனிஸூட்சிநீரம்
 சராஷ்யகூஷாநத ச்ரவாரம்
 சராசநாநீரஃ ஸூட்சிவேச.

ஸஹைமஜாமபூநசகரவாளமஃ *
 மஹாஹமுகதாமணிபுஷிதநதமஃ . . . *
 பராரதயகாலாகநசதநூதமஃ . .. *
 ராவணநதஃபுரமஃஸூட்சிவேச * (௨௮௭)

மற்று மதமேய்யமிருகபகிபிஃஸூட்சிஹீரீயைஃ *
 மிகச் சிறந்த தோளவல்யுறற * அநேகமாயிரம் * ராஷ்ணாகளாலேயும *
 அலங்கரிக்கப்பட்டதம * அழகிய வாய்லுறறதம * மிகப் பாதுகாக்கப்பட்
 டதுமாகிய * அவ்வரக்காரகோலுடைய * மாளிகையையும் * உண்ணுறறு (௨௮௭)
 பென் தகைக்களிணுறசெயத மதிடசுவா சூழ்நததும * வியையுயர்நத முதது
 முதலிய நவமண்களிழைத்த நடுவீடகைளுடைய தும * சிறந்தவாணையுறறு
 வயிரமேறிக கறுத்த வசிறசாந்தநதெளிக்கப்பட்டதுமாகிய * அவ்வீராவண
 னந்தபுரத்தினுளோ * அவ்வுருவினராகவே * சென்று மகிழ்ந்தனா (௨௮௭)

சுந்தரகாண்டத்தில் நான்காவது சருக்கம்

முற்றிற்று

ஐந்தாவது சூக்தம்

சிறியத்ருவடி இலகைகயில் பிராட்டியைத்தேடுகையில் முழுமகியு
முதித்து விண்ணடுவில வந்தமையினககிவா பகலிற
போலவே யெல்லோராயுங் கண்ணுறறது

ததஸுஸுமீதானாதிவிநாதயங்கத மமஹதஜயோதஸுவிதானமஉதவமநதம
பானுமநதமகோஷ்டேபரமநதமமததமவருஷ்யிவகஅமசுமநதமததாசுக

ததஸுஸுமீதானாதிவிநாதயங்கத மமஹதஜயோதஸுவிதானமஉதவமநதம
பானுமநதமகோஷ்டேபரமநதமமததமவருஷ்யிவகஅமசுமநதமததாசுக

ஸுஸுமீதானாதிவிநாதயங்கத மமஹதஜயோதஸுவிதானமஉதவமநதம
பானுமநதமகோஷ்டேபரமநதமமததமவருஷ்யிவகஅமசுமநதமததாசுக

ஸுஸுமீதானாதிவிநாதயங்கத மமஹதஜயோதஸுவிதானமஉதவமநதம
பானுமநதமகோஷ்டேபரமநதமமததமவருஷ்யிவகஅமசுமநதமததாசுக

ஸுஸுமீதானாதிவிநாதயங்கத மமஹதஜயோதஸுவிதானமஉதவமநதம
பானுமநதமகோஷ்டேபரமநதமமததமவருஷ்யிவகஅமசுமநதமததாசுக

ஸுஸுமீதானாதிவிநாதயங்கத மமஹதஜயோதஸுவிதானமஉதவமநதம
பானுமநதமகோஷ்டேபரமநதமமததமவருஷ்யிவகஅமசுமநதமததாசுக

ஸுஸுமீதானாதிவிநாதயங்கத மமஹதஜயோதஸுவிதானமஉதவமநதம
பானுமநதமகோஷ்டேபரமநதமமததமவருஷ்யிவகஅமசுமநதமததாசுக

ஸுஸுமீதானாதிவிநாதயங்கத மமஹதஜயோதஸுவிதானமஉதவமநதம
பானுமநதமகோஷ்டேபரமநதமமததமவருஷ்யிவகஅமசுமநதமததாசுக

அநந்தாசுமநதமநுண்ணறிவினராகிய சிறியதிருவடி விண்ணாண்டு
வினை நண்ணியிருந்தநிலவின மிகுதியைபுகெருகசெய்துமகிரணங்
களை யென்கும பரபதியும் கோட்டத்தில் மகிழ்நதுலாவும மதமேறய
காலையை நிகர்த்துமதிசுமுமுமுந்தயைகண்ணுறறது (க) காண்போ
கடுவினைகளைக் கழிப்போலும் ஆழநதகறை பெருங்கடல்களையும
பொங்குவிப்போலும் ஊலலாபபூதங்கையும நனகுண்ணுறச் செய்வோ
லுமாகியெயாளிததுவருகினமையினால் அநதக்குளிர்மதயை மேமையே
லுமாகண்ணுறறு மகிழ்நதுலா (உ) எவ்வகையான வழகுபுவிதனில்
வெள்ளியமநதமலையினதாக்கவிளங்குகின்றதோ எவ்வண்ணமபிரதோ
ஷ்காலங்களில் அலைகடவினதாகின்றதோ எவ்வண்ணம தடாகங்க
ளில்நுறங்கமலங்களினுளதாகின்றதோ அவவழகு அமமுமுமகியிடத்து
முள்ளதாகியகதமிகழ்நது (ஈ) அன்னப்பறவைவெவ்வண்ணமவெவ
ளிக்கூட்டிலுளதாகி விளங்குமோசீரிய சிவகம எவ்வண்ணமநதமலே
க்குகையினிலுளதாகி விளங்குமோபடைவீரன எவ்வண்ணமமதமேறித்
களிப்புற்ற களிற்றின்மீதுளதுகிவிளங்குவனோ அமமுமுமகியும் அவ
வண்ணமே விண்ணினடுவிலுளதுகி விளங்கினுள் ... (ச)

நீர்த் தூய்மைக்குரிய கருவியை உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து

பாதுவாயாக உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து

நீர்த் தூய்மைக்குரிய கருவியை உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து ... *
காம்பூதபத்தசுருவகம் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து ... (6)

விநாயகம் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து

புராதன சூய்யுருவம் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து

விநாயகம் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து ... *
புராதன சூய்யுருவம் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து ... (7)

விநாயகம் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து

புராதன சூய்யுருவம் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து

விநாயகம் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து ... *
புராதன சூய்யுருவம் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து ... (8)

புராதன சூய்யுருவம் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து

புராதன சூய்யுருவம் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து

புராதன சூய்யுருவம் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து ... *
புராதன சூய்யுருவம் உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்து ... (9)

(மேலும்) கூரிய கொம்பினையுடையதாகி * யிருக்கின்ற * கொழுந்த
காளைபோலும் உயர்ந்த முடியுடைய * வெள்ளியகாமம்போலும் * தங்கப்
பூண்டகடிய தந்தகையுடைய * மதயேழும் போலும் * நிறைந்த கலைகையு
டைய * அச்சந்திரனும் விளங்கினும் * (10) (மேலும்) பனிநீர்ந்துளிகளென்
னுள் சேறு நீங்கியவனும் * பெருகிரஹமாகிய கையேன் கதிர்கள் முழு
தலும் வியாபித்ததனால் நிலவுறுவியிடமிலாதானும் * தூசற்ற நிலவுற்றதனால்
கங்கு விளங்கும் களங்கமுடையோனும் * யிகக் காந்தி யுடையோனும் *
முயல்போன்ற மேகினியினியுற்றவனும் * அம்முழுமதிகமிகத் திக
ழ்ந்தனன் * (11) சிலாதலதை * படைத்து * சிரியசிக் * மெவ்வண்ணம் விள
ங்குமோ * யிகப் பெரிய போககனத்தை * யடைத்து * சிறந்த மதயானை
வண்ணம் விளங்குமோ * (அசாட்சிக்குரியனாகி யபிஷேகம் பூண்டி) தூசு
ஜ்ஜியத்தைப் * பெற்றுத் * தாய்வேந்த * மெவ்வண்ணம் விளங்குமோ *
அவ்வண்ணமே * யொளியுற்ற * முழுமதியும் * விண்ணின் கண்ணி விளங்கி
னும் * (12) காந்தியுற்ற சந்திரோதயத்தினாலிருந்து * மேல்மேலு
ய்க்கிய ராஜ்யஸிபாசாதினின் கொடுமையுற்றும் * பிரணய கலகமென்
மனக்குறை நீங்கிக் கூடி மிழ்ந்த காழுகி காழுகினைப்பெறும் *
மொனிகொண்டமுடியிருந்த * வந்திப்பொழுது * (நிகழ்ந்தமைதினும்)

கந்நிஸ்யநாங்கனஸுபாஃசுப்யுதாஃ ஸ்யந்நிஸாக்யஃபஹிஸ்யுப்யுதாஃ
நக்யுபாஸ்யுபிஃசுப்யுதா விந்நக்யுப்யுபாஸ்யுப்யுதாஃ.

கநந்நிஸவநாஃகணஸ-காஃபரவருததாஃஸ-வருத்தாஃநாயஃபதிபிஃ ... *
ஸவபநதி * ததா * நகதருசராசசாதி * அதபதபுரௌதரவருததாஃ * விந்நக்யுப்யுதாஃ *
பரவருததாஃ(க)

கருதபரமததாநிஸமாசுலாநிஃநதாசஃபுதராளாஸமசுலாநிஃ .. *
சரியாசாநிஸமாசுலாநிஃவீரஃகீமதானஸஃகபிஃததாசு . . . (க)

பரவருசு*அதிகய*ஆக்ஷிபநதி*பீநானகபுஜா*அதிவிஷ்டிதாதி*
மததபரலாபானக*அதிவிஷ்டிபாதி*மததாநிச*அனயோநயம*அதிஷ்டிபநதி ... (க)

வரஸ்யுபாஸ்யுபிஃசுப்யுதா விந்நக்யுப்யுபாஸ்யுப்யுதாஃ
கருதபரமததாநிஸமாசுலாநிஃநதாசஃபுதராளாஸமசுலாநிஃ .. *
சரியாசாநிஸமாசுலாநிஃவீரஃகீமதானஸஃகபிஃததாசு . . . (க)

பரவருசு*அதிகய*ஆக்ஷிபநதி*பீநானகபுஜா*அதிவிஷ்டிதாதி*
மததபரலாபானக*அதிவிஷ்டிபாதி*மததாநிச*அனயோநயம*அதிஷ்டிபநதி ... (க)

கருதபரமததாநிஸமாசுலாநிஃநதாசஃபுதராளாஸமசுலாநிஃ .. *
சரியாசாநிஸமாசுலாநிஃவீரஃகீமதானஸஃகபிஃததாசு . . . (க)

பரவருசு*அதிகய*ஆக்ஷிபநதி*பீநானகபுஜா*அதிவிஷ்டிதாதி*
மததபரலாபானக*அதிவிஷ்டிபாதி*மததாநிச*அனயோநயம*அதிஷ்டிபநதி ... (க)

விணை முதலிய வாத்தியங்களின் தந்திராதங்கள் * செவிக்கினியன
வாகியொலித்தன * நன்னடககையுடைய*குலமகளிரகளும் * நாயகாகளு
டன்கூடித*தூவகுகின்றனர்கள*அவவண்ணமே*யிரவிலுலாவும் பூகண
ககளும்*வியபபுறத்தக்க கொடிய செயலுடையனவாகி*வினையாமபடி*
முயன்றன * (க) மதமுறைய மயலகொண்டு * பறபலச் செயககபூண்டு *
தேர் குதிரையான முதலிய வாஹனகள நிறைந்த*சிறந்த மணர் யொளி*
குழந்து விளங்கும்*அவவரககா மாளிகைகளை*வீரமுடையோனுட*துள்ள
ணர்வினனுமாகிய*அந்தச்*சிறியதிருவடி *கண்ணுறைய*(க) (அவறுவா)
ஒருவர்க்கொருவா*மிகலு*பரிஹாஸஞ செய்துகொள்வோர்களையும்*பரு
த்தருண்டு*ண்ட*கைகளை*யொருவர்மேலொருவா போட்டுகொளவோ
களையும்*ஒருமயக்கினும் பல வன்மொழிகளை*மொழிவோர்களையும்*மதவ்
கொண்*கொருவர்க்கொருவா * மயககி விழந்து தழுவிக்கொள்வோர்கள
யும்*(க) (வீரணமையினால்) மாபிணை*நெரிததுத்தட்டுவோர்களையும்*
தம்மங்கங்களைக் * காந்தையமேல்*தாக்கி மகிழுவோர்களையும் * பற்பல*
அலங்காரங்களைச்*செய்துகொண்டு மகிழுவோர்களையும் * வலிய * வில்லு
களை*நாண்கட்டிக் களைதொடுத்திழுத்துக் கண்டகொட்டாது நிறகு*மாக்கா
யையும்* (க)

சுஷ்டிசாஞ்சந்யுதாநகரீம் புராஃராஜாஃ த்ருக்ஷுக்ஷீம்
ஸூகாஃசந்யுதாநகரீம் வநீப்ரந்யுதாமிவஸிக்ஷீம்.

உஷ்ணந்திதமசாஸூருதாஸரகணடமபுராஃவராநோததமநிஷ்ககணடம்*
ஸஹாஜதபக்ஷமாமி*அபிரகதகணடம*வநெ*டராருததாப*ரீலகணடமிவ*... (௨௫)

அந்யுதரீஹாமிவந்யுதரீஹம் சாஞ்சுப்ரந்யுதாமிவஸீஹம்
யுத்ப்ரந்யுதாமிவஸீஹம் காயுத்ப்ரந்யுதாமிவஸீஹம்

அவயகதகோகாம*சநதரகோகாமிவ*பாமஸூடரதிகதாம*மோமகோகாமிவ* . *
க்ஷதபாருடாம*பாணகோகாமிவ*வாயுபரபகளும*மேககோகாமிவ* ... (௨௬)

ஸீசாஃசந்யுதாநகரீம் ராஃசந்யுதாமிவஸீஹம்
வநீஹம்ஸீஹாமிவஸீஹம் ஸ்ரீமஹாபுராணம்

மஹாபுராணம்*வததாம*வரஸய*ராமஸய*பதநீம*ஸீதாம*சிரஸய* ... *
பப*உண*பலவகம*அசிரஸய*மநதஇ*ஆககாபி*த*பப* ... (௨௭)

காமவேடகைகொண்டி * இடைவீடாது கண்ணீர் பெருருங் கழுத்து
டையளாகி * பெருமாளுடனகூடி வாழுகாலையில் * விழையாந்த சிறந்த
மணிவடமபூண்ட கண்டந்திகழ்நது * மகிழ்வினால கண்ணிமை மயிர மலர்
ந்து*சூயிலப்பாலக கூவுங் கண்ட வெளி யிசுநது * கானகத்தில * சிறந்த
சிறகை விடுத்தாடும்*மயிற்பேய்போல மகிழ்ந்தவளும* (௨௫) மிக வடங்
கிய வொளியுறந*மூன்றாமபிறைபோல்தவளும*துகளபடரந்த*தங்க
கோகைபோலமுக்குறறவளும * புணபட்டு மேலேமாத்நிரம புணனூறிய *
பாணமுனைபுதைந்த புணபோல உளனோ வேதனை புடையவளும்*காற்றின
லலைக்கப்பட்ட * மேக மாலைபோல நிலையுறச சிறந்தையளாகித் தவிப்பவ
ளும*(௨௬) உலகமனைத்துககுமிறையும*மேனமேல் மொழிபவர்களுள்*
சிறந்தவருமாகிய*ஸ்ரீராமசந்நிரனுடை * நருமபத்தினியும் * யாகவேதியி
லவதாரஞ் செய்கவளுமாய்*அநதச சீதாபிராட்டியை*நெடுநோந*தேடி
யும*கண்ணுறமல * வாராசாநியாகையால் * உடனே * அறபன்போலத்*
துயரங்கொண்டு வருத்தமுறறவ*ராயினா* (௨௭)

சந்தரகாண்டத்தில் ஐந்தாவது சருக்கம்
முற்றிறகு.

‘Xவாஸ்தீதிர்தாசுரீ ஸூதிரேஹிதேஹி:

சுபந்திசுபந்தி: சூதிரே ஸூதிரே ஸூதிரே:

கஜாஸ்திதைதேஹி: மலாமா ததை: விசுதசரமை: குகாச்ச: ... *
அஸமஸாராயை: ஹிதை: வயநதனயாயிபி: உபஸ்திதை: ... (௩)

ஸிவஸூதிரேஹி: சூதிரே ஸூதிரே ஸூதிரே:

ஹிதை: ஸூதிரே ஸூதிரே ஸூதிரே:

ஸிவஸூதிரேஹி: மலாமா ததை: விசுதசரமை: குகாச்ச: ... *
அஸமஸாராயை: ஹிதை: வயநதனயாயிபி: உபஸ்திதை: ... (௪)

ஸூதிரே ஸூதிரே ஸூதிரே:

ஹிதை: ஸூதிரே ஸூதிரே ஸூதிரே:

பகுததனஸமாமா: மலாமா ததை: விசுதசரமை: குகாச்ச: ... *
அஸமஸாராயை: ஹிதை: வயநதனயாயிபி: உபஸ்திதை: ... (௫)

ஸூதிரே ஸூதிரே ஸூதிரே:

ஹிதை: ஸூதிரே ஸூதிரே ஸூதிரே:

தருசுதையசசு: பரமோ ததை: விசுதசரமை: குகாச்ச: ... *
அஸமஸாராயை: ஹிதை: வயநதனயாயிபி: உபஸ்திதை: ... (௬)

ஸூதிரே ஸூதிரே ஸூதிரே:

ஹிதை: ஸூதிரே ஸூதிரே ஸூதிரே:

விசுதசரமை: குகாச்ச: ... *
அஸமஸாராயை: ஹிதை: வயநதனயாயிபி: உபஸ்திதை: ... (௭)

யானேமேலீருபபவாகளாலும்மிக வ்யாந்துமேசோவழ்ற * வீரர்களா
கிப காலாளகளினாலும்பிறா வெலலவொண்ணா * போககுதிரைகளினாலும்
* தோமேலீருந்து போரும குராகளினாலும் * சூழ்ந்து காக்கப்பட்ட
தும்(௩) சிங்கமபுலிகளினதேதாலீனைக கவசமபோல் தைக்கபபட்டிம்தந்த
ம பொள வெளளிகளினாலியறறப்பட்டிம*சிறந்த கிங்கினிகளொலித்தும்*
பறபல வண்ணமபூண்மீம விளவகுகின்றம*தோகளினாலேவிரந்தாசுஸ்ராவப்
பட்டதும்* (௪) பலவகை மணிகள றிழைந்தும*சிறந்த ஆஸனம் பாந்திர
ங்கள் மிகுந்தம* சிறந்த தேமண்ணா சூழ்ந்து * சிறந்த தேரொலியிருந்
தும்* (௫) காணறகினியனவும*மிகச சிறந்தனவும*அந்தந்தபடி வளர்க்கப்
பட்டனவும*பறபல வகையுறறனவும * அநேகமாயிரக் கணக்குடையனவு
மாகிய*மிருகங்களாலும் பறவைகளாலும்*எங்கும்*நிறைந்துள்ளதும்*(௬)
மிகப் பழிசெய்யுறற*யெல்லீ காய்போர்களாலும்*எங்குமுலாவுமரக்கர்களா
லும்*எங்கு காக்கப்பட்டதும்*சிறந்த*அழகிய பெண்களாலும்* எங்கும்*
நிறைந்துள்ளதும்*

சுமித சகுகார்த்தம் ராஜ் சிவநிவேசனம்

சகுகார்த்தநிவேசனம் சிவநிவேசனம்.

குறிதபரமதாரதனமகராஜ்ஸைந்தரநிவேசனமக
வராரணஸமஸ்தாரதநிவேசனமக .. (க0)

சுபாசகநிவேசனம் சிவநிவேசனம்

சுபாசகநிவேசனம் சிவநிவேசனம்

ததிகாரஜ்ஞஸமபஸனமகமுபையசசக அகருசாதநிவேச
ஸமபஸனமகமுபையசசக அகருசாதநிவேச .. (கக)

சுபாசகநிவேசனம் சிவநிவேசனம்

சுபாசகநிவேசனம் சிவநிவேசனம்

பேரிமருதவகாபிருதயசகககே வுநிசுநிவேச
நிதயாரணஸமஸ்தாரதநிவேசனமக .. (கக)

சுபாசகநிவேசனம் சிவநிவேசனம்

சுபாசகநிவேசனம் சிவநிவேசனம்

சுபாசகநிவேசனம் சிவநிவேசனம்

ஸமுதரமிவகபயீர நிஸவநமஸமுதரமிவ
மஸமுதரமிவகபயீர நிஸவநமஸமுதரமிவ
மஸமுதரமிவகபயீர நிஸவநமஸமுதரமிவ .. (கக)

சுபாசகநிவேசனம் சிவநிவேசனம்

சுபாசகநிவேசனம் சிவநிவேசனம்

வபுஷ்டிவிராஜமாஸமகசுபாசகநிவேச
ஸமபஸனமகமுபையசசக அகருசாதநிவேச .. (கக)

மகிழவுமுற சிறந்த காரணதயா நிறைந்ததும் * சிறந்த ராஜ்ஸாகா
உரைந்ததும் * சிறந்த மணியணிகளினொல்களினுல * அலைகடலபோலொளி
ப்பதும் * (க0) புகழ்பெற்றதும் * வேந்தாகினியவஸ்துககள நிறைந்ததும் *
சிறந்த * அகிரசாரதவகளினுல * (பணங்கமுறந்ததும்) சிவகங்களினுல * சிற
ந்த * வனகு சூழப்படுவது போல * விசமுடைய மஹாஜனககளினுல * சூழப
ட்டுளதும் * (கக) பேரி மததளககளொளித்ததும் * சவகின் தொளி மிகுந்
தும் * தினகதேமழ தெயவபூசையுறதும் * பருவகாலங்களிலோமடுசெய்
யப்பட்டும * ராஜ்ஸர்களினுல * சிரந்தரம் * பூசையெயப்பட்டுளதும் * (கஉ)
பெருகடல்போல * லாழும் * லுவி நீங்கிய * அலைகடலபோல தெங்கியும் *
சிறந்த மணிகளினுல * த வஸ்துககள நிறைந்ததும் * சிறந்த மணிகள நிறைந்
தும் * துமகிய * அமமகிமை பெருந்திய ராவணனுடைய * சிறந்த * அரண்
மணியை * யந்த * மஹாகபி * கண்ணுற்றனா * (ககஉ) இயல்பினுல * யொளி
யுற்று விளங்குவதும் * தேய யான குகினாகள நிறைந்ததும் * அவிசார
வணனுடைய மகளிகையை * இவையிலககைக்கி * தேயர் நாயகமென்றே *
சிறந்த * மஹாகபியாகிய சிறியகிருவடி * நினத்தது * (ககஉ)

சுந்தரகாண்டம், பாசுபதாயுதம்

சுந்தரகாண்டம், பாசுபதாயுதம்.

வரிபூதபடி*நிரிஸத்தமடி*தத*ச*இ*த*ர*ஹி*கி* ... *
வேசம்*ஐ*காம*ஐ*ம*பு*ம*ர*லே*ஐ*ஸ*ம*ர*லே*ச*ஐ*காம* ... (2.1)

சுந்தரகாண்டம், பாசுபதாயுதம்

சுந்தரகாண்டம், பாசுபதாயுதம்.

ஸ*ம*ர*க*ய*க*ப*ச*ம*க*த*ர*ச*ப*வ*ன*ம*த*த*ய* ... *
ஸ*ஹி*த*ச*த*ர*ஹி*கி* ... (2.2)

சுந்தரகாண்டம், பாசுபதாயுதம்

சுந்தரகாண்டம், பாசுபதாயுதம்.

ப*ர*த*த*ம*டி* ... *
வி*த*ப*த*ர*ஹி*கி* ... (2.3)

சுந்தரகாண்டம், பாசுபதாயுதம்

சுந்தரகாண்டம், பாசுபதாயுதம்.

சு*க*ர*ஸ* ... *
ஸ*ஹி*த*ச*த*ர*ஹி*கி* ... (2.4)

சுந்தரகாண்டம், பாசுபதாயுதம்

சுந்தரகாண்டம், பாசுபதாயுதம்.

ப*த* ... *
வி*த*ப*த*ர*ஹி*கி* ... (2.5)

வாரணஸ்ய கமதலையரும்*வாரணகருளிமிகப்பலமுடையோருமாதலின்*
அவ்வண்ணமே யிரோப்புருத*இருநிரதிநிணுடைய*லீட்டிணையுக்* சேர
ந்த* (அங்கிருந்து) ஜமபுமால்யின விடடையும * ஸுமாலியின்*லீட்டை
யும்*சென்று* (உக) புகழ்பெறற * மஹாகிரியாதலின் * (உடனே) ரகமி
நிராதுவினுடைய*விடடையும * அங்கிருந்து * ஸூரியசாததருவின லீட்
டையும்*அங்கிருந்து*வசசிரகாயனுடைய லீட்டையும்*தாவீ*(உஉ) வாயு
மந்தருதலின் மிக வேகமுடையராகி*தூயிராசுநுடைய லீட்டையும்*
மீப்பாதிவினுடைய*லீட்டையும்*வித்யுதருவனுடைய லீட்டையும்*ஹீம
னுடைய லீட்டையும்*கனனுடைய லீட்டையும் * விகனனுடைய லீட்டை
யும்* (உஉ) சுக்ரானுடையவும்*வக்கிரனுடையவும் * சடனுடையவும் *
சுன்னுடையவும் * ஹ்ரகவகர்ணனுடையவும் * தம்ஷ்டிரானுடையவும் *
சாமசென்னு * மரக்கனுடையவும் * (உச) யுததோனமந்தனுடைய
மந்தனுடையவும்*துவஜக்கீரீலனுடையவும்*நாதியினுடையவும்*வித்
தவ*வர்கீரீலனுடையவு மிரந்திரஜிஹ-வாசுனினுடையவும் * அவ்வண்
க*பாசுபதாயுதம்* ... (உஊ)

ராக்நாங்குயகயாசாயா நூநாபுரநீர்ச்சுதா
ரகாங்குயகாநிதா நூநாங்குயகாநிதா

மலாகாயானகாநாபரநிதானுதயதானகாங்குயகாநிதா .. *
ரக்தானகாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதா (க.க)

சுநாங்குயகாநிதா நூநாங்குயகாநிதா
நூநாங்குயகாநிதா நூநாங்குயகாநிதா

குலீனாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதா .. *
காங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதா ... (க.உ)

நூநாங்குயகாநிதா நூநாங்குயகாநிதா
நூநாங்குயகாநிதா நூநாங்குயகாநிதா

தலிணகாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதா .. *
ததாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதா (க.உ)

நூநாங்குயகாநிதா நூநாங்குயகாநிதா
நூநாங்குயகாநிதா நூநாங்குயகாநிதா

மேகலதனிதிரிதோஷானகாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதா .. *
ததாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதா .. (க.ச)

நூநாங்குயகாநிதா நூநாங்குயகாநிதா
நூநாங்குயகாநிதா நூநாங்குயகாநிதா

வேமலாபரிசுசனனகாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதா *
ரகாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதானகாங்குயகாநிதா (க.டு)

பருததுயாந்த சீரமுடையோரும்புறபல படைகளைக் கையிற் கொ
ண்டவாகளுமாகிய * காலானகளாகிய அரசுகர்களையும் * செம்மைநிறத்தன
பும் * வெணமைநிறத்தனவும் * போசெய்யும்படி சித்தஞ்செய்யப்பட்டன
பும் * கிழங்கு வேகமுடையனவுமாகிய * குதிரைகளையும் * (க.க) நற்குலத்திற
நிறத்தனவும் * கலவருவமைந்தனவும் * பகைவெழும்புகளை வெல்லுந திறமை
முடையனவும் * மவுத்தன சொற்படி நடக்கும் பயிற்சியிலும் * தோந்தனவும் *
போசெய்வதில் * இந்நிரள யானையை நிகரத்தனவும் * (க.உ) அந்தராவ
ணன் வீட்டில் * மற்றும் பறபலப் பகைச்சேனைகளைக் கொல்லுமகர்கள்களை
பும் * அச்சமற்றவனொன்ப புகழுடையோராதலின் * அச்சமின்றிக் கண்ணு
றும் * (மேலும்) மழை பொழியும் * மேகங்களைப் * போலவும் * அருவிகளைப்
பெருக்கும் * மாமலைகளைப் * போலவும் * (க.க) மேககாணியோலப்பினி
யென்றனவும் * போர்களைத்தல் * பகைவர்களால் * வெல்லவொண்ணாதனவு
மாகிய யானைகளையும் * அங்கு * பொன்னணிகளினுலவ்காரானுசெய்யப்ப
ட்ட * ஆநெகமாயிரம் * சேனைகளையும் * (க.ச) (மற்றும்) பொன்னணிகள்
முண்டமையால் * காலைபிலுதித்த கதிரவன்போலொளிக்கின்றனவுமாகிய
சேனைகளையும் * அரசுகர்களுக்கிய * அவ்விராவணனுடைய * வீட்டில் *
கண்ணுற்றனா * (க.டு)

சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்
சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்

சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்
சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்

சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்
சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்

சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்
சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்

சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்
சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்

சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்
சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்

சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்
சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்

சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்
சுந்தரகாண்டம் நவாங்குலம் நவாங்குலம்

பவமு தங்கவகளி னுலாகிய பூவடாந்த சிறகுக்களுடையனவும்தானு
செய்யுந் திறமைகொணங்கு செனறினிய மொழிகள மொழிந்து தன சொற
படிக்கேழுகருமபடி வசனஞ்செய்யப்படட * புண்ணம் பிரணய கலகத்தினுற
பிணங்கய நாயகி நாயகாகையுடையனவும்காமனுக்கரு * இயறகையாயுள்ள
படாகளபோன்றனவும் * அழகய புகழமுடையனவும் * அழகய சிறகுடை
யனவுமாங்கியிறறப்படட * களி குயில முதல்ய பறவைகளும் * அங்கு
விளங்குகின்றன * (கஉ) (அனறயிலே) இனிய துதிககைகளுடையனவும் *
தாமரை தந்தாகு மொடியவகும படிநதனவும் * தாமரை விதழ்கையும
இலைகையுற துதிககையிறகொணங்கு தாங்கினவும் * தாமரை யோடையி *
விறங்கி கலகருக்கனவையுமாயிய * உதயானைகளும்கு அல்லவண்ணமே * தாம
ரைமலகை கையிலந்தையொளியிருந்து * மிக வழங்கிய திருக்கைகளுடைய
கிருமகளும * (அப்பொருறமரை கயினினில் மலர்ந்த தாமரைத் தவிசில்
விறநிறுது அமமதவேழங்கள் னுல் குழந்து பூஜை செய்யப்பட்டவளாக)
எழுதப்படட * விளங்கினன * (கச) இவவகையாகிய மற்றும பற்பல சித்தி
ரவகனினை * அழகியும் * பூமாமபாலகமிக நறுமணங்கமழந்தும் * பனிகாஸ
முடிவினில * அழகிய குகைகளுடைய * மாமலைபோல * மிகத் தேசுந்துயிரு
க்கண்ட * சிறப்பற * அந்த * மணமாளிகையை * பெங்குஞ்சென்று பார்த்து *
மீளவும் * (அடமாருதி) மிக வியந்து * (கரு) பின்பு * திறமைகொண்டவரும்
வாகசாசுதியருமாதலால் * யாவராலும் பூஜிக்கப்பட்ட * இராவணனுடைய
பூஜ்பலத்தினால் பாதுகாக்கப்பட்ட * அந்த * விஸ்காபுரியை * பெங்குந்
தாவித்தாவிசைசென்று தேடியும் * கற்புடையாளென்று யாவராலும் பூஜிக்
கப்பட்டவரும் * தன் பாததாவாகிய ஸ்ரீராமனுடைய குணசெய்களினிய
கட்டவருமாகிய * அந்த * ஜனகராஜன் திருமகனாகிய வீராதேவியை
காணாமல் * மிகவுஞ் சிந்தைகொண்டு சோகித்தனர் * ... (கஊ)

ஊழல்களெல்லாம் தீர்த்துக் கொடுக்க விரும்புகிறேன்
விடுதலைப் போராட்டம் வெல்லும் வரையில்

யம்*குணபலசோபிதானுஃ*மறாசனாஃ*வயொமசராஃ*கிசாசராஃ* ... *
விவ்ருத்தவிதவஸதவிசாலலோசனாஃ*மறாஜவாஃ*பூதகனாஃ*ஸநாஸரஃ*வடமந்தி.

சந் நநுபூதபூதரவாஃ*சந் நநுபூதபூதரவாஃ*
சந் நநுபூதபூதரவாஃ*சந் நநுபூதபூதரவாஃ*

வஸந்தபுஷ்போதகரசாநுதர்சனம*வஸந்தமாராதபி*கார்த்தாசனம* ... *
உத்தமம*புஷ்பகம*ததவிமானம*வாநரவீரஸத்தம*கஸி*ததர*ததர்ச* ... (அ)

எந்த அவிமானத்தை மணி குண்டலங்களாக நிகழ முடியும் அம்மிக
வண்புண்பவர்போலப் பருத்தும் * விண்ணெங்கும் திரியும் வலலமை
பொருந்தியும்* இராசாஸசாகியாதவினிர் விஜயசசமினறித் திரியுந் துணிவு
கொண்பும்* மிகவுருணயி மாழந்து மகன்று நீண்டுமுள்ள கண்களை விழித்
தும்* மிக வேகமபூண்டிமிருக்கின்ற* பூகணங்களை* ஆயிரமாயிரமாக* நாற்
புறங்களிலும்* கோபுரநதாங்குமபதுமைகளை போலதநாகருகினறனவோ (எ
வஸந்தகாலததில் மலரும் நறுமலர்களின் குவைகள் தூவி மணங்கமழந்
துளதால் காணறகனியதும்* (ஆகையினாலேயே) வஸந்தமாஸத்தினும் *
மிக வினிய காட்சிதருவதும* எல்லாவித்தத்தலு மிகச சிறப்புறறதுமாகிய*
புஷ்பகமென்னும்* அந்த விமானத்தை * வாநரவீரர்களுள் சிறப்புறறவா
கிய* அந்தச் சிறியதிருவடி * யங்கு* கண்டு மிக மகிழவுகொண்டனா* (அ)

கந்தரகாண்டத்தில் எட்டாவது சருக்கம்
முற்றிறறு

ஒன்பதாவது சருக்கம்.

சிறியதிருவடி புஷ்பகவிமானமெங்கும் தேடிக்கொண்டுபோய் நடுவினியாவ
ணனுடைய தாடிகளை மெயமமறந்தறங்கியிருப்பதைக் கண்டது.

சந் நநுபூதபூதரவாஃ*சந் நநுபூதபூதரவாஃ*
சந் நநுபூதபூதரவாஃ*சந் நநுபூதபூதரவாஃ*

மாருதாத்மஜஃ*வானூமான*ஆஸயவரிஷ்டஸ்ய*தஸய* ... *
மத்யே*விபுலம்*ஆயதம*பவஸசதேஷ்டம*ததர்ச* ... (க)

(அந்தரம்) மஹாபலன்மைத்தனாகிய* அந்த அனுமான்* மணிமாளி
கைகளுள் சிறந்த* அம்மாளிகையின்* நடுவிம் * அகன்றும்* நீண்டுமுள்ள *
தோர் நன்மாளிகையைக்* கண்ணுற்றனா* (க)

அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில்
அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில்

தந்திரபரிபாடலில் பரிபாடலில் ... *
அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில் ... (உ)

அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில்
அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில்

அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில் ... *
அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில் ... (ஈ)

அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில்
அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில்

அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில் ... *
அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில் ... (ஊ)

அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில்
அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில்

அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில் ... *
அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில் ... (஋)

அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில்
அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில்

அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில் ... *
அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில் ... (஠)

அர்த்தபிரதிபந்தம் பரிபாடலில் இராவணன் வாமுனிதமாதலின்
பற்பல மணிமாடல்களடர்த்தம் அறையொரும அகன்றும் ஒரு யோஜ
னம் கீண்டுமுளது (உ) பகைவர்களைக் கொல்லவல்ல அந்த அனுமான்
காமராயிதழ்போல நீண்ட திருக்கண் களையுடையவனும் ஜனகமகாராஜன்
கிருமகளுமாயினால் தாபிராடயைத் தேடிக்கொண்ட அமராளிகையெம்
பும் சென்று (உ) அனுமானென்னும் வெற்றிப்பெயர் பெற்றவராதலின்
சிறந்த அந்தராக்ஷணிருக்குமிடத்தைச் சீமீனற்புப்பாரததுபின்பு
மனமகிழ்வினா முகவொளி மிகுந்தவராக்ஷண இராவணனுறையுமிடத்தி
னுள் சென்றனா (ஈ) (அ) நான்கு தந்தகையுடைய மதயானை
களும் அவ்வண்ணமே முன்று தந்தகையுடைய யானைகளினும்
சூழப்பட்டதாகியும் ஒருக்கமினி விசாலமாகியும் ஆயுதங்களைக் கையி
லேந்தியபடங்களினால் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தமையினால் (ஊ) இராவண
னுக்கு மனமகிழ்ந்த மனமலை சூட்டிய அராக்ஷணபெண்களினால் வாமு
ப்பட்டும் தன் தேள்வலியினால் தடுப்பவரை வென்று பலவந்தகரமாகக்
கொண்டுவரப்பட்ட அராக்ஷணன்களினால் சூழப்பட்டும் ... (஠)

சுப்துக்ருகக் ராஜ்யம் மி஠லயாநுதலம்

நாயுநீரநுதலம் சந்நுநீரநுதலம்

ததநகரமகராஜீரணம்*திவ்விலசநாருலம்*
வாபுவேகலமா தாதம்*பனனகைகிஸாகரமிவ* (எ)

யாபிநிசுபநீலய்யா சந்நீரநுதலம்

நாநாநய்யுநீரநுதலம் சந்நீரநுதலம்

வைசரவனே*யாநுதலம்*கூழிவாநுதலம்*இநதநே* ... *
யாசகஸா*ஸர்வா*ரவனகருநே*நிதயமேவ*அநபாயீ* (அ)

யாநாநய்யுநீரநுதலம் யாநுதலம்

சாநுநீரநுதலம் யாநுதலம்

ராஜநுதலம்*யாச*குபேரய*யமய*வருணய*சநாநரு* ... *
ததவிசுநுதலம்*நதநி*இந*ரகே*நரு* ... (ஆ)

சந்நீரநுதலம் சந்நீரநுதலம்

யாநுதலம் சந்நீரநுதலம்

பவநுதலம்*தய*யாமய*யமத*யஸத*தம*ஸ*நிரமித* ... *
பருநிரயூஸவகீரணம்*அநய*த*வேச*ததா* ... (க)

யாநுதலம் சந்நீரநுதலம்

யாநுதலம் சந்நீரநுதலம்

ய*த*வி*வக*ம*நா*ப*ர*ம*னா*த*தே*தி*வி*தி*ய*ம* ... *
புஷ்பக*ந*ம*ஸ*வ*ர*த*ந*வி*பு*ஷி*த*ம*வி*ம*ந*ம*க*ரு*த*ம* ... (கௌ)

அ஠்து * முதநே மகரமீனகா நிறைநதம * பெருமீன சிறுமீன்கள சூழந்
தும் * வாயுவேகத்தலுல மோதபபடம * நீர நாகங்கள யேலெழுந்துமு
ளள*ஆழகடலபோலத் * (கிழந் *அ) (எ) ராஜராஜனய குபேரனிடத்
தில*எநதச்*செல்வமு*நே * உச்சை சிரவமென்னும வெளநேகருதநா
யை வாஹனமாகவுடைய * தேவேநதிரனிடததல * எச்செல்வமு*நே*
அந்தச் செலவம்*யாவு*அநத ராவசன மாளிகைதன்னில*நிர*தாம*
நீங்காதுளது* (அ) சந்திரனுடைய செலவம் * யாதானே* குபேரனு
டைய செல்வம் யாதே*யமனுடைய செலவம் யாதே * வருணனுடைய
செல்வம் யாதே* (இ துயம்) அததன்மைத்தேயே * அனறியில அநற
றினிள் மிக்கதேயே*என்று ஐயமுறுமபடியாகிய மிகபெருருசெலவம்*
இவ்விலகாககரியில*ராசகூலாகாள மாளிகைதே*அம்*(நிறைந்து கிழ
ந்தது)(ஆ) (பன்னம்) வாயுகுமாராகிய அந்தச் சிறுயதிரவடி*அந்த*மு*
மாளிகையி*என்பினில*நகையறபபட்டம்* அநேகம மதயானை* சூழ்
ந்துமுள்ள*மறறொரு*மீமானத்தைக*எண்ணுற்றன* (க) அ஠்து*வி*வ
கருமனு*நான்*மு*தேவன்*பொருட்*மீ*வி*எ*ல*வி*ல*ம*மீ*க*ச*சிற*ப*ப*
புஷ்பக*மென்*நம் * பற்பல மணிகள*லு*ம*ல*க*ர*ஞ*செ*ய*ய*ப*ப*ட *
எம்*மு*ய*ந*சியு*ட*னிய*ற*ப*ப*ப*ட*தே* (கௌ)

தகஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ்

சாஸநஸ்யகஸ்தாஹ் சாஸநஸ்யகஸ்தாஹ்

ததஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ் ... *
வரஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ் ... (௨௨)

கஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ்

சாஸநஸ்யகஸ்தாஹ் சாஸநஸ்யகஸ்தாஹ்

மஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ் ... *
வரஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ் ... (௨௩)

கஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ்

சாஸநஸ்யகஸ்தாஹ் சாஸநஸ்யகஸ்தாஹ்

மஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ் ... *
வரஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ் ... (௨௪)

கஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ்

சாஸநஸ்யகஸ்தாஹ் சாஸநஸ்யகஸ்தாஹ்

மஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ் ... *
வரஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ் ... (௨௫)

கஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ்

சாஸநஸ்யகஸ்தாஹ் சாஸநஸ்யகஸ்தாஹ்

மஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ் ... *
வரஸ்தாஹ்ஸிதஸ்யாஹ் கதரக்யகாஹ்ஸிதாஹ் ... (௨௬)

(ஆதலால் சிறியதொன்றையாக வாசனையைக் குறிப்பிட்டு) அங்கு
ந்துகியபுறப்படும் இராவணனுடைய * எனது உயிரியை உம் அழகர் சிறந்த *
சிறந்த குலமகன் போலக் கலந்தருங்குமாய்கும * நிகழ்ப்பாய் அருத * வண
னிருக்குஞ் சாலையைக் கண்டனா * (௨௨) (அஃது) மணமய * கிய பழக
நிராததம் * பொன்னாசெய்த சாளையகா நிகழ்ந்ததம் * பழக மண *
னில * தலகவா பதப்பித்தம் * வெள்ளிநீர் மல அழக * தந்தை * கங்க
ளிழைத்தம் * (௨௩) குத்துகொல்லும் * பவளக * லும * வளளி * கக
களினும * செய்ப்பட்டிருந்த கப்பல * ள * உயர் தியும் * மறும் பல
கைப்பட்ட கப்பல்கள் * சாஸநஸ்யகஸ்தாஹ் (௨௪) லும * வளளி *
இடையிடையிலே கேணுமல சரியாக நீ னடவ * ம * வும * வும *
புறங்களிலும் * கிவலமகனாரு செய்ப்பட்ட * வ * வும *
கள போன்றவையாக * க * பவளக * லும * வளளி *
பறக * மயநசிகொண்டது போல * வ * வும *
குறியாகி மலை கடல * வ * வும *
மாக வெழுதப்பட்ட * பெரி * சிதிர * க *
விருத்தலால் * நாடு * வ * வும *
தை நிகர்த்தும் * (௨௬)

சூர்தீயம் கவலாஹீ யஸிந்) சூர்தீயம் கவலாஹீ
 சூர்தீயம் கவலாஹீ யஸிந்) சூர்தீயம் கவலாஹீ

அயமகஸவாகஃ அயமகதேவோ சஃ இயமக இநதரஸகபூரி டயே
 தகஇயமக டரதாஹி ததி ய * யாத்ய இநதகமாநுதீஃ * * * * * ()

புறாயுஷ்வகாஃ சூர்தீயம் கவலாஹீ
 கவலாஹீ யஸிந்) சூர்தீயம் கவலாஹீ

ததரகதாஃ சூர்தீயம் கவலாஹீ யஸிந்) சூர்தீயம் கவலாஹீ .. *
 டரதாஹி ததி ய * யாத்ய இநதகமாநுதீஃ * * * * * (52)

கவலாஹீ யஸிந்) சூர்தீயம் கவலாஹீ
 சூர்தீயம் கவலாஹீ யஸிந்) சூர்தீயம் கவலாஹீ

தீபாஃ சூர்தீயம் கவலாஹீ யஸிந்) சூர்தீயம் கவலாஹீ .. *
 பூஷாஹி ததி ய * யாத்ய இநதகமாநுதீஃ * * * * * (53)

சூர்தீயம் கவலாஹீ யஸிந்) சூர்தீயம் கவலாஹீ
 சூர்தீயம் கவலாஹீ யஸிந்) சூர்தீயம் கவலாஹீ

ததீஃ சூர்தீயம் கவலாஹீ யஸிந்) சூர்தீயம் கவலாஹீ .. *
 கவலாஹீ யஸிந்) சூர்தீயம் கவலாஹீ .. (54)

இவ்விடம்காமதேவர்களினபுறமு வாமும விண்ணி மோ * (அன்றி யில) இஃது * இயலபாகவே தெய்வகதவனமயறறுக காமதேவர்களிற சிற நத தேவர்களினபுறமு வாமும பொன்னுலகேகியே * (அன்றியில) இஃது * அத்தீதவர்களுக்கருமிநையாகய இநதரஸகபூரி யவாமுமமராவதநகரியே * யாகிஹதேக * (அலலது) இஃது * இபிரகருநிமிண்டலத்திறகு மேலாகிப * பரபரஹமமாகிய சூர்தீயம் கவலாஹீ யஸிந்) சூர்தீயம் கவலாஹீ .. * அநதச சிறியந்ருவடி * யவகு தற மகிமையீலிப்படப மயவகப பறபலவந்தமாக நினேந்து நினேந்து வியப புற்று நினறனா * (52) (51) யியநி நுவடி * யவவிடத்திலே * தவகததாமசெய்த * கொத்துவிளக குகா * (காமநினையசைவறுநினறொளித்தகமயின்) பெரு னுருதர்களினுல * சூர்தீயம் கவலாஹீ யஸிந்) சூர்தீயம் கவலாஹீ * புதிய சூதர்களி போல * வெடகிச சிந்தையுறனவே எனலுமபடி நிறகககணடு * (53) அங்குறற மண்தீபங்களி * இளையினுலு * ஆரவணனுடைய * தேஜஸ்வரி னுலு * பூஷணங்களினுடைய * சோநியினுலு * அவவிடந் தீபறறி பெரி திசிறதேவாவனறே * (54) அங்குருது மேலே செல்லுகையில * சிறந்த கம்புளங்களில படுததும * பறபல வாணங்களுறற வாடைகளுதி த்து மாலிகள பூணடும * பறபல வேஷங்களின்குறுமிருக்கிற * சிறந்த பெண்மணிகளின * ஆயிரமாயிரமாயுள்ள கூட்டத்தையும் * கண்ணுறற னா * (55)

பரிபுஷ்டீர்த்ராக்ரேக சாஸந்ராக்ரகம்

திரீதீநீஸ்பரதம்ராதிரீ ஸுஸாஸ்பலபத்ரதா.

அாதராதோதுபரிவருததேபாநநிதராவசங்கதம* * * *
கரீடிதவா*உபரதம*ததா*ரா தரௌ*பலவத*ஸு-ஷ்வாப* (௩௫)

தத்ஸு*ஸுப்த்விகரகதே நிக்யூதாந்ரஹாஸம்

ஸக்யஹம்ஸஹிசுரம் யஹாபத்வஸம்சுசாஹ்.

நிசசபதாநதரபூஷணய*பரஸு-பதம*தத* ... * * *
நிசசபதா*மஸபரம*மவ த*பதமவனமயதா*விருருசே* (௩௬)

சாஸம்ஸம்புதவஸூநி மீலிசாஹிநிஹி:

பவக்யதத்ரநி நிவஸநாநிஸுயாஸிசாம்.

ஸமவருததநதாநிகமீலிதாஹாணி*பதமகநிநி* * * *
தாஸாம*ஸு-யோஷிதாம*வதநாநிகமாருநி*அபசயத* .. (௩௭)

புலுதாநிவஸ்தாநி சாஸம்ஸாசாஹிசாஹி

புந்ஸம்புதவஸூநி ராசாவிவஹாந்ரதா.

ஹாபாஹ்யே*பரபுததாநிகபூதவா*ரா தரௌ*புநி* ... * * *
ஸமவருதபதராணி*பதமாநீவ*தாஸாம*ததா*புரிவ* (௩௮)

ஹாநிஸுஹவதாநி நிகம்ஸம் த்ரபூதா:

ஸம்ஸாநிவஸ்தாநி சாஹிநி புந்ஸம் புந்ஸம்.

இமாதிக*முகபதமாநிக*அமபுஜாநீவ*புலலாநிக* ... * * *
மததஷ்டபதாநிக*புநி*புநி*பரா*தயநதிக*நியதம* ... (௩௯)

(அவாகளெலலோரும) இரவின் நயோமம்*முதிராந்தமையின்*மதுவு
ண்ம் மயலகொண்டு * பலவாறு வினையாடி * இளைப்பறறும*அபபோது*
இரவு கழியாமையினால் * மெயமறநது* துயிநைரை* (௩௫) (ஆகலினால்)
மணியணிகளியாவுமசைவறறு ஒலியினற் ய்ருகதலால் * துயிலுறற * அப்
பெணமணிகளினினா * யொலியறறுத துயிலுறற வன்வெப்பள்ளும வரி
வண்டுமுடைய * பெரிய*காமகாகாடுபோல * விளங்கிற்று*(௩௬) (அப்
பொழுது) உகடுகளினால் மறைந்த தந்தங்களும*இமையினறி மூடிய கண்
களும் * மூசசெற்கிநைமையின பரவி வீசுகின்ற தாமரை மலாடோன்ற
நறமணமும பொருநதிய * அந்தச * சிறந்த வந்தையாகளினுடைய * முக
மண்டலங்களைபும் * அந்தச சிறயதிருவடி * கண்ணுறறனா* (௩௭) இரவு
நீவருகையில் நாடோறும் பகல் முழுதும் * மலாந்*தருந்து * இரவுநேர
துழியினவும * இத்தங்கள் குவீந்துறங்கும் * தாமரை மலாகளபோல்வே*
அம்மாதர்களின் முகககளும*அபபோது*விளங்கின*(௩௮) இந்த * முக
கமலங்கள*பொற்றமையில் முனைதத கமலங்களபோலவே*எப்பொழுது
மலர்ந்து விளங்குமோவென்றே * மதமேறிய வண்டிகள் * அடிக்கடி சுற்றி
வந்து பார்த்து*எண்ணமுறுமென்பதில் * சிறிதுமையிலது* ... (௩௯)

இவ்வாறு நின்றான் புகழ்மயம்

மேலேநின்றான் புகழ்மயம்

இவ்வாறு நின்றான் புகழ்மயம் ... *
தாமிசுரனது புகழ்மயம் ... (சு0)

நாச்செய்யுள் நன்றி காழ்ப்புறுத்தி

காழ்ப்புறுத்தி நன்றி காழ்ப்புறுத்தி

வாழ்க்கை ... *
அபிசேகிதம் ... (சு1)

நாச்செய்யுள் நன்றி காழ்ப்புறுத்தி

காழ்ப்புறுத்தி நன்றி காழ்ப்புறுத்தி

வாழ்க்கை ... *
அபிசேகிதம் ... (சு2)

நாச்செய்யுள் நன்றி காழ்ப்புறுத்தி

காழ்ப்புறுத்தி நன்றி காழ்ப்புறுத்தி

வாழ்க்கை ... *
அபிசேகிதம் ... (சு3)

நாச்செய்யுள் நன்றி காழ்ப்புறுத்தி

காழ்ப்புறுத்தி நன்றி காழ்ப்புறுத்தி

வாழ்க்கை ... *
அபிசேகிதம் ... (சு4)

என்றேயோமையுறவொளிகொண்ட அநகர சிறியிருவழி ... தகவெழு
துக்களினால் உண்டை தன்னா அலையுமருகுணங்களி லுலகமலங்களுக்க குநிக
ராயினவெல்லவ அலககும தேதாறுவாவளென்றா (சு0) அந்தக்கமாளிகை
அந்தக்கநாதையாகளினால் உலகமலங்களுக்க விணயினகளினால் வெளியுறறு
சுரதகாலமாதென்பனியும மபபுமின ருணமல ராகியுண்டலம போல
அமமாருக குமவீசுவகமுறு (சு1) அந்தக்கமாளிகை நபநியாகிய ராவண
னும அபபெணயணகளினால் குமுபபடம அணயின களினால் குமுபபட
டொளிகளினால் முமுருகிபோலவ்வளிகளினால் (சு2) எந்தக்கமாளிகை
களால் முறவசயக லலவினையினால் சௌமிருபபதினில்லய யொளிகுன்றாதன
வாகி விண்ணினினறும விவிவசாய * நமுவி விசுகினறனவே அலவ
யாவுமே * இபபெண ணு ராவகசுசோ கணவெனறே * அப்போதந்த
சிறுபுகிருவழி கருத்தகொண்டன (சு3) அபபொழுதவவிலதநல அந்
தப் பெண்மணிகளின * விரிந்தொளிகும யெய்யொளிகும * தூசறறு
விளங்கும் வானங்களும் * மிப பருத்தக * குளிரந்த நிலவகினற *
இவை தான்களினுடையனவோவென்று நினைக்கும்படியாகவே * நன்றி *
விளங்கின * (சு4)

வ்யஸ்யுத்தூயபீநந்ரக்ஷீர்ப்பரஹுஃ

பாநவயாயாமகாலேஷ்வயாவருததகுருபீனஸரக

பரகோணவரபூஷணாஃகிதராபஹருதசேதஸஃ* ... (சௌ)

வ்யஸ்யுத்தூயஃசாஹிசாஹிபூஷணாஃ

பாநவயாயாமகாலேஷ்வயாவருததகுருபீனஸரக

பரகோணவரபூஷணாஃகிதராபஹருதசேதஸஃ* ... (சௌ)

முக்தாஃபாஹிசாஹிபூஷணாஃ

பாநவயாயாமகாலேஷ்வயாவருததகுருபீனஸரக

பரகோணவரபூஷணாஃகிதராபஹருதசேதஸஃ* ... (சௌ)

முக்தாஃபாஹிசாஹிபூஷணாஃ

பாநவயாயாமகாலேஷ்வயாவருததகுருபீனஸரக

பரகோணவரபூஷணாஃகிதராபஹருதசேதஸஃ* ... (சௌ)

முக்தாஃபாஹிசாஹிபூஷணாஃ

பாநவயாயாமகாலேஷ்வயாவருததகுருபீனஸரக

பரகோணவரபூஷணாஃகிதராபஹருதசேதஸஃ* ... (சௌ)

(அலகௌ) பாணஞ்செயது மெயமமநத விளையாடும் காலங்களிலே யே * பருததுயாந்த தனதடய்களிலணிந்த நறுமலாமாலேக ளவிழந்தம சிறந்த மணியணிகள சித பியுமிருந்தமையின * அவவண்ணமே மதமயவ கித துயிலகொண்டிருந்தனாகள* (சௌ) (அலகௌ) சிலா * திலகமழிந தம*சிலா*காலகொலுக்கள பின்புறத்திற சுமுன மும்மேவறு சில*வாணுந ளா*பககத்தில*முததுவடம நழுவிபும * (துயினனாகள) (சௌ) வேறு சிலர்*முததுமலை முகத்திறசுறறயும*சிலா * ஆடையன்முநதம * நெய்ந தூரம நடத்தி யனைக*பெணகுதிகாக குடிகளபொலச* (சிலா) அரை நூன்மலை யவிழந்துமி நுந்கள்கள(சௌ) சிறந்த குண்டலயகளை யணிக* வேறு சிலா * நறுமலா மாலேகள ஹதம வாடியுமிருந்தமையின * பெரிய வனததில*மலாகள மலானதம*சிறந்த யானைகளினால் துவக்கப்பட்டிருக்க கின்ற*கொடிகளபேல விளங்கினாகள* (சௌ) சந்திரகிரமபோல நில வற்று சொலிக்கின்ற*முததுவடங்கள*மதங்கொண்டு*துயிறுற*அன்ன களபோல * சிலமாலவாகளினது * கொக்கைகள தாமரை மொக்குகள போலிருந்தலாலவற்றினிடையில்*மிக விளங்கின * ... (சௌ)

பாங்குநிபாணாநாடி: சாமிநீர்வழிநாடி பா
அங்குநிபாணாநாடி: சாமிநீர்வழிநாடி பா

அன்பாடிபாரிநாராயணியுவிதானபாணாணபரமதாடி ... *
ரம்பாணிஅமசகாநிசகூபநிதாயததரகசியிசோ ... (௧௦)

அநாயநிபாணாநாடி: சாமிநீர்வழிநாடி பா
அநாயநிபாணாநாடி: சாமிநீர்வழிநாடி பா

அன்பாடிஅளயலயாடிவகூலிசகாநிதபுநிதலயாடிபுஜம... *
அபரதுஅளயலயாடிஅங்கமஅபராடிதலயாச்சாபிபுஜன ()

அநாயநிபாணாநாடி: சாமிநீர்வழிநாடி பா
அநாயநிபாணாநாடி: சாமிநீர்வழிநாடி பா

அளயலயாடிவகூலிசகாநிதபுநிதலயாடிபுஜம... *
பரஸபரிவிஷ்டாங்கயடிமதலநேலிவசானுகாடி ... (௧௨)

அநாயநிபாணாநாடி: சாமிநீர்வழிநாடி பா
அநாயநிபாணாநாடி: சாமிநீர்வழிநாடி பா

அளயலயாடிவகூலிசகாநிதபுநிதலயாடிபுஜம... *
ஸூததோகரதிதாமததஷ்டபதாமாலேவசசுபே ... (௧௩)

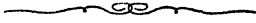
அநாயநிபாணாநாடி: சாமிநீர்வழிநாடி பா
அநாயநிபாணாநாடி: சாமிநீர்வழிநாடி பா

அளயலயாடிவகூலிசகாநிதபுநிதலயாடிபுஜம... *
அளயலயாலாகரதிதமஸமஸகதருஸமோச்சயம் ... (௧௪)

அவர்களுள் சிலாக்ககண கேயுரககளை யணிந்த * தங்கைகளையும் *
சில வநிவதயாகள் * புணருமபொழுதளிபூநது சுருட்டியழகிய * தம்மாடை
களைபும*தலைகலையாக வைத துகொண்டு*அவகே*துயின்றளர்கள்(௧௦)
சிலாக்கமறொருவருடைய மாபிலேயும் * சிலா * அவருடைய * கையின
மேலும்*மறொருவள*மற்றொருவருடைய*மடியிலேயும்*மறொருவள்*
அவருடைய*கைகளிலேயும் (தலைவைத்துக்கொண்டு துயின்றளர்கள்)(௧௧)
இவ்வண்ணமொருவர்கொருவாசனியுடைய*துடை பக்கம் இடை முதுகு
முதலிய அக்கவகளில்*தலைவைத்துக்கொண்டு* ஒருவர்க்கொருவர் அவ்
வவ்வங்க்களே* அவ்வவ்வங்க்களைத் தாக்கக்கொண்டும் * மதமயக்கி
ஞாலும் * கட்டுகுலுமினையிரியாமல் தூங்கினர்கள் * (௧௨) இவ்வண்ண
மொருவர்கொருவர்களின் புஜங்களெனனும் தூங்குதொங்கப்பட்ட*
ஆந்தப்புண்களின் வரிசையான த*தூல்க* கோக்கப்பட்ட*மதமகொ
ண்ட வண்டுகள் மொயக்கனற*பூமாலேபோலவளினங்கிற்ற* (௧௩) சித்தி
கையாசிக்மாலங்களில*சளித்து மலர்ந்த*பூகொடிகள் * மந்தமாரு
தும் விசுவகுல * ஒன்றுக்கொன்று மாலையாக விடைவிடாது சேர்ந்த*
மலர்கள் யிகவமடர்ந்தம்* (௧௪)

பத்தாவது சருக்கம்

சிறியதருவடி முறையே சாவணையும், தாநிகளையும், கடையிற் மண்டே
தரியையுமகண்டு வியப்படைந்தது.

சுத்திரவீரீசுமயுஷ்யம் ஸூகீகர்ஷ்ணாபீதம்
அபீக்ஷமாஸுமயுஷ்யம் டவஷீஷ்யஸாந்நம்

ததர*அவேகக்ஷமாணஃ*ஹனுமான*திவயோபமம* ... *
முகயம*ஸபாடிமகம*ரதனபூஷிதம*சயஸூஸநம*ததாச* .. (க)

தாந்நகாருசநதிராநகஃ*வையேசச*மஹா வராஸ
தரனூபேதஃ*மஹா தனீஃ*வராஸனீஃ*உபபனனம* ... (2)

தாந்தகாருசநதிராநகஃ*வையேசச*மஹா வராஸ
தரனூபேதஃ*மஹா தனீஃ*வராஸனீஃ*உபபனனம* ... (2)

சுத்திரவீரீசுமயுஷ்யம் ஸூகீகர்ஷ்ணாபீதம்
அபீக்ஷமாஸுமயுஷ்யம் டவஷீஷ்யஸாந்நம்

தஸயச*ஏகதமே*தேசே*அகாயமாலாவிபூஷிதம* .. *
தாரா திபதிஸனனிபம*பாணடிச்சதரம*ஸு*ததாச* ... (ங)

ஊதருபபரிஃ*ஹனுமான*திவயோபமம* ... *
அசோகமாலாவிததம*பரமாஸனம*ததாச* .. (ச)

ஊதருபபரிஃ*ஹனுமான*திவயோபமம* ... *
அசோகமாலாவிததம*பரமாஸனம*ததாச* .. (ச)

(அநந்தரம்) அவனிடத்தி * லிவவண்ணம பார்த்துகொண்டிருந்த*
சிறியதருவடி * விண்ணுலகனை நிகாததம* எல்லாவாஸனங்களுள் முதன்
மையாகியும்*படிக்கதது லை செய்யப்பட்டும் * பல மணிகளிழைத்துமிருக்கி
ன்றம*தேராசயனததைச*கண்ணுறறனா*(க) (அஃது) தந்தம் பொன் தங்
கங்களிணல்செய்து நவமணிகளிழைத்து விசிக்கிரமகியும*வைரீயமணிக
களால் செய்யப்பட்டும் * சிறந்த ரத்திந கம்பளககளுடன கூடியமுள்ள *
யிக விலை யுயாநச*சிறந்த ஆசனங்களுடன்*கூடித்திகழந்தத* (உ) அதி*
லொருகூழறத்தில*சிறந்த முகதுவடககள் தொககவிட்டுத்*தானாகள் சூழீ
ந்த முழுமதிபோன்ற*வெ*நோத*கனிக்குடையினையு*மந்தமாருதி*கண்டு
களிதது * (உ) தங்க்களினினுலியற்றப்பட்டு * செந்தீபோலொளிகளின்ற *
வசோகமலர்மலைத் தோரணங்கட்டிய * மறறொருசிறந்த ஆஸனத்தையு
கண்ணுறறனா*... .. (ச)

வாலயநயனலாஸதாபிஃஸமந்ததஃவீஜயானமஃ ... *

கூஸ்யவிபிநைஃஸம் வரணாபீநயாபீதம்

வாலயநயனலாஸதாபிஃஸமந்ததஃவீஜயானமஃ ... *

விவிதைஃகநதைசசஃஜஃஷ்டயஃபரதாபேநஃதூபிதம்ஃ ... (டு)

பரமாத்ரநாஃநீநம விகாபீநஸம்யுகம்

வாகுநிவரணலாஸதாபிஃஸமந்ததஃவீஜயானமஃ

பரமாத்ரநாஃநீநம விகாபீநஸம்யுகம் ... *

வரமாலயானம்ஃதாமபிஃஸம்யுகதாதஃஉபதோபிதம்ஃ .. (சு)

சநிஃபீநாஸம்யுகம் சநிஃபீநஸம்யுகம்

லாபிகாஃஸம்யுகம் வாகுநிவரணலாஸதாபிஃஸமந்ததஃவீஜயானமஃ

தஸயினஃஜீமூதஸயகாசஃ ரஜீபதோததமகுண்டலமஃ ... *

லோஹிதாஃகாமம், லோபாகாமம், லோரஜதவாஸஸமஃ ... (எ)

ஸாஃபீநாஸம்யுகம் சநிஃபீநஸம்யுகம்

நிஃபீநஸம்யுகம் சநிஃபீநஸம்யுகம்

லோஹிதேநஃஸம்யுகம் திரிஃசந்தனேநஃ வ்யூபிததாயகம் ... *

ஆகாபேஃஸநதயாரகதமஸ்தடிதகனமயதோயதயிவஃ... (அ)

புரணாஃநீநம விகாபீநஸம்யுகம்

ஸநிஃபீநஸம்யுகம் வாகுநிவரணலாஸதாபிஃஸமந்ததஃவீஜயானமஃ

திவயைஃஆபரணஃவருதஃஸம்யுகம் காமநிஃஸமஃ ... *

ஸவருஃவனகுலமடயமஃபரஸஃபதஃ ஃநதரயிவஃ ... (க)

(அஃ) வெண்சாமரங்களைக் கையிலேநீறிய சாசிகளினால்நாற்புறவரிடம்கீசப்பட்டிமயிருநதஃநதசாரகங்களைத்தெளிக்கப்பட்டிமயிசுறந்தபஙஃ கமழவிகப்பட்டிமய (ஈ) சிறகக் கம்பளங்களை விரிக்கப்பட்டிமயிசுறந்த ஆடம்ததோலினால் மறைக்கப்பட்டிமயிசுறந்த மணியால மலாமாலினால்நினைகளினால்நாற்புறவகளிலு மொளிககப்பட்டிமயிசுறந்ததுஃ(உ) ந்தச் சிறந்த ஆணைத்தினமீது ஃநீகொண்ட கொண்டல்போலக் கறுத்திஃகழகிசுற சிறந்த குண்டலமணிந்தம ஃ தியலபினாலும் மதுவுண்டறலும் கண்கள சியந்தம ஃ முழுககாலளவுக கைகளை நீண்டிமயிசுறந்த உயாடையுதித்தமஃ(எ) செவ்வியஃநன்மணம வீகம்ஃநதசாஃநதஃமப்பிய ஃனி கிகழ்ந்தயிருத்தலால்ஃவிண்ணிடையில ஃ அந்திப்பொழுதில செவ்வியேகங்களினால் செமமையுற்றஃமின்னற்கொடிகள் திகழ்ந்தகார்மேகநிகாதமஃ(ஃ) சிறந்தஃநல்லணிகஃ ஃ அணந்தம ஃ அழகிய வருவம் ஃமீமஃவினைததபடி புருவங்கொள்ளுந் திறமைமி சூத்தம் ஃ மாஞ் செடி புதர்கள் நிறைந்து ஃ ஒலியற்றறங்கும்ஃ மந்தாமலபோல் மேன்மை ஃ ஃ ஃ ஃ ஃ ஃ (ஃ)

பீதீஸ்யபரகம்சாஸ்ரீவ ராஹ்ஸ்யஸ்தம்
பூயம்சாஸ்தீஸ்யஸ்யம் சாஸ்தீஸ்யஸ்யஸ்யம்.

ராதொள்கநீடித்வா*உபரதம்*வரபரணபுஷிதம* *
ராஷ்ஸகனயானம்*பரிபயம்*ராஷ்ஸநாதம்*ஸ-காவநீரம* .. (க0)

பீத்யாஸ்யபரகம்சாஸ்தீ வகநீஸ்யஸ்தம்
ஶாஸ்தீஸ்யஸ்தம் சாஸ்தீஸ்யஸ்தம்

பீதவாபி*உபரதஞ்சாபி*பாஸவதே*சமஸோ*பரஸ-பதம* .. *
வீரம்*ராஷ்ஸநாதிபம*ஸு*மஶாகபி*ததர்ச* .. (க௧)

ஸிஸ்யஸ்தம்சாஸ்தீ ராஸநம்சாஸ்தீ
சாஸ்தீஸ்யஸ்தம் சாஸ்தீஸ்யஸ்தம்

சிவஸநதம்*நாகமயதா*ராவணம்*ஆஸாதய*வாநராஷ்பி* *
ஸு*ஸ-பீதவத*பரமோத்வி*ஸு*ஸ-பத* ... (க2)

சாஸ்தீஸ்யஸ்தம் சாஸ்தீஸ்யஸ்தம்
சாஸ்தீஸ்யஸ்தம் சாஸ்தீஸ்யஸ்தம்

அத*மஶாகபி*ஆரோ*மணம்*ஆஸாதய*வெதிகா*தரம *
ஆசரி*த*ஸ-பத*ராஷ்ஸநாதிபம*ஸு*மஶாகபி*ததர்ச* .. (க௩)

சாஸ்தீஸ்யஸ்தம் சாஸ்தீஸ்யஸ்தம்
சாஸ்தீஸ்யஸ்தம் சாஸ்தீஸ்யஸ்தம்

ஸவபதி*ராஷ்ஸநாதரஸ*சயஸ்தே*ததம*கந்த*ரஸதி* .. *
ஸமவீஷ்டே*மஶாத*பரஸரவணமயதா*சு*ஸ-பே* (க௪)

இரவெலலாம * கலவியின்பமுற*நீர்த்தம * சித்பபுற்ற மணியை
யொளித்து*ராஷ்ஸகன்னிகககெல்லீலாருடையவு*அன்பு தங்கியு
ராஷ்ஸகன்னிகககெல்லீலாருடையவு*அன்பு தங்கியு
மதியங்கியு*மணிகமு*நலலீணமே*பள்ளிகொண்டும் * ஆண்
புயர்த்துமிருக்கின்ற*அந்த ராஷ்ஸராஜனை*யந்தச*சிறியதிருவடி * க
ணுற*கக) சீறுகின்ற*நசசரவம்போன்ற*அந்தராவண*எருகிறசென்
வாரர்களுடசிறந்தவரும் *நீரமுடையவருமாகியும் * மிகவுமசமுற்,
போல*மிக மெய்மெய்கிப்பின்னிடீயோடினா*(க௨) அந்தரம்
மஹாமகிமையுற்றவராதலின் மனனிலையுற * மேலீட*மேலீ* ம
வேதியின்மேல்கின்ற*துயிலகொண்ட*அந்த ராஷ்ஸராஜனை*பு,
ர்த்தன*(க௩) தூக்குகின்ற*அந்த ராஷ்ஸராஜனுடைய * அந்த
சயனதலமானது*மதயி சூந்த யான * புறங்குகின்ற * பெரிய*
மென் னுமலைபோலத்திழந்தது*

காஷ்யநாங்கநகாபக வசுநகுக சூநி
விக்ரமராஜ் சூநிநி ஸாவித்ரிநிநிசயா.

ஸங்ககாஞ்சுலகதநத்தெளசுகிவிஶிபதெள*இந்தரகவஜோ *
மேள*மஹாநமஸ*ராஶுஸெநதரஸப*புஜெள*தத*ச*... (கடு)

விராசதவிஸாநி ராபீதநகூதந
வசூலிஶசீஸா ஸாவிஸூதநசூத.

ஐராவதவிஷாணுகண*ஆபீடககடுதவரஸௌ* ... *
வஜரோலலிதபீஶமஸௌ*விஷணுகசகரபரிஶுதெள* ... (க௯)

பீஸுநகஸுஸாசா ஸாநாநீயலஸாயு
ஸுலகீதநஶாங்கஸா ஸுங்கலீதலகூத

பீஸௌ*ஸமஸாநா தாமஸௌ*ஸவகதெள*பலஸாயுதெள* *
ஸுலகீதநகாமகூதெள*ஸவகூதலஸகூதெள* ... (க௯)

நாநகூதநகாசா சூதீகரீகரீசயா
விக்ரமராய் சூநிநி வசூலிசீசயா வசூலிசீசயா.

ஸவகதெள*பரிசாகாரௌ*யநுததெள*நிகரோபௌ* *
சுபரோசுடஸௌ*விஶிபதெள*பஞ்சசீதெள*உரகாவிய (க௯)

சூதீதலகூத ஸூலிசீசயா
வசூலிசீசயா ஸூலிசீசயா

சசுஶுதலகூதெள*ஸூலிசீசயா* ... *
பராநதயெநசுநதெள*ஸவஸூலிசீசயா*ஸவஸூலிசீசயா (க௯)

(அபபொழுது) * அந்தச்சிறியநிருவடி * பொன்றாமசெய்த தோய
விரிகள பூண்டு * கோணமல கீடப்படயி * தேவேந்திரனுடைய துஜம
பீபால கீஸாஸா * அந்த மஹிமைபொருந்திய ராவணனுடைய * இர
நீதி புஜகலையும்*கண்டவா* (க௯) அபபுயவகள*ஐராவதமென் ஶும வி
ஷணுனை தன்னுடைய தந்தையளி னுனிகளினுல*மேலாநிபுத்ததனூல் கா
தம் செய்யப்பட்டும் * இநதிரன் வச்சிராயுத்ததா லடிபடங்ககாயத்தபபரு
ந்த தோள்களுயாந்தும்*ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் சககரத்தனூலஅடிபடபட*
ஶுத்தம் * இரணுதோள்களும் சரியாகவுயாதும் * மிகவுரிணமும் *
வசூலிசீசயா * ஸூலிசீசயா* நகவகனும், கடடை வீரல்களுஞ்
நீதிஶுத்தம் * அழகியவிரல்கள திகழ்ந்தும் * (க௯) மெய்யினளவுக்குத்தருந்
நீதி * பரிசாயுதங்கபேரலத * திரண்டுருணமும் * யானைத்துதிககை
ஸூலிசீசயா முறையேசுருங்கியும் * வெண்மையாகிய * பஞ்சவீணயினமேல் *
பபபட்டும்* ஐராவதலையையுடைய * நாகவீணயிகாததும் * (க௯)
ஶுதிரம்பேரன்ற * குளிரந்து * நனமணமிருந்து * சிறந்த * சந்த
மிகப்பூசப்பட்டும்*நன்றாக அலவகாரஞ்செய்யப்பட்டும்* (க௯)

உத்தமஸீவீம்ருதிதெள்கநதோ ததமநிஷ்வவிதெள*
யக்ஷபனனகநதராவதேவதானவராவினௌ (௨௦)

உத்தமஸீவீம்ருதிதெள்கநதோ ததமநிஷ்வவிதெள* ...
யக்ஷபனனகநதராவதேவதானவராவினௌ (௨௦)

மந்தரஸய* அநதரே*ஸூபதெள*ருஷிதெள*மஹா ஹீ*இவ *
சயநஸமஸ்திதெள*தஸய*பாஹு*கு*கபி*ததாச* ... (௨௧)

மந்தரஸய* அநதரே*ஸூபதெள*ருஷிதெள*மஹா ஹீ*இவ *
சயநஸமஸ்திதெள*தஸய*பாஹு*கு*கபி*ததாச* ... (௨௧)

சாஶ்யாந்ஸரிவூரூஶ்யாஶ் ஶுஷாஶ்யாஶ் ராக்ஷஸீரீ:
ஶுஷாஶ்யாஶ் ஶ்யாஶ்யாஶ் ஶுஷாஶ்யாஶ் ஶுஷாஶ்யாஶ்

அசலஸைகாச*ஸூ*ராஶ்யஸைவரீ*பரிபூரணபயாம்*தாபயாம*
புஜாபயாம*சருவகாபயாம*மந்தரஇவ*சுகபே* .. (௨௨)

யுஷ்ஷுநூ*ஸூ*ரீ*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*
ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*

சூதபுனருகஸூ*ரபி*வருளே*ததமஸமயுத* ... *
மருஷ்டா*னனரஸஸமயுகத*பானகநதபுரஸஸர* ... (௨௩)

சந்யாஶ் ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*ஶக்ஷி*

விநிசவாஸ*ததகரு*பூரயனனிவ*சயானஸய* ... *
தஸய*ராஶ்யஸைமஹிஸய*மஹா முகாத*நிசசகராம* ... (௨௪)

சிறந்தபெண்களின கரங்களினுல வருடப்படும் * புனுகுஜவவாத
முதலிய சிறந்தவாசனைகளுட்படபடும் * யக்ஷா பனனகா கநதருவா தே
வா தானவா முதலிய யாவரையும் அழுவித்தும் * (௨௦) மந்தரமலையின *
இரணமிககங்களிலும் * உறங்குகின்ற * சினமுற்ற * பெரியமலைப்பாம
புகளபோல * அநதச்சயனத்தீல் திகழநதுமுள்ள * அநதராவணனுடை
ய * கைகலை * யநத மாருதி * யுற்றுப்பாரத்தனா (௨௧) மாமலையை ரிக
ராத * அந்த * ராக்ஷஸர்கோனுகிய ராவணன * எல்லாக்குணங்களு நிஷ்
ந்த * அந்த * விரணமிகுஜங்களினாலும் * இரணமிக கரங்களினுல * ஶு
தரமலை திகழவதுபோலத் * திகழநதனன * (௨௨) தேன்மா புனனும்
இவற்றின மணம்படித்தும் * சிறந்தமகிழின மணமிருந்தும் * பற்பல நந்
லுணவுகளின் வாசனைசிறந்தும் * சிறந்தபானங்களின் னனமணமபேரி
முநதுமுள்ள * (௨௩) மூசசுக்காறமுனது * அநதப்பள்ளியறைமுமுதும்*
நிறைப்பதுபோலத் * துயிலகொண்ட * வந்த* ராக்ஷஸ சிங்கத்தின *
பெரியமுகத்தினின்றும் * தோன்றி விசிறந்து * ...

கடவ்யுண்குடிநூற் ராஹ் சீக்ஷிந்ய மூஷிகை
சேஷசேஷ்யவசாசேஷ் ஸ்ரூபா நூநகப்யுணை

மதவயாயாமகிணனாடிதஹமதயமாதாடி*ராஷ்டிரேநகிரஸய* *
யோஷிதடி*தேஷ்டதேஷ்ட*அவகாசேஷ்ட*பரஸூபதாடி* (௩௫)

அங்கம் ரெந்நுநாந்ய ஸீக்ஷிந்ய சூசாரி
வந்யநூநகப்யுணீ ஸ்ரூபாநகபிகை

அனயா*வரவாணிகை*கோமணீடி*அவகா*ராணாடி* ... *
நருததசாலிகை*ததைவ*விபலதசுபஸாவாயகி*பரஸூபதா (௩௬)

சாமிநீணம்வரிஷ்யு ஸ்ரூபாநகபிகை
கூஷ்ணீ*சேஷீ* வநீ*சீ*சு*நி*சா

வீணா*பரிஷ்டவஜ்ய*உரஸூபதா*காசி*பாசிராணா* .. *
நளிகை*போதம*ஆசிரிதா*மஹாநதீவ*ஸமபரகாசதே* ... (௩௭)

அந்யக்ஷீ*சேஷீ* கஹ்*சே*நீ*சீ*நா
ஸ்ரூபாநகபிகை*சா*ல*பு*தீ*வ*ந*ய*பா.

அனயா*அஸி*தேஷ்ட*பாமி*சீ*கஹ்*தே*ஸீ*வ* .. *
மட்டுகே*பரஸூபதா*வதஸலா*பாலபு*தரே*வ*பா*தி (௩௮)

கலஹம்*சா*ந*ய*நீ* சீ*ஷ*சீ*சே*ஷ*நீ*நீ
விர*நீ*ந*க*ஸ*ந*ய*நீ* சீ*ஷ*சீ*ஷ*வ*நீ*நீ

சாருஸாவாயகி*சுபலத*பாமி*சீ*பட*மா*ம*பீ*ட*ய* .. *
சிரஸய*ரமணம*ஸபதவா*பரிஷ்டவஜ்யே*வ*சே*தே (௩௯)

மதுவுண்ட மத்திலுலும*பறபல வினையாடல் புரிந்ததனாலு மினைப
புறறு * துள்ளினிடமெல்லாக * அநக * ராவணன * மனைவிகளெல்லோ
ரும் * அவ்வவ * விடவகளில*நன குதுயினறனாகள * (௩௫) மறறொரு*
பெண்ணரசு* அழகிய * அககாபிரயயகளுடன * ஆட்டமாடி * யவ்வண
ணமே*அழகிய சீரமெல்லாம் ஒளிககுமாறு படுககையறசாயந்து*துயின
றனள * (௩௬) வினையைத * தழுவிககொணயி * துயிலகொண்ட * மம்
றொரு பெண்மணிககரைகடந்து பெருக்க*நறபுதலவனபோன்ற தேராதா
மனா யோடையைச * சூழநத*மஹாநி*கி*போ*ஷ*வி*ள*வ*கி*ண*ன* (௩௭) மம்
றொரு *கருங்குவினேபோன்றகண்ணினையுடைய*கட்டழகி*ககூ*த*தி* விழிக்
கிககிய * மடிக வாத்நியத்துடனே * துயினறமையின் * அன்புகூர்ந்து*
நீண்மனை யிடையி லுடையவளபோல * வெள்ளித்தளள * (௩௮) மிகவு
மழகிய ஸாவாவயகளைபு முடையவளும்*அழகிய கொங்கையளுமாயி*
நீரு கலலியலாள் * படஹவாத்நியத்தைத * தழுவிககொணயி * கெடுகாள்
தேசாந்தரம் போயிருந்துவந்த * நாயவனைக * கண்டு * களிப்புடன் தழ
விக்*கொண்டவளபோலத் * துயின்றனள * (௩௯)

சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி

சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி

காசிதமலலோசனாவுமசமபரிவருவையுலகமா... *
சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி (சய)

சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி

சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி

விபளுசீமபரிசூழல்வழிவழிவழிவழிவழிவழி... *
சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி (சக)

சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி

சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி

மத்தலோசனாவுமசமபரிவருவையுலகமா... *
சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி (சஉ)

சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி

சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி

அணிநதயாமதகருதசரமாசுருசோதரிபுஜபாசவாரதாஸதேன... *
சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி (சங)

சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி

சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி

அனயாபிணமபரிசூழல்வழிவழிவழிவழிவழி... *
சாமிந்நெய்யெனும்பெரிசூழல் சூழல்வழிவழி (சச)

மற்றொரு * செந்தாமரைகண்ணி * வம்சவாத்தியத்தை * யணந்து
கொண்டிருக்காதலமிருள் * தேகாந்ததகில் * அன்புள்ளகண்ணலினத் * தழுவி
மகிழ்ந்த * காமினிபாலத * துயின்றனள * (சய) விபளுசீமயெனலும்
வாத்தியத்தை * யணந்து * விதவமுலாமல * நாடடியமாடியவேறொரு
வள் * நாயகனைத்தழுவிகொண்ட * காபுகிபாலத்த * துயி * வுற்றனள*
மதமயக் குற்ற கண்ணினளாகிய * மற்றொருவள் * பைமபென்னை நிகர்த்
தும * மேனமைமிசுந்து பருத்தம * மிகக் காமுறப்பட்டுமுள்ள * அங்
கவகளினால் * மிருதவிக வாததியத்தைத் * தழுவிக் கொண்டு * தூவகி
வள * (சஉ) இசுழற்சூழலாதவளும் * மதக்கணல் மிகவும சிரமமுறறவ
ளும் * துணைண்டை சிறுதகவருமாசிய வேறொருவள் * கைக்கும பக்கத்
துசுரு மிடையில * கஷ்டத்திலிங்கிய * பணவ வாத்தியத்துடனே * புற
ங்கினள * (சங) மற்றொருவள் * பெரிய தோடிணடிம வாதகியத்தை *
யொருபுறத்தில் தழுவிகொண்ட * அப்படியே * மற்றொரு சிறியடிணடி
மத்தை மற்றொரு புறத்தி லணந்துகொண்டும் * நாயகனையும் * சிறுபுறத்
வணையும் * தழுவிகொண்ட * பூக்குழலாளபோலத் * துயின்றனள் * ()

சாஸாஸுசாந்விந்யஸீ சயாஸாங்கயாஸீநகந்
வகநகயாஸஸம்சந்ய கவசாங்கபிஸீயம்.

தாளாம்குபஸமபனனாம*அபராம*ஸதரிமயம* ... *
வகாநதவிநயஸதே*சுபே*சயனே*சயாலாம*ஸகபிஸீ*ததர்*ச* (௫௦)

கூஸாஸுசீநயாயுத்ரீ ஸாஸுசீஸு வியாஸீ.சா

வியாஸுயஸீஸிவகத்யஸீ (சீயாஸுசீ) சகம்.

முதாமணிஸமாயுகதை*பூஷிணை*ஸுஸீபூஷிதாம* ... *
ஸவசரியா*தத*பவனே*ததமம*விபூஷயநதீய்வ* ... (௫௧)

காரீங்கநகவநா சாஸிஸுஸு கும்புசீசுரீ

சீஸுசுநீசுரீசு சீ சயாஸாங்கயாஸீ.

கௌரீம*ககனகவாஸாபாம*இஷ்டாம*அநதபுரோசவரிம* ... *
ததராயாலாம*சாஸுஸுஸிணை*மகநதோதரிம*கபி* (௫௨)

ஸசாஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸாஸுசுசாஸுஸுஸுஸு

சுசுசுசு சாஸுஸீசீசீ சாஸுஸுஸுஸுஸு

மஸூபாஸுஸு*மாஸூதாமஜை*ஸுஸு*பூஷிதாம*தாம* ... *
தருஷ்வாம*ஸுபயௌவஸமபதா*ஸுஸு*தா*கயாமாஸ* (௫௩)

சாஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸு*ஸுஸு*ஸுஸு*ஸுஸு*ஸுஸு*ஸுஸு* ... (௫௩)

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஸவாம*கபீநாம*பரகருதிம*நீதாசயன*ஸுஸு*ஸுஸு*ஸுஸு*ஸுஸு*ஸுஸு*
ஸநத*ஸுஸு*ஸுஸு*ஸுஸு*ஸுஸு*ஸுஸு*ஸுஸு*ஸுஸு*ஸுஸு*ஸுஸு* (௫௪)

இவவகையாகத துரீஸ்கொண்ட அநதப், பெணமணிக ளெல்லோனா
யுமஸ்ட * அழகில் யிகசசிமுத * மறறொரு * பெண்ணரசு * தனிததோ
ரிடததில் போடபபட்ட * இனிய * பளுசீணயினமேல * படுத்திருக்க *
அமமாருதி * கண்ணுறறு * (௫௫) புத்தகளும மணிகளுயிழைத * ஸல்
ஸஸிசுரீ * யஸிஸுது * தன்னொளியிலுலேயே * அநதப * பளளியறை
யெவகும * விளககசசெயபவளும * (௫௬) கொரவண்ணமுறறப் * பை
மபொன்போ லொளிப்பவளும*இராவணனுக்கினியவளும * அநதப்புறத்
துக்கெல்லாம ளாயகியும * அவஸிடத்திற றுயிலபவளும * அழகிய வருவ
முடையவளுமாகிய * அநத மருதோதரிமையே * வானரசாகியும * (௫௭)
சிறந்த தோளவலியுற்றவருமாகியும * ஸலஸனியஸிந்த * வேறொருவொ
ன்று * நீனைத்து * அழகினுலும பருவத்தினுலும சீாமையினுலும*இவள்
தான வீதாபிராட்டியென்று * ஊயிதது * (௫௮) வானரசாளுட் சிறந்த
வராதலிண * யிருந்த * களிப்பு * கொண்டு * மகிழ்ந்து * (௫௯) தமக்
கியல்பாயுறற * குரங்கன * தனமை * இத்தனமையதென யாவாக்கு மறி
விப்பவாபோல * காஜனைசெயது * வால * மோநதுகடித்து * மகிழ் *
தாடிப் * பாடி * யோடிக்க * கம்பகனின் * மேலேறிக்க * கீழே * யிறங்கி
இவவகையாகநிலையுறாமல் பற்பலசேட்டைகள்செயதுமகிழ்ந்தனர். (௫௯)

சுந்தரகாண்டத்தில் பத்தாவது சருக்கம்
முற்றிற்று.

ந்யூதேவாசாங்குஹா: சாந்நிபுசாந்யா
 காலபேஷ்யகங்கேஷு பீதிகாஸுபந்நிசா:

அபராஜிதரூபதேவசகலாதாஜிததாபானவிபராஜிதாஜி ... *
 முரவேஷுமருதங்கேஷுமபீடிகாஸுமசமஸதிதாஜி * (௫)

ததாந்நிரகஸுஷ்யஸு ஸ்வஸ்தாஸுஸாஸ்யிஸி:

ததாஅபராஜிஸிநிரியசசுஆஸதரணமுகயேஷுமஸவிஷ்டாஜி*

அங்கஸாஸாஸாஸுஸிஷ்யஸிஷ்யஸி:

ஸாஸஸுஸிஷ்யஸிஷ்யஸிஷ்யஸி:

ஸிஷ்யஸிஷ்யஸிஷ்யஸி:

ஸிஷ்யஸிஷ்யஸிஷ்யஸி:

விபுஷிணைபுஷிணைபுஷிணைபுஷிணைபுஷிணை ... *
 யுகதிகிதா ததபாஷிணைதேசகாலாயுகதேதந * .. *
 யுகதவாகயாயிதாயிநா அகநகநாமஸுஸிஸிஷ்யஸி ... *
 ரதாயிரதஸம்பதமயுகதபுஷிணைததாசு (௭)

ஸாஸாஸுஷ்யஸிஷ்யஸிஷ்யஸி:

ஸிஷ்யஸிஷ்யஸிஷ்யஸி:

மகாபாருஜிதரூபதேவசகலாதாஜிததாபானவிபராஜிதாஜி ... *
 கவாம்மதயேவருஷ்யஸிஷ்யஸிஷ்யஸி ... * (௮)

சிலசாஸுஷ்யஸிஷ்யஸிஷ்யஸி ... *
 ருந்தனாசுமுரவவாத்கியநகளிஸும்மிருதநகங்களிஸும் ... *
 சாய்ந்துறங்கினவர் பலா * (௫) அபபடியேமருளுஞ்சிலசுபெணமணிகள *
 உயாந்த படுககைகளிலபதித்துறங்கினாகள * (௫) ஆபரணகா ... *
 நனும்(அதறகுமேல்) தநகள அழகைப் புகழ்ந்துகொணமும்பணணுகி
 சைந்த பாட்டுகளின பொருளகளை வெளியிட்டுகொண்டும் * காலத்தசய
 களை யறிந்து நடக்கும் தன்மைபூணமும் * அவரவாகளுகுத் தககடிடி
 பேசுநகிறமைகொண்டு மிருககிற * பல்லாயிரம் அணகுகளுடனபுண
 ன்ந்தினைத்துறங்கிபிருககிற (ராவணனையும) அனுமானகணனுமனா * (௬)
 தேளவலியிருநத * அரக்கர்குலத்தரசனபெரிய * கொடல்ததவகல் *
 உயர்ந்தபுகங்களினகடுவில * வருஷபம்போலஅப்பெண்மணிகளின *
 கடுவிலவிளங்கினன * (௮)

சராக் சீவ்ரீகூகலீசா லி:வரிவ்ரீசுப்யஸ்யம்
கரீ:வரிவ்ரீசுப்யஸ்யம் கரீ:வரிவ்ரீசுப்யஸ்யம்.

தாபிஃஸவமபரிவருதஃஸஃராஷ்டிரேகரஃ அரணயேஃ
கரேணுபிஃ கிரீணஃமபரிவ்ரீ:ஃபதா:சுசபேஃ ... (௧௨)

சுவகாஸூகரீசாஸ்ய சாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம்
சுவகாஸூகரீசாஸ்ய சாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம்.

பரிசாரா:ஃமபரிவ்ரீ:ஃபதா:சுசபேஃ ...
ஸாவகாஸூகரீசாஸ்ய சாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம் ... (௧௩)

க்யு:ஸாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம் சாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம்
சாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம் சாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம்.

ததர:பரிசாரா:ஃமபரிவ்ரீ:ஃபதா:சுசபேஃ ...
மபரிவ்ரீ:ஃபதா:சுசபேஃ ... (௧௪)

சாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம் சாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம்
சாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம் சாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம்.

ததர:பரிசாரா:ஃமபரிவ்ரீ:ஃபதா:சுசபேஃ ...
மபரிவ்ரீ:ஃபதா:சுசபேஃ ... (௧௫)

சாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம் சாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம்
சாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம் சாஸ்யமஃஸ்யஸ்யம்.

பரிசாரா:ஃமபரிவ்ரீ:ஃபதா:சுசபேஃ ...
சலயான:மருகமபரிவ்ரீ:ஃபதா:சுசபேஃ ... (௧௬)

அபபெண்ணரசிகலா * ஆவலுடன் * குழுவீருக்கிற * இராவணன் *
பெருகாட்டில் * ஆனேபபேக்களால் * சூரப்பட்ட * பெருக்களிறு *
போலே * பிரகாசித்தனன் * (சூ:ப) (பின்பு) வானரில் சிறந்த திருவடி *
பெருக்கம்மையனாய * அரக்காக கரசனான * அபரிராவணனுடைய *
அரணமனையில் * வேண்மமாவெயலலாம * நிறைதனுவைத்த * உணவி
னிததை நோக்கனா * (க:௨) அந்தப்பருமறையில * வெவ்வேறுபிரி
வாய் * வைக்கப்பட்ட * மாண * திடா * பன்றிகளின * மாமஸங்களை *
மாருதி * கண்டனா * (௧௧௨) (பன்னும)மாருதி * பெரிய *பொற *பாத்
திரங்குளில் * பாற்புஜித்தனிட்ட * மயிலகோழிகோ *கோக்கினர் (௧௨௨)
(மேலுமங்கே) வானராகோமான் *தயிரும ருசகமென்னும் உப்பும சேர்
ந்துப் பருவமசெய்த*ஸூகரம் * கட்கமிருகம் * முட்பன்றி*மான்மயில்*
(இவைகளையும்) கண்டனர் * (௧௩௨)

புக்ரதாநிவிதாநிதாநாஃ சக்ரேந்ரஃபுக்ரதாநாஃ
கஸிஸாநேக்ரலாந்ய ஹாந்யக்ரநிதாநாஃ
சக்ரேந்ரஃபுக்ரதாநிதாநாஃ ஹேக்ரதாநிவிதாநிதாநாஃ.

விவிதாநகஸிததாநககரகராந்ஃசகோராந்ஃகருதநிஷ்டதாநக ... *
மஹிஷாநகஃகசலயாநகஃசாகாநகஃஉசகாவசாநகஃலேகயாநக ... *
பேயாந்ஃவிவிதாநிக்போஜயாநிசஃஅாததபக்ஷிதாநக ... (௧௫)

சக்ரஹ்லவநீத்ரம் ஸுவிஹிதே ராக்ஷஸ்து:
நர்ணாஃசுரேயஸாநி ரவநீக்ரஃந்ரஃ

ததாஃமூமலலஹைததம்ஸைஃவிவிதைஃராக்ஷாடபைஃ *
ஹாரநாபுரகேபூணாஃஅபவிததைஃமகாதீனாஃ .. (௧௬)

சாந்ரஃபுக்ரதாநிதாநாஃ ஹேக்ரதாநிவிதாநிதாநாஃ
சுக்ரதாநிவிதாநிதாநாஃ ஹேக்ரதாநிவிதாநிதாநாஃ

பாநபாஜநவிக்ஷிபதைஃவிவிதைரபிஃபலேசஃ * ... *
கருதபுஷ்ட்போபஹாராஃமூஃஅதிமஃசரியமஃபுஷ்டபதிஃ ... (௧௭)

சக்ரேந்ரஃபுக்ரதாநிதாநாஃ ஹேக்ரதாநிவிதாநிதாநாஃ
சாந்ரஃபுக்ரதாநிதாநாஃ ஹேக்ரதாநிவிதாநிதாநாஃ

பாநமூஃததரததரஃவிநயஸதைஃஸஃலிஷ்டைஃ * ...
சயநாஸைஃவநஹிமவிநாஃபரதீபதேவஃஉபலக்ஷயதேஃ ... (௧௮)

(பின்னும் அங்கே) பலவகையாக * பக்குவமசெய்த * க்ரகரமிருகங்க
ஹம்ஃசகோரங்களும் * அவைகளுக்கூட தக்கபடி பக்குவமசெய்தகூடா *
ஏகசலயமென்னும் மீன * ஆமி இவைகளும் * உயாந்த * நககத்தக்கவை
களும் * குடிக்கத்தக்கவைகளும் * பலவிதமான * உணவுவகைகளும் *
பாதி உபயோகித்துக் கொள்ளப்பட்டவை (எஃயிருந்தன) (௧௫) அப்
படி * புளி உபயு சோத்து * பருவிதயான * வெண கமிகுக்ஷய ஷாடப
மென்னும் அறுசுவையுமமைந்த பண்டங்களும் * மத்தாஹாரம் சிலமபு
தோள்வளைகளும் * இறைந்திருப்பதாலும் * விலையுயாந்த (௧௬) குடிக்குள்
கிணணங்களில் வைத்தபலவகைத்த * பழங்கள் * (நிறைந்திருப்பதின
லும்) புஷ்டங்கள் இறைத்திருப்பதினலும் * அவசிடம் * மிகவும் * சோதி *
படைந்திருந்தது * (௧௭) அப்பருகுமிடம் * அங்கங்கே * போட்டு * இணை
த்தபடுக்கைகளும் * ஆஸநங்களும் * (நிறைந்திருப்பதினலே) நெருப்பின்
யே * கவலிப்பதுபோல் * காணப்பட்டது * (௧௮)

ஸ்வஸ்த்யாயுக்ஞஹா சீஹீகாஹிகாநாந
ராசரூபவூதாஹி ஶாசநாநகர்வஹி:

ஸஃம, மாகபி: *சாதகமபாநி: *மணிமபாநி: *ராஜதாநி: * ..
ஓதோ: *பூநாநி: *பாஜநாநி: *அபசயத: * (2௪)

ஸ்வவிதஶாந்வேஹி: ஶ்வேவிதஶாந்வேஹி:
ஸ்வவிதஶாந்வேஹி: ஶ்வேவிதஶாந்வேஹி:

பாநாநி: *கவஸித: *அதாவஸேஷாநி: *கவஸித: *ஸாவஸஃ * ... *
பீதாநி: *கவஸித: *நைவபரபீதாநி: *ஸஃ * ... (2௫)

ஸ்வவிதஶாந்வேஹி: ஶ்வேவிதஶாந்வேஹி:
ஸ்வவிதஶாந்வேஹி: ஶ்வேவிதஶாந்வேஹி:

கவஸித: *விதாந: *பகஷ்யாமச: *கவஸித: *பாகசஃ *பாநாநி: * ... *
கவஸித: *அந்நாவஸேஷாநி: *பசயந: *ஸ: *விசார: * .. (2௬)

ஸ்வவிதஶாந்வேஹி: ஶ்வேவிதஶாந்வேஹி:
ஸ்வவிதஶாந்வேஹி: ஶ்வேவிதஶாந்வேஹி:

கவஸித: *கரஹ: *பரபி: *ஸஃ *கவஸித: *கடை: *ஆலோளிதை: * *
கவஸித: *ஜலாநி: *பலாநி: *ஸமபருகதமாலயாநி: * .. (2௭)

ஸ்வவிதஶாந்வேஹி: ஶ்வேவிதஶாந்வேஹி:
ஸ்வவிதஶாந்வேஹி: ஶ்வேவிதஶாந்வேஹி:

அத: *சுபராணி: *நா: *ஸம: *சயநாநி: *பருதாபுந: * காசகித: * ... *
வராஹகநா: *பரபர: *ம: *சமாசலி: *ஷ்ய: *ஸ: *பதா: * ... (2௮)

(பின்னும்) அத: *திருவடி: * பொன்னாலும் * ரத்னங்களாலும் * வெள்ளியினாலும் (செய்க) மத்தியம் * நிறைந்த * பாத்திரங்களை * கண்ணாற்றினால் * (உச) (அநுகே) மத்தியங்களை * சில பாத்திரத்தல்கள் * பாத்திரத்தல்கள் * பட்டினத்தல்கள் * சில * முழுத்தல்கள் * பருகப்பட்டினத்தல்கள் * உபயோகத்திற்கு * கொண்டு * வரக்கூடிய * பட்டினத்தல்கள் (அவைகளை) அனுமான * விட்டபுடல் * க்களினால் * (உரு) ஓரிடத்தில் * பலவித * பகஷ்யங்களுக்கும் * ஓரிடத்தில் * வகைவகையாக * மத்தியங்களுக்கும் * ஓரிடத்தில் * உண்ட * மிகுந்த * புண்ணியத்தை * கண்டு * (அவைவற்றை) நோக்கிக்கொண்டே * வியந்த * காரணம் * (உச) ஓரிடத்தில் * காரணம் * உடைய * திருத்தல்கள் * மீட்டுதல்கள் * உருட்டிய * திருத்தல்கள் * மறமுமோரிடத்தில் * தண்ணீர் * களும் * பழங்களுக்கும் * புஷ்பங்களும் * இறைந்த * திருத்தல்கள் * (உஎ) அநுகே * கண்ட * மையாய * மங்கையர்களின் * பங்கைகளும் * பலவகையாக * திருத்தல்கள் * சில * கட்டழிகளும் * ஒருவரையொருவர் * அணைத்து * கொண்டு * உறங்குகின்ற * தனார்

பன்னிரண்டாவது சூருககம்.

சிறியதிருவடி மறுபடியு மரணமனைபெங்கும் பிராட்டியாராத்
தேடிக்காணாமல் மிகச் சிந்தையுற்றது.

~ ~ ~
பாணியைப் பிழைப்பினால் பிழைப்பினால் பிழைப்பினால்
பாணியைப் பிழைப்பினால் பிழைப்பினால் பிழைப்பினால்

ஸீதாமபரதிபதாசனோ தநுநகரிக்ரமோருதிடு, தநயபவநயமதயே * ஸதாக்கு
ஹானசுதிதரகருநாநாநகரிசாகரு ஹானசுகாமசாகரு தாசனமதாமசுநைவபசயதி

ஸ்ரீநயமாபுதலீ கும்பிட்டுயை பழங்குரமுநநநயலா
ஸ்ரீநயமாபுதலீ கும்பிட்டுயை பழங்குரமுநநநயலா

ஸுமவாகபிடுததிகரகருநதநைபதாமபரியாமபுபசயன விசிரதயாமாஸு
ஹமதலீவிசினவதிகமேதாசன உரைதிபதாமலீதாமரியதேதருவம்ஹி (உ)

ஸாஸுஸாஸா ஸ்வரீஸாஸு ஸ்ரீஸாஸு ஸ்ரீஸாஸு
ஸாஸுஸாஸா ஸ்வரீஸாஸு ஸ்ரீஸாஸு ஸ்ரீஸாஸு

ஸாஸுஸாஸா ஸ்வரீஸாஸு ஸ்ரீஸாஸு ஸ்ரீஸாஸு .. *
ஸாஸுஸாஸா ஸ்வரீஸாஸு ஸ்ரீஸாஸு ஸ்ரீஸாஸு ()

(அநந்தரம்) ஸீதாதேவியாராக * கணனுநிறுப பணிரது களிப்
புறம் வேண்டிமென்று மிகவாவல்கொண்ட * அந்தச * சிறியதிருவடி *
அவவிராவணனுடைய அந்த * அந்தப்புரத்தி * னயிலி * (காமமுறறோ
காநதையாகளுடன் சோந்தினபுறாகுரிய) ஸதாமண்டபங்குளையுமீனை
பிரிந்தோர மனக்கவலைபை யாற்றவல்ல * பறபல சித்திரங்களையுடைய நல
விக்களையும் * இரவிவினபுறறுத அயிலுறறறறிய விக்களையும் * சென்று
தேடியும் * மிகவழகுறற காட்சிகொண்ட * அந்த ஸீதாதேவியாரா மாத்
திரம் * கணனுறறிலா * (க) அங்கமாருதி * மீளவு மெய்குந்தரிநதம *
சககரவாதகித் திருமகளுருக கினிய * அந்தப * பிராட்டியா பிராட்டி
பாராக * காணாமல் * (இவ்வண்ணம்) சிந்தையுற்றனா * ஜனகராஜன திரு
மகளாகிய பிராட்டியாரா * யான * எவ்வளவு முயற்சிசொண்கிதேடியும் *
கட்டில் * னுகாமையிலை * பிராட்டியாரா * இறநகளை * எனபதில் *
ஐயம் தோற்றவில்லை * (உ) அந்தக * கற்புடைய * ஜானகி * தமதுநல்
லொழுககதைப் புகைகாக வுறுதிக்கொண்கித்தந்தமும்னோ சென்ற
நல்வழியில் * நிலையுற்றிருந்தமையின் * கொடுமைகொண்ட வரக்காளுக்
கெல்லா * மிறையும் * மிக்ககொடிய செயலுடையோனுமாகிய * இந்தரா
வணனூல்கொல்லப்படடனளோ * (ஈ)

அய்யுழியேன்ருவதேயு வாசுபாண்டநாத்தன்
 ஸ்ரீவஞ்சாயமுபேயுநிசாலந்யுநிசபுர்தி.

அலாம்தாமதஜனகாத்மஜாமதநருஷ்டவாநிம *ப்ரவஷயாமி*
 காஸையவயதிவாதநேபராபம்*உபேஷயந்தி*த்ருவம்* ... (அ)

கிணவந்யுநிசபுர்தி காண்டநாத்தன்
 கதம்பாருந்து ஸ்ரீந்யுநாநாந்யுநமாநா

வருததச்சஜாமபவானஸு*அங்கதசசுஸமாசதா*
 வாரநாசசுஸமுதரஸையபாரம*கதம*கிம்வா*வஷயந்தி* . (ஆ)

அநிவேத்யுநியாஸால கநிவேத்யுநிசபுர்தி
 அநிவேத்யுநிசபுர்தி ஸ்ரீந்யுநிசபுர்தி.

அநிவேத்யுநிசபுர்தி*முலம்*அநிவேத்யுநிசபுர்தி*... *
 அநிவேத்யுநிசபுர்தி*ஸுந்தரம*ஸுந்தரம*... (இ)

கநிவேத்யுநிசபுர்தி*முலம்*அநிவேத்யுநிசபுர்தி*... *
 கநிவேத்யுநிசபுர்தி*ஸுந்தரம*ஸுந்தரம*... (ஈ)

யத*(யு)கரோதி*தத்தஜநதோ*காமஸு*ஸபலம*கரோதி*... *
 தஸமாத்த*அலாம*அநிவேதகருதம*உததமம*யதநம*சேஷ்டே.

யான் * அந்த * ஜனகாஜன திருமகிலைக * கண்ணூரக் காணாமல் *
 (அதறகு) யாது * விடைகூறியேன * (யான கண்டியேன சீதைநய
 பென்றுநாசெயவேனாகி லுடனேயவாகள) மஹாராஜரிட்ட கெடுவும் *
 கடந்து விட்டமைபின * ப்ராயோபவேசம * செய்து விடுவாரக் ளென
 பது * நிசசயம் (அ) ஜ்ஞாநம் வயது குலம் திமமுன்றினலும் பெரியவ
 ராகிய * ஜாமபவானும் * யானே தமகருள் சிறந்தவனென்று என்னிடத்
 தில மதிப்பிடைய * அங்கத குமாரனும் * மிகத்திரளாகக் கூடிய * மற்
 றுள்ள வாரநாகளும் * அலைகடலைத்தாவி பிங்குவந்து*பயனிநறி * மீளவு
 மக்கரைசோநதவுடன் * என்னைக்கண்டி * யாது * கூறுவாரகன * (ஆ)
 (இவவண்ணொ சிந்தைகொண்டி மீளவும் கொஞ்சம் தெளிவுகொண்டு)
 மனக்கவலை நீங்கி யுற்சாகமுறறிருப்பதுவே * நற்செவலந்தாகு * முதற
 ஞாநம் * அவவுற்சாகமே * பே * ரிபயம் * அவவுற்சாகமே * எப
 பொழுதும் * எல்லாவிஷயங்களிலும்*முயலும்படிசெய்வது* (ஐ) எந்தச
 ளீயலை * (பெயன்)செய்கின்றனனே*அந்த * அவனுடைய*அசசெயலை*
 யந்தவுற்சாஹமே * பயன்படசெய்கின்றது*ஆதலின * ஸீயானும்*அவ
 வுற்சாஹத்தினால்மேன்மையுற்ற * சிறந்த * முயறசியையே * மேற்கொ
 ள்ளுகின்றேன் * (ஐ)

ஹயஸ்தவநிவேத்யம் தீர்த்தாபவதாபிதா
அபாஸாலாவிதா நூதாஹுஸ்யுஹேச.

தாவணப விதாந*தேசாந*பூபஸதாவத*வசேஷ்யாயி* ...
விசிதா*ஆபாநசாலா*ததா*புஷ்பகருஷாணிச ... (1)

சித்ராஹஸ்யவிதாஃ ஹயஸ்தீர்த்தாஹேச
நகரூபாநூதரஹுஸ்ய விதாநாநிநஸர்வஃ.

பூய*விசிதா*சிதரசாலாசச*கரி*தாநருஷாணிச* ...
நிஷ்ருடாநதர*ரதயாசச*ஸாவச*விமானிச* ... ∴ (15)

ஐதீஸாநிந்யுஹயாபி விசேதுமுவதகூசு
ஹயஸ்தீர்த்தாஹேசு ஹயஸ்தீர்த்தாஹேசு.

இதி*ஸூகிரதய*பூயோபி*பூயீகருஷாண*சைத்யகருஷாண* ...
அதி*கரு*பா*நபி*கருஷாண*வசே*தம*உப*கரமே*... (16)

ஹஸ்யநிவேத்யம் நிவேத்யாஹுஸ்யுஹேச
அபாஸாலாவிதா நூதாஹுஸ்யுஹேச.

உதபதன*நிபதனசாயி*திஷ்டன*கசசன*புந*புந* ...
தவாராணி*அபாவருணவணச*கவாடா*நி*அவகாடயன* ... (17)

ஹஸ்யநிவேத்யம் நிவேத்யாஹுஸ்யுஹேச
நிவேத்யாஹுஸ்யுஹேச விதாநாநிநஸர்வஃ.

பரவிசன*நிஷ்டபதனசாயி*பரபதன*உதபதன*நிபதன* ...
மவ*கபி*அவகாச*ஸாவம*விசார* ... (18)

இராவணனை காசகப்பட்ட * தேசமெல்லாம் * மறுபடியும் *
தேடிப் பாப்போம் * முன்னே தேடப்பட்ட * பான சாலையையும் *
அவ்வண்ணமே * நனமலாமிருந்த பூமண்டபங்களையும் * (19) அடிக்கடி *
தேடியும் * சித்திர சாலையையும் * பள்ளியறைகளையும் * வீடுகளினின்புற *
தோட்டங்களையும் * அலகங்குள்ள சிறுவீடுகளையும் * எங்குங்கூடப்பட்ட *
ஊமானங்களையும் * தேடிப்பார்ப்போம் * (20) என்றவவகையாகச் *
சிலை * கொண்டு * மீளவும் பூமிகளுக்கட்டப்பட்ட * நிலமாளிகைகளையும் *
நாலுபுறங்களிலும் * கட்டப்பட்ட வீடுகளையும் * எல்லா மாளிகைகளையும் *
தாண்டி வெகுதூரத்தில் * தனித்துக் கட்டப்பட்ட வீடுகளையும் *
தேடிப்படி * முயற்சிக்கொண்டு * (21) (அடிக்கடி) உயர்ந்த *
மாடிகளின்கனி ஊனியிலேயும் * அங்கிருந்து கீழ்ப்பிறங்கியும் *
அடிக்கடி * நின்றுண்டு * மீளும் முறையுடையதும் * மேன்மையேனதும் *
அடிக்கடி * கதவுகளைத் திறந்து * கதவுகளைத் திறந்து *
பிராந்தகொண்டும் * (22) குகைக்குள் புறத்தும் * அங்கிருந்து புறமே *
வந்தும் * கீழறுமுதல்ய தாழிடங்களுக்கெல்லாம் * அங்கிருந்து *
மேலேமுதும் * (அவ்வகையாக) அந்த * மாருதி * அவ்வந்தப்புறமெங்கும் *
தேடித்திரிந்தனர் * ... (23)

வயங்கலமுனி சாசனாபிஷேகம்
ராசநாந் துபுரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம்.

தலையினாராவணாதபுரோகஸ்துபுரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம் ... *
ஸ்துபுரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம் ... (1௭)

புராணாபிஷேகஸ்துபுரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம்
புரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம்

புராணாபிஷேகஸ்துபுரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம் ... *
புரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம் ... (1௮)

புரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம்
புரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம்

புரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம் ... *
புரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம் ... (1௯)

புரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம்
புரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம்

புரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம் ... *
புரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம் ... (20)

புரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம்
புரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம்

புரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம் ... *
புரீசுந் துயங்கலநாசனாபிஷேகம் ... (21)

அந்த * விராவணனுடைய * வரண்மனையில் * அந்தத் திருவழி *
யெவ்விடம் * செனலிலேரா * அப்படிப்பட்ட * இடம் * நாலங்குலம்
கூட * மிகுந்திலது * (1௭) (இவ்வண்ணம்) பராகாசனாபிஷேகம் மதமருள்
ளுள்ள தெருவுகளும் * நம்சந்தி மரத்தடிக்களிலுள்ள * நினைகளும *
பெரியவாழ்களும் * பொற்றாமரை யோடைகளும் * மாயுழளா வெல்
லாவிடமும * அமமாருதியிலை * தேடப்பட்டன * (1௮) பறமலுடருவ
முற்றம் * தூண்களையு நவமுறமவராசு * யவவண்ணையேவிக்காமாயிய
வேலும்புண்டுகொடியஅரக்கிகளமாத்ரம் * திருவழியு * லாவணமண
யிலீகாணப்பட்டார்களேயன்றி * அந்த * ஜனகமயூராதானகிருமகாயு * கட்ட
புலனாகியிலை * (19) கட்டபுலனாகியில * நிகாணயபுல * தந்தி * சிறை * வந்தி
யுத்திரப்பெண்களையு * மவகே * திருவழி * கண்டனரே யல்லது * டிரகுந்த
னை பிராணநாயகியாயி சீகாதேவியைமாத்ரம் * கண்டிலா * (20)
சிறந்தவலகுலம் * முழுமதியியிசாகத முகமுமுற * நககன்ணியை
கீழாயு * அங்கே * திருவழி * கண்டனா * துண்ணிடையினளாகிய *
கீழாபிராட்டியாரைமாத்ரம் * கண்டிலா * (21)

புகழ்நாயக சீர்திருநாயக நாயகநாயகலக்ஷண
த்யுஷ்டிபாசுமுகதாசு நநாயகநநநந

ராஷ்டிரேநதரேணுபிரமத்தயபலாத்ஹ்ருதாஃநாககனயாஃ *
ததரஃபுதுமதாஃதருஷ்டாஃஜநகநநநினீஸாரஃ... (22)

சீவநீர்திருநாயக சீர்திருநாயகநநநந
விநாயகமுகதாசு நநாயகநநநந

மலாபாஷ்டிரமணமாருதாதஹ்ருதாஃநாககனயாஃ *
அபசயனக அனயாஃபுரஸதரிபஃபசயனசமுலஃபுஷ்டிவஷ்டாத * (1)

அநீர்திருநாயக சீர்திருநாயகநநநந
த்யுஷ்டிபாசுமுகதாசு நநாயகநநநந

வாநரேநதராணும்ததயோகமகஸாரகரஸயசுபலவாம *
வயாததமஃவீக்ஷயஃஅநிலஸுதஃபுரஃநிநதாமஃஉபாகமத * (23)

அநீர்திருநாயக சீர்திருநாயகநநநந
விநாயகமுகதாசு நநாயகநநநந

மாருதாதஹ்ருதாஃநாககனயாஃஅதஃசோகோபஹ்தசேதநஃ * ... *
விமாலசசஃஅவதீர்யஃநிநதாமஃஉபஜகாம * (24)

அரக்கர்கோனானிராவணனூல்பேரிந்பகைவவாவெற்றிநீகான்
வலுவினூல்பற்றியெடுத்திடுகொண்டுவிந்தநாகாங்கனையாகளையும் *
கேதிருவடிஃஃண்டனா * ஜனகமஹாராஜன் திருமகளாகிட * அநகச சீதா
பிராட்டியைமாததிரய * கணடிலா * (25) நீண்டிருண்டு நிரண்டபுஜ ஃண்ட
முடையோருமஃதூப்புன்முனையினுமஃதுண்ணியமதியுடையோருமஃமஹா
பலன்மைந்தருமஃமிகப்புகமுமுடையோருமாதல்னஃஅந்தததிருவடிஃஅப்
பிராட்டியாரைஃகணம்பணியாமையினாலுமஃமற்றுளா * சிறநகபெணக
ஸெலிலோனாயுஃகணணுற்றதஃலலுமஃ (அனியேங்கேபிராட்டியைதேதி
வேமென்று) அடிககடி * மணககவிலைகொண்டனா * (26) வாகரவீராக
ளாகிய மஹாராஜாமுகதய வெலிலோருடைய * முயற்சியும் * பெரிய
அலைகடலைக் * கடந்திலவகைஃருட் சென்றதுவும் * பயனற்றதாயிற்றே
யென்றுமாருதி * மீளவு * மிகசசிந்தை * கொண்டு * (27) வாயுதேவன்
மைந்தனுமஃஅனுமனென்னிம சிறப்புபெயருடையோருமாயினுமஃபின்
பும்மிகசசோகத்திலல் மதியகக்குற்று * அவலிமானத்தினினம * தீழி
யிறங்கி * (மீளவுமஃசிந்தைஃகொண்டனா * (28)

சந்தரகாண்டத்தில் பன்னிரண்டாவதுசருக்கம்
முற்றிற்று

